
سورة النمل ٢٧

XXVII – Sûrat An-Naml

[Kabanata An-Naml – Ang Mga Langgam]

بسم الله الرحمن الرحيم

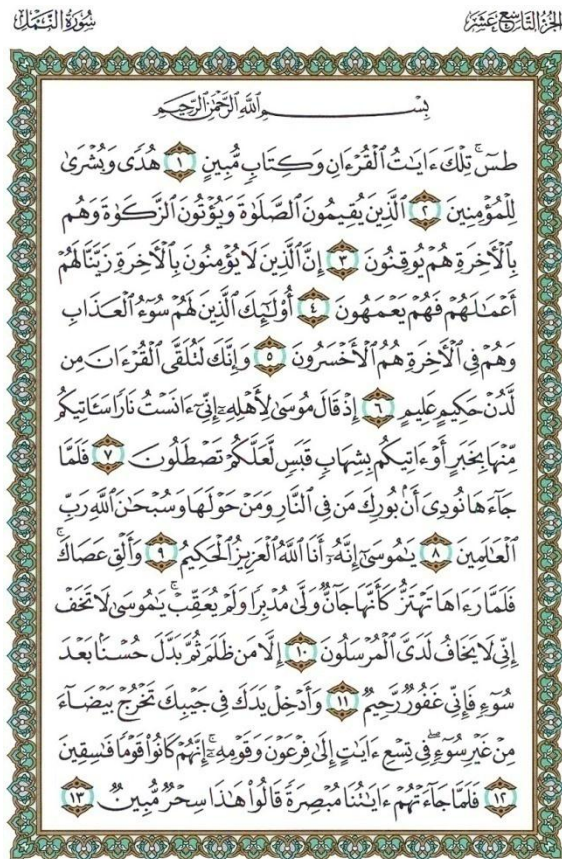
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Tâ-Sîn*. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’ Itong mga talata ng Dakilang Qur’ân ay malinaw ang kahulugan at maliwanag sa pagiging katibayan nito, naglalaman ito ng mga kaalaman, mga karunungan at mga batas.

2-3. Ito ay mga talata na naggagabay tungo sa Daan ng Tagumpay dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at nagbibigay ng magandang balita hinggil sa dakilang gantimpala para sa mga nananampalataya na pinaniwalaan ang mga talatang ito, at sinunod ang patnubay nito, na mga yaong isinasagawa ang ‘Salâh’ ng limang beses na kumpleto sa mga pundasyon nito, gayundin sa mga kundisyon nito, at ibinibigay nila ang obligadong-kawanggawa (‘Zakâh’) sa mga karapat-dapat nito, at sila ay nakatitiyak sa buhay sa Kabilang-Buhay, at sa anumang mayroon doon na gantimpala at kaparusahan.

4-5. Katiyakan, ang mga yaong hindi naniwala sa buhay sa Kabilang-Buhay at hindi gumagawa ng kabutihan bilang paghahanda para rito, sa halip ang kanilang ginagawa ay panay kasamaan na sa kanilang pananaw ay kabutihan, na sila ay pabalik-balik sa ganitong gawain na may kasamang pag-aalinlangan. Ang para sa kanila ay

kaparusahan dito sa daigdig na katulad ng pagkamatay, pagkabihag, pagkapahamak o di kaya ay pagkatalo sa labanan, at sila sa Kabilang-Buhay ay pinakamatindi ang kanilang pagkatalo.

6. At katiyakan, natutunan mo, O Sugo (Muhammad ﷺ), ang Qur'ân mula sa Allâh (ﷻ) na '**Hakeem**' – Ganap na Maalam sa Kanyang paglikha at pangangasiwa nito, na '**Aleem**' – Ganap na Nakaaalam na saklaw ng Kanyang Kaalaman ang lahat ng bagay.

7. Alalahanin mo ang kuwento ni Mousã (عليه السلام) noong kanyang sinabi sa kanyang pamilya habang sila ay naglalakbay mula Medyan patungo sa Ehipto: "*Katiyakan, nakakita ako ng apoy, na kung kaya, walang pag-aalinlangan, makatatagpo ako mula roon ng impormasyon (o kaalaman) na magsasabi sa atin kung saan ang ating patutunguhan, o di kaya ay makakakuha ako mula roon ng nagbabagang-apoy upang makapagpinit tayo mula sa kalamigan.*"

8-12. At nang dumating si Mousã (عليه السلام) roon sa apoy na yaon ay tinawag siya ng Allâh (ﷻ) at sinabi sa kanya na ang lugar na yaon ay isang banal na lugar na biniyayaan ng Allâh (ﷻ), na ginawa Niya ang lugar na yaon para sa pagkikipag-usap kay Mousã (عليه السلام) na roon Niya siya uutusan, at katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay biniyayaan Niya ang sinumang naroroon sa may apoy na yaon at ang mga nakapalibot doon na mga anghel, na kung kaya, luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo sa anumang hindi karapat-dapat para sa Kanya na Siya ang '**Rabb**'²⁵¹ ng lahat ng mga nilikha.

"O Mousã (عليه السلام)! Katiyakan, Ako ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin, na '**Al-`Azeez**' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na nagagapi Ko sa Aking paghihiganti ang sinumang kumakalaban sa Akin, na '**Al-Hakeem**' – ang Ganap na Maalam sa Pangangasiwa Ko sa Aking mga nilikha."

"At bitiwang mo ang iyong tungkod!" At ito ay kanyang binitiwang at naging ahas, at nang makita niya ito na gumagalaw na kasinggaan ng paggalaw ng mabilis na ahas ay tumalikod siya at hindi na siya muling bumalik, subalit pinapanatag siya ng Allâh (ﷻ) na Kanyang sinabi: "O Mousã! Huwag kang matakot: walang pag-aalinlangan, ang mga Sugo na Aking pinili ay hindi natatakot sa pagpaparating ng Aking Mensahe, maliban sa sinumang nagkasala at lumampas sa kanyang hangganan, at pagkatapos siya ay nagsisi at nagpakatuwid sa kanyang taimtim na pagsisisi pagkatapos ng kanyang nagawang pagkakasala; kung gayon, walang pag-aalinlangan, Ako ang '**Ghafour**' – Ganap na Mapagpatawad sa kanya, na '**Raheem**'

²⁵¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

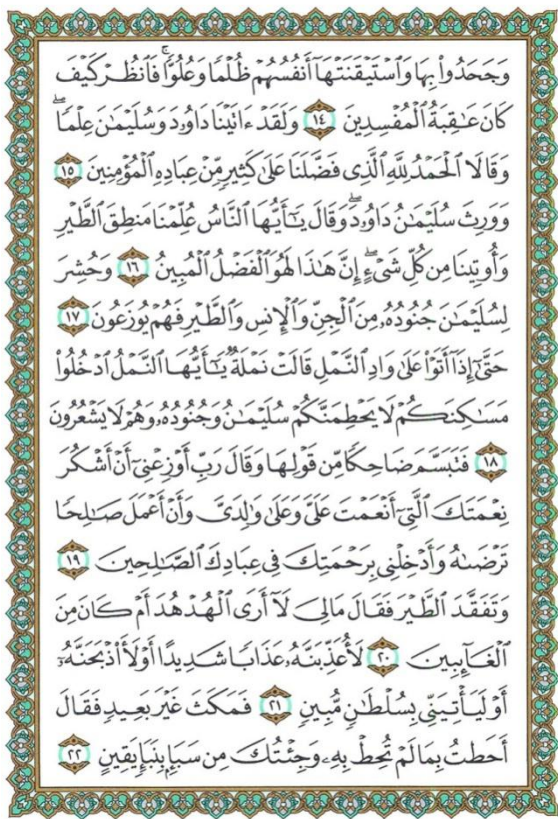
– Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal, na kung kaya, huwag mawalan ng pag-asa ang sinuman sa Awa ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kapatawaran.

“At ipasok mo ang iyong kamay sa gilid ng iyong braso at ito ay lalabas na maputi na kasimputi ng yelo gayong hindi ito sakit na ketong, na ito ay kabilang sa siyam na himala upang pagtibayan ka sa iyong mensahe tungo kay Fir`âwn at sa kanyang sambayanan, dahil walang pag-aalinlangan, sila ay mga masasama na mga tao na naghimagsik at lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ), na sila ay mga tumanggi.”

13. At nang dumating sa kanila ang mga himalang ito na napakalinaw na lantarang nakikita ng sinumang nais pagmasdan ito nang makatotohanan bilang matibay na katibayan mula sa kanya (Mousâ ﷺ), kanilang sinabi: “Ito ay malinaw na salamangka.” At tinanggihan nila ang siyam na mga himalang ito na malilina sa palatandaan na nagpapatunay sa pagiging Propeta ni Mousâ (ﷺ) at sa pagiging katotohanan ng kanyang paanyaya.

سورة النمل

الجزء التاسع عشر

14. At pinasinungalingan ni Fir`awn at ng kanyang sambayanan ang siyam na mga himala na malinaw na pagpapatunay ng pagiging totoo ni Mousâ (ﷺ) at kanyang pagka-Propeta at pagiging katotohanan ng kanyang paanyaya, at ito ay itinanggi ng kanilang mga dila na ito ay nagmula sa Allâh (ﷻ), gayong sa katotohanan ay tiyak ang kanilang mga puso sa pagiging totoo nito, ginawa nila ito bilang pagmamalabis sa katotohanan at pagmamataas sa pagtanggap, na kung kaya, pagmasdan mo, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang naging hantungan ng mga yaong hindi pinaniwalaan ang mga talata ng Allâh (ﷻ) at naminsala sa kalupaan, dahil nilunod sila ng Allâh (ﷻ) sa karagatan? At dito sa pangyayaring ito ay aral sa sinumang magnanais na umunawa.

15. At katiyakan, pinagkalooban Namin si Dâwood (David ﷺ) at si Sulaymân

(Solomon ﷺ) ng kaalaman at ito ay kanilang isinagawa, kanilang sinabing dalawa: “*Papuri sa Allâh (ﷻ) na Siyang nagtangi sa amin sa pamamagitan nito mula sa marami Niyang mga alipin na mga mananampalataya.*” At nasa talatang ito ang patunay sa karangalan ng pagkakaroon ng kaalaman at mataas na antas ng nagmamay-ari nito.

16. At namana ni Sulaymân (ﷺ) mula sa kanyang ama na si Dâwood (ﷺ) ang pagiging Propeta, kaalaman at kaharian, at sinabi ni Sulaymân (ﷺ) sa kanyang sambayanan: “*O sangkatauhan! Tinuruan kami at pinaintindi sa amin ang wika ng mga ibon, at pinagkalooban kami ng lahat ng bagay sa lahat ng aming pangangailangan. Katiyakan, ang anumang ipinagkaloob sa amin ng Allâh (ﷻ) ay malinaw na kagandahang-loob bilang pagtatangi sa amin kaysa sa iba.*”

17. At tinipon (o pinagsama) para kay Sulaymân (ﷺ) nang isang dagsaan ang kanyang mga sundalo mula sa mga ‘Jinn,’ mga tao at mga ibon; at kahit gayon sila karami ay hindi pa rin sila napapabayaan, sa halip sa bawa’t uri ay mayroong

nangangasiwa sa kanila mula sa kauna-unahan hanggang sa pinakadulo nila upang sila ay maisaayos na nakahelerang lahat ayon sa bawa't uri nila.

18-19. Hanggang sa sila ay dumating sa lambak ng mga langgam at sinabi ng isa sa mga langgam mula sa kanila: *“O mga langgam! Magsipasok kayo sa inyong mga tirahan dahil baka madurog kayo ni Sulaymân at ng kanyang mga sundalo sa pamamagitan ng pagtapak sa inyo samantalang hindi nila ito namamalayan.”* At napangiti si Sulaymân (ﷺ) sa sinabi ng langgam dahil sa ito ay kanyang naintindihan at naunawaan niya ang ibinigay na babala sa mga langgam, at doon niya lubos na naramdaman ang Biyaya ng Allâh (ﷻ) sa kanya, na kung kaya, siya ay napaharap sa Allâh (ﷻ) na nanalangin: *“O aking ‘Rabb!’²⁵² Pagkalooban Mo ako ng kaalaman at gabayan upang pasalamatan ang Iyong biyaya na ipinagkaloob Mo sa akin at sa aking mga magulang, at upang makagawa ako ng mabuti at kalugud-lugod sa Iyo na gawain mula sa akin, at ipasok Mo ako sa Iyong Awa sa pamamagitan ng kaligayahan sa ‘Al-Jannah’²⁵³ kabilang sa Iyong mga mabubuting alipin na naging katanggap-tanggap sa Iyo ang kanilang mga gawain.”*

20-21. Sinuri ni Sulaymân ang mga ibon na ipinasailalim ang mga ito sa kanyang pangangasiwa, upang mabatid niya kung sino ang wala, at siya ay mayroong natatangi na kilalang ibon, na ito ay ang Hudhud (‘Hoopoe’) na hindi niya nakita, at kanyang sinabi:

“Bakit hindi ko nakikita ang Hudhud ngayon na nakasanayan ko na siya ay palaging nandirito? Natakpan lamang ba ninyo siya kung kaya hindi ko siya nakikita o talagang wala siya, kaya siya ay hindi ko nakikita?”

At nang napatunayan na siya ay talagang wala, kanyang sinabi: *“Paparusahan ko siya nang matinding parusa dahil sa kanyang pagliban bilang pagdisiplina sa kanya, o di kaya ay kakatayin ko siya bilang parusa sa kanya dahil hindi niya tinupad ang ipinag-utos sa kanya, o di kaya ay makapagpadala siya ng malinaw na katwiran na naging dahilan ng kanyang pagliban o di niya pagparito.”*

22. At di-nagtagal ay dumating ang ibon (Hudhud), na dahil sa kanyang pagkawala at pagliban ay sinisi siya ni Sulaymân (ﷺ), at sinabi naman sa kanya ng Hudhud: *“Nabatid ko ang isang bagay na hindi mo nabatid, at dala-dala ko sa iyo mula sa siyudad ng Saba` sa Yemen ang isang kritikal na balita, na ako ay nakatitiyak hinggil dito.*

²⁵²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

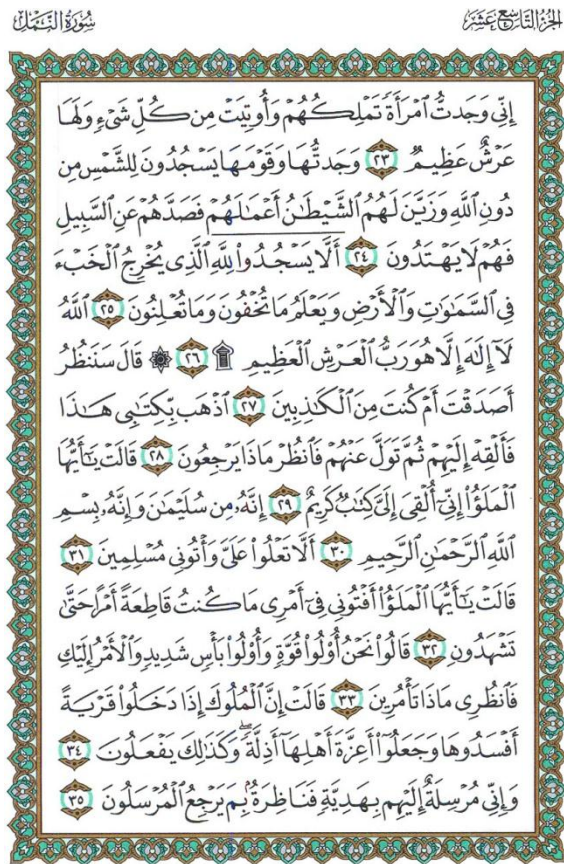
²⁵³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

23. “Katiyakan, natagpuan ko ang isang babae na namumuno sa mga naninirahan sa Saba`, at pinagkalooban siya ng lahat ng makamundong bagay, at nagtataglay siya ng dakilang trono na kung saan doon siya nakaupo upang pangasiwaan ang kanyang kaharian.

24. “At nakita ko siya at ang kanyang sambayanan na sumasamba sa araw na tinalikuran nila ang pagsamba sa Allâh (ﷻ), at hinikayat sila ni ‘Shaytân’ sa kanilang masamang gawain na kanilang ginagawa at inilayo sila sa paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, sila ay hindi nagabayan tungo sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang Kaisahan at sa bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya.”

25-26. Hinikayat sila sa ganito ni ‘Shaytân;’ upang sila ay hindi makapagpatirapa sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tanging Siya lamang ang nakapagpapalabas ng anumang nakatago sa kalangitan at kalupaan na katulad ng ulan, mga pananim at iba pa, na Siya lamang ang Nakaaalam kung ano ang inyong inililihim at kung ano ang inyong inilalantad. Ang Allâh (ﷻ), ‘**Lâ ilâha illa Huwa**’ – walang sinuman ang diyos na sinasamba o bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya (Allâh ﷻ), na Nagmamay-ari ng Dakilang ‘*Arsh*’²⁵⁴ (Trono) na saklaw ng ‘*Arsh*’ na ito ang lahat ng bagay bukod sa Allâh (ﷻ).

27-28. Sinabi ni Sulaymân (ﷺ) sa ibong Hudhud: “Mababatid namin kung ang dala-dala mong impormasyon ay totoo o ikaw ay kabilang sa mga sinungaling? Dalhin mo ang sulat kong ito sa mga naninirahan sa Saba` at ibigay mo sa kanila, pagkatapos ay lumayo ka nang bahagya sa kanila na maaari mong marinig ang kanilang sasabihin at alamin mo kung ano ang kanilang pag-uusapan.”

²⁵⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan nito sa Talababâ 128, pahina 333.

29. Nagtungo roon ang Hudhud at inihagis niya ang sulat sa Reyna at ito ay kanyang binasa, at pagkatapos ay tinipon niya ang mga matataas sa kanyang sambayanan, at narinig ng Hudhud na siya ay nagsasabi sa kanila nang ganito: *“Katiyakan, dumating sa akin ang kagalang-galang na sulat na mula sa dakilang tao.”*

30-31. Pagkatapos ay ipinaliwanag niya ang nilalaman nito at kanyang sinabi: *“Katiyakan, ito ay nagmula kay Sulaymân, at walang pag-aalinlangan na sinimulan niya ito sa Pangalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin na Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal – **Bis-mil-lâ-hir Rah-mâ-nir Ra-heem**, – na sinasabing huwag kayong magmataas at huwag kayong magmayabang laban sa aking paanyaya sa inyo, at humarap kayo sa akin na sumusunod sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) bilang mga Muslim na sinusunod at isinusuko ninyo nang ganap ang inyong buong sarili sa Kanyang kagustuhan.”*

32. Kanyang (Reyna) sinabi: *“O kayong mga namumuno, payuhan ninyo ako hinggil sa bagay na ito, dahil hindi ko pinagpapasyahan ang anumang bagay maliban sa kung nakaharap ko muna kayo at naisangguni ko ito sa inyo.”*

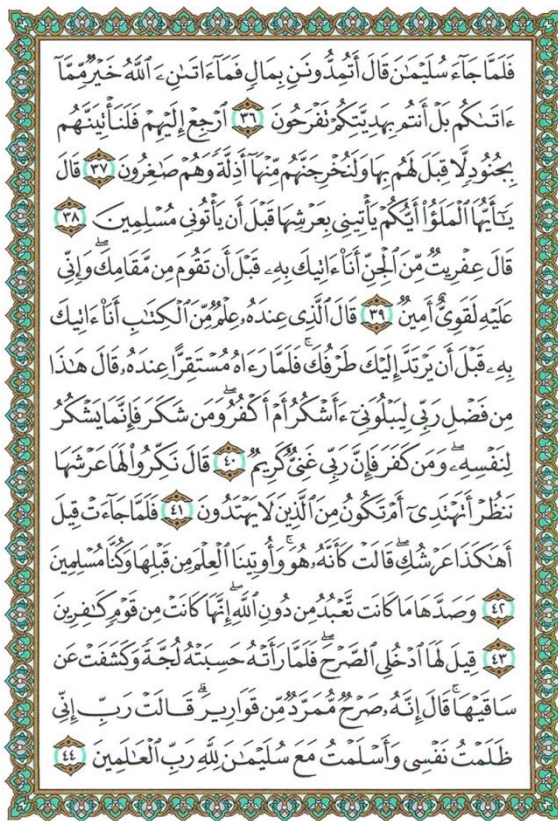
33. Kanilang sinabi bilang pagtugon sa kanya: *“Tayo ay may kapangyarihan at lakas sa bilang man o sa sandata, at nasa atin ang kakayahan at katapangan sa matinding labanan, at ang pag-aatas ay nauukol sa iyo at ikaw ang nagtatangan ng kapasyahan, na kung kaya, pag-isipan mong maigi kung ano ang ipag-uutos mo sa amin, at kami naman ay makikinig at susunod sa iyong ipag-uutos.”*

34-35. Kanyang sinabi bilang babala sa kanila mula sa anumang pakikipagharap na labanan kay Sulaymân (ﷻ), na nililinaw niya sa kanila ang masamang idinudulot ng pakikipaglaban: *“Katiyakan, ang mga hari, kapag sila ay pumasok kasama ang kanilang mga sundalo nang sapilitan sa isang bayan ay sisirain nila ito at gagawin nilang hamak na mga tao ang mga mararantal at kagalang-galang, at sila ay pumapatay at bumibihag, at ganito ang kanilang patuloy na pamamaraan upang mapasunod nila ang tao dahil sa sila ay matatakot sa kanila.”*

“Magkagayunpaman, ako ay magpapadala kay Sulaymân at sa kanyang sambayanan ng regalo na kalakip nito ang mga mamahaling bagay bilang panlabas na pagpapakita ng pagsang-ayon, at hihintayin ko kung ano ang magiging dala-dalang kasagutan ng aking mga sugo.”

سُورَةُ النَّامِلِ

الجزء التاسع عشر

36. At nang dumating ang mga sugo ng Reyna na may dala-dalang regalo kay Sulaymân (ﷺ), kanyang sinabi bilang pagbabalewala rito at pagpapaliwanag sa kung ano ang mga Biyaya ng Allâh (ﷻ) na ipinagkaloob sa kanya: “Binibigyan ba ninyo ako ng kayamanan upang ako’y magalak sa inyo? Samantalang kung ano man ang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa akin na pagka-Propeta, kaharian at maraming kayamanan ay higit pa at mas mabuti kaysa sa ipinagkaloob sa inyo, samantalang kayo ay tuwang-tuwa na sa regalo na ibinibigay sa inyo na katulad ng ibinibigay ninyo ngayon; dahil ang ipinagmamalaki lamang ninyo at ipinagmamayabang ay makamundong buhay na ito.”

37. At sinabi ni Sulaymân (ﷺ) sa sugo ng mga taga-Saba’: “Bumalik kayo sa kanila, at sumusumpa ako sa Allâh (ﷻ) na magpapadala ako sa kanila ng mga

sundalo na walang sinuman ang may kakayahan na makipaglaban at humarap sa kanila, at walang pag-aalinlangang palalabasin namin sila mula sa kanilang bayan na mga hamak, minamaliit na walang dangal, kung hindi sila susunod sa bukod-tanging ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ) at kung hindi nila tatalikuran ang pagsamba ng iba bukod sa Kanya.”

38. Sinabi ni Sulaymân (ﷺ), na siya ay nakipag-usap sa mga ipinasailalim sa kanya ng Allâh (ﷻ) na mga ‘Jinn’ at mga tao: “Sino sa inyo ang makapagdadala sa akin ng dakilang trono ng kanyang kaharian bago sila dumating sa akin na sumusunod at isinusuko ang buong sarili sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) bilang Muslim?”

39. Sinabi ng isang ‘Ifrit’ na dalubhasa at malakas mula sa mga ‘Jinn’: “Dadalhin ko ito sa iyo bago ka tumayo sa iyong kinauupuan, at katiyakang ako ay malakas na kaya ko itong buhatin at mapagkatiwalaan sa kung ano ang nilalaman nito, na dadalhin ko ito sa iyo nang walang kakulangan at walang napalitan.”

40. Sinabi naman ng isang tao na maalam sa Kasulatan: “Dadalhin ko sa iyo ang trono bago kumurap ang mga talukap ng iyong mga mata, kapag ito ay gumalaw

para tumingin sa anumang bagay.” At pinahintulutan siya ni Sulaymân (ﷺ) at siya naman (na maalam sa Kasulatan) ay nanalangin sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, dumating ang trono. At nang makita ni Sulaymân (ﷺ) na nasa sa kanya nang harapan na nakatayo ang trono ay kanyang sinabi: “Ito ay mula sa Kagandahang-Loob ng Aking ‘Rabb’ na lumikha sa akin at lumikha sa lahat ng bagay; upang subukin ako: kung ako ba ay magpapasalamat bilang pag-amin sa pagkakaloob Niya ng biyaya sa akin o tatangi at di magpapasalamat? At sinuman ang tatanaw ng utang na loob sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga biyaya ay magiging kapaki-pakinabang ito para sa kanya, at sino naman ang tatangi at babalewalain ang biyaya at hindi magpapasalamat, walang pag-aalinlangan, ang aking ‘Rabb’²⁵⁵ ang ‘Ghanee’ – Napakayaman na Ganap na Malaya mula sa lahat ng pangangailangan, na ganap na hindi nangangailangan ng pagpapasalamat ng kahit sinuman, na Siya ang ‘Kareem’ – Pinakamabait at masaganang Tagapagkaloob na saklaw ng Kanyang kabutihan dito sa daigdig ang nagpapasalamat at di-marunong magpasalamat, pagkatapos sila ay huhukuman at gagantihan sa Kabilang-Buhay.”

41. Sinabi ni Sulaymân (ﷺ) sa sinumang kasama niya roon: “*Baguhin ninyo ang trono ng kanyang kaharian na kanyang inuupuan sa kaanyuan na hindi na niya ito makikilala kapag ito ay kanyang nakita; mababatid natin kung makikilala pa niya ito at siya ay ginabayan o magiging kabilang siya sa mga yaong hindi ginagabayan.*”

42. At nang dumating ang Reyna ng Saba` kay Sulaymân (ﷺ) sa kanyang bulwagan, sinabi sa kanya (Reyna): “*Ang iyo bang trono ay katulad nito?*” Kanyang sinabi: “*Katotohanan, parang hawig na hawig nito.*” At dito napatunayan ni Sulaymân (ﷺ) na tama siya sa kanyang pagsagot, at katiyakang nabatid niya (Reyna) ang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at ang katotohanan sa pagiging Propeta ni Sulaymân (ﷺ), at sinabi ni Sulaymân (ﷺ): “*Ipinagkaloob sa amin ang kaalaman hinggil sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang kapangyarihan bago sa kanya (Reyna), at kami ay nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at sumusunod sa ‘Deen’ ng Islâm bilang Muslim.*”

43. At hinarangan siya ng kanyang kinaugalian na pagsamba ng iba bukod sa Allâh sa bukod-tanging pagsamba lamang sa Allâh (ﷻ), at siya ay walang pag-aalinlangang walang pananampalataya sa Allâh (ﷻ) at lumaki sa kapaligiran ng mga taong walang pananampalataya, at siya ay nanatili sa kanilang ‘deen,’ at kung hindi lamang dahil dito (sa mali niyang pagsamba at maling kinamulatan na kapaligiran) ay mayroon siyang matinding katalinuhan na naiintindihan niya ang katotohanan mula sa kamalian, subalit ang maling paniniwala ay inaalis nito ang liwanag ng puso.

²⁵⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

44. Sinabi sa kanya: “*Pumasok ka sa Palasyo*, at doon ay nakalatag ang salamin na ang nasa ilalim nito ay tubig, at nang ito ay kanyang makita, inisip niya na ito ay tubig na umaalon, at itinaas niya ang kanyang kasuotan at nakita ang kanyang binti, upang siya ay lulusong sa tubig, at sinabi sa kanya ni Sulaymân (ﷺ): “*Walang pag-aalinlangan, ito ay patag na salamin na naaaninag ang ilalim nito na tubig.*” At doon ay naunawaan niya kung gaano kadakila ang kaharian ni Sulaymân at kanyang sinabi: “*O aking ‘Rabb!’*”²⁵⁶ *Katiyakan, Ako ay nagawa ng kamalian sa aking sarili dahil sa pagsamba ko ng iba, at ngayon ay isinusuko ko nang ganap ang aking sarili at susunod sa Iyong kagustuhan bilang isang Muslim na kasama ni Sulaymân sa ‘Deen’ ng Allâh na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilikha.*”

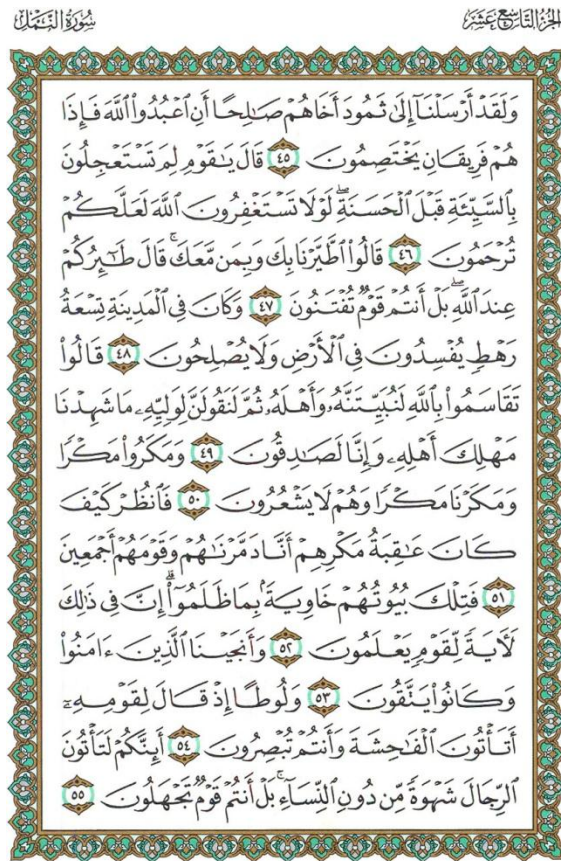
²⁵⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

45. Katiyakan, ipinadala Namin sa angkan ng Thamoud ang kanilang kapatid na si Sâleh (ﷺ) na sinasabing: “Sambahin ninyo ang Allâh (ﷻ) nang bukod-tangi at huwag kayong gumawa ng kahit na anumang sinasamba bukod sa Kanya, at nang dumating sa kanila si Sâleh upang sila ay anyayahan tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at Bukod-Tanging pagsamba lamang sa Kanya ay nahati sa dalawang grupo ang kanyang sambayanan: isang grupo sa kanila ang naniwala sa kanya at isang grupo naman ay di-naniwala at tinanggihan ang kanyang paanyaya, at lahat sila ay nag-aangkin na ang katotohanan ay nasa kanila.”

46. Sinabi ni Sâleh (ﷺ) sa grupo ng di-naniwala: “Bakit minamadali ninyo ang pagtangga sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga kasamaan, na ito ang magiging dahilan ng pagpaparusa sa inyo at inaantala ninyo ang pagtanggap ng tamang pananampalataya at pagsagawa ng mga kabutihan gayong dito ninyo makakamtan ang gantimpala? Di ba nararapat na humingi kayo kaagad ng kapatawaran mula sa Allâh (ﷻ), at magbalik-loob kayo sa Kanya; upang kayo ay kaawaan?”

47. Sinabi ng sambayanan ni Sâleh (ﷺ) sa kanya: “Nawalan na kami ng pag-asa sa iyo at sa sinuman na kasama mo na yumakap sa iyong ‘Deen,’” sinabi ni Sâleh sa kanila: “Anuman ang nangyari sa inyo, mabuti man o masama, ay mula ito sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) na ito ay nakatakda na sa inyo at ayon dito kayo ay tutumbasan, kaya nga lamang kayo ay mga tao na sinusubok sa pamamagitan ng mga pangyayari na kalugud-lugod at nakalulungkot, mabuti at masama.

48. At nandoon sa siyudad ni Sâleh na tinatawag na ‘Hijr’ – na ito ay nasa hilagang-kanluran ng Tangway ng Arabia (o ‘Arabian Peninsula’) – ang siyam na mga kalalakihan, na wala silang hangarin kundi pamiminsala sa kalupaan na ayaw nilang baguhin at ituwid ang kanilang mga sarili.

49. Sinabi noong siyam na yaon sa isa't isa: Magsipagsumpaan kayo sa bawa't isa sa Ngalan ng Allâh (ﷻ) na ang bawa't isa ay susumpa sa harapan ng bawa't isa: *“Walang pag-aalinlangan, tutungo tayo kay Sâleh sa isang lihim na gabi nang biglaan na papatayin natin siya at papatayin natin ang kanyang pamilya, pagkatapos ay sasabihin natin sa kanyang mga kamag-anak: ‘Hindi namin nasaksihan ang kanilang pagkamatay, at kami sa katotohanan ay totoo sa anuman na aming sinasabi.’”*

50. At binalak nila ang pakanang ito upang puksain si Sâleh (ﷻ) at ang kanyang pamilya bilang masamang balakin mula sa kanila, subalit tinulungan Namin ang Aming Propeta na si Sâleh (ﷻ), at pinuksa Namin sila bilang parusa na sila ay walang kaalam-alam, at hindi nila inaasahan na ito ay gagawin Namin sa kanila bilang ganti sa kanilang pakana.

51. Pagmasdan mo, O Muhammad (ﷺ), bilang aral kung ano ang naging bunga ng mga yaong nagpakana ng kasamaan laban sa kanilang Propeta na si Sâleh (ﷻ)? Katiyakan, pinuksa Namin silang lahat at ang kanilang sambayanan, lahat-lahat sila at walang itinira sa kanila.

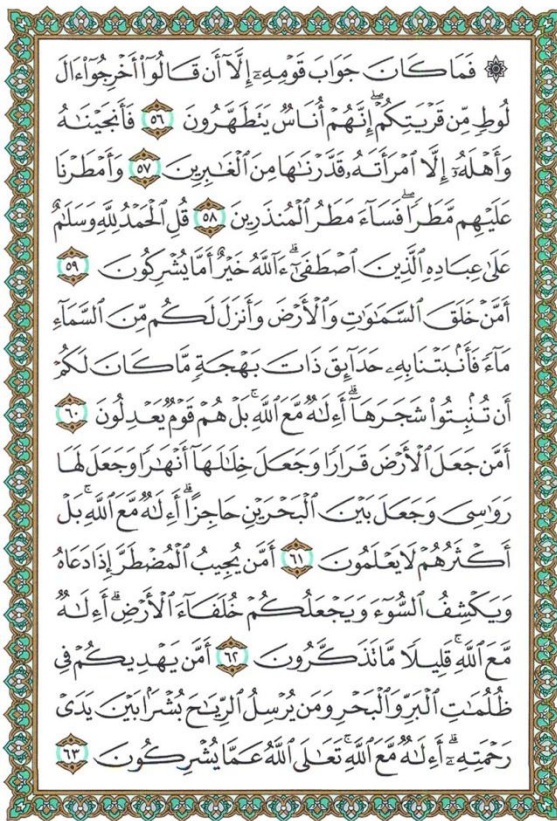
52. At nandoroon pa rin na pinanatili ang kanilang mga tirahan na wala ka nang makikitang sinupaman mula sa kanila roon, pinuksa sila ng Allâh (ﷻ); dahil sa kanilang pang-aapi laban sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsamba nila ng iba bukod sa Allâh, at sa kanilang pagtanggì at di-paniniwala sa Propeta na ipinadala sa kanila. Katiyakan, sa pagwasak na yaon at pagpuksa ay katotohanang nakapagbibigay-aral sa mga tao na nakaaalam kung ano ang ginawa Namin sa kanila, at ito ang Aming pamamaraan sa sinumang tumanggi sa mga Sugo.

53. At iniligtas Namin mula sa anumang nangyaring pagpuksa sa sambayanan ni Thamoud si Sâleh (ﷻ) at ang mga naniwala sa kanya, at ang yaong kinaugalian na matakot sa Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang paniniwala sa parusa ng Allâh (ﷻ).

54-55. At alalahanin mo si Lût (ﷻ) noong sinabi niya sa kanyang sambayanan: *“Nagsisitungo ba kayo sa gawain na karumal-dumal, samantalang batid ninyong ito ay kasuklam-suklam? Dahil itinuon ninyo ang inyong pagnanasa sa mga kalalakihan sa halip na ito ay sa mga kababaihan? Na kung kaya, kayo ay mga taong mangmang na hindi naiintindihan ang karapatan ng Allâh (ﷻ) sa inyo, at dahil doon ay nilabag ninyo ang Kanyang kagustuhan, at sinalungat ninyo ang Kanyang Sugo sa pamamagitan ng pagsagawa ninyo ng karumal-dumal na gawain, na wala pang sinumang nakagawa nito na nauna sa inyo sa lahat ng sangkatauhan.”*

سُورَةُ النَّملِ

الجزء العشرون

56. At walang naisagot ang sambayanan ni Lût sa kanya (النمل) kundi pagsasabi nila sa isa't-isa: “*Palabasin ninyo ang pamilya ni Lût mula sa inyong bayan, dahil sa sila ay mga taong malilinis na di-gumagawa ng kalaswaan sa pakikiapid sa kapwa lalaki.*” Sinasabi nila yaon sa kanila bilang pang-iinsulto.

57. At iniligtas Namin si Lût (النمل) at ang kanyang pamilya mula sa parusa na katiyakang ito ay mangyayari sa sambayanan ni Lût, maliban sa kanyang asawa – dahil sa pagtakda Namin – na siya ay kabilang sa pananatilihin sa parusa hanggang mapuksa kasama ang mga pupuksain; dahil sa siya ay naging katulong ng kanyang sambayanan sa pagsagawa ng karumal-dumal at ito ay naging katanggap-tanggap sa kanya.

58. Pinaulanan Namin sila mula sa kalangitan ng mga bato na gawa sa

luwad na nakamamatay, at napakasama ng ulan sa mga taong binalaan dahil sa naging matibay na laban sa kanila ang katibayan.

59. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “*Ang papuri at pasasalamat ay para lamang sa Allâh (ﷻ), at kapayapaan ay mula sa Kanya, at kaligtasan ay para sa Kanyang mga alipin na Kanyang pinili para sa Kanyang mensahe,*” pagkatapos ay tanungin mo ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh na kabilang sa iyong sambayanan: “*Ang Allâh (ﷻ) ba na nagtatangan ng kakayahan na makapagdulot ng kapakinabangan at makapagsanhi ng kapinsalaan ay mas mabuti o yaong kanilang sinasamba bukod sa Kanya, na walang kakayahan sa sarili nito at gayundin sa iba, na hindi man lamang makapagdudulot ng kapakinabangan ni makapagsasanhi ng kapinsalaan?*”

60. At tanungin mo sila, kung sino ang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan, at nagpapababa para sa inyo mula sa kalangitan ng tubig-ulan, at sumisibol sa pamamagitan nito ang mga hardin na nagtatangan ng magandang tanawin? Kailanman, ay hindi ninyo kayang patubuin ang puno nito, kung hindi lamang sa

katotohanang nagpababa ang Allâh (ﷻ) sa inyo ng tubig-ulan mula sa kalangitan. Katiyakan, ang pagsamba sa Kanya ang Siyang katotohanan at ang pagsamba naman sa iba bukod sa Kanya ay pawang kamalian. Kung gayon, mayroon bang ‘ilâh’ o diyos na sinasamba bukod sa Allâh na gumagawa nitong mga ganitong gawain upang makatwirang sasambahin, na magiging katambal ng Allâh (ﷻ)? Samakatuwid, sila na mga nagtatambal sa pagsamba ay mga taong lumihis sa Matuwid na Landas at Tamang Paniniwala, at ipinapantay nila ang Allâh (ﷻ) sa iba sa pagsamba at paggalang.

61. Ang inyo bang pagsamba ng iba bukod sa Allâh na inyong itinambal sa pagsamba sa Kanya (Allâh ﷻ) na inyong ‘*Rabb*’²⁵⁷ ay mas nakabubuti o ang bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya (Allâh ﷻ) na gumawa ng kalupaan na itinalaga bilang inyong tirahan at ginawa Niya sa gitna nito ang mga ilog at ginawa (rin) Niya ang mga bundok na mga matatatag, at gumawa (rin) Siya sa pagitan ng dalawang karagatan, tabang at alat, ng harang upang hindi masira ang isa’t isa?

Ang sinasamba ba ninyo bukod sa Allâh ay ginagawa niya ang mga ito upang siya ay magkaroon ng karapatan na sambahin ninyo bilang katambal ng Allâh (ﷻ)? O sa katotohanan, karamihan sa kanila na mga nagtatambal sa pagsamba ay hindi nila batid ang ganap na kadakilaan ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, sila ay sumasamba ng iba bilang panggagaya lamang at pagiging masama.

62. Ang pagsamba ba ninyo ng iba bukod sa Allâh ay mas nakabubuti o ang pagsamba lamang sa Kanya (Allâh ﷻ) na Bukod-Tanging tumutugon sa panalangin ng nasa kagipitan at pangamba, at inaalís Niya ang kasamaan na nangyari, at ginawa Niya kayong kahalili sa sinumang nauna sa inyo rito sa daigdig? Ang sinasamba ba ninyong iba bukod sa Allâh ay binibiyayaan kayo ng mga katulad nitong biyaya? Katotohanan, kakaunti lamang ang mga nakaaalaala at nakapupulot ng aral sa mga pangyayari, na kung kaya, sumamba kayo ng iba bukod sa Allâh.

63. Ang pagsamba ba sa inyong mga sinasamba bukod sa Allâh ay mas nakabubuti o Siya na ginagabayan kayo sa kadiliman ng kalupaan at karagatan kapag kayo ay naligaw at nagdilim na sa inyo ang mga daanan, at Siya na nagpapadala ng mga hangin bilang pagpapahiwatig ng magandang balita sa Kanyang Awa sa Kanyang alipin na pagkakaloob ng ulan na binubuhay Niya ang tuyot na kalupaan? Ang sinasamba ba na iba bukod sa Allâh ay may magagawa na kahit na kaunti sa mga ito upang kayo ay manalangin sa kanya bukod sa Allâh? Luwalhati sa Allâh (ﷻ), Siya ay Dalisay at Banal at malayo sa anuman na inyong sinasamba na iba.

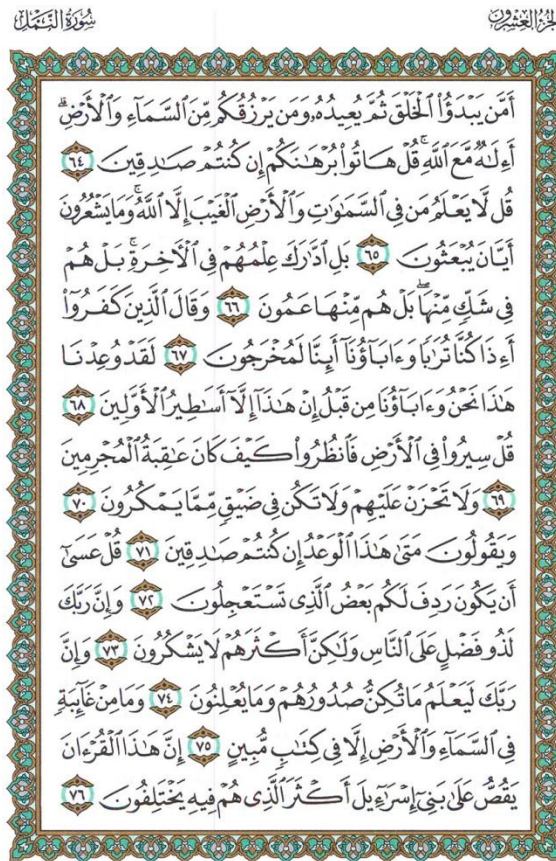
²⁵⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

64. At tanungin mo sila kung sino ang nagpanimula ng paglikha, pagkatapos ito ay Kanyang lilipuling lahat kung Kanya nang nanaisin, pagkatapos ay muli Niyang uulitin ang paglikha, at sino ang nagkakaloob sa inyo ng kabuhayan mula sa kalangitan sa pamamagitan ng pagbababa ng ulan at mula sa kalupaan sa pamamagitan ng pagpapatubo ng mga pananim at iba pa? Ang sinasamba ba bukod sa Allâh ang gumagawa nito? Sabihin mo: “Ipakita ninyo ang inyong katibayan kung kayo ay totoo sa inyong pag-angkin na ang Allâh (ﷻ) ay may katambal sa Kanyang Kaharian at sa pagsamba sa Kanya.”

65-66. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ) “Walang sinuman ang nakaalam ng anumang nasa kalangitan gayundin sa kalupaan sa anumang sinarili ng Allâh (ﷻ) na kaalaman sa mga ‘Ghayb,’ at hindi nila batid kung kailan sila bubuhayin na mag-uli mula sa kanilang mga libingan sa Araw ng Muling Pagkabuhay.” Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan kundi walang pag-aalinlangan, ang kabuuan ng kaaalaman hinggil sa Kabilang-Buhay at ang anuman na malalagim na pangyayari ay tiyak na mababatid nila kapag sila ay nandoroon na, at katiyakan, sila sa daigdig ay may pag-aalinlangan hinggil dito at higit sa lahat ay bulag sila at mangmang hinggil sa mga pangyayaring ito.

67. At sinabi ng mga yaong tinanggihan ang Kaisahan ng Allâh (ﷻ): “Kami ba at ang aming mga ninuno ay bubuhayin na mag-uli na katulad ng aming parehong kaanyuan pagkatapos ng aming kamatayan at pagkatapos naming naging alabok na?”

68. “Katiyakan, pinangakuan kami ng pagkabuhay na mag-uli noon, kami at ang aming mga ninuno, subalit wala kaming nakikita na katibayan, na kung kaya, hindi kami naniwala, kung gayon, itong iyong mga pangako ay walang iba kundi nagmula lamang sa mga isinulat ng mga naunang tao na kasinungalingan sa kanilang mga aklat.”

69. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: *“Maglakbay kayo sa kalupaan, at pagmasdan ninyo ang mga tahanan ng mga nauna sa inyo na mga masasamang tao, kung ano ang kinahinatnan ng mga tumanggi sa mga Sugo? Pinuksa ba sila ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang pagtanggi, at gagawin ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang katulad ng mga ginawa sa mga walang pananampalatayang nauna sa kanila?”*

70. At huwag kang malungkot sa pagtalikod sa iyo ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh at pagtanggi nila sa paniniwala sa iyo, at huwag sumikip ang iyong dibdib sa kanilang mga pakana, dahil walang pag-aalinlangan na ang Allâh (ﷻ) ang tutulong sa iyo laban sa kanila.

71. At sinasabi ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ): *“Kailan pa ba mangyayari ang parusa na iyong ipinangako, na ito ay ibinababala mo sa amin, ikaw at ang iyong mga tagasunod, kung kayo ay totoo sa inyong mga ipinangako sa amin?”*

72. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): *“Marahil ay malapit nang mangyari sa inyo ang ilan sa ipinamamadali ninyong parusa ng Allâh (ﷻ).”*

73. At katiyakan, ang iyong ‘Rabb’²⁵⁸ ay punung-puno ng kagandahang-loob sa sangkatauhan; dahil hindi Niya minamadali ang pagpaparusa sa kanilang kasamaan sa Kanya at sa kanilang pagtatanggi, magkagayunpaman ay karamihan sa kanila ay hindi tumatanaw ng utang na loob, sa pamamagitan ng paniniwala sa Kanya at pagiging taimtim nila sa pagsamba sa Kanya.

74. At katiyakan, ang iyong ‘Rabb’ ang Siyang Ganap na Nakaaalam sa anumang kinikimkim ng mga tao sa kanilang mga dibdib at kung ano ang kanilang inilalantad.

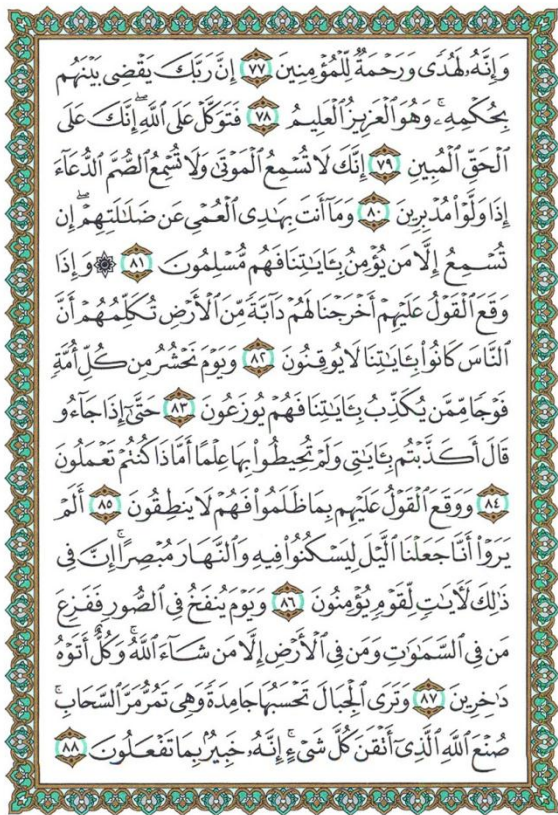
75. At walang anumang nakatago sa kalangitan at kalupaan kundi ito ay nasa malinaw na talaan mula sa Allâh (ﷻ). At katiyakan, naitala sa talaang ito ang lahat ng mga nangyari at mangyayari pa lamang.

76. Katiyakan, isinalaysay ng Dakilang Qur’ân na ito, sa mga angkan ni Isrâ`il ang katotohanan hinggil sa maraming bagay, na hindi nila pinagkasunduan.

²⁵⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ النَّامِلِ

الْمُرْسَلِينَ

77. At katiyakan, ang Dakilang Qur'an na ito ay gabay mula sa pagkaligaw at awa mula sa kaparusahan, sa sinumang maniniwala rito at susunod sa patnubay nito.

78. Katiyakan, ang iyong 'Rabb' ang Siyang magpapasya sa pagitan ng mga di-nagkasundu-sundo mula sa angkan ni Isrâ'il at sa iba pa hinggil sa Kanyang batas na nasa kanila, ginagantihan Niya ang sinumang nagkakamali, at ginagantimpalaan Niya ang mabuti. At Siya ay 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan, na kung kaya, walang sinuman ang makapipigil ng Kanyang pinagpasyahan, na 'Al-'Aleem' – ang Ganap na Nakaaalam, na kung kaya, hindi maaaring maghalo sa Kanya ang tama at kamalian.

79. Ipaubaya mo sa Allâh (ﷻ) ang iyong sarili, O Muhammad (ﷺ), sa lahat

ng mga pangyayari sa iyo, at magtiwala ka sa Kanya; dahil walang pag-aalinlangan, sapat na Siya sa iyo, at katiyakang ikaw ay nasa malinaw na katotohanan na walang pag-aalinlangan.

80. Katiyakan, hindi mo kaya, O Muhammad (ﷺ), na maiparinig ang katotohanan sa sinumang isinara na ng Allâh (ﷻ) ang kanyang kalooban at pinatay na ang puso nito, at hindi mo na maiparirinig ang iyong paanyaya sa sinumang biningi ng Allâh (ﷻ) ang kanyang pandinig dahil ang bingi ay hindi nakakarinig kapag nakaharap, paano pa kaya kung siya ay umiwas, nang-iwan at tumalikod?

81. At hindi mo kayang gabayan mula sa pagkaligaw ang sinumang binulag ng Allâh (ﷻ) mula sa gabay at patnubay, at hindi mo rin maiparirinig ang anuman maliban lamang sa sinumang naniniwala sa Aming mga talata, dahil sila ay mga sumusuko at sumusunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) bilang Muslim, at tinutugunan ang iyong paanyaya sa kanila.

82. At kapag naging karapat-dapat na ang parusa sa kanila; dahil sa kanilang pagmamalabis sa mga kasalanan at paghihimagsik, sa pagtangi nila sa batas ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang pinagpasyahan, hanggang sa sila ang naging pinakamasama sa lahat ng nilikha, ay ilalabas Namin sa kanila mula sa kalupaan sa huli (o dulo) ng panahon ang isang tanda mula sa mga palatandaan ng oras ng dakilang pagkagunaw ng daigdig na ito ay isang ‘*Dhâbbah*’ na malahayop ang kaanyuan na makikipag-usap sa kanila, dahil walang pag-aalinlangan, ang mga taong hindi naniwala sa Muling Pagkabuhay ay hindi rin sila naniwala sa Qur’ân, kay Muhammad (ﷺ) at sa kanyang ‘*Deen*,’ at hindi nila ito isinasagawa.

83. At sa Araw ng Pagtitipun-tipon ay titipunin mula sa bawa’t nasyon ang mga grupo na pinasinungalingan ang Aming mga katibayan at mga palatandaan, na kung saan doon ay iaantala ang una sa kanila hanggang sa dumating ang pinakahuli sa kanila; upang pagsama-samahin silang lahat, pagkatapos ay dadalhin sila para sa paghuhukom.

84-85. Hanggang kapag dumating na mula sa bawa’t nasyon ang mga grupo ng mga tumanggi sa Aming mga palatandaan na magtitipun-tipon sila ay sasabihin ng Allâh (ﷻ): “*Pinasinungalingan ba ninyo ang Aking mga talata na Aking ipinahayag sa Aking mga Sugo, at ang mga talata na Aking ipinakita bilang katibayan na patunay sa Aking Kaisahan at ang Aking pagiging natatangi sa Aking karapatan na sambahin, at ito ay hindi man lamang ninyo inalam kung ito ay mali, bago ninyo ito talikuran at pasinungalingan?*” Subalit naging karapat-dapat sa kanila ang hatol na parusa dahil sa kanilang pagiging masama at pagpapasinungaling, na kung kaya, sila ay hindi na makabibigkas pa ng anumang katuwiran (o katibayan) upang mapangalagaan nila ang kanilang mga sarili mula sa masamang mangyayari sa kanila.

86. Hindi ba nila nakita, sila na mga tumanggi na pinasinungalingan ang Aming mga Tanda o Talata, na katiyakang ginawa Namin ang gabi upang sila ay makapamahinga at makatulog, at ang araw upang sila ay makakita at makapagsagawa ng anumang ikabubuhay? Katotohanan, sa pagsasalit-salitan nito ay tunay nga na katibayan sa mga taong naniniwala sa ganap na kabuuan ng kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Kaisahan sa pagsamba at sa kadakilaan ng Kanyang mga Biyaya.

87. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang Araw ng pag-ihip ng anghel sa tambuli na magigimbal ang lahat ng mga nasa kalangitan at lahat ng nasa kalupaan nang matinding pagkagimbal dahil sa tindi ng pangyayaring ito, maliban sa sinumang binukod ng Allâh (ﷻ) mula sa sinumang Kanyang pinarangalan at pinangalagaan mula sa pagkagimbal, at ang lahat ng mga nilikha ay tutungo sila sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ na nagpapakumbaba at mga nagsisitalima (sumusunod).

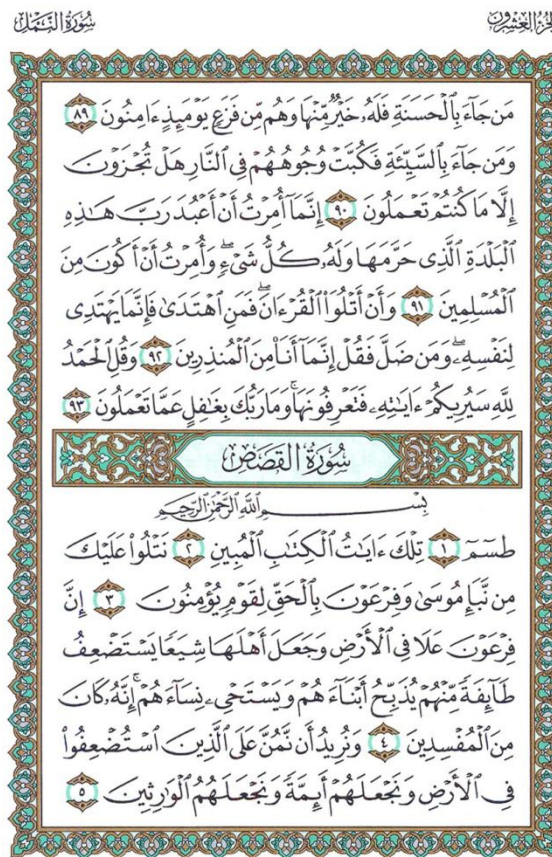
88. At makikita mo ang mga bundok na iisipin mong ang mga ito ay matatag na nakatayo, subalit ito ay gagalaw nang napakabilis na katulad ng mga ulap na dala-dala ng mga hangin, at ito ay kabilang sa mga nilikha ng Allâh (ﷻ), na ginawa Niya sa pinakamabuti't pinakaganap ang lahat ng Kanyang mga nilikha. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nakaaalam sa anumang ginagawa ng Kanyang mga alipin mabuti man ito o masama, at ayon dito sila ay Kanyang tutumbasan.

89. At sinuman ang darating sa Araw ng Muling Pagkabuhay na dala-dala ang kanyang paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) ng tunay na paniniwala na bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya at ang mga mabubuting gawa, ang para sa kanya mula sa Allâh (ﷻ) ay dakilang gantimpala na higit pa sa kanyang ginawa, na ito ay ang ‘Al-Jannah,’ at sila sa Araw na kagimbalgimbal ang pangyayari ay ligtas sa anumang kapahamakan.

90. At sino naman ang darating sa Araw ng Muling Pagkabuhay na dala-dala niya ang kanyang pagsamba ng iba bukod sa Allâh at ang mga masasamang gawain na kasuklam-suklam, ang kanilang kabayaran ay pagkaladkad sa kanila ng Allâh (ﷻ) na isinusubsob ang kanilang mga mukha sa Impiyerno, at sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: “Di ba kayo ay pinagbabayad lamang sa kung ano ang inyong kinagawian na gawain sa daigdig?”

91-92. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa sangkatauhan: “Katiyakan, ang ipinag-utos lamang sa akin ay sambahin nang bukod-tangi ang Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng bayang ito, na ito ay ang Makkah, na kung saan, ipinagbawal Niya sa Kanyang mga nilikha ang pagpapatayan o pagdadanakan ng dugo rito, o di kaya ay pang-aapi ng sinuman, o di kaya ay pangangaso ng anumang hinuhuling hayop, o di kaya ay pagpuputol ng anumang puno mula rito, at nauukol lamang sa Allâh (ﷻ) – Luwalhati sa Kanya – ang lahat ng bagay, at inutusan Niya ako na bukod-tanging sambahin lamang Siya na wala nang iba pa, at inutusan din Niya ako na maging kabilang sa mga mabilisang sumusunod sa Kanya at nagpapasailalim sa Kanyang kagustuhan bilang Muslim, at inutusan din Niya ako na bigkasin ang Dakilang Qur’ân sa mga tao, kung gayon, sinuman ang susunod sa anumang nilalaman nito at susunod sa anuman na dala-dala ko na mensahe.

“Walang pag-aalinlangan, ang anumang idudulot nitong kabutihan at gantimpala ay para lamang sa kanyang sarili; at sino naman ang naligaw sa katotohanan ay

sabihin mo sa kanya, O Muhammad (ﷺ): ‘Katiyakan, ako ay isa sa mga tagapagbabala na binalaan nila ang kanilang sambayanan, at hindi ko hawak ang patnubay sa anumang kaparaanan.’”

93. At sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Ang pagpupuri ng kabutihan ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ), walang pag-aalinlangan, ipapakita Niya ang Kanyang mga palatandaan sa inyo mismong mga sarili at gayundin sa kalangitan at kalupaan, na kung kaya, makikilala ninyo Siya ng pagkakakilala na katulad ng pagkakaturong sa inyo ng kaibahan ng katotohanan sa kamalian, at kailanman ang iyong ‘Rabb’ ay hindi nawawalay sa Kanyang kaalaman ang anuman na inyong ginagawa, at ayon dito kayo ay Kanyang tutumbasan nang karapat-dapat.

سورة القصص ٢٨

XXVIII – Sûrat Al-Qasas

[Kabanata Al-Qasas – Ang Pagsasalaysay]

بسم الله الرحمن الرحيم

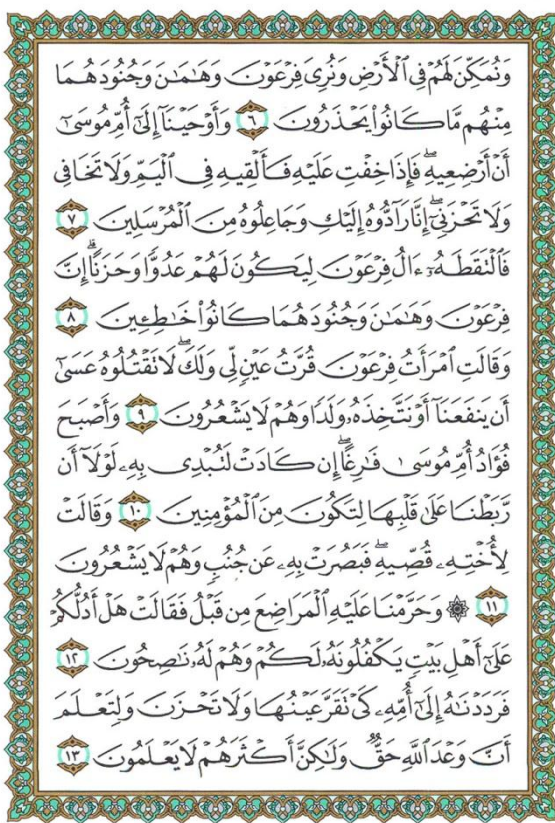
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Tâ-Sîn-Mîm* – Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘*Sûratul Baqarah*.’
2. Ito ay mga talata ng Qur’ân na ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na nagsasaad sa lahat ng pangangailangan ng mga alipin sa kanilang makamundong buhay at maging sa Kabilang-Buhay.
3. Isinasalaysay Namin sa iyo ang ilang bahagi sa kuwento hinggil kay Mousâ (ﷺ) at Fir`âwn na makatotohanan, para sa mga taong naniniwala sa Dakilang Qur’ân, at naniniwala na ito ay nagmula sa Allâh (ﷻ) at sinusunod nila ang gabay nito.
4. Walang pag-aalinlangan, si Fir`âwn ay nagmataas at nagmalabis sa ibabaw ng kalupaan, at ginawa niya ang kanyang sambayanan na iba’t ibang grupo, minamaliit niya ang isang grupo mula sa kanila at hinahamak, na sila ay yaong mga angkan ni Isrâ`îl, na pinapatay niya ang kanilang mga anak na kalalakihan at inaalinapin naman niya ang kanilang mga kababaihan, na kung kaya, katiyakang siya ay kabilang sa mga namiminsala sa ibabaw ng kalupaan.
5. At nais Naming pagkalooban ng kabutihan ang mga yaong hinamak ni Fir`âwn dito sa kalupaan, at sasanhiin Namin na pamunuan nila ang kalupaan ng kabutihan at mag-aakay tungo rito, at gagawin Namin silang tagapagmana rito sa kalupaan pagkatapos mawasak si Fir`âwn at ng kanyang sambayanan.

سورة القصص

الجزء ٢٠

6. At patatatagin sila rito sa kalupaan, at sasanhiin Namin sina Fir`awn at Hâmân, at ang mga sundalo nilang dalawa, na makikita nila mula sa mahinang grupong ito, ang anuman na kinatatakutan nilang pagkawasak at pagkawala ng kanilang kaharian, at pagpapaalis sa kanila mula sa kanilang bayan sa pamamagitan ng isang ipapanganak na mula sa angkan ni Isrâ`îl.

7-8. At tuwirang inihayag Namin sa pamamagitan ng inspirasyon sa ina ni Mousâ (عليه السلام) nang siya ay isinilang at nangangamba siya sa kanya na baka mapatay siya ni Fir`awn na katulad ng ginawang pagpatay ni Fir`awn sa mga anak na kalalakihan mula sa angkan ni Isrâ`îl: “Pasusuhin mo siya na may kapanatagan sa iyong kalooban, at kapag natakot ka na mabatid ang hinggil sa kanya ay ilagay mo siya sa kahon at itapon mo ang kahon na ito sa

ilog ng Nile, na wala kang pinangangambahang takot mula kay Fir`awn at sa kanyang mga tauhan na siya ay mapapatay nila, at huwag kang malungkot sa paghiwalay niya sa iyo, dahil Kami sa katotohanan ay ibabalik Namin ang anak mo sa iyo at gagawin Namin siyang isa sa Aming mga Sugo.

At siya ay kanyang inilagay sa kahon at itinaon sa ilog ng Nile, at natagpuan siya ng mga tauhan ni Fir`awn at kanilang kinuha, at itinakda ng Allâh (ﷻ) ang ganoon upang maging kalaban siya para sa kanila at magiging sanhi ng kanilang pagdadalamhati, dahil nangyari ang kanilang pagkawasak sa pamamagitan niya. Walang pag-aalinlangan, si Fir`awn, si Hâmân at ang kanilang mga tauhan ay kabilang sa mga makasalanan na sumasamba ng iba bukod sa Allâh.

9. At sinabi ng asawa ni Fir`awn kay Fir`awn: “Ang batang ito ay tiyak na magiging dahilan ng kasiyahan at kapanatagan ng aking paningin at ng iyong paningin, na kung kaya, huwag ninyo siyang patayin; dahil baka maaaring makatagpo tayo ng kabutihan mula sa kanya o di kaya ay ituturing natin siyang anak,” samantalang si

Fir`âwn at ang kanyang pamilya ay hindi nila batid na ang magiging dahilan ng kanilang pagkawasak ay magaganap sa pamamagitan niya.

10. At nangyaring ang kalooban ng ina ni Mousã ay walang ibang nilalaman na anumang bagay maliban sa pagkalungkot at pag-alaala kay Mousã (ﷺ), at halos maihayag niya ang lihim na ito na si Mousã (ﷺ) ay tunay niyang anak kung hindi lamang Namin siya pinatatag, at siya ay nagtiis at hindi niya ito inihayag; upang siya ay maging kabilang sa mga naniwala sa pangako ng Allâh (ﷻ) na mga nakatitiyak hinggil dito.

11. At sinabi ng ina ni Mousã sa kapatid ni Mousã na babae noong itinapon niya ito sa ilog: “*Sundan mo si Mousã (ﷺ) upang malaman mo kung ano ang mangyayari sa kanya,*” at sinundan nga niya ang mga bakas ni Mousã (ﷺ) at siya ay nakamasid mula sa malayo, samantalang ang mga tauhan ni Fir`âwn ay hindi nila batid na siya pala ay kapatid niyang babae habang siya ay sinusundan nito.

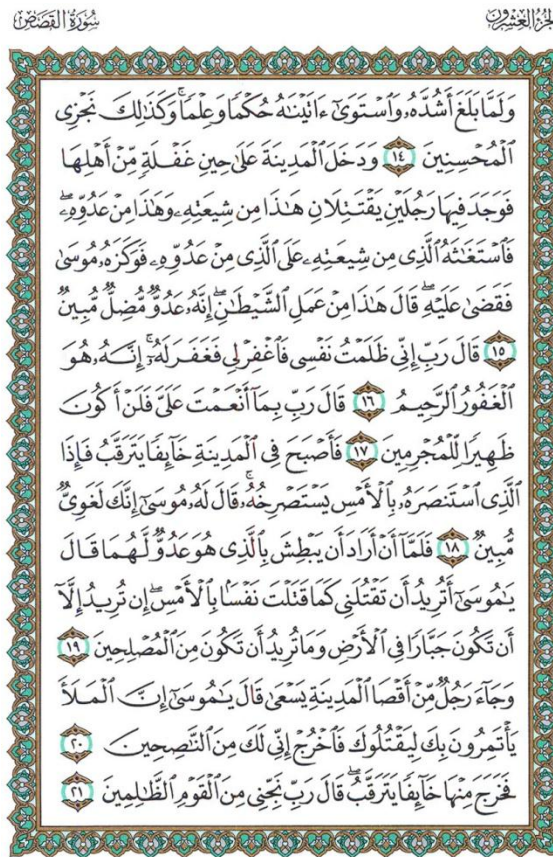
12. At ipinagbawal Namin na makasuso si Mousã (ﷺ) sa lahat ng tagapagpasuso hanggang sa hindi pa Namin siya naibabalik sa kanyang ina, at sinabi ng kanyang kapatid na babae: “*Nais ba ninyong ituro ko para sa inyo ang isang pamilya na pagbubutihin nila ang pag-aalaga at pagpapasuso sa kanya, habang sila ay naaawa sa kanya?*” At sumang-ayon sila sa kanyang mungkahi.

13. At sa ganoon Namin ibinalik si Mousã (ﷺ) sa kanyang ina; upang mapanatag ang kanyang paningin, at tinupad Namin sa kanya ang pangako; dahil siya ay nakabalik sa kanya na ligtas na hindi napatay ni Fir`âwn, at wala siyang ipinangamba mula sa pagkawalay ng kanyang anak sa kanya, at upang mabatid niya na ang pangako ng Allâh (ﷻ) ay totoo sa anuman na Kanyang ipinangako sa kanya, na si Mousã (ﷺ) ay walang pag-aalinlangang ibabalik sa kanya at gagawing isa sa mga Sugo. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya sinisira ang Kanyang pangako, subalit ang karamihan sa mga hindi naniniwala sa Kanya ay hindi nila batid na ang pangako ng Allâh (ﷻ) ay pawang katotohanan.

14. At nang inabot na ni Mousã (ﷺ) ang edad ng kakisigan at hustong gulang, ay ipinagkaloob Namin sa kanya ang karunungan at kaalaman, na sa pamamagitan nito ay natutunan niya ang mga alituntunin ng batas, at kung paano Namin ginantimpalaan si Mousã (ﷺ) dahil sa kanyang pagsunod at kabutihan ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang sinumang mabuti mula sa Aming mga alipin.

15. At pumasok si Mousã (ﷺ) sa siyudad nang palihim habang ang mga tao ay abala sa kanilang mga gawain, natagpuan niya roon ang dalawang lalaki na nag-aaway: ang isa sa kanila ay kabilang sa sambayanan ni Mousã (ﷺ) na mula sa angkan ni Isrâ`îl at ang isa naman ay mula sa sambayanan ni Fir`awn, at humingi ng tulong ang kalahi ni Mousã (ﷺ) kay Mousã (ﷺ) laban sa kanyang kalaban, na kung kaya, sinuntok ni Mousã (ﷺ) sa pamamagitan ng kanyang kamao yaong kalaban at namatay, sinabi ni Mousã (ﷺ) noong napatay niya yaon: “Ito ay mula sa masamang gawain ni ‘Shaytân,’ dahil sa pinabugso niya ang aking galit hanggang sa siya ay aking nasuntok at namatay, katiyakan, si ‘Shaytân’ ay kalaban ng angkan ni Âdam, na inililigaw niya ito mula sa Daan ng Patnubay, at napakalinaw ang kanyang pagiging kalaban.” At ang nagawang ito ni Mousã (ﷺ) ay naganap bago pa siya naging Propeta.

16. Sinabi ni Mousã (ﷺ): “O aking ‘Rabb!’²⁵⁹ Katiyakan, naapi ko ang aking sarili sa pamamagitan ng pagpatay ko ng isang tao na hindi Mo ipinag-utos sa akin na patayin, na kung kaya, patawarin Mo ako sa aking nagawang kasalanan, at pinatawad siya ng Allâh (ﷻ). Walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ay ‘**Al-Ghafour**’ – ang Ganap na Mapagpatawad sa pagkakasala ng Kanyang mga alipin, na ‘**Ar-Raheem**’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.

²⁵⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

17. Sinabi ni Mousã (ﷺ): “O aking ‘Rabb!’²⁶⁰ Dahil sa pinagkalooban Mo ako ng biyaya na pagpapatawad at masaganang kagandahang-loob, kailanman ay hindi na ako magiging katulong ng sinuman para siya ay makagawa ng kasamaan at kasalanan.”

18. At si Mousã (ﷺ) ay patuloy na nanatili sa siyudad na natatakot, na nagsusubaybay ng mga balita na pinag-uusapan ng mga tao hinggil sa kanya at hinggil sa kanyang napatay, samantala sa gayong pagkakataon ay nakita na naman niya ang lalaki na humingi ng tulong kahapon na nakikipag-away na namang muli sa ibang Ehipsiyo, at humihingi na naman ng tulong sa kanya, sinabi ni Mousã (ﷺ) sa kanya: “Tunay na ikaw ay malinaw na nasa pagkaligaw.”

19. Nang nagpasya na si Mousã (ﷺ) na paluin niya ang Ehipsiyo, sinabi nito: “Nais mo ba akong patayin na tulad ng ginawa mong pagpatay sa isang tao kahapon? Wala kang hangad kundi upang maghasik ng kapinsalaan sa kalupaan at hindi upang pag-ayusin ang pagitan ng mga tao na di nagkakasundu-sundo.”

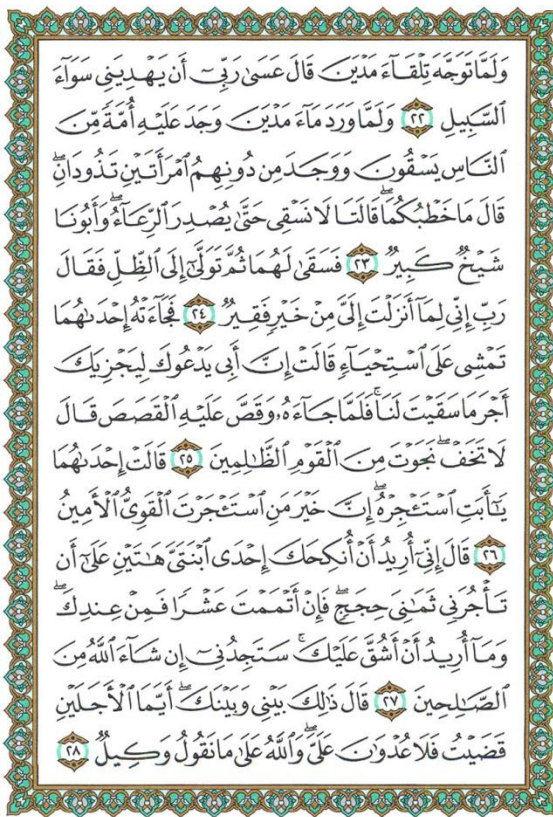
20. At samantala may dumating naman na isang lalaki na nagmamadali mula sa dulo ng siyudad, at sinabi niya: “O Mousã (ﷺ), katiyakan, ang mga matataas ng sambayanan ni Fir`awn ay nagpapakana at nagkasundo na ikaw ay kanilang papatayin, na kung kaya, umalis ka na sa siyudad na ito dahil sa ako ay kabilang sa mabuting tagapagpayo at naaawa sa iyo.”

21. Umalis si Mousã (ﷺ) mula sa siyudad ni Fir`awn na natatakot na di-mapakali na baka siya ay maabutan ng mga naghahanap sa kanya at siya ay mahuhuli, kaya nanalangin siya sa Allâh (ﷻ) na iligtas siya mula sa mga masasamang tao.

²⁶⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الْقَصَصِ

الْبَاقِيَةُ

22. At nang siya ay tutungo sa bayan ng Madyan at umalis na siya sa kaharian ni Fir`awn, kanyang sinabi: “Nawa’y gabayan ako ng aking ‘Rabb’ sa pinakamabuting daan patungo sa Madyan.”

23. At nang siya ay makarating sa lugar na pinagkukunan ng tubig ng mga taga-Madyan ay natagpuan niya roon ang grupo ng mga kalalakihan na nagpapainom ng kanilang mga inaalagaang hayop, at maliban sa kanila ay natagpuan niya ang dalawang kababaihan na nakabukod sa grupo ng mga kalalakihan, na naghihintay sila na pansamantalang inantala muna nila ang pagpapainom sa kanilang mga inaalagaang kambing dahil sa kanilang kahinaan na nahihirapan silang makipagsiksikan sa mga kalalakihan, at hinihintay nila na makaalis muna roon ang mga hayop na inaalagaan ng mga kalalakihan, pagkatapos ay saka pa

lamang sila makapagpapainom ng kanilang mga inaalagaang hayop, at nang nakita sila ni Mousã (مُوسَى) ay naawa siya sa dalawa, pagkatapos ay sinabi niya: “Ano ba ang problema ninyong dalawa (bakit nakatigil lamang kayo diyan)?” Sinabi ng dalawa: “Hindi namin kayang makipagsiksikan sa mga kalalakihan, at hindi namin kayang painumin ang aming mga inaalagaang hayop hanggang hindi pa natatapos magpainom ang mga kalalakihan, at ang aming ama naman ay matanda na, na hindi na niya kayang magpainom ng aming mga hayop dahil sa kanyang kahinaan at katandaan.”

24. At dahil doon ay pinainom ni Mousã (مُوسَى) para sa dalawang kababaihan ang kanilang mga inaalagaang hayop, pagkatapos siya ay tumungo sa lilim ng puno upang doon magpalilim at kanyang sinabi: “O aking ‘Rabb!’²⁶¹ Katiyakang ako ay nangangailangan sa anumang kabutihan na Iyong ipagkakaloob sa akin, na tulad ng pagkain.” At sa mga panahong yaon ay gutom na gutom na siya.

²⁶¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

25. At dumating ang isa sa dalawang kababaihan na pinainom niya ang kanilang inaalagaang hayop na nahihiyang naglalakad, at kanyang sinabi: “*Katiyakan, pinapupunta ka ng aking ama upang ibigay sa iyo ang kaukulang halaga bilang kabayaran sa pagpapainom mo sa aming mga inaalagaang hayop.*” Na kung kaya, sumama si Mousã (ﷺ) sa kanya tungo sa kanyang ama, at nang dumating sila sa kanyang ama, doon ay isinalaysay niya ang nangyari sa kanya at ni Fir`âwn at ng kanyang mga tagasunod, sinabi sa kanya ng ama ng babae: “*Huwag kang matakot dahil ligtas ka na mula sa mga masasamang tao, na ang mga ito ay sina Fir`âwn at ang kanyang mga tagasunod; dahil hindi na sakop ng kanilang kapangyarihan ang aming bayan.*”

26. Sinabi ng isa sa dalawang kababaihan sa kanyang ama: “*O aking ama! Kunin mo siya bilang tagapag-alaga ng iyong mga hayop; dahil ang pinakamabuti sa mga kalalakihan para sa iyo na kunin mong tagapag-alaga ng mga hayop ay malakas na kaya niyang alagaan ang iyong mga hayop at mapagkakatiwalaan na walang dapat ipangamba na dadayain ka sa anumang ipinagkatiwala mo sa kanya.*”

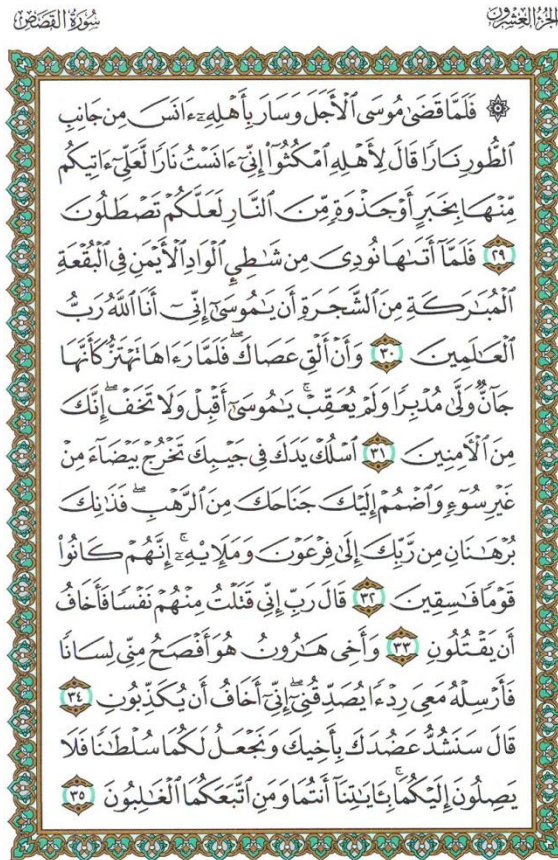
27. Sinabi ng matandang lalaki kay Mousã (ﷺ): “*Katiyakan, nais kong mapangasawa mo ang isa sa aking dalawang anak na babae, na ang kapalit (bilang ‘Mahr’) ay pagtatrabaho mo sa akin ng walong taon bilang tagapag-alaga ng aking mga hayop, at kung ito ay bubuuin mong sampung taon ay ituturing ko itong kagandahang-loob na mula sa iyo. Subalit hindi ko nais na ilagay ka sa kahirapan para ito ay gawin mong sampung taon, at sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) ay matatagpuan mo ako na kabilang sa mga matatapat na mabuti ang aking pakikisama at pagpapatupad ng aking sinabi.*”

28. Sinabi ni Mousã (ﷺ): “*Ang sinabi mong ito ang magiging kasunduan sa pagitan ko at pagitan mo, na kung alinman sa dalawang panahon ang aking natupad sa pagtatrabaho ay natupad ko samakatuwid ang ating napagkasunduan at wala akong nagawang di-makatarungan, at ang Allâh (ﷻ) ang walang pag-aalinlangang Saksi sa anuman na ating sinasabi at Tagapangalaga na Walang-Hanggang Nakamasid sa atin, at Nakaaalam sa anuman na ating pinagkasunduan.*”

29. At nang naisakatuparan na ng Propeta ng Allâh na si Mousâ (ﷺ) ang sampung taon, na ito ang kabuuan ng ikalawang itinakdang kasunduan, ay umalis na siya kasama ang kanyang pamilya tungo sa Ehipto, na nakita niya sa gawing gilid ng bundok ng Tûr ang apoy, na kanyang sinabi sa kanyang pamilya: “Magdahan-dahan muna kayo at maghintay sandali dahil sa ako ay nakakita ng apoy; at baka maaaring makapagdala ako para sa inyo mula sa apoy na yaon ng balita o di kaya ay makapagdala ako sa inyo ng nagni-ningas na gatong upang makapagpainit kayo mula sa kalamigan.”

30-31. At nang dumating si Mousâ (ﷺ) sa apoy, ay tinawag siya ng Allâh (ﷻ) na ang tinig ay nagmula sa gawing kanan ng lambak, na kung saan si Mousâ (ﷺ) ay nasa banal na lugar mula sa tabi ng puno: “O Mousâ! Katiyakan, Ako ang Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilikha at inuutusan kita na bitiwang mo ang iyong tungkod,” at binitiwang ito ni Mousâ (ﷺ) at ito naman ay naging ahas na gumagalaw, at nang makita ni Mousâ (ﷺ) na ito ay gumagalaw na parang sinapian ng ‘Jinn’ na mga ahas ay tumalikod siya na tumalilis, at hindi na siya lumigon pa dahil sa kanyang takot, at tinawag siya ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb:’ “O Mousâ! Humarap ka sa Akin at huwag kang matakot; dahil ikaw ay kabilang sa mga maliligtas sa anumang di kanais-nais na mangyayari.”

32. “Ipasok mo ang iyong kamay sa butas ng iyong kasuotan at ilabas mo pagkatapos nito at ito ay magiging kulay puti na parang yelo sa kaputian nito subalit hindi naman ito ketong, at iyakap mo ito sa dibdib mo upang mawala ang takot mo, at itong dalawang ipinakita Ko sa iyo, O Mousâ (ﷺ): ang pagiging ahas ng tungkod at pagputi ng iyong kamay na kumikinang sa kaputian na hindi naman sakit na ketong, ay dalawang tanda na mula sa iyong ‘Rabb’ na ipapakita mo o dadalhin mo kay Fir`âwn at sa matataas mula sa kanyang sambayanan. Katiyakan, si Fir`âwn at ang kanyang mga tagasunod ay kabilang sa mga hindi naniwala.”

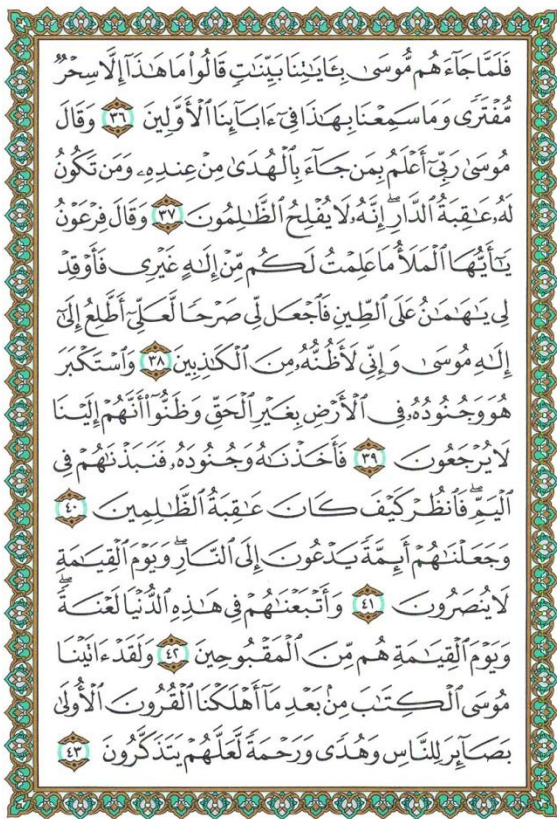
33-34. Sinabi ni Mousã (ﷺ): “O aking ‘Rabb!’²⁶² Ako ay nakapatay mula sa sambayanan ni Fir`awn ng isang tao, na kung kaya, natatakot ako na baka ako ay papatayin din nila, at ang aking kapatid na si Hâroun ay mas bihasa kaysa akin sa pananalita, na kung kaya, isugo Mo siya, kasama ko bilang aking katulong upang siya ay magpatotoo sa akin, at maipaliwanag niya sa kanila mula sa akin ang anumang kapaliwanagan na ipaparating Mo sa kanila. Katiyakan, natatakot ako na baka ako’y pasinungalingan nila kapag sinabi ko sa kanila: ‘Katiyakan, ako ay walang pag-aalinlangang ipinadala bilang Sugo sa kanila.’”

35. Sinabi ng Allâh (ﷻ) kay Mousã (ﷺ): “Walang pag-aalinlangan, palalakasin ka Namin sa pamamagitan ng iyong kapatid, at ibibigay Namin sa inyo ang katibayan laban kay Fir`awn at sa kanyang sambayanan, na sila ay hindi makagagawa ng anumang kasamaan sa inyo; kayong dalawa, ikaw Mousã (ﷺ) at si Hâroun at ang sinumang sumunod sa inyong dalawa ay magtatagumpay laban kay Fir`awn at sa kanyang sambayanan; dahil sa ang Aming mga palatandaan at ang anuman na pinatutunayan nito ay pawang katotohanan.”

²⁶²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الْقَصَصِ

الْبَاقِيَةُ

36. At nang dumating si Mousã (ﷺ) kay Fir`awn at sa kanyang mga matataas na tauhan na dala-dala nila ang Aming mga palatandaan at mga katibayaan na nagpapatunay sa pagiging totoo ng dala-dala ni Mousã (ﷺ), na ito ay mula sa kanyang ‘Rabb,’ sinabi nila kay Mousã (ﷺ): “Kung ano man ang dala-dala mo sa amin ay walang iba kundi inyong inimbentong salamangka bilang kasinungalingan at walang katotohanan, at wala kaming narinig na katulad nitong mga inaangkin ninyo sa mga nauna sa amin na mga sinaunang tao.”

37. At sinabi ni Mousã (ﷺ) kay Fir`awn: “Ang aking ‘Rabb’ ang Siyang Ganap na Nakaaalam kung sino ang totoo sa ating dalawa, na kung ang dala-dala ba niya ay patnubay mula sa Kanya, at kung sino ang mabuti ang kanyang patutunguhan sa Kabilang-Buhay, dahil walang pag-aalinlangan,

hindi magtatagumpay ang mga masasama sa kanilang mga hangarin.”

38. At sinabi ni Fir`awn sa kanyang matataas na mga tauhan: “O kayong mga tao na mula sa mga matataas na antas, wala akong alam para sa inyo na diyos na maliban sa akin na karapat-dapat na sambahin, na kung kaya, magpaapoy ka para sa akin, O Hâmân, hanggang sa ito ay magningas at ihurno mo ako ng mga bloke, at igawa mo ako ng napakataas na palasyong tore; upang makita ko ang Diyos na sinasamba ni Mousã at nag-aanyaya tungo sa pagsamba sa Kanya, at katunayan, sa aking palagay si Mousã ay isa sa mga sinungaling sa kanyang mga sinasabi.”

39. At nagmataas si Fir`awn at ang kanyang mga sundalo sa kalupaan ng Ehipto gayong wala silang karapatan hinggil sa pagtanggì kay Mousã (ﷺ) at di-pagsunod sa anumang kanyang paanyaya sa kanila, at iniisip nila pagkatapos nilang mamatay ay hindi na sila bubuhayin pa na mag-uli.

40. At pinuksa Namin si Fir`âwn at ang kanyang mga sundalo at dinala Namin silang lahat sa karagatan at nilunod Namin sila roon, na kung kaya, pagmasdan mo, O Muhammad (ﷺ), kung ano nga ba ang naging kinahinatnan ng mga yaong nilinlang nila ang kanilang sarili sa pamamagitan ng kanilang pagmamataas at hindi nila paniniwala sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’.²⁶³

41. At ginawa Namin si Fir`âwn at ang kanyang mga tagasunod bilang mga pinuno na nag-anyaya at nagbulid sa mga tao tungo sa Impiyerno, dahil tinularan nila ang mga walang pananampalataya at mga masasama, at sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay hindi na sila matutulungan pa; dahil sa kanilang di-paniniwala at pagtanggi sa Sugo ng kanilang ‘*Rabb*’ na ipinadala sa kanila at sila ay nanatili sa pagtanging ito.

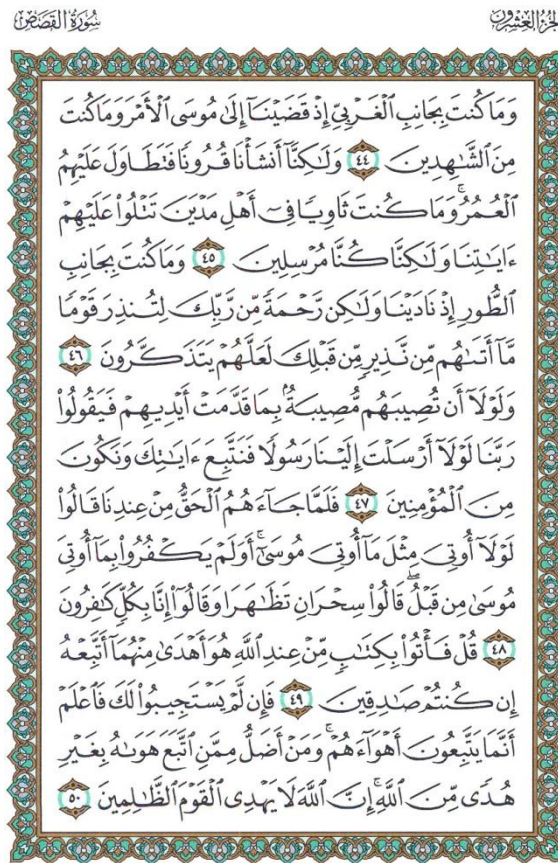
42. At ginawa Namin na isang sumpa sa sinumang susunod kay Fir`âwn at sa kanyang mga tagasunod dito sa daigdig, at sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay kasuklam-suklam para sa kanila ang kanilang mga ginawa at mapapalayo sila mula sa Awa ng Allâh (ﷻ).

43. At katiyakan, ipinagkaloob Namin kay Mousâ (ﷺ) ang ‘*Tawrah*’ pagkatapos Naming wasakin ang mga naunang henerasyon pagkatapos niya – na tulad ng sambayanan ni Nûh, `Âd, Thamoud, Lût at ang mga nanirahan sa Madyan – at nilalaman nito (‘*Tawrah*’) ang mga paglilinaw para sa mga angkan ni Isrâ`il, na rito ay malilinawan nila ang anumang ikabubuti nila at anumang ikapapahamak nila, at nandirito rin ang awa sa sinumang magpapatupad nito sa kanila; upang maalaala nila ang mga Biyaya ng Allâh (ﷻ) sa kanila, at tatanaw sila ng utang na loob at ito ay hindi nila babalewalain.

²⁶³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

44. At wala ka noon, O Muhammad (ﷺ), sa gawing kanluran na tabi ng bundok ng Sinai nang inutusan Namin si Mousâ (عليه السلام) hinggil sa Aming Batas, na mga Kautusan at pagbabawal, at hindi ka kabilang sa mga saksi roon, upang sabihin sa iyo na ito ay dumating sa iyo sa gayong kaparaanan.

45. Subalit lumikha Kami ng mga henerasyon pagkatapos ni Mousâ (عليه السلام) at lumipas na ang maraming panahon pagkatapos nilang manatili, pagkatapos ay nakalimutan na nila ang Pangako ng Allâh (ﷻ) at tinalikuran nila ang Kanyang pag-uutos. At hindi ka rin kabilang sa mga nanirahan sa Madyan para basahin mo sa kanila ang Aming Kapahayagan, upang mabatid mo ang kuwento hinggil sa kanila at ito ay isasalaysay mo, samakatuwid ang kuwentong ito na dala-dala mo hinggil kay Mousâ (عليه السلام) ay walang pag-aalinlangan na ‘Wahee’ o Rebelasyon, at bilang testigo para sa mensahe na dala-dala mo.

46. At wala ka (rin), O Muhammad (ﷺ), sa tabi ng bundok ng Tûr noong tinawag Namin si Mousâ (عليه السلام), at wala ka ring anumang nakita hinggil doon para ito ay mabatid mo, kundi ipinadala ka bilang habag mula sa Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb;’ upang balaan mo ang mga tao, na walang dumating sa kanila na babala bago ang pagkakapadala sa iyo; upang tanggapin nila bilang payo na kabutihan ang dala-dala mo at ito ay kanilang ipatupad, at ipinagbabawal mo ang masama upang ito ay kanilang iwasan.

47. At kung hindi ka Namin ipinadala sa mga taga-Makkah na walang pananampalataya, kung sakaling may kaparusahan na nangyari sa kanila dahil sa kanilang di-paniniwala sa kanilang ‘Rabb’ ay kanilang sasabihin: “O aming ‘Rabb!’ Bakit hindi Ka muna nagpadala ng Sugo sa amin bago ito nangyari, nang sa gayon ay masunod namin ang Iyong ipinahayag na mga talata sa Iyong Aklat at kami ay maging kabilang sa mga naniwala sa Iyo?”

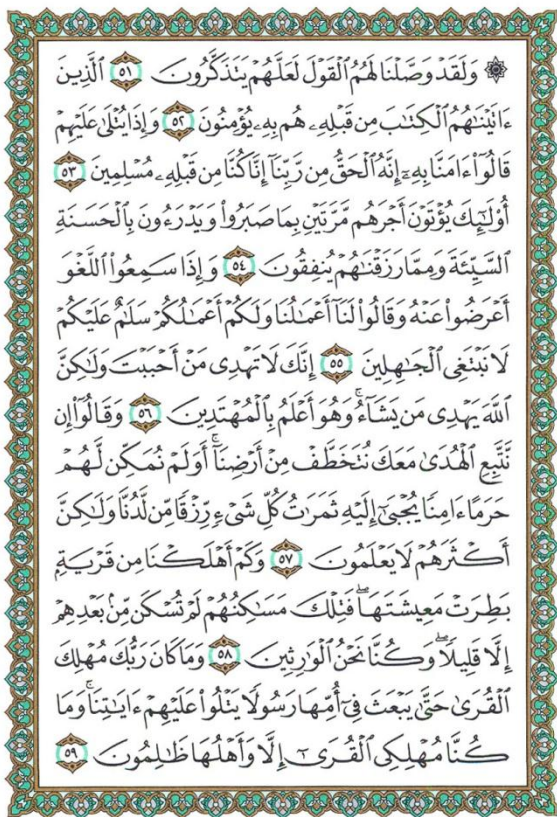
48. Subalit noong dumating sa kanila si Muhammad (ﷺ) bilang babala mula sa Amin, kanilang sinabi: *“Hindi ba nararapat na ang Sugo na ipinadala sa amin ay mayroong mga lantarang himala na katulad ng kay Mousã (عليه السلام) at Aklat na minsanang ibinaba?”* Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): *“Hindi ba tumanggi rin sila na mga Hudyo mula sa mga dala-dala ni Mousã (عليه السلام) (na mga Tanda) noon sa kanila?”* At kanilang sinabi hinggil sa ‘Tawrah’ at Qur’ân: *“Ito ay dalawang uri ng salamangka, na nagtutulungan sa isa’t isa sa pagiging salamangka nito!”* At kanilang sinabi: *“Katiyakan, sa parehong (Kasulatan) kami ay hindi naniniwala.”*

49. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): *“Magpakita kayo ng Aklat na nagmula sa Allâh (ﷻ) na mas matuwid pa kaysa sa ‘Tawrah’ at Qur’ân, at ito ay aking susundin, kung kayo ay totoo sa inyong pag-aangkin.”*

50. At kapag hindi sila tumugon sa iyo sa pamamagitan ng pagpapakita ng Aklat at katiyakang wala silang anumang maipakikitang katibayan, dapat mong mabatid kung gayon na ang sinusunod lamang nila ay ang kanilang sariling kagustuhan, at wala nang hihigit sa pagkaligaw kaysa sa kanya na ang sinusunod lamang ay ang kanyang sariling kagustuhan na walang patnubay mula sa Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya ginagabayan sa katotohanan ang mga taong masasama na lumabag sa Kanyang kautusan at lumampas sa hangganang Kanyang itinakda.

سورة القصص

الجزء ٢٠

51. At katiyakan, ipinaliwanag Namin ang Qur'ân bilang habag sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), nang sa gayon ay makaalaala sila at mapagkunan nila ito ng aral.

52. Ang mga yaong pinagkalooban Namin ng Kasulatan na nauna sa Dakilang Qur'ân – na sila ay ang mga Hudyo at mga Kristiyano na hindi nila pinalitan ang Aklat – ay naniwala rin sila sa Dakilang Qur'ân at kay Muhammad (ﷺ).

53. At kapag binigkas ang Dakilang Qur'ân sa mga yaong pinagkalooban ng naunang Kasulatan, kanilang sasabihin: “Naniwala kami at sinusunod namin ang anuman na nilalaman nito, walang pag-aalinlangan, ito ay katotohanan na mula sa Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb.’ Katotohanan, kahit na noon pa man bago ang pagkaka-pahayag nitong Qur'ân ay sumusuko na kami nang

ganap sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at pinaniniwalaan na namin ang Kanyang Kaisahan bilang Muslim dahil ang ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ) ay bukod-tangi na walang iba kundi ang Islâm.”

54-55. Sila na mga yaong naisalaysay ang kanilang katangian ay ipagkakaloob sa kanila ang gantimpala ng kanilang gawain nang doble: dahil sa kanilang paniniwala sa kanilang Aklat, at sa kanilang paniniwala sa Dakilang Qur'ân, at sa kanilang pagtitiis, at kabilang sa mga katangian nila ay pinangangalagaan nila ang kanilang mga sarili mula sa mga kahalayan at masasamang gawain sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga kabutihan, at ginagasta nila sa daan ng kabutihan ang anumang Aming ipinagkaloob sa kanila na mga biyaya. At kapag nakarinig sila ng mahalay na salita ay lumalayo sila mula rito at hindi nila ito pinagtutuunan ng pansin, at kanilang sinasabi: “Para sa amin ang aming mga gawain na hindi kami lilihis mula rito, at para sa inyo rin ang inyong mga gawain at ang anumang kaparusahan para rito, at hindi kami nag-aaksaya ng panahon para sagutin ang anumang ipinukol (o sinabi) sa amin na masasamang salita, at wala kayong maririnig sa amin kundi pawang

kabutihan lamang at hindi namin ito tutugunan nang pabalang o pangit na salita dahil sa inyong kakulangan ng kaalaman; dahil hindi namin nais na tahakin ang daan ng kamangmangan at ito ay hindi namin gugustuhin.” At ito ang pinakamabuti na marapat sabihin ng mga nag-anyaya tungo sa Allâh (ﷻ).

56. Katiyakan, ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay hindi mo kayang gabayan ang sinumang nais mong gabayan, kundi ang paggagabay ay nasa Allâh (ﷻ) lamang na ginagabayan Niya ang sinuman na Kanyang nais tungo sa paniniwala at nagpapatnubay Siya para rito, at Siya ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa sinumang karapat-dapat na gabayan kaya ito ay Kanyang ginabayan.

57. At sinabi ng mga walang pananampalataya na taga-Makkah: “*Kung susunod kami sa katotohanan na dala-dala mo at babalewalain namin ang aming sinusunod at sinasamba, ay pagdadadamputin kami mula sa aming bayan, papatayin, bibihagin; o di kaya ay aagawin ang aming mga kayamanan.*” Hindi ba ginawa Namin na sila ay namumuhay nang mapayapa sa ligtas at tahimik na bayan, at ipinagbawal Namin sa mga tao rito na magpadanak ng dugo, at dinadala tungo rito ang lahat ng bunga bilang kabuhayan na mula sa Amin? Subalit magkagayunpama’y karamihan sa kanila ay sumasamba pa rin ng iba bukod sa Allâh na hindi nila batid ang kahalagahan ng mga biyayang ito sa kanila, upang sila ay tumanaw ng utang na loob sa nagkaloob nito sa kanila at sila ay susunod sa Kanya.

58. At karamihan sa mga nanirahan sa mga bayan na Aming winasak ay hindi marunong magpasalamat sa marangyang pamumuhay na kanilang tinamasa, na sila ay nalinlang at lumayo sa paniniwala sa mga Sugo, na kung kaya, sila ay tumanggi at nagmalabis sa pamamagitan ng pagsagawa ng kasamaan. At ang kanilang mga tinirhan ay nandoroon pa rin na wala nang nanirahan pagkatapos nila kundi mangilan-ngilan na lamang. At katiyakan, Kami ang Ganap na Nagmamay-ari ng mga tao at Kami ang nagsasanhi ng kanilang kamatayan, pagkatapos sila ay magbabalik sa Amin at papagbabayarin sa anuman na kanilang nagawa.

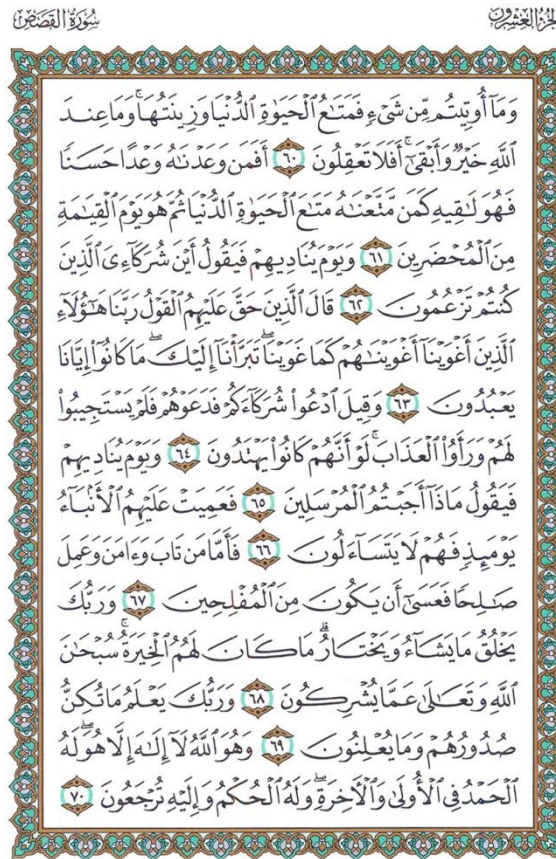
59. At kailanman ang iyong ‘*Rabb*,’ O Muhammad (ﷺ), ay hindi Niya wawasakin ang mga bayan na nakapalibot sa Makkah sa iyong kapanahunan hanggang hindi Siya makapagpadala mula sa pinakainang bayang ito – na ito ay Makkah – ng isang Sugo, na siya ay magpapahayag sa kanila ng Aming mga talata, at hindi rin Namin wawasakin ang mga bayan maliban na lamang kung ang mga nanirahan dito ay masasama na inaapi nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng di-nila paniniwala sa Allâh (ﷻ) at paglabag sa Kanyang kagustuhan, at sa gayong kadahilanan ay magiging karapat-dapat sila sa parusa.

60. At hindi kayo pinagkalooban, O kayong mga tao, ng anumang bagay na tulad ng kayamanan o mga anak, kundi ito ay kasiyahan na pansamantala lamang upang kayo ay masiyahan dito sa buhay sa daigdig, at bilang palamuti upang mapalamutian ang buhay ninyo rito, subalit ang anumang inilaan ng Allâh (ﷻ) para sa mga sumusunod at nagmamahal sa Kanya ay napakahigit at walang-hanggang nananatili; dahil sa ito ay patuloy na walang katapusan, na kung kaya, di ba nararapat na mag-isip kayo, O kayong mga tao, at pag-aralan ito upang maintindihan ninyo kung ano ang mas nakabubuti at kung ano ang hindi?

61. Siya ba na Aming pinangakuan mula sa Aming nilikha ng ‘Al-Jannah’²⁶⁴ dahil sa kanyang pagsunod sa Amin – na walang pag-aalinlangang matatagpuan niya na totoo ang ipinangako sa kanya at siya ay katiyakang patutungo roon – ay katulad din ba siya ng sinumang pinasaya lamang Namin ng kasiyahan dito sa buhay sa daigdig at siya ay nagpakasaya at mas ginusto niya ang panandalian na kasiyahan na may katapusan, pagkatapos siya sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay pahaharapin para sa paghuhukom at pagbabayad? Hindi maaaring magkatulad ang dalawang uri ng taong ito, na kung kaya, piliin ng sinumang may kaisipan para sa kanyang sarili kung ano ang mas makabubuti para sa kanya na piliin, na ito ay pagsunod sa Allâh (ﷻ) at paghahangad ng Kanyang pagmamahal.

62. At sa Araw na mananawagan ang Allâh (ﷻ) sa mga yaong ‘Mushrikin’ – sumamba ng iba bukod sa Allâh na mga tao at mga rebulto rito sa daigdig, at Kanyang sasabihin sa kanila: “Nasaan na ang mga yaong inyong sinamba na iba na inaangkin ninyo na sila ay Aking mga katambal?”

63. Sasabihin ng mga yaong karapat-dapat para sa kanila ang parusa, na sila ang mga yaong nag-anyaya tungo sa maling paniniwala: “O aming ‘Rabb!’ Sila ang mga

²⁶⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

yaong iniligaw namin, na iniligaw namin sila na katulad din ng pagkaligaw namin sa aming mga sarili, itinatatwa (o itinatanggi) namin sila ngayon tungo sa Iyo at ganoon din ang aming ginawang pagsunod at pagmamahal sa kanila. Hindi kami ang kanilang sinamba kundi ang kanilang sinamba ay mga ‘Shayâtin’ (mga Satanas).”

64. Sasabihin sa mga yaong sumamba ng iba bukod sa Allâh sa Araw ng Muling Pagkabuhay: “*Tawagin ninyo ang inyong mga sinamba na sinamba ninyo sila bukod sa Allâh,*” at sila ay tatawagin nila subalit hindi sila tutugon sa kanila at makikita nila ang parusa. Kung sila ay nagabayan lamang sa katotohanan dito sa daigdig ay hindi sila mapaparusahan.

65. Sa Araw na tatawagin ng Allâh (ﷻ) ang mga ‘Mushrikin’ – yaong sumamba ng iba bukod sa Allâh, na Kanyang sasabihin: “*Ano ba ang inyong itinugon sa mga Sugo na Aming ipinadala sa inyo?*”

66. At wala silang maipapakita na anumang katibayan, at hindi na nila alam kung paano sila mangangatwiran, na kung kaya, hindi sila makapagtatanungan sa isa’t isa ng tanong na mapakikinabangan nila sa kanilang ikakatwiran.

67. Subalit ang sinumang nagsisi mula sa mga sumamba ng iba at naging taos-puso ang kanyang pagsamba sa Allâh (ﷻ), at isinagawa niya ang anumang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo, siya kung gayon ay magiging kabilang sa mga magtatagumpay dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

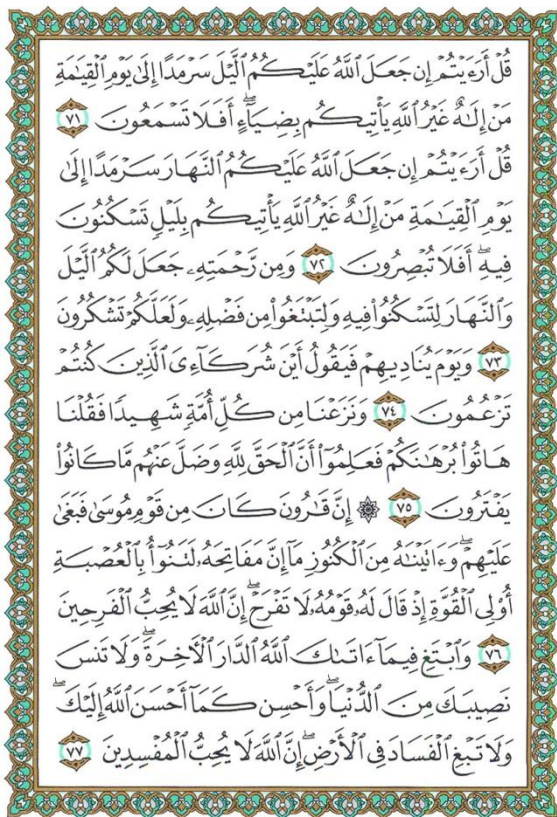
68. At ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb’ ay nililikha Niya ang anuman na Kanyang nais na likhain, at pinipili Niya sa pamamagitan ng Kanyang pagmamahal ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha, at walang sinuman ang may karapatan na anuman sa pagpili Niya rito, dahil sa ito ay Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, na Luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay ligtas sa anuman na kanilang ginagawang pagtatambal.

69. At ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb’ ang Ganap na Nakaaalam sa kung ano ang kinikimkim sa mga dibdib ng Kanyang mga nilikha at kung ano ang kanilang inilalantad.

70. At Siya ang Allâh (ﷻ); ‘*Lâ i-lâ-ha il-la Huwa*’ – walang sinumang diyos na sinasamba o bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya, Siya lamang ang Bukod-Tanging Nagmamay-ari ng papuri at pinakamabubuting pasasalamat dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, sa Kanya lamang ang bukod-tanging pagpapasya sa pagitan ng Kanyang mga nilikha, at sa Kanya ibabalik ang lahat pagkatapos ng kamatayan para sa paghuhukom at pagbabayad.

سورة القصص

الجزء ٢٠

71. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Sabihin nga ninyo sa akin, O kayong mga tao! Kung gagawin ng Allâh (ﷻ) para sa inyo ang gabi na tuluy-tuloy hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay, sino pa kayang sinasamba bukod sa Allâh ang makapagbibigay sa inyo ng liwanag? Hindi ba kayo nakaririnig ng pakinig na may pag-intindi at pagtanggap?”

72. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Sabihin nga ninyo sa akin, O kayong mga tao! Kung gagawin ng Allâh (ﷻ) para sa inyo ang araw na tuluy-tuloy hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay, sino pa kayang sinasamba bukod sa Allâh ang makapagbibigay sa inyo ng gabi upang kayo ay makapagpahinga at magkaroon ng katahimikan? Hindi ba nakikita ng inyong mga mata ang pagkakaiba ng gabi at araw?”

73. At kabilang sa Kanyang Awa sa inyo, O kayong mga tao, na ginawa Niya para sa inyo ang gabi at araw, at pinagsalit-salit niya ito sa isa’t isa, at ginawa Niya ang gabi na madilim; upang kayo ay magkaroon ng katahimikan at makapagpahinga ang inyong mga katawan, at ginawa Niya para sa inyo ang araw na maliwanag; upang kayo ay makapaghanap-buhay at upang kayo ay tatanaw ng utang na loob sa Kanyang mga biyaya sa inyo.

74. At tandaan ang Araw na tatawagin ng Allâh (ﷻ), sila na mga sumamba ng iba at Kanyang sasabihin sa kanila: “Nasaan na ang inyong mga sinamba na inaangkin ninyo na sila ay Aking katambal sa daigdig?”

75. At kukunin Namin sa bawa’t sambayanan mula sa mga sambayanan na tumanggi ang kanilang saksi, na siyang sasaksi sa anumang nangyari sa kanila sa daigdig na pagsamba nila ng iba at pagtanggi nila sa mga Sugo, na sasabihin Namin sa kanila na mga sambayanang tumanggi sa kanilang mga Sugo at sa anuman na dala-dala ng mga ito mula sa Allâh (ﷻ): “Ipakita ninyo ang inyong katibayan sa ginawa ninyong

pagsamba ng iba bilang katambal ng Allâh,” at mababatid nila roon na ang matibay na katibayan laban sa kanila at ang katotohanan ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ), at maglalaho na ang anumang kasinungalingan na kanilang inimbento laban sa Allâh (ﷻ) at hindi na nila ito mapakikinabangan pa, bagkus ito ay kapinsalaan na magsasanhi ng pagkakatapon sa kanila sa Impiyernong-Apoy.

76. Katiyakan, si Qâroun ay kabilang sa sambayanan ni Mousã (ﷺ) na lumampas sa kanyang hangganan sa pamamagitan ng kanyang pagmamataas at pagmamalabis. At pinagkalooban Namin siya ng kayamanan na napakasagana, na ang mga susi pa lamang nito ay mahihirapang buhatin ng maraming malalakas na mga kalalakihan.

Alalahanin noong sinabi sa kanya ng kanyang sambayanan: “*Huwag kang labis na magpakasaya sa anumang tinataglay mong kayamanan, dahil walang pag-aalinlangang ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya minamahal ang mga mayayabang mula sa Kanyang mga nilikha na hindi tumatanaw ng utang na loob sa anumang ipinagkaloob sa kanila.*

77. “*Kundi hangarin mo mula sa anumang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa iyo na kayamanan ang gantimpala sa Muling Pagkabuhay, sa pamamagitan ng paggugol nito sa mga paraan ng pagsamba sa Allâh (ﷻ) dito sa daigdig, at huwag mo rin namang kaligtaan ang iyong bahagi rito sa daigdig na pagpapakasaya sa pamamagitan ng kinita mo na legal na walang pagmamalabis, at maging mabuti ka sa mga tao sa pamamagitan ng pagbibigay ng kawanggawa na tulad ng pagiging mabuti sa iyo ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagkaloob sa iyo ng masaganang kayamanan, at huwag mong hangarin ang anumang ipinagbabawal ng Allâh (ﷻ) sa iyo na pang-aapi sa iyong sambayanan. Katiyakan, hindi minamahal ng Allâh (ﷻ) ang gumagawa ng mga kapinsalaan.”*

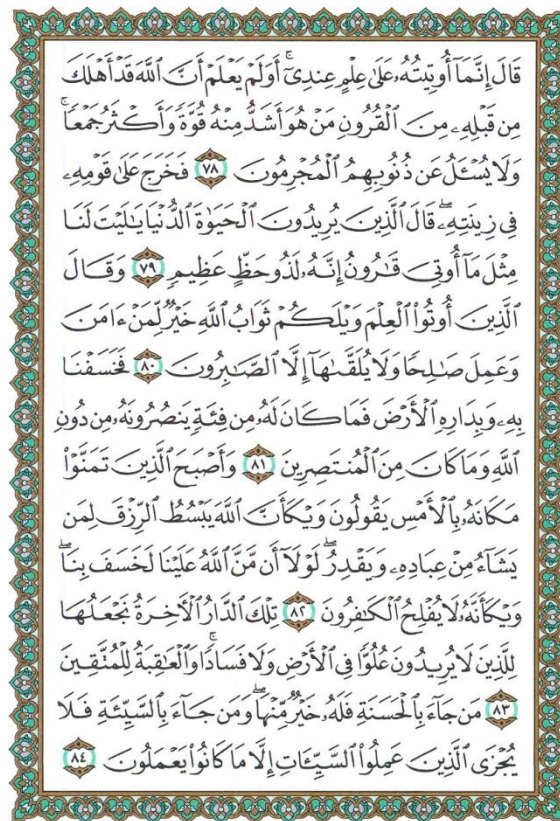
78. Sinabi ni Qâroun sa kanyang sambayanan na nagpayo sa kanya: “*Itong kayamanan na pagmamay-ari ko ay nakamtan ko dahil sa aking kaalaman at kapangyarihan.*” Hindi ba batid ni Qâroun na ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang winasak Niya ang mga nauna sa kanya na mga Nasyon na mas matindi pa ang kanilang kapangyarihan kaysa sa kanya at mas masagana kaysa kanya ang kanilang mga kayamanan? At hindi na tatanungin ang mga masasamang tao sa kanilang nagawang kasalanan; dahil alam na ito ng Allâh (ﷻ), at kung tinatanong man sila ay kundi isang pag-aalipusta lamang sa kanila bilang pagpapatunay ng kanilang nagawa, at paparusahan sila ng Allâh (ﷻ) sa anuman na batid Niya hinggil sa kanila.

79. At inilantad ni Qâroun sa kanyang sambayanan ang kanyang palamuti at kayabangan na nais niyang ipakita ang kanyang kadakilaan at dami ng kanyang kayamanan. At noong siya ay nakita ng mga yaong ang hangarin lamang ay ang buhay na makamundo, ay kanilang sinabi: “*Sana ay nagkaroon din tayo ng kayamanan at kinang ng daigdig at mataas na antas na tulad ni Qâroun dahil siya ay pinagkalooban ng masaganang kayamanan dito sa daigdig.*”

80. At sinabi ng mga yaong pinagkalooban ng kaalaman hinggil sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang batas, at batid nila ang katotohanan hinggil sa mga bagay-bagay na sinabi ng mga yaong mapaghangad ng kinang na makamundo na sana ay nagkaroon din kami ng katulad ng ipinagkaloob kay Qâroun: “*Kapighatian sa inyo, matakot kayo sa Allâh (ﷻ) at sundin ninyo Siya! Ang gantimpala ng Allâh (ﷻ) para sa sinumang naniwala sa Kanya at sa Kanyang mga Sugo at gumawa ng mga mabubuting gawa ay higit na mabuti kaysa sa ipinagkaloob kay Qâroun, at walang sinuman ang tatanggap ng ganitong pagpapayo at magagabayan tungo rito at magpatupad nito maliban sa sinumang pinangangalagaan at pinipigilan niya ang kanyang sarili at nagtitiis siya habang siya ay sumusunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at umiiwas sa mga paglabag sa Kanya.*”

سورة القصص

الجزء العشرين

81. Samakatuwid, ipinalamon Namin si Qâroun at ang kanyang tahanan sa kalupaan, na kung kaya, walang sinumang grupo ang nakatulong sa kanya laban sa Allâh (ﷻ), at hindi siya nagkaroon ng kakayahan na pigilin ang parusa ng Allâh (ﷻ) noong ito ay nangyari sa kanya.

82. At ang mga yaong naghangad ng katulad ng karangyaang ipinatamasa kay Qâroun bago naganap sa kanya ang kaparusahan ay kanilang sinabi bilang paninisi sa kanilang mga sarili, pag-iintindi at pagkatakot na mangyari sa kanila ang parusa: *“Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay pinaluluwag Niya sa kabuhayan ang sinuman na Kanyang nais at hinihigpitan Niya ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin. Kung hindi lamang nahabag ang Allâh (ﷻ) sa atin at hindi na tayo pinarusahan sa anuman na ating sinabi ay ipinalamon na rin Niya tayo sa kalupaan na tulad ng Kanyang ginawa kay Qâroun! Samakatuwid, hindi mo ba alam na walang pag-aalinlangang hindi magtatagumpay ang mga walang pananampalataya rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay?”*

83. Yaong tahanan sa Kabilang-Buhay na ginawa Namin doon ang mga kasiyahan, ay itatalaga Namin sa sinumang hindi nagnanais na magmataas sa pamamagitan ng pagtanggì sa katotohanan dito sa daigdig at hindi namiminsala. At ang mabuting patutunguhan sa ‘Al-Jannah’ ay para lamang sa sinumang natakot sa parusa ng Allâh (ﷻ) at isinagawa ang mga pagsunod, at iniwasan ang mga ipinagbawal.

84. Sinuman ang darating sa Kabilang-Buhay na may dalisay na paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagsagawa ng mga kabutihan ayon sa Batas ng Allâh (ﷻ), para sa kanya ang dakilang gantimpala na higit na mabuti kaysa roon at ang kabutihang yaon ay ang ‘Jannah’²⁶⁵ at walang hanggang kaligayahan, at sino naman ang dumating na dala-dala niya ang kanyang mga masamang gawain, samakatuwid, hindi papagbabayaran ang mga yaong gumawa ng mga kasamaan kundi ang kung ano lamang ang karapat-dapat na kabayaran sa kanilang ginawa.

²⁶⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

85. Katiyakan, Siya na nagbaba sa iyo ng Dakilang Qur'ân at nag-utos sa iyo na ito ay iyong iparating at panghawakan ay walang paga-alinlangang Siya rin ang magbabalik sa iyo sa lugar na kung saan doon ka nagmula, na ito ay ang Makkah.

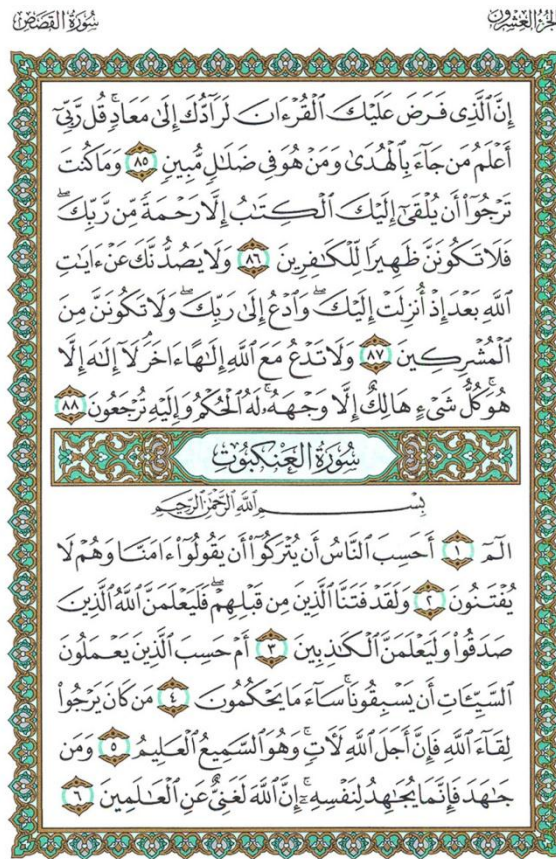
Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga 'Mushrikin:' "Ang Allâh (ﷻ) na aking 'Rabb'²⁶⁶ ang Ganap na Nakaaalam sa kanya na nagdala ng patnubay, at sa kanya na malinaw na nasa kamalian."

86. At hindi mo inaasahan, O Muhammad (ﷺ), na ibababa sa iyo, ang Qur'ân, subalit bilang habag sa iyo ng Allâh (ﷻ) ay ipinahayag Niya ito sa iyo, na kung kaya, magpasalamat ka sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga biyaya sa iyo, at huwag gawin ang iyong sarili na maging katulong ng mga yaong nagtatambal ng iba sa pagsamba at mga ligaw.

87. At huwag mong pahintulutang mailihis ka ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa pagpaparating mo ng mga talata at mga palatandaan ng iyong 'Rabb' at ng Kanyang mga katibayan pagkatapos itong ipahayag sa iyo, at iparating mo ang mensahe ng iyong 'Rabb' at huwag mong ibilang ang iyong sarili sa sumamba ng iba bukod sa Allâh.

88. At huwag kang sumamba sa Allâh (ﷻ) na may itinatambal na iba sa pagsamba sa Kanya; dahil walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Allâh (ﷻ), lahat ng bagay ay mawawasak at maglalaho maliban sa Kanyang Mukha.

Siya ang magpapasya, at sa Kanya kayo ay ibabalik pagkatapos ng inyong kamatayan para sa paghuhukom at pagbabayad. Dito sa talatang ito ang pagpapatunay na ang katangian na Mukha na tinataglay ng Allâh (ﷻ) ay ayon lamang sa Kanyang Kaganapan, Kadakilaan at Kamaharlikaan.

²⁶⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة العنكبوت ٢٩

XXIX – Sûrat Al-`Ankabût

[Kabanata Al-`Ankabût – Ang Gagamba]

بسم الله الرحمن الرحيم

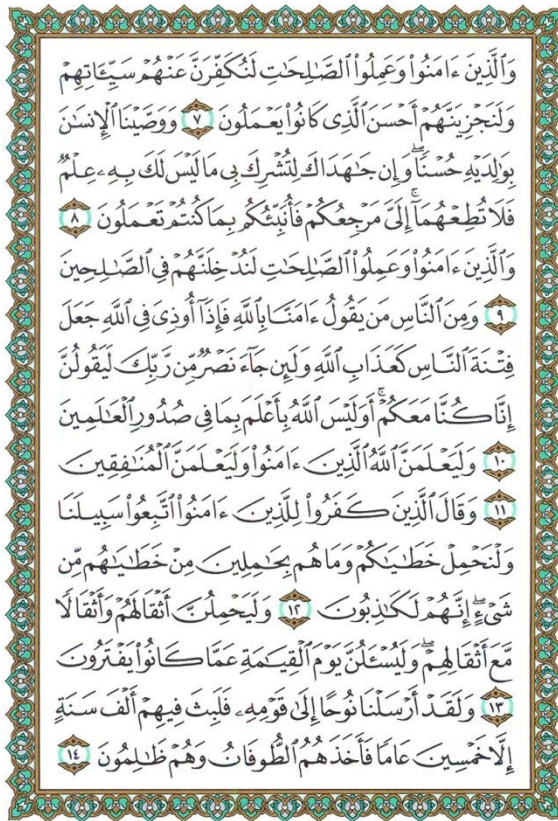
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Alif-Lâm-Mîm.* Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’
2. Inaakala ba ng mga tao na kapag sinabi nilang: “*Naniwala kami,*” ay pababayaang na lamang sila ng Allâh (ﷻ) at hindi magkakaroon ng pagsubok sa kanila?
3. At katiyakan, sinubok Namin ang mga naunang tao kaysa kanila sa pamamagitan ng pagpapadala Namin ng mga Sugo, upang sa pamamagitan nito ay walang pag-aalinlangang palilitawin ng Allâh (ﷻ) kung sino ang tapat at totoo sa kanilang paniniwala, gayundin ang mga hindi totoo.
4. O inaakala ba ng mga yaong gumagawa ng mga kasalanan na katulad ng pagsamba ng iba bukod sa Allâh at iba pa, na mahihigitan nila Kami, na maililigtas nila ang kanilang mga sarili na hindi Namin sila magagapi? Napakasama sa katotohanan ang kanilang ginawang paghuhusga!
5. Ang sinumang naghahangad na makatagpo niya ang Allâh (ﷻ) at umaasam ng Kanyang gantimpala, samakatuwid, walang pag-aalinlangan na ang itinakda ng Allâh (ﷻ) na Pagkabuhay na Mag-uli ng Kanyang mga nilikha para sa pagbabayad at pagpaparusa ay malapit na malapit nang mangyari, at Siya ay ‘*As-Samee`*’ – ang Ganap na Nakakarinig sa kanilang mga sinasabi, na ‘*Al-`Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa kanilang mga ginagawa.
6. At ang sinumang magpunyagi para sa daan ng pag-aangat ng Batas ng Allâh (ﷻ) at magpunyagi para mapasunod ang kanyang sarili, walang pag-aalinlangan, ang ganitong pagpunyagi ay para rin lamang sa kanyang sarili; dahil ito ay ginagawa niya para sa paghahangad ng gantimpala sa kanyang gawain. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghanee`*’ – Napakayaman na Ganap na Malaya mula sa lahat ng pangangailangan na hindi nangangailangan sa anumang gawain ng kahit na sinuman mula sa Kanyang nilikha, Siya ang Nagmamay-ari, Tagapagkaloob, Tagapaglikha, Tagapag-atas at Tagapangasiwa ng lahat.

سورة العنكبوت

المائدة

7. At ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga mabubuting gawa, walang pag-aalinlangang buburahin Namin ang kanilang mga pagkakasala at gagantimpalaan Namin sila sa anumang kanilang nagawang kabutihan nang higit pa sa anuman na kanilang ginawa.

8. At ipinag-utos Namin sa tao na maging mabuti at maging masunurin sa kanyang mga magulang sa pananalita at gawa; at kapag pinilit ka nilang dalawa, O ikaw na tao, na sumamba ng iba bilang katambal sa pagsamba sa Akin, ay huwag mo silang sundin hinggil dito. At kalakip sa pagbabawal sa pagsunod sa kanila sa ‘Shirk’ ay lahat ng uri ng kasalanan, nangangahulugan na hindi maaaring sundin ng sinuman ang sinuman sa anumang labag sa kautusan ng Allâh (ﷻ) na katulad ng sinabi ng Sugo ng Allâh (Muhammad ﷺ).

Sa Akin ang inyong pagbabalik lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay at isasaad Ko sa inyo ang anuman na inyong ginawa sa daigdig na mga mabubuting gawa, gayundin ang masama at ayon dito kayo ay Aking tutumbasan.

9. At para sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ), sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga mabubuting gawa, walang pag-aalinlangan, papapasukin Namin sila sa ‘Al-Jannah’,²⁶⁷ kabilang sa mga mabubuting alipin ng Allâh.

10. At mayroon sa tao na nagsasabi: “Naniwala kami sa Allâh,” subalit kapag sila ay nakaranas ng paghihirap mula sa mga walang pananampalataya at nakaranas ng pagsubok ay isisisi nila ang pangyayaring ito na ituturing nilang kaparusahan ng Allâh (ﷻ) at hindi sila magtitiis, at tatalikuran nila ang tamang pananampalataya; at kapag dumating naman, O Muhammad (ﷺ), ang tulong na mula sa iyong ‘Rabb’²⁶⁸ sa

²⁶⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

²⁶⁸ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

mga mananampalataya ay sasabihin nila na mga tumalikod sa kanilang pananampalataya:

“Katiyakan, kami ay kasama ninyo (na magkakasama tayong lahat), O kayong mga mananampalataya, na tinutulungan namin kayo laban sa inyong mga kalaban.”

Di ba ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam kung ano ang niloloob ng Kanyang mga nilikha?

11. At walang pag-aalinlangan, palilitawin ng Allâh (ﷻ) kung sinuman ang naniwala sa Kanya at sumunod sa Kanyang Sugo, at walang pag-aalinlangang palilitawin din Niya ang mga mapagkunwari; upang maihiwalay sa pamamagitan nito ang bawa’t uri sa iba.

12. At sinabi ng mga yaong tumanggi sa Kaisahan ng Allâh na mga Quraysh, na hindi naniwala sa babala at pangako ng Allâh (ﷻ), sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) mula sa kanila: *“Iwan na ninyo ang ‘Deen’ ni Muhammad at sumunod kayo sa aming ‘deen,’ dahil papasanin namin para sa inyo ang inyong mga kasalanan,”* gayong sa katotohanan wala naman talaga silang napapasan na kahit na anumang kasalanan, dahil sila ay mga sinungaling sa kanilang mga sinasabi.

13. At walang pag-aalinlangan, ipapapasan sa kanila na mga walang pananampalataya ang kanilang mga kasalanan at ang mga kasalanan ng mga iniligaw nila na hinarangan nila sa Daan ng Allâh, na kasamang ipapapasan ang mga ito sa kanilang mga kasalanan nang hindi mababawasan ang kasalanan ng sinumang sumunod sa kanila; at walang pag-aalinlangan, sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay tatanungin sila hinggil sa kanilang inimbentong mga kasinungalingan.

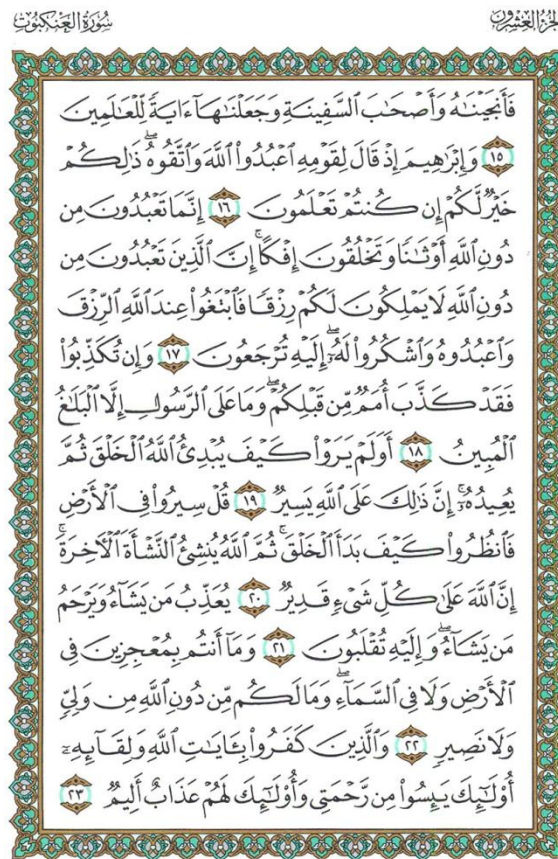
14. At katiyakan, isinugo Namin si Nûh (ﷺ) tungo sa kanyang sambayanan, na nanatili siya sa kanila ng limampung taon na lamang ay magiging isang libong taon na, na sila ay hinihikayat niya tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), at pinagbawalan sila na gumawa ng pagtatambal sa pagsamba sa Allâh subalit hindi sila sumunod, na kung kaya, pinuksa Namin sila sa pamamagitan ng delubyo (o malaking baha), dahil sa inapi nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagtanggap nila sa Allâh (ﷻ) at kanilang pagmamalabis sa pamamagitan ng pagsagawa ng kasalanan.

15. At iniligtas Namin si Nûh (ﷺ) kasama ang sumunod sa kanya na sumakay sa Arka, at ginawa Namin ito bilang aral at pagbibigay-babala sa sangkatauhan.

16. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), si Ibrâhim (ﷺ) noong hinikayat niya ang kanyang sambayanan, na maging taos-puso sa pagsamba sa Allâh (ﷻ) na Nag-iisa lamang, na kanyang sinabi: “Sambahin ninyo nang bukod-tangi ang Allâh (ﷻ), at katakutan ninyo ang Kanyang galit sa pamamagitan ng pagsagawa ninyo sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal, at ito ang higit na nakabubuti para sa inyo, kung batid lamang ninyo kung ano ang nakabubuti sa inyo at kung ano ang nakasasama.”

17. Ang sinasamba ninyo bukod sa Allâh ay mga idolo lamang na inyong inimbento bilang kasinungalingan, dahil sa ang inyong sinasamba na mga rebulto bukod sa Allâh ay walang kakayahan na magbigay sa inyo ng anumang kabuhayan, na kung kaya, humingi kayo ng kabuhayan sa Allâh (ﷻ) at hindi sa mga idolo na inyong sinasamba, at maging taos-puso kayo sa inyong pagsamba sa pamamagitan ng pasasalamat sa kabuhayang ipinagkaloob sa inyo, dahil sa Allâh (ﷻ) lamang kayo ibabalik pagkatapos ng inyong kamatayan at kayo ay tutumbasan ayon sa inyong mga ginawa.

18. At kapag tinanggihan ninyo, O kayong mga tao, ang Aming Sugo na si Muhammad (ﷺ), sa kanyang paanyaya sa inyo na pagsamba lamang nang bukod-tangi sa Allâh (ﷻ), ay walang pag-aalinlangang tinanggihan din ng maraming grupo mula sa mga sambayanan na nauna kaysa inyo ang mga Sugo na naghikayat sa kanila tungo sa katotohanan, na kung kaya, natupad sa kanila ang parusa ng Allâh (ﷻ). At ang tungkulin lamang ng Sugo na si Muhammad (ﷺ) ay iparating sa inyo ang mensahe na nagmula sa Allâh (ﷻ) nang malinaw na pagpaparating at katiyakang ito ay kanyang isinakatuparan.

19. Hindi ba nila batid kung paano nilikha ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang mga nilikha mula sa wala, at pagkatapos ay ibabalik Niya na mag-uli pagkatapos nitong maglaho (o mawala), na katulad ng pagkalikha Niya sa una ay gayundin Niya bubuuin o lilikhaing muli ang mga ito at hindi ito magiging mahirap para sa Kanya? Katiyakan, ito ay napakadali sa Allâh (ﷻ) na katulad din ng kung gaano kadali ang paglikha Niya nito sa una.

20. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ), na di naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli pagkatapos ng kamatayan: *“Maglakbay kayo sa kalupaan at pagmasdan kung paano sinimulan ng Allâh (ﷻ) ang mga paglikha at hindi naging mahirap sa Kanya ang paglikha ng mga ito sa simula, na kung kaya, gayundin, hindi rin magiging mahirap sa Kanya na ibalik ito sa panibagong pagkakataon, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Qadeer’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay, na hindi mahirap sa Kanya ang anuman na Kanyang nais, na Siya ang May Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay.”*

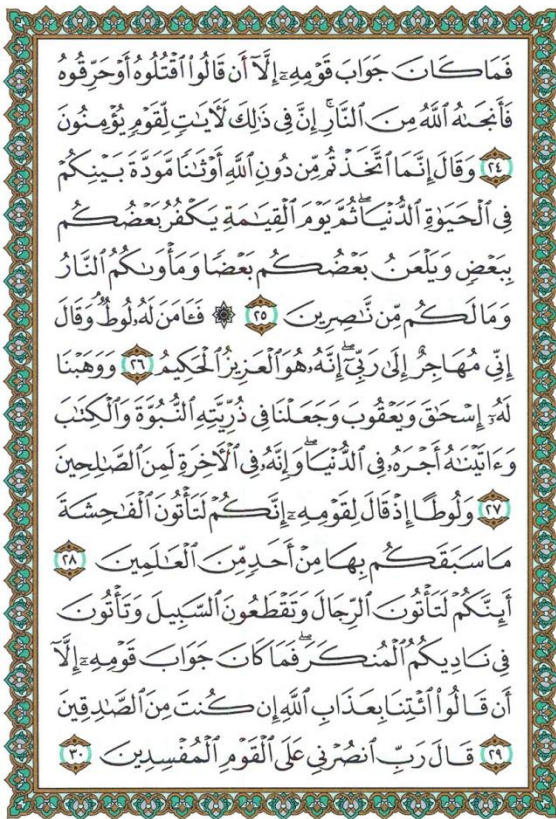
21. Pinaparusahan Niya ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha batay sa kung ano ang kasalanang kanyang nagawa noong siya ay buhay pa, at kinaaawaan niya ang sinuman na Kanyang nais mula sa sinumang nagsisi, naniwala at gumawa ng kabutihan; at sa Kanya kayo ay babalik at tutumbasan kayo batay sa inyong nagawa.

22. At kailanman ay hindi kayo makaliligtas, O kayong mga tao, sa Allâh (ﷻ) dito sa kalupaan ni sa kalangitan man, kung Siya ay inyong nilabag. At bukod sa Allâh (ﷻ) ay wala kayong matatagpuang sinumang tagapangasiwa para sa inyo at walang sinumang makatutulong sa inyo kung nais ng Allâh (ﷻ) na kayo ay parusahan.

23. At ang mga yaong tinanggihan ang mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) at hindi naniwala sa pakikipagharap sa Kanya sa Araw ng Muling Pagkabuhay, ay wala na silang pag-asa pa sa Aking Awa sa Kabilang-Buhay kapag nakita na nila ang anumang inihanda sa kanila na parusa: at para sa kanila ay isang masidhing kaparusahan.

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

الْحَبَرَةُ

24. At walang anumang naitugon ang sambayanan ni Ibrâhim (عليه السلام) sa kanya kundi sabihin ng isa't isa sa kanila: "Patayin ninyo siya o di kaya ay sunugin sa pamamagitan ng pagtapon sa kanya roon (sa apoy na yaon)," subalit iniligtas siya ng Allâh (ﷻ) mula sa kapahamakang ito, na ginawa itong malamig at mapayapa para sa kanya. Katiyakan, ang pagkaligtas kay Ibrâhim (عليه السلام) mula sa apoy ay kabilang sa patunay at katibayan sa mga tao na naniniwala at sumusunod.

25. At sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام) sa kanyang sambayanan: "O aking sambayanan, ang sinamba ninyo bukod sa Allâh ay walang iba kundi pawang kasinungalingan na mga diyus-diyusan lamang, na nagmamahalan kayo dahil doon ng pagmamahalan na hanggang dito lamang sa daigdig dahil sa pagsisilbi ninyo sa mga diyus-diyusan na yaon,

pagkatapos sa Kabilang-Buhay ay itatanggi na ninyo at isusumpa na ninyo ang isa't isa, at ang inyong patutunguhan lahat ay Impiyernong-Apoy at walang sinuman ang makatutulong pa sa inyo upang iligtas kayo mula rito."

26. At naniwala si Lût (عليه السلام) kay Ibrâhim (عليه السلام) at sumunod siya sa kanyang 'Deen.' At sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام): "Katiyakan, iniwan ko ang bayan ng aking sambayanan nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) tungo sa biniyayaang bayan, na ito ay 'Sham' – na ito ay ang kabuuan ng Falisteen, Syria, Lebanon at Jordan. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ), Siya ay 'Al-`Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na 'Al-Hakeem' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa."

27. At ipinagkaloob Namin sa kanya si Ishâq (عليه السلام) bilang kanyang anak at pagkatapos niya ay si Ya`qûb (عليه السلام) bilang kanyang inapo, at ginawa Namin sa kanilang pamilya ang pagka-Propeta at pagkakaloob ng Kasulatan, at ipinagkaloob Namin sa kanya (Ibrâhim (عليه السلام)) ang kanyang gantimpala rito sa daigdig dahil sa pagsubok sa kanya

nang alang-alang sa Amin, na siya ay dadakilain at magkakaroon ng mabuting anak; at katiyakang sa Kabilang-Buhay naman ay walang pag-aalinlangang kabilang siya sa mga matatapat.

28-29. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), si Lût (عليه السلام) noong sinabi niya sa kanyang sambayanan: *“Katiyakan, kayo ay gumagawa ng karumal-dumal na gawain, na walang sinuman ang gumawa ng katulad nito na nauna sa inyo na sangkatauhan, dahil ginagawa ninyo ang inyong pagnanasa sa kapwa ninyo kalalakihan, at tinatambangan ninyo ang mga manlalakbay sa kanilang mga dinaraan na ninanakawan ninyo sila at isinasagawa ninyo sa kanila ang mga ganitong karumal-dumal, at isinasagawa rin ninyo ito sa lugar na kung saan kayo ay nagtitipun-tipon bilang pang-iinsulto sa mga tao at sa mga dumaraan, at pang-aapi sa kanila ng mga hindi karapat-dapat na mga salita at mga gawa.”*

Sa talatang ito ay bilang pagpapabatid na hindi maaaring magsama-sama ang mga tao sa masamang gawain na ipinagbabawal ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo. At walang itinugon ang sambayanan ni Lût kundi sabihin nila sa kanya: *“Dalhin mo sa amin ang parusa ng Allâh na iyong ibinababala kung ikaw ay kabilang sa mga nagsasabi ng katotohanan at mga tagapagpatunay sa iyong ipinapangako.”*

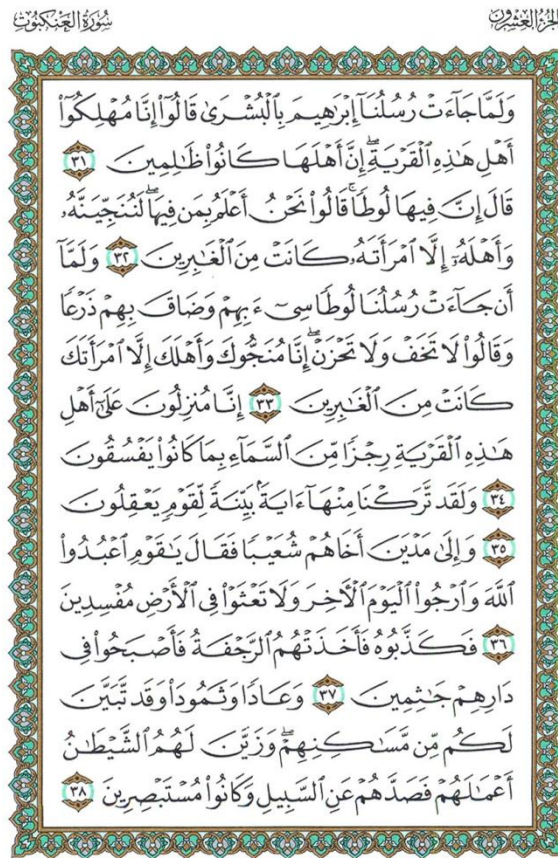
30. Kanyang sinabi: *“O aking ‘Rabb!’ Tulungan Mo ako laban sa mga masasama sa pamamagitan ng pagbaba ng parusa sa kanila; dahil sa katotohanan, nag-imbento sila ng karumal-dumal na gawain na ipinagpipilitan nila sa kanilang sarili,”* at tinugunan ng Allâh (ﷻ) ang kanyang panalangin.

31. At nang dumating ang Aming mga Sugo na mga anghel kay Ibrâhim (عليه السلام) na dala-dala ang magandang balita mula sa Allâh (ﷻ) na siya ay magkakaroon ng anak na si Ishâq (عليه السلام) at magmumula naman kay Ishâq (عليه السلام) ay ang kanyang anak na si Ya`qûb (عليه السلام), sinabi ng mga anghel kay Ibrâhim (عليه السلام): “Katiyakan, pupuksain namin ang mga nanirahan sa bayan ni Lût, na ito ay Sodom; katotohanan, ang mga nanirahan doon ay mga masasama na inapi nila ang kanilang mga sarili dahil sa kanilang paglabag sa Allâh (ﷻ).”

32. Sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام) sa mga anghel: “Katiyakan, nandoroon si Lût na hindi kabilang sa mga masasama,” sinabi naman ng mga anghel sa kanya: “Kami ang higit na nakababatid kung sino ang mga nandoroon, walang pag-aalinlangan, ililigtas Namin siya at ang kanyang pamilya mula sa kapahamakan na mangyayari sa mga naninirahan sa kanyang bayan maliban sa kanyang asawa dahil kabilang siya sa mga mawawasak.”

33. At nang dumating ang Aming mga Sugo na mga anghel kay Lût (عليه السلام) ay nangamba siya para sa kanila dahil iniisip niya na sila ay kanyang mga panauhin na mga tao, at siya ay nalungkot dahil sa pagdating nila; dahil alam niya ang karumal-dumal na gawain ng kanyang sambayanan, sinabi nila sa kanya: “Huwa kang matakot hinggil sa amin dahil hindi kami makakanti (o mapipinsala) ng iyong sambayanan, at huwa kang malungkot sa anumang ibinalita namin sa iyo na pagwawasak sa kanila, dahil katiyakang ililigtas ka namin sa parusa na mangyayari sa iyong sambayanan at ililigtas din namin ang iyong pamilya na kasama mo maliban sa iyong asawa dahil siya ay kabilang sa mga mawawasak na wawasakin sa iyong sambayanan.”

34. Katiyakan, Kami ay magbababa sa mga tao ng bayang ito ng masidhing kaparusahan mula sa kalangitan; dahil sa kanilang pagsuway at pagsagawa ng kahalayan.

35. Katiyakan, nag-iwan Kami mula sa sambayanan ni Lût ng mga malilinaw na bakas para sa mga taong nakauunawa ng mga aral at ito ay kanilang mapakikinabangan.

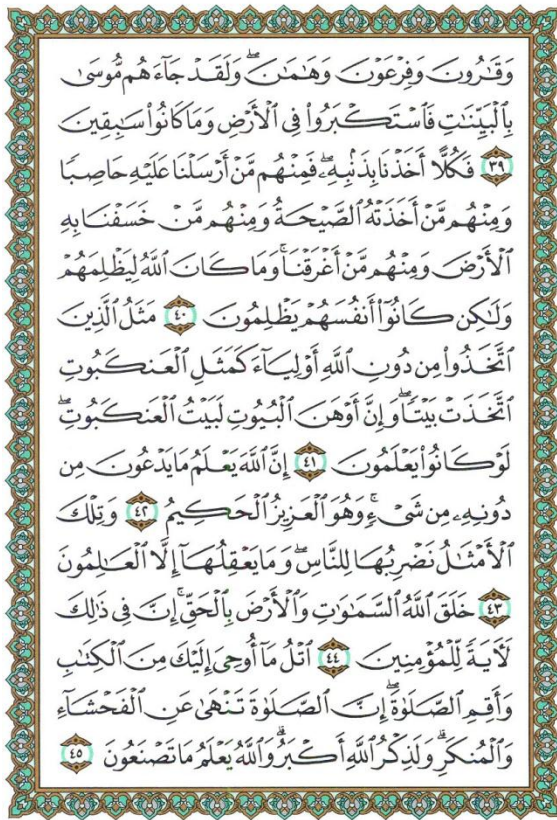
36. At ipinadala Namin tungo sa Madyan ang kanilang kapatid na si Shu`ayb (شُعَيْب), at kanyang sinabi sa kanila: “*O aking sambayanan! Sambahin ninyo ang Allâh (ﷻ) nang bukod-tangi at maging dalisay na taos-puso kayo sa inyong pagsamba sa Kanya, dahil wala kayong dapat na sambahin bukod sa Kanya, at hangarin ninyo sa inyong pagsamba ang gantimpala sa Kabilang-Buhay, at huwag kayong magkalat ng kapinsalaan at kasamaan sa ibabaw ng kalupaan, at huwag kayong gumawa ng anumang kasalanan sa ibabaw nito, sa halip ay magbalik-loob sa Allâh (ﷻ) at humingi kayo ng kapatawaran sa Kanya.*”

37. At tinanggihan ng mga nanirahan sa Madyan si Shu`ayb sa kanyang dala-dalang mensahe mula sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, pinuksa sila sa pamamagitan ng matinding lindol, kaya sila ay mga nakahandusay na mga patay sa kanilang mga tahanan.

38. At winasak Namin ang sambayanan ni `Âd at ni Thamoud, at katiyakang nakita ninyo nang maliwanag ang pagkawasak ng kanilang mga tirahan at pagkawala nila mula rito nang dumating ang Aming parusa sa kanilang lahat, dahil sa hinikayat sila ni ‘*Shaytân*’ sa kanilang karumal-dumal na gawain at hinarangan sila sa Daan ng Allâh (ﷻ) na ito ang Daan ng Paniniwala sa Kanya at sa Kanyang mga Sugo, samantalang sila ay matatalino na naiintindihan nila ang mensahe na kanilang nilabag, at sila ay naligaw na iniisip nilang sila ay nasa gabay at katotohanan gayong walang pag-aalinlangang sila ay nasa pagkalayu-layong pagkaligaw.

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

الجزء ٢٠

39. At winasak Namin si Qâroun, si Fir`awn at si Hâmân. At katiyakang dumating sa kanilang lahat si Mousâ (ﷺ) na dala-dala niya ang mga malilina na katibayan samantalang sila ay nagmayabang at nagmataas sa ibabaw ng kalupaan, at kailanman ay hindi nila Kami mahihigitan sa halip Kami ang Ganap na Makapangyarihan laban sa kanila.

40. Na kung kaya, pinuksa Namin ang bawa't isa sa kanila na nabanggit sa pamamagitan ng Aming parusa dahil sa kasalanan na ginawa ng bawa't isa sa kanila; mayroon sa kanila na pinaulanan Namin ng bato mula sa pinatuyong luwad, na sila ay yaong sambayanan ni Lût, at mayroon naman sa kanila ang pinuksa Namin sa pamamagitan ng malakas na ingay na sila ay yaong sambayanan ni Sâleh at sambayanan ni Shu'ayb, at mayroon naman sa kanila ang ipinalamon Namin sa kalupaan na

katulad ni Qâroun, at mayroon naman sa kanila na nilunod Namin na katulad ng sambayanan ni Nûh at sambayanan ni Fir`awn. At kailanman ay hindi sila pinuksa dahil sa kasalanan ng iba upang sila ay dayain na wawasakin sila nang hindi karapat-dapat para sa kanila, kundi inapi nila ang kanilang mga sarili at dinaya dahil sa kanilang pagpapakasaya sa biyaya ng Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb'²⁶⁹ subalit iba naman ang sinamba nila (at pinagpasalamatan).

41. Ang kahalintulad ng mga yaong itinuring nila na mga diyos na sinamba bukod sa Allâh na sinasandalan na pinagkakatiwalaan na naghahangad sila ng tulong mula rito, ay katulad lamang ng isang gagamba na gumawa ng kanyang tahanan upang mapangalagaan niya ang kanyang sarili, subalit hindi niya ito napakinabangan noong siya ay nangailangan, na kung kaya, katulad nito ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh na walang naidudulot na kapakinabangan ang kanilang mga niyuyukuran, sinasandalan, sinasamba bukod sa Allâh; at katiyakan, ang pinakamahina sa mga

²⁶⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

bahay ay ang bahay ng gagamba, kung ito lamang ay batid nila, hindi nila pipiliin ang mga ito na sasandalan na pakasasambahin dahil sa ang mga ito ay hindi man lamang makapagdudulot ng kahit na anumang kapakinabangan, ni makapagsasanhi ng anumang kapinsalaan.

42. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay batid Niya ang inyong sinasamba na mga diyus-diyusan, na sa katotohanan ito ay walang kabuluhan, bagkus ito ay mga pangalan lamang na ipinangalan ninyo sa mga ito na walang anumang kapakinabangan at wala ring magagawang kapinsalaan. At ang Allâh (ﷻ) ay *‘Al-`Azeez’* – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang paghihiganti sa sinumang hindi naniwala, na *‘Al-Hakeem’* – ang Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa at paglikha.

43. At ito ang mga parabola na Aming ibinibigay bilang halimbawa sa sangkatauhan; nang sa gayon ay mapakinabangan nila at matutunan, subalit walang sinuman ang makaiintindi nito maliban sa kanila na nakakikilala sa Allâh (ﷻ), sa Kanyang mga talata at batas.

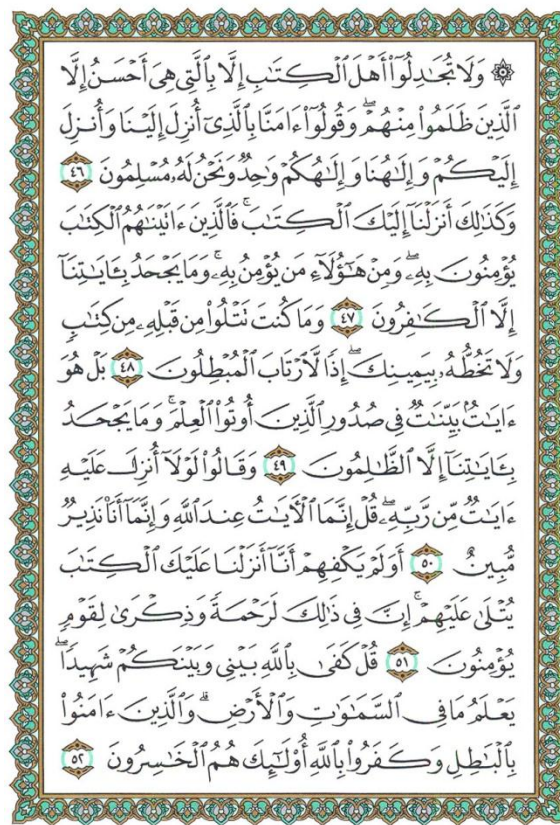
44. Nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at kalupaan nang makatotohanan at makatarungan. At katiyakan, sa Kanyang paglikha ay walang pag-aalinlangang tinataglay nito ang katibayan at malaking palatandaan sa Kanyang kapangyarihan, sa Kanyang pagiging bukod-tangi na sinasamba, at itinangi ang pagbanggit sa mga mananampalataya dahil sa sila ang siyang nakikinabang dito.

45. Bigkasin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang ipinahayag sa iyo na Dakilang Qur’ân, at isagawa mo at ipatupad mo ang *‘Salâh’* sa ganap na kaparaanan at kaayusan nito. Katiyakan, ang pangangalaga sa *‘Salâh’* sa pamamagitan ng pagsagawa nito nang ganap ay pumipigil sa pagsagawa ng mga kasalanan at ipinagbabawal; dahil ang gumagawa nito na binubuo ang mga haligi at mga kondisyon nito ay naliliwanagan ang kanyang puso at nadaragdagan ang kanyang pananampalataya, at lumalakas ang pagkahilig na gumawa ng kabutihan at nababawasan ang kanyang kagustuhan na gumawa ng kasamaan, at walang pag-aalinlangang ang pagpuri sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsasagawa ng *‘Salâh’* at iba pa ay higit na mas dakila at mas nakabubuti kaysa sa anupaman. At ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakababatid sa inyong ginagawa mabuti man ito o masama, ginagantimpalaan Niya kayo ng ganap na gantimpala at pagtutumbas.

46. At huwag kayong makipagtalo, O kayong mga naniwala, sa mga Hudyo at mga Kristiyano maliban na lamang sa pinakamagandang kaparaanan at mabuting pananalita, at ang pag-anyaya tungo sa katotohanan ay sa pinakamadaling pamamaraan upang ito ay kaagad na makarating sa kanila at maunawaan; maliban sa mga masasama na naghahamon sa katotohanan na mga nagmatigas, nagmataas at naghayag ng pakikipaglaban sa inyo, na kung kaya, makipagdigma kayo sa kanila hanggang sa sila ay maniwala, o di kaya ay makapagbigay ng ‘Jizyah’ na ibibigay nila ito sa inyo bilang kanilang pagpapasailalim, at sabihin ninyo: “Naniwala kami sa Qur’ân, na ito ay ipinahayag sa amin, at naniwala kami sa ‘Tawrah’ at sa ‘Injeel’ na ito ay mga ipinahayag sa inyo, ang aming ‘Ilâh’ (Diyos na sinasamba) at ang inyong ‘Ilâh’ ay ang Allâh (ﷻ), ang Nag-iisa na Bukod-Tanging walang katambal sa pagsamba sa Kanya, gayundin sa Kanyang pagiging ‘Rabb,’ Tagapangasiwa, Tagapagtustos at Tagapangalaga, gayundin sa Kanyang mga Pangalan at Katangian, na kami ay ganap na sumusuko at nagpapasailalim sa Kanyang kagustuhan sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanya sa anumang Kanyang ipinag-uutos sa amin at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbabawal bilang mga Muslim.”

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

الْمَلَأْنَا الْقُلُوبَ

47. At kung paano Kami nagpahayag ng mga Aklat sa mga nauna sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na mga Sugo, ay ganoon din Kami nagpahayag ng Aklat sa iyo, na pinatutunayan nito ang mga naunang Aklat, na kung kaya, ang mga pinagkalooban Namin ng Aklat mula sa angkan ni Isrâil ay batid nila ito ng tunay na pagkakabatid, na kung kaya, pinaniwalaan nila (na mga matapat at dalisay ang puso mula sa kanila) ang Dakilang Qur’ân, na katulad din ng mga Arabo mula sa Quraysh at iba pa na naniwala rito, at walang sinuman ang tatanggi sa Dakilang Qur’ân o magdududa sa mga katibayan at malilinaw na palatandaan nito maliban sa mga walang pananampalataya na ang kanilang likas na pag-uugali ay pagtanggi at pagmamatigas.

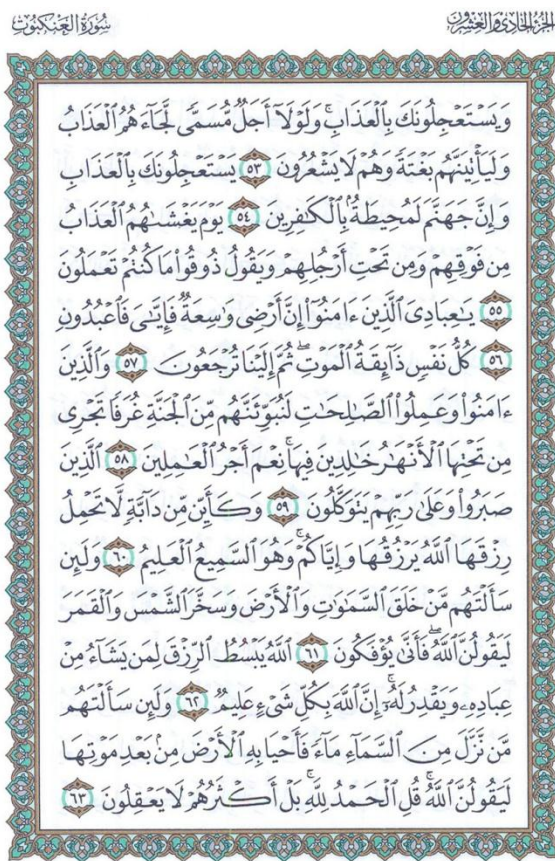
48. At kabilang sa malilinaw na iyong himala, O Muhammad (ﷺ), ay hindi ka kailanman nakabasa ng anumang aklat at hindi nakasulat ng anumang titik sa pamamagitan ng iyong kanang kamay bago ipinahayag sa iyo ang Dakilang Qur'ân, at batid nila ito. At kung ikaw ay nakababasa o di kaya ay nakasusulat bago ito ipinahayag sa iyo, ay magdududa sa iyo ang mga masasama at kanilang sasabihin: *“Napag-aralan niya ito mula sa mga naunang aklat o di kaya ay kinopya niya mula roon.”*

49. Bagkus ang Dakilang Qur'ân ay malinaw na mga talata sa pagpapatunay nito sa katotohanan na naisaulo ng mga paham na pinagkalooban ng kaalaman, at walang sinuman ang makapagpapasinungaling ng mga talatang ito at tatanggihan maliban sa mga masasama na mga nagmamatigas na hindi sumusunod sa katotohanan na lumalayo mula rito.

50. At sinabi ng mga ‘Mushrikûn:’ *“Bakit hindi nagpababa para kay Muhammad ng mga palatandaan, mga katibayan mula sa kanyang ‘Rabb’ na makikita mismo natin na tulad ng kamelyo ni Sâleh at tungkod ni Mousâ!”* Sabihin mo sa kanila: *“Ang anumang patungkol sa mga talatang ito ay Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ), nasa Kanya ang pagpapasya na kung ang nais Niya ba ay magpababa at kung ang nais Niya ay hindi ito gawin, samantalang ako ay tagapagbabala lamang sa inyo na binabalaan ko kayo sa tindi ng Kanyang galit at parusa, na nililinaw ko sa inyo ang Daan ng Katotohanan mula sa kamalian.”*

51. Hindi pa ba sapat sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh na malaman nila ang katapatan mo, O Muhammad (ﷺ), na Kami ay nagpahayag sa iyo, ng Dakilang Qur'ân na binibigkas sa kanila? Katiyakan, ang Qur'ân na ito ay habag sa mga mananampalataya rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at mga paalaala na naaalaala nila sa pamamagitan nito ang anumang aral at pagpapayo.

52. Sabihin mo: *“Sapat na ang Allâh (ﷻ) bilang testigo sa pagitan ko at sa inyo na ako ay walang pag-aalinlangan na Kanyang isinugo, at sa inyong pagpapasinungaling sa akin at sa inyong pagtangi sa katotohanan na aking dala-dala mula sa Allâh (ﷻ).”* At batid ng Allâh (ﷻ) ang mga nasa kalangitan at kalupaan, na walang anuman ang naililihim sa Kanya. At ang mga yaong naniwala sa kamalian at tumanggi sa Allâh (ﷻ) – kahit ganap at malinaw nang naitatag ang mga katibayang ito – sila ang mga talunan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

53. Minamadali ka, O Muhammad (ﷺ), ng mga ‘*Mushrikûn*’ mula sa iyong sambayanan na kaagad na iparating ang parusa sa kanila bilang pang-iinsulto, kung hindi lamang naitakda na ng Allâh (ﷻ) ang ganap na oras ng pagdating ng parusa sa kanila rito sa daigdig, na ito ay hindi mapapaaga o maaantala ay tiyak na darating sa kanila mismo sa oras na ito ang kanilang hinihiling, at walang pag-aalinlangang ito ay darating sa kanila nang biglaan habang ito ay hindi nila namamalayan

54. Minamadali ka nila sa parusa rito sa daigdig samantalang ito ay darating sa kanila na walang pag-aalinlangan, at katiyakang ang parusa sa kanila na mga hindi naniwala sa Impiyernong-Apoy sa Kabilang-Buhay ay nakapalibot sa kanila at wala na silang matatakanan pa, maging ito man ay sa mundo o sa Kabilang-Buhay.

55. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay mahihilo ang mga walang pananampalataya sa igagawad na parusa sa kanila sa Impiyerno na ito ay nasa ibabaw na kanilang mga ulunan at nasa ilalim ng kanilang mga paanan, at tatakluban sila ng apoy na nagmumula sa lahat ng dako, at sasabihin ng Allâh (ﷻ) sa kanila sa oras na yaon: “*Lasapin ninyo ang kabayaran sa anuman na kinaugalian ninyo na gawin sa daigdig na pagtatambal at pagsamba ng iba at pagsagawa ng mga krimen at mga kasalanan.*”

56. O Aking mga alipin na naniwala! Kung kayo ay nahihirapan na ilantad ang inyong pananampalataya at bukod-tanging pagsamba lamang sa Akin ay mangibang-bayan kayo tungo sa Aking malawak na kalupaan at sambahin ninyo Ako nang bukod-tangi.

57. Lahat ng may buhay ay makatitikim ng kamatayan pagkatapos ay sa Amin kayo ay magbabalik para sa paghuhukom at pagbabayad.

58. At ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ), sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga ipinag-uutos sa kanila na mga mabubuting gawa ay walang pag-aalinlangang

patutuluyin Namin sila sa ‘*Al-Jannah*’²⁷⁰ sa mga matataas na mga tahanan na sa ilalim nito ay umaagos ang mga ilog na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, napakaganda at napakadakila ang mga gantimpala sa mga nagpapatupad ng pagsunod sa Allâh (ﷻ) na ito ay tahanan sa mga Hardin ng Kaligayahan.

59. Katiyakan, ang mga Hardin na nabanggit ay para sa mga naniwala na nagtiis sa kanilang pagsamba sa Allâh (ﷻ) at pinanghawakan nila ang ‘*Deen*’ na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila, at ipinaubaya nila ang kanilang mga sarili sa Allâh (ﷻ) hinggil sa kanilang mga kabuhayan at pakikipaglaban sa kanilang kalaban bilang ganap na pagtitiwala sa Allâh (ﷻ).

60. Napakarami ng mga nilikha na gumagapang sa kalupaan na hindi nito naiiimbak o naitatabi ang kakainin nito kinabukasan na katulad ng ginagawa ng anak ni Âdam, subalit pinagkakalooban ito ng Allâh (ﷻ) ng kabuhayan na katulad din ng pagkakaloob Niya sa inyo. At Siya ay ‘*As-Samee*’ – ang Ganap na Nakakarinig sa inyong mga sinasabi, na ‘*Al-`Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa inyong mga ginagawa at sa pagtibok ng inyong mga puso.

61. At kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga walang pananampalataya: “*Sino ang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan sa napakagandang kaayusan nito at inilagay Niya sa ilalim ng Kanyang pangangasiwa ang araw at buwan?*” Katiyakan, kanilang sasabihin: “*Nilikha ang mga ito ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi.*” Kung gayon, paano sila naligaw na tumalikod sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng lahat ng bagay at nangangasiwa nito, at sa halip ay sumamba sila ng iba bukod sa Kanya? Nakapagtataka ang kanilang inimbento at kasinungalingan.

62. Pinaluluwag ng Allâh (ﷻ) ang kabuhayan ng sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha at hinihigpitan Niya ang iba mula sa kanila, dahil Siya ang Ganap na Nakababatid sa anumang ikabubuti ng Kanyang mga alipin. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa bawa’t kalagayan nila, mga nangyari sa kanila at walang anumang naililihim sa Kanya.

63. At kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga walang pananampalataya: “*Sino ang nagpababa mula sa ulap ng tubig-ulan na naging sanhi ng pagsibol ng mga pananim sa kalupaan pagkatapos nitong maging tuyot?*” Katiyakan, sasabihin nila sa iyo bilang pag-amin: “*Ang Allâh na Bukod-Tangi ang Siyang nagpababa nito.*” Sabihin mo: “*Ang lahat ng papuri ay sa Allâh (ﷻ) lamang na Siyang naglantzad ng Kanyang katibayan sa kanila, subalit ang karamihan sa kanila ay hindi nakaiintindi kung ano ang nakabubuti at nakasasama sa kanila, kung ito ay batid lamang nila ay hindi sila sasamba ng iba bilang pagtatambal sa pagsamba sa Allâh (ﷻ).*”

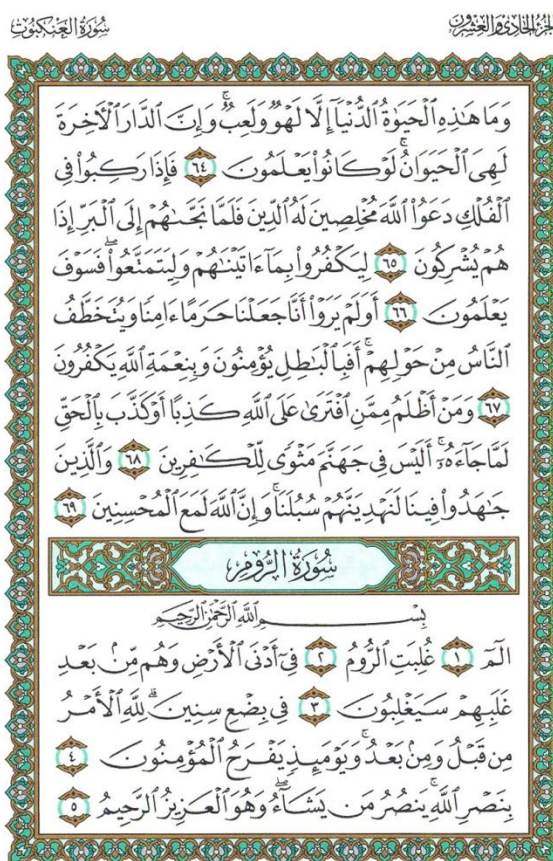
²⁷⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

64. Ang buhay dito sa daigdig ay walang iba kundi libangan at paglalaro lamang, nililibang nito ang mga puso at nilalaro ang mga katawan; dahil sa nandirito ang mga palamuti at pagnanasa, pagkatapos ito ay mabilis na nawawala, samantalang ang buhay sa Kabilang-Buhay ang siyang tunay na buhay na walang katapusan na walang kamatayan, kung batid lamang ng mga tao ang mga bagay na ito ay hindi nila pipiliin ang buhay na may hangganan kaysa buhay na walang hanggan.

65-66. Kapag nakasakay ang mga walang pananampalataya sa sasakyang-pandagat, at natakot sa pagkalunod, ang kanilang paniniwala sa Allâh (ﷻ) ay nagiging bukod-tangi na para lamang sa Kanya at nagiging taos-puso ang kanilang panalangin habang sila ay nasa ganitong kagipitan, subalit kapag sila ay ligtas nang nakadaong sa kalupaan at nawala na sila sa kagipitan

ay bumabalik sila sa pagsamba ng iba bukod sa Allâh, na kung kaya, sa pamamagitan nito ay sinalungat nila ang kanilang mga sarili, pinaniwalaan nila ang Kaisahan ng Allâh (ﷻ) sa oras ng kagipitan at sumamba naman sila ng iba sa oras ng kaginhawahan. At ang kanilang pagsamba ng iba pagkatapos ng pagkakaloob Namin sa kanila ng kaligtasan mula sa karagatan na ito ang naging kapalit sa ipinagkaloob Naming mga biyaya sa kanilang mga sarili at kayamanan, at upang makamit nila ang kanilang kasiyahan dito sa daigdig, subalit katiyakang mababatid nila ang kasiraan ng kanilang ginawa at ang anumang inihanda ng Allâh (ﷻ) sa kanila sa Kabilang-Buhay na matinding parusa. Dito sa talatang ito ang paghamon at babala sa kanila.

67. Hindi ba nakita ng mga walang pananampalataya na mga taga-Makkah, na ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang ginawa Niya ang Makkah para sa kanila na sagradong lugar na mapayapa, na ligtas ang mga naninirahan dito sa kanilang mga sarili at kayamanan, samantalang ang mga tao na naninirahan sa labas ng ‘Haram’ (Makkah –Sagradong Lugar) ay hindi ligtas na pagsamantalahan ang kanilang buhay, kayamanan at iba pa? Kung gayon, tinatanggap ba nila ang kamalian na pagsamba ng

iba bukod sa Allâh, at binabalewala at tinatanggihan nila ang biyaya sa kanila ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, at Siya ay hindi nila sinamba nang bukod-tangi na wala silang itinambal na iba sa Kanya?

68. At sino pa ba ang mas matindi sa kanyang kasamaan kaysa sa kanya na pinasinungalingan ang Allâh (ﷻ) at itinatangi niya sa Allâh (ﷻ) ang kanyang pagkaligaw at maling gawain, o di kaya ay tinanggihan niya ang katotohanan na ipinadala ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan nito ang Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ)? Hindi ba walang pag-aalinlangang Impiyernong-Apoy ang inihanda ng Allâh (ﷻ) bilang tahanan ng sinumang hindi naniwala sa Kanya at tumanggi sa Kanyang Kaisahan at pinasinungalingan ang Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ)?

69. Para sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) na nagpunyagi sa pakikipaglaban sa kumakalaban sa Allâh (ﷻ), at sa kanya mismong sarili at kay ‘*Shaytân*,’ at sila ay nagtiis sa mga kahirapan at pagsubok alang-alang sa Allâh (ﷻ), walang pag-aalinlangang gagabayan sila ng Allâh (ﷻ) sa Daan ng Kabutihan, patatatagin sila sa Matuwid na Landas, at sinuman ang may ganitong katangian ay siya ang tunay na mabuti sa kanyang sarili at sa iba. At katotohanan, ang Allâh (ﷻ) ay kasama ng sinumang mabuti mula sa Kanyang nilikha sa pamamagitan ng pagtataguyod, pagsusuporta, pangangalaga at gabay sa kanila.

سورة الروم ٣٠

XXX – Sûrat Ar-Rûm

[Kabanata Ar-Rûm – Ang Mga Romano]

بسم الله الرحمن الرحيم

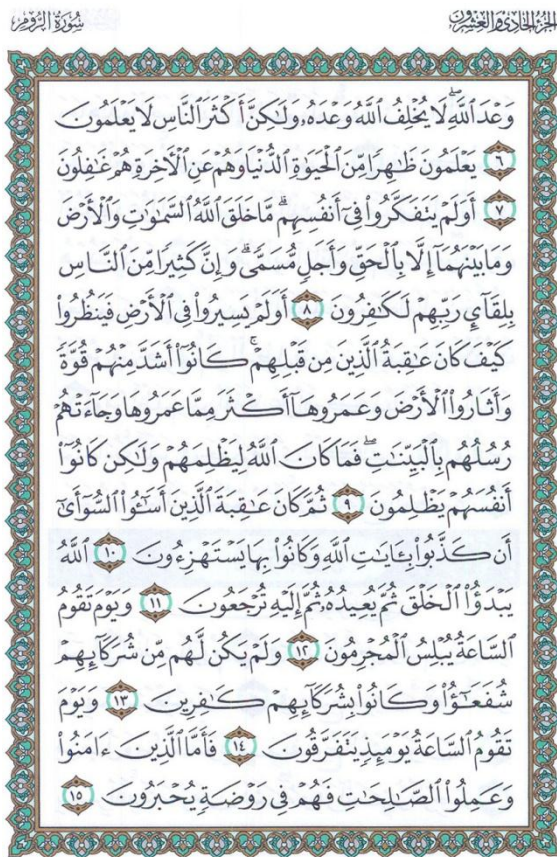
[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Alif-Lâm-Mîm*. Ang mga titik na ito ng ‘*Arabic*’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘*Sûratul Baqarah*.’

2-5. Natalo ng mga Persiano ang mga Romano sa pinakamababang kalupaan sa ‘*Sham*’ na malapit sa Persia, subalit magkagayunpaman pagkatapos nito ay walang pag-aalinlangang matatalo naman ng mga Romano ang mga Persiano sa mga susunod na panahon, nang hindi lalampas sa sampung taon na hindi naman bababa sa tatlong taon. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng bagay bago pa man manalo ang Romano at maging pagkatapos nito, at sa araw na mananalo ang mga Romano laban

sa mga Persiano ay magagalak ang mga mananampalataya sa pagpapanalo ng Allâh (ﷻ) sa mga Romano laban sa mga Persiano. At ang Allâh (ﷻ) ay pinapapanalo Niya ang sinuman na Kanyang nais at sinasanhi Niya na maging talunan ang sinuman na Kanyang nais, at Siya ay '***Al-`Azeez***' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na '***Ar-Raheem***' – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga nilikha. At katiyakan, natupad ang propesiyang ito dahil natalo ng mga Romano ang mga Persiano pagkalipas ng pitong taon, at nasiyahan ang mga Muslim sa pangyayaring ito; dahil ang mga Romano ay '*Ahlul Kitâb*' – Nagtatangan ng mga naunang Kasulatan, kahit na ito pa ay kanilang binago.

6-7. Pinangakuan ng Allâh (ﷻ) ang mga mananampalataya ng tiyak na pangako na kailanma'y hindi maaaring mabigo, sa pamamagitan pagpanalo ng mga Romano na mga Kristiyano laban sa mga Persiano na mga pagano, subalit ang karamihan sa mga walang pananampalataya na mga taga-Makkah ay hindi nila batid na ang anumang ipinangako ng Allâh (ﷻ) ay katotohanan, at ang batid lamang nila ay ang anuman na nakalantad na makamundong bagay at ang mga palamuti nito, at sila hinggil sa mga bagay na mangyayari sa Kabilang-Buhay at sa anumang mapakikinabangan nila roon ay wala sila ni anumang kabatiran, dahil hindi nila ito pinagtutuunan ng pansin.

8. Hindi ba iniisip ng mga tumanggi at nagpasinungaling sa mga Sugo ng Allâh at sa pagkikipagtagpo sa Kanya at sa pagkalikha ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na

walang pag-aalinlangang Siya ang lumikha sa kanila samantalang noon ay wala sila ni anuman, hindi nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at kalupaan at ang anumang nasa pagitan nitong dalawa kundi upang itatag ang katarungan, gantimpala at parusa, mga katibayan sa Kanyang Kaisahan at Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay, at pagtatakda ng panahon bilang may hangganan na ito ay ang Araw ng Muling Pagkabuhay? Samantalang karamihan sa mga tao ay walang pag-aalinlangang tinatanggihan at di-pinaniniwalaan ang pakikipagtagpo sa Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb,' dahil sa kanilang kamangmangan na hindi nila batid na ang kanilang patutunguhan pagkatapos nilang mawala ay sa Allâh (ﷻ) lamang at dahil sa pagkalinlang sa kanila hinggil sa Kabilang-Buhay.

9. Hindi ba naglakbay sa kalupaan ang mga di-naniniwala sa Allâh na nalinlang hinggil sa Kabilang-Buhay upang mapagmatyagan at mapagkunan ng aral kung paano pinarusahan ng Allâh (ﷻ) ang mga naunang tao na tinanggihan ang mga Sugo ng Allâh (ﷻ) na dumating sa kanila na tulad ng sambayanan ni 'Âd at saka ni Thamoud? At walang pag-aalinlangan, sila ay mas malalakas sa pangangatawan at

mas makapangyarihan sa kanilang kalagayan sa makamundong buhay dahil sa binungkal nila ang kalupaan at kanila itong tinamnan, at nagtayo sila ng mga palasyo at doon sila'y nanirahan, kaya naitatag nila ang kanilang makamundong buhay na higit pa sa nagawa ng mga taga-Makkah sa kanilang makamundong buhay, subalit walang naging pakinabang sa kanila ang pagtayo nila ng mga ganitong kabuhayan at haba ng kanilang pananatili, at dumating sa kanila ang mga Sugo na ipinadala sa kanila na kalakip ang mga malilinaw na palatandaan at mga katibayan subalit ang mga ito ay tinanggihan nila, na kung kaya, pinuksa sila ng Allâh (ﷻ). Katotohanan, hindi sila dinaya ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagpuksa sa kanila kundi sila mismo ang nandaya sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsamba nila ng iba bukod sa Allâh at paglabag nila.

10. Pagkatapos ang kinahinatnan ng mga masasama na nagmalabis at di-naniwala ay napakasama at napakalagim; dahil sa kanilang ginawang pagtangga sa Allâh (ﷻ) at kanilang panlalait sa mga talata ng Allâh (ﷻ) na Kanyang ipinahayag sa Kanyang mga Sugo.

11. Ang Allâh (ﷻ) ang Bukod-Tangi na Siya lamang ang Lumikha ng lahat ng mga nilalang, at Siya rin lamang ang Bukod-Tanging May Kakayahan na ibalik itong muli, pagkatapos sa Kanya magbabalik ang lahat ng nilikha, upang gantimpalaan ang mabuti dahil sa kanyang kabutihan at papagbayarin ang masama dahil sa kanyang kasamaan.

12. At sa Araw ng pagkagunaw ng daigdig ay mawawalan ng pag-asa ang mga masasama na mailigtas ang kanilang mga sarili mula sa kaparusahan, ilulublob sila sa pagkawasak na may pagdadalamhati at darating sa kanila ang pagkahilo at mawawalan sila ng anumang katibayan.

13. At hindi magkakaroon ng kahit na sinumang tagapamagitan ang mga sumamba ng iba bukod sa Allâh sa Araw na yaon, mula sa kanilang mga sinambang iba bukod sa Allâh, bagkus ay itatanggi sila ng mga ito at tatanggihan din nila ang mga ito, na kung kaya, ang pamamagitan ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) at hindi ito maaaring hingin sa iba.

14-15. At sa Araw ng pagkagunaw ng daigdig ay paghihiwalayin na ang mga mananampalataya at walang pananampalataya, dahil sa ang mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo na mga gumawa ng kabutihan ay patungo sa '*Al-Jannah*'²⁷¹ na sila'y pararangalan doon at malalasap ang marangyang kasiyahan magpasawalang-hanggan.

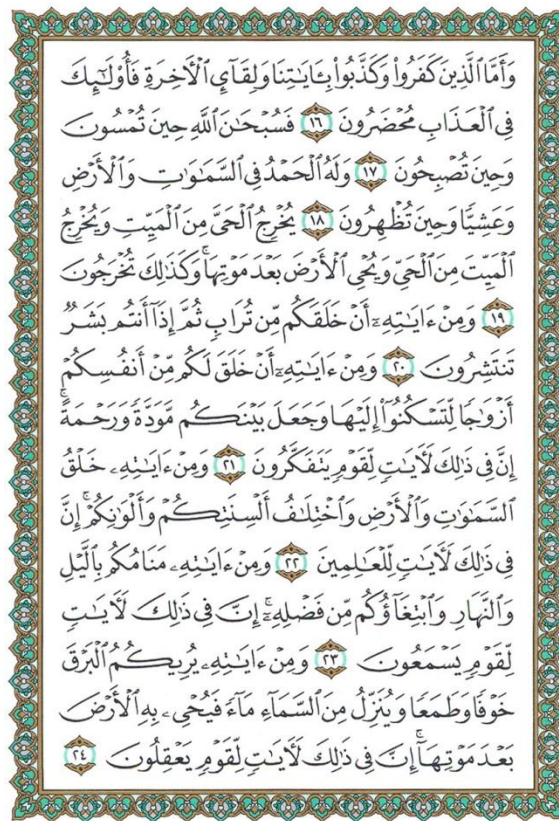
²⁷¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

16. Subalit ang mga yaong hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at tinanggihan ang anumang dala-dala ng mga Sugo at di-naniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli pagkatapos ng kamatayan ay mananatili sila sa kaparusahan bilang kabayaran ng kanilang pagtanggì rito sa daigdig.

17-18. Na kung kaya, O kayong mga mananampalataya! Luwalhatiin ninyo ang Allâh (ﷻ) at purihin, na huwag maglagay ng anumang uri ng pagtatambal sa pagsamba sa Kanya na tulad ng pagkakaroon ng asawa at anak, at itangi ninyo para sa Kanya ang karapat-dapat at ganap na mga katangian sa pamamagitan ng pagbibigkas ng inyong mga bibig at patunayan ninyo ito sa inyong mga katawan sa pamamagitan ng pagsasagawa nito, sa hapon at sa umaga, sa oras ng gabi at sa tanghali. At para sa Kanya ang papuri at luwalhati sa mga kalangitan at kalupaan, sa gabi at araw.

سُورَةُ الرُّومِ

الْمَلَأَهُ الْعَذَابَ

19. Inilalabas ng Allâh (ﷻ) ang isang buhay na bagay mula sa walang buhay na bagay na tulad ng tao na nagmula sa punla at ibon na nagmula sa itlog, at ganoon din, inilalabas din Niya ang walang buhay na bagay mula sa may buhay na bagay na tulad ng punla na nagmula sa tao at itlog na nagmula sa ibon. At binubuhay Niya ang kalupaan sa pamamagitan ng pagsibol ng mga pananim pagkatapos nitong maging tuyot, at ang katulad ng pagbibigay ng buhay na ito ay ganoon din Niya kayo ilalabas, O kayong mga tao, mula sa inyong mga libingan na mga buhay para sa paghuhukom at pagbabayad.

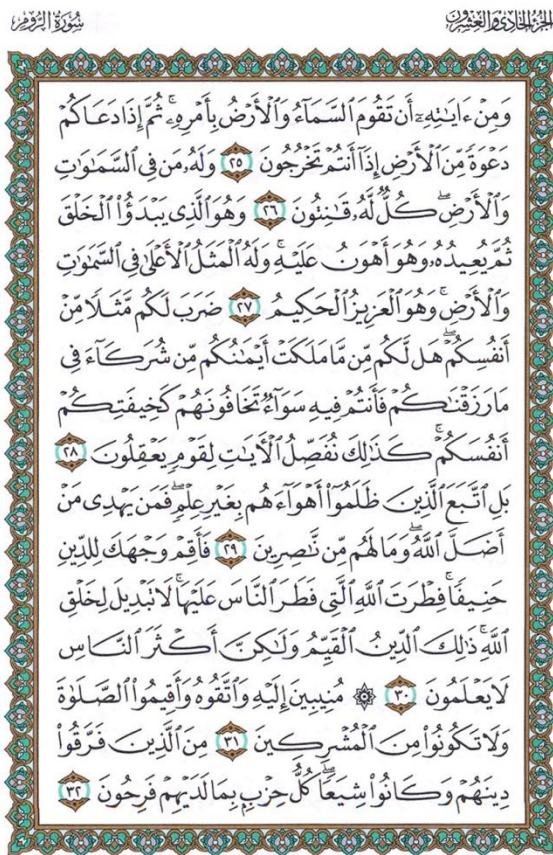
20. At kabilang sa mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) na nagpapatunay ng Kanyang kadakilaan at ganap na kakayahan ay nilikha Niya ang inyong ama na si Âdam mula sa alabok, pagkatapos kayo na mga tao ay nagkakaanak at dumarami sa ibabaw ng kalupaan na naghahangad ng kagandahang-loob ng Allâh (ﷻ).

21. At kabilang din sa palatandaan ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang kadakilaan at ganap na kakayahan ay ang paglikha Niya para sa inyo mula sa inyong sarili, O kayong mga kalalakihan ng inyong mga asawa; upang mapanatag ang inyong mga kalooban at magkaroon kayo ng pamamahingahan, at ginawa Niya sa pagitan ng babae at kanyang asawa ang pagmamahal at pagkaawa. Katiyakan, sa paglikha ng Allâh (ﷻ) nito ay mga palatandaan na nagpapatunay sa Kanyang kakayahan at Kanyang Kaisahan sa pagsamba, para sa mga tao na nag-iisip at nagsusuri.

22. At kabilang sa palatandaan ng Kanyang kakayahan bilang Tagapaglikha: paglikha ng mga kalangitan at pag-aangat nito na walang haligi at paglikha ng kalupaan kasama ang lawak at haba nito, at pag-iba-iba ng inyong mga wika at ng inyong mga kulay. Katiyakan, sa mga ganitong bagay ay walang pag-aalinlangang nakapagbibigay ng aral sa sinumang may kaalaman at pagkakaintindi.

23. At kabilang sa mga palatandaan ng kakayahan ng Allâh (ﷻ) ay ginawa Niya ang inyong pagtulog bilang kaparaanan ng inyong pamamahinga sa gabi man o di kaya ay sa araw; dahil sa pagtulog nangyayari ang pamamahinga at nawawala ang kapaguran, at ginawa Niya para sa inyo ang araw upang kayo ay kumalat para sa inyong paghahanap-buhay. Katiyakan, sa mga bagay na ito ay mga palatandaan sa ganap na kakayahan ng Allâh (ﷻ) at ganap na pagpapatupad ng Kanyang kagustuhan para sa mga tao na nakikinig sa mga pagpapayo upang intindihin, at nag-iisip upang makakuha ng mga aral.

24. At kabilang din sa mga katibayan ng kakayahan ng Allâh (ﷻ) ay ipinapakita niya sa inyo ang kidlat, na natatakot kayo sa kulog nito at umaasam naman kayo ng ulan, at ibinababa Niya mula sa ulap ang ulan na bumubuhay ng kalupaan pagkatapos nitong matuyot. Katiyakan, nandirito ang tanda sa Ganap na Kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang Dakilang Kaalaman at ang Kanyang pagiging mabuti sa sinumang may kaisipan na ginagabayan tungo rito.

25. At kabilang pa rin sa Kanyang mga palatandaan na nagpapatunay ng Kanyang kakayahan ay ang pagkakatatag ng kalangitan at kalupaan at pananatili ng mga ito sa kaganapan dahil sa Kanyang Pag-aatas, na hindi ito nawawala sa kinalalagyan nito at hindi bumabagsak ang kalangitan sa kalupaan, pagkatapos kapag kayo ay tinawag na ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pag-hip ng Tambuli tungo sa pagkabuhay na mag-uli sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay lalabas kayo mula sa inyong mga libingan nang mabilisan.

26. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ang lahat ng mga nasa kalangitan at kalupaan na mga anghel, mga tao, mga 'jinn,' mga hayop, mga pananim at mga walang buhay na bagay. Lahat ng mga ito ay nagpapasailalim sa Kanyang Kautusan, sumusunod sa Kanya na nagtataglay ng

ganap na katangian.

27. Ang Allâh (ﷻ) ang Bukod-Tangi na nagpanimula ng paglikha mula sa wala, pagkatapos ito ay ibabalik Niyang muli na buhay pagkatapos ng kamatayan, at ang pagsasabalik muli ng buhay sa nilikha pagkatapos ng kamatayan kung tutuusin ay mas madali sa Allâh (ﷻ) kaysa sa paglikha nito sa una, subalit para sa Allâh (ﷻ), sa Kanyang Kapangyarihan ay walang mahirap sa Kanya, pareho itong madali para sa Kanya.

Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang Kataas-Taasan na katangian sa lahat ng mga itinatangi sa Kanya, at wala Siyang kahalintulad na anumang bagay, na Siya ang Ganap na Nakakarinig at Nakakakita. Siya ay '*Al-'Azeez*' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na '*Al-Hakeem*' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga sinasabi at ginagawa at sa pangangasiwa Niya sa Kanyang mga nilikha.

28. Nagbigay ang Allâh (ﷻ) ng halimbawa sa inyo, O kayong mga mapagtambal sa pagsamba, mula sa inyong mga sarili: Maaari bang ang inyong mga alipin na mga kalalakihan at mga kababaihan ay magkaroon ng kahati sa inyo sa inyong kabuhayan, at nakikita ninyo na kayo at sila ay magkapantay sa bagay na ito, na kinatatakutan ninyo sila na tulad ng pagkatakot ninyo sa mga malalaya na inyong makakahati sa inyong kayamanan?

Walang pag-aalinlangan, hindi ninyo papayagan ang ganito, kung gayon, paano ninyo pinapayagan ang ganito sa Allâh (ﷻ) na iginagawa ninyo Siya ng katambal mula sa Kanyang nilikha? Sa katulad nitong paglilinaw ay nililinaw Namin sa inyo ang mga katibayan at palatandaan para sa mga taong matitino ang kaisipan na makikinabang para rito.

29. Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan kundi ang sinusunod ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay kanilang mga sariling kagustuhan sa pamamagitan ng paggaya nila sa kanilang mga ninuno nang wala silang kaalaman, kaya magkatulad sila sa pagiging mangmang at pagkaligaw, at walang sinuman ang may kakayahang gabayan ang sinuman na iniligaw ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanyang pagmamalabis sa pamamagitan ng pagtanggì at pagmamatigas, at wala na silang magiging katulong na magliligtas sa kanila mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

30. Na kung kaya, ituon mo, O Muhammad, ang iyong mukha, ikaw at ang sinumang susunod sa iyo at manatili ka sa ‘Deen’ na siyang ipinag-utos na batas ng Allâh (ﷻ) sa iyo, na ito ay ang Islâm. Na ito ang ‘Fitrah’ o likas na pagkakalikha ng Allâh (ﷻ) sa sangkatauhan, na kung kaya, ang pananatili ninyo at paghawak ninyo rito ay siyang tunay na pananatili sa likas na nilikha ng Allâh (ﷻ) na paniniwala na bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya.

Walang pagbabago sa nilikha ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang ‘Deen’ (Relihiyon), na ito ay Matuwid na Landas na magdadala sa sinuman tungo sa pagmamahal ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang at sa Kanyang ‘Al-Jannah,’ subalit ang karamihan sa mga tao ay hindi nila batid na ang ipinag-utos na ito sa iyo, O Muhammad, ang siyang ‘Deen’ ng Katotohanan na wala nang iba pa bukod dito.

31. At manumbalik kayo sa Allâh (ﷻ) na may pagsisisi at dalisay na layunin sa gawain, at matakot kayo sa Kanya sa pamamagitan ng pagsunod sa ipinag-uutos at pag-iwas sa ipinagbabawal, at isagawa ninyo ang ‘Salâh’ na buo ang mga haligi, karapatan at kundisyon nito, at huwag kayong mapabilang sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh.

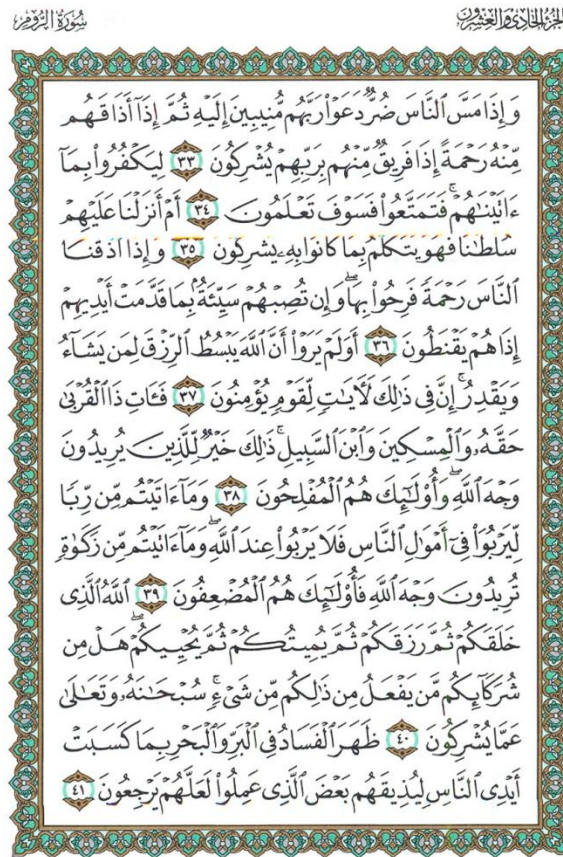
32. At huwag kayong maging kabilang sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh at ang sinusunod lamang ay ang kanilang mga sariling pagnanasa at pag-iimbento ng kasinungalingan, na pinalitan nila ang ‘Deen’ na ipinagkaloob sa kanila at binago nila, na sinusunod nila ang isang bahagi nito at ang isang kabahagi naman ay tinatanggihan; ibinabatay lamang nila sa kanilang kagustushan na dahil doon ay naging iba’t ibang grupo sila at mga sekta; na sinusunod nila bilang pagmamahal sa kanilang mga pinuno, sa kanilang mga grupo at sa kanilang sariling pananaw, na nagtutulungan sila sa isa’t isa sa kamalian; at bawa’t sekta sa kanila ay nasisiyahan sa anuman na kanilang paniniwala, at kanilang iniisip na ang kanilang pinagpasyahan sa kanilang mga sarili ay ito ang nasa katotohanan at ang iba ay nasa kamalian.

33. At kapag nangyari sa mga tao ang kagipitan at pagsubok ay nananalangin sila sa kanilang ‘Rabb’²⁷² nang taimtim na nagsusumamo na iligtas sila sa kapahamakan, at kapag kinaawaan naman sila ng Allâh (ﷻ) at iniligtas sila mula sa kapahamakan, pagmasdan, ang isang grupo sa kanila ay babalik na naman sa pagsamba ng iba bukod sa Allâh, na kung kaya, gagawa na naman sila ng pagtatambal sa pagsamba sa Allâh.

34. Upang balewalain ang anumang biyayang ipinagkaloob Namin sa kanila at ang kagandahang-loob na ginawa Namin para sa kanila na pagligtas mula sa kapahamakan at pag-alis sa kanila sa kagipitan, na kung kaya, magpakasaya na kayo, O kayo na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, sa inyong karangyaan at kaluwagan ng kabuhayan dito sa daigdig; at walang pag-aalinlangang mababatid ninyo ang anuman na para sa inyo na makakatagpong parusa.

35. O di kaya ay nagpahayag ba Kami sa kanila na mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba ng malinaw na katibayan at tiyak na kasulatan, na nagsasabi sa kanila na tama ang kanilang pagtatambal at paglabag sa Allâh at sa Kanyang mga talata?

36. At kapag ipinalasap Namin sa mga tao ang biyaya ng kalusugan at karangyaan ng pamumuhay ay nasisiyahan sila ng kasiyahan na may pagmamataas at hindi kasiyahan ng pagpapasalamat, at kapag dinapuan naman sila ng sakit o dumating sa kanila ang kahirapan, pagkatakot, kagipitan dahil sa kanilang mga kasalanan at paglabag ay mawawalan sila ng pag-asa na di nila iniisip na di-maglalaon ito ay lilipas din sa kanila, at ito ang pangkaraniwang katangian ng karamihan sa mga tao kapag nangyari sa kanila ang kasaganaan at kagipitan.

²⁷²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

37. Hindi ba nila batid na ang Allâh (ﷻ) sa katotohanan ay niluluwagan Niya sa kabuhayan ang sinuman na Kanyang nais bilang pagsubok, na kung siya ba ay tatanaw ng utang na loob o babalewalain ang biyaya? At hinihigpitan Niya ang sinuman na Kanyang nais bilang pagsubok din, na kung ito ba ay kanyang titiisin o ito ay hindi niya titiisin? Katiyakan, sa kaluwagan ng buhay o kaya ay sa kahirapan nito ay mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) sa mga taong naniniwala sa Kanya, na batid nila ang karunungan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang habag.

38. Na kung kaya, ibigay mo, O ikaw na mananampalataya, ang karapatan ng iyong kamag-anak para sa pagpapanatili ng inyong ugnayang magkakamag-anak o sa kawanggawa at sa lahat ng uri ng kaparaanan ng kabutihan, at bigyan mo ang mahirap at ang sinumang nangangailangan o nalagay sa kagipitan dahil sa natigil o na-‘stranded’ siya sa isang lugar, mula sa ‘Zakâh’ (o obligadong kawaggawa) at sa ‘Sadaqah’ (pangkaraniwang kawanggawa), na ang ganitong pagkakaloob ay higit na nakabubuti sa mga yaong naghahangad na makita nila ang Mukha ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan nito, at ang mga yaong gumagawa ng ganitong gawain at iba pa na mga kabutihan ay sila ang magtatagumpay sa pagkakamit ng gantimpala ng Allâh (ﷻ) at ligtas sa Kanyang parusa.

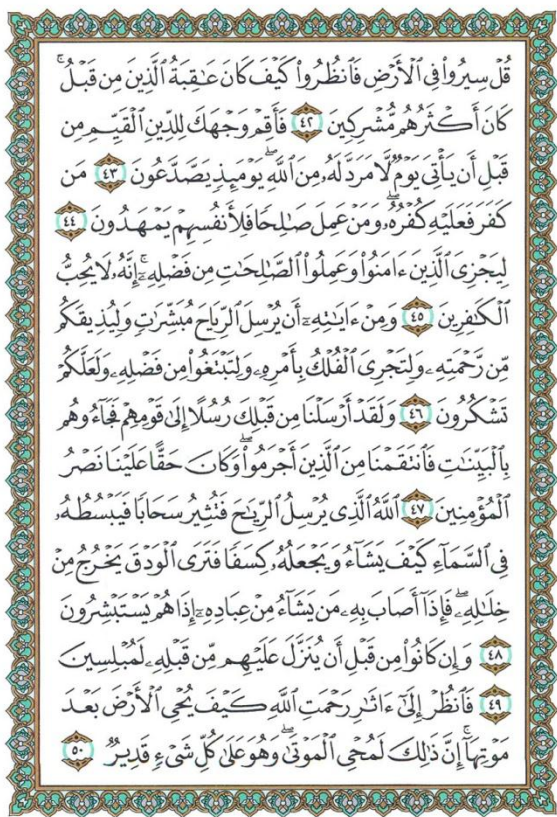
39. At anuman ang inyong ibinigay bilang pautang na ang layunin ay ‘Ribâ’ o pagpapatubo; upang kumita mula sa pagmamay-ari ng mga tao ay wala ritong nairagdag na anumang kabutihan para sa Allâh (ﷻ) sa halip ito ay wawasakin Niya na pawawalan ng saysay; subalit ang anumang ibinigay ninyo bilang ‘Zakâh’ o di kaya ay ‘Sadaqah’ sa mga karapat-dapat pagbigyan bilang paghahangad sa pagmamahal ng Allâh at ng Kanyang gantimpala, ay ito ang tunay na katanggap-tanggap sa Allâh (ﷻ) at dodoblehin Niya ito sa inyo nang maraming-maraming beses.

40. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Bukod-Tanging lumikha sa inyo, O kayong mga tao, pagkatapos ay pinagkalooban kayo ng kabuhayan para sa inyo rito sa buhay na ito, pagkatapos ay sasanhiin Niya na mamatay kayo batay sa itinakdang oras na kamatayan para sa inyo, pagkatapos ay bubuhayin Niya kayong mag-uli mula sa inyong libingan para sa paghuhukom at pagbabayad, kung gayon, mayroon ba sa mga sinasamba ninyo bukod Allâh na gagawa ng kahit na alinman sa mga bagay na ito? Luwalhati sa Allâh (ﷻ), at Napakadakila na Siya ay ligtas at malaya sa anumang ginagawang pagtatambal ng mga sumasamba ng iba.

41. Lumaganap ang kapinsalaan sa kalupaan at karagatan, na katulad ng tagtuyot, kakulangan ng ulan at pagdami ng mga sakit; dahil sa mga masamang gawain na ginagawa ng mga tao; upang mangyari sa kanila ang ilang bahagi ng parusa sa kanilang masamang ginawa rito sa daigdig; nang sa gayon ay magsipagsisi sila sa Allâh (ﷻ) at tatalikuran ang mga pagkakasala, upang maitutuwid nila ang kanilang kalagayan at gaganda ang kanilang katayuan.

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

الْمُلَاحَظَةُ الْعَلَمِيَّةُ

42. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga hindi naniwala sa dala-dala mong mensahe: “Maglakbay kayo sa iba’t ibang dako ng daigdig upang suriin at pag-aralan ang mga pangyayari, at pagmasdan ninyo kung ano ang kinahinatnan ng mga naunang tao na tumanggi sa katotohanan na tulad ng sambayanan ni Nûh, ni `Âd at ni Thamoud; at mamamalas ninyo ang kanilang masamang kinahinatnan at ang naging bunga ng kanilang ginawa! Walang pag-aalinlangan, ang pinakamarami sa kanila ay sumamba ng iba bukod sa Allâh.”

43. Ituon mo ang iyong mukha, O Muhammad, tungo sa Matuwid at Tunay na ‘Deen’ (o Relihiyon) na ito ay ang Landas ng Islâm, bilang pagpapatupad sa pag-uutos ng Allâh (ﷻ) at pag-iwas sa Kanyang mga pinagbabawal, at ito ang panghawakan mo bago dumating mula sa Allâh (ﷻ)

ang Araw ng Muling Pagkabuhay, at kapag dumating ang Araw na yaon ay wala nang sinuman ang makaiiwas o makapaglalayo ng kanyang sarili mula rito, na paghihiwa-hiwalayin na ang mga nilikha ng iba’t ibang katayuan; upang makita nila ang naging bunga ng kanilang nagawa.

44. Ang sinumang hindi naniwala ay matitikman niya ang kaparusahan ng ginawa niyang pagtanggì na ito ay pagpapanatili sa Impiyernong-Apoy, at sino naman ang naniwala at gumawa ng kabutihan, samakatuwid, inihanda para sa mga katulad nila bilang kanilang mga tahanan ay magagandang palasyo sa ‘Al-Jannah,’²⁷³ dahil sa kanilang pagsunod sa kautusan ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb.’²⁷⁴

45. Nang sa gayon ay gantimpalaan ng Allâh (ﷻ) ang mga naniwala sa Kanya at sa Kanyang Sugo at gumawa ng kabutihan mula sa Kanyang biyaya at kagandahang-loob. Walang pag-aalinlangan, hindi Niya minamahal ang mga walang pananampalataya dahil sa Kanyang galit at poot sa kanila.

²⁷³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

²⁷⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

46. At kabilang sa palatandaan ng Allâh (ﷻ) na nagpapatunay ng Kanyang Kaisahan at Kadakilaan ng Kanyang Kapangyarihan ay ang pagpapadala ng mga hangin na nagtutulak sa ulan na nagdadala ng mga magagandang balita sa pagpapakalat ng mga ulap, at natutuwa sa pamamagitan nito ang mga tao; upang matikman nila ang habag ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagpapababa ng ulan na nagsasanhi na mabuhay ang mga bayan at mga tao, at sa pamamagitan din ng ulan na ito ay naglalayag ang mga sasakyang-pandagat sa karagatan sa kautusan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang kagustuhan, at upang asamin ang Biyaya ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pangangalakal at iba pa; upang sila ay tumanaw ng utang na loob sa Kanyang mga biyaya at sambahin lamang Siya nang bukod-tangi at pakasusundin.

47. At katiyakan, nagpadala Kami ng mga Sugo na nauna sa iyo, O Muhammad, tungo sa kani-kanilang sambayanan na dala-dala nila ang mga magagandang balita at babala na hinihikayat sila tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at binabalaan sila mula sa pagsamba ng iba, na kung kaya, dala-dala nila sa kanila ang mga himala at mga malilina sa katibayan, subalit hindi naniwala ang karamihan sa kanila, na kung kaya, ginantihan Namin ang sinumang gumawa ng masama mula sa kanila at winasak Namin sila, at tinulungan Namin ang naniwala na mga tagasunod ng mga Sugo, at ganoon din ang Aming gagawin sa mga tumanggi na di-naniwala kapag sila ay nagpatuloy sa kanilang pagtanggap at di- pananampalataya.

48. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagpapadala ng mga hangin upang ikalat ang mga ulap na nagdadala ng tubig, at ito ay ikinakalat ng Allâh (ﷻ) sa kalangitan ayon sa Kanyang kagustuhan, at ito ay pinaghihiwa-hiwalay Niya, na kung kaya, makikita mo ang tubig-ulan na lumalabas mula sa ulap, at kapag ito ay dinala ng Allâh (ﷻ) tungo sa Kanyang mga alipin ay nagagalak sila dahil sa ito ay ipinadala ng Allâh (ﷻ) sa kanila.

49. At katiyakan, bago ang pagkakapababa ng tubig-ulan na ito ay nasa pagkalungkot sila at kawalan ng pag-asa dahil sa hindi pagdating ng ulan sa kanila.

50. Na kung kaya, pagmasdan mo, O ikaw na nakakakita na may kasamang pagsusuring pinag-aaralan ang naging bunga ng Habag ng Allâh (ﷻ) sa pagkakapadala ng tubig-ulan na tumubo sa pamamagitan nito ang mga halaman, pananim at mga puno, na kung paano binubuhay ng Allâh (ﷻ) ang kalupaan pagkatapos nitong mamatay o matuyot, na kung kaya, tumutubo at lumalago ang mga pananim. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na Siyang nagtatakda ng pagkabuhay ng kalupaan mula sa pagiging tuyot nito ay Siya rin sa katotohanan ang bubuhay ng mga patay mula sa kanilang mga libingan, at Siya ang '*Qadeer*' – Ganap na Makapangyarihan na walang sinuman ang makakapigil sa anuman na Kanyang nais gawin, na May Kakayahan sa lahat ng bagay.

51. At kapag nagpadala Kami ng masamang hangin sa kanilang mga pananim at mga halamanan, at nakita nila na nasira ang kanilang mga pananim dahil sa nakapipinsalang hangin na ito, na pagkatapos nitong maging luntian ay naging dilaw, ay mananatili sila na lumalabag sa Allâh (ﷻ) pagkatapos nila itong makita at binabalewala ang Kanyang mga biyaya.

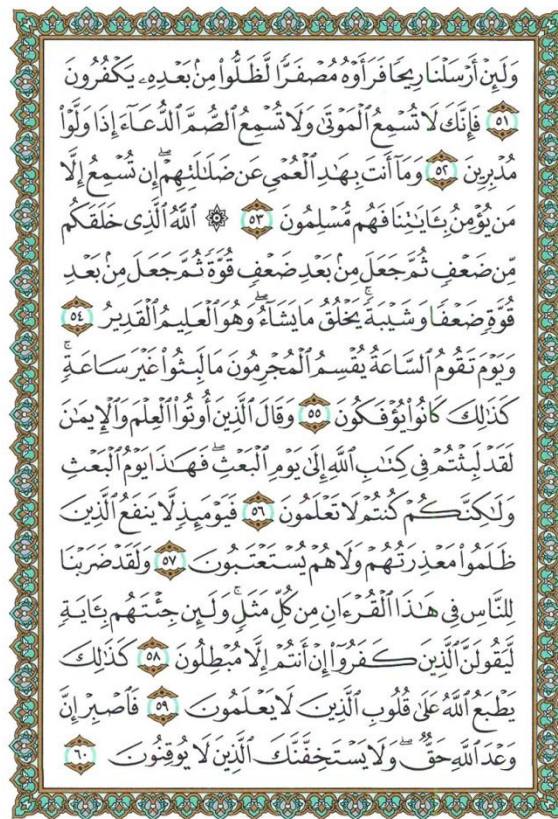
52. Samakatuwid, O Muhammad (ﷺ), katiyakan na hindi mo magagawa na mapadinig ang sinumang pinatay ang kanyang puso o di kaya ay tinakpan ang kanyang tainga upang hindi mapakinggan ang panawagan ng katotohanan, kaya huwag kang magdalamhati at malungkot dahil sa di-paniniwala sa iyo ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, dahil walang pag-aalinlangang sila ay katulad ng mga bingi at mga namatay na hindi nakakarinig at nakakaramdam kahit na sila pa ay nandoroon, paano pa kaya kung sila ay wala roon at tumatalikod?

53. Na kung kaya, hindi mo magagabayan ang sinumang binulag ng Allâh (ﷻ) sa Daan ng Katotohanan at hindi mo maparirinig ang sinuman upang magkaroon ng kapakinabangan maliban sa sinumang naniwala sa Aming mga talata dahil sa sila ay sumasang-ayon at sumusunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ).

54. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo mula sa lusaw na punla na walang halagang bagay na ito ay 'Nutfah,' at pagkatapos ay pinagkalooban Niya kayo ng lakas pagkatapos ng inyong kahinaan bilang batang sanggol na lumalaki, pagkatapos ng lakas na ito ay ginawa Niya kayong maging mahina sa pamamagitan ng inyong katandaan at pagiging kulay abuhin ng inyong mga buhok, nilikha ng Allâh (ﷻ) ang anuman na Kanyang nais mula sa pagiging mahina at kalakasan, at Siya ay 'Al-Aleem' – ang Ganap na Nakaaalam sa anuman na Kanyang nilikha, na 'Al-Qadeer' – ang Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay.

سورة الروم

سورة الروم

55. At sa Araw na kapag dumating ang Muling Pagkabuhay at bubuhayin ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang nilikha mula sa kanilang mga libingan ay susumpa ang mga walang pananampalataya na hindi sila nanatili sa daigdig kundi maiksing panahon lamang, at sila ay nagsinungaling sa kanilang panunumpa na katulad ng kanilang pagsisinungaling noong sila ay nasa daigdig pa na tinanggihan nila ang katotohanan na dinala ng mga Sugo.

56. At sinabi ng mga yaong pinagkalooban ng kaalaman at paniniwala sa Allâh na mga anghel, mga propeta at mga mananampalataya: *“Katiyakan, nanatili kayo roon na katulad ng naitala ng Allâh (ﷻ) na nasa Kanyang kaalaman mula sa araw na kayo ay nilikha hanggang sa araw na kayo ay binuhay na mag-uli; samakatuwid, ito ang Araw ng Muling Pagkabuhay, subalit kayo ay walang kabatiran hinggil dito, na kung kaya, hindi ninyo ito pinaniwalaan at tinanggihan ninyo noong kayo ay nasa daigdig pa.”*

57. Na kung kaya, sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay walang pakinabang ang mga masasama sa anuman na kanilang ikakatwiran at ibibigay na paumanhin, at hindi na hihilingin pa sa kanila na magsipagsisi at sumunod upang mapamahal sila sa Allâh (ﷻ) sa halip ay paparusahan sila dahil sa kanilang kasamaan at mga kasalanan.

58. Katiyakan, nilinaw Namin sa mga tao sa Dakilang Qur’ân na ito ang lahat ng halimbawa upang maitatag sa kanila ang katibayan laban sa kanila at pagpapatunay sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) na Kataas-Taasan, at kahit na dalhin mo pa sa kanila, O Muhammad, ang anumang katibayan na nagpapatunay sa iyong pagiging totoo ay walang pag-aalinlangang sasabihin pa rin ng mga walang pananampalataya sa iyo: *“Kayo, O Muhammad, ikaw at ang iyong mga tagasunod ay walang sinusunod kundi pawang kamalian na wala sa katotohanan.”*

59. At sa ganito isinasara ng Allâh (ﷻ) ang mga puso ng hindi nakaaalam ng katotohanan na dinala sa kanila ni Muhammad (ﷺ) mula sa Allâh (ﷻ) hinggil sa mga aral at mga malilinaw na mga katibayan.

60. Na kung kaya, magtiis ka, O Muhammad (ﷺ), sa anumang nangyari na paninira sa iyo at pagpapahirap ng mga walang pananampalataya mula sa iyong sambayanan at kanilang pagtangga, dahil katiyakang ang anumang ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa iyo na tagumpay, pangingibabaw, gantimpala ay walang pag-aalinlangan na katotohanan ang hinggil sa bagay na ito. Na kung kaya, huwag mong pahintulutan na panghinaan ka ng loob hinggil sa ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ), ng mga yaong walang katiyakan ang kanilang paniniwala sa Kabilang-Buhay na hindi sila naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli at Paghuhukom.

سورة لقمان ٣١

XXXI – Sûrat Luqmân
[Kabanata Luqmân – Si Luqmân]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

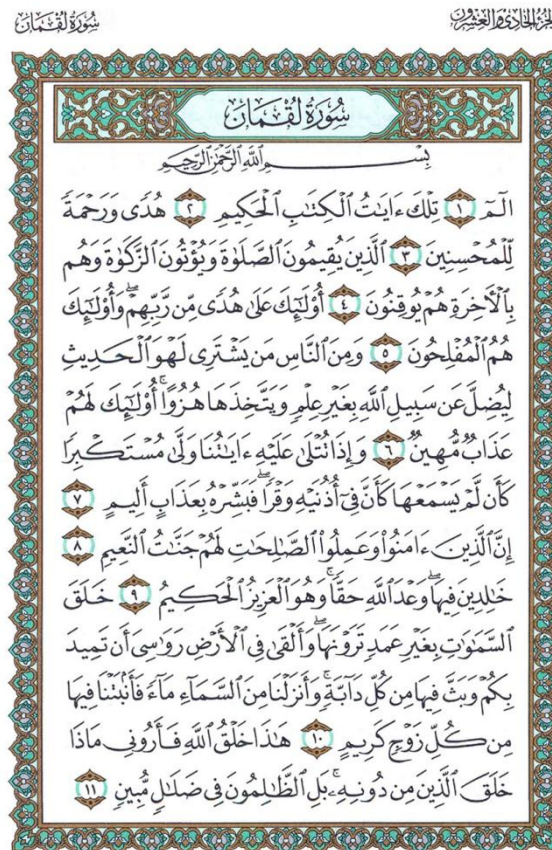
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Alif-Lâm-Mîm. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’

2. Ito ay mga talata ng Qur’ân na nagtatangan ng ganap na karunungan.

3. Ang mga talatang ito ay gabay, habag sa mga yaong mabubuti sa kanilang gawain na pagsunod sa ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa Dakilang Qur’ân at sa anumang ipinag-utos sa kanila ng Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ).

4. Ang mga yaong nagsasagawa ng ‘Salâh’ sa kabuuan nito at isinasagawa ito sa tamang oras, nagbibigay ng ‘Zakâh’ na obligadong kawanggawa sa kanila, at sila ay may ganap na katiyakan sa kanilang paniniwala hinggil sa Pagkabuhay na Mag-uli at pagbabayad sa Kabilang-Buhay.

5. Sila na mga yaong nagtataglay ng mga nabanggit na katangian ay nasa malinaw na patnubay at liwanag mula sa kanilang ‘Rabb,’²⁷⁵ at sila ang mga yaong magtatagumpay dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

²⁷⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

6. At mayroon sa mga tao na bumibili ng walang kabuluhan na mga pananalita – na ito ay ang anumang naglilihis mula sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at humaharang sa Kanyang pagmamahal – upang iligaw nila ang mga tao mula sa Daan ng Gabay patungo sa lihis na landas at pinagtatawanan ang mga talata ng Allâh (ﷻ). Ang para sa kanila ay parusa na magpapababa at magpapahamak sa kanila.

7. At kapag binigkas sa kanya ang mga talata ng Dakilang Qur'ân ay tatalikod siya mula sa pagsunod sa Allâh (ﷻ), magmamataas na hindi iintindihin ang aral, na tila wala siyang narinig na anuman, na parang may kabingihan sa kanyang dalawang tainga, na kung kaya, sinuman na ganito ang kaugalian ay ipamalita mo sa kanya, O Muhammad, ang masidhing kaparusahan sa Impiyerno sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

8. Katiyakan, yaong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga mabubuting gawa na ipinag-utos sa kanila, ay sila ang nasa patuloy na kasiyahan sa mga Hardin ng Kaluguran sa 'Al-Jannah'.²⁷⁶

9. At ang kanilang buhay sa mga Hardin na yaon ay walang katapusan na hindi na magmamaliw, at ito ang pangako sa kanila ng Allâh (ﷻ) na pangakong tunay at makatotohanan at Siya ay hindi Niya sinisira kailanman ang Kanyang Pangako. At Siya ay 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pag-aatas, na 'Al-Hakeem' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa.

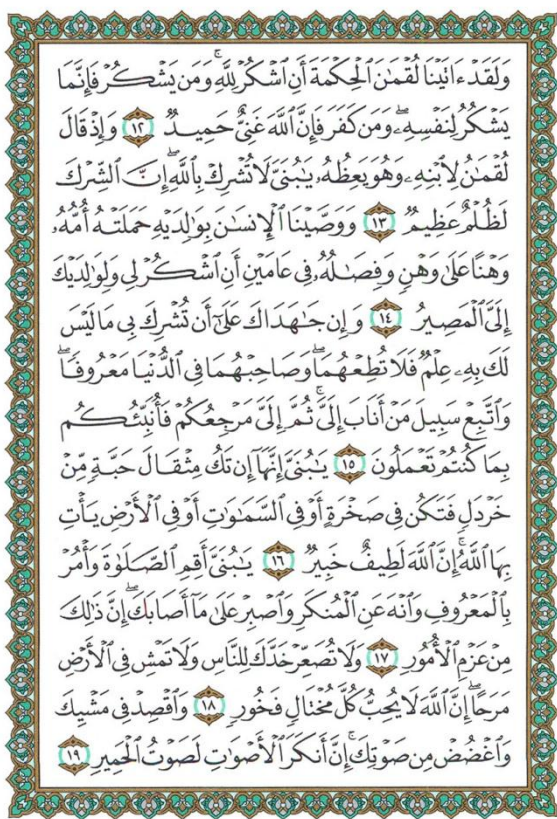
10. Nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan, na ito ay Kanyang itinaas na wala kayong nakikitang anumang mga haligi o pundasyon, at itinalusok Niya sa kalupaan ang mga matatag na kabundukan; upang hindi yayanig sa inyo at hindi gagalaw ang kalupaan nang sa gayon ay hindi masira ang inyong pamumuhay, at ikinalat Niya sa kalupaan ang iba't ibang gumagalaw na mga buhay na bagay, at ibinaba Niya mula sa ulap ang tubig-ulan at pinatutubo Niya sa pamamagitan nito ang mga pananim mula sa kalupaan na magkakapares at mga mabubuting uri na kapaki-pakinabang, na napakagagandang tanawin.

11. At ang lahat ng inyong mga nakikita ay nilikha ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, ipakita ninyo sa Akin, O kayo na mga 'Mushrikûn' – nagtatambal o sumasamba ng iba bukod sa Allâh, kung ano ang nilikha ng inyong mga diyus-diyusan na sinasamba bukod sa Allâh. Sa halip, sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay nasa malinaw na pagkakalayo sa katotohanan at sa Matuwid na Landas.

²⁷⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سُورَةُ لُقْمَانَ

الْمُلَّاوَةِ الْعَزِيزِ

12. Katiyakan, ipinagkaloob Namin sa isang mabuting alipin mula sa Aming mga alipin – si Luqmân – ang karunungan, na ito ay kaalaman sa ‘Deen’ (o Relihiyon) at kawastuhan ng pag-iisip at tamang pananalita, at sinabi Namin sa kanya: “Pasalamat mo ang Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga biyaya sa iyo,” at sinuman ang nagpapasalamat sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb,’ ang pakinabang nito ay para rin lamang sa kanya sapagka’t ito ay babalik sa kanya, at sino naman ang babalewalain ito ay walang pag-aalinlangang ang Allâh (ﷻ) ang ‘Ghane’ – Napakayaman na Ganap na Malaya mula sa lahat ng pangangailangan na hindi nangangailangan ng pagtatanaw ng utang na loob sa kahit na sinupaman, na ‘Hameed’ – Nagmamay-ari ng lahat ng papuri, na pinupuri sa Kanyang mga katangian at sa Kanyang mga gawa sa lahat ng pagkakataon.

13. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang pagpapayo ni Luqmân sa kanyang anak na kanyang sinabi sa kanya: “O aking anak! Huwag kang sumamba ng iba bukod sa Allâh dahil maapi mo ang iyong sarili; sa kadahilanang ang pagsamba ng iba bukod sa Allâh ay isang napakalaking kasalanan, sukdulang kasamaan at karumal-dumal na gawain.”

14. At inutusan Namin ang tao na maging mabuti sa kanyang mga magulang at maging masunurin, dahil sa dinala siya sa sinapupunan ng kanyang ina sa kahinaan at kahirapan pagkatapos ay panibagong kahinaan at kahirapan muli, at ang pagdadalang-tao sa kanya ng kanyang ina, at ang pagpapasuso sa kanya hanggang sa siya ay awatin sa pagpapasuso ay sa loob ng dalawang taon, at Aming sinabi sa kanya: “Magpasalamat ka sa Allâh (ﷻ), at pagkatapos ay magpasalamat ka sa iyong mga magulang, dahil sa Akin ang iyong huling hantungan at tutumbasan Ko ang sinuman sa anumang karapat-dapat na para sa kanya.”

15. Subalit kapag pinilit ka nila, O ikaw na mananampalataya, ng iyong mga magulang na magtambal ng iba sa pagsamba sa Akin na wala kang kaalaman o di kaya ay inutusan ka nilang dalawa na gumawa ng anumang labag sa kautusan ng Allâh (ﷻ) ay huwag mo silang sundin sa bagay na ito; dahil hindi dapat sundin ng sinuman ang sinuman sa anumang kasalanan, subalit magkagayunpaman ay pakitunguhan mo pa rin silang dalawa nang pakikitungong napakabuti rito sa daigdig na hindi ka makagawa sa kanila ng anumang pagkakasala sa salita man o sa gawa (kahit na ang pagsabi lamang ng salitang ‘uff’ na ikapagdaramdam nila), at sundin mo ang daan ng sinumang nagsipagsisi sa kanyang pagkakasala at nagbalik-loob sa Akin at naniwala sa Aking Sugo na si Muhammad (ﷺ). Pagkatapos sa Akin kayong lahat ay magsisipagbalik at ihahayag Ko sa inyo ang anuman na inyong kinagawian na gawin sa daigdig, at ibibigay Ko ang katumbas na kabayaran ng anuman na nagawa ng sinuman.

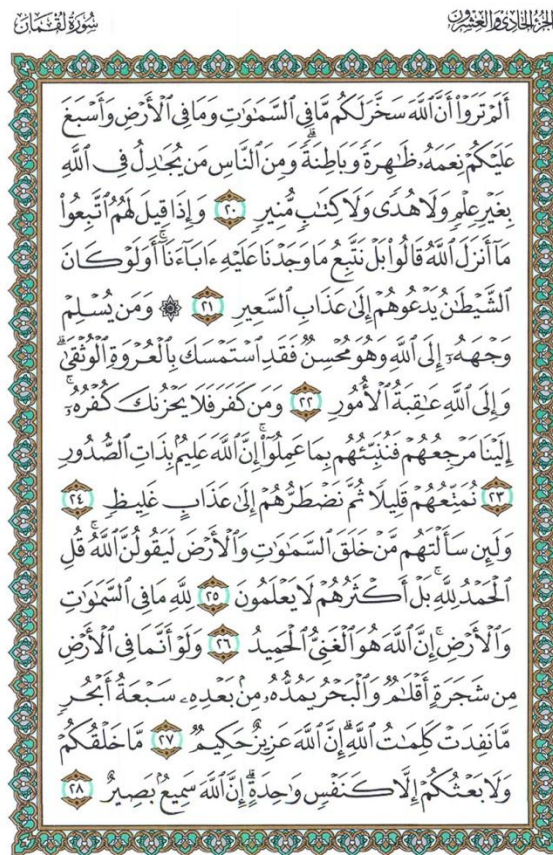
16. O aking anak! Dapat mong mabatid na kahit na kaliit-liitang kasalanan o di kaya ay kabutihan na kasimbibat ng buto ng mustasa, at ito ay nasa ilalim ng bundok o di kaya ay nasa isang lugar sa mga kalangitan o saanmang lugar sa kalupaan, walang pag-aalinlangan, ipapakita ito ng Allâh (ﷻ) sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at huhukuman ang bawa’t isa ayon dito. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Lateef*’ – Pinakadalubhasa, Kapita-Pitagan at Ganap na May Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay kahit na kaliit-liitan pa ito, na ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay at batid Niya ang anumang ginagawa ng Kanyang mga alipin.

17. O aking anak! Isagawa mo ang ‘*Salâh*’ nang ganap kasama ang mga haligi (‘*arkân*’) nito, mga kundisyon (‘*shurut*’) at panuntunan (‘*wâjibat*’) nito, at ipag-utos mo ang mabuti at ipagbawal mo ang masama sa pinakamalumay na kaparaanan na may karunungan sa abot ng iyong kakayahan, at tiisin mo ang anumang matatamo mo na kahirapan sa pagpapatupad mo nito, at dapat mong mabatid na ang mga pagpapayong ito ay mula sa ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) na karapat-dapat na pagsikapan at gawin.

18. At huwag mong talikuran ang mga tao habang ikaw ay nakikipag-usap sa kanila o sila ay nakikipag-usap sa iyo; bilang pagmamaliit sa kanila at pagmamayabang sa harapan nila, at huwag maglakad sa ibabaw ng kalupaan na may pagmamayabang sa harapan ng mga tao, katiyakan, hindi naiibigan ng Allâh (ﷻ) ang sinumang mapagmayabang at mapagmataas sa kanyang sarili at sa kanyang salita.

19. Magpakumbaba ka sa iyong paglalakad, at hinaan mo ang iyong boses dahil katiyakang ang pinakamasama sa lahat ng mga boses at kinamumuhian ay boses ng isang asno.

20. Hindi ba ninyo nakita, O kayong mga tao, na ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang nilikha Niya para sa inyong kapakinabangan ang anumang nasa mga kalangitan na tulad ng araw, buwan, ulap at iba pa; at gayundin ang lahat ng nasa kalupaan na tulad ng anumang gumagapang, mga puno, tubig at iba pa na hindi ninyo kayang bilangin, at binuo Niya at ginawa Niyang ganap ang Kanyang mga biyaya sa inyo, nakikita man na tulad ng nasa inyong pangangatawan o di-man nakikita na tulad ng nasa inyong kaisipan at mga puso at anupamang itinalaga Niya para inyo na hindi ninyo batid? Magkagayunpaman, mayroon sa sangkatauhan ang nakikipagtalo hinggil sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa taos-pusong pagsamba lamang sa Kanya na wala silang anumang katibayan o patnubay, o anumang malinaw na Kasulatan na nagpapatunay sa kanilang mga inaangkin.

21. At kapag sinabi sa kanila na mga nakikipagtalo hinggil sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa pagiging bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya: “*Sundin ninyo ang ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Propeta na si Muhammad,*” kanilang sasabihin: “*Ang sinusunod lamang namin ay kung ano lamang ang aming nakagawian sa aming mga ninuno na pagsamba ng iba bukod sa Allâh na mga diyus-diyusan,*” ginagawa ba nila ito kahit si ‘Shaytân’ lamang ang nag-anyaya sa kanila; upang sila ay hikayatin sa paggawa ng masamang gawain at sa pagtanggì sa Allâh at sa Kanyang kaparusahan na naglalagablab na apoy?

22. At sinuman ang taos-puso ang kanyang pagsamba, at ang kanyang layunin ay para lamang sa Allâh (ﷻ), na siya ay mabuti sa kanyang mga sinasabi at itinutuwid niya ang kanyang mga gawain, siya sa katotohanan ang nakahawak nang mahigpit na pagkakahawak sa pinakamatibay na katibayan na magdadala sa kanya tungo sa pagmamahal ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang ‘Al-Jannah.’²⁷⁷ At sa Allâh (ﷻ) ang huling

²⁷⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

hantungan ng lahat ng bagay, at gagantimpalaan Niya ang mabuti ayon sa kanyang kabutihan at ang masama naman ay paparusahan ayon sa kanyang kasamaan.

23. At sinuman ang hindi naniwala, huwag mong ipagdalamhati ang kanyang di-paniniwala, O Muhammad (ﷺ); dahil walang pag-aalinlangang naisakatuparan mo ang iyong tungkulin na pag-aanyaya at pagpaparating ng mensahe, na sa Amin sila magbabalik lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at isasaad Namin sa kanila ang kanilang karumal-dumal na gawain na nagawa sa daigdig, pagkatapos ay tutumbasan Namin sila ayon dito, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa anuman na kinikimkim ng kanilang mga dibdib na di-paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagpili ng pagsunod kay ‘*Shaytân*.’

24. Ipatitikim Namin sa kanila ang pansamantalang kasiyahan na may katapusan dito sa daigdig, pagkatapos sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay uubligahin Namin sila at kakaladkarin tungo sa masidhing kaparusahan, na ito ay kaparusahan sa Impiyernong-Apoy.

25. At kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh: “*Sino ang naglikha ng mga kalangitan at kalupaan?*” Walang pag-aalinlangan, sasabihin nila, “*Ang Allâh,*” kung ganito ang kanilang itinugon, sabihin mo sa kanila: “*Papuri sa Allâh (ﷻ) na Siyang naglantad ng katibayan laban sa inyo mula sa inyong mga sarili,*” subalit karamihan pa rin sa kanila na sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay hindi pinagmamasdan at hindi sinusuri kung sino ang karapat-dapat na pasalamat at purihin, na kung kaya, sila ay sumamba ng iba bukod sa Allâh.

26. Bukod-Tanging Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng nasa mga kalangitan at kalupaan bilang Kanyang kaharian, mga alipin, mga nilikha at nasa ilalim ng Kanyang pagtatakda, na kung kaya, walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Ghanee**’ – Napakayaman na Ganap na Malaya mula sa lahat ng pangangailangan na Siya ay hindi nangangailangan ng kahit na anuman sa Kanyang nilikha, na ‘**Hameed**’ – Kapuri-Puri sa Kanyang mga katangian at sa Kanyang mga gawa sa lahat ng pagkakataon.

27. At kahit ang lahat ng mga puno sa daigdig ay tinabas at ginawang mga panulat, at ang mga karagatan naman ay ginawang tinta para rito, at magdagdag pang muli ng panibagong pitong karagatan na katulad nito, at isulat sa pamamagitan ng mga panulat at ng mga tinta na yaon ang lahat ng mga salita ng Allâh (ﷻ), gayunpama’y mauubos ang lahat ng panulat at lahat ng tinta subalit hindi mauubos ang lahat ng salita ng Allâh (ﷻ) sa pagiging Kaganapan nito na walang sinuman ang

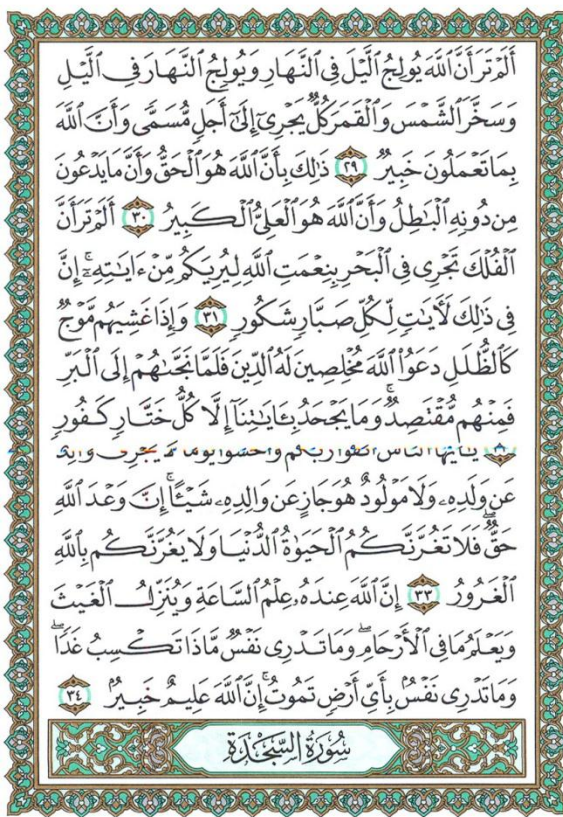
nakakasaklaw nito bukod sa Kanya. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Azeez**’ – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang paghihiganti sa sinumang sumamba ng iba bukod sa Kanya, na ‘**Hakeem**’ – Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa sa Kanyang nilikha.

Dito sa talatang ito ang patunay hinggil sa katangian ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang pananalita na pagiging totoo na angkop sa Kanyang Kadakilaan at Kaganapan.

28. Ang paglikha sa inyong lahat, O kayong mga Tao, at pagbuhay na mag-uli sa inyong lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay napakadali para sa Allâh (ﷻ) na katulad lamang ng paglikha at pagbuhay na mag-uli ng isang tao. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Samee`**’ – Ganap na Nakakarinig ng inyong mga sinasabi, na ‘**Baseer**’ – Ganap na Nakakakita ng inyong mga gawain, at ayon dito ay isasagawa ang kabayaran para sa inyo.

سورة لقمان

الجزء ٢١

29. Hindi mo ba nakikita na ang Allâh (ﷻ) ay kumukuha mula sa mga oras (o bahagi) ng gabi at pinahahaba Niya ang araw sa pamamagitan nito na pinaiiksi Niya naman ang gabi, at kumukuha Siya mula sa mga oras ng araw at pinahahaba Niya ang gabi sa pamamagitan nito na pinaiiksi Niya naman ang araw, at ginawa Niyang madali para sa kapakinabangan ninyo ang araw at buwan, na kumikilos ang bawa't isa rito sa mga kinalalagyan nito ayon sa nakatakdang panahon, at ang Allâh (ﷻ) ang '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nakababatid sa lahat ng ginagawa ng Kanyang nilikha, mabuti man o masama, na walang anuman ang naililihim sa Kanya.

30. Lahat ng mga ito ay kabilang sa mga dakilang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ); upang mabatid ninyo at mapagtanto ninyo na ang Allâh (ﷻ) sa

katunayan, Siya ay katotohanan sa Kanyang Sarili at sa Kanyang Katangian at sa Kanyang gawain, at ang anuman na kanilang dinadalanginan bukod sa Allâh ay kamalian; at katiyakang ang Allâh (ﷻ), Siya ay '**Al-'Alee**' – ang Kataas-Taasan sa Kanyang Sarili na Siya ay nasa ibabaw ng lahat ng Kanyang nilikha, na Siya ay '**Al-Kabeer**' – ang Pinakadakila sa lahat ng bagay at ang lahat bukod sa Kanya ay nagpapasailalim sa Kanya, Siya lamang ang bukod-tangi na karapat-dapat na sambahin.

31. Hindi mo ba nakikita na ang mga sasakyang-pandagat ay lumalayag ayon sa pag-aatas ng Allâh (ﷻ) bilang biyaya na mula sa Kanya para sa Kanyang nilikha; upang ipakita sa inyo ang Kanyang mga aral, mga katibayan na nasa inyo upang ito ay inyong matutunan? Katiyakan, sa paglalayag ng mga sasakyang-pandagat ay mga palatandaan sa sinumang nagtitiis na lumalayo sa mga ipinagbabawal ng Allâh (ﷻ) na pinasasalamatan ang Kanyang mga biyaya.

32. At kapag nakasakay na ang mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba sa Allâh, sa mga sasakyang-pandagat at nasapawan na sila ng mga alon sa lahat ng dako na para bagang mga ulap at gabundok sa laki, ay magkakaroon sila ng matinding pagkatakot na baka sila ay malunod, na kung kaya, sila ay tuwirang haharap sa Allâh (ﷻ) at magiging dalisay ang kanilang panalangin sa Kanya, subalit kapag sila ay ligtas na nakadaong na sa kapatagan ay mayroon sa kanila ang pumapagitna na nagkakaroon ng alinlangan na hindi nagpasalamat sa Allâh (ﷻ) ng karapat-dapat na pagpapasalamat, at mayroon naman sa kanila ang binalewala ang Allâh (ﷻ) at tinanggihan ang Kanyang biyaya, at walang sinumang tatanggi sa Aming mga palatandaan, mga katibayan na nagpapatunay ng Kaganapan ng Aming kapangyarihan, at Kaisahan ng Allâh (ﷻ) maliban sa sinumang taksil na sumisira ng pangako, at tinanggihan ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagbabalewala ng Kanyang mga biyaya.

33. O sangkatauhan! Katakutan ninyo ang Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’²⁷⁸ at sumunod kayo sa Kanya sa pamamagitan ng pagpapatupad ng Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas ng Kanyang ipinagbabawal, at katakutan ninyo ang pagdating ng Araw ng Muling Pagkabuhay, na sa Araw na yaon ay wala nang magagawang anumang kapakinabangan ang ama sa kanyang anak, gayundin ang anak sa kanyang ama.

Katiyakan, ang pangako ng Allâh (ﷻ) ay katotohanan na ito ay tiyak na walang pag-aalinlangan. Na kung kaya, huwag pahintulutang malinlang kayo ng kasalukuyang buhay dito sa daigdig at ng kinang nito na makakalimutan ninyo ang buhay sa Kabilang-Buhay, at huwag ninyong pagtaksilan ang Allâh (ﷻ) sa pagmamagitan ng pagsunod sa pinakapinuno ng tagapaglinlang na nagtaksil kasama ang mga ‘*Shaytân*’ na mula sa mga ‘*Jinn*’ at mga tao.

34. Katiyakan, Bukod-Tanging ang Allâh (ﷻ) lamang at wala nang iba pa ang Nakaaalam kung kailan magugunaw ang daigdig, at Siya lamang ang nakapagpapababa ng ulan mula sa ulap na walang sinuman ang makagagawa nito bukod sa Kanya, at ang Nakaaalam kung ano ang katotohanang nasa sinapupunan ng mga kababaihan, at walang sinumang may buhay ang nakaaalam kung ano ang mangyayari sa kanyang hinaharap, at walang sinumang may buhay ang nakaaalam kung saan kalupaan siya mamamatay, bagkus ang Allâh (ﷻ), Siya lamang ang Nagmamay-ari ng lahat ng kaalamang ito.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*‘Aleem*’ –Ganap na Nakaaalam ng mga bagay na nakikita at di-nakikita na Walang-Hanggang Tagamasid sa lahat ng bagay sa lahat ng pagkakataon, na ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na walang anumang bagay na naililihim sa Kanya.

²⁷⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة السجدة ٣٢

XXXII – Sûrat As-Sajdah

[Kabanata As-Sajdah²⁷⁹ – Ang Pagpapatirapa]

بسم الله الرحمن الرحيم

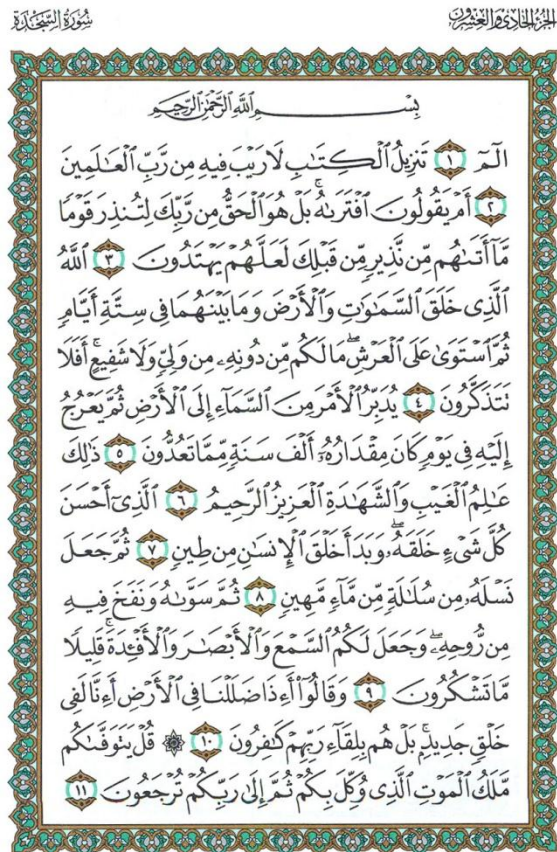
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Alif-Lâm-Mîm*. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’

2. Itong Dakilang Qur’ân na dala-dala ni Propeta Muhammad (ﷺ) na walang pag-aalinlangan sa nilalaman nito, ay ibinaba mula sa Allâh (ﷻ) na Siyang ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang.

3. O sinasabi ba ng mga walang pananampalataya: “*Inimbento ni Muhammad ang Qur’ân?*” Sila ay nagsinungaling, hindi ang kanilang pag-aakala ang siyang katotohanan, kundi ito ay walang pag-aalinlangang ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), mula sa iyong ‘Rabb’;²⁸⁰ upang mabalaan mo sa pamamagitan nito ang mga tao na hindi dumating sa kanila ang babala bago ang pagkakapadala sa iyo, upang sila ay magabayan at mabatid nila ang katotohanan, pagkatapos ay paniwalaan nila at ito ang una nilang pagtuunan ng pansin at maniwala sila sa iyo.

²⁷⁹ ‘As-Sajdah’ – Isinaling pagpapatirapa na ito ay binubuo ng paglapat ng noo sa lapag kasama ang dulo ng ilong, mga palad ng dalawang kamay, dalawang tuhod at mga daliri ng magkabilang paa.

²⁸⁰ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

4. Ang Allâh (ﷻ) na Siyang Lumikha ng mga kalangitan at kalupaan, gayundin ang anumang nasa pagitan nitong dalawa sa loob ng anim na araw batay sa ‘*Hikmah*’ (o karunungan) na Siya lamang ang Ganap na Nakaaalam dahil kung Kanyang nanaisin ay kaya Niyang likhain ito sa pamamagitan lamang ng salitang pag-aatas na ‘*kun*’ – ‘*mangyari*’ at ito ay kaagad na mangyayari. Pagkatapos Siya ay nag-‘*Istawâ*’ – pumaroon sa taas ng Kanyang ‘*Arsh*’ (na isinaling Trono) na angkop sa Kanyang Kadakilaan, na hindi maaaring tanungin ang pagiging paano nito²⁸¹ at hindi rin maaaring itulad ito sa pagtaas ng Kanyang mga nilikha.

Na wala kayong sinuman, O kayong mga tao, bukod sa Kanya bilang Tagapangasiwa o Tagapamagitan; upang maligtas kayo sa Kanyang kaparusahan, kung gayon, hindi ba kayo tatanggap ng paalaala, O kayong mga tao, upang Siya ang Bukod-Tangi na masamba lamang ninyo, na maging taos-puso ang inyong pagsamba sa Kanya?

5. Pinapangasiwaan ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang mga nilikha mula sa kalangitan tungo sa kalupaan, pagkatapos mula sa kalupaan ay muling aakyat ang mga ito sa Kanya, sa araw na ang haba nito ay katumbas ng isang libong taon sa inyong mga araw na binibilang dito sa daigdig.

6. Siya na Tagapaglikha na Tagapangasiwa sa lahat ng bagay hinggil sa Kanyang mga nilikha ay batid Niya ang anumang di-nakikita ng mga mata mula sa mga kinikimkim ng mga dibdib at itinatago ng mga kalooban, at batid din Niya ang anumang nakikita ng mga mata, at Siya ay ‘*Al-‘Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na ‘*Ar-Raheem*’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya.

7. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagsagawa sa ganap na kaayusan ng lahat ng bagay, at sinimulan Niya ang paglikha sa tao na ito ay si Âdam mula sa luwad.

8. Pagkatapos ay ginawa Niya na dumami ang lahi ni Âdam mula sa punla na mahina na kakaunti na walang halaga.

9. Pagkatapos ay hinugis Niya sa ganap na kaanyuan ang pagkalikha sa tao at binukod-tangi Niya at pinaganda Niya ang paglikha nito, pagkatapos ay inihinga Niya ang Kanyang kaluluwa sa pamamagitan ng pagpapadala sa anghel para sa kanya, upang ihinga ang kaluluwa sa sanggol; at pinagkalooban Niya kayo, O kayong mga tao, bilang biyaya ng pandinig, paningin, upang malaman ninyo ang pagkakaiba sa

²⁸¹Na hindi maaaring tanungin kung paano Niya ito ginawa, walang paghahambing o pagtutulad sa Kanyang mga nilikha kundi ito ay batay lamang sa Kanyang Kamaharlikaan.

isa't isa ng mga tinig at kulay, iba't ibang mga bagay at mga tao, at gayundin ang biyaya ng kaisipan upang mabatid ang pagkakaiba ng mabuti sa masama, nakabubuti at saka nakasisira subalit kakaunti sa inyo ang tumatanaw ng utang na loob sa anumang ibiniyaya sa inyo.

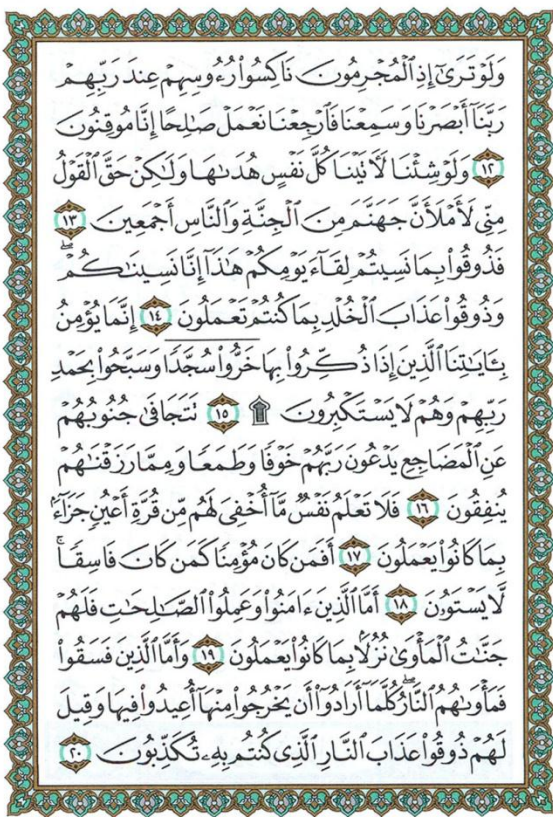
10. At sinabi ng mga di-naniniwala sa Allâh at pinasinungalingan ang Pagkabuhay na Mag-uli: "*Kapag ang ating mga laman, mga buto ay magiging alabok na sa kalupaan ay bubuhayin pa ba tayong muli bilang panibagong nilikha?*" Iniisip nila na ito ay malayong mangyari at wala silang hangarin na marating ang katotohanan, kundi hangad nila'y pagiging masama at pagmamatigas; dahil sila ay hindi naniniwala sa kanilang pakikipagtagpo sa kanilang 'Rabb'²⁸² sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

11. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba: "*Ang anghel ng kamatayan ang itinalaga para sa inyong kamatayan at kukunin niya ang inyong kaluluwa kapag natapos na ang inyong buhay, kailanman ay hindi ito maiaantala ng kahit na isang segundo. Pagkatapos kayo ay ibabalik sa inyong 'Rabb' upang kayo ay papanagutin sa lahat ng inyong ginawa, kung mabuti ay mabuti rin ang itutumbas at kung masama ay masama rin.*"

²⁸²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ السَّجْدَةِ

الْمَلَأْنَا الْقُلُوبَ

12. At kung makikita mo lamang ang mga masasama na di-naniwala sa Muling Pagkabuhay na katiyakang iyuyuko nila ang kanilang mga ulo roon sa harapan ng kanilang ‘Rabb’²⁸³ na hiyang-hiya, nagmamakaawa, at hamak na hamak, na kanilang sasabihin: “O aming ‘Rabb!’ Nakita na namin ang aming kasamaan ngayon at narinig namin mula sa Iyo ang pagpapatunay sa ipinag-utos sa amin ng Iyong mga Sugo sa daigdig, katiyakan, nagsisisi na kami at nagbabalik-loob sa Iyo, na kung kaya, ibalik mo kami sa daigdig upang magawa namin ang pagsunod sa Iyo, dahil katiyakang natiyak na namin ngayon ang anumang hindi namin pinaniwalaan sa daigdig hinggil sa Iyong Kaisahan, at katiyakan, na Ikaw ay bubuhayin Mo na mag-uli ang mga nasa libingan.” At kung makikita mo lamang ang lahat ng ito ay walang pag-aalinlangang masasaksihan mo ang matinding pangyayari.

13. At kung nanaisin Namin ay ipagkakaloob Namin sa bawa’t tao ang gabay at patnubay sa paniniwala, subalit nakatakda na ang Salita mula sa Akin at nakatakda na, na pupunuin Ko ang Impiyernong-Apoy mula sa mga di-naniniwala at lumalabag mula sa mga ‘Jinn’ at mga tao; dahil mas pinili nila ang pagkaligaw kaysa patnubay.

14. Sasabihin sa kanila na mga mapagtambal sa pagsamba habang sila ay papasok sa Impiyerno: Lasapin na ninyo ang parusa sa Impiyerno; dahil sa inyong pagbalewala sa Pagkabuhay na Mag-uli at pagkalulong sa sarap ng buhay sa daigdig, at pababayaan Namin kayo ngayon sa parusa, na kung kaya, lasapin ninyo ang parusa sa Impiyernong-Apoy na walang katapusan; dahil sa ginawa ninyo sa daigdig na di-paniniwala sa Allâh at paglabag sa Kanyang kagustuhan.

15. Ang naniniwala lamang sa mga talata ng Dakilang Qur’ân at ito ay isinasapamuhay ay ang mga yaong kapag pinaalalahanan hinggil dito at binigkas ito

²⁸³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

sa kanila, ay nagpapatirapa sila sa kanilang ‘*Rabb*’²⁸⁴ bilang mga may takot at sumusunod sa Kanya, na kung kaya, purihin ninyo ang Allâh (ﷻ) sa inyong pagpapatirapa, at sila ay hindi nagmamataas sa pagpapatirapa at pagpuri, gayundin sa pagsamba nang bukod-tangi sa Allâh (ﷻ) na walang katambal.

16. At ang mga yaong naniwala sa mga talata ng Allâh (ﷻ) ay ibinabangon nila ang kanilang mga sarili mula sa kanilang higaan sa pagtulog para magsagawa ng ‘*Salâh*’ bilang ‘*Tahajjud*’ na dasal sa gabi alang-alang sa kanilang ‘*Rabb*,’ at nananalangin sila sa Kanya na may pagkatakot mula sa parusa at pag-aasam ng gantimpala, at mula sa kabuhayan na ipinagkaloob sa kanila ay gumagasta sila bilang pagsunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Daan.

17. At walang sinumang tao ang nakababatid kung ano ang itinagong lihim para sa kanila na mga mananampalataya na pinakamatinding kaligayahan na kalugud-lugod sa mga mata, bilang gantimpala sa kanilang mga mabubuting gawa.

18. Na kung kaya, siya ba na sumunod sa Allâh at sa Kanyang Sugo na naniniwala sa Kanyang pangako at babala, ay magiging katulad ba lamang sila ng sinumang hindi naniwala sa Allâh, sa Kanyang mga Sugo at hindi naniwala sa Muling Pagkabuhay? Walang pag-aalinlangan, hindi magkaparehas ang dalawang ito para sa Allâh (ﷻ).

19. Subalit ang para sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at isinagawa ang anumang ipinag-utos sa kanila, ang para sa kanila bilang gantimpala ay ‘*Al-Jannât*’²⁸⁵ na kung saan doon sila’y maninirahan at mananatili sila sa kaligayahan na yaon bilang pag-iistima (o pag-aasikaso) sa kanila, dahil sa kanilang ginagawa noon sa daigdig na pagsunod sa Kanya.

20. At para sa mga yaong naghimagsik sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at gumawa ng paglabag sa Kanya, ang kanilang tahanan ay Impiyernong-Apoy, sa tuwing sila ay magnanais na lumabas doon ay ibabalik silang muli roon, at sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta:

“Lasapin ninyo ang parusa ng Impiyernong-Apoy na kung saan noon ay hindi ninyo pinaniwalaan sa daigdig.”

²⁸⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

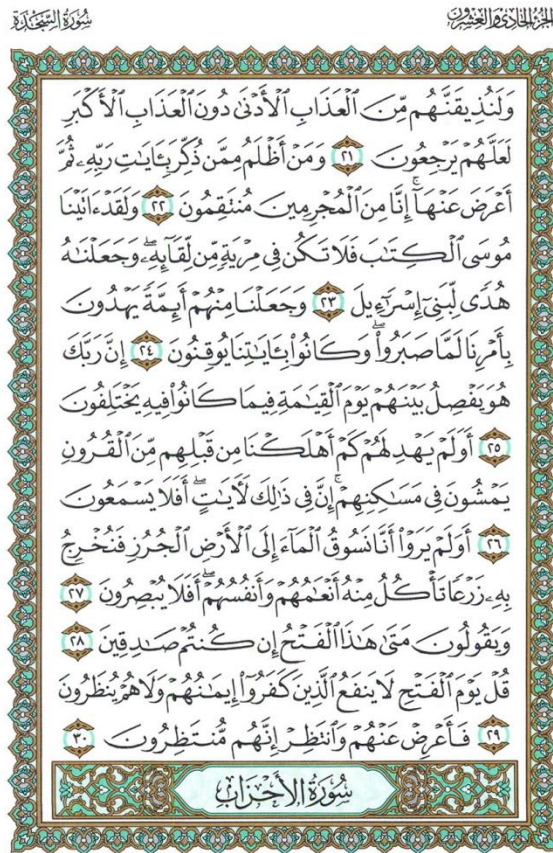
²⁸⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

21. At katiyakan, ipatitikim Namin sa kanila na mga masasama na mga walang pananampalataya ang may kagaanan na parusa rito sa daigdig na tulad ng mga sakuna, mga kalamidad bago ang masidhing kaparusahan sa Kabilang-Buhay na kung saan paparusahan sila roon sa Impiyernong-Apoy; na baka sakaling sila ay magbalik sa katinuan at pagsisihan ang kanilang mga nagawang kasalanan.

22. Mayroon pa bang pinakamatindi ang kanyang kasamaan, sa (harapan ng) kanyang 'Rabb' kaysa sa isa na kapag pinaaalahanan sa mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) ay tinatalikuran niya ang lahat ng ito na hindi inuunawa ang mga pagpapayo, sa halip ay nagmataas siya? Katiyakan, Kami ang magbibigay ng sapat na kabayaran sa mga masasama na tinalikuran ang mga talata ng Allâh at Kanyang mga katibayan at hindi ito pinahalagahan.

23. At katiyakan, ipinagkaloob Namin kay Mousâ (ﷺ) ang 'Tawrah' na katulad ng pagkakaloob Namin sa iyo ng Qur'ân, O Muhammad (ﷺ), na kung kaya, huwag kang magkaroon ng pag-aalinlangan sa nangyaring pagtagpo ninyo ni Mousâ (ﷺ) sa gabi ng 'Isrâ' at 'Mi'raj,' at ginawa Namin ang 'Tawrah' bilang gabay sa angkan ni Isrâ'îl, na hinihikayat sila tungo sa katotohanan at Matuwid na Landas.

24. At pumili Kami mula sa angkan ni Isrâ'îl ng mga tagapaggabay, mga tagapag-anyaya tungo sa kabutihan na sinusunod sila ng mga tao hinggil (sa bagay na) ito, at naghihikayat sila tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at bukod-tanging pagsamba at pagsunod lamang sa Kanya, na kung kaya, nakamtan nila ang mataas na antas na ito mula sa Allâh (ﷻ) noong sila ay nagtiis sa pamamagitan ng pagsagawa ng ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) at pag-iwas sa Kanyang ipinagbawal, at ang pag-anyaya tungo sa Kanya, gayundin sa kanilang pagtitiis sa mga pagsubok na dumarating sa kanila habang tinatahak nila ang Daan na ito, at sila ay nakatitiyak sa mga talata ng Allâh at ng Kanyang mga katibayan.

25. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb,’ O Muhammad (ﷺ), ang maghuhukom sa pagitan ng mga mananampalataya at hindi mananampalataya mula sa angkan ni Isrâ’îl at iba pa, sa Araw ng Muling Pagkabuhay nang makatarungang paghuhukom sa anumang na hindi nila pinagkasunduan hinggil sa ‘Deen,’ at gagantihan Niya ang bawa’t isang tao ayon sa kanyang gawa sa pamamagitan ng pagpapapasok sa ‘Al-Jannah’ ng sinumang karapat-dapat na makapasok sa ‘Al-Jannah’ at sa Impiyerno ng sinumang karapat-dapat na makapasok sa Impiyerno.

26. Hindi ba naging malinaw sa kanila na mga hindi naniniwala sa mga Sugo: kung paano Namin pinukxa ang mga nauna kaysa sa kanila na mga henerasyon na ang kanilang tinirhan noon ay kanilang nilalakaran (sa ngayon), na malinaw na nakikita nila sa kanilang mga mata ang mga lugar na ito na tulad ng sambayanan ni Hûd, ni Sâleh at ni Lût? Katiyakan, ang mga ito ay mga palatandaan at mga pagpapayo na nagpapatunay na ang mga Sugo ay totoo sa kanilang mga mensaheng dala-dala, at ang kamalian nila na gumagawa ng pagtatambal. Di ba nila narinig na mga di-naniniwala sa mga Sugo ang mga pagpapayo ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang mga katibayan upang ito ay mapakinabangan nila?

27. Hindi ba nakikita ng mga hindi naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli pagkatapos ng kamatayan, na dinadala Namin ang tubig-ulan tungo sa tuyot na kalupaan na hindi tinutubuan ng anumang pananim, at pagkatapos noon ay pasisibulin Namin ang iba’t ibang uri ng mga pananim na kung saan kumakain mula roon ang kanilang mga hayop, at nakakakuha sila ng kapakinabangan sa pamamagitan nito bilang kabuhayan? Hindi ba nakikita ng kanilang mga mata ang mga biyayang ito, upang mapatunayan nila na ang Allâh (ﷻ) na gumawa nito ang ‘Qadeer’ – Ganap na Makapangyarihan na kaya Niyang buhayin ang mga patay mula sa kanilang mga libingan?

28-29. Minamadali nila na mga di-naniniwala sa Allâh ang parusa at kanilang sinasabi: “*Kailan pa ba ang pagpasya bilang paghuhukom sa pagitan namin at ninyo upang parusahan kami na tulad ng inyong inaangkin kung kayo ay totoo sa inyong pag-aangkin?*” Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “*Ang Araw ng Pagpasya na kung saan kayo ay paparusahan doon, na ito ay inyong makikita sa oras ng kamatayan, na sa pagkakataong yaon ay hindi na mapakikinabangan ang paniniwala ng sinumang hindi naniwala, at hindi rin sila bibigyan ng kahit na sandaling palugit upang maientala ang parusa para sila ay makapagsisi at makapagbalik-loob.*”

30. Na kung kaya, pabayaang mo na ang mga walang pananampalataya, O Muhammad (ﷺ), at huwag mo nang pansinin ang kanilang pagtanggap, at abangan mo na lamang ang anumang gagawin ng Allâh (ﷻ) sa kanila, dahil sila sa katunayan ay nag-aabang din sa inyo sa anumang masamang mangyayari sa inyo.

[Kabanata Al-Ahzâb – Ang Mga Nagtulong-tulong Na Grupo]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

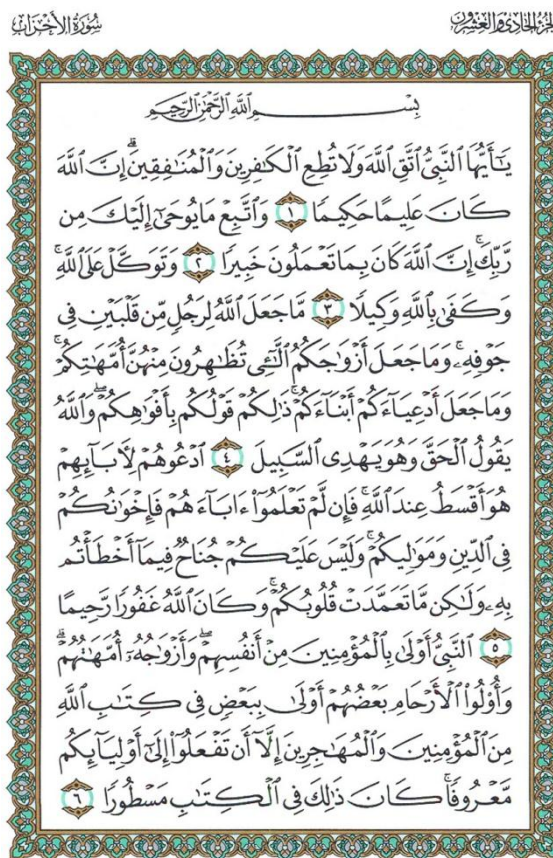
[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na
Mapagmahal

1. O Propeta! Panatilihin mo ang iyong sarili sa pagkatakot sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsagawa ng Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal, at nararapat na sumunod sa iyo ang mga mananampalataya; dahil higit na sila ang nangangailangan nito kaysa sa iyo, at huwag mong sundin ang mga walang pananampalataya at ang mga mapagkunwari. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang nilikha, pag-aatas at pangangasiwa.

2. At sundin mo ang anumang ipinahayag sa iyo, mula sa Allâh na iyong ‘*Rabb*,’²⁸⁶ na Qur’ân at ‘*Sunnah*,’ katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Tagapagmasid sa lahat ng inyong ginagawa at kayo ay tutumbasan ayon dito, na walang anuma

3. At magtiwala ka sa Allâh (ﷻ) at ipaubaya mo ang lahat ng bagay sa Kanya, at sapat na Siya bilang Tagapangalaga ng sinumanang nagtiwala at nagbalik-loob sa Kanya.

²⁸⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

4. Hindi ginawan ng Allâh (ﷻ) ang sinumang tao ng dalawang puso sa kanyang dibdib, at hindi rin ginawa ng Allâh (ﷻ) ang inyong mga asawa na kapag ayaw na ninyo sa kanila ay sasabihin ninyong sila ay katulad ng likuran ng inyong mga ina, na ipinagbabawal sa inyo na tulad ng pagbabawal sa inyo sa mga sarili ninyong ina – ang ‘*Dzihar*’ ay sasabihin ng lalaki sa kanyang asawa: ikaw para sa akin ay katulad ng likuran ng aking ina at ito ay isang uri ng ‘*diborsiyo*’ o paghihiwalay sa kapanahunan ng kamangmangan, na kung kaya, nilinaw ng Allâh (ﷻ) na ang asawang babae ay hindi kailanman maaaring maging katulad ng sarili niyang ina sa anumang kaparaanan, at hindi ginawa ng Allâh (ﷻ) ang inyong mga inampon na anak na lalaki na ituring ninyong mga tunay na anak sa batas ng Islâm, sa halip ang ‘*Dzihar*’ at ang pag-aampon ay hindi nagpapatunay ng pagbabawal sa pag-aasawa, na kung kaya, hindi magiging katulad ng ina sa pagbabawal sa pag-aasawa ang asawa na inihambing sa likuran ng ina, at hindi rin pinagtitibay ng pag-aampon na pagiging mag-amang tunay na katulad ng sinasabi ng taong nag-aampon: “*Ito ay anak ko,*” dahil ito ay salita lamang sa bibig na wala sa katotohanan, na kung kaya, hindi dapat na susundin, at ang Allâh (ﷻ) ay nagsasabi ng katotohanan at nililinaw Niya sa Kanyang mga alipin ang Kanyang Daan at ginagabayan Niya sila tungo sa Matuwid na Landas.

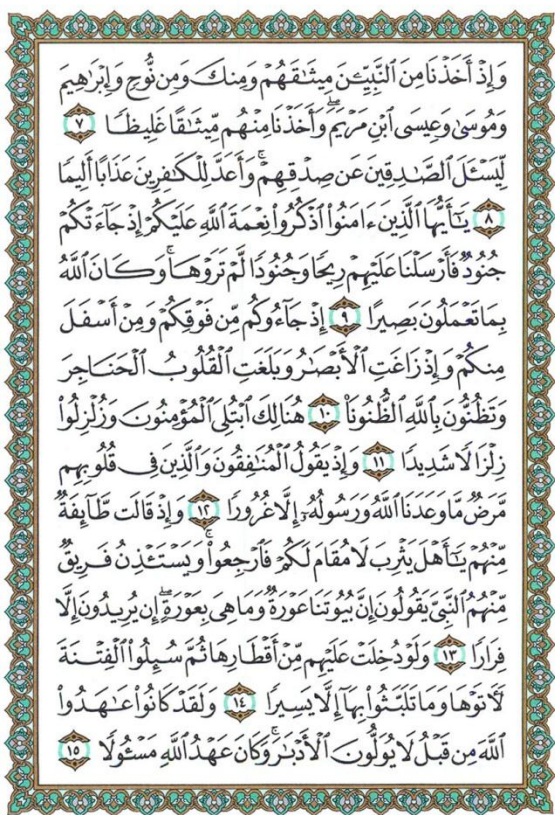
5. Tawagin ninyo ang inyong mga inampon sa pangalan ng kanilang ama, at ito ay mas makatarungan at matuwid para sa Allâh (ﷻ), at kapag hindi ninyo kilala ang kanilang mga tunay na ama ay tawagin ninyo sila bilang mga kapatid sa Islâm na kung saan dito kayo nagkaisa dahil sila ay kapatid ninyo sa ‘*Deen*’ at katulad ng inyong pinalayang alipin, at wala kayong kasalanan sa anumang nagawa ninyong pagkakamali kung ito ay hindi ninyo sinasadya, pinaparusahan lamang kayo sa mga bagay na inyong sinasadyang gawin. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagkamali, na ‘*Raheem*’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa sinumang nagsisi sa kanyang kasalanan.

6. Ang Propeta Muhammad ay mas malapit sa mga mananampalataya kaysa sa kanilang mga sarili sa anumang bagay na hinggil sa ‘*Deen*’ o makamundo man, at ang pagbabawal na mapangasawa ang mga asawa ng Propeta ng sinuman mula sa kanyang sambayanan sapagka’t sila ay tulad ng kanilang mga sariling ina, na kung kaya, hindi maaaring pakasalan ang mga asawa ng Sugo ng Allâh (ﷻ) pagkatapos niya silang mapangasawa. At ang magkakamag-anak na mga Muslim ang mas may karapatan sa isa’t-isa sa pagmamana ayon sa batas ng Allâh (ﷻ) kaysa kapatid sa pananampalataya o sa nangibang-bayan – dahil ang mga Muslim sa unang pagkakataon noon ay nagmamanahan sila sa isa’t isa sa kanilang mga yaman dahil sa pangingibang-bayan o pananampalataya at hindi dahil sa kanilang relasyong magkakamag-anak, pagkatapos ay pinawalang-bisa ito sa pamamagitan ng pagkakapahayag ng talata ng Qur’ân hinggil sa pagmamana – maliban na lamang

kung gumagawa kayo, O kayong mga Muslim, ng kabutihan sa mga hindi tagapagmana bilang tulong, kabutihan, pagpapatibay ng ugnayan, pagiging makatao at pagpapatupad sa iniwang habilin ng yumao, at itong nabanggit na batas ay nakatala at naitakda sa '*Al-Lawh Al-Mahfouz*' (ang Aklat ng Talaan), na kung kaya, karapat-dapat na ito ay inyong isagawa. At dito sa talatang ito ang pagiging obligado sa sinumang Muslim na higit pa ang kanyang pagmamahal sa Propeta kaysa sa kanyang sarili, at ito ang kabuuan ng tunay na pagsunod sa kanya at nandito rin ang paggalang sa mga ina ng mga mananampalataya na sila ay mga asawa ng Propeta, na kung kaya, sinuman ang maninira o magmumura sa kanila ay ituturing itong malaking kawalan sa kanila (na mga gumawa nito).

سورة الأحزاب

المائدة العشر

7. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), noong gumawa Kami ng Kasunduan sa mga Propeta na pagpaparating ng mensahe, at gumawa rin Kami ng Kasunduan sa iyo, kay Nûh (عليه السلام), kay Ibrâhim (عليه السلام), kay Mousâ (عليه السلام) at kay `Îsâ Ibn Maryam (عليه السلام), at gumawa Kami sa inyo ng matibay na kasunduan, na ipaparating ang mensahe at ipatutupad ang ipinagkatiwala, at nang sa gayon ay patutunayan ninyo ang isa't isa.

8. (Isinagawa ng Allâh ﷻ ang pangako na yaon sa kanila na mga Sugo) upang tanungin ang mga Sugo kung paano nila tinugunan ang mga katanungan ng kanilang mga sambayanan, nang sa gayon ay pagkalooban ng gantimpalang 'Al-Jannah'²⁸⁷ ang mga mananam-palataya, at inihanda Namin sa mga walang pananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay ang matinding kaparusahan sa Impiyernong-Apoy.

9. O kayong mga mananampalataya! Alalahanin ninyo ang biyaya ng Allâh (ﷻ) na ipinagkaloob sa inyo sa Madinah sa araw ng labanan sa mga 'Ahzâb' – na ito ay Labanan sa 'Khandaq' – noong nagsama-sama laban sa inyo ang mga walang pananampalataya mula sa labas ng Madinah, mga Hudyo at mga Mapagkunwari na taga-Madinah at sa mga karatig-pook sa Madinah, at napalibutan nila kayo, na kung kaya, nagpadala Kami sa mga grupong yaon ng matinding hangin na tinanggal ang kanilang mga tolda at naitapon ang kanilang mga dala-dalahan, at nagpadala pa Kami ng mga anghel mula sa kalangitan na hindi ninyo nakita, na kung kaya, nagkaroon ng matinding takot ang kanilang mga puso. At ang Allâh (ﷻ) ang 'Baseer' – Ganap na Nakakakita sa inyong ginagawa at walang anumang naililihim sa Kanya.

10. Alalahanin ninyo noong sila ay dumating sa inyo mula sa itaas ninyo na nagmula sa taas ng lambak sa gawing silangan, at mula sa ibaba naman ninyo na nagmula sa ibaba ng lambak sa gawing kanluran, at sa panahong yaon ay dilat na dilat ang inyong mga mata dahil sa tindi ng pagkalito at pagkagulat, at ang inyong mga puso ay

²⁸⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

umabot sa inyong mga lalamunan sa tindi ng inyong takot, at nangibabaw ang kawalan ng pag-asa sa mga mapagkunwari at dumami ang mga sabi-sabi at nag-isip na kayo ng masama laban sa Allâh (ﷻ) na hindi na Niya kayo tutulungan at hindi na mangingibabaw ang Kanyang batas.

11. Dito sa matinding pangyayaring ito ay sinubok ang paniniwala ng mga mananampalataya at sinala ang mga tao, at inihiwalay ang mga mananampalataya sa mapagkunwari, at nanginginig sila nang matinding panginig dahil sa takot at kaba; upang mapatunayan ang paniniwala nila at maragdagan ang kanilang katiyakan.

12. At doon ay sinabi ng mga mapagkunwari at ng mga yaong may pag-aalinlangan sa kanilang mga puso na sila ang mga mahihina sa pananampalataya: *“Walang ipinangako sa amin ang Allâh at ang Kanyang Sugo na tagumpay at pangingibabaw kundi pawang kasinungalingan na mga salita at panlilinlang lamang, na kung kaya, huwag ninyo siyang paniwalaan.”*

13. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang sinabi ng isang grupo na mga mapagkunwari habang tinatawag nila ang mga mananampalataya na mga taga-Madinah: *“O kayong mga taga-Yatrib – ito ang lumang pangalan ng Madinah – wala na kayong magagawa sa labanang ito, magiging talunan na kayo, na kung kaya, magsibalikan na kayo sa inyong mga tahanan sa Madinah!”* At ang ibang grupo naman na mga mapagkunwari ay humihingi ng pahintulot sa Propeta na bumalik na lamang sa kanilang tahanan sa kadahilanang hindi raw nila mapangangalagaan ang kanilang tahanan at nangangamba sila hingil dito, samantalang ang katotohanan ay hindi gayon, at wala silang hinahangad kundi tumakas sa labanan.

14. Dahil kung pinasok ng mga sundalo na binubuo ng iba’t ibang grupo ang lahat ng dako ng Madinah at pagkatapos ay hiniling sa kanila na mga mapagkunwari na sumamba ng iba bukod sa Allâh at talikuran ang Islâm ay tiyak na sila ay tutugon nang mabilisan, at hindi nila iaantala ang pagtanggap ng maling pagsambang ito kundi mangilan-ngilan lamang sa kanila.

15. At katotohanang nangako ang mga mapagkuwaring ito sa Allâh (ﷻ) sa kamay ng Kanyang Sugo bago mangyari ang Labanan sa ‘*Khandaq*,’ na sila ay hindi tatakas kapag napaharap sila sa labanan at hindi sila mag-aatubili kapag sila ay inanyayahan tungo sa ‘*Jihâd*,’ subalit sinira nila ang kanilang kasunduan, at walang pag-aalinlangang sisingilin sila ng Allâh (ﷻ) at tatanungin sila hinggil dito, at ang Pangako nila sa Allâh (ﷻ) ay tiyak na Kanyang itatanong at isisingil.

16. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ), na mga mapagkunwari: “Kailanman ay wala kayong mapapalang kapakinabangan sa pagtakas sa labanan dahil sa natatakot kayong mamatay o di kaya ay mapatay; dahil hindi ninyo maiaantala ang anuman na itinakda Niyang kamatayan para sa inyo, at kahit tumakas pa kayo ay hindi ninyo maisasagawa ang kasiyahan dito sa daigdig maliban sa kung ano ang itinakda sa inyo na limitadong buhay, na ito ay napakaikling panahon lamang kung ihahambing sa buhay sa Kabilang-Buhay.”

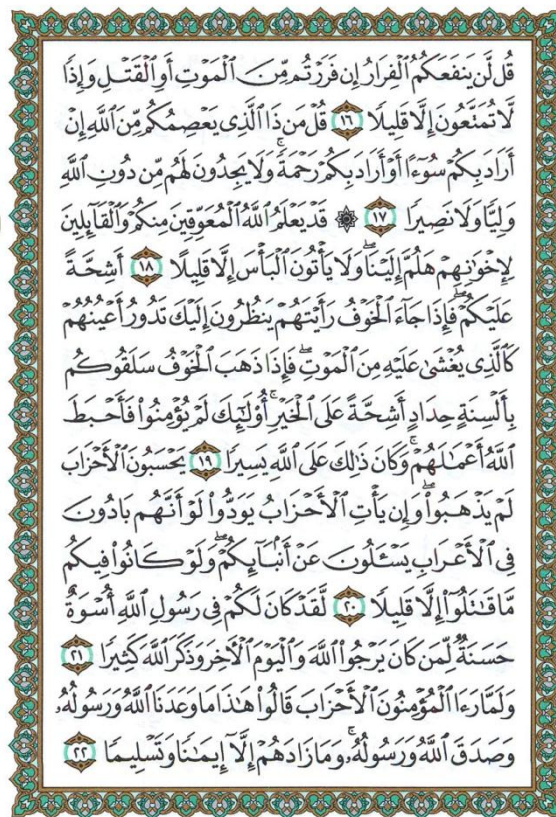
17. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Sino pa kaya ang makapangangalaga sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) o di kaya ay sino ang makapagliligtas sa inyo mula sa Kanyang kaparusahan kung nanaisin ng Allâh (ﷻ) ang kapinsalaan sa inyo, o kung nanaisin Niya ang habag sa inyo, dahil ang nagkakaloob, pumipigil, nagsasanhi ng kapinsalaan o nagdudulot ng kapakinabangan ay bukod-tanging Siya lamang?” At wala nang matatagpuan sila na mga mapagkunwari bukod sa Allâh (ﷻ), para sa kanilang mga sarili bilang ‘*Walee*’ – Tagapangalaga o makatutulong.

18. Katiyakan, batid ng Allâh (ﷻ) ang sinumang umaatras sa ‘*Jihâd*’ sa Daan ng Allâh at ang mga nagsasabi sa kanilang mga kapatid: “Halina sumama kayo sa amin at pabayaan ninyo si Muhammad, at huwag kayong makipaglaban kasama niya; dahil natatakot kami na mamatay kayo pagkamatay niya.” At sa ganitong pag-aalinlangan at karuwagan ay walang nagsitungo sa kanila sa pakikipaglaban kundi kakaunti lamang; bilang ‘*Riyâ*’ (pagpapakitang-tao) para mapamalita lamang na sila ay sumama at pagkatakot sa kahihiyan.

19. Sila ay mga maramot sa inyo, O kayong mga mananampalataya, sa kanilang kayamanan, sarili, pagtitiyaga at pagmamahal, dahil ang nasa kanilang mga puso ay galit at pagkainggit; at pagmamahal ng buhay sa daigdig at pagkatakot mamatay, at

سورة الأحزاب

سورة الأحزاب

kapag nangyari ang labanan ay natatakot silang mamatay at nakikita mo sila na nakatingin sa iyo na umiikot ang kanilang paningin sa pagkawala nila sa kanilang sarili dahil sa takot mamatay at paghahangad na tumakas, na parang pag-ikot ng paningin ng isang naghihingalo, at kapag natapos na ang labanan at nawala na sa kanila ang takot ay pagsasalitaan nila kayo ng mga masasamang salita na nakasasakit ng kalooban at makikita mo sila habang hinahati-hati ang ‘*Ghanâim*’ na mga maramot at mapag-imbot, na kung kaya, sila ang mga yaong walang pananampalataya sa kanilang mga puso, na inalis ng Allâh (ﷻ) ang gantimpala ng kanilang mga gawain (nawalan ng kabuluhan) at ito ay napakadali para sa Allâh (ﷻ).

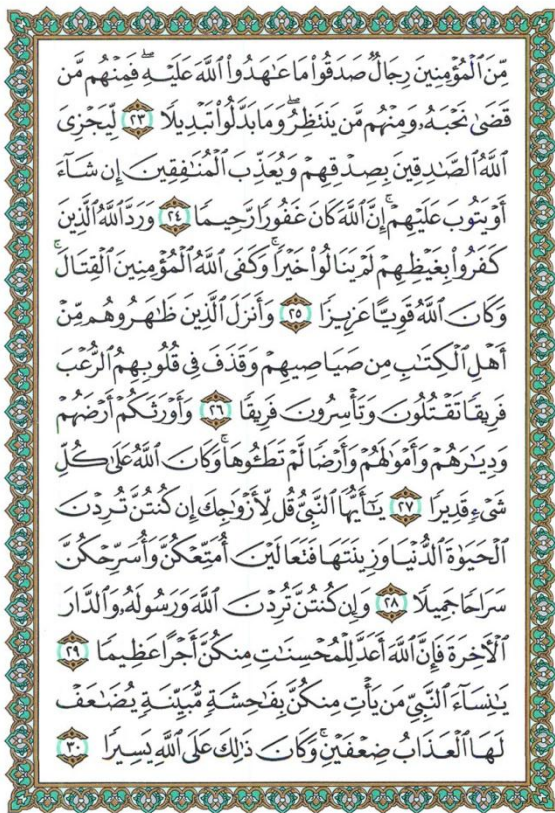
20. Iniisip ng mga mapagkunwari na ang mga ‘*Al-Ahzâb*’ (ang grupo na nagsama-sama upang kubkubin at ubusin ang mga mananampalataya) na tinalo ng Allâh (ﷻ) nang masamang pagkatalo ay hindi pa nakaalis; dahil sa tindi ng kanilang takot at karuwagan, na kahit na bumalik pa ang mga grupong ito na mga sundalo sa Madinah ay aasamin pa rin ng mga mapagkunwari na sana ay nakaalis sila ng Madinah at nandoroon na sila sa mga malalayong lugar ng mga Bedouin na gumagala-gala na sumasagap na lamang ng mga balita hinggil sa inyo, at kahit na kasama pa ninyo sila ay walang makikipaglaban sa kanila na kasama ninyo kundi kakaunti lamang; dahil sa tindi ng kanilang karuwagan at hina ng kanilang kalooban.

21. Katiyakan, para sa inyo, O kayong mga mananampalataya, sa mga sinasabi ng Sugo ng Allâh (ﷻ), sa kanyang mga ginagawa at kaugalian ay mabuting halimbawa na dapat ninyong pamarisan, na kung kaya, magpakatatag kayo sa kanyang ‘*Sunnah*’ dahil ang sumusunod lamang at gumagaya nito ay ang sinumang paghahangad na makatagpo ang Allâh (ﷻ) at ang mabuting gantimpala sa Kabilang-Buhay, at palaging pumupuri sa Allâh (ﷻ) at humihingi ng kapatawaran at nagpapasalamat sa Kanya sa lahat ng pagkakataon.

22. At nang masaksihan ng mga mananampalataya ang pagtitipun-tipon ng maraming grupo sa paligid ng Madinah at nakapalibot sila roon, ay napagtanto nila na ang pangako ng Allâh (ﷻ) na tagumpay ay malapit na at sinabi nila: “*Ito ang ipinangako ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo na pagsubok, paghihirap at tagumpay, at tinupad na ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang Pangako at totoo ang Kanyang Sugo sa Kanyang magandang balita.*” At walang nairagdag sa kanila sa pagkakita nila ng mga grupong ito kundi karagdagang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsuko sa Kanyang pinagpasyahan at pagpapasailalim sa Kanyang kagustuhan.

سُورَةُ الْاِحْزَابِ

الْحَزْبِ

23. Mayroon sa mga mananampalataya ang mga kalalakihan na tinupad nila ang kanilang pangako sa Allâh (ﷻ) at nagtiis sila sa mga pagsubok na nangyari sa kanilang mga sarili at sa kanilang mga kayamanan sa oras ng pagsubok: mayroon sa kanila na natupad ang kanyang pangako at siya ay namatay sa Daan ng Allâh, at mayroon sa kanila ang nag-aabang ng isa sa dalawang kabutihan: tagumpay o di kaya ay pagkamatay sa labanan sa Daan ng Allâh, at hindi nila binago ang pangako nila sa Allâh (ﷻ) at hindi nila ito sinira ni pinalitan man na tulad ng ginawa ng mga mapagkunwari.

24. Nang sa gayon ay gantimpalaan ng Allâh (ﷻ) ang mga matatapat dahil sa kanilang katapatan at sa mga pagsubok sa kanila na sila ay ang mga yaong mananampalataya, at parusahan ang mga mapagkunwari kung nais Niya na sila ay parusahan sa pamamagitan ng

hindi paggabay sa kanila tungo sa totoong pagsisisi bago sila mamatay at sila ay mamamatay na walang pananampalataya na karapat-dapat sa Impiyernong-Apoy, o di kaya ay patatawarin sila na sila ay gagabayan tungo sa pagsisisi at pagbabalik-loob. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Ghafour**' – Ganap na Mapagpatawad sa kasalanan ng mga nagmalabis laban sa kanilang mga sarili kapag sila ay nagsipagsisi, na '**Raheem**' – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila; dahil sila ay ginabayan sa makatotohanang pagsisisi.

25. At itinaboy ng Allâh (ﷻ) ang maraming grupo ng mga walang pananampalataya mula sa Madinah na mga hamak, talunan at poot sa kanilang mga sarili, dahil wala silang nakamtan na kabutihan dito sa daigdig at gayundin sa Kabilang-Buhay. At naging sapat na ang Allâh (ﷻ) para sa mga mananampalataya sa kanilang labanan dahil sa Kanyang pagkaloob sa kanila ng mga kaparaanan para magwagi. At ang Allâh (ﷻ) ang '**Qawee**' – Pinakamalakas na hindi nagagapi, na '**Azeez**' – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagmamay-ari at kaharian.

26. At pinababa ng Allâh (ﷻ) ang mga Hudyo na mula sa Banu Quraydah sa kanilang mga kuta; na siyang nakipagtulungan sa mga grupo ng mga walang pananampalataya sa pakikipaglaban sa mga Muslim at inilagay ng Allâh (ﷻ) ang pagkatakot sa kanilang mga puso at natalo sila; pinatay ninyo ang ilan mula sa grupo nila at binihag naman ninyo ang iba.

27. At sinanhi ng Allâh (ﷻ) na manahin ninyo ang kanilang mga lupain at mga tahanan, at gayundin ang kanilang mga yaman na tulad ng mga alahas, sandata at mga hayop, at gayundin ang mga nakatigil na kayamanan na tulad ng kanilang sakahan, mga tahanan at mga matitibay na mga kuta, at ipinamana rin sa inyo ang lugar na di pa ninyo nayapakan (o nararating) noon; dahil sa ito ay guwardyado, nakabakod at napakahalaga sa nagmamay-ari nito. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay na Siya ang May Kakayahang gawin ang lahat ng bagay na walang sinuman ang makagagapi sa Kanya.

28. O Propeta! Sabihin mo sa mga asawa mo na sila ay nagtipun-tipon sa iyong harapan, na humihingi ng karagdang panustos: “*Kung kayo ay nagnanais ng karangyaan ng buhay sa daigdig at ng kinang nito ay humarap kayo sa akin at pasisiyahin ko kayo sa pamamagitan ng pagbibigay ng kakaunting makamundong bagay na mayroon ako at bibigyan ko kayo ng laya (o makikipaghiwalay) ako sa inyo sa kaparaanan na napakahusay.*

29. “*At kung nais naman ninyo ang pagmamahal ng Allâh (ﷻ) at pagmamahal ng Kanyang Sugo at ang anumang inihanda ng Allâh (ﷻ) sa inyo sa Kabilang-Buhay ay pagtiisan ninyo ang anuman na mayroon kayo, at sumunod kayo sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo dahil sa ang Allâh (ﷻ) ay inihanda Niya para sa mga mabubuti mula sa inyo ang dakilang gantimpala – at sa katunayan ay pinili nila ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Sugo, at ang anumang inihanda para sa kanila sa Kabilang-Buhay.*”

30. O kayong mga asawa ng Propeta! Sino man sa inyo ang makagawa ng malinaw na kasalanan ay dodoblehin sa kanya ang kaparusahan. Na dahil sa inyong mataas na antas para sa Allâh (ﷻ) ay ipinantay din Niya ang pagbibigay ng matinding parusa sa sinumang nakagawa ng kasalanan sa inyo; bilang proteksiyon sa inyong karangalan at karangalan ng Sugo ng Allâh (ﷻ). At ang pagpapusang ito ay napakadali lamang para sa Allâh (ﷻ).

سُورَةُ الْاِحْزَابِ

الجزء الثاني والعشرون

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا تَأْتُوهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢١﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ
لَسْتُ نَكُنَّ كَآحِلٍ مِنَ الْإِنْسَانِ إِنَّا نَفْقَهُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيُطْمَعِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٢٢﴾ وَقرن
في يئوسكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية الأولى وأمن
الصلاة وءاتين الزكاة وأطعن الله ورسوله إنما
يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم
تطهيراً ﴿٢٣﴾ وأذكرك مايتلى في يئوسكن
ءآيت الله والحكمة إن الله كان لطيفاً خبيراً ﴿٢٤﴾
إن المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات والأصديقين والصديقات
والقننين والقننات والأخشيعة والأخشيعات والمصدقين
والمصدقات والأحفاظ والأحفاظ والأحفظات والأحفظات
فرؤسهم والأحفظات والأحفظات والأحفظات والأحفظات
والأحفظات والأحفظات والأحفظات والأحفظات والأحفظات

na malayo mula sa anumang masamang

²⁸⁹...*Kapanahunan ng kamangmangan bago dumating ang Islâm...*’ – Ito ay naipaliwanag na sa naunang talata na may kinalaman din sa naturang paksa, mangyari lamang na tingnan ang kapaliwanagan nito sa talababâ bilang 24, pahina 45

at sumunod kayo sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo sa anumang pag-uutos at pagbabawal, na samakatuwid, pinapayuhan kayo ng Allâh (ﷻ) ng ganito; upang linisin kayo at ilayo kayo mula sa kapahamakan, kasamaan, at pagiging masama, O kayong pamilya ng Propeta – na kabilang sa kanila ay ang mga asawa ng Propeta at kanyang mga anak – at lilinin ang inyong mga kalooban ng paglilinis na pinakadalisa.

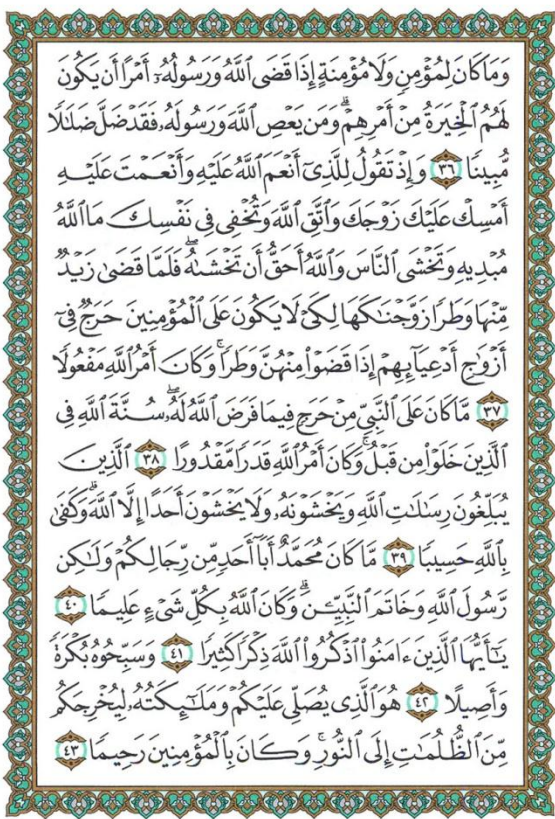
34. At alalahanin ninyo ang anuman na binibigkas sa inyong mga tahanan na mga Talata ng Allâh (ﷻ) na Qur'ân, at 'Hikmah' – mga katuruan at kaparaanan ng Sugo ng Allâh (ﷻ), at isagawa ninyo at ibigay ninyo ang tamang karapatan para rito, dahil sa ito ay kabilang sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) sa inyo, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang 'Lateef' – Kapitang-Pitagan at Pinakadalubhasa na May Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay para sa inyo dahil inilagay sa inyong mga tahanan ang binibigkas na mga talata ng Allâh (ﷻ) at ang 'Sunnah,' na 'Khabeer' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Tagapagmasid sa inyo na pinili Niya kayo bilang mga asawa ng Kanyang Sugo.

35. Katiyakan, ang mga kalalakihan at mga kababaihan na 'Muslim' (nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh), at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na mananampalataya, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na masunurin sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na mga matatapat sa kanilang mga salita, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na matiisin sa pamamagitan ng paglayo sa kanilang mga sariling pagnanasa at pagsunod sa kanilang mga sariling kagustuhan at matiisin sa anumang kahirapan na kanilang nararanasan, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na may takot sa Allâh (ﷻ), at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na nagbibigay ng kawanggawa, obligado man o hindi, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na nagsasagawa ng pag-aayuno, obligado man o hindi, at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na inaalaan nila ang kanilang mga pribadong bahagi na hindi makagawa ng kahalayan at pakikipid at kahit na ang umpisa lamang nito at hindi sila nagpapakita ng kanilang mga 'Awrah,' at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na mga pumupuri nang labis sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kanilang mga puso at mga dila – ang Allâh (ﷻ) ay naghanda para sa kanila ng kapatawaran sa kanilang mga kasalanan at dakilang gantimpala na ito ay 'Al-Jannah.'²⁹⁰

²⁹⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة الأحزاب

المائدة النورية

36. At hindi marapat sa sinumang mananampalataya, lalaki man o babae, na kapag nagpasya ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Sugo para sa kanila ng isang kapasyahan bilang batas ay lalabag sila, na pipiliin nila ang anumang hindi pinagpasyahan para sa kanila. At ang sinumang lalabag sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo ay walang pag-aalinlangang lumayo sa Tamang Landas nang malinaw na pagkakalayo.

37. At tandaan noong sinabi mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanya – na biniyayaan ng Allâh (ﷻ) ng Islâm, na siya ay si Zayd Ibnu Harithah na pinalayang-alipin at inampon ng Propeta – at biniyayaan siya sa pamamagitan ng pagpapalaya sa kanya: “*Panatilihin mo ang iyong asawa na si Zainab Bint (anak ni) Jahsh na huwag mong hiwalayan, at katakutan mo ang Allâh (ﷻ), O Zayd!*” Subalit

kinikimkim mo sa iyong sarili, O Muhammad, ang anumang ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa iyo, na paghiwalay ni Zayd sa kanyang asawa at pagkatapos ay ibibigay Niya siya sa iyo bilang iyong asawa, at ang Allâh (ﷻ) ay inilantad Niya ang anumang kinimkim mo, at natatakot ka sa mga taong mapagkunwari na sasabihin nila: “*Pinakasalan ni Muhammad ang hiniwalayan ng kanyang inampon,*” gayong ang Allâh (ﷻ) ang Siyang higit na may karapatan na dapat mong katakutan.

At nang naisakatuparan na ni Zayd ang kanyang pangangailangan sa kanya bilang asawa, at hiniwalayan na niya at natapos na ang panahon na dapat na makalipas pagkatapos ng paghihiwalay ay ipinakasal Namin siya sa iyo, upang ipakita ang katotohanan na sila ay walang ugnayang magkamag-anak (hindi sila mag-ama); nang sa gayon, ikaw ay maging halimbawa sa pag-alis ng kinaugalian na pagbabawal ng pag-aasawa sa asawa ng inampon pagkatapos niya itong hiwalayan, at ito ay hindi magiging kasalanan sa mga mananampalataya na pakakasalan nila ang mga napangasawa ng sinuman na kanilang inampon na mga kalalakihan pagkatapos nila itong hiwalayan, kapag naisakatuparan na nila sa kanilang mga asawa ang kanilang pangangailangan bilang asawa.

At ang kagustuhan ng Allâh (ﷻ) ay katiyakang magaganap, na walang sinuman ang makahaharang at makapipigil sa Kanya. At ang kinaugalian na pag-aampon sa panahon ng kamangmangnan ay pinawalang-bisa ng Allâh (ﷻ) sa Qur'ân: “*Tawagin ninyo ang inyong mga inampon sa pangalan ng kanilang ama...*” (Qur'ân 33:4)

38. Hindi kasalanan sa Propeta na si Muhammad (ﷺ) sa ipinahintulot ng Allâh (ﷻ) sa kanya na mapangasawa niya ang naging asawa ng kanyang inampon pagkatapos itong hiwalayan, na katulad ng pagpapahintulot sa mga naunang Propeta bago ang pagkakapadala sa kanya, na ito ay batas ng Allâh (ﷻ) noon pa man sa mga naunang tao, at ang pag-aatas ng Allâh (ﷻ) ay itinakda na karapat-dapat na maisakatuparan.

39. Pagkatapos ay binanggit ng Allâh (ﷻ) ang mga naunang Propeta at sila ay Kanyang pinuri: Sila ang mga yaong ipinarating ang mensahe ng Allâh (ﷻ) sa sangkatauhan at natakot sila sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, na wala silang kinatatakutan na sinuman bukod sa Kanya. At sapat na ang Allâh (ﷻ) bilang Tagapaghukom sa Kanyang mga alipin sa lahat ng kanilang mga gawain at Tagapagmasid sa kanila.

40. Si Muhammad (ﷺ) ay hindi ama ng kahit na sinuman sa inyo na mga kalalakihan, kundi siya ay Sugo ng Allâh at ang pinakaselyado o pinakahuli sa lahat ng mga Propeta, kaya wala nang Propetang isusugo pagkatapos niya hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay na inyong ginagawa at walang anuman ang naililihim sa Kanya.

41-42. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo, purihin ninyo ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng inyong puso at mga dila at buo ninyong pangangatawan nang maraming papuri, maging abala kayo sa mga oras ninyo sa pagpuri sa Allâh (ﷻ) sa umaga at hapon, at pagkatapos ng inyong mga obligadong ‘*Salâh*,’ at sa mga pagbabago ng mga pangyayari at mga kadahilanan, dahil ito ay ipinag-uutos bilang pagsamba sa Allâh, na nag-aakay tungo sa pagmamahal ng Allâh (ﷻ), at pagpigil sa dila sa anumang pagsasabi ng mga kasalanan at nag-aakay tungo sa paggawa ng lahat ng kabutihan.

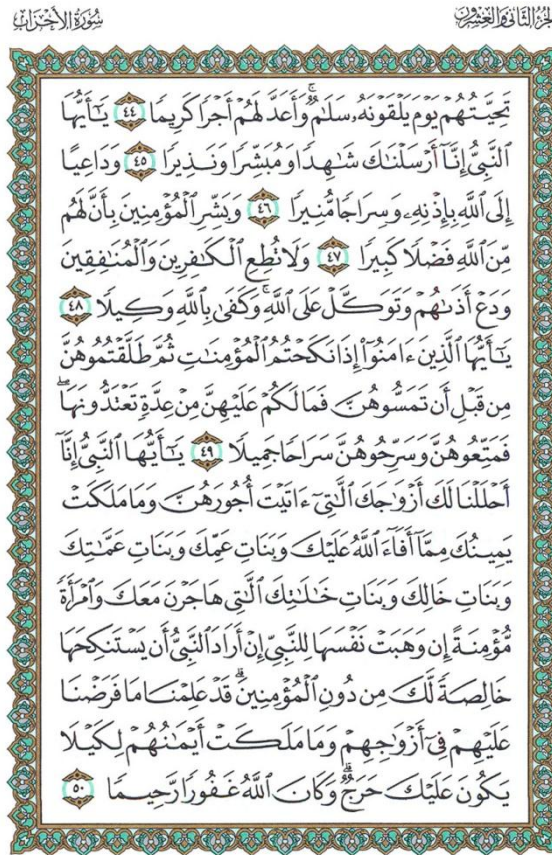
43. Siya ang Allâh (ﷻ) na nagmamahal at pumupuri at nagpaparangal sa inyo, at nananalangin din para sa inyo ang Kanyang mga anghel; upang alisin kayo mula sa kadiliman ng kamangmangan at pagkaligaw tungo sa Liwanag ng Islâm, at ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Mapagmahal sa mga mananampalataya sa daigdig at Kabilang-Buhay, at hindi Niya sila pinaparusahan hanggang sila ay patuloy na sumusunod na dalisay ang kanilang mga layunin.

44. Ang pagbabatian para sa kanila na mga mananampalataya mula sa Allâh (ﷻ) sa ‘Al-Jannah’ sa Araw na makatatagpo nila ang Allâh (ﷻ) ay ‘Salâm’ (kapayapaan), at kaligtasan para sa kanila mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ). At walang pag-aalinlangang inihanda ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang masaganang gantimpala na ito ay ‘Al-Jannah.’

45-46. O Propeta! Katiyakan, ipinadala ka Namin bilang testigo sa iyong sambayanan na naiparating mo sa kanila ang mensahe, at isang tagapagdala ng magandang balita sa mga mananampalataya hinggil sa Habag ng Allâh (ﷻ) at Kanyang ‘Al-Jannah,’ at isang tagapagbabala sa mga masasama at walang pananampalataya hinggil sa Impiyernong-Apoy, at nag-aanyaya tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at bukod-tanging pagsamba lamang sa Kanya bilang pag-uutos Niya nito sa iyo, at bilang isang ilawan na kumakalat na liwanag sa sinumang nagnanais na maliwanagan nito, na kung kaya, ang gawain mo ay malinaw sa anumang dala-dala mong katotohanan na kasingliwanag ng sikat ng araw, na walang sinumang tatanggi nito maliban sa isang nagmamatigas.

47. At ipahayag mo, O Muhammad (ﷺ), ang magandang balita para sa mga mananampalataya na ang para sa kanila mula sa Allâh (ﷻ) ay Dakilang Gantimpala na ito ay mga Hardin sa parang sa ‘Al-Jannah.’²⁹¹

48. At huwag mong sundin, O Muhammad (ﷺ), ang mga walang pananampalataya at mga mapagkunwari sa kanilang sinasabi at huwag mo silang pagtuunan ng pansin, at hindi sila makahahadlang sa pagpaparating mo ng mensahe, at magtiwala ka nang buong-buo sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng iyong gawain at ipaubaya mo ang iyong sarili sa Kanya; dahil Siya sa katunayan ay sapat na sa iyo bilang ‘Wakeel’ – Tagapangalaga sa anumang iyong pasanin hinggil sa mga bagay na makamundo at sa Kabilang-Buhay.

²⁹¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

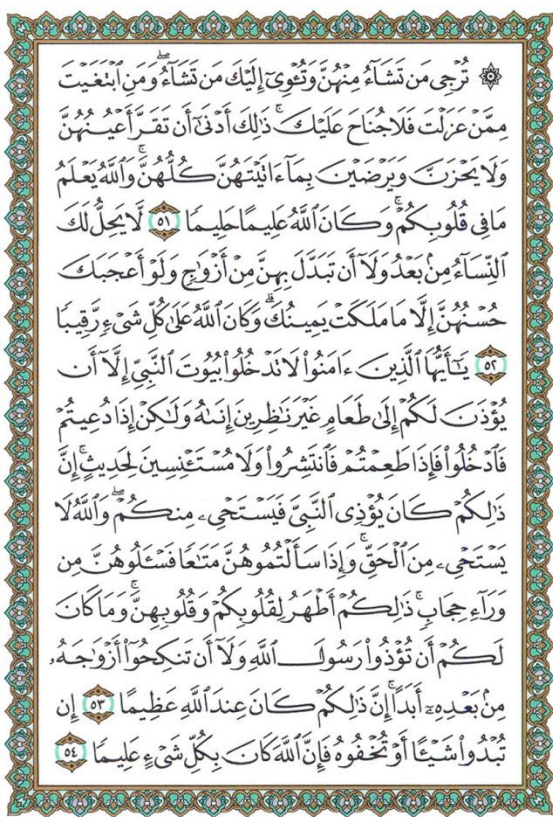
49. O kayong mga naniwala sa Allâh, sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanyang batas! Kapag kayo ay nagpakasal sa mga mananampalatayang kababaihan at sila ay hiniwalayan ninyo bago kayo nakipagtalik sa kanila, ay wala na kayong karapatan sa kanila na magkaroon pa ng ‘*Iddah*’ (nakatak dang panahon ng paghihintay) bago sila maaaring makapag-asawang muli. Na kung kaya, bigyan ninyo sila mula sa inyong mga yaman bilang pagpapasaya sa kanila na nababatay sa inyong kakayahan, na bilang pampalubag-loob din sa kanila, at bigyan ninyo sila ng kalayaan sa napakahusay na kaparaanan at ilihim ninyo ang pangyayari hanggang maaari, na sila ay hindi mapapahiya ni mapapahamak man.

50. O Propeta! Katiyakan, ipinahintulot Namin sa iyo ang iyong mga asawa, na kung saan naibigay mo sa kanila ang kanilang mga ‘*Mahr*,’ at gayundin ipinahintulot din Namin sa iyo ang sinumang babae na naging alipin mo mula sa mga ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) na biyaya sa iyo, at ipinahintulot din Namin sa iyo na mapangasawa ang mga anak na babae ng iyong tiyuhin sa ama at ang mga anak na babae ng iyong tiyahin sa ama, at ang mga anak na babae ng iyong tiyuhin sa ina at ang mga anak na babae ng iyong tiyahin sa ina na nangibang-bayan kasama ka, at ipinahintulot din Namin sa iyo na mapangasawa ang sinumang mananampalatayang babae na inialok niya bilang mapapangasawa ang kanyang sarili sa iyo nang walang anumang ‘*Mahr*’ kung nais mo na siya ay iyong mapangasawa, at ang ganitong panuntunan ay para lamang sa iyo, subalit hindi maaari sa iba na pakakasalan nila nang walang ‘*Mahr*’ ang babaeng nag-alok ng kanyang sarili bilang mapapangasawa.

Katiyakan, batid Namin kung ano ang Aming ipinag-utos sa mga mananampalataya hinggil sa kanilang mga asawa at sa kanilang mga alipin, na sila ay hindi maaaring makapag-asawa nang higit sa apat na mga kababaihan, at bukod dito ay sa sinuman na kanilang nais mula sa kanilang mga alipin at bilang itinala na panuntunan ay ang ‘*Walee*’ (tagapangalaga ng babae), ‘*Mahr*’ at saksi, subalit ikaw sa bagay na ito ay pinahintulutan ka Namin, na ipinahintulot Namin sa iyo ang hindi Namin ipinahintulot sa iba; upang hindi ka magdamdam hinggil sa pag-aasawa sa sinumang nais mong pakasalan mula sa mga ganitong uri ng mga kababaihan. At ito ay karagdagang pangangalaga ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ) at pagpaparangal sa kanya. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng Kanyang mga alipin na mga mananampalataya, na ‘*Raheem*’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila sa pamamagitan ng Kanyang pagiging Mapagbigay sa kanila at pagiging Napakamaawain.

سورة الأحزاب

المزلة العزيم

51. Maaari mong iantala ang sinuman na iyong nais mula sa iyong asawa hinggil sa kanyang karapatan na bahagi ng panahon na para sa kanya na ikaw ay makikitulog sa kanya, at isinasama mo sa iyong paglalakbay ang sinuman na iyong nais sa kanila, at sinuman ang nais mo na iyong inantala mula sa kanila ang kanyang karapatan na panahon, ay wala kang kasalanan hinggil sa bagay na ito, dahil itong ginawa mong pagpili ay mas malapit doon sa kanilang kasiyahan at hindi sila nagdalamhati, na masiyahan silang lahat sa anumang pagbaha-bahagi ng panahon na ginawa mo sa kanila. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Ganap na Nakaaalam sa mga puso ng mga kalalakihan kung sino ang mas malapit sa kanila mula sa kanilang mga asawa na higit kaysa sa iba. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa niloloob ng mga puso, na ‘*Haleem*’ – Ganap na Maunawain na hindi Niya

minamadali ang parusa sa sinumang lumabag sa Kanya.

52. Hindi na ipinahintulot sa iyo na mapangasawa ang ibang mga kababaihan pagkatapos nito at maging ang mga yaong ipinahintulot Namin sa iyo – na sila ay ang mga yaong nabanggit sa ika-50 talata ng parehong kabanata – at ang sinumang nasa ilalim ng iyong pangangalaga na mga asawa mo mula sa mga kababaihan na nabanggit ay hindi mo maaaring hiwalayan at mag-asawa ka ng iba bilang kapalit nila, kahit na ang ganda pa nito ay kaakit-akit sa iyo, subalit ang pag-aasawa bilang karagdagan sa mga asawa mo na hindi ka gagawa ng paghiwalay ng kahit na isa sa kanila ay walang kasalanan para sa iyo, at sinumang nasa ilalim ng iyong pangangalaga na pagmamay-ari mong alipin ay ipinahintulot sila sa iyo na mapangasawa kung ito ay nais mo. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Raqeeb*’ – Ganap na Tagapagmasid sa lahat ng bagay nang sabay-sabay sa lahat ng pagkakataon na walang anuman ang naililihim sa Kanyang Kaalaman.

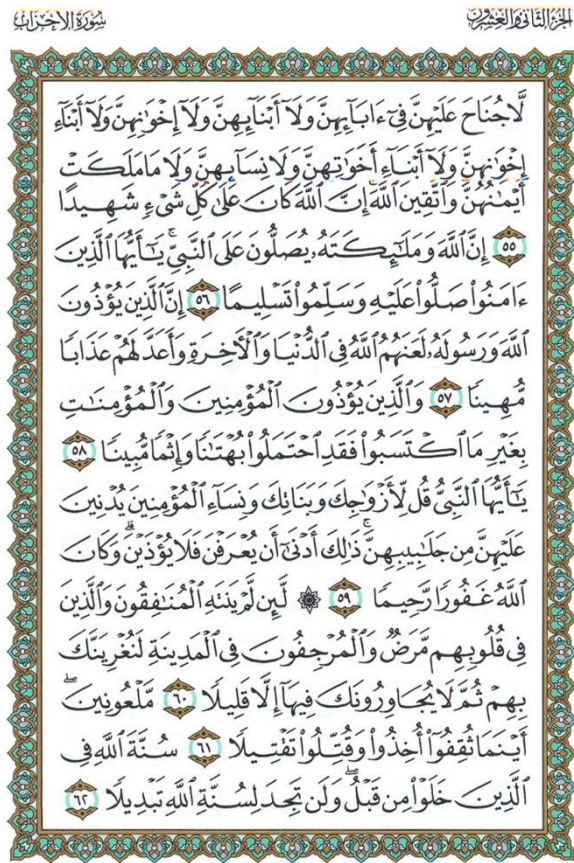
53. O kayong mga naniwala sa Allâh, sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanya! Huwag kayong pumasok sa mga tahanan ng Propeta, maliban sa kung ibinigay sa inyo ang pahintulot para sumalo kayo sa pagkain, at hindi nararapat na masyado kayong maaga roon na matatagalan pa kayo sa paghihintay para sa paghahanda nito.

Na kung kaya, kapag inanyayahan kayo ay pumasok kayo, at kapag natapos na kayong kumain ay umalis na kayo kaagad na hindi na kayo kinakailangan pang makihalubilo na mag-uusap-usap kayo sa isa't isa; dahil ang inyong karagdagang pananatili ay hindi kaiga-igaya sa Propeta, subalit siya ay nahihiya na paalisin kayo mula sa kanyang mga tahanan kahit na ito ay kanya pang karapatan, at ang Allâh (ﷻ) ay hindi nahihiya na linawin ang katotohanan at ilantad ito.

At kapag tinanong ninyo ang mga asawa ng Propeta hinggil sa anumang pangangailangan mula sa mga kagamitan sa bahay at iba pa ay magtanong kayo mula sa kabila ng tabing (kayo ay nasa kabila ng tabing); dahil ito ang mas nakalilinis sa inyong mga puso at sa kanilang mga puso mula sa anumang sumasagi sa mga kalalakihan na patungkol sa kababaihan at gayundin sa mga kababaihan na patungkol sa mga kalalakihan; dahil ang pagkikita ay nagiging dahilan ng '*Fitnah*' (kasalanan o kapahamakan). At hindi makatarungan na masaktan ninyo ang kalooban ng Propeta at kailanman ay hindi rin ninyo maaaring mapangasawa ang kanyang mga asawa pagkatapos ng pagkamatay niya, dahil sila ay inyong mga ina (sila ay itinuring ng Allâh na mga Ina ng mga Mananampalataya) at hindi maaari sa lalaki na mapangasawa niya ang kanyang ina, at ang anumang ikinasasama sa kalooban ng Propeta na mula sa inyo at pagpapakasal sa kanyang mga asawa pagkatapos niya silang mga naging asawa ay itinuturing na malaking kasalanan para sa Allâh (ﷻ). (Walang pag-aalinlangan, sumunod ang '*Ummah*' na ito sa pag-uutos at umiwas sa anumang ipinagbabawal ng Allâh).

54. Kung ilalantad ninyo ang anumang bagay sa pamamagitan ng inyong pananalita, O kayong mga tao, na nakasasakit sa Sugo ng Allâh mula sa ipinagbabawal sa inyo, o di kaya ay ilihim na lamang ninyo ang mga ito sa inyong mga sarili, walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakaaalam kung ano ang nasa sa inyong mga puso at kung ano ang inyong mga inilalantad, at ayon dito kayo ay Kanyang tutumbasan.

55. Walang kasalanan ang mga kababaihan kung sakaling hindi na sila mag-‘Hijab’ (magtalukbong ng kanilang mga ulo na bahagi lamang ng mukha ang nakalantad) sa pakikipagharap nila sa kanilang mga ama, mga anak, mga kapatid na kalalakihan, mga anak ng mga kapatid na kalalakihan, mga anak ng kapatid ng mga kababaihan, mga kababaihan na mga mananampalataya, at ang mga alipin na mga kalalakihan na sila ang nagmamay-ari dahil sa tindi ng pangangailangan nila sa kanila para manilbihan sa kanila. At matakot kayo sa Allâh (ﷻ), O kayo na mga kababaihan, nang sa gayon ay makaiwas kayo sa paglabag sa hangganang itinakda Niya para sa inyo sa pamamagitan ng paglalantad ng inyong kagandahan doon sa mga ipinagbabawal sa inyo, o di kaya ay hindi kayo magsusuot ng ‘Hijab’ sa harapan ng mga tao na dapat ay naka-‘Hijab’ kayo kapag sila ay inyong kaharap. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Shaheed’ – Ganap na Tagapagmasid sa lahat ng bagay, na Siya ang Saksi sa mga gawain ng Kanyang mga alipin, lantad at saka lihim, at ayon dito sila ay tutumbasan.

56. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay pinarangalan Niya ang Kanyang Propeta sa Kanyang mga malalapit na mga anghel, at gayundin ang Kanyang mga anghel ay pinupuri nila ang Propeta at nananalangin sila para sa kanya. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at sumunod sa Kanyang Batas, pumuri rin kayo at manalangin para sa Sugo ng Allâh, at magsagawa ng tunay na pagbati ng ‘Salâm’ (kapayapaan) bilang pagbati at pagdakila sa kanya.

Ang pamamaraan ng ganitong pagpupuri, pananalangin para sa Propeta ay naitala sa ‘Sunnah’ sa iba’t ibang kalagayan at kaparaanan at kabilang rito; “Al-la-hum-ma sal-li `a-lâ Muhammad wa `a-lâ â-li Muhammad ka-mâ sal-lay-ta `â-lâ Ibrâhim wa `a-lâ â-li Ibrâhim in-na-ka ha-mi-dun ma-jîd, Al-la-hum-ma bâ-rik `a-lâ Muhammad wa `a-lâ â-li Muhammad kamâ bâ-rak-ta `a-lâ Ibrâhim wa `a-lâ â-li Ibrâhim in-na-ka hamidun majîd.”

Ang pagkakasalin ng kahulugan: “O Allah! Gawaran mo ng ‘Salât’ (mga biyaya, mga karangalan at mga kagandahang-loob) si Muhammad at ang mga pamilya ni Muhammad, na tulad ng paggawad Mo ng ‘Salât’ kay Ibrâhim at sa mga pamilya ni Ibrâhim sapagka’t Ikaw ang ‘**Hameedun Majeed**:’ ‘**Hameed**’ – Karapat-dapat sa lahat ng papuri na Ganap na Pinupuri sa Kanyang mga katangian at mga gawa sa lahat ng pagkakataon, na ‘**Majeed**’ – Karapat-dapat sa lahat ng papuri na Ganap na Pinupuri sa Kanyang Kataas-Taasan at Karangalan sa lahat ng pagkakataon. O Allah! Padalhan mo ng mga biyaya si Muhammad at ang mga pamilya ni Muhammad, na tulad ng pagpapadala Mo kay Ibrâhim at sa mga pamilya ni Ibrâhim, sapagka’t Ikaw ang ‘**Hameedun Majeed**.’”

57. Katiyakan, yaong mga niyayamot nila ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pasagawa nila ng ‘*Shirk*’ – pagsamba ng iba bukod sa Allâh o pagtatambal sa pagsamba, o di kaya ay sa pagsagawa nila ng iba pang mga kasalanan, at gayundin niyayamot nila ang Sugo ng Allâh sa pamamagitan ng kanilang mga salita o di kaya ay sa mga gawa, inilayo sila ng Allâh (ﷻ) at itinaboy mula sa anumang kabutihan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at inihanda para sa kanila sa Kabilang-Buhay ang masidhing kaparusahan na siyang magpapahamak sa kanila.

58. At gayundin, piniperwisyo nila ang mga mananampalatayang kalalakihan at kababaihan sa salita o sa gawa na wala naman silang nagawang kasalanan sa kanila, katiyakan, sinuman ang nakagawa nito ay nagkasala nang matinding pagsisinungaling at paninira at nakagawa sila ng malinaw na kasalanan na dahil dito ay naging karapat-dapat sila sa pagpaparusa sa Kabilang-Buhay.

59. O Propeta! Sabihin mo sa iyong mga asawa, sa iyong mga anak na kababaihan, at sa mga kababaihan na mga mananampalataya na takpan nila ang kanilang mga ulo at kanilang mga mukha hanggang sa bahagi ng kanilang mga kasuotan; upang matakpan ang kanilang mga mukha, mga dibdib at mga ulo; ito ang pinakamalapit upang sila ay maiba sa pamamagitan ng pagtakip at pangangalaga, upang hindi nila mailagay sa kapahamakan ang kanilang mga sarili o di kaya ay sa perwisyo. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Ghafour**’ – Ganap na Mapagpatawad, na ‘**Raheem**’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal na pinatatawad Niya kayo sa anuman na dati ninyong nagawa at kinaawaan kayo sa paglililaw sa inyo ng ipinahintulot at ipinagbawal.

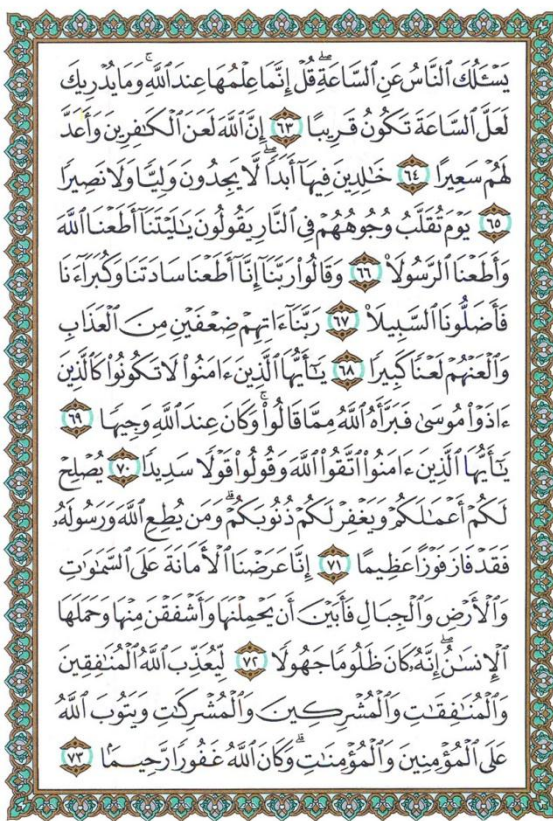
60-61. Kapag hindi tumigil ang mga yaong mapagkunwari na kinikimkim nila ang pagtangga at inilalantad nila ang paniniwala at may mga pag-aalinlangan sa kanilang mga puso, at ang mga yaong nagkakalat ng kasinungalingan at maling balita sa siyudad ng Sugo ng Allâh – Madinah – mula sa kanilang pagiging masama at pamiminsala, ay gagapiin Namin sila, pagkatapos ay hindi na sila magkakaroon ng

kakayahan na manatili nang matagal na kasama mo bilang iyong kapitbahay. Na sila ay ipagtatabuyan mula sa Awa ng Allâh (ﷻ), at kung saan man sila matagpuan na lugar ay bihagin at patayin sila hangga't sa sila ay nananatili sa kanilang pagkukunwari at pagkalat ng mga paninira sa pagitan ng mga Muslim upang sirain at ipahamak sila.

62. Ito ang pamamaraan ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang pakikitungo sa mga mapagkunwari na mga naunang tao na sila ay binibihag at pinapatay kahit saan man sila naroroon, at hindi ka na makatatagpo ng anumang pagbabago, O Muhammad (ﷺ), sa batas ng Allâh (ﷻ).

سورة الأحزاب

الحزب الثالث

63. Tinatanong ka ng mga tao, O Muhammad (ﷺ), patungkol sa pagkagunaw ng daigdig bilang pang-iinsulto at pagpapasinungaling, sabihin mo sa kanila: “Katiyakan, ang kaalaman hinggil sa Oras ng pagkagunaw ng sandaigdigang ay nasa Allâh (ﷻ) lamang. Ano ba ang alam mo, O Muhammad, hinggil sa bagay na ito kung ito ba ay malapit nang mangyari? At ang lahat ng tiyak na darating ay katiyakang malapit na!”

64-66. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay inilayo Niya sa Kanyang Awa rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay ang mga walang pananampalataya, at inihanda Niya para sa kanila ang Apoy na matindi ang init sa pagkakalagablab nito, na manatili sila roon magpasawalang-hanggan, at hindi na sila makatatagpo pa roon ng sinumang masasandalan at magtatanggol sa kanila, at hindi na rin sila makatatagpo

ng tutulong sa kanila, upang sila ay ilabas sa Impiyerno. Sa Araw na pagbibiling-bilingin ang mga mukha ng mga walang pananampalataya sa Impiyernong-Apoy at kanilang sasabihin bilang pagsisisi at kalituhan: “Sana ay sinunod namin ang Allâh at sinunod namin ang Kanyang Sugo sa daigdig, upang kami ay maging kabilang sa mga makapapasok sa ‘Al-Jannah.’”²⁹²

67-68. At sasabihin ng mga walang pananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay: “O aming ‘Rabb!’²⁹³ Katiyakan, sinunod namin ang aming mga pinuno sa pagkaligaw at ang mga nakatataas (o kinikilala) mula sa amin sa pagsamba ng iba, na kung kaya, inilihis nila kami mula sa Daan ng Gabay at Paniniwala. O aming ‘Rabb!’ Parusahan Mo sila nang doble sa parusa na ipinaparusa Mo sa amin, at isumpa Mo sila at itakwil Mo sila mula sa Iyong Awa nang matinding pagtatakwil.”

²⁹² Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

²⁹³ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

Narito sa talatang ito ang patunay na ang pagsunod sa iba bukod sa Allâh ay nangangahulugan ng paglabag sa Kanyang kautusan at sa kautusan ng Kanyang Sugo, na siyang tunay na dahilan ng pagkapoot at parusa ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, ang sumunod at saka ang yaong sinunod ay magkasama sa parusa, kaya't nararapat na mag-ingat ang isang Muslim sa bagay na yaon.

69. O kayong mga naniwala sa Allâh, sundin ninyo ang Kanyang Sugo at huwag perwisyuhin ang Sugo ng Allâh sa salita man o sa gawa, at huwag ninyong gayahin ang ginawa na pagperwisyo ng mga tao sa Propeta ng Allâh na si Mousâ (ﷺ) at iniligtas siya ng Allâh (ﷻ) at nilinis mula sa anuman na kanilang sinabi na paninira at pagsisinungaling, at dakila ang kanyang antas sa Allâh (ﷻ) at ang kanyang katayuan.

70. O kayong mga naniwala sa Allâh, sundin ninyo ang Kanyang Sugo at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng di-paglabag sa Kanya, dahil kapag ito ay inyong ginawa ay magiging karapat-dapat kayo sa parusa, at magsalita kayo sa lahat ng inyong kalagayan at situwasyon nang matuwid na pananalita na walang anumang pagsisinungaling at kamalian.

71. Kapag kayo ay natakot sa Allâh (ﷻ) at naging tapat sa inyong pananalita ay itutuwid ng Allâh (ﷻ) para sa inyo ang inyong gawain, at patatawarin ang inyong mga kasalanan. At ang sinumang susunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo sa anuman na Kanyang pag-uutos at pagbabawal ay katiyakang magkakamit siya ng dakilang parangal dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

72. Katiyakan, inialok Namin ang '*Amânah*' – na ito ay pananagutan na ipinagkatiwala ng Allâh (ﷻ) sa mga may hustong gulang at talino, ang pagsagawa ng ipinag-uutos at pag-iwas sa mga ipinagbabawal – sa mga kalangitan, sa kalupaan at kabundukan, subalit tinanggihan nila itong pasanin at natakot sila na baka hindi nila ito maisagawa. Subalit tinanggap at pinasan ng tao ang pananagutan na ito at ito ay kanyang sinunod kahit na siya pa ay mahina, dahil walang pag-aalinlangan, matindi siya sa pang-aapi sa kanyang sarili at kamangmangan.

73. (At pinasan ng tao ang ipinagkatiwalang ito) upang parusahan ng Allâh (ﷻ) ang mga mapagkunwari na mga kalalakihan at mga kababaihan na inilalantad nila ang pagiging Muslim bilang pakitang-tao at inililihim nila ang pagtangga sa Allâh (ﷻ), at ang mga kalalakihan at mga kababaihan na mga nagtambal ng iba sa kanilang pagsamba sa Allâh, at patatawarin ng Allâh (ﷻ) ang mga kalalakihan at mga kababaihan na mga mananampalataya sa pamamagitan ng paglihim sa kanilang mga kasalanan at hindi na sila paparusahan pa. At ang Allâh (ﷻ) ang '*Ghafour*' – Ganap na Mapagpatawad sa mga nagsisi mula sa Kanyang mga alipin, na '*Raheem*' – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.

سورة سبا ٣٤

XXXIV – Sûrat Saba`

[Kabanata Saba` – Sambayanan ng Saba`]

بسم الله الرحمن الرحيم

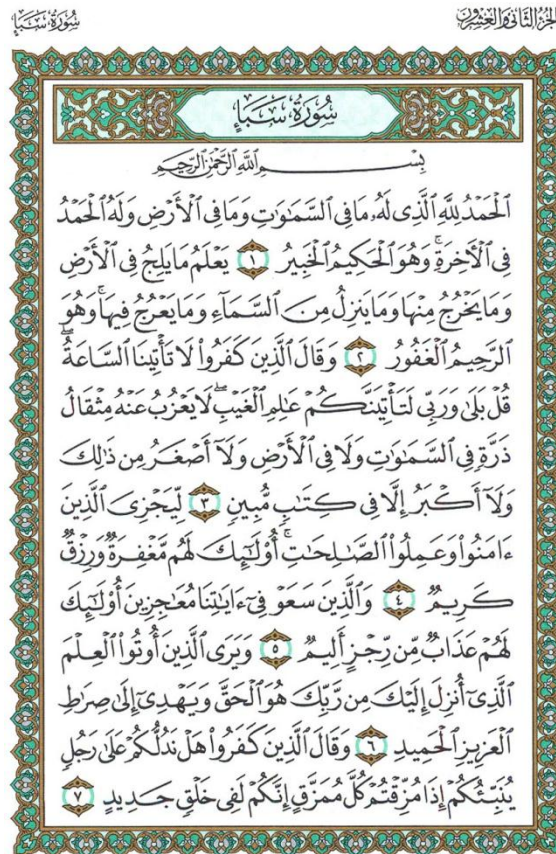
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Ang lahat ng papuri at ganap na pasasalamat ay para lamang sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na Siya ang Nagmamay-ari ng lahat ng nasa mga kalangitan at nasa kalupaan. Siya lamang ang Nagmamay-ari ng pinakaganap na pagpuri sa Kabilang-Buhay, at Siya ay '**Al-Hakeem**' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang gawain, na '**Al-Khabeer**' – ang Pinakadalubhasa at Ganap ang Kanyang Kagalingan hinggil sa Kanyang mga nilikha.

2. Batid Niya ang lahat ng pumapasok sa kalupaan mula sa mga patak ng tubig at ang anumang lumalabas mula rito na mga pananim, minahan at tubig, at ang anumang bumababa mula sa kalangitan na mga tubig-ulan, mga anghel at mga kapahayagan, at ang anumang umaakyat patungo roon na mga anghel at mga gawain ng Kanyang mga nilikha. Siya ay '**Ar-Raheem**' – ang

Pinakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa Kanyang mga alipin, na kung kaya, hindi Niya minamadali ang pagparusa sa mga nagkakasala mula sa kanila, na '**Al-Ghafour**' – ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng mga nagsisipagsisi at nananalig sa Kanya.

3-4. At sinabi ng mga walang pananampalataya na pinasinungalingan ang Pagkabuhay na Mag-uli: *“Hindi darating sa amin ang Oras ng pagkagunaw ng sandaigdigang.”* Sabihin mo sa kanila, O Muhammad: *“Katiyakan, sumusumpa ako sa Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb!’²⁹⁴ Walang pag-aalinlangan na ito ay darating sa inyo, subalit walang sinuman ang nakaaalam ng pagdating nito bukod sa Allâh (ﷻ) na Siyang Ganap na Nakaaalam ng lahat ng lihim, na walang anumang naililihim sa Kanya na kahit na kasimbibat ng ‘atom’ sa liit sa mga kalangitan ni sa kalupaan man, at kahit mas maliit pa kaysa rito o malaki pa kaysa rito ay ganap sa kabatiran ng Allâh (ﷻ) na ito ay nakatala sa malinaw na kasulatan na ito ay ang ‘Al-Lawh Al-Mahfoudh;’”* upang gantimpalaan ang mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo, at gumawa ng mga kabutihan. Ang para sa kanila ay kapatawaran sa kanilang mga kasalanan at masaganang kabuhayan na ito ay *‘Al-Jannah.’²⁹⁵*

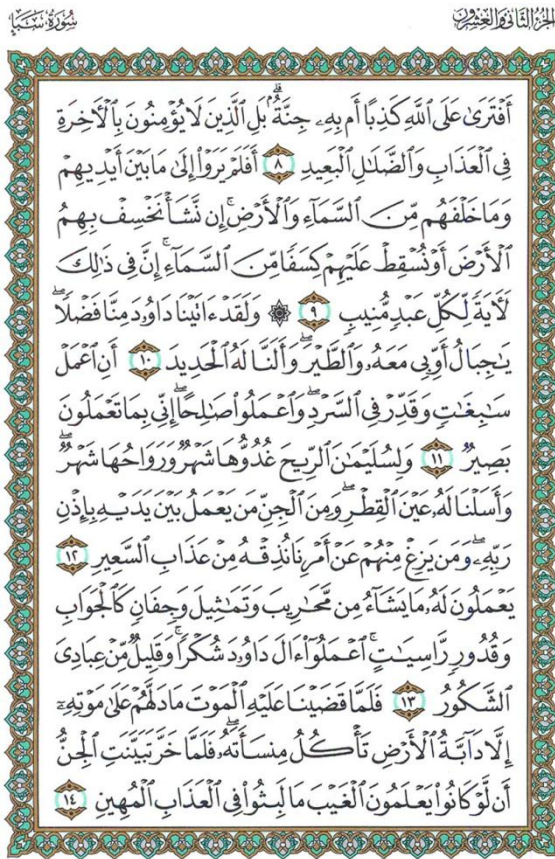
5. At ang mga yaong nagpunyagi para harangan ang Daan ng Allâh at pinasinungalingan ang Kanyang mga Sugo at siniraan ang Kanyang mga palatandaan, mga katibayan at mga rebelasyon, upang sila ay hadlangan, kailanman ay hindi nila malalamangan ang Allâh (ﷻ) – ang para sa kanila ay sukdulang kaparusahan at masidhing paghihirap.

6. At batid ng mga yaong pinagkalooban ng kaalaman na ang Dakilang Qur’ân na ipinahayag sa iyo mula sa Allâh (ﷻ) na iyong *‘Rabb’* ay walang pag-aalinlangan na katotohanan, at nagpatnubay tungo sa Daan ng Allâh na *‘Al-‘Azeez’* – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, kundi nasa ilalim ng Kanyang pagtatangan ang lahat ng bagay, na Siya ay *‘Al-Hameed’* – ang Nagmamay-ari ng lahat ng papuri na pinupuri sa Kanyang mga salita, mga gawa at batas, sa lahat ng pagkakataon.

7. At sinabi ng mga walang pananampalataya sa isa’t-isa bilang pangungutya: *“Ituturo ba namin sa inyo ang isang lalaki – na ang tinutukoy nila rito ay si Propeta Muhammad – na sinasabi sa inyo na kapag kayo ay namatay at naagnas na ang inyong mga katawan, ay walang pag-aalinlangan na bubuhayin pa kayo na mag-uli mula sa inyong mga libingan?”* Sinabi nila ito dahil sa kanilang matinding pagtanggì.

²⁹⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

²⁹⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

8. Siya ba ay nag-imbento ng kasinungalingan laban sa Allâh (ﷻ) o may kasiraan siya sa kanyang kaisipan, na kung kaya, nagsasalita siya ng bagay na hindi niya alam? Ang katotohanan ay hindi ang inaakala ng mga walang pananampalataya, kundi si Muhammad (ﷺ) ang pinakamatapat sa lahat ng mga matatapat. At ang mga yaong hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay at hindi nagsasagawa ng paghahanda para rito ay nasa patuloy na parusa sa Kabilang-Buhay at napakalayo ang pagkaligaw mula sa katotohanan dito sa daigdig.

9. Hindi ba nakita ng mga walang pananampalataya na hindi naniniwala sa Kabilang-Buhay ang kakayahan ng Allâh (ﷻ) sa anumang nasa harapan nila at nasa likuran nila na kalangitan at kalupaan na kamangha-mangha, na itong dalawa ay nakapalibot sa kanila? Kung Aming nanaisin ay ipalalamon

Namin sila sa kalupaan, na katulad ng ginawa Namin kay Qâroun o di kaya ay magpapababa Kami sa kanila ng parusa na katulad ng ginawa Namin sa sambayanan ni Shu`ayb; dahil walang pag-aalinlangan, pinaulanan Namin sila mula sa kalangitan ng apoy na sumunog sa kanila. Katiyakan, sa mga nabanggit Namin na ito mula sa Aming kapangyarihan ay malinaw na katibayan sa sinumang aliping nagbabalik-loob sa Kanyang 'Rabb'²⁹⁶ bilang pagsisisi at paniniwala sa Kanyang Kaisahan at dalisay ang kanyang layunin sa pagsamba.

10. At katiyakan, ipinagkaloob Namin ang pagiging Propeta kay Dâwood (ﷺ), at Aklat at Kaalaman, at sinabi Namin sa mga kabundukan at mga ibon: "Luwalhatiin ninyo ang Allâh (ﷻ) na kasama siya! At pinalambot Namin para sa kanya ang bakal, na ito ay parang katulad ng minasang arina sa lambot na nagagawa niya ang anuman na naisin niya rito."

²⁹⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

11. Sinasabing: “Gumawa ka ng mga panangga na malalapad at nasa ganap na kaayusan, at ipatas mo ang mga ito sa mga butas ng mga kadenang bakal na kasuotang pandigma, at huwag kang gumawa ng maliliit na kadena dahil ito ay magiging mahina (na masikip sa paggalaw-galaw), na kung kaya, hindi mo ito maipapanangga upang makapagprotekta, at huwag mo namang gawing masyadong malaki dahil mabibigatan ka sa pagsuot nito, at gawin mo, O Dâwood, ikaw at ang iyong pamilya, ang pagsunod sa Allâh (ﷻ). At katotohanan, Ako ang ‘Baseer’ – Ganap na Nakakakita sa lahat ng inyong mga ginagawa at walang anumang bagay ang naililihim sa Akin.”

12. At ipinasailalim Namin sa pangangasiwa ni Sulaymân (ﷺ) ang hangin, na siya ay naglalakbay mula sa pagsikat ng araw hanggang tanghaling tapat na katulad ng isang buwan na paglalakbay, at mula sa kalagitnaan ng araw hanggang gabi ay katulad din ng isang buwan na paglalakbay sa karaniwang takbo ng panahon, at sinanhi Namin na tunawin ang tingga na katulad ng tubig, at nagagawa niya rito ang kung anuman ang kanyang nais, at ipinasailalim din Namin sa kanya ang mga ‘Jinn’ na gumagawa sa kanyang harapan sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, sinuman ang tatanggi mula sa kanila sa Aming kautusan na Aming ipinag-utos sa kanila na pagsunod kay Sulaymân ay ipatitikim Namin sa kanya ang parusa sa Impiyerno na naglalagablab.

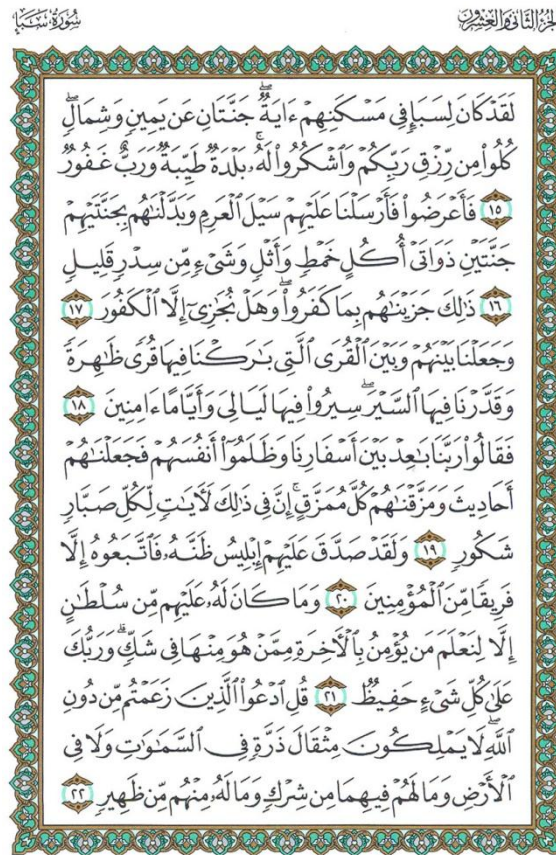
13. Gumagawa para kay Sulaymân ang mga ‘Jinn’ ng anuman na kanyang nais na mga bahay-panalanginan at ang mga estatwa na gawa sa tingga bilang palamuti at salamin, mga malalaking kawa na kasinlaki ng imbakan na pinaglalagyan ng naipon na mga tubig, at mga malalaking lagayan (‘Qudûr’ – mga kaldero) na hindi nagagalaw sa mga kinalalagyan dahil sa laki nito, at Aming sinabi: “O pamilya ni Dâwood! Isagawa ninyo ang pagpapasalamat sa Allâh (ﷻ) sa mga ipinagkaloob Niya sa inyo, na ito ay pagsunod sa Kanya at pagsagawa ng Kanyang mga ipinag-uutos,” subalit kakaunti lamang sa Aking mga alipin ang nagpapasalamat nang marami sa Akin, at si Dâwood (ﷺ) at ang kanyang pamilya ay kabilang dito.

14. Nang Aming itinakda ang kamatayan kay Sulaymân (ﷺ) ay walang nakabatid sa mga ‘Jinn’ ng hinggil sa kanyang kamatayan kundi maliliit na uod ng kalupaan na unti-unting nginangatngat ang kanyang tungkod na hawak-hawak, at nang bumagsak si Sulaymân ay doon lamang nalaman ng mga ‘Jinn,’ na kung alam lamang nila ang ‘Ghayb’ (mga bagay na di-nakikita) ay hindi sila mananatili sa parusang kahamak-hamak at mabigat na gawain para sa kagustuhan ni Sulaymân; dahil sa inaakala nilang siya ay nanatili pang buhay. Dito sa talatang ito ang pagwawalang-bisa sa paniniwala ng ilan sa mga tao na ang mga ‘Jinn’ ay nakababatid ng mga ‘Ghayb;’ dahil kung may alam lamang sila sa ‘Ghayb’ ay mababatid nila ang pagkamatay ni Sulaymân at hindi sila mananatili sa kahamak-hamak na parusa.

15. Katiyakan, mayroon sa tribo ni Saba` sa Yemen sa kanilang mga tahanan ang matibay na katibayan hinggil sa Aming kakayahan: dalawang hardin, isa sa gawing kanan at isa sa gawing kaliwa, (at sinabi sa kanila): “Kumain kayo mula sa kabuhayan na nagmula sa inyong ‘Rabb’²⁹⁷ at magpasalamat kayo sa Kanyang biyaya sa inyo;” dahil ang inyong bayan ay masagana ang kalupaan at sariwa ang hangin, at ang inyong ‘Rabb’ ang Ganap na Mapagpatawad sa inyo.

16-17. Subalit tinalikuran nila ang kautusan ng Allâh (ﷻ) at pagpapasalamat sa Kanya, at pinasinungalingan nila ang mga Sugo, na kung kaya, nagpadala Kami sa kanila ng matinding baha na nasira ang imbakang ng tubig (‘dam’) at nalunod ang kanilang dalawang hardin at pinalitan Namin ang kanilang dalawang hardin na namumunga ng masagana at matatamis na bunga, ng dalawang hardin na ang mga puno ay bumubunga ng mapapait na mga bunga, puno na maraming dahon na walang bunga, at kaunting puno ng ‘Sidr’²⁹⁸ na maraming tinik. Itong pagpapalit mula sa mabuti patungo sa masama ay dahil sa kanilang di-paniniwala at di-pagtatanaw ng utang na loob sa mga Biyaya ng Allâh (ﷻ), at hindi Kami nagpaparusa ng ganitong parusa kundi sa mga matitindi lamang ang kanilang pagtangga at paglabag, dahil ang pagtutumbas ay batay lamang sa kung ano ang kanilang ginawa.

18. At gumawa Kami sa pagitan ng mga taga-Saba` – na ito ay sa Yemen – at mga bayan na Aming biniyayaan – na ito ay Sham – ng mga siyudad na magkakadikit-dikit na nakikita ng isa’t isa, at ginawa Namin ang paglalakbay doon nang madali mula sa tahanan tungo sa isang tahanan nang walang kahirapan, at sinabi Namin sa kanila: “Maglakbay kayo sa mga bayan na ito sa anumang oras na inyong nais, sa

²⁹⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

²⁹⁸ ‘Sidr’ – sa Inggles ay ‘Lote.’

gabi man o sa araw, na kayo ay mapayapa na walang anumang kalaban na kinatatakutan at walang anumang gutom o pagkauhaw.”

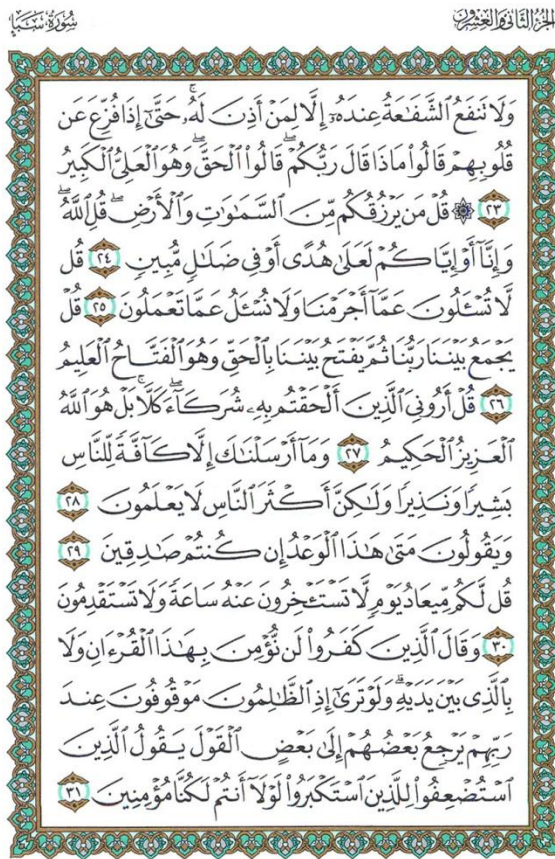
19. Pero dahil sa kanilang sukdulang kasamaan ay pinagsawaan nila ang tahimik, mapayapa at marangyang pamumuhay, at kanilang sinabi: “*O aming ‘Rabb!’*”²⁹⁹ *Igawa Mo kami ng mga bayan na magkakalayo; upang mapalayo ang aming mga paglalakbay sa pagitan nito, na wala kaming matatagpuan na bayan sa aming pagdaraan,”* at inapi nila ang kanilang mga sarili dahil sa kanilang di-paniniwala, na kung kaya, winasak Namin sila, at ginawa Namin sila na mga aral at mga kuwento sa sinumang darating pagkatapos nila, at pinagwatak-watak Namin sila at nasira ang kanilang bayan, katiyakan, sa nangyari sa bayan ng Saba` ay katotohanang aral sa sinumang nagtitiis sa mga kahirapan, na nagpapasalamat sa mga Biyaya ng Allâh (ﷻ).

20. At walang pag-aalinlangan, inakala ni Iblees at wala siyang katiyakan dito, na maililigaw niya ang angkan ni Âdam, at katunayan, sila ay sumunod sa kanya sa paglabag sa Allâh (ﷻ), at nagkatotoo ang kanyang inisip laban sa kanila, at sinunod nila siya at nilabag ang kanilang ‘Rabb’ maliban sa isang grupo na mananampalataya sa Allâh dahil sa sila ay nanatili sa kanilang pagsunod sa Allâh (ﷻ).

21. At walang kakayahan si Iblees na pilitin ang mga walang pananampalataya na lumabag subalit ang ‘Hikmah’ (o karunungan) ng Allâh ay pinagpasyahan Niya na subukin ang angkan ni Âdam; upang ilantad sa pamamagitan nito kung sino ang naniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli para sa gantimpala o kaparusahan mula sa sinumang may pag-aalinlangan hinggil dito. At ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb’ ay nakatala sa Kanya ang lahat ng bagay na sa pamamagitan nito Siya ay magtutumbas.

22. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ) sa mga walang pananampalataya: “*Tawagin ninyo ang mga yaong inangkin ninyo na katambal ng Allâh at inyong sinamba bukod sa Kanya na mga rebutlo, mga anghel at mga tao, at sa kanya kayo humingi ng inyong mga pangangailangan, dahil walang pag-aalinlangan, kailanman ay hindi nila kayo matutugunan, dahil sila ay walang pagmamay-ari na kahit na kasimbigat ng ‘atom’ sa liit, sa mga kalangitan man ni sa kalupaan, at wala silang kahit na anumang bahagi (o parte) sa mga yaon, at walang sinuman sa kanila ang naging katulong ng Allâh (ﷻ) sa paglikha ng anumang bagay, kundi ang Allâh (ﷻ) lamang ang Bukod-Tanging naglikha, Siya lamang ang Bukod-Tanging sinasamba at walang karapatang sambahin ang sinuman.”*

²⁹⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

Pinakadakila sa lahat ng bagay.

24. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya: “*Sino ba ang nagkakaloob sa inyo ng kabuhayan mula sa mga kalangitan sa pamamagitan ng ulan, at sa kalupaan (naman) sa pamamagitan ng mga pananim, minahan at iba pa?*” Dahil walang pag-aalinlangan na karapat-dapat na aminin nila ang katotohanang ito, at kung hindi nila ito aaminin, sabihin mo sa kanila: ‘Ang Allâh (ﷻ) ang Tagapagkaloob ng kabuhayan. At katiyakan, alin sa dalawang grupo lamang mula sa amin at mula sa inyo ang nasa patnubay na nanatili o di kaya ay nasa pagkaligaw nang malinaw na pagkakaligaw.’”

25. Sabihin mo sa kanila: “*Hindi kayo tatanungin hinggil sa aming mga pagkakasala, at hindi rin kami tatanungin hinggil sa inyong mga ginawa; dahil kami sa katotohanan ay walang pananagutan sa inyo at sa inyong pagtangga.*”

³⁰⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

23. At hindi pakikinabangan ang pamamagitan ng sinumang mamamagitan sa Allâh (ﷻ) maliban sa kanya na pinagkalooban Niya ng kapahintulutan. At kabilang sa Dakilang Kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) ay Siya sa katotohanan na kapag nagsalita sa pamamagitan ng Kapahayagan (o Rebelasyon) na narinig ng lahat ng nasa kalangitan ang Kanyang salita ay nanginginig sila dahil sa ‘Haybah’ (hiya, takot at paggalang) nila sa Kamaharlikaan ng Allâh (ﷻ), hanggang sa sila ay parang mawalan ng malay, at kapag nawala na ang kanilang takot sa kanilang mga puso ay magtatanungan na sila sa isa’t isa: “*Ano ba ang sinabi ng inyong ‘Rabb?’*”³⁰⁰ Sasabihin ng mga anghel: “*Ang sinabi Niya ay katotohanan,*” at Siya ay ‘Al-‘Alee’ – ang Kataas-taasan sa Kanya Mismong Sarili sa Kanyang pangunguntol at sa taas ng Kanyang antas, na ‘Al-Kabeer’ – ang

26. Sabihin mo: “Ang Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb’ ang magtitipon sa ating lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay, pagkatapos Siya ang maghahatol ng makatarungan sa pagitan natin, dahil Siya ay ‘**Al-Fattâhul`Aleem**’ – ang Ganap na Makatarungang Tagapaghatol sa pagitan ng Kanyang mga nilikha, na Ganap na Nakaaalam sa anumang karapat-dapat na paghatol at sa mga kalagayan ng Kanyang mga nilikha at walang anuman ang naililihim sa Kanya.”

27. Sabihin mo: “Ipakita ninyo sa akin ang patunay at katibayan ng mga itinambal ninyo bilang kapantay ng Allâh (ﷻ) sa pagsamba, kung nakalikha ba sila ng anumang bagay. Katiyakang hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan, kundi ang bukod-tanging may karapatan lamang na sambahin ay Siya – ang Allâh (ﷻ) – na walang katambal, na ‘**Al-`Azeez**’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang paghihiganti sa sinumang sumamba ng iba, na ‘**Al-Hakeem**’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita, mga gawa at pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.”

28. At hindi ka Namin ipinadala, O Muhammad (ﷺ), sa lahat ng sangkatauhan kundi bilang tagapagdala ng magandang balita hinggil sa gantimpala ng Allâh (ﷻ) at bilang isang tagapagbabala hinggil sa Kanyang kaparusahan, subalit ang karamihan sa mga tao ay hindi nila batid ang katotohanan, na kung kaya, sila ay tumatalikod mula rito.

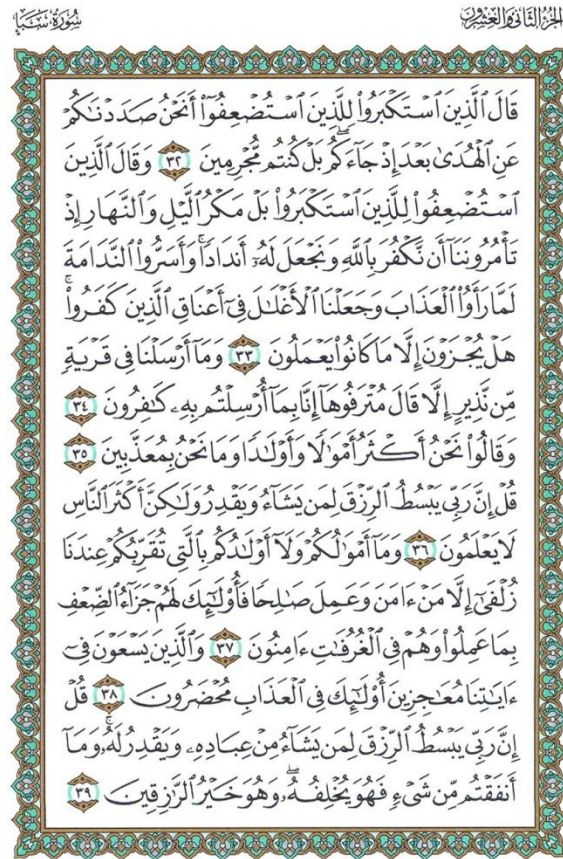
29. Sinasabi ng mga sumasamba ng iba bilang panlalait: “Kailan pa ba ang pangako na ipinapangako ninyo sa amin na titipunin tayong lahat ng Allâh, pagkatapos ay pagpapasyahan Niya ang pagitan natin, kung kayo ay totoo sa ipinapangako ninyo sa amin?”

30. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Ang pakikipagtagpo para sa inyo ay walang pag-aalinlangan na darating, na ito ay sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na kung saan, pagdating nito ay hindi maiaantala ng kahit na isang oras para kayo ay makapagsisi, at hindi rin ito maipauusad ng kahit na isang oras bago mangyari ang kaparusahan. Na kung kaya, mag-ingat kayo sa pagdating ng Araw na ito at paghandaan ninyo.”

31. At sinabi ng mga walang pananampalataya: “Kailanman ay hindi kami maniniwala sa Qur`ân na ito at gayundin sa Aklat na nauna rito na katulad ng ‘Tawrah,’ ‘Injeel’ at saka ‘Zabour,’ sa katunayan, hindi sila naniwala sa lahat ng Aklat.” At kung makikita mo lamang, O Muhammad, kapag ang mga masasamang tao na ito ay nakakulong doon sa kanilang ‘Rabb’ para sa paghuhukom, na kung saan, nagsisisihan sila sa isa’t isa, ay tiyak na makikita mo ang isang napakatinding kahiya-hiya, sasabihin ng mga mahihina roon sa mga mapagmataas na sila ay yaong mga pinuno nila na mga ligaw at mga nanligaw: “Kung hindi lamang ninyo kami iniligaw mula sa katotohanan ay magiging kabilang kami sa mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo.”

32. At sasabihin ng mga matataas nila sa mga mahihina: “Bakit, pinigilan ba namin kayo sa patnubay noong ito ay dumating sa inyo? Hindi! Kundi kagustuhan ninyo na masasama ang pumasok sa di-paniniwala.”

33. At sasabihin ng mga mahihina sa kanilang mga pinuno sa pagkaligaw: “Hindi ang inyong inaakala ang katotohanan! Kundi ang inyong mga masasamang pakana sa amin sa gabi at sa araw ang siyang nagpabagsak sa amin tungo sa pagkawasak, nang ipinag-utos ninyo sa amin na tumanggi sa Allâh at maglagay ng katambal sa pagsamba sa Kanya.” At kinimkim na lamang ng bawa’t isa sa kanila ang panghihinayang noong nakita na nila ang parusa na inihanda sa kanila. At inilagay Namin ang mga kadena sa leeg ng mga walang pananampalataya, at hindi sila pinaparusahan ng ganitong parusa kundi dahil sa kanilang ginawang pagtanggi sa Allâh (ﷻ) at pagsagawa ng mga kasamaan sa daigdig. Dito sa talatang ito ang matinding babala mula sa pagsunod sa mga nag-aanyaya ng pagkaligaw at mga pinuno ng mga masasama.

34. At hindi Kami nagpadala sa bawa’t bayan ng Sugo upang manghikayat tungo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagsamba nang bukod-tangi lamang sa Kanya, kundi sinasabi ng mga pinagkalooban ng makamundong karangyaan at nalulong sa mga kasiyahan at mga masasamang pagnanasa mula sa mga nanirahan (sa bawa’t bayang) yaon: “Katiyakan, kami ay tumatanggi sa anuman na inyong dala-dala, O kayong mga Sugo!”

35. At kanilang sinabi: “Kami ay mas maraming kayamanan at mga anak kaysa inyo, at hindi kami pinagkalooban ng Allâh ng mga ganitong biyaya kundi dahil Siya ay nalulugod sa amin, na kung kaya, hindi kami paparusahan dito sa daigdig at Kabilang-Buhay.”

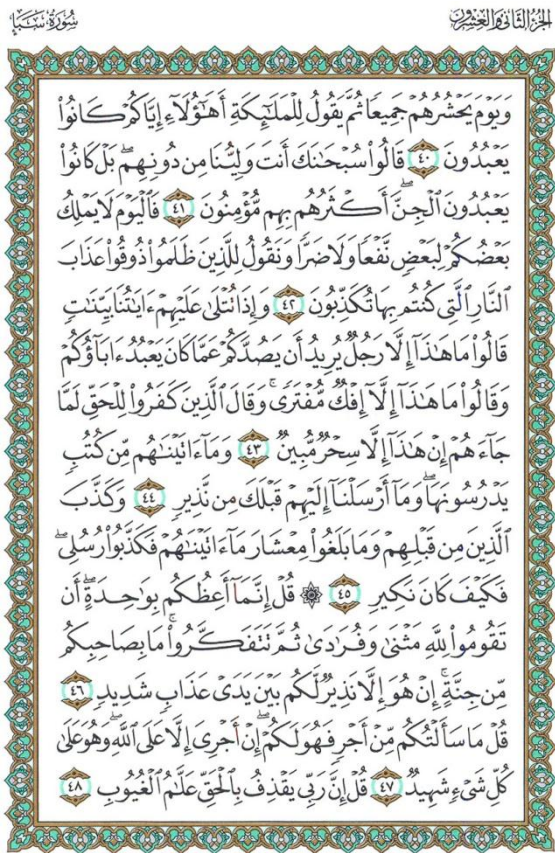
36. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Katiyakan, ang aking ‘Rabb’ ang nagkakaloob ng masaganang kabuhayan dito sa daigdig sa sinumang Kanyang nais, at hinihigpitan Niya sa pagkakaloob ang sinumang Kanyang nais, hindi dahil sa Kanyang pagmamahal at pagkapoot, kundi ito ay Kanyang ginagawa bilang pagsubok, subalit ang karamihan sa mga tao ay hindi nila alam na ito ay pagsubok lamang sa Kanyang mga alipin; dahil sila ay hindi nagsusuri.”

37. At hindi ang inyong mga kayamanan at ang inyong anak ang magpapalapit sa inyo sa Amin at magtataas ng inyong antas, kundi ang sinumang naniwala (sa Kaisahan ng Allâh) at gumawa ng kabutihan, sila ang magkakamit ng dobleng gantimpala sa kanilang mga kabutihan, dahil ang gantimpala ng isang kabutihan ay sampung beses ang katumbas hanggang sa anumang naisin ng Allâh (ﷻ) na karagdagan, na sila ay nasa kataas-taasan ng ‘Al-Jannah’³⁰¹ na ligtas sa anumang kaparusahan, kamatayan at kalungkutan.

38. At ang mga yaong nagpupunyagi para sirain ang Aming mga Rebelasyon at harangan ang Daan ng Allâh at kalabanin ang Allâh (ﷻ), sila ang nasa kaparusahan sa Impiyernong-Apoy sa Araw ng Muling Pagkabuhay na kakaladkarin ng mga anghel ng Kaparusahan sa Impiyerno at hindi na sila makalalabas pa roon.

39. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na ipinagmamayabang ang kanilang mga kayamanan at mga anak: “Katotohanan, ang aking ‘Rabb’ ang Siyang nagpapaluwag ng kabuhayan sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin, at naghihigpit (nagsasanhi ng kahirapan) sa sinuman na Kanyang nais, sa ‘Hikmah’ (o karunungan) na Siya lamang ang Ganap na Nakababatid, at anuman ang inyong ginasta sa Daan ng Allâh (ﷻ) ay Siya ang magtutumbas sa inyo nito rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay dahil Siya ang ‘*Khayrul Râziqeen*’ – Pinakamabuting Tagapagkaloob, na kung kaya, hilingin ninyo ang kabuhayan mula lamang sa Kanya at magpunyagi kayo para isagawa ang mga paraan na ipinag-utos Niya sa inyo.”

³⁰¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

40. At alalahanin mo, O Muhammad, ang Araw na kung saan titipunin ng Allâh (ﷻ) ang mga sumamba ng iba at ang mga sinamba nila bukod sa Allâh na mga anghel, pagkatapos, sasabihin Niya sa mga anghel bilang pag-aalipusta sa sinumang sumamba sa kanila: “*Kayo ba ang mga sinamba nila bukod sa Akin?*”

41. Sasabihin ng mga anghel: “*Luwalhati sa Iyo, O Allâh (ﷻ), na Ikaw ay malayo sa anumang pagkakaroon ng katambal sa pagsamba, Ikaw ay aming pinakamamahal na aming Tagapangalaga, na sinusunod namin at bukod-tanging sinasamba namin. Sa halip ang kanilang mga sinasamba ay mga ‘Shaytân,’ at karamihan sa kanila ay pinaniniwalaan ang mga ‘Shaytân’ at sinusunod.*”

42. At sa Araw ng Pagtitipon ay walang kakayahan ang mga sinasamba na makapagdulot ng anumang kapakinabangan o kapinsalaan sa mga sumamba sa kanila, at sasabihin Namin sa mga nang-api ng kanilang sarili sa pamamagitan ng pagsamba nila ng iba at pagsagawa ng mga kasalanan: “*Lasapin ninyo ang kaparusahan sa Impiyernong-Apoy na siyang kinagawian ninyong di-paniwalaan.*”

43. At kapag binigkas sa mga walang pananampalataya na taga-Makkah ang malilina na mga talata ng Allâh, sinasabi nila: “*Si Muhammad ay hindi hihigit sa isang tao na nais niya lamang kayong hadlangan sa pagsamba sa mga diyus-diyusan na sinasamba ng inyong mga ninuno,*” at sinabi pa nila: “*Itong Qur’ân na ito na binibigkas mo sa amin, O Muhammad, ay walang iba kundi kasinungalingan na inimbento na nagmula lamang sa iyong sarili at hindi nagmula sa Allâh,*” at sinabi ng mga walang pananampalataya hinggil sa Qur’ân nang ito ay dumating sa kanila: “*Ito ay walang iba kundi malinaw na salamangka.*”

44. At hindi Kami nagbaba sa mga walang pananampalataya ng mga Aklat na kanilang binabasa bago dumating ang Dakilang Qur`ân na nagtuturo sa kanila hinggil sa kanilang pag-aangkin na ang anumang dala ni Muhammad sa kanila ay salamangka, at hindi Kami nagpadala sa kanila bago sa iyo, O Muhammad, ng Sugo na nagbigay ng babala sa kanila hinggil sa Aming kaparusahan.

45. At pinasinungalingan ng mga nauna sa kanila na katulad ng sambayanan ni `Ad at ni Thamoud ang Aming mga Sugo, gayong hindi man lamang naabot ng kapangyarihan ng taga-Makkah ang kahit sampung porsiyento na ipinagkaloob Namin sa mga naunang sambayanan at ang dami ng kanilang kayamanan, ang haba ng buhay at iba pa na mga biyaya, magkagayunpaman ay tinanggihan pa rin nila ang Aming mga Sugo sa kanilang dala-dala na mga mensahe, na kung kaya, pinuksa Namin sila, kung gayon, pagmasdan mo, O Muhammad, kung paano Namin sila pinarusahan dahil sa kanilang pagtangga.

46. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na walang pananampalataya at nagmamatigas: “*Ang iminumungkahi ko sa inyo ay isang pagpapayo lamang na kayo ay tuwirang sumunod sa Allâh (ﷻ) na dala-dalawa o paisa-isa, pagkatapos ay pag-isipan ninyo ang kalagayan ng inyong kasamahan na Sugo ng Allâh at ang anumang itinatangi ninyo sa kanya, dahil siya ay walang kasiraan sa kaisipan, kundi siya ay nagbibigay lamang ng babala sa inyo, at tinatakot kayo mula sa kaparusahan sa Impiyernong-Apoy bago ninyo ito matikman.*”

47. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya: “*Hindi ako humihingi sa inyo ng kabayaran sa anumang kabutihan na dala-dala ko sa inyo kundi ito ay para rin lamang sa inyo, at ang inaasahan ko na kabayaran at gantimpala ay sa Allâh (ﷻ) na Siyang Ganap na Tagapagmasid sa aking mga ginagawa at sa inyong mga ginagawa, na walang anumang naililihim sa Kanya at tinutumbasan ang bawa’t isa ng anumang karapat-dapat na para sa kanya.*”

48. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa sinumang hindi naniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa mensahe ng Islâm: “*Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb’ ay ibinaba Niya ang mga katibayan ng katotohanan laban sa kamalian at ito ay ibinubunyag Niya at pinawawalang-bisa, at ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakaaalam sa lahat ng mga ‘Ghayb,’ na walang anumang naililihim sa Kanya sa kalupaan gayundin sa kalangitan.*”

49. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Dumating na ang katotohanan at dakilang batas mula sa Allâh (ﷻ), at nawalan na ng saysay ang kamalian at naglaho na ang kakayahan nito, at ang kamalian ay hindi makalilikha ng anuman ni makapagpapabalik pang muli ng anuman.”

50. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Kung nalihis ako sa katotohanan ay ang kasalanan ng aking pagkaligaw ay sa aking sarili lamang, at kung ako ay nagpakatuwid ay dahil sa Kapahayagan ng Allâh na ipinahayag Niya sa akin, katiyakan, ang aking ‘Rabb’ ang ‘**Samee’un Qareeb**’ – Ganap na Nakakaranig sa anumang sinasabi ko sa inyo, na Napakalapit sa sinumang nananalangin sa Kanya.”

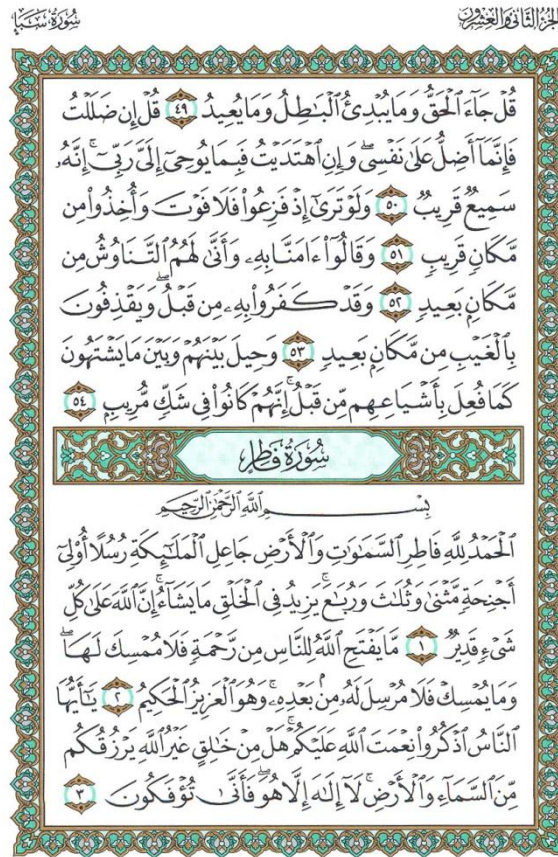
51. At kung makikita mo lamang, O Muhammad, kapag nabigla sa pagkatakot ang mga walang

pananampalataya kapag nasa harap na nila ang parusa, ay tiyak na makikita mo ang matinding pangyayari, dahil wala na silang kaligtasan at di na sila makatatakas pa, at sila ay kakaladkarin tungo sa Impiyerno mula sa malapit na lugar doon.

52. Sinabi ng mga walang pananampalataya kapag nakita na nila ang parusa sa Kabilang-Buhay: “Naniwala na kami sa Allâh, sa mga Aklat at sa mga Sugo,” subalit paano pa nila makakamtan at mararating ang paniniwala sa Kabilang-Buhay samantalang sila ay malayung-malayo na? Dahil inilayo na sila sa daigdig na dapat ay naniwala sila noong sila ay nandoon pa, sapagka’t ang paniniwala ay nangyayari lamang sa daigdig at sila sa katunayan ay tumanggi roon.

53. At katiyakan, tinanggihan nila ang katotohaan sa daigdig, at pinasinungalingan nila ang mga Sugo at naghaka-haka lamang sila noon sa daigdig hinggil sa Kabilang-Buhay, na wala silang anumang katibayan sa kanilang maling paghahaka-haka, na kung kaya, hindi nila mararating ang katotohanan, na katulad ng pana na ito ay hindi maaaring tatama sa pinupuntirya nito kapag ang pinapana ay pagkalayu-layo.

54. At ilalayo na sa pagitan ng mga di-naniwala at ang anuman na kanilang inaasam na kapatawaran at pagbabalik sa daigdig upang maniwala, na katulad ng ginawa sa

mga nauna sa kanila na mga walang pananampalataya at sa mga naunang tao, dahil sila sa daigdig (noon) ay may pagdududa hinggil sa mga Sugo, sa Pagkabuhay na Mag-uli at sa Paghuhukom, na ito ang nagdulot ng haka-haka at pangamba sa kanila, na kung kaya, hindi sila naniwala.

سورة فاطر ٣٥

XXXV – Sûrat Fâtîr

[Kabanata Fâtîr – Ang Nagpanimula ng Paglikha]

بسم الله الرحمن الرحيم

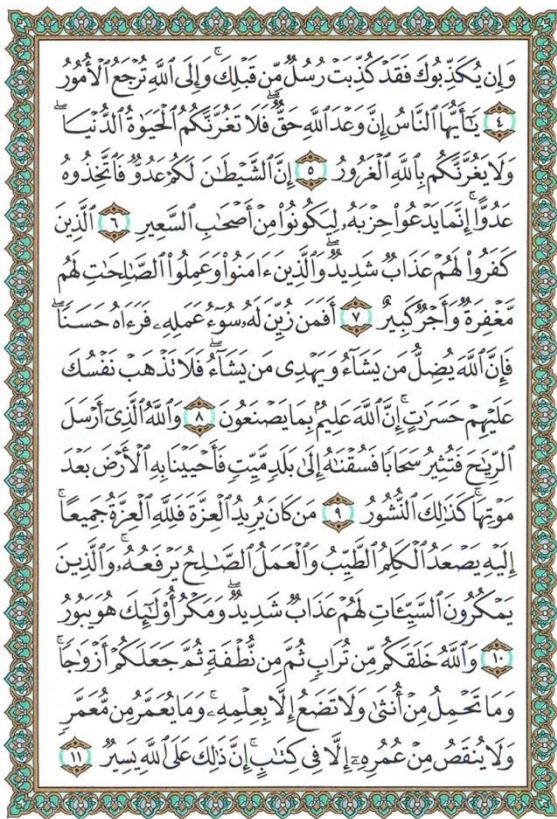
[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Ang ganap na papuri at pasasalamat ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Nagpanimula ng Paglikha ng mga kalangitan at kalupaan na Siya ang nagbukod-tangi nito, at ginawa Niya ang mga anghel bilang mga Sugo tungo sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin at sa anuman na Kanyang nais na pag-uutos at pagbabawal, at kabilang sa dakilang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) ay ginawa Niya ang mga anghel na may mga pakpak na dalawa, tatlo o apat, na sila ay lumilipad sa pamamagitan nito; upang iparating ang anumang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ), at dinaragdagan Niya ang paglikha sa anuman na Kanyang nais. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Qadeer**’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay at walang anuman ang mahirap sa Kanya, na Siya ang May Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay.
2. Anumang biyaya na ipinagkakaloob ng Allâh (ﷻ) sa mga tao, kabuhayan man, ulan, kalusugan o kaalaman at iba pa na mga biyaya, ay walang sinuman ang may kakayahan na pigilin ito, at sinuman ang pinigilan ng Allâh (ﷻ) sa kanya ang mga ganitong bagay ay walang sinuman ang may kakayahan na maipagkaloob ito sa kanya pagkatapos Niya. Dahil Siya ay ‘**Al-`Azeez**’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa pagtatangan Niya ng lahat ng bagay, na ‘**Al-Hakeem**’ – ang Ganap na Maalam na ipinapadala Niya ang Kanyang Biyaya at pinipigil Niya ayon sa Kanyang karunungan.
3. O sangkatauhan! Alalahanin ninyo ang Biyaya ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng inyong mga puso, mga dila at mga katawan, at walang sinuman na lumikha sa inyo bukod sa Allâh (ﷻ) na nagkakaloob sa inyo ng biyaya mula sa kalangitan sa pamamagitan ng ulan, at mula sa kalupaan sa pamamagitan ng tubig at mga minahan at iba pa, ‘**Lâ i-lâ-ha il-la Huwa**’ – walang sinuman ang diyos na sinasamba o bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya na Bukod-Tangi at walang katambal, na kung kaya, paano ninyo ibinabaling ang pagsamba mula sa Kanya patungo sa iba?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

4. At kung pinasinungalingan ka ng iyong sambayanan, O Muhammad, ay katiyakang pinasinungalingan din ang mga Sugo na nauna sa iyo, at sa Allâh (ﷻ) tutungo ang lahat ng bagay sa Kabilang-Buhay, at tutumbasan Niya ang bawa't isa sa anumang karapat-dapat na para sa kanya. At dito sa talatang ito ay pampalubag-loob sa Sugo ng Allâh (ﷻ).

5-6. O sangkatauhan! Katiyakan, ang pangako ng Allâh (ﷻ) na Pagkabuhay na Mag-uli, gantimpala at parusa ay makatotohanan, na kung kaya, huwag hayaang malinlang kayo ng makamundong buhay na mga pagnanasa nito, at huwag hayaang malinlang kayo ng pinakapinuno ng tagapaglinlang na si 'Shaytân' hinggil sa Allâh (ﷻ). Katiyakan, si 'Shaytân' ay kalaban ng mga angkan ni Âdam, na kung kaya, ituring ninyo siyang kalaban at huwag pakasusundin, dahil walang

pag-aalinlangan, hinihikayat niya ang kanyang mga tagasunod tungo sa pagkaligaw, upang sila ay maging kabilang sa mapupunta sa naglalagablab na apoy.

7. Ang mga yaong tinanggihan ang Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at ang anumang dala-dala ng Kanyang mga Sugo ay para sa kanila ang matinding parusa sa Kabilang-Buhay, at ang mga yaong naniwala sa Allâh, sa Kanyang mga Sugo at gumawa ng mga kabutihan, para sa kanila ay kapatawaran sa kanilang mga kasalanan at dakilang gantimpala na ito ay 'Al-Jannah'.³⁰²

8. Siya ba, kung gayon, na ginawa ni 'Shaytân' na kaiga-igaya sa kanyang pananaw ang masamang gawain, paglabag sa Allâh, di-paniniwala at pagsamba ng iba bukod sa Allâh na mga diyus-diyusan at mga rebulto, at itinuturing niya na ito ay kabutihan para sa kanya, ay magiging katulad ba siya ng sinumang ginabayan ng Allâh (ﷻ) at nakikita niya na mabuti ang anumang kabutihan at masama ang anumang kasamaan? Katiyakan, inililigaw ng Allâh (ﷻ) ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang

³⁰² Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

mga alipin, at ginagabayan Niya ang sinuman na Kanyang nais, na kung kaya, huwag mong ipahamak ang iyong sarili sa pamamagitan ng pagdalamhati at pagkalungkot dahil sa pagtanggì ng mga ligaw. Katotohanan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa kanilang mga masamang gawain at tinutumbasan Niya sila nang masamang kabayaran.

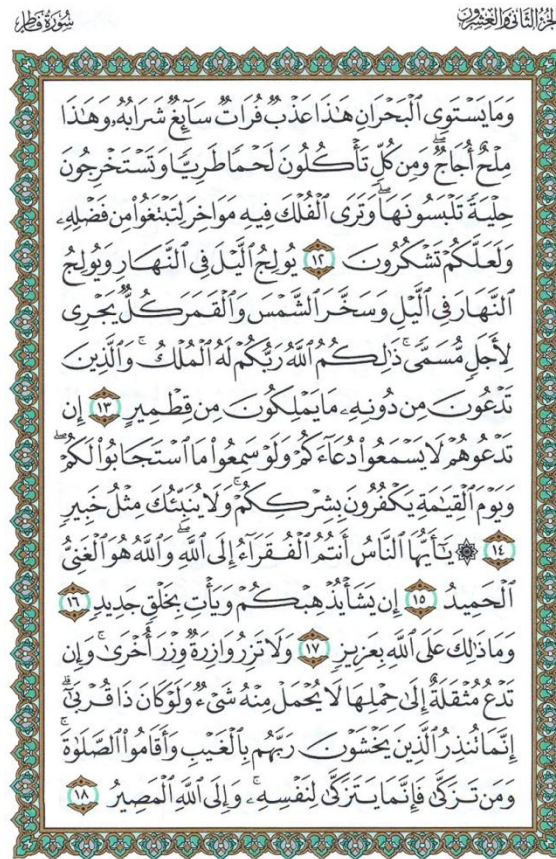
9. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagpapadala ng mga hangin upang itulak ang mga ulap, na dinadala Namin ito tungo sa mga tuyot na kalupaan, at bumababa ang tubig at binubuhay Namin sa pamamagitan nito ang kalupaan pagkatapos nitong maging tuyot, nagiging luntian sa pamamagitan nito ang mga pananim, at ganito bubuhayin ng Allâh (ﷻ) ang mga namatay sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

10. Ang sinumang naghahangad ng karangalan dito sa daigdig o di kaya ay sa Kabilang-Buhay ay hilingin niya ito mula sa Allâh (ﷻ), at hindi ito makakamtan kundi sa pamamagitan lamang ng pagsunod sa Kanya, dahil Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng parangal, na kung kaya, sinuman ang naghahangad ng karangalan para sa kaninumang nilikha ay ibababa siya ng Allâh (ﷻ) at ang sinumang naghahangad ng karangalan nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha ay iaangat siya mismo ng Allâh (ﷻ).

Tungo sa Kanya umaakyat ang mabubuting salita na ito ay mga papuri sa Kanya at itinataas Niya patungo sa Kanya ang mabuting gawain. At ang mga yaong gumawa ng kasamaan ay para sa kanila ang masidhing kaparusahan, at ang kanilang mga pakana ay mawawasak at masisira at hindi nila mapakikinabangan.

11. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha ng inyong ama mula sa alabok, pagkatapos ginawa Niya ang kanyang lahi na dumami sa pamamagitan ng lusaw na semilya na hindi pinahahalagahan, pagkatapos ginawa Niya kayo ng mga kalalakihan at mga kababaihan. At walang anumang ipinagdadalang-*tao* ang babae o anuman na kanyang ipinapanganak kundi ito ay nasa kaalaman ng Allâh (ﷻ), at walang sinumang pinagkalooban ng mahabang buhay o isang bahagi na binawas mula sa kanyang buhay kundi ito ay nakatala na sa kanyang aklat, na ito ay ‘*Al-Lawh Al-Mahfoudh*,’ bago pa siya ipagdalang-*tao* ng kanyang ina at bago pa siya ipanganak nito. Katiyakan, itinala ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng bagay, at ganap na batid Niya itong lahat bago Niya pa ito likhain, at wala nang maidaragdag ni maibabawas sa anuman na Kanyang itinala. Katiyakan, ang paglikha sa inyo at ang kaalaman hinggil sa inyong katayuan at ang pagtala nito sa ‘*Al-Lawh Al-Mahfoudh*’ ay napakadali para sa Allâh (ﷻ).

12. At hindi magkatulad ang dalawang karagatan: ito ay matabang na matindi ang katabangan nito, na madaling naipapasok sa lalamunan na pumapawi ng uhaw, at ang isa naman ay maalat na matindi ang kaalatan nito, at mula sa dalawang uri ng tubig na ito ay nakakakain kayo ng isda na sariwang laman na malambot na masarap ang lasa, at nakukuha ninyo mula rito ang mga palamuti, na tulad ng perlas, mga korales at iba pa, na ginagamit ninyo bilang palamuti, at nakikita ninyo ang mga sasakyang pantubig dito na naglalayag, upang marating ninyo sa pamamagitan ng kagandahang-loob ng Allâh (ﷻ) ang inyong mga gawain, pangangalakal at iba pa. Dito sa talatang ito ang patunay sa kakayahan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Kaisahan; upang kayo ay tatanaw ng utang na loob sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang biyaya na ipinagkaloo sa inyo.

13. At ang Allâh (ﷻ) ay nagpapasok ng panahon mula sa mga bahagi (o oras) ng gabi sa araw at nadaragdagan ang haba ng araw batay sa kung gaano karami ang nabawas sa bahagi ng gabi, at gayundin bilang kabaligtaran nito, na Siya ay nagpapasok ng panahon mula sa mga bahagi (o oras) ng araw sa gabi at nadaragdagan ang haba ng gabi batay sa kung gaano karami ang nabawas sa bahagi ng araw, at ginawa Niya na madali ang kapakinabangan sa araw at buwan, na ito ay umiinog batay sa itinakdang panahon, at ang nagpapatakbo nitong lahat ay ang Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’³⁰³ na Nagmamay-ari ng lahat, subalit ang inyong mga sinasamba bukod sa Kanya ay wala silang Pagmamay-ari na kahit na kasinglaki ng ‘Qitmir’ – isang manipis na manipis na balat na kulay puti na nakabalot sa buto ng ‘thamr’ (datiles o ‘dates’).

14. Kapag pinananalanginan ninyo, O kayong mga tao, ang mga sinasamba na ito bukod sa Allâh ay hindi nila maririnig ang inyong panalangin, at kahit na marinig pa nila ay wala rin silang maitutugon sa inyo, at sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay itatanggi nila kayo, at walang sinuman ang makapagpapahayag nito sa iyo, O

³⁰³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

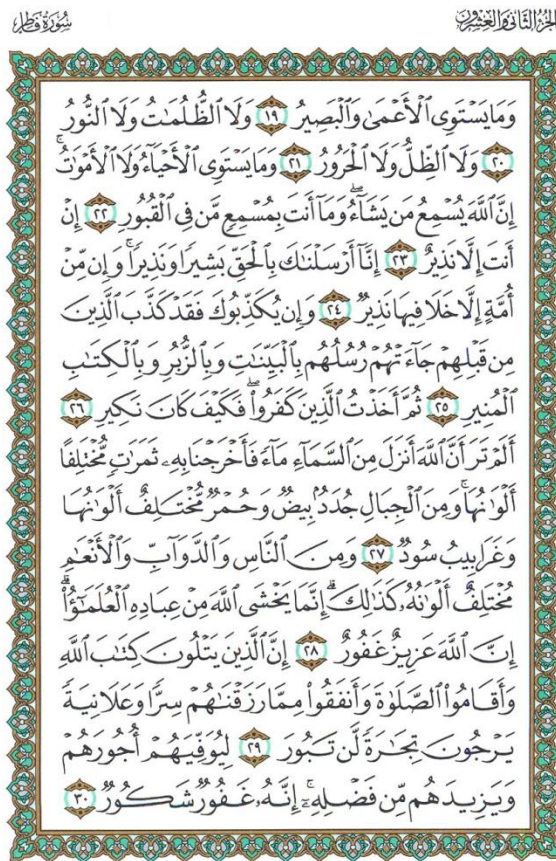
Muhammad, na mas higit pa sa katotohanan na inilahad sa iyo ng Allâh (ﷻ) na ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nakababatid ng lahat at Pinakadalubhasa.

15. O sangkatauhan! Kayo ang siyang nangangailangan sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng pagkakataon, at kailanman ay hindi mawawala ang iyong pangangailangan sa Allâh (ﷻ) nang kahit na isang kurap ng mata, Siya ay ‘*Al-Ghaneer*’ – ang Malaya sa anumang pangangailangan, na walang pangangailangan na kahit na anumang bagay mula sa Kanyang mga nilikha, na ‘*Al-Hameed*’ – ang karapat-dapat sa lahat ng papuri na pinupuri sa Kanyang Sarili, sa Kanyang mga Pangalan at mga Katangian sa lahat ng pagkakataon.

16. Kung ninais ng Allâh (ﷻ) ay wawasakin Niya kayong lahat, O kayong mga tao, at papalitan kayo ng ibang nilikha na mas mabuti kaysa sa inyo na tuwirang sumusunod sa Allâh.

17. At ang pagwasak sa inyo at ang paglikha nang ganito bukod sa inyo ay hindi mahirap sa Allâh (ﷻ) kundi ito ay napakadali lamang.

18. At hindi papasanin ng sinumang tao ang kasalanan ng iba at kahit na hilingin pa ng sinumang tao na ipapapasan sa iba ang kanyang mabigat na kasalanan ay hindi siya makatatagpo ng kahit na sinumang papasan ng kanyang kasalanan, kahit na ang hihilingan pa niya ay kanyang sariling dugo na tulad ng kanyang ama, kapatid o mga katulad nila. Katiyakan, ang mababalaan mo lamang, O Muhammad, ay ang mga yaong natatakot nang palihim sa parusa ng kanilang ‘*Rabb*,’ at isinasagawa nila ang ‘*Salâh*’ nang ganap. At sinuman ang nililinis niya ang kanyang sarili mula sa kasalanan ng pagtambal at iba pa ay sarili rin lamang niya ang kanyang nililinis at siya mismo ang makikinabang nito. At sa Allâh (ﷻ) patutungo ang lahat ng Kanyang nilikha at tutumbasan Niya ang bawa’t isa ng anuman na karapat-dapat na para sa kanya.

19-24. At hindi maaaring magka-
parehas ang bulag sa 'Deen' ng Allâh
at ang nakakakita ng Daan ng
Katotohanan at ito ay kanyang sinunod,
at hindi maaaring magkapantay ang
kadiliman ng di-paniniwala at ang
Liwanag ng Paniniwala, gayundin ang
lilim at ang init ng araw, at hindi rin
magkapantay ang mga tao na buhay
ang kanilang mga puso sa paniniwala
at ang mga patay ang kanilang mga
puso sa di-paniniwala.

Katiyakan, sasanhiin ng Allâh (ﷻ) na
makarinig ang sinuman na Kanyang
nais na makarinig nang may
pagkakaintindi at pagtanggap, at ikaw,
O Muhammad, ay hindi mo kayang
parinig ang mga nasa libingan at
kung paano di-nakaririnig ang mga
namatay na nasa kanilang mga libingan
ay ganoon din na hindi rin nakaririnig
ang mga walang pananampalataya na
namatay ang kanilang mga puso, at ang

tungkulin mo lamang ay balaan sila sa galit at kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

Katiyakan, ipinadala ka Namin nang may mensahe ng katotohanan, na ito ay bukod-
tanging paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa mga alituntunin ng Kanyang 'Deen,' at
tagapagbigay ng magandang balita hinggil sa 'Al-Jannah' sa sinumang naniwala sa
iyo at sumunod sa iyong patnubay, at bilang tagapagbabala hinggil sa Impiyerno sa
sinumang di-naniwala at lumabag sa iyo. At walang sinumang sambayanan sa mga
naunang sambayanan kundi dumating sa kanila ang babala na sila ay binalaan hinggil
sa masamang kahihinatnan ng paglabag at pagkaligaw.

25. At kung tinanggihan ka ng mga 'Mushrikûn' – sumasamba ng iba bukod sa Allâh
ay walang pag-aalinlangan na tinanggihan din ng mga nauna sa kanila ang kanilang
mga Sugo, na sila ay nagdala sa kanila ng mga malilinaw na mga himala na
nagpapatunay sa kanilang pagiging Propeta, at dala-dala nila ang mga Kasulatan na
nagsasaad ng maraming alituntunin, at ang Aklat na malinaw na liwanag sa pagitan
ng landas ng kabutihan at kasamaan.

26. Pagkatapos ay pinuksa Ko ang mga walang pananampalataya sa pamamagitan ng iba't ibang uri ng parusa, na kung kaya, pagmasdan mo, kung gaano kasidhi ang Aking pagtanggì sa kanilang gawain at pagpapataw sa kanila ng Aking kaparusahan!

27. Hindi mo ba nakita na ang Allâh (ﷻ) sa katunayan ay nagbababa mula sa kalangitan ng tubig, at dinidiligan Namin sa pamamagitan nito ang mga puno sa kalupaan, at pinabubunga Namin ang mga puno na yaon ng iba't ibang kulay, mayroong pula, itim, dilaw at iba pa? At nilikha Namin sa mga kabundukan bilang mga daan na mga mapuputi at pula, at iba't ibang kulay, lumikha rin Kami mula sa mga kabundukan ng mga bundok na matitindi ang kaitiman nito.

28. At lumikha rin Kami ng mga tao at ang mga lumalakad sa kalupaan na kamelyo, mga baka at mga kambing na iba't iba rin ang kanilang mga kulay, na mayroong pula, puti, itim at iba pa; na katulad din ng iba't ibang kulay ng mga bunga at kabundukan. At ang tunay lamang na natatakot sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang parusa sa pamamagitan ng pagsunod sa mga ipinag-uutos at pag-iwas sa mga ipinagbabawal ay ang mga maalam at nakakikilala sa kadakilaan ng Allâh (ﷻ), sa Kanyang Katangian, sa Kanyang Batas at sa Kanyang Kapangyarihan sa lahat ng bagay, at kabilang dito ang kaalaman sa iba't ibang uri ng mga nilikha na kahit isa lang ang pinagmumulan, at pinag-aaralan nang labis ang kaalaman na nakukuha rito. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '*Azeez*' – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na walang sinuman ang makagagapi sa Kanya, na '*Ghafour*' – Ganap na Mapagpatawad, na ginagantimpala ang mga sumusunod at pinatatawad.

29-30. Katiyakan, ang mga yaong binabasa nila ang Qur'ân at sinusunod ang katuruan nito, at patuloy ang kanilang pagsasagawa ng '*Salâh*' sa tamang oras nito at gumagasta sila mula sa ipinagkaloob sa kanila na kabuhayan ng iba't ibang kaparaanan ng paggasta, obligado man o hindi, lihim man o lantad, at inaasam nila rito ang katiyakan na pakikipagkalakalan na walang pagkatalo at hindi magmamaliw na ito ay ang kaluguran ng kanilang '*Rabb*'³⁰⁴ at pagkamit ng Kanyang masaganang gantimpala; upang ipagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang ganap na gantimpala sa kanilang mga gawain na walang kabawasan, at pagkakalooban ng higit pang gantimpala ang mga kabutihan na kanilang ginawa mula sa Kanyang kagandahang-loob.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '*Ghafour*' – Ganap na Mapagpatawad sa kanilang mga kasalanan, na '*Shakour*' – Ganap na Tagapagtangkilik ng kanilang kabutihan na ginagantimpala sila ng masaganang gantimpala para rito.

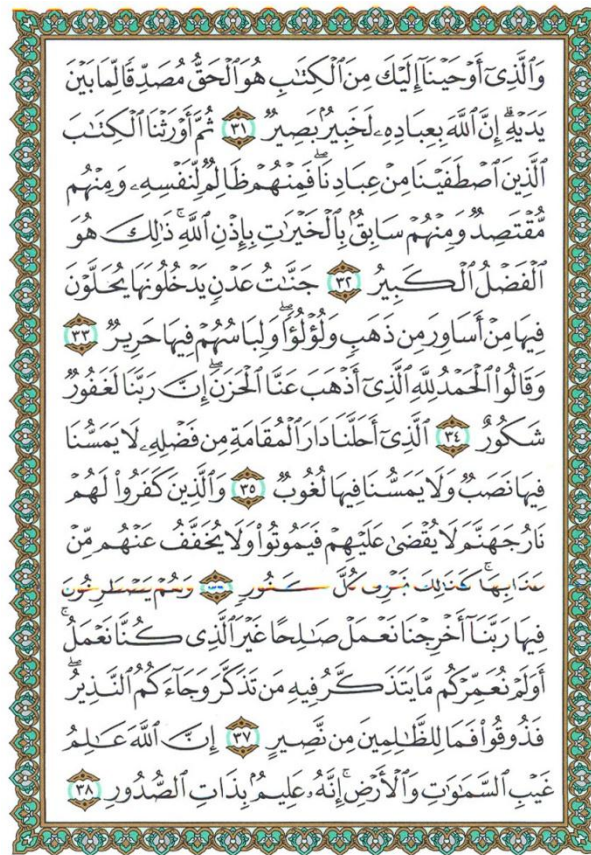
³⁰⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

31. Ang ipinahayag Namin sa iyo, O Sugo (Muhammad ﷺ), na Qur'ân ay walang pag-aalinlangan na nagpapatunay sa mga naunang Aklat na ipinahayag sa mga Sugo na nauna sa iyo. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Pinakadalubhasa hinggil sa Kanyang mga alipin, na '**Baseer**' – Ganap na Nakakakita at Tagapagmasid sa kanila at walang anuman ang naililihim sa Kanya.

32. Pagkatapos ipinagkaloob Namin bilang pamana ang Dakilang Qur'ân pagkatapos mawasak ng mga naunang sambayanan sa sinumang pinili Namin mula sa sambayanan ni Muhammad: mayroon sa kanila ang inabuso ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsagawa ng ilang mga kasalanan, at mayroon naman sa kanila ang nasa kalagitnaan ng kalagayan ng pagsunod na gumagawa ng mga ipinag-uutos at iniwasan ang mga ipinagbabawal, at mayroon naman sa kanila ang nangunguna sa pagsagawa ng kabutihan sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ), na ibig sabihin ay palaging nakikipag-unahan, nagmamadali at nagsusumigasig sa pagsagawa ng mga mabubuting gawa, obligado man o hindi.

Na ang ganitong pagkakaloob ng Aklat at pagpili sa sambayanan na ito ay isang dakilang kagandahang-loob.

33-35. Ng mga Hardin na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, sila na mga pinagkalooban ng Aklat ay dadamitan doon ng mga pulseras na gawa sa ginto, mga perlas, at ang pangkaraniwang damit doon ay kasuotan na gawa sa sutla. At sasabihin nila sa pagpasok nila sa '*Al-Jannah*':³⁰⁵ "Ang lahat ng papuri at pasasalamat ay sa Allâh (ﷻ) lamang na Siyang nag-alis sa amin sa kapighatian, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na aming '**Rabb**' ang '**Ghafour**' – Ganap na Mapagpatawad; dahil pinatawad sa amin ang aming kamalian, na '**Shakour**' –

³⁰⁵ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

Ganap na Tagapagtangkilik; dahil tinanggap Niya sa amin ang aming kabutihan at hinigitan pa Niya ang pagkaloob ng gantimpala nito. At pinatuloy Niya kami sa Tahanan ng ‘Jannah’ mula sa Kanyang kagandahang-loob, na hindi na mangyayari pa sa amin dito ang anumang kapaguran at kahirapan.

36. At ang mga yaong hindi naniwala, ang para sa kanila ay naglalagablab na Impiyernong-Apoy, at hindi sila malalagutan ng buhay doon para mamatay at hindi sila mamamatay doon para makapagpahinga, at hindi pagagaanin sa kanila ang kaparusahan. Sa ganito tutumbasan ng Allâh (ﷻ) ang sinumang tumanggi na di-naniwala sa Kanya at sa Kanyang Sugo.

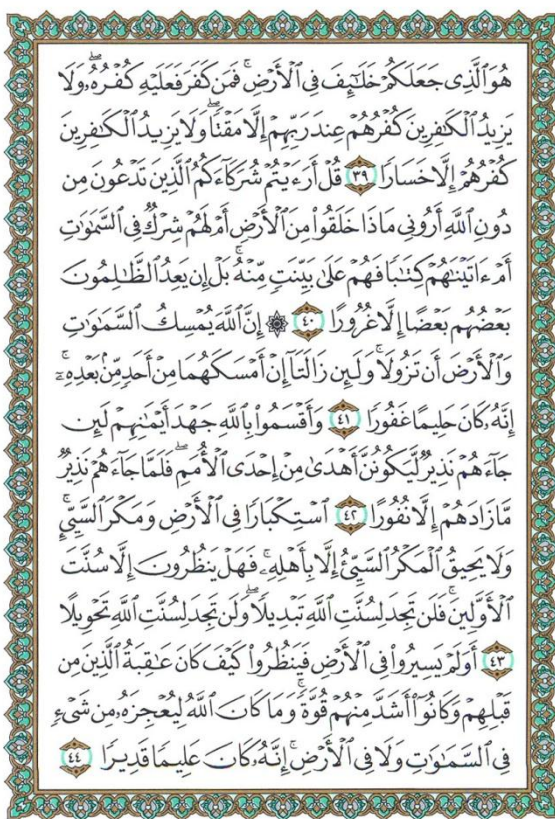
37. At sila na mga hindi naniwala ay magsisisigaw sa sidhi ng parusa sa Impiyernong-Apoy na humihingi ng saklolo: “O aming ‘Rabb!’³⁰⁶ Palabasin mo kami sa Impiyernong-Apoy at ibalik Mo kami sa daigdig dahil gagawa kami ng mabuti na hindi tulad ng yaong ginawa namin noong kami ay nasa daigdig pa, at maniniwala na kami sa halip na tumanggi,” at sasabihin sa kanila: “Di ba pinagkalooban Namin kayo ng sapat na buhay sa daigdig, na yaon ay sapat na upang makaintindi ng pagpapayo ang sinumang iintindi, at dumating sa inyo ang Propeta subalit hindi pa rin kayo nakaalaala at hindi pa rin kayo tumanggap ng pagpapayo? Kung gayon, lasapin ninyo ang parusa ng Impiyerno, dahil wala nang sinumang makatutulong sa mga di-naniwala upang sila ay iligtas sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).”

38. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Nakamamasid sa lahat ng di-nakikita sa mga kalangitan at sa kalupaan, at katiyakang siya ang Ganap na Nakaaalam sa mga kinikimkim sa mga dibdib o kalooban, na kung kaya, matakot kayo sa Kanya na kayo ay nakikita Niya na kinikimkim ninyo ang pagdududa o di kaya ay ang pagsamba ninyo ng iba bukod sa Kanya, o di kaya ay ang pagdududa ninyo sa pagiging Propeta ni Propeta Muhammad o di kaya ay makagawa kayo ng paglabag bukod dito.

³⁰⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ

الْفَاتِرِ

39. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo, O sangkatauhan! Na kayo ay nahahalinhinan ng isa pagkatapos ng isa na kapag may namatay ay may papalit na panibago, na kung kaya, sinuman ang hindi naniwala mula sa inyo ay sarili lamang niya ang kanyang pinipinsala, walang maidaragdag sa mga walang pananampalataya ang di nila paniniwala sa kanilang ‘Rabb’ kundi galit at poot, at walang maidaragdag ang gawaing ito sa kanila kundi pagkaligaw at kapahamakan.

40. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya: “Sabihin ninyo sa akin kung ano ba ang nilikha ng inyong mga sinasamba rito sa kalupaan, o di kaya ay mayroon ba sa mga sinasamba ninyo bukod sa Allâh ang naging kaparte (kahati o kasama) ng Allâh (ﷻ) sa paglikha sa kalangitan, o di kaya ay pinagkalooban ba Namin sila ng aklat upang ito ang

pagbatayan nila bilang malililaw na katibayan? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan, kundi bagkus walang ipinangako ang mga walang pananampalataya sa isa’t isa kundi pagmamayabang at panlilinlang.”

41. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagtatanganan sa mga kalangitan at kalupaan upang hindi gumalaw ang mga ito sa kanilang mga kinalalagyan, at kapag gumalaw ang mga kalangitan at ang kalupaan sa mga kinaroroonan nito, sino pa ang makapagtatanganan nito pagkatapos Niya. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Haleem’ – Ganap na Maunawain sa pag-aantala Niya sa pagpaparusa sa mga di-naniwala at mga masasama, na ‘Ghafour’ – Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisi sa kanyang nagawang kasalanan at nagbalik-loob sa Kanya.

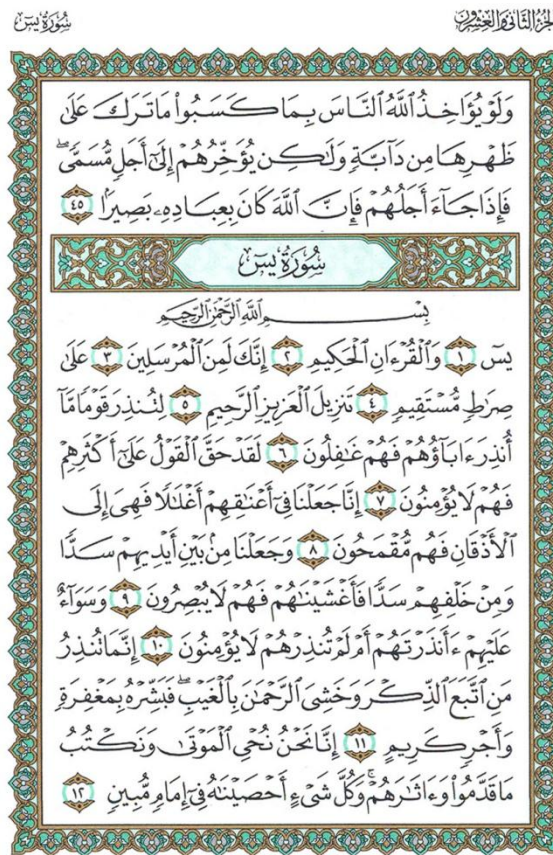
42. At sumumpa ang mga walang pananampalataya na mga Quraysh, sa Allâh (ﷻ) nang matinding pagsumpa: kapag dumating sa kanila ang isang Sugo mula sa Allâh (ﷻ) bilang tagapagbabala hinggil sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang sila na ang nasa pinakatuwid na landas at pagsunod sa katotohanan

kaysa sa mga Hudyo, mga Kristiyano at iba pa, subalit nang dumating sa kanila si Muhammad ay walang naidagdag sa kanila nito kundi paglayo sa katotohanan at pagtalikod.

43. Ang kanilang panunumpa ay walang layunin na mabuti at paghahangad ng katotohanan kundi pagmamataas sa kalupaan sa mga tao, at ang talagang layunin nila ay masamang pakana, panlilinlang at kamalian, at walang napapahamak sa masamang pakana kundi ang sinumang gumawa mismo nito, na kung kaya, may inaabangan pa ba ang mga nagmamataas na nagpapakana maliban sa parusa na nangyari sa mga katulad nila na mga nauna sa kanila? Kailanman ay hindi ka makatatagpo sa kaparaanan ng Allâh (ﷻ) ng pagbabago at paglilihis, na kung kaya, walang sinuman na may kakayahan na palitan ito at ilalayo ang parusa mula sa kanyang sarili o mula sa iba man.

44. Hindi ba naglakbay sa kalupaan ang mga walang pananampalataya na taga-Makkah upang mapagmasdan nila kung paano pinarusahan ng Allâh (ﷻ) ang nauna sa kanila na katulad ng sambayanan ni `Âd, ni Thamoud at ang mga iba pa na tulad nila, at ang anuman na nangyari sa kanila na pagkawasak at pagkasira ng kanilang mga tahanan noong tinanggihan nila ang mga Sugo gayong sila na mga walang pananampalataya na mga nauna ay mas matindi sa lakas at kapangyarihan kaysa sa mga taga-Makkah? Katiyakan, ang Allâh (ﷻ), kailanman ay hindi magagapi at hindi makaliligtas sa Kanya ang anumang bagay na nasa mga kalangitan at gayundin sa mga kalupaan, dahil walang pag-aalinlangang Siya ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa kanilang mga gawain, na ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan sa pagpuksa sa kanila.

45. At kung paparusahan ng Allâh (ﷻ) ang tao sa kanilang mga nagawang kasalanan at kasamaan, hindi Niya pahihintulutan na mag-iwan ng kahit na anumang may buhay sa ibabaw ng kalupaan, subalit pinagbibigyan Niya lamang sila at inaantala ang pagparusa sa kanila hanggang sa pagdating ng nakatakhang panahon, at kapag dumating ang itinakdang oras na pagparusa sa kanila ay katiyakang ang Allâh (ﷻ), Siya ang '**Baseer**' – Ganap na Tagapagmasid sa Kanyang mga alipin na walang anuman ang naililihim sa Kanya mula sa kanila, at walang anuman ang naitatago sa Allâh (ﷻ) hinggil sa kanilang mga kalagayan, at sila ay tutumbasan Niya ayon sa kanilang mga ginawa, mabuti man o masama.

سورة يس ٣٦

XXXVI – Sûrat Yâ-Sîn

[Kabanata Yâ-Sîn – (Mga Titik) Yâ-Sîn]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Yâ-Sîn. Ang mga titik na ito ng '*Arabic*' ay nauna nang naipaliwanag sa '*Sûratul Baqarah*.'

2-4. Sumusumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Qur'ân na Malinaw ang pagtatala na punung-puno ng karunungan dahil nakapaloob dito ang mga alituntunin, mga batas, mga karunungan at mga katibayan, na walang pag-aalinlangang ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay kabilang sa mga Sugo na pinadalhan ng Allâh (ﷻ) ng Rebelasyon

para sa Kanyang mga alipin ('Jinn' at tao), at ikaw ay nasa Matuwid na Landas na ito ay ang Islâm.

5. Itong Dakilang Qur'ân ay ipinahayag ng Allâh (ﷻ) na '*Al-'Azeez*' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan, na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa mga walang pananampalataya at mga makasalanan, na '*Ar-Raheem*' – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa sinumang nagsipagsisi mula sa Kanyang alipin at gumawa ng kabutihan.

6. Ipinahayag Namin ito sa iyo, O Muhammad (ﷺ), upang balaan ang mga tao na hindi dumating sa kanilang mga ninuno at magulang na nauna sa iyo ang mensahe, na sila ay hindi nabalaan, na sila ay yaong mga Arabo, na sila ay ang mga tao na nalinlang mula sa paniniwala at pagpapakatuwid sa mabuting gawa. Sa bawa't sambayanan na matitigil sa kanila ang babala ay malililang

Dito sa talatang ito ang katibayan na nararapat sa may kaalaman sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang batas ang mag-anyaya at magpaalaala upang gisingin ang mga Muslim sa kanilang kahibangan.

7. Katiyakan, naging karapat-dapat ang parusa sa karamihan sa kanila na mga walang pananampalataya, pagkatapos ihayag sa kanila ang katotohanan at tinanggihan nila, dahil sila ay hindi naniniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at hindi sumusunod sa Kanyang batas.

8. Katiyakan, ginawan Namin ang mga walang pananampalataya na tumanggi na ipinakita sa kanila ang katotohanan at pagkatapos ay kanilang tinanggihan at nanatili sila sa pagtanggi at di-paniniwala, ng kadena na nakapulupot sa kanilang mga leeg at isinama sa pagkakadena ng kanilang mga leeg ang kanilang mga kamay na nasa ilalim ng kanilang mga baba, na kung kaya, napilitan sila na itingala ang kanilang mga ulo paitaas, samakatuwid, naipagkait sa kanila ang anumang kabutihan, at hindi na nila nakikita ang katotohanan at hindi na sila nagabayan tungo rito.

9. At naglagay Kami ng harang sa harapan ng mga walang pananampalataya at gayundin sa kanilang likuran ng isa pang harang, kaya katulad sila ng hinarangan sa harapan at sa likuran, na kung kaya, nabulag na ang kanilang mga mata; dahil sa kanilang di-paniniwala at pagmamataas, na kung kaya, hindi na nila nakikita ang patnubay at hindi na sila nagagabayan, samakatuwid, sinuman ang natagpuan ang paanyaya ng Islâm at pagkatapos ay tinalikuran at nagmatigas ay karapat-dapat sa ganitong kaparusahan.

10. Pareho rin lamang sa kanila na hindi naniwala at nagmatigas, O Muhammad (ﷺ), kung balaan mo man sila o di mo na sila babalaan ay hindi na sila maniniwala at hindi na rin sila susunod.

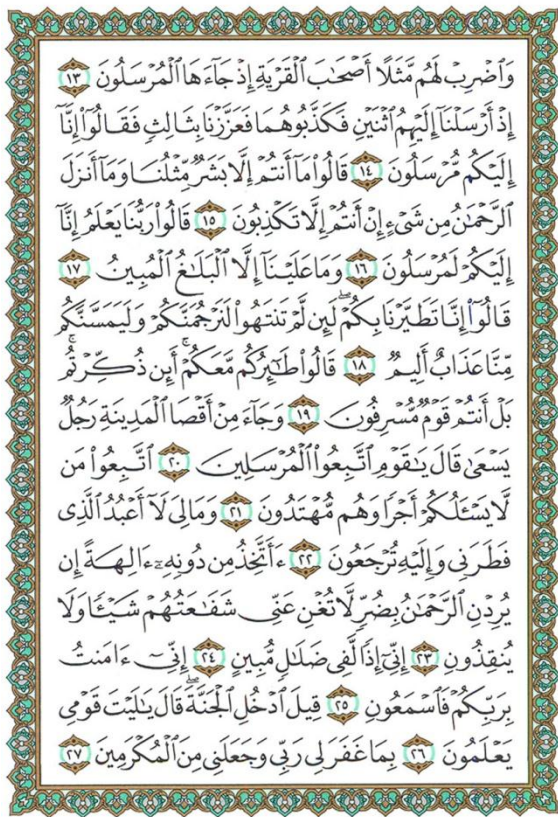
11. Ang makikinabang lamang sa iyong babala, ay ang sinumang naniwala lamang sa Qur'ân at sumunod sa anumang nakapaloob dito na batas ng Allâh (ﷻ), at natakot sila sa Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin dahil walang sinuman ang nakakakita sa kanya bukod sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, ipamalita mo sa kanya ang magandang balita ng kapatawaran mula sa Allâh (ﷻ) sa kanyang mga kasalanan, at ang gantimpala mula sa Kanya sa Kabilang-Buhay sa lahat ng kanyang mga mabubuting gawain, na ito ay '*Al-Jannah*'.³⁰⁷

12. Katiyakan, bubuhayin Namin na mag-uli ang lahat ng namatay sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at itatala Namin ang lahat ng kanilang nagawa na masama at mabuti, at ang mga bakas ng kanilang mga nagawang kabutihan sa kanilang buhay pagkatapos nilang mamatay, katulad ng mabuting anak, mabuting kaalaman, kawanggawa, at gayundin ang masama na katulad ng pagsamba ng iba at paglabag sa Allâh, at ang lahat ng mga ito ay itatala Namin sa malinaw na talaan na ito ang pinakatalaan ng lahat ng talaan, na roon bumabalik ang lahat, na ito ay '*Al-Lawh Al-Mahfoudh*.' Na kung kaya, sa sinumang may kaisipan ay nararapat niyang suriin ang kanyang sarili; upang siya ay maging huwaran sa kabutihan sa kanyang sarili at pagkatapos niyang mamatay.

³⁰⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سُورَةُ يٰسٓ

الْحَاقَّةُ

13-14. At magbigay ka ng halimbawa, O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya mula sa iyong sambayanan, na tinatanggihan nila ang iyong paanyaya, ng halimbawa na mauunawaan nila, na ito ay kuwento ng isang bayan, nang dumating sa kanila ang mga Sugo, noong nagpadala Kami sa kanila ng dalawang Sugo upang aanyayahan sila sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagtalikod sa pagsamba ng iba, subalit tinanggihan ng bayang ito ang dalawang Sugo, na kung kaya, nagdagdag pa kami ng pangatlo upang patatagin ang dalawa, at sinabi ng tatlo sa nanirahan sa bayan na yaon: “Katiyakan, kami ay ipinadala sa inyo bilang mga Sugo.”

15. Sinabi ng mga nanirahan sa bayan na yaon sa mga Sugo: “Kayo ay hindi hihigit na mga tao lamang na katulad din namin, at hindi nagpahayag ang Allâh na Pinakamahabagin ng

anumang Rebelasyon. At kayo, O kayong mga Sugo ay mga nagsisinungaling.”

16-17. Sinabi ng mga Sugo bilang pagtitiyak: “Ang Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb’ na nagpadala sa amin ang Siyang Ganap na Nakaaalam na kami ay mga Sugo para sa inyo, at wala kaming tungkulin kundi iparating lamang nang malinaw ang mensahe, at wala kaming kakayahan na gabayan kayo dahil ang gabay ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi.”

18. Sinabi ng mga naninirahan sa bayan na yaon: “Katiyakan, nakikita namin na wala na kaming pag-asa sa inyo na mabuti, na kung kaya, kapag hindi kayo tumigil sa inyong paanyaya sa amin ay papatayin namin kayo sa pamamagitan ng pagbabato at magaganap sa inyo mula sa amin ang masidhing parusa.”

19. Sinabi ng mga Sugo: “Ang inyong kawalan ng pag-asa at ang masama ninyong gawain na pagsamba ng iba ay ito ang kasamaan na nasa inyo at sa inyo rin babalik, dahil kapag pinapayuhan ba kayo ng mabuti ay tinatawag ninyo itong masamang

pangitain at hinahamon ninyo kami ng pagpatay at pagparusa? Gayong ang katotohanan ay kayo ang lumampas ng hangganan sa pagiging masama at pagtangi.”

20-21. At dumating mula sa isang malayong lugar sa dulo ng siyudad ang isang lalaki na nagmamadali (nang malaman niya na ang mga nanirahan sa bayan ay nagbalak na patayin ang mga Sugo o di kaya ay parusahan), sinabi niya: *“O aking sambayanan! Sundin ninyo ang mga Sugo na ipinadala sa inyo mula sa Allâh (ﷻ), sundin ninyo sila dahil hindi sila humihingi ng kabayaran sa kanilang pagpaparating ng mensahe, dahil sila ay ginabayan sa kanilang pag-anyaya sa inyo tungo sa pagsamba sa Allâh (ﷻ) nang bukod-tangi.”*

Dito sa talatang ito ang katangian ng sinumang nagpupunyagi sa pag-uutos ng mabuti at pagbabawal ng masama.

22. *“At bakit hindi ko sasambahin ang Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha sa akin at sa Kanya kayo ay magbabalik lahat?”*

23-25. *“Sasamba ba ako ng iba na mga diyus-diyusan bukod sa Allâh na walang anumang magagawa, at kapag ninais ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin na gumawa ng kapinsalaan sa akin ay walang magagawa sa anumang kaparaanan ang mga diyus-diyusan na ito para ito’y pigilin sa akin at wala ring kakayahan para ako ay iligtas mula rito?”*

“Sa katunayan, kapag ito ay ginawa ko, walang pag-aalinlangang ako ay nasa malinaw na kamalian. Na kung kaya, ako ay naniwala sa Kanya na inyong ‘Rabb’³⁰⁸ (Allâh ﷻ), na kung kaya, makinig kayo sa anumang sasabihin ko sa inyo at sumunod kayo sa paniniwala sa Kanya.”

At nang sinabi niya ito ay nagdagsaan ang mga tao sa kanya at pinatay siya, na kung kaya, pinapasok siya kaagad ng Allâh (ﷻ) sa ‘Al-Jannah.’³⁰⁹

26. Sinabi sa kanya pagkatapos niyang mamatay: *“Pumasok ka na sa ‘Al-Jannah’ bilang parangal sa iyo.”*

27. Sinabi niya, habang siya ay nasa maligayang pamumuhay at pagpaparangal: *“Kung nabatid lamang sana ng aking sambayanan ang pagpapatawad ng aking ‘Rabb’ sa akin at pagpaparangal sa akin; dahil sa aking paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagtitiis ko habang Siya ay aking sinusunod, pagsunod ko sa Kanyang mga Sugo, hanggang sa ako ay pinatay, upang sila ay maniwala sa Allâh (ﷻ) at makapasok sa ‘Al-Jannah’ na tulad ko.”*

³⁰⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁰⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

28. At hindi na nangangailangan ang pangyayaring ito na magpadala pa Kami ng sundalo mula sa kalangitan upang sila ay parusahan pagkatapos nilang patayin ang lalaki na nagpayo sa kanila at pinasinungalingan ang mga Sugo dahil sa sila ay mga mahihina, at hindi na Namin kinakailangan pang magpababa ng mga anghel para sa mga sambayanan upang sila ay Aming puksain kundi magpapadala na lamang Kami ng parusa para sila ay wasakin.

29. Hindi nangyari ang pagwasak sa kanila kundi sa pamamagitan lamang ng isang malakas na ingay, na sa pamamagitan nito ay namatay silang lahat at walang natira sa kanila.

30. Kahabag-habag sa mga tao at sa kanilang pagsisisi sa Araw ng Muling Pagkabuhay kapag nakita na nila ang parusa, dahil walang sinumang Sugo na ipinapadala mula sa Allâh (ﷻ) nang hindi nila kinukutya at minamaliit.

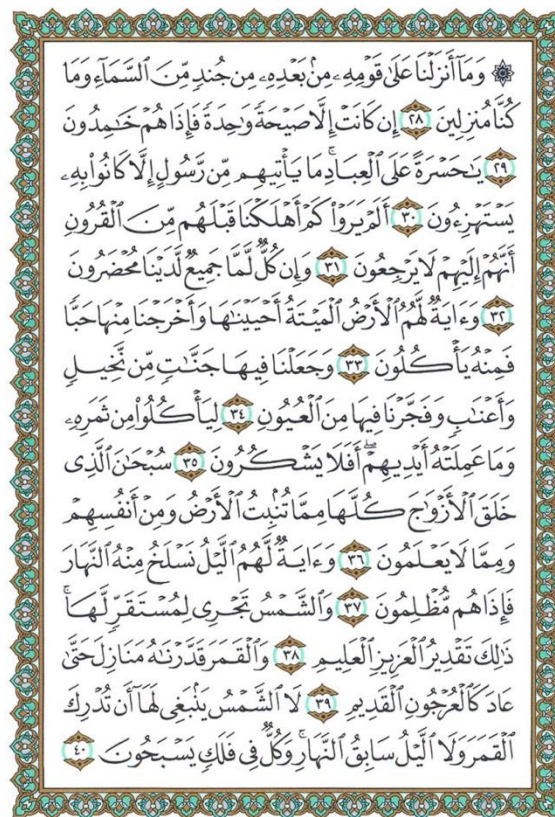
31. Hindi ba nila nakita na mga nangungutya at mapagkunan man lamang ng aral ang mga nauna sa kanila na iba't ibang nakalipas na henerasyon na pinukxa Namin at kailanman sila ay hindi na makababalik pa sa daigdig?

32. At lahat ng mga henerasyon na ito na Aming pinukxa at ang iba pa maliban sa kanila ay titipuning lahat tungo sa Amin sa Araw ng Muling Pagkabuhay para sa Paghuhukom at Pagbabayad.

33. At ang katibayan para sa kanila na mga walang pananampalataya hinggil sa kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) sa pagbubuhay na mag-uli: ay itong patay (o tuyot) na kalupaan na walang anumang tumutubong pananim ay binubuhay Namin sa pamamagitan ng pagpapadala ng tubig-ulan, at pinasisibol Namin mula rito ang iba't ibang pananim na kinakain ng tao at mga hayop. Na kung kaya, sinuman ang nagbubuhay ng kalupaan sa pamamagitan ng pagpapasibol ng mga luntian (mga

سورة يس

الحق القائل والعليم

tumutubong halaman o pananim) ay Siya rin ang bubuhay na mag-uli sa Kanyang nilikha pagkatapos ng kamatayan.

34. Ginawa Namin dito sa kalupaang ito ang mga hardin ng mga datiles at mga ubasan, at pinabubulwak Namin dito ang mga bukal ng tubig upang ito ay diligin.

35. Lahat ng ito ay upang mabuhay ang mga alipin mula sa bunga nito, at ito ay walang iba kundi mula sa Awa ng Allâh (ﷻ) sa kanila at hindi dahil sa kanilang pagpupunyagi at pagpapagod, at hindi rin sa kanilang talino at lakas, na kung kaya, hindi ba sila dapat na magpasalamat sa mga biyayang ito sa kanila, na ang mga ito ay mula sa mga biyaya na napakarami na hindi kayang bilangin?

36. Na kung kaya, luwalhati sa kadakilaan ng Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng lahat ng iba't ibang uri ng mga pananim na ito sa kalupaan, at gayundin sa mga sariling uri nila na mga kalalakihan at kababaihan, at sa iba pa na mga nilikha ng Allâh (ﷻ) na hindi nila alam. Siya ay Bukod-Tangi sa paglikha na hindi kailanman nararapat na magkaroon Siya ng katambal.

37. At ang isa pang tanda para sa kanila sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang ganap na kakayahan: ay ang gabi, na inaalís Namin sa pamamagitan nito ang liwanag ng araw kapag ito ay dumating, na kung kaya, ang mga tao ay nasa kadiliman na.

38. At ang tanda pa rin para sa kanila ay ang araw na umiikot lamang mismo sa sariling kinalalagyan nito, na ito ay itinakda ng Allâh (ﷻ) na hindi ito maaaring lumampas at hindi rin ito maaaring bawasan, kundi ito ay ganap na sasang-ayon sa kung ano ang eksaktong itinakda para rito, at ito ay pagtakda ng Allâh (ﷻ) na '*Al-'Azeez*' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan, na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na '*Al-'Aleem*' – ang Ganap na Nakaaalam na walang anumang naililihim sa Kanya.

39. At ang buwan ay tanda pa rin para sa kanila ang paglikha nito, at sinukat Namin ang daraanan nito sa bawa't gabi, na mag-uumpisa ito bilang isang maliit na gasuklay (o '*crescent*') hanggang sa ito ay maging isang bilog na buwan, at pagkatapos ay babalik na naman ito sa kaliitan na katulad ng matandang baluktot na tuyong sanga ng datiles dahil sa nipis, pagkabaluktot at pagkadilaw nito.

40. At lahat ng ito: araw, buwan, gabi at araw ay may kani-kanyang oras na itinakda ang Allâh (ﷻ) sa bawa't isa rito na hindi nito lalampasan, na kung kaya, hindi maaaring maabot ng araw ang buwan upang mabura nito ang kanyang liwanag o di kaya ay babaguhin nito ang kanyang dinaraan, at hindi rin maaari sa gabi na mauunahan nito ang araw, na papasok ito rito bago matapos ang oras ng araw, ang lahat ng ito: araw, buwan at planeta ay lumulutang sa mga sariling '*orbit*' (o ligiran) nito.

47. At kapag sinabi sa mga walang pananampalataya: “*Gumasta kayo mula sa kabuhayan na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa inyo,*” sasabihin nila sa mga mananampalataya bilang pangangatwiran: “*Bubuhayin ba namin at pakakainin namin ang sinuman na kapag ninais ng Allâh na pakainin ay mapapakain Niya? Na kung kaya, kayong mga naniwala ay nasa malinaw na pagkakamali dahil sa inyong mga ipinag-uutos sa amin.*”

48. At sinasabi ng mga walang pananampalataya bilang pagtangga at pagmamadali: “*Kailan pa ba mangyayari ang Muling Pagkabuhay kung kayo ay totoo sa inyong mga sinasabi?*”

49. Walang inaabangan ang mga walang pananampalataya sa kanilang pagmamadali sa babala ng Allâh (ﷻ) kundi isang sigaw ng unang ihip ng tambuli lamang sa oras ng pagkagunaw ng daigdig, at sila ay kukubkubin nang biglaan, habang sila ay nagtatalu-talo dahil sa kanilang kabuhayan dito sa daigdig.

50. At hindi magkakaroon ng kakayahan ang mga walang pananampalataya sa oras ng pag-ihip ng tambuli na makapaghabilin pa sa sinuman, at hindi na sila makababalik sa kanilang pamilya, kundi sila ay mamamatay na roon sa kanilang mga pamilihan at sa kinaroroonang lugar.

51. At pagkatapos ay hihipan ang tambuli sa ikalawang pagkakataon, at ibabalik sa kanilang mga katawan ang kanilang mga kaluluwa, at sila ay kaagad na lamang lilitaw mula sa kanilang mga libingan na patungo sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’ nang mabilisan.

52. Sasabihin ng mga walang pananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay bilang pagsisisi: “*Kapighatian sa amin, sino ang nagpabangon sa amin mula sa aming mga libingan?*” Sasagutin sila at sasabihin sa kanila: “*Ito ang ipinangako ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin at iniulat ng mga matatapat na mga Sugo!*”

53. Ang pagbangon mula sa mga libingan ay sa pamamagitan lamang ng isang malakas na pag-ihip sa tambuli, pagkatapos lahat ng nilikha ay sa Amin haahap para sa Paghuhukom at Pagbabayad!

54. Sa Araw na ito, magaganap ang makatarungang paghuhukom, na kung kaya, walang sinuman ang dadayain na mabawasan ang kanyang kabutihan o di kaya ay maragdagan ang kanyang kasalanan, at walang pagbabayad na magaganap kundi ito ay bunga rin lamang ng inyong nagawa sa daigdig.

55. Katiyakan, ang mga maninirahan sa ‘*Al-Jannah*’³¹⁰ sa Araw na yaon ay abalang-abala na di nila mapapansin ang iba dahil sa kaluguran at iba’t ibang uri ng mga biyaya na kanilang tinatamasa.

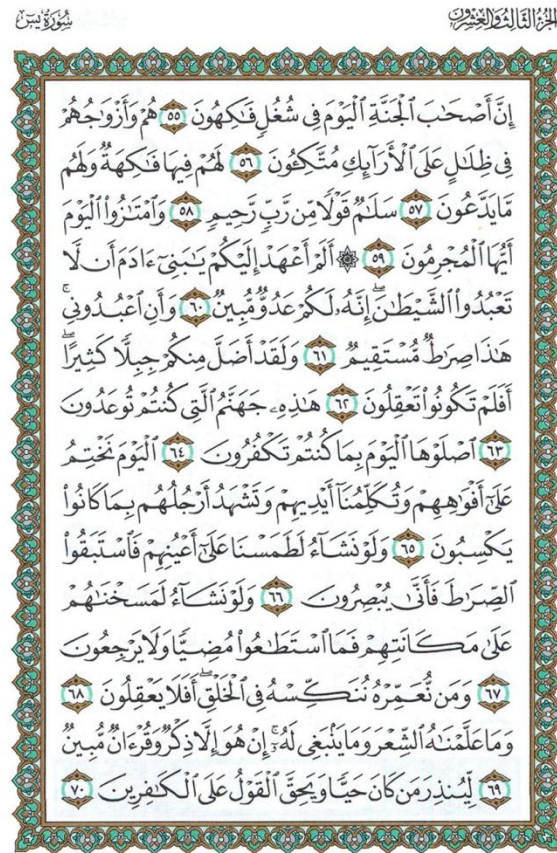
56. Sila at ang kanilang mga asawa ay nagpapakasaya sa pag-upo sa magagarang upuan na may mga palamuti na nasa ilalim ng mga maginhawa at kaiga-igayang lilim.

57. Para pa rin sa kanila sa ‘*Al-Jannah*’ ay iba’t ibang uri ng mga masasarap na prutas, at para sa kanila ang anuman na kanilang nais na iba’t ibang uri ng biyaya.

58. Para pa rin sa kanila ang nakahihigit na uri ng biyaya na ito ay kapag nakipag-usap sa kanila ang Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’³¹¹ na ‘*Raheem*’ – Ganap na Mapagmahal at Napakamaawain sa kanila bilang pagbabati ng ‘*Salâm*’ (kapayapaan). At doon ay mabubuo na sa kanila ang pinakamataas na uri ng kapayapaan sa lahat ng pagkakataon.

59. At sasabihin sa mga walang pananampalataya sa Araw na yaon: “O kayo na mga ‘*Mujrimûn*’ (mga kriminal, mga masasama, mga makasalanan, mga tumanggi sa Kaisahan ng Allâh, mga sumamba ng iba bukod sa Allâh o naglagay ng katambal sa pagsamba sa Allâh)! Bumukod na kayo sa mga mananampalataya at lumayo na kayo sa kanila.”

60. At sasabihin ng Allâh (ﷻ) sa kanila bilang pag-aalipusta at pagpapaalaala sa kanila sa nakaraan: “Hindi ba pinagpayuhan Ko kayo, O mga anak ni Âdam, sa pamamagitan ng pagpapayo ng Aking mga Sugo na huwag ninyong sambahin si ‘*Shaytân*’ at huwag kayong sumunod sa kanya? Dahil siya sa katotohanan ay malinaw ninyong kalaban.

³¹⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³¹¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

61. “At inutusan Ko kayo na sambahin lamang Ako nang bukod-tangi, dahil sa ang pagsamba at pagsunod lamang sa Akin at pagsalungat kay ‘Shaytân’ ay ito ang Matuwid na Landas na Daan patungo sa Aking Kaluguran at Aking mga ‘Jannât.’

62. “Katiyakan, iniligaw ni ‘Shaytân’ mula sa katotohanan ang marami sa inyo, na kung kaya, wala ba kayong pag-iisip, O kayong mga walang pananampalataya, na pipigil sa inyo sa pagsunod sa kanya?

63. “Ito ang Impiyernong-Apoy na ipinangako sa inyo sa daigdig dahil sa inyong di-paniniwala sa Allâh at pagtangi sa Kanyang mga Sugo.

64. “Pumasok na kayo rito ngayon at lasapin ninyo ang lagablab nito; dahil sa inyong di-paniniwala.”

65. Ngayon ay isasara Namin ang mga bibig ng mga walang pananampalataya, na kung kaya, hindi na sila makapagsasalita, at ang kanilang mga kamay ay mag-uulat sa Amin hinggil sa kung ano mismo ang ginawa nito, at titestigo sa Amin ang kanilang mga paa kung paano ito nagpunyagi sa daigdig at kung ano ang nagawa nito na mga kasalanan.

66. At kung gugustuhin Namin ay buburahin (o bubulagin) Namin ang kanilang mga mata upang hindi na sila makakita na tulad ng ginawa Naming pagsara sa kanilang mga bibig, upang sila ay magsipag-unahan sa ‘As-Sirât’ (tulay sa ibabaw ng Impiyerno) para sila ay makatawid, subalit paano ito mangyayari sa kanila kung nawalan na sila ng mga paningin?

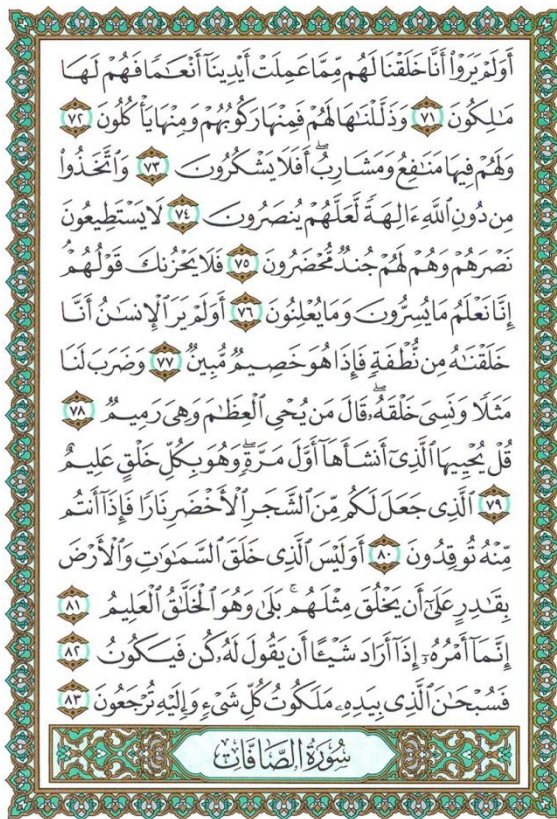
67. At kung gugustuhin Namin ay babaguhin Namin ang kanilang anyo at pananatilihin Namin sila sa kanilang kinaroroonan, na kung kaya, hindi na sila magkakaroon pa ng kakayahan na humakbang paharap (o pasulong) at hindi rin sila magkakaroon ng kakayahan na umatras pabalik.

68. At sinuman ang pahahabain Namin ang kanyang buhay hanggang sa siya ay tumanda ay ibabalik Namin siya sa dati niyang kahinaan na tulad noong siya ay murang edad pa lamang na kahinaan ng kaisipan at katawan, na kung kaya, hindi ba nila iniisip na ang sinumang may kakayahan na gawin ito ay kaya rin Niyang buhayin sila na mag-uli?

69-70. At hindi Namin tinuruan si Muhammad (ﷺ) ng tula, at hindi angkop sa kanya ang maging manunula, kundi ang anuman na kanyang dala-dalang mensahe ay paalaala lamang sa mga nagtatangan ng talino at malinaw na Aklat na Dakilang Qur’ân dahil sa mga batas, mga karunungan at mga pagpapayo na nakapaloob dito; upang balaan ang sinuman na buhay ang kanyang puso na nakikita niya ang liwanag, at upang maging karapat-dapat ang parusa sa mga di-naniniwala sa Allâh; dahil naitatag na sa kanila ang katibayan ng Dakilang Qur’ân bilang ganap na katibayan ng Allâh (ﷻ).

سُورَةُ يٰسٖنَ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ

71. Hindi ba nakita ng mga tao kung paano Namin nilikha sa pamamagitan ng Aming mga Kamay para sa kanila ang mga hayop upang maging madali ang pakinabang nila rito, at ito ay kanilang nakukuntrol?

72. At ito ay nilikha Namin para sa kanilang kapakinabangan, na mayroon mula rito ang kanilang sinasakyan sa kanilang paglalakbay, at nagdadala para sa kanila ng kanilang mga mabibigat na dalahin at mayroon din naman sa mga ito ang kanilang kinakain.

73. At para sa kanila mula rito ang iba pang kapakinabangan na nakakamtan nila, katulad ng pakinabang sa mga balahibo nito, buhok ('fur') upang maging palamuti sa tahanan, kasuotan at iba pa, iniinom nila ang gatas nito, na kung kaya, di ba karapat-dapat lamang na magpasalamat sila sa Allâh (ﷻ) na Siyang nagkakaloob sa kanila ng mga

ganitong biyaya at Siya lamang ang kanilang sasambahin?

74. At gumawa ang mga walang pananampalataya ng mga diyus-diyusan bukod sa Allâh na kanilang sinasamba; sa pag-aakalang ito ay makatutulong sa kanila at maililigtas sila mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

75. Hindi magkakaroon ng kakayahan ang mga diyus-diyusan na ito na tulungan ang mga sumamba sa kanila dahil mismo ang kanilang mga sarili ay hindi nila matutulungan, at ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh at ang kanilang sinamba na diyus-diyusan, silang lahat ay lilikumin sa kaparusahan at itatanggi nila ang isa't isa.

76. Na kung kaya, huwag mong ikalungkot, O Muhammad (ﷺ), ang kanilang di-paniniwala sa Allâh, ang kanilang pagtanggi at kanilang pag-aalipusta sa iyo; dahil katiyakang Ganap na Nababatid Namin kung ano ang kanilang kinikimkim at kung ano ang kanilang inilalantad, at ayon dito Amin silang tutumbasan.

77. Hindi ba nakikita ng tao na hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay ang umpisa ng paglikha sa kanya upang maging katibayan para sa kanya sa kanyang pagkabuhay na mag-uli, dahil walang pag-aalinlangang nilikha Namin siya mula sa ‘*Nutfah*’ na dumaan sa iba’t ibang yugto ng pagkalikha hanggang siya ay lumaki, at ngayon pagmasdan, siya mismo ang kumakalaban, na matindi ang kanyang pakikipaglaban at malinaw ang pakikipagtalo?

78. At nagbigay sa Amin ng halimbawa ang hindi naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli ng halimbawa na hindi maaaring ihalimbawa, dahil inihambing niya ang kapangyarihan ng nilikha sa kapangyarihan ng Tagapaglikha, at nakalimutan niya ang umpisa ng paglikha sa kanya at kanyang sinabi: “*Sino pa ba ang makapagbibigay ng buhay sa mga buto pagkatapos nitong mabulok at maging mga alabok?*”

79. Sabihin mo sa kanya: “*Ang bubuhay na mag-uli sa kanila ay Siya na lumikha sa kanya sa unang pagkakataon, dahil Siya ang Ganap na Nakaaalam sa Kanyang nilikha at walang anuman ang naililihim sa Kanya.*”

80. Na Siyang nagpalitaw para sa inyo ng apoy na nakasusunog mula sa luntiang puno na sariwa, at kayo mula roon ay nagsisipagsindi ng apoy, na kaya rin Niya kung gayon na palabasin ang isang bagay mula sa kabaligtaran nito. At nandito ang katibayan hinggil sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Ganap na Kapangyarihan, at kabilang sa Kanyang Ganap na Kapangyarihan ay pagpalitaw ng mga namatay mula sa kanilang mga libingan bilang mga buhay.

81. Hindi ba Siya na lumikha ng mga kalangitan at kalupaan at ang anuman na mga nasa loob nito, ang Siya ring may kakayahan na lumikha ng mga katulad nila at ibabalik lamang sila sa kung paano ang pagkalikha sa kanila sa una? Tunay nga, na Siya ang may kakayahan nito, dahil Siya ay ‘*Al-Khallâqul ‘Aleem*’ – ang Tagapaglikha sa lahat ng mga nilalang, na Ganap na Nakaaalam sa anuman na Kanyang nilikha at maging ang lilikhain pa lamang at walang anuman ang naililihim sa Kanya.

82. Ang pamamaraan lamang ng Allâh (ﷻ) ay kapag ninais Niya ang isang bagay ay sasabihin Niya lamang: ‘*Kun fayakun!*,’ ‘*Mangyari*’ at ito ay mangyayari! At kabilang dito ay ang pagsasanhi ng kamatayan at pagbibigay ng buhay, at gayundin ang pagbubuhay na mag-uli.

83. Na kung kaya, luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay dalisay na malayo sa anumang kahinaan at katambal, na Siya ang Nagmamay-ari ng lahat ng bagay, na Nangangasiwa sa lahat ng Kanyang nilikha na wala Siyang kahati at walang makapigil sa Kanya, at dito ipinakita ang mga palatandaan ng Kanyang kapangyarihan at sa kabuuan ng Kanyang biyaya, at sa Kanya kayo magbabalik para sa Paghuhukom at Pagbabayad.

سورة الصافات ٣٧

XXXVII – Sûrat As-Sâffât

[Kabanata As-Sâffât – Ang Mga Yaong Nakahanay Nang Pantay-Pantay na mga Anghel]

بسم الله الرحمن الرحيم

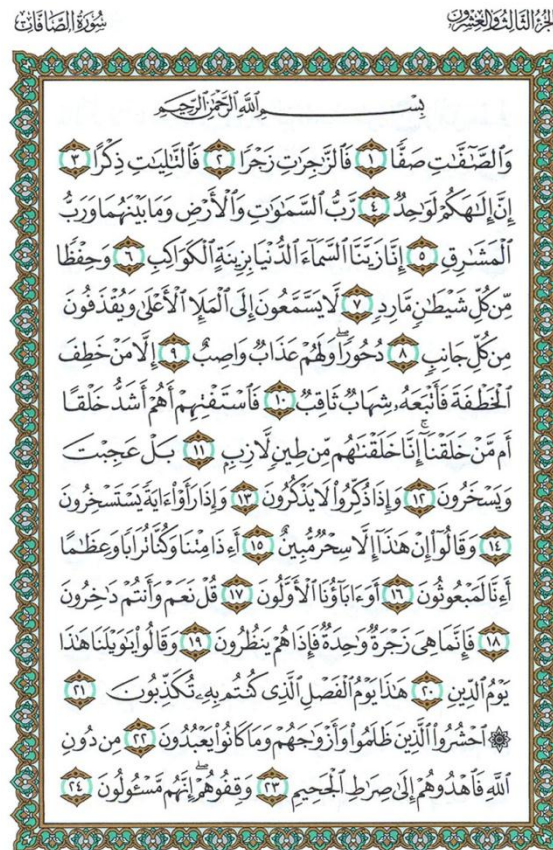
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga anghel sa kanilang pagsamba nang pantay-pantay na hanay at sa mga anghel na nagtutulak ng mga ulap sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at sa mga anghel na binibigkas nila ang mga papuri sa Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Salita. Katiyakan, ang inyong ‘ilâh’ o diyos na sinasamba, O kayong mga tao, ay nag-iisang ‘Ilâh’ lamang na walang katambal, na kung kaya, maging taos-puso ang inyong pagsamba sa Kanya at pagsunod.

Sumusumpa ang Allâh (ﷻ) sa sinuman na Kanyang nais sa Kanyang nilikha, subalit ang Kanyang mga nilikha ay hindi maaaring sumumpa sa iba bukod sa Kanya sapagka’t ang panunumpa sa iba bukod sa Allâh ay isang ‘Shirk’ (isang uri ng pagtatambal sa pagsamba sa Allâh).

5. Siya ang ‘Rabb’³¹² ng mga kalangitan at kalupaan at ang anuman na nasa pagitan nitong dalawa, at Siya ang ‘Rabb’ na Tagapangasiwa sa araw sa pagsikat nito at paglubog nito (o sa mga sinisikatan nito at mga nilulubugan nito).

³¹²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

6. Katiyakan, pinalamutian Namin ang mababang kalangitan ng palamuti na mga bituin.

7. At pinangalagaan Namin ang kalangitan sa pamamagitan ng mga bituin mula sa mga naghimagsik na mga ‘*Shaytân*’ na isinumpa.

8-9. Hindi makakayanan ng mga ‘*Shaytân*’ na makarating sa mga grupo ng mga matataas na nilikha, na ito ay mga kalangitan at ang sinuman na naroroon na mga anghel, upang makinig sa kanila sa anuman na kanilang sinasabi na ipinapahayag ng Allâh (ﷻ) mula sa Kanyang batas at pagtatakda, at sila (mga ‘*Shaytân*’) ay binabato sa pamamagitan ng mga bulalakaw sa lahat ng dako; upang sila ay itaboy at ilayo sa anumang pakikinig, at para sa kanila sa Kabilang-Buhay ang masidhing kaparusahan.

10. Maliban sa sinumang nagnanakaw ng pakikinig mula sa mga ‘*Shaytân*,’ na ito ay salita na mabilisan ang pagkarinig nila rito mula sa kalangitan, at ipaparating noong nakarinig sa sinumang nasa ibaba niya, at ipaparating naman noong nasa ibaba niya sa kasunod na nasa ibaba niya, hanggang sa ito ay mapasa-pasa sa kababa-babaan, at maaaring tumama sa kanya ang bulalakaw na nagliliyab bago niya ito maiparating sa iba at siya ay masunog, at maaari rin namang ito ay maiparating niya dahil sa ito ay itinakda ng Allâh (ﷻ) bago tumama sa kanya ang bulalakaw, at ito ay dadalhin niya sa iba hanggang sa makarating sa mga manghuhula, at hahaluan na nila ito ng isang daang kasinungalingan.

11. Na kung kaya, tanungin mo, O Muhammad (ﷺ), ang hindi naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli, kung mas mahirap ba silang likhain o ang mga ibang nilikhang ito? Dahil katotohanang nilikha Namin ang ama nila na si Âdam (ﷺ) mula sa madikit (malagkit) na alabok na pinagsama-sama.

12. Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan, subalit mamamangha ka, O Muhammad (ﷺ), sa kanilang pagpapasinungaling at pagtanggap sa Pagkabuhay na Mag-uli, at mas nakamamangha pa kaysa sa kanilang pagtanggap ang kanilang pag-aalipusta sa iyo at panlalait sa mga sinasabi mo.

13. At kapag pinaaalalahanan sila hinggil sa anuman na kanilang nakaligtaan ay hindi pinahahalagahan ang pagpapaalaala at hindi nila pinag-aaralan.

14. At kapag nakakita sila ng katibayan mula sa Allâh (ﷻ) na nagpapatunay ng iyong pagiging Propeta ay minamaliit at pinagtatakhan nila.

15-17. At kanilang sasabihin: “*Ang anuman na dala-dala mo ay walang iba kundi salamangka na malinaw sa pagiging salamangka nito! Kapag kami ba ay patay na at naging alabok na at ang aming mga buto ay nagkandudurug-durog na ay palalabasin pa ba kami mula sa aming mga libingan na mga buhay? At gayundin ang aming mga ninuno, bubuhayin pa ba rin sila na mag-uli gayong matagal na silang wala?”*

18. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): *“Oo, bubuhayin kayo na mag-uli at kayo ay mga hamak at mga walang halaga.”*

19. Sa pamamagitan lamang ng isang (nakabibinging) ingay ng pag-hip sa tambuli, at pagmasdan, sila ay nakatayo mula sa kanilang mga libingan na titig na titig sa kagimbal-gimbal na pangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

20. At kanilang sasabihin: *“Kapighatian sa amin! Ito na ba ang Araw ng Paghuhukom at Pagbabayad?”*

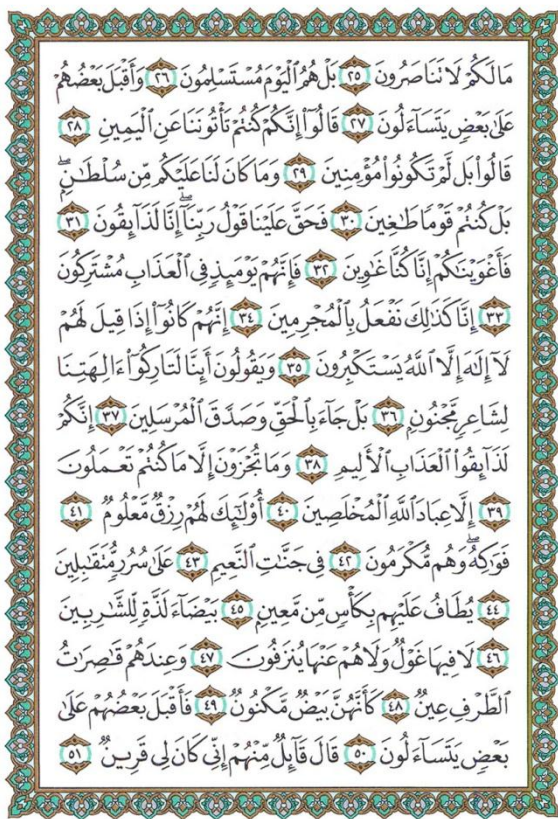
21. Sasabihin sa kanila: *“Ito ang Araw ng Pagpapasya sa pagitan ng nilikha na makatarungang pagpapasya na hindi ninyo pinaniwalaan noon sa daigdig at kinagawian ninyo na tanggihan.”*

22-23. *“Tipunin ninyo ang mga hindi naniwala sa Allâh at ang kanilang mga kasamahan, gayundin ang kanilang mga sinasamba bukod sa Allâh, at kaladkarin ninyo sila nang matinding pagkaladkad tungo sa Impiyernong-Apoy.*

24. *“At patigilin ninyo sila bago sila makarating sa Impiyerno; dahil sila ay papapanagutin sa anuman na kanilang nagawa at mga sinabi noong sila ay nasa daigdig pa at tatanungin sila na may paghamak na pagtatanong.”*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

25. At sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: “Bakit hindi kayo nagtutulongan sa isa’t isa?”

26. Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan! Kundi sa Araw na yaon ay susuko sila sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at hindi nila sasalungatin ang Allâh (ﷻ) at hindi sila lilihis, at wala silang maitutulong na anuman sa kanilang mga sarili.

27. At maghaharap sa isa’t isa ang mga walang pananampalataya at magsisi-sihan at magtatalu-talo.

28. Sasabihin ng mga sumunod sa kanilang mga sinunod: “Katiyakan, kinaugalian ninyo na kayo ay dumarating sa amin na nagpapanggap na kunwari ay ang dala-dala ay katotohanan at pinababalewala ninyo sa amin ang Batas at nilalayo ninyo sa kami mula rito at pinagaganda ninyo sa

amin ang bawa’t kasamaan at pagkaligaw.”

29. Tumugon ang sinunod sa mga sumunod sa kanila: “Katiyakan, hindi ang inyong inaangkin ang katotohanan, kundi ang inyong mga puso ang tumanggi sa paniniwala at tumanggap ng di-paniniwala at paglabag.”

30. “At wala kaming katibayan para sa inyo o di kaya ay lakas upang pigilan kayo mula sa paniniwala, kundi kayo ay mga tao na lumampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ).

31. “Na kung kaya, naging makatarungan sa atin ang mga babala ng ating ‘Rabb,’ at tayo sa katotohanan ay matitikman ang kaparusahan, kami at kayo, dahil sa ating nagawang kasalanan at paglabag noong tayo ay nasa daigdig pa.

32. “At iniligaw namin kayo mula sa Daan ng Allâh at paniniwala sa Kanya, at kami sa katotohanan ay ligaw na bago pa man, na kung kaya, napahamak kami dahil sa aming di-paniniwala at hinamak namin kayo sa pamamagitan ng pagsama ninyo sa amin.”

33. Na kung kaya, ang mga sumunod at ang mga sinunod ay magkakasama sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa kaparusahan, na katulad din ng kanilang pagsasama-sama sa daigdig sa paglabag sa Allâh (ﷻ).

34. Katiyakan, gayon ang ginagawa Namin sa mga yaong pinili nila ang paglabag sa Allâh sa daigdig kaysa sa pagsunod sa Kanya, na kung kaya, ipalalasap Namin sa kanila ang masidhing kaparusahan.

35. Katiyakan, sila na mga sumamba ng iba bukod sa Allâh noong sila ay nasa daigdig pa, kapag sinabi sa kanila: “*Lâ i-lâ-ha il-lal-lâh – walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin kundi ang Allâh (ﷻ)*,” at inaanyayahan sila tungo rito at inuutusan sila na iwasan ang anuman na salungat dito ay nagmamataas sila na tumatanggi mula rito at sa sinuman na nagdala nito.

36. At kanilang sinasabi: “*Tatalikuran ba namin ang pagsamba sa aming diyus-diyusan dahil lamang sa sinasabi ng manunula na ito na wala sa katinuan?*” Na ang ibig nilang sabihin ay si Muhammad (ﷺ), bilang pag-aalipusta at paninira.

37. Nagsinungaling sila, dahil hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan hinggil kay Muhammad (ﷺ), kundi ang dala-dala niya ay katotohanan na Dakilang Qur’ân at Kaisahan ng Allâh (ﷻ), at pinatotohanan niya ang mga Sugo sa anuman na kanilang mensaheng ipinarating mula sa batas ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Kaisahan

38. Walang pag-aalinlangan, O kayong mga walang pananampalataya dahil sa inyong sinabi at inyong di-paniniwala at pagtanggì ay malalasap ninyo ang masidhing kaparusahan.

39. At hindi kayo papagbabayaran sa Kabilang-Buhay kundi kung ano lamang na inyong ginawa rito sa daigdig na mga kasalanan.

40. Maliban sa mga alipin ng Allâh na taos-puso ang kanilang pagsamba sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, binukod-tangi sila ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Awa; dahil walang pag-aalinlangan, sila ay maliligtas sa masidhing kaparusahan.

41. Sila na mga maliligtas ay para sa kanila sa ‘*Al-Jannah*’³¹³ ang tiyak na kabuhayan na walang katapusan.

³¹³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

42-43. Itong kabuhayan na tinutukoy ay mga iba't ibang uri ng prutas, at sila roon ay pararangalan bilang kagandahang-loob mula sa Allâh (ﷻ), sa mga 'Jannât'³¹⁴ ng Kaligayahan na walang-hanggan.

44. At kabilang sa pagpaparangal sa kanila ng kanilang 'Rabb'³¹⁵ ay ang pag-iistima nila sa isa't isa na sila ay nakaupo sa mga trono na magkakaharap-harap sa isa't isa.

45-47. Ipinaiikot sa kanilang mga inuupuan ang mga tasa ng alak mula sa mga umaagos na ilog, na hindi sila nangangamba na ito ay maubos, na ito ay maputi na napakasarap na inumin na hindi nakasisira sa katawan at kaisipan.

48-49. At nandoroon para sa kanila sa kanilang mga inuupuan ang mga malilinis at mararangal na mga kababaihan na hindi titingin ang mga ito kundi sa kanilang mga asawa lamang na magaganda ang kanilang mga mata, na para silang mga itlog na nasa pugad na pinangalagaan na hindi pa nahawakan ng sinumang kamay.

50. Maghaharapan sila sa isa't isa na magtatanungan hinggil sa naging kalagayan nila noon sa daigdig at ang kanilang kahirapan, at kung ano ang ibinungang biyaya na ibinigay sa kanila sa 'Al-Jannah,' at ito ang kabuuan ng kapanatagan.

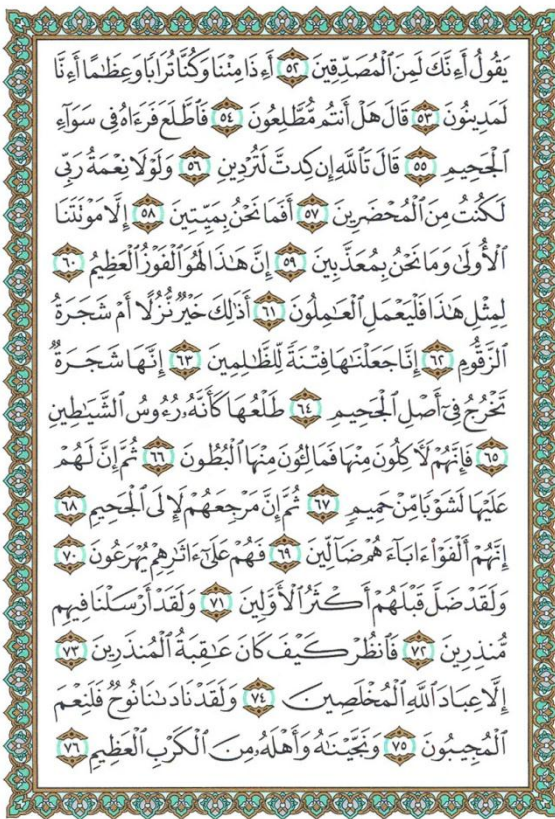
51. At sasabihin ng tagapagsalita nila na naninirahan sa 'Al-Jannah:' "*Katiyakan, mayroon tayong kasamahan (noon) sa daigdig na palagi nating kasa-kasama.*"

³¹⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³¹⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الصافات

الحمد لله الذي

52-53. Na kyang sinasabi: “Paano ka maniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli na ito ay isang bagay na nakapagtataka? Kapag tayo ba ay namatay na at nagkahiwa-hiwalay na ang ating mga katawan at naging alabok na tayo at naging mga buto na lamang ay bubuhayin pa ba tayong mag-uli, huhukuman at papag-babayarin sa ating mga nagawa?”

54-55. Sinabi ng mananampalatayang ipinapasok sa ‘Al-Jannah’³¹⁶ at sa kyang mga kasamahan: “Nakikita ba ninyo ang nangyari sa kasamahan natin (noon sa daigdig)?” Tumingin siya at nakita niya ang kyang kasamahan na nasa kalagitnaan ng Impiyerno.

56-57. Sinabi noong mananampalataya sa kyang kasamahan na hindi naniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli: “Walang pag-aalinlangan, muntik mo

na akong maipahamak sa pamamagitan ng pagpigil mo sa akin na maniwala, kung sinunod kita. Kung hindi lamang sa kagandahang-loob ng aking ‘Rabb’³¹⁷ na ginabayan Niya ako tungo sa paniniwala at pinatatag niya ako rito ay mapapabilang ako sa mga dadalhin sa kaparusahan na kasama mo.

58-60. “Katotohanan ba na tayo ay mananatili at magpapakasaya na hindi na tayo mamamatay maliban sa unang pagkamatay natin sa daigdig, at hindi na tayo paparusahan pagkatapos nating pumasok sa ‘Al-Jannah?’” Walang pag-aalinlangan, ang kasiyahan na natatamasa natin ay ang pinakadakilang tagumpay.

61. Sa katulad nitong ganap na kasiyahan at pagpapanatili magpasawalang-hanggan at dakilang tagumpay ay nagpupunyagi ang mga gumagawa ng kabutihan sa daigdig; upang ito ang kanilang paroroonan sa Kabilang-Buhay

³¹⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³¹⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

62. Ang ganito ba na naisalaysay na kaligayahan sa ‘*Al-Jannah*’³¹⁸ ang mas mabuti bilang pag-aasikaso sa panauhin at ang pagkakaloob na mula sa Allâh (ﷻ) ng mga masaganang biyaya o ang puno ng ‘*Zaqqum*’ na marumi na isinumpa na pagkain ng mga nasa Impiyerno?

63. Katiyakan, ginawa Namin ang ganito bilang pagsubok sa mga masasama na hinamak nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng di-paniniwala at paglabag, at sinabi nila bilang pangungutya, matinding pagdidiin sa pagtanggì at pagpapasinungaling sa Qur’ân: “*Katiyakan, sinasabi ng inyong kasamahan na mayroong puno sa Impiyerno at kinakain ng Apoy ang puno.*”

64-68. Katiyakan, ito ay puno na tumutubo mula sa kaila-ilaliman ng Impiyerno, napakapangit ang hugis ng bunga nito na parang ulo ng mga ‘*Shaytân*,’ na kung ganito ang katangian nito ay huwag mo nang itanong pa kung ano ang lasa nito. Katiyakan, ang mga walang pananampalataya ay kakain mula sa puno nito at mapupuno ang kanilang mga tiyan. At pagkatapos nilang kumain ay iinom sila ng marumi at mainit na pinaghalo ang pagiging marumi at init nito, pagkatapos ay walang pag-aalinlangang ang kanilang patutunguhan ay panibagong masidhing kaparusahang muli sa Impiynong-Apoy na naglalagablab.

69-70. Katiyakan, natagpuan nila ang kanilang mga ninuno na gumawa ng ‘*Shirk*’ – sumamba ng iba bukod sa Allâh at nasa pagkaligaw, na kung kaya, kaagad sila na sumunod sa kanila.

71. At katiyakan, naligaw sa katotohanan ang karamihang sambayanan bago ang iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ).

72. Katiyakan, nagpadala Kami sa mga sambayanan na yaon ng mga Sugo upang sila ay balaan sa kaparusahan subalit sila ay hindi naniwala.

73. Pagmasdan mo kung ano ang naging wakas nitong mga sambayanan na binigyan ng babala at tumanggi sa paniniwala. Walang pag-aalinlangang sila ay pinarusahan at naging aral ito sa mga tao.

74. Maliban sa mga alipin ng Allâh na taos-puso ang kanilang paniniwala sa Allâh (ﷻ), at binukod-tangi sila ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Awa dahil sa kanilang dalisay na layunin.

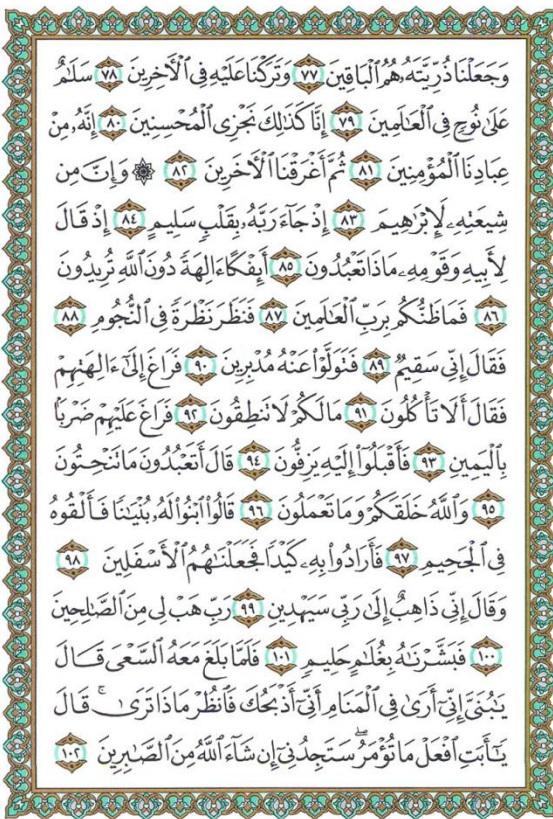
³¹⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

75. At katiyakan, nanawagan sa Amin ang Aming Propeta na si Nûh (نوح); upang tulungan Namin siya laban sa kanyang sambayanan at Kami ang pinakamabuting tagatugon sa kanyang panawagan.

76. At iniligtas Namin siya at ang kanyang pamilya at ang mga naniwala sa kanya mula sa pagmamalupit ng mga walang pananampalataya at mula sa pagkalunod sa dakilang delubyo.

سورة الصافات

المزمل والمدثر

77. At ginawa Namin ang pamilya ni Nûh, na sila ang nanatili pagkatapos ng pagkalunod ng kanyang sambayanan.

78. At nag-iwan Kami para sa kanya ng isang mabuting alaala at papuri ng mga tao mula sa mga darating na henerasyon pagkatapos niya.

79. Kapayapaan para kay Nûh (عليه السلام) at kaligtasan mula sa anumang masamang kuwento ng iba laban sa kanya, sa halip siya ay pinupuri ng iba't ibang henerasyon pagkatapos niya.

80. Katulad ng Aming pagbibigay ng gantimpala kay Nûh (عليه السلام) ay ganoon din Namin ginagantimpalaan ang lahat ng naging mabuti mula sa Aming mga alipin sa kanilang pagsunod sa Allâh (ﷻ).

81. Katiyakan, si Nûh (عليه السلام) ay kabilang sa Aming mga matatapat at

mga dalisay ang kalooban mula sa Aming mga alipin.

82. Sinanhi Namin na malunod ang iba na mga hindi naniwala mula sa kanyang sambayanan sa pamamagitan ng delubyo (o baha), at walang sinuman ang natira mula sa kanila.

83-87. At katiyakan, kabilang sa mga taong sumunod sa alituntunin ng kanyang (Nûh) 'Deen' ay ang Aming Propeta na si Ibrâhim (عليه السلام) noong siya ay dumating na tinataglay niya ang dalisay na puso na malayo sa lahat ng maling paniniwala at masamang pag-uugali, noong sinabi niya sa kanyang ama at sa kanyang sambayanan bilang hindi pagsang-ayon sa kanila:

"Ano ang inyong sinasamba bukod sa Allâh? Mas ninais ba ninyo na sambahin ang inyong mga diyus-diyusan at tinanggihan ninyo ang pagsamba sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tanging karapat-dapat lamang na sambahin? Ano ang iniisip ninyo na maaaring gawin sa inyo ng Allâh (ﷻ) na 'Rabb' ng lahat ng mga nilalang kapag kayo ay sumamba ng iba bukod sa Kanya?"

88-90. Pagkatapos ay tumingin si Ibrâhim (عليه السلام) bilang pagmumuni-muni sa mga bituin upang siya ay makatanggi na sumama sa kanila tungo sa kanilang pagdiriwang, at kanyang sinabi sa kanila: *“Katotohanan, ako ay may karamdaman.”* At ito ay hindi tuwirang pagtanggi mula kay Ibrâhim (عليه السلام), na kung kaya, siya ay pinabayaan na lamang nila at iniwan.

91-92. Pagkatapos ay tumungo siya nang mabilisan sa mga diyus-diyusan ng kanyang sambayanan at kanyang sinabi bilang panlalait: *“Hindi ba kayo kakain ng mga pagkaing inialay sa inyo ng inyong mga alagad? Bakit hindi kayo nagsasalita at hindi kayo tumutugon sa nagtatanong sa inyo?”*

93. Pagkatapos ay lumapit siya sa kanilang mga diyus-diyusan, at pinagpapalo niya at pinagbabasag niya sa pamamagitan ng kanyang kanang kamay; upang patunayan niya sa kanyang sambayanan ang kanilang kamalian sa pagsamba nila nito.

94. Pagkatapos siya ay pinuntahan nila na nagmamadali at galit na galit.

95-96. At sinalubong sila ni Ibrâhim (عليه السلام) na matatag na nagsasabi: *“Paano ninyo sinasamba ang mga rebulto na inukit ninyo mismo at ginawa ng inyong mga kamay, at tinalikuran ninyo ang pagsamba sa Allâh (الله) na inyong ‘Rabb’ at lumikha sa inyong sinasamba?”*

97. – At nang napatunayan niya sa kanila ang katibayan ay ginamit na nila ang kanilang lakas – at kanilang sinabi: *“Magtayo kayo ng gusali at punuin ninyo ng mga panggatong, pagkatapos kapag nag-aapoy na ay saka ninyo itapon si Ibrâhim doon.”*

98. At nagpakana sila ng masamang balakin laban kay Ibrâhim (عليه السلام) upang siya ay patayin at ginawa Namin silang hamak, pinakamababa at talunan; dahil sa pangyayaring ito ay naitatag ni Ibrâhim (عليه السلام) ang kanyang katibayan at walang nagawa ang kanilang pakana.

99-100. At sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام): *“Katiyakan, ako ay tutungo sa aking ‘Rabb’ sa lugar na kung saan maisasakatuparan ko ang aking pagsamba sa Kanya; dahil walang pag-aalinlangang tiyak na gagabayan Niya ako sa kabutihan hinggil sa aking pagsamba at sa aking makamundong buhay. O aking ‘Rabb!’ Pagkalooban Mo ako ng mabuting anak.”*

101. Na kung kaya, tinugunan Namin ang kanyang panalangin, at ibinigay Namin sa kanya ang magandang balita na pagkakaroon ng anak na ‘Haleem’ – na siya ay magiging maunawain paglaki niya na ito ay si Ismâ`il (عليه السلام).

102. At nang lumaki na si Ismâ'il (عليه السلام), siya ay naglalakad na kasama ng kanyang ama, ay sinabi ng kanyang ama: “*Katiyakan, nakita ko sa aking panaginip na kinakatay kita bilang pag-aalay, na kung kaya, ano ang masasabi mo?*” – ang mga panaginip ng mga Propeta ay totoo – sinabi ni Ismâ'il (عليه السلام) bilang pagmamahal sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*,’³¹⁹ na pagiging masunurin sa kanyang ama, at kaagapay niya sa pagsunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ): “*O kagalang-galang kong ama! Gawin mo kung ano ang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa iyo, na ako ay ihahandog, katiyakan, matatagpuan mo ako sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ), na matiisin, masunurin bilang paghangad ng Kanyang gantimpala.*”

³¹⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

103. Pagkatapos, nang isinuko nilang dalawa ang kanilang mga sarili sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at nagpasailalim, at inihiga na ni Ibrâhim (ﷺ) ang kanyang anak at pinatagilid niya ang kanyang mukha na nakaharap sa kalupaan upang ito ay kanyang ialay.

104-105. At tinawag Namin si Ibrâhim (ﷺ) sa ganitong matindi niyang kalagayan: “O Ibrâhim, katiyakan, naisagawa mo ang ipinag-utos sa iyo, at naisakatuparan mo ang iyong panaginip, katiyakan, kung paano ka Namin ginagantimpalaan sa iyong pagiging tapat ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang mga naging mabuti na katulad mo, at ililigtas Namin sila mula sa kapahamakan dito sa buhay sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

106. “Katiyakan, ang kautusan sa pag-alay mo sa iyong anak ay mabigat na pagsubok na nagpapatunay ng iyong pagiging tapat sa iyong pananampalataya.”

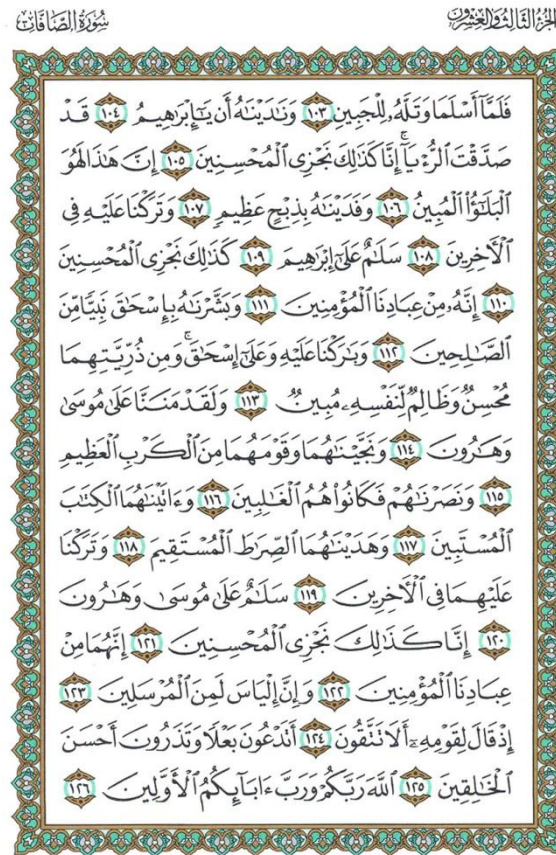
107. At iniligtas Namin si Ismâ`il (ﷺ) at gumawa Kami ng panghalili para sa kanya na malaking tupa.

108. At nag-iwan Kami para kay Ibrâhim (ﷺ) ng mabuting alaala mula sa mga darating pang sambayanan pagkatapos niya.

109. Pagbati ng ‘Salâm’ (kapayapaan) para kay Ibrâhim (ﷺ) mula sa Allâh (ﷻ), at pagkakaloob ng panalangin ng kaligtasan para sa kanya mula sa lahat ng di-kanais-nais.

110. Kung paano Namin ginantimpalaan si Ibrâhim (ﷺ) sa kanyang pagiging masunurin at pagsunod sa Aming kautusan ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang mga mabubuti mula sa Aming mga alipin.

111. Katiyakan, siya ay kabilang sa Aming mga alipin na mananampalataya na naisakatuparan ang kanilang pagiging tunay na alipin.

112. At ipinagkaloob Namin kay Ibrâhim (عليه السلام) ang magandang balita ng pagkakaroon ng anak na si Ishâq (عليه السلام) – isang Propeta na kabilang sa mga mabubuti; bilang gantimpala sa kanyang pagiging matiisin at pagiging bukal na pagtanggap sa kautusan ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*’³²⁰ at pagiging masunurin sa Kanya.

113. At ibinaba Namin para sa kanilang dalawa ang biyaya. At mayroon sa kanilang lahi ang naging masunurin sa kanyang ‘*Rabb*,’ na matuwid sa kanyang sarili at mayroon din ang naging masama na inapi ang kanyang sarili sa pamamagitan ng malinaw na pagtangi at paglabag.

114-115. At katiyakan, pinagkalooban Namin si Mousã (عليه السلام) at Hâroun (عليه السلام) ng pagka-Propeta at mensahe, at iniligtas Namin silang dalawa at ang kanilang tagasunod mula sa pagkalunod at mula sa pang-aalipin sa kanila at panghahamak.

116. At ipinagkaloob Namin ang tulong sa kanila, na kung kaya, ito ay naging karangalan sa kanila, tagumpay at pangingibabaw laban kay Fir`âwn at sa kanyang angkan.

117-119. At ipinagkaloob Namin sa kanilang dalawa ang malinaw na kasulatan, na ito ay ‘*Tawrah*,’ at ginabayan Namin sila sa Matuwid na Landas na walang kabaluktutan, na ito ay Islâm na ‘*Deen*’ ng Allâh na ipinadala Niya ang Kanyang mga Propeta sa pamamagitan ng mensahe nito, at nag-iwan Kami para sa kanila ng magandang alaala at papuri mula sa darating pagkatapos nila.

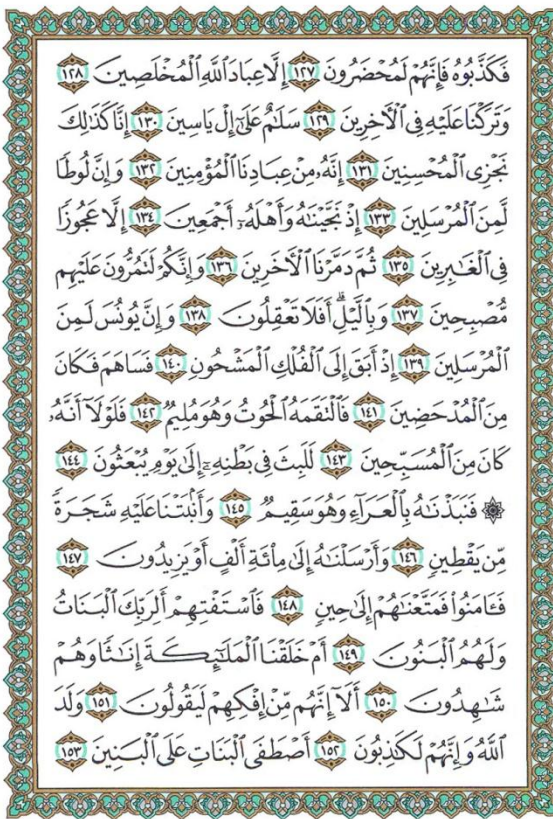
120-122. Kapayapaan, para kay Mousã (عليه السلام) at Hâroun (عليه السلام) mula sa Allâh (ﷻ) at papuri, pagkakaloob ng panalangin para sa kanila ng kaligtasan sa lahat ng kapinsalaan at di-kanais-nais, at kung paano Namin ginantimpalaan silang dalawa ng mabuting gantimpala ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang mga mabubuti mula sa Aming mga alipin na mga dalisay ang kalooban sa pamamagitan ng katapatan, paniniwala at pagsunod. Katiyakan, silang dalawa ay kabilang sa mga alipin Namin na mga matatag sa kanilang paniniwala.

123-126. At katiyakan, ang Aming alipin na si Ilyâs (عليه السلام) ay kabilang sa mga pinarangalan Namin ng pagiging Propeta at pagiging Sugo, noon sinabi niya sa kanyang sambayanan mula sa angkan ni Isrâ`îl: “*Matakot kayo sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi at maging maingat kayo at huwag kayong sumamba ng iba bilang katambal sa pagsamba sa Kanya, paano ninyo sinasamba ang mga diyus-diyusan at tinatalikuran ninyo ang pagsamba sa Allâh (ﷻ) na ‘Ahsanul Khâliqeen’ – Pinakamahusay sa lahat ng mga tagapaglikha, samantalang Siya ang inyong ‘Rabb’ na lumikha sa inyo at lumikha ng iyong mga ninuno na mga nauna sa inyo?*”

³²⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الصافات

الحمد لله رب العالمين

127-128. Hindi pinaniwalaan ng sambayanan ni Ilyâs ang kanilang Propeta, na kung kaya, walang pag-aalinlangan, titipunin sila ng Allâh (ﷻ) sa Araw ng Muling Pagkabuhay para sa paghuhukom at pagpaparusa, maliban sa mga alipin ng Allâh na taos-puso ang kanilang pagsunod sa 'Deen' ng Allâh, dahil katiyakan, sila'y maliligtas mula sa Kanyang kaparusahan.

129-132. At nag-iwan Kami para kay Ilyâs (عليه السلام) ng magandang papuri mula sa mga susunod pang sambayanan pagkatapos niya. Kapayapaan bilang pagbati kay Ilyâs (عليه السلام) mula sa Allâh (ﷻ) at papuri sa kanya. At kung paano Namin ginantimpalaan si Ilyâs (عليه السلام) ng mabuting gantimpala sa kanyang pagsunod ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang mga mabubuti mula sa Aming mga alipin na mga mananampalataya. Katiyakan, siya ay kabilang sa Aming mga alipin na

mananampalataya na mga dalisay ang kanilang kalooban para sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng katapatan at paniniwala.

133-135. At katiyakan, pinili Namin ang Aming alipin na si Lût (عليه السلام), at ibinilang Namin siya sa mga Sugo, noong iniligtas Namin siya at ang lahat ng kanyang pamilya mula sa kaparusahan maliban sa matandang babae, na ito ay kanyang asawa dahil siya ay napahamak kasama ng mga napahamak mula sa kanyang sambayanan dahil sa kanyang di-paniniwala.

136. Pagkatapos ay winasak Namin ang iba na nanatili na walang pananampalataya mula sa kanyang sambayanan.

137-138. Katiyakan, kayo na taga-Makkah ay nadaraan ninyo sa inyong paglalakbay ang mga tahanan ng sambayanan ni Lût at ang mga bakas na naiwan nila habang kayo ay naglalakbay sa umaga, nadaraan din ninyo habang kayo ay

naglalakbay sa gabi, na kung kaya, hindi ba ninyo pinag-iisipang mabuti, upang kayo ay magkaroon ng takot na baka mangyari sa inyo ang katulad ng nangyari sa kanila?

139-140. At katiyakan, ang Aming alipin na si Yûnus (يونس) ay Aming pinili at ibinilang Namin siya sa mga Sugo. Noong siya ay tumakas mula sa kanyang bayan na ito ay hindi ipinag-utos sa kanya ng Allâh (الله) na kanyang ‘*Rabb*,’ at sumakay siya ng sasakyang-pandagat na punung-puno ng mga pasahero at mga bagahe.

141. At nang napalibutan na sila ng mga malalaking alon ay nagkasundo na magpalabunutan ang mga nakasakay sa sasakyang-pandagat upang mabawasan ang lulan nito dahil sa pangamba na sila ay malunod, at si Yûnus (يونس) ang nabunot sa palabunutang yaon.

142. At itinapon siya sa karagatan at kinain siya ng malaking isda, at si Yûnus (يونس) ay nakagawa ng isang bagay na karapat-dapat na papanagutin.

143-144. At kung hindi lamang sa kanyang nagawa na maraming pagsamba at mabuting gawa bago siya napunta sa tiyan ng malaking isda at sa kanyang pagpupuri sa Allâh (الله) habang siya ay nasa loob ng tiyan ng malaking isda, na kanyang sinasabi: “*Lâ i-lâ-ha il-la an-ta sub-hâ-na-ka in-nî kun-tu mi-nadz-dzâ-li-meen*” (walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat na sambahin kundi Ikaw, O Allâh, Luwalhati sa Iyo, katiyakan, ako ay kabilang sa mga masasama na nakagawa ng kasalanan) ay mananatili siya sa tiyan ng malaking isda at ito na ang kanyang magiging libingan hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

145. At inilabas Namin siya mula sa tiyan ng malaking isda, at ipinadpad Namin siya sa dalampasigan na may patag na kalupaan na walang puno at walang kabahayan – ilang na kalupaan – na nasa mahinang kalagayan ang kanyang pangangatawan.

146. At pinasibol Namin para sa kanya ang halaman ng ‘*kara`*’ (‘*gourd*’ o halamang gumagapang na tulad ng kalabasa) para siya liliman at mapakinabangan niya ito.

147-148. At ipinadala Namin siya tungo sa isang daang libong mga tao o higit pa kaysa rito mula sa kanyang sambayanan, at naniwala sila sa kanya, na kung kaya, pinagkalooban Namin sila ng pansamantalang kaligayahan dito sa daigdig hanggang sa pagdating ng kanilang itinakdang kamatayan.

149. Tanungin mo, O Muhammad (ﷺ), ang iyong sambayanan: “*Paano nila itinangi para sa Allâh (الله) ang mga anak na kababaihan na kanilang kinamumuhian, at*

itinangi naman nila sa kanilang sarili ang mga anak na kalalakihan na yaon ang kanilang labis na inaasam?"

150. At itanong mo rin sa kanila: “O nilikha ba Namin ang mga anghel na mga kababaihan, na sila ay nandoroon habang nililikha ang mga ito?”

151-152. At katiyakan, kabilang sa kanilang kasinungalingan ay ang pagsasabi nila: “Nagkaroon ang Allâh (ﷻ) ng anak na lalaki,” na walang pag-aalinlangang sila ay mga sinungaling; dahil sila ay nagsasabi ng bagay na hindi nila alam.

153. Ano ba ang dahilan kung gayon na mas pipiliin ng Allâh (ﷻ) ang mga anak na kababaihan kaysa sa mga anak na kalalakihan?

154. Napakasama ng paghatol na inyong ginagawa, O kayong mga tao, na itinangi ninyo sa Allâh (ﷻ) ang mga anak na kababaihan at sa inyo naman ay mga anak na kalalakihan, samantalang kayo ay hindi ninyo naiibigan sa inyong mga sarili ang mga anak na kababaihan.

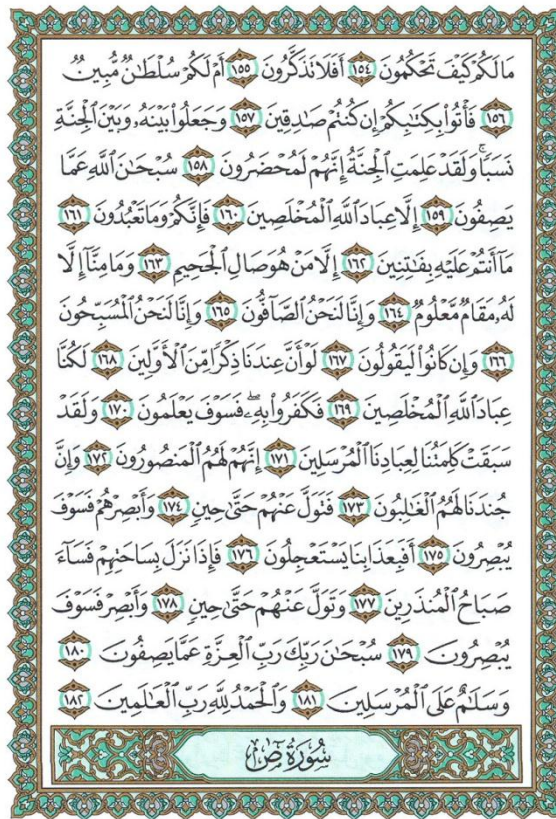
155. Hindi ba kayo nakakaunawa na ang Allâh (ﷻ) ay hindi maaaring magkaroon ng anak? Kataas-taasan sa Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo sa kanilang pagbibintang.

156. O di kaya ay mayroon ba kayong malinaw na katibayan sa inyong sinasabi at inaangkin na kasinungalingan?

157. Kung kayo ay may katibayan na nasa kasulatan na nagmula sa Allâh (ﷻ) ay ipakita ninyo kung kayo ay nagsasabi ng katotohanan!

سورة الصافات

سورة الصافات

158. Itinuring (o inimbento) ng mga ‘Mushrikûn’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – na ang Allâh (ﷻ) at ang mga ‘Jinn’ ay may ugnayang magkamag-anak, samantalang alam ng mga ‘Jinn’ na sila (mga ‘Jinn’) ay titipunin at papananagutin sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

159. Luwalhati sa Allâh (ﷻ), Siya ay malayo sa anumang hindi karapat-dapat na para sa Kanya na itinatangi ng mga walang pananampalataya.

160. Subalit ang mga alipin ng Allâh (ﷻ) na taos-puso sila sa kanilang pagsamba sa Kanya ay hindi nila itinatangi sa Allâh (ﷻ) ang anuman maliban sa kung ano ang angkop sa Kanyang Kamaharlikaan at Kadakilaan.

161-163. Katiyakan, kayo na sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay wala kayong sinasamba bukod sa Allâh kundi mga diyus-diyusan lamang, na wala kayong inililigaw na sinuman maliban sa sinumang itinakda ng Allâh (ﷻ) na Kataas-taasan na siya ay susunugin sa Impiyerno; dahil sa kanyang di-paniniwala at pagiging masama.

164-166. Sinabi ng mga anghel: “Walang kahit sinuman sa amin kundi mayroon siyang nakabukod na lugar sa kalangitan, at kami sa katotohanan ay nakatayo na nakahanay sa pagsamba namin sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang kagustuhan, at katiyakan, kami ay lumuluwalhati sa Kanya bilang pagdakila, na Siya ay malayo sa anumang hindi karapat-dapat na para sa Kanya.”

167-169. At katiyakan, sinasabi nila na mga walang pananampalataya na taga-Makkah bago ka pa ipinadala, O Muhammad (ﷺ): “Kung dumating lamang sa amin ang mga Aklat at mga Propeta na katulad ng dumating sa mga nauna sa atin, ay magiging alipin tayo ng Allâh (ﷻ) na mga matatapat sa paniniwala at mga taos-puso sa pagsamba.”

170. At noong dumating sa kanila ang mga kuwento hinggil sa mga naunang mga tao at kaalaman hinggil sa mga darating pa na mga tao, at ang ganap na kasulatan, at ang pinakamabuti sa lahat ng mga Sugo na siya ay si Muhammad (ﷺ) ay hindi nila pinaniwalaan, katiyakan, matutunghayan nila kung ano ang parusa sa kanila sa Kabilang-Buhay.

171-173. At katiyakan, nauna na ang Aming pagpasya, na hindi na mababago para sa Aming mga alipin na mga Sugo, na walang pag-aalinlangan, para sa kanila ang pangigingibabaw laban sa kanilang mga kalaban sa pamamagitan ng katibayan at kapangyarihan, at katiyakan, ang Aming mga sundalo na mga nakikipaglaban sa Daan patungo sa Amin ay walang pag-aalinlangang sila ay mananal laban sa kanilang mga kalaban sa lahat ng pagkakataon dahil sa ang pagturing sa tunay na tagumpay ay ang pagwawagi sa dakong huli.

174-175. Na kung kaya, tumalikod ka, O Muhammad (ﷺ), mula sa kanila na nagmamatigas, at hindi tumanggap ng katotohanan hanggang matapos ang itinakda mo na panahon bilang palugit, at darating ang kautusan ng Allâh (ﷻ) para sila ay parusahan, pagmasdan mo kung ano ang parusa na mangyayari sa kanila dahil sa paglabag nila sa iyo, at walang pag-aalinlangang makikita nila ang anumang mangyayari sa kanila na kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

176-177. Minamadali ba nila ang pagbaba ng parusa Namin sa kanila, O Muhammad (ﷺ)? At kapag bumaba ang Aming parusa sa kanila ay magiging napakasamang umaga ang kanilang umaga.

178-179. Na kung kaya, pabaya mo na sila, O Muhammad (ﷺ), hanggang sa pahintulutan ng Allâh (ﷻ) na maganap ang parusa sa kanila, at pagmasdan mo sila, dahil walang pag-aalinlangang makikita nila ang anumang mangyayari sa kanila na parusa ng Allâh (ﷻ).

180. Luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ang ‘*Rabb*’ na Dakila, na Siya ay malayo sa anumang itinatangi nila na mga kasinungalingan laban sa Kanya.

181. At tuluy-tuloy na kapayapaan bilang pagbabati ng Allâh (ﷻ), at ang pagpupuri at kaligtasan ay para sa lahat ng mga Sugo.

182. At papuri sa Allâh (ﷻ) na ‘*Rabb*’³²¹ ng mga nilalang mula sa umpisa magpasawalang-hanggan, na Siya lamang ang Bukod-Tanging karapat-dapat nito, na Siya ay walang katambal.

³²¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة ص ٣٨

XXXVIII – Sûrat Sâd

[Kabanata Sâd – (Ang Titik) Sâd]

بسم الله الرحمن الرحيم

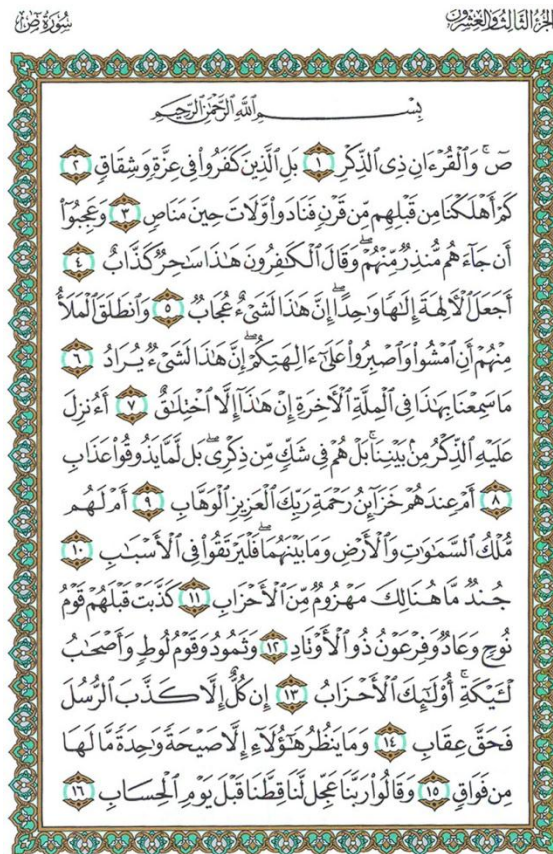
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-2. Sâd – Ang katulad nitong titik ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’ Sumusumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Qur’ân na nilalaman nito ang pagpapaalaala sa mga tao sa kanilang pagkalimot subalit ang mga walang pananampalataya ay nagmamataas sa katotohanan at nilalabag ito.

3. Marami sa mga sambayanan na Aming pinuksa na nauna kaysa sa mga walang pananampalataya na ito sa Allâh (ﷻ), na sila ay humingi ng saklolo nang dumating sa kanila ang parusa at nanawagan sila na sila ay magsisipagsisi, subalit ang panahon ay hindi na panahon ng pagtanggap ng pagsisisi, at hindi na panahon ng kaligtasan mula sa anumang dumating sa kanila na kaparusahan.

4-5. At namangha sila na mga walang pananampalataya kung paano nagpadala ang Allâh (ﷻ) ng Sugo na tao na mula sa kanila; upang sila ay hikayatin tungo sa Allâh (ﷻ) at balaan mula sa Kanyang parusa, at kanilang sinabi: “Katiyakan, siya ay hindi Sugo kundi siya ay sinungaling sa kanyang sinasabi, at sinasalamangka niya lamang ang kanyang sambayanan, dahil paano niya gagawin ang maraming

diyus-diyusan na iisang diyos na lamang? Katiyakan, ang kanyang dala-dalang mensahe at paghikayat ng iba tungo rito ay isang bagay na nakapagtataka.”

6-7. Nagpunta ang mga pinuno ng mga tao na siyang matataas mula sa kanila upang hikayatin ang kanilang sambayanan na (sinasabi): “*Hayaang manatili kayo sa inyong pagsamba ng iba bukod sa Allâh at magtiis kayo sa rami ng inyong diyus-diyusan! Katiyakan, ang dala-dala ng Sugong ito ay isang bagay na binalak lamang na ang hangarin ay pamumuno at pangunguntol, na hindi namin narinig sa relihiyon ng aming mga ninuno na mga Quraysh at gayundin sa mga Kristiyano ang katulad ng kanyang paanyaya, dahil ito ay walang iba kundi pagsisinungaling lamang!*

8. “*Bukod-tangi lamang ba na si Muhammad ang binigyan ng kapahayagan ng Dakilang Qur’ân mula sa atin?”* Hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan kundi sila ay may pag-aalinlangan hinggil sa pagpapahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), at pagkapadala sa iyo bilang Sugo, at katiyakan, sinabi nila ito; dahil sa hindi pa nila natikman ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ), dahil kung natikman lamang nila ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ) ay hindi sila magkakaroon ng lakas ng loob sa kanilang mga nasabi.

9. O sila ba ay nagmamay-ari ng imbakan ng Biyaya ng iyong ‘Rabb’ na Dakila sa Kanyang Kaharian, na nagbibigay ng anuman na Kanyang nais na kabuhayan at kagandahang-loob sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha?

10. O di kaya ay pagmamay-ari ba nila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ang mga kalangitan at kalupaan at ang anumang nasa pagitan nito, upang sila ay magkaloob o di kaya ay magpigil? Kung totoo na sila nga ay magsagawa sila kung gayon ng hagdanan sa anumang kaparaanan para sila ay makarating sa kalangitan at pigilan nila ang anghel sa pagpababa ng Rebelasyon kay Muhammad (ﷺ).

11-14. Sila na mga sundalo ng mga walang pananampalataya ay mga sundalo na matatalo, dahil kung paano natalo ang iba na mga grupo ng mga sundalo na nauna sa kanila ay ganoon din sila.

Bago pa sila, hindi naniwala ang mga nauna na sambayanan ni Nûh, ni `Âd, ni Fir`âwn na mga nagtatangan ng dakilang lakas, gayundin ang sambayanan ni Thamoud, ni Lût at ang mga nanirahan sa mga puno at mga hardin na sila ay ang sambayanan ni Shu`ayb.

Sila ay mga nasyon na nag-umpuk-umpukan sa di-paniniwala at pagtanggì at bawa’t isa sa kanila ay nagsama-sama rito. At walang sinuman sa kanila kundi tinanggihan ang mga Sugo, na kung kaya, sila ay naging karapat-dapat sa parusa ng Allâh (ﷻ) at ito ay nangyari sa kanila.

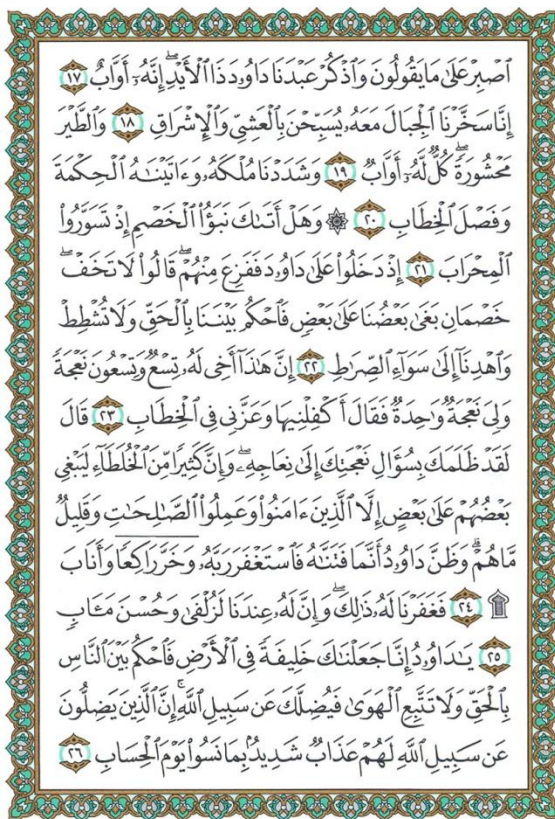
15. At walang hinihintay ang mga walang pananampalataya habang sila ay nananatili sa pagsamba ng iba bukod sa Allâh kundi ang pagdating sa kanila ng parusa sa pamamagitan ng isang ihip lamang ng tambuli na ito ay tuluy-tuloy at walang patid.

16. At sinabi nila: “*O aming ‘Rabb!’*”³²² *Madaliin Mo na ang aming bahagi mula sa Iyong parusa rito sa daigdig bago dumating ang Araw ng Muling Pagkabuhay,*” at ito ay bilang pang-iinsulto mula sa kanila.

³²²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة ص

الحزب الثاني والعشرون

17. Tiisin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anuman na kanilang sinasabi na hindi mo gusto, at alalahanin mo ang Aming alipin na si Dâwood (عليه السلام) na nagtatangan ng lakas laban sa mga kalaban ng Allâh at pagtitiis sa pagsunod sa Allâh (ﷻ), dahil siya sa katunayan ay palaging nagbabalik-loob sa Allâh (ﷻ) hanggang sa ang Allâh (ﷻ) ay nasiyahan sa kanya. (Ito ay bilang pagpapagaan sa kalooban ni Propeta Muhammad ﷺ).

18-19. Katiyakan, ginawa Namin na magpasailalim sa kanya ang mga kabundukan na pumupuri at niluluwalhati ang Allâh (ﷻ) sa umpisa ng araw at sa dulo nito na kasama si Dâwood (عليه السلام), at gayundin ang mga ibon na nagsasama-sama kasama niya na sumusunod sa kanya.

20. At pinalakas Namin ang kanyang kaharian dahil sa kanyang katatagan, pagiging kagalang-galang, kapangyarihan at pangingibabaw, at pinagkalooban Namin siya ng pagiging Propeta, at makatarungang paghahatol sa pananalita at pagpapasya.

21-22. At dumating ba sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang kuwento ng dalawang may hindi pinagkasunduan ('litigant' – may usapin) na nilukso nila ang bakod ng bahay-dalanginan ni Dâwood (عليه السلام), at nagulat siya sa pagpasok nilang dalawa? Sinabi nila sa kanya: "*Huwag kang matakot, dahil kaming dalawa ay may hindi pinagkasunduan (may usapin) dahil inapi ng isa sa amin ang isa, na kung kaya, hatulan mo ang pagitan namin ng makatarungang paghatol at huwag kang papanig sa alinmang dalawa sa amin sa iyong paghatol, at gabayan mo kami tungo sa Matuwid na Daan.*"

23. Sinabi ng isa sa dalawa: "*Katotohanan, itong aking kapatid (sa pananampalataya) ay mayroon siyang siyamnapu't-siyam na kambing, at ang pagmamay-ari ko lamang ay isang kambing at binalak pa niya na makuha ito, at kanyang sinabi: 'Ibigay mo sa akin, at mahigpit ang kanyang pananalita sa akin, at nadaig niya ako.'*"

24. Sinabi ni Dâwood (ﷺ): “Katiyakan, dinaya ka ng iyong kapatid sa pamamagitan ng paghiling niya sa iyo na isama ang iyong kambing sa kanyang mga kambing, at katiyakan, marami sa mga magkakasosyo ay hinahamak nila ang isa’t isa, at nilalamangan sa pamamagitan ng pagkuha ng kanyang karapatan at hindi siya nagiging pantay sa kanyang sarili maliban sa mga mananampalataya na mga mabubuti dahil hindi nila dinadaya ang isa’t isa at sila ay mangilan-ngilan lamang.”

At natiyak ni Dâwood (ﷺ) na sinubok Namin siya sa pamamagitan nitong dalawa na may di napagkasunduan, at humingi siya ng kapatawaran sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb,’³²³ at nagpatirapa siya bilang pagbaling sa Allâh (ﷻ) na may pagsisisi.

25. Na kung kaya, pinatawad Namin siya at ibinilang Namin siya sa mga malalapit sa Amin, at inihanda Namin para sa kanya ang mabubuting patutunguhan sa Kabilang-Buhay.

26. O Dâwood (ﷺ)! Katiyakan, pinili ka Namin na mangasiwa rito sa kalupaan at ginawa ka Namin na hari rito, na kung kaya, magpasya ka nang makatarungan at maging pantay sa paghatol sa pagitan ng mga tao, at huwag mong sundin ang iyong kagustuhan sa paghahatol, dahil ikaw ay maliligaw mula sa ‘Deen’ ng Allâh at Kanyang batas.

Katiyakan, ang mga naligaw mula sa Daan ng Allâh ay para sa kanila ang masidhing kaparusahan sa Impiyerno, dahil sa kanilang pagkalimot hinggil sa Araw ng Pagtutumbas at Paghuhukom. Naririto sa talatang ito ang pagpapayo sa mga namumuno na sila ay maging makatarungan sa paghatol at pamumuno sa pamamagitan ng pagpapatupad sa Rebelasyon mula sa Allâh (ﷻ), at huwag silang lumihis mula rito dahil sila ay maliligaw mula sa Daan ng Allâh.

³²³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

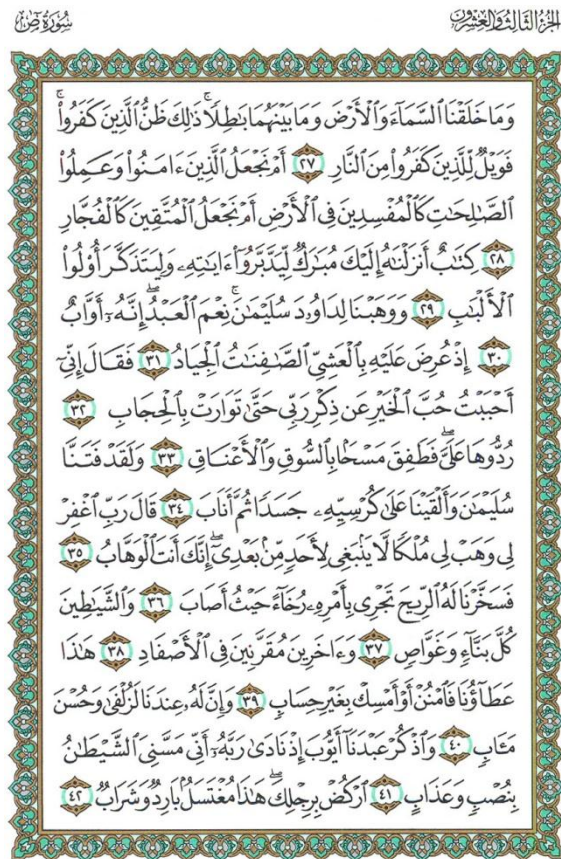
27. At hindi Namin nilikha ang kalangitan at kalupaan at ang anuman na nasa pagitan nito nang walang kadahilanan at hindi bilang paglalaro lamang, ito ang akala ng mga walang pananampalataya, na kung kaya, kapighatian sa kanila sa parusa sa Impiyerno sa Araw ng Muling Pagkabuhay; dahil sa kanilang maling paniniwala at di nila paniniwala sa Allâh (ﷻ).

28. Ituturing ba Namin ang mga naniwala at gumawa ng mga kabutihan na katulad ng mga naminsala rito sa kalupaan, o di kaya ay gagawin ba Namin ang mga matatakutin na mga mananampalataya sa Allâh (ﷻ) na katulad ng mga masasama na dinaniniwala? Itong pagpapantay sa ganitong mga katangian ay hindi tugma sa karunungan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang batas, na kung kaya, hindi sila magkakatulad para sa Allâh (ﷻ), sa halip, ginagantimpalaan ng Allâh (ﷻ) ang mga naniwala na mga matatakutin, at pinaparusaan Niya ang mga namiminsala na mga masasama.

29. Ang Aklat na ito, O Muhammad (ﷺ), na Aming ibinaba sa iyo ay punung-puno ng biyaya; upang suriin nila ang mga talata nito at sundin ang mga patnubay nito at paniwalaan ang mga katibayan nito, at upang maalaala ng mga nagtatangan ng matitinong pag-iisip ang anuman na ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa kanila.

30. At ipinagkaloob Namin kay Dâwood (ﷺ) ang kanyang anak na si Sulaymân (ﷺ), at biniyayaan Namin siya at pinatatag Namin ang kanyang kalooban sa pamamagitan niya. Napakabuting alipin ni Sulaymân (ﷺ)! Katiyakan, palagi niyang ibinabaling ang kanyang sarili sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kanyang pagbabalik-loob sa Kanya at paghihingi ng kapatawaran.

31. Alalahanin mo, noong iniharap sa kanya sa oras ng ‘Asr’ (dapit-hapon) ang sinanay at mga mabibilis na mga kabayo, na tumatayo sa pamamagitan ng tatlong paa

at naiaangat nito ang pang-apat; dahil sa galing at gaan nito, at patuloy na ito ay nagpapamalas sa kanyang harapan hanggang sa sapitin ang paglubog ng araw.

32-33. Kanyang sinabi: “*Katotohanan, mas minahal ko ang kayamanan kaysa pag-alaala sa aking ‘Rabb,’*” hanggang sa naglaho na sa kanyang dalawang mata ang araw (dahil sa kadiliman ng gabi). Pagkatapos ay kanyang sinabi: “*Ibalik ninyo sa akin ang inyong ipinakitang kabayo,*” at ito ay ibinalik sa kanya, at sinimulan niyang tagpasin sa pamamagitan ng espada ang mga paa at leeg nito, at katayin; bilang pagsamba sa Allâh (ﷻ), dahil sa ito ang naging dahilan ng kanyang pagkalimot sa kanyang pagdarasal. At ang pagkatay ng kabayo bilang pagsamba ay ipinahihintulot sa kanyang ‘Shari`ah’ (o batas noon).

34-36. At katiyakan, sinubok Namin si Sulaymân (ﷺ) at pinaupo Namin sa kanyang trono ang ‘Jasad’ – kalahating katawan na bata, na ito ay ipinanganak noong siya ay sumumpa sa Allâh (ﷻ) na iikutan niya ang lahat ng kanyang asawa at lahat sila ay magkakaroon ng anak na gagawin niyang mangangabayo na magaling sa pakikipaglaban sa Daan ng Allâh, subalit hindi niya sinabi: “*Insha`Allâh (ﷻ) – kapag ninais ng Allâh (ﷻ)!*” at ginawa niyang ikutan ang lahat ng kanyang asawa at walang sinuman ang nagdalang-tao kundi isang babae lamang na ang kanyang naging anak ay kalahating katawan lamang, pagkatapos ay nanumbalik si Sulaymân (ﷺ) sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’³²⁴ at humingi ng kapatawaran.

Kanyang sinabi: “*O aking ‘Rabb!’ Patawarin Mo ako sa aking kasalanan, at ipagkaloob Mo sa akin ang bukod-tanging dakilang kaharian na hindi tataglayin ng sinumang tao pagkatapos ko, dahil walang pag-aalinlangan, Ikaw, O Allâh (ﷻ) ay ‘Al-Wahhab’ – ang Ganap at Napakasagana ang Kabutihan at bilang Tagapagkaloob.*”

Na kung kaya, dininig Namin siya, at ginawa Namin na magpasailalim sa kanya ang hangin na gumagalaw na sumusunod sa kanyang kagustuhan, kahit gaano kalakas ito ay sumusunod sa kanyang kagustuhan.

37-39. At pinasunod din Namin sa kanya ang mga ‘Shaytân’ na ginagamit niya sa kanyang mga gawain: mayroon sa kanila ang tagapagtayo ng mga gusali, at mga tagasisid sa karagatan, at ang iba naman sa kanila ay mga masasamang ‘Shaytân’ na sila ay mga nakakadena.

Itong dakilang kaharian at bukod-tanging pagpapasailalim ng mga bagay sa iyo, O Sulaymân (ﷺ), ay isang kagandahang-loob mula sa Amin, na kung kaya,

³²⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

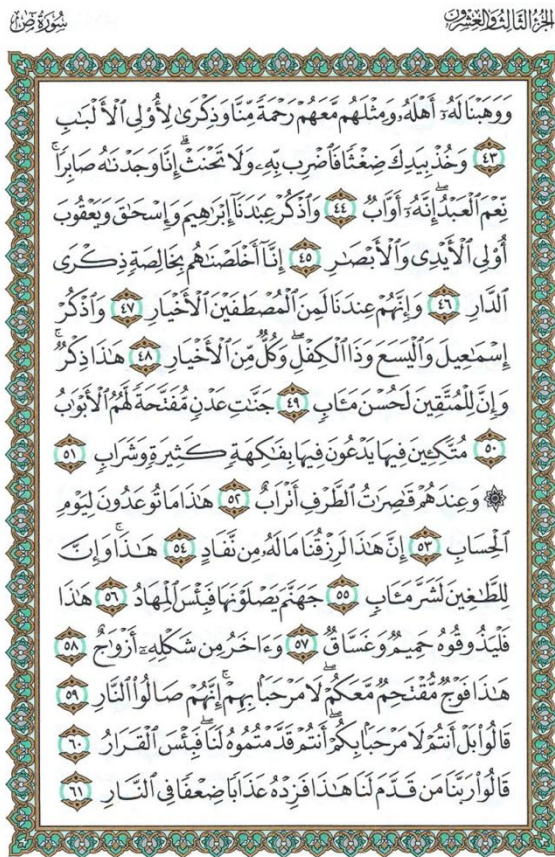
pagkalooban mo ang sinuman na iyong nais o pagkaitan mo man ang sinuman na iyong nais ay wala kang pananagutan hinggil dito.

40. At katiyakan, si Sulaymân (ﷺ) para sa Amin sa Kabilang-Buhay ay kabilang sa mga malalapit at mabuti ang kanyang patutunguhan.

41. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang Aming alipin na si Ayyûb (عليه السلام), noong siya ay nanalangin sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb.’³²⁵ *“Katiyakan, si ‘Shaytân’ ay nagpakana sa akin ng pagpapahirap, pasakit at pagdadalamhati; na nasira ang aking katawan, kayamanan at pamilya.”*

42. Sinabi Namin sa kanya: *“Isikad mo ang iyong paa sa kalupaan at bubukal mula roon ang malamig na tubig, na kung kaya, uminom ka mula roon at maligo ka at mawawala sa iyo ang sakit at ang anuman na iyong pasakit.”*

³²⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

43. At pinagaling Namin ang kanyang sakit at pinarangalan Namin siya, at ipinagkaloob Namin sa kanya ang kanyang pamilya, na asawa't anak, at dinagdagan pa namin ng katulad pa nila ng mga anak at mga apo, lahat ng mga ito ay Biyaya at Awa mula sa Amin bilang parangal sa kanya dahil sa kanyang pagtitiis, at aral, paalaala sa mga nagtatangan ng matinong pag-iisip; upang mabatid nila na ang kapalit ng pagtitiis ay kaginhawahan at kaligtasan sa anumang kapighatian.

44. At sinabi Namin sa kanya: “Kunin mo sa pamamagitan ng iyong kamay ang isang bungkos ng manipis na dahon at ipalo mo sa iyong asawa bilang pagpapatupad ng iyong panumpaan, at huwag mong sirain ang iyong sinumpaan;” dahil siya noon ay sumumpa na papaluin niya ng isang daang palo ang kanyang asawa kapag siya ay pinagaling ng Allâh, dahil siya

ay nagalit sa kanyang asawang babae noong siya ay nagkasakit dahil lamang sa maliit na kadahilanan, at ang kanyang asawa ay mabuting babae, na kung kaya, kinaawan siya ng Allâh, ganoon din siya (Ayyûb), sa pamamagitan ng pagbibigay ng ganitong kaalaman. Katiyakan, natagpuan Namin si Ayyûb (عليه السلام) na matiisin sa mga pagsubok, napakabuti niyang alipin dahil siya ay palaging nagbabalik-loob sa Allâh (ﷻ) at sumusunod.

45. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang Aming mga alipin at mga Propeta: na si Ibrâhim (عليه السلام), si Ishâq (عليه السلام) at si Ya`qûb (عليه السلام); dahil sila ay walang pag-aalinlangang matatatag sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at matutuwid sa kanilang pagsunod sa ‘Deen’ ng Allâh.

46-47. Katiyakan, binukod-tangi Namin sila ng dakilang pagtatangi, dahil inilagay Namin sa kanilang mga puso ang pag-alaala sa Kabilang-Buhay, na kung kaya, sumunod sila sa Allâh (ﷻ), at inaanyayahan nila ang mga tao tungo rito, at pinaaalalahanan nila ang mga tao hinggil dito. Katiyakan, sila para sa Amin ay kabilang sa Aming mga pinili upang sumunod, at pinili Namin sila sa Aming mensahe.

48. At alalahanin mo pa rin, O Muhammad (ﷺ), ang Aming mga alipin: si Ismâ`il (عليه السلام), si Alyasa` (عليه السلام) at si Dhul-Kifl (عليه السلام), ng magandang pag-alaala; dahil katiyakang bawa't isa sa kanila ay kabilang sa mga mabubuti na pinili ng Allâh (ﷻ) mula sa Kanyang mga nilikha, at pinili ng Allâh (ﷻ) para sa kanila ang ganap na kalagayan at katangian.

49-51. Itong Qur`ân ay paalaala at karangalan para sa iyo, O Muhammad (ﷺ), at sa iyong sambayanan na mga tagasunod. At katiyakan, para sa mga matatakutin sa Allâh at sumusunod sa Kanya ang mabuting patutunguhan sa Amin sa mga 'Jannât',³²⁶ na kanilang tutuluyan, na kung saan, nakabukas para sa kanila ang mga pintuan nito, na sila ay mga nakasandal sa mga upuan na pinalamutian, hihingin nila ang anuman na nais nila na iba't ibang uri ng mga prutas na napakasagana at maraming uri ng inumin, na mula sa anumang kagustuhan ng kanilang mga sarili, na naiibigan ng kanilang mga paningin.

52. At para rin sa kanila ang mga kababaihan na bukod-tanging nakatuon lamang ang kanilang paningin sa kanilang mga asawa (na mga kalalakihan), na pare-pareho ang kanilang mga edad.

53-54. Itong kasiyahan ang mga ipinangako sa inyo, O kayong mga matatakutin sa Allâh, sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at katiyakan, ito ay Aming ipagkakaloob sa inyo na kabuhayan na walang katapusan at walang pagkaubos.

55-56. Itong nabanggit na mga katangian ay para lamang sa mga matatakutin sa Allâh. Subalit ang mga lumampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng di-paniniwala at mga pagkakasala, ay para sa kanila ang pinakamasamang patutunguhan, na ito ay Impiyerno na roon sila ay parurusahan na napalilibutan sila ng apoy sa lahat ng dako, na kung kaya, napakasamang higaan ang kanilang kalalagyan.

57-58. Ang parusang ito ay tubig na napakainit, at nana na tumatagas mula sa katawan ng mga nasa Impiyerno, na kung kaya, iinumina nila at lalasapin nila ito, at mayroon pang iba't ibang uri ng parusa para sa kanila na kahawig din nito.

59. At kapag dumating na ang mga masasama sa Impiyerno ay mumurahin nila ang isa't isa, at sasabihin nila sa isa't isa: "*Ito ay grupo na kabilang sa makapapasok sa Impiyerno na kasama sa inyo na papasok,*" at tutugon sila: "*Hindi namin sila tinatanggap dito at wala na silang lugar na patutunguhan sa Impiyerno! Katiyakang sila ay susunugin sa mainit na Impiyerno na katulad ng aming paghihirap.*"

³²⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

60. Sasabihin naman ng kasunod na grupo na tagasunod ng mga masasama: “*Hindi ang inyong inaakala ang katotohanan kundi kayo ang talagang hindi katanggap-tanggap dito; dahil kayo ang nagdala sa amin dito sa tirahan sa Impiyerno dahil iniligaw ninyo kami sa daigdig, at napakasamang patutunguhan ang Impiyernong-Apoy.*”

61. At nanalangin sila na sinabi: “*O aming ‘Rabb!’³²⁷ Ang sinumang nagligaw sa amin sa daigdig na inilayo kami sa patnubay ay doblehin Mo para sa kanya ang parusa sa Impiyerno.*”

³²⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

62-63. At sasabihin ng mga masasama: “Bakit hindi natin nakikita rito sa Impiyerno ang mga kalalakihan na ibinilang natin sila na kabilang sa mga masasama sa daigdig? Ang pagmamaliit ba natin sa kanila at pag-aalipusta ay isang kamalian o sila ba ay talagang kasama pa rin natin sa Impiyerno subalit hindi lamang natin sila nakikita?”

64. Katiyakan, ito ay pagtatalo ng mga nasa Impiyernong-Apoy, at itong pagtatalo ng mga nasa Impiyernong-Apoy at pag-aaway-away nila ay katotohanan na tiyak na magaganap.

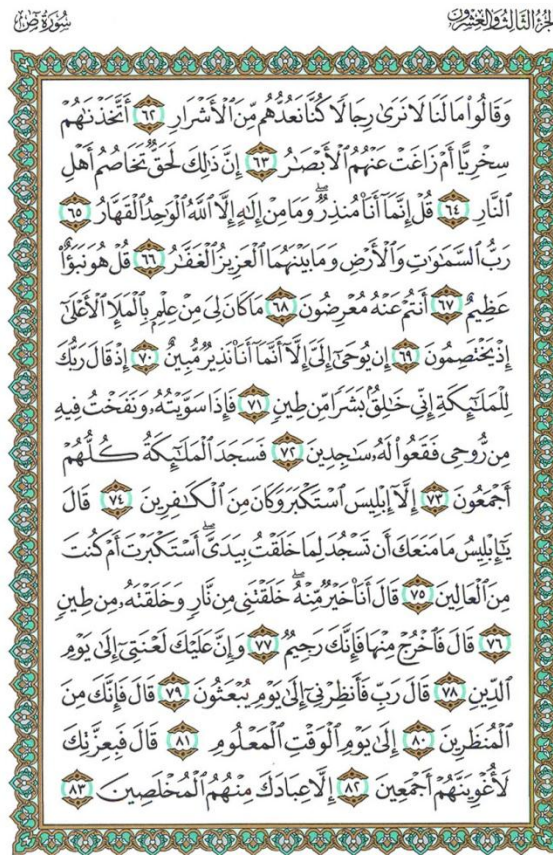
65. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa iyong sambayanan: “Katiyakan, binabalaan ko lamang kayo mula sa parusa ng Allâh (ﷻ) na ito ay katiyakang mangyayari sa inyo; dahil sa inyong pagtanggì at di-paniniwala, at walang sinuman ang may karapatan

at karapat-dapat na sambahin bukod sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, na Siya ang Bukod-Tangi at Nag-iisa sa Kanyang paglikha, na ‘*Al-Qahhâr*’ – ang Tagapagkontrol na kontrolado Niya ang lahat ng bagay na nagagapi Niya ang lahat.

66. “Siya ang Nagmamay-ari ng mga kalangitan at kalupaan at ang anumang nasa pagitan nitong dalawa, na ‘*Al-Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang paghihiganti, na ‘*Al-Ghaffâr*’ – ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng sinumang nagsipagsisi at nagbabalik-loob tungo sa Kanyang pagmamahal.”

67-68. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa iyong sambayanan, “Katiyakan, ang Qur’ân na ito ay magandang balita na dakila ang kapakinabangan nito, subalit nakaliligtaan ninyo ito na nilalayuan ninyo na hindi ninyo sinusunod!

69. “Wala akong kaalaman sa marangal na pagtatalo ng mga anghel sa kalangitan hinggil sa paglikha kay Âdam (عليه السلام), kung hindi ito itinuro ng Allâh (ﷻ) sa akin at binigyan Niya ako ng Kapahayagan.

70. “Hindi ako pinagpayahagan ng Allâh (ﷻ) ng kaalaman na hindi ko alam kundi upang balaan ko kayo sa Kanyang kaparusahan at linawin sa inyo ang Kanyang batas.”

71-72. Ipaalaala mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Noong sinabi ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb’³²⁸ sa mga anghel, ‘Katiyakan, Ako ay lilikha ng isang tao mula sa alabok. At kapag naihugis Ko na ang kanyang katawan at nalikha Ko na siya, at naihinga Ko na sa kanya ang kanyang kaluluwa, at nagkaroon na siya ng buhay ay magpatirapa kayo sa kanya bilang pagbati at parangal, at hindi bilang pagsamba at pagdakila; dahil ang pagsamba ay hindi maaari kundi sa Allâh (ﷻ) lamang na Bukod-Tangi. Subalit sa batas ng huling kapayahagan ang pagpapatirapa bilang pagbati at parangal ay ipinagbawal na.’”.

73-74. Nagpatirapa ang lahat ng mga anghel bilang pagsunod at pagpapatupad sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) maliban kay Iblees, dahil walang pag-aalinlangan, hindi siya nagpatirapa kundi bilang pagmamataas at siya ay kabilang sa mga walang pananampalataya na nauna na sa kaalaman ng Allâh (ﷻ).

75. Sinabi ng Allâh (ﷻ) kay Iblees: “Ano ang nagpigil sa iyo na magpatirapa sa kanya na pinarangalan Ko at nilikha Ko siya sa pamamagitan ng Aking dalawang kamay? Nagmataas ka ba kay Âdam o ikaw ay kabilang sa mga mapagmataas sa iyong ‘Rabb?’” Nasa talatang ito ang katibayan hinggil sa katangian ng Allâh (ﷻ) na dalawang kamay ayon sa pagtatangi na angkop sa Kanyang kadakilaan.

76. Sinabi ni Iblees bilang pagsalungat sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb.’ “Hindi ako nagpatirapa sa kanya, dahil ako ay mas higit na mabuti kaysa sa kanya, dahil sa nilikha Mo ako mula sa apoy at siya ay nilikha Mo mula sa alabok.” (At ang apoy ay mas mabuti kaysa sa alabok batay sa pananaw ni Iblees).

77-78. Sinabi ng Allâh (ﷻ) sa kanya: “Umalis ka sa ‘Al-Jannah,’³²⁹ dahil ikaw ay isinumpa, at ikaw ay inilayo, at katiyakang para sa iyo ay pagtatatagoy at patuloy na paglalayo mula sa Awa ng Allâh (ﷻ) hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay.”

79. Sinabi ni Iblees: “O aking ‘Rabb!’ Iantala mo ang aking buhay, at huwag Mo akong patayin hanggang sa Araw na bubuhayin Mo na mag-uli ang mga tao mula sa kanilang mga libingan.”

³²⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³²⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

80-81. Sinabi ng Allâh (ﷻ) sa kanya: “Katiyakan, ikaw ay kabilang sa inantala hanggang sa panahon na nakatakda, na ito ay Araw ng unang pag-ihip ng tambuli na roon ay mamamatay ang lahat ng mga nilikha.”

82-83. Sinabi ni Iblees: “Sumusumpa ako sa Iyong Kapangyarihan – O aking ‘Rabb’ – at sa Iyong Kadakilaan! Ililigaw ko ang lahat ng angkan ni Âdam, maliban sa sinumang taos-puso, dalisay sa pagsamba sa Iyo mula sa kanila at pinangalagaan Mo mula sa aking pagligaw at hindi Mo ako binigyan ng daan tungo sa kanila.”

84-85. Sinabi ng Allâh (ﷻ): “Ang katotohanan ay mula sa Akin, at wala Akong sinasabi maliban sa katotohanan, walang pag-aalinlangan, pupunuin Ko ang Impiyerno magmula sa iyo at sa iyong mga angkan, gayundin ang sinumang susunod sa iyo mula sa angkan ni Âdam, lahat-lahat.”

86. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga (hindi naniwala na) mapagtambal sa pagsamba mula sa iyong sambayanan: “Hindi ako humihingi sa inyo ng kabayaran o kapalit sa aking paanyaya sa inyo at paggagabay, at hindi ko inaangkin ang anuman na wala akong karapatan, kundi ang sinusunod ko lamang ay ang anuman na ipinahayag sa akin, hindi ako nagkukunwari at hindi ako nagmamaang-maangan at hindi ako nag-iimbento.”

87. Ang Dakilang Qur’ân na ito ay walang iba kundi paalala sa lahat ng mga nilalang, ‘jinn’ man o tao, na matutunan nila rito ang anumang kapaki-pakinabang sa kanila na makabubuti sa kanilang paniniwala at sa makamundong buhay.

88. Katiyakan, malalaman ninyo, O kayong mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, ang kuwento ng Qur’ân na ito at ang pagiging totoo nito, kapag nangibabaw na ang Islâm, at papasok na ang mga tao rito nang magkakasunod na mga grupo, at ganoon din kapag nangyari na sa inyo ang kaparusahan, at wala na kayong magagawa na anumang kaparaanan.

سورة الزمر ٣٩

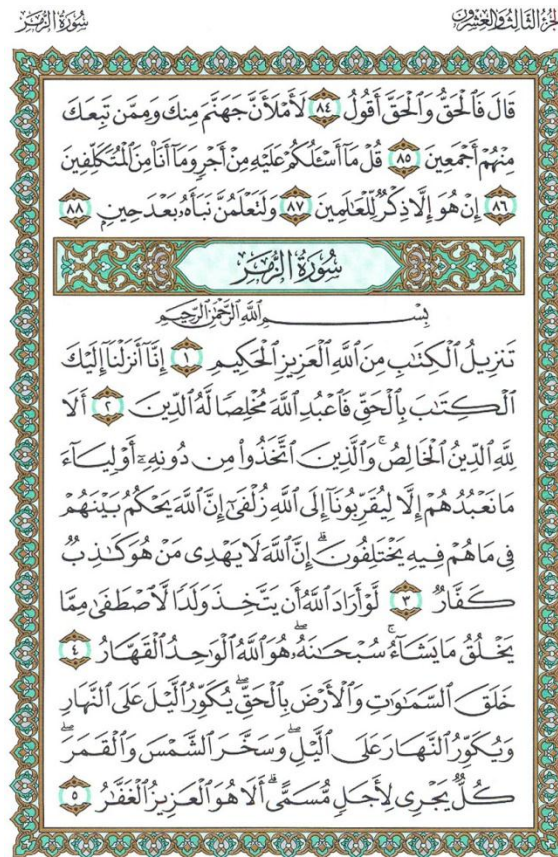
XXXIX – Surât Az-Zumar

[Kabanata Az-Zumar – Ang Mga Grupo]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

[1984.]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Ang pagbababa ng Aklat na ito ay nagmula lamang sa Allâh (ﷻ) na ‘*Al-`Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang kakayahan at sa Kanyang pagpaparusa, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa at sa mga alituntunin ng Kanyang Batas.

2. Katiyakan, ipinahayag Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang Dakilang Qur’ân, na nag-uutos ng katotohanan at katarungan, na kung kaya, sambahin mo ang Allâh (ﷻ) nang bukod-tangi, at maging taos-puso ang iyong pagsagawa sa lahat ng alituntunin ng iyong ‘*Deen*.’

3. Dapat mong mabatid na ang ‘*Deen*’ ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, na ito ay ang ganap na pagsunod na malayo sa anumang pagtatambal sa pagsamba, at ang mga yaong sumamba ng iba bukod sa Allâh at nagturing ng mga tagapangalaga na sinasandalan bukod sa Kanya, sinabi nila:

“Hindi namin sinasamba ang mga diyus-diyusan na ito bilang katambal sa pagsamba sa Allâh kundi upang ang mga ito ay maging tagapamagitan sa amin sa Allâh, mapalapit kami sa Allâh at iangat sa amin ang aming antas sa Allâh.”

Na kung kaya, sila ay lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ganitong gawain; dahil ang pagsamba at pamamagitan ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hinahatulan Niya ang pagitan ng mga mananampalataya na dalisay na sumasamba sa Kanya at ‘*Mushrikûn*’ (mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh) sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at huhukuman Niya ang anuman na hindi nila pinagkasunduan sa pagsamba, na tutumbasan Niya ang bawa’t isa sa kanila ng anuman na karapat-dapat na para sa kanila.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya ginagabayan tungo sa Matuwid na Landas ang sinumang nagsisinungaling laban sa Allâh (ﷻ), na di-naniniwala sa Kanyang mga palatandaan at mga katibayan.

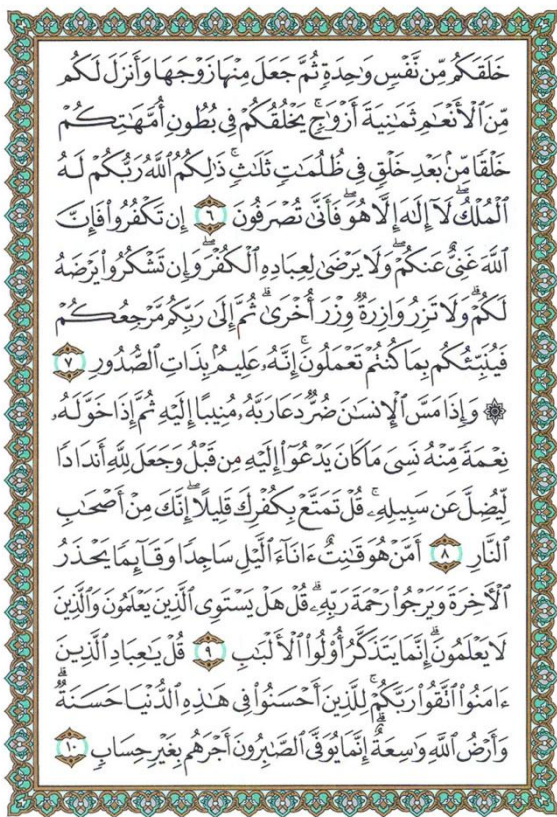
4. Kung nanaisin lamang ng Allâh (ﷻ) na magkaroon ng anak ay pumili na Siya sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha, subalit kailanman ay hindi ito maaaring mangyari! Luwalhati sa Allâh (ﷻ), Siya ay Malinis at Ganap na Dalisay, na Siya ay malayo sa pagkakaroon ng anak, dahil Siya ay ‘*Al-Wâhid*’ – ang Bukod-Tangi na Nag-iisa, na Bukod-Tangi na sinasandigan, na ‘*Al-Qahhâr*’ – ang Tagapagpigil na Siyang kumukuntrol sa Kanyang mga nilikha sa pamamagitan ng Kanyang Kapangyarihan, lahat ng bagay ay nagpapasailalim sa Kanya.

5. Nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at ang kalupaan at ang anuman na nasa pagitan nitong dalawa bilang makatotohanan, dinadala Niya ang gabi sa araw at dinadala Niya ang araw sa gabi. At ginawa Niyang madali ang kapakinabangan ng mga tao sa araw at sa buwan, at ang bawa't isa ay gumagalaw (umiinog) sa bawa't 'orbit' o ligiran nito hanggang sa Araw ng pagkagunaw ng sandaigdigan.

Dapat mong mabatid, na ang Allâh (ﷻ) ay ginagawa Niya ang mga gawaing ito at binibiyayaan ang Kanyang mga nilikha ng mga ganitong biyaya na Siya ay '*Al-Azeez*' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap Makapangyarihan sa Kanyang nilikha, na '*Al-Ghaffâr*' – ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng mga nagsipagsisi at humihingi ng kapatawaran.

سورة الزمر

الجزء ٢٣

6. Nilikha kayo ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’,³³⁰ O kayong mga tao, mula kay Âdam (ﷺ) at nilikha Niya mula sa kanya (Âdam ﷺ) ang kanyang asawa, at nilikha Niya para sa inyo ang mga hayop na ang bawa’t isa ay walong uri, babae man at saka lalaki na kamelyo, baka, tupa at kambing, at nilikha Niya kayo sa mga sinapupunan ng inyong mga ina na yugtu-yugto, pagkakalikha pagkatapos ng pagkakalikha na nasa mga tatlong talukbong na mga kadiliman na ito ay tiyan, sinapupunan at inunan o ‘placenta.’ Ganito ang Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng mga bagay na ito, na iyong Bukod-Tanging ‘Rabb’ na Tagapagmay-ari ng lahat, na Siya lamang ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin, na kung kaya, paano kayo lumilihis sa pagsamba sa Kanya tungo sa pagsamba ng iba mula sa Kanyang nilikha?

7. Kung kayo ay hindi maniwala, O kayong mga tao, sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ at tumanggi kayo sa Kanya at hindi kayo sumunod sa Kanyang mga Sugo, walang pag-aalinlangang Siya ay hindi nangangailangan sa inyo, kundi kayo ang ganap na nangangailangan sa Kanya, at hindi Niya tinatanggap sa Kanyang alipin ang pagtanggap at hindi Niya ito ipinag-uutos sa kanila, at ang katanggap-tanggap lamang sa Kanya ay ang pagtanaw ng utang na loob sa Kanyang Biyaya sa kanila. At hindi ipapapasan sa sinumang tao ang kasalanan ng iba. Pagkatapos, sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ kayo ay ibabalik upang sabihin Niya sa inyo ang inyong kinaugalian na gawin at kayo ay huhukuman ayon dito. Katiyakan, Siya ang ‘Aleem’ – Ganap na Nakaaalam sa mga lihim ng tao at ang anumang kinikimkim ng mga dibdib.

8. At kapag nangyari sa tao ang pagsubok, kagipitan at karamdaman ay maaalaala niya ang Allâh (ﷻ), at siya ay hihingi ng saklolo at mananalangin sa Kanya, pagkatapos kapag tinugunan siya at pinawi ang kanyang hrap at pinagkalooban siya ng mga biyaya, ay makakalimutan niya ang kanyang ginawang panalangin sa

³³⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

kanyang ‘Rabb’³³¹ noong siya ay nangangailangan pa sa Kanya, at sasamba siya ng iba bukod sa Kanya; upang iligaw niya ang iba mula sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanya.

Sabihin mo sa kanya, O Muhammad (ﷺ), bilang babala: *“Magpakasaya ka na nang panandalian sa iyong paglabag hanggang dumating ang iyong kamatayan, dahil walang pag-aalinlangan, ikaw ay kabilang sa mananatili sa Impiyernong-Apoy.”*

9. Siya ba na hindi naniniwala at nagpakasaya sa kanyang pagtangga ay mas mabuti, o ang sinumang sumamba nang bukod-tangi sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’ at sumusunod sa Kanya na siya ay patuloy sa kanyang pagsamba at pagpapatirapa sa Allâh (ﷻ) sa mga oras ng gabi na natatakot sa kaparusahan ng Allâh sa Kabilang-Buhay at naghahangad ng Kanyang habag?

Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): *“Maaari bang magkapantay ang nakakikilala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang tunay na ‘Deen,’ sa mga yaong wala silang kaalam-alam hinggil sa mga bagay na ito?”*

Kailanman ay hindi sila maaaring maging magkatulad. Ang nakaaalaala lamang at nakaaalam ng pagkakaiba nito ay ang mga taong nagmamay-ari ng mga matitinong kaisipan.

10. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa Aking mga alipin na naniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo: *“Matakot kayo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ sa pamamagitan ng pagsunod ninyo sa Kanya at pag-iwas sa anumang labag sa Kanya. Para sa mga mabubuti rito sa daigdig sa kanilang pagsamba sa kanilang ‘Rabb’ at pagsunod sa Kanya ang mga mabuting gantimpala sa Kabilang- Buhay na ito ay ‘Al-Jannah,’ at mabuting gantimpala rito sa daigdig na ito ay kalusugan, kabuhayan, tagumpay at iba pa.*

“Ang kalupaan ng Allâh (ﷻ) ay malawak, na kung kaya, mangibang-bayan kayo mula rito tungo sa lugar, na kung saan, doon ninyo masasamba ang inyong ‘Rabb’ nang walang pinangangambahan, at maisakaturapan ninyo ang pagtaguyod ng Kanyang ‘Deen.’ Katiyakan, ipagkakaloob sa mga matiisin sa Kabilang-Buhay ang kanilang gantimpala nang ganap, na wala nang pagtutuos.”

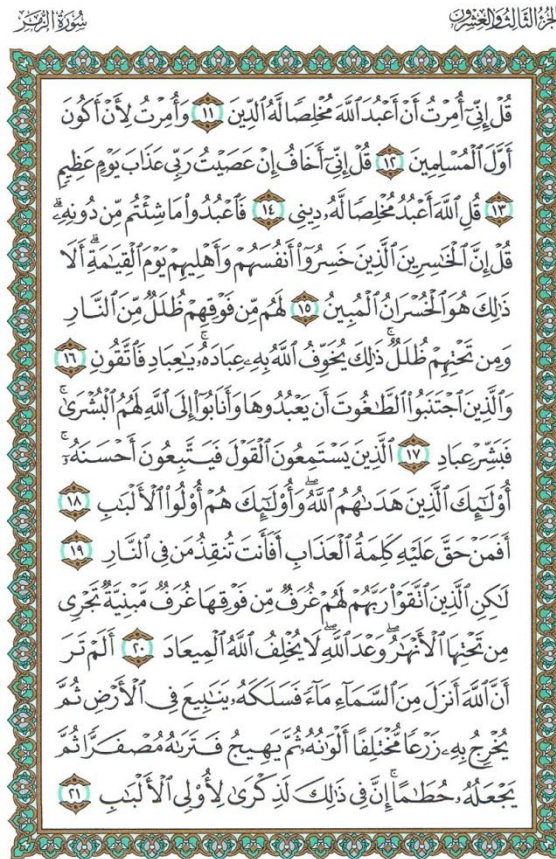
³³¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

11-12. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga tao: “Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay inutusan Niya ako at ang sinuman na susunod sa akin na maging taos-puso sa pagsamba sa Kanya nang bukod-tangi at wala nang iba, at inutusan Niya ako na maging kauna-unahan sa susuko bilang Muslim mula sa aking sambayanan.” Na kung kaya, nagpasailalim siya sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sumamba lamang nang bukod-tangi sa Kanya at tinanggihan ang lahat ng sinasamba bukod sa Kanya.

13. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga tao: “Katiyakan, ako ay natatakot na kapag nilabag ko ang Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb’ sa Kanyang ipinag-uutos sa akin na pagsamba sa Kanya at taos-puso na pagsunod sa Kanya, sa Kanyang kaparusahan sa Araw ng Muling Pagkabuhay na sa Araw na yaon ay kagimbal-gimbal na pangyayari.”

14-15. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Katiyakan, sinasamba ko ang Allâh (ﷻ) nang bukod-tangi na walang katambal na taos-puso ang aking pagsamba at pagsunod sa Kanya, na kung kaya, sambahin ninyo, O kayong mga walang pananampalataya, ang sinuman na nais ninyo bukod sa Allâh na mga rebulto, mga diyus-diyusan at iba pa sa Kanyang mga nilikha, at ito kailanman ay hindi makapipinsala sa akin.” At ito ay bilang panakot at babala sa sinumang sumamba ng iba bukod sa Allâh. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Ang tunay na talunan ay ang mga yaong naging talunan ang kanilang mga sarili at ang kanilang mga pamilya sa Araw ng Muling Pagkabuhay, dahil sa kanilang panlililang at pagliligaw sa kanila sa daigdig mula sa tamang paniniwala. At dapat mong mabatid na ang pagkatalo nila na mga walang pananampalataya at sumasamba ng iba bukod sa Allâh, sa kanilang mga sarili at sa kanilang mga pamilya sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay ito ang malinaw na pagkatalo!”

16. Sila ang mga yaong talunan na ang para sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa Impiyerno ay ang nasa itaas nila ay mga parusa mula apoy na parang ulap na

nakataklob sa kanila at sa ibaba nila ay gayundin. Ganitong parusa na ipinapanakot ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga alipin; upang sila ay balaan: “O Aking mga alipin, matakot kayo sa Akin sa pamamagitan ng pagsunod sa Aking mga ipinag-uutos at pag-iwas sa Aking mga ipinagbabawal.”

17-18. At ang mga yaong iniwasan ang pagsunod kay ‘*Shaytân*’ at pagsamba ng iba bukod sa Allâh, at sila ay nagbalik-loob sa pagsisisi tungo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsamba sa Kanya na taos-puso at pagsunod sa Kanyang ‘*Deen*,’ para sa kanila ang magandang balita rito sa buhay sa daigdig bilang papuri sa kanila at gabay na mula sa Allâh (ﷻ), at sa Kabilang-Buhay naman ay kaluguran ng Allâh (ﷻ) at ang kanyang patuloy na kasiyahan na ipinagkaloob sa ‘*Al-Jannah*.’ Na kung kaya, ipamalita mo, O Muhammad (ﷺ), ang magandang balita sa Aking mga alipin na nakikinig ng salita at sinusunod ang anumang pinakamabuti mula rito. Ang pinakamabuting salita at pinakamatuwid ay ang salita ng Allâh (ﷻ), pagkatapos ay kasunod nito ay ang salita ng Kanyang Sugo. Sila ang mga yaong ginabayan ng Allâh (ﷻ) sa patnubay at gabay, pinatnubayan sila sa pinakamabuting pag-uugali at gawain, at sila ang mga yaong nagtatangan ng mga matutuwid na pag-iisip.

19. Ang sinuman na naging karapat-dapat sa kanya ang kaparusahan; dahil sa kanyang patuloy na pagkaligaw at pagmamatigas, katiyakang wala ka nang magagawa pa na kahit na anuman para siya ay gabayan, O Muhammad (ﷺ), dahil may kakayahan ka ba na iligtas ang sinuman na nasa Impiyerno? Wala kang kakayahan na gawin ito!

20. Subalit ang mga yaong natakot sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*,’³³² na Tagapaglikha, sa pamamagitan ng pagsunod at taos-pusong pagsamba sa Kanya, ang para sa kanila sa ‘*Al-Jannah*,’³³³ ay mga silid na ginawa na magkakapatung-patong, na umaagos sa ilalim ng mga puno nito ang mga ilog, ipinangako ng Allâh (ﷻ) ito sa Kanyang mga alipin na mga matatakutin ng totoong pangako, at hindi sinisira ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang pangako.

21. Hindi mo ba nakita, O Muhammad (ﷺ), na ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang ibinababa Niya mula sa ulap ang ulan at ito ay ipinapasok Niya sa kalupaan, at ginawa Niya ito na mga bukal na bumubukal at mga ilog na umaagos, pagkatapos ay pinasisibol Niya sa pamamagitan nitong tubig ang iba’t ibang uri at kulay ng mga pananim, pagkatapos ito ay matutuyo pagkatapos ng pagiging luntian at sariwa nito, at makikita mo na maninilaw ang kulay nito, pagkatapos ay gagawin Niya na tuyot at pira-piraso? Katiyakan, sa ganitong gawain ng Allâh (ﷻ) ay pagpaalaala at pagpapayo sa mga nagtataglay ng mga matitinong kaisipan.

³³²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³³³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

22. Ang sinuman na binuksan ng Allâh (ﷻ) ang kalooban sa Islâm at siya ay nasiyahan sa pagtanggap ng Islâm at pagsunod at paniniwala sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, walang pag-aalinlangang siya ay nasa katiyakang liwanag sa kanyang kalagayan at gabay mula sa kanyang ‘*Rabb*,³³⁴ ay magiging katulad ba kung gayon ng sinuman na wala sa ganitong kalagayan? Hindi maaaring maging magkatulad. Na kung kaya, kapighatian, kapahamakan sa kanila na tumigas ang kanilang mga puso at tinalikuran ang pag-alaala sa Allâh (ﷻ), sila ang malinaw na nasa pagkaligaw mula sa katotohanan.

23. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagbaba ng Pinakamabuting Salita, na ito ay ang dakilang Qur’ân, na magkakaparehas ang ganda nito at pagtutugma-tugma nito na hindi nagkakasalungatan, inuulit ang mga kuwento at ang mga alituntunin ng batas na nakapaloob dito,

at ang mga katibayan at ang paglilina, na nanginginig ang mga balat at natatakot ang nakaririnig nito na may takot sa Allâh (ﷻ); dahil sa bisa ng anumang nasa loob nito na mga nakatatakot at babala, pagkatapos ay manlalambot ang kanilang balat at mga puso nila; dahil sa kanilang pag-asa sa anumang ipinangako at mga magagandang balita, at ang ganitong bunga ng pagkarinig ng Qur’ân ay gabay na mula sa Allâh (ﷻ) para sa Kanyang mga alipin. At ang Allâh (ﷻ) ay ginabayan Niya sa pamamagitan ng Qur’ân ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin. At ang sinumang iligaw ng Allâh (ﷻ) mula sa paniniwala sa Qur’ân; dahil sa kanyang pagtangi at pagmamatigas ay wala nang sinuman ang makagagabay pa sa kanya.

24. Ang sinumang itinatapon sa Impiyerno na nakakadena at nakapamatok ang kanyang mga kamay sa kanyang leeg na wala na siyang ipananangga sa Impiyerno kundi ang kanyang mukha; dahil sa kanyang di-paniniwala at pagkaligaw ay mas

³³⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

mabuti ba siya o ang binibiyayaan ng kaligayahan sa ‘*Al-Jannah*’;³³⁵ dahil ang Allâh (ﷻ) ay ginabayan siya? At sasabihin sa Araw na yaon sa mga masasama: “*Lasapin ninyo ang kaparusahan sa anumang inyong ginawa na mga kasalanan sa Allâh (ﷻ) sa daigdig.*”

25-26. Tinanggihan ng mga nauna kaysa sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), ang mga Sugo na ipinadala sa kanila, na kung kaya, dumating sa kanila ang kaparusahan na hindi nila namamalayan, at pinatikim ng Allâh (ﷻ) sa mga walang pananampalataya na mga naunang sambayanan ang kaparusahan at paghahamak dito sa daigdig, at inihanda sa kanila ang masidhing kaparusahan sa Kabilang-Buhay, kung alam lamang nila na mga walang pananampalataya ang anuman na mangyayari sa kanila; dahil sa kanilang di-paniniwala at pagtangga ay magiging aral ito sa kanila.

27-28. At katiyakan, nagbigay Kami sa kanila na mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba sa Allâh ng halimbawa na nasa Dakilang Qur’ân na paghahambing sa bawa’t pangyayari sa mga naunang tao upang sila ay takutin at balaan; nang sa gayon ay makaalaala sila at lumayo sa anuman na kinaroroonan nila na pagtangga at di-paniniwala sa Allâh. At ginawa Namin ang Dakilang Qur’ân na ito na wikang ‘*Arabic*’ na malinaw ang mga salita nito at madaling intindihin ang mga kahulugan nito, hindi malabo at walang paliku-liko; upang sila ay matakot sa Allâh (ﷻ) na sumunod sa Kanyang mga ipinag-uutos at umiwas sa Kanyang mga ipinagbabawal.

29. Nagbigay ng halimbawa ang Allâh (ﷻ) ng isang alipin na ang nagmamay-ari sa kanya ay maraming tao na siya ay pinag-aawayan nila, na kung kaya, siya ay nalilito kung paano masisiyahan sa kanya ang mga nang-aalipin sa kanya, at ang isang alipin naman na bukod-tangi na pagmamay-ari lamang ng isang tao na alam niya kung ano ang gusto at naiibigan sa kanya noong nang-aalipin sa kanya, maaari bang magkaparehas ang dalawa? Hindi maaaring magkaparehas ang dalawa, na kung kaya, ganoon din ang kahalintulad ng isang sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na nasa pangamba at walang katiyakan, at ang naniniwala naman sa Allâh (ﷻ) ay nasa kapayapaan at kapanatagan. Na kung kaya, ang ganap na papuri ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, subalit ang mga di-naniniwala at sumasamba ng iba ay hindi nila alam ang katotohanan upang ito ay kanilang sundin.

30-31. Katiyakan, ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay mamamatay, at katiyakan, sila ay mamamatay din. Pagkatapos kayong lahat, O kayong mga tao, sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay magtatalu-talo roon sa harapan ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*’ at huhukuman Niya ang pagitan ninyo nang makatarungan at pantay.

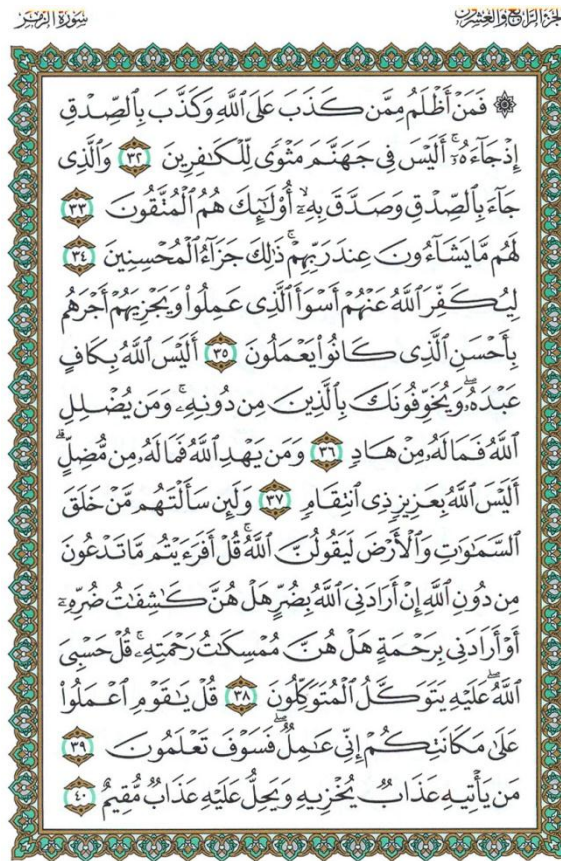
³³⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

32. Wala nang hihigit pang kasamaan kaysa sa sinumang nag-imbento ng kasinungalingan laban sa Allâh (ﷻ): na inihanay niya sa Allâh (ﷻ) ang anuman na hindi karapat-dapat sa Kanya na katulad ng pagtatambal o pagkakaroon ng anak, o di kaya ay sinabi niya: “*Binigyan ako ng kapahayagan,*” samantalang walang anumang kapahayagan na dumating sa kanya, at wala nang sinumang masama kaysa sa sinumang tinanggihan ang katotohanan na ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ). Di ba sa Impiyerno ang patutunguhan at tirahan ng sinumang hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at hindi pinaniwalaan si Muhammad (ﷺ)? Tunay nga!

33. At siya na dala-dala ang katotohanan sa pamamagitan ng kanyang salita at kanyang gawa na mula sa mga Propeta at sa kanilang mga tagasunod, na ito ay kanyang pinaniwalaan ng tunay na paniniwala at pagsunod, sila ang mga yaong nabuo nila ang katangian ng pagkatakot sa Allâh (ﷻ), at ang pinakapangunahin sa kanila ay ang pinakahuli sa mga Propeta at mga Sugo na si Muhammad (ﷺ) at ang mga naniwala sa kanya, na ipinatutupad nila ang batas ng Allâh (ﷻ) na sila ang mga kasamahan ni Propeta Muhammad at ang sinuman na sumunod pagkatapos nila hanggang sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

34. Para sa kanila ang anuman na kanilang nais mula sa kanilang ‘Rabb’³³⁶ na iba’t ibang uri ng mga kaligayahan at mga masasarap na pagkain at anumang kaibig-ibig sa kanilang mga sarili; at ito ay bilang pagtutumbas sa sinumang sumunod sa kanyang ‘Rabb’ ng tunay na pagsunod, at sinamba Siya ng tunay na pagsamba.

35. Upang patawarin sila sa anuman na masamang nagawa nila sa daigdig; dahil sa kanilang pagsisisi at pagbabalik-loob sa Allâh (ﷻ) mula sa kanilang nagawang mga kasalanan, at gagantimpalaan sila ng Allâh (ﷻ) sa kanilang ginawang pagsunod

³³⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

noong sila ay nasa daigdig pa nang higit pang kabutihan sa anuman na kanilang nagawa na ito ay ‘*Al-Jannah*’.³³⁷

36. Hindi ba sapat na ang Allâh (ﷻ) sa Kanyang pangangalaga sa Kanyang alipin na si Muhammad (ﷺ) mula sa pagpababala ng mga walang pananampalataya at ng kanilang mga masasamang pakana na ito ay hindi nangyari sa kanya?

Tunay nga na walang pag-aalinlangang aalagaan siya ng Allâh (ﷻ) sa kanyang kalagayan hinggil sa kanyang ‘*Deen*’ at makamundong buhay, at ilalayo sa kanya ang sinuman na nagnanais ng masama. Magkagayunpaman ay sinisikap nila na takutin ka, O Muhammad (ﷺ), sa pamamagitan ng kanilang mga diyus-diyusan na inaangkin nilang makagagawa ang mga ito ng anumang di-kanais-nais sa iyo. At ang sinumang ipapahamak ng Allâh (ﷻ) at ililigaw Niya mula sa Daan ng Katotohanan ay wala nang sinuman ang makagagabay pa sa kanya.

37. At sinuman ang gabayan ng Allâh (ﷻ) sa paniniwala at pagpapatupad ng Kanyang batas at pagsunod sa Kanyang Sugo ay wala nang sinuman ang makapagligilaw pa sa kanya mula sa Katotohanan na kanyang kinalalagyan. Di ba ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa sinumang hindi naniwala mula sa Kanyang nilikha at sinumang lalabag sa Kanya?

38. At kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba sa Allâh: “*Sino ang lumikha nitong mga kalangitan at kalupaan?*” Walang pag-aalinlangang kanilang sasabihin: “*Nilikha ng Allâh ang mga ito,*” na kung kaya, inaamin nila kung sino ang Tagapaglikha. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ):

“*Makakayanan ba ng inyong diyus-diyusan na inyong sinasamba bukod sa Allâh na ilalayo ang anumang hindi kanais-nais na itinakda ng Allâh (ﷻ) sa akin, o di kaya ay aalisin sa akin ang anuman na hindi ko gusto na mangyari sa akin? O di kaya ay makakayanan ba niya na pigilin sa akin ang kapakinabangan na ginawa ng Allâh (ﷻ) na madali para sa akin o di kaya ay puwede ba niyang pigilin ang biyaya ng Allâh (ﷻ) para sa akin?*”

Walang pag-aalinlangan, sasabihin nila: “*Hindi niya makakayanan!*” Kung gayon, sabihin mo sa kanila, “*Sapat na sa akin ang Allâh (ﷻ) bilang aking Tagapangalaga, na Siya ang pinagkakatiwalaan ng nagtitiwala sa Kanya na mga mananampalataya sa pagkamit nila ng anumang ikabubuti nila at paglayo sa anumang makapipinsala sa kanila, na kung kaya, sinuman ang nagtatanganan ng Bukod-Tanging Pangangalaga*

³³⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

ay ipinaubaya ko ang aking sarili sa Kanya at walang pag-aalinlangang pangangalagaan Niya ako sa anuman na aking suliranin.”

39-40. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa iyong sambayanan na nakikipagmatigasan: “Gawin na ninyo ngayon ang anuman na inyong nais na gawin sa inyong sarili, dahil ang sinasamba ninyo ay walang karapatang sambahin, na wala itong magagawa na anumang bagay, at ako naman ay gagawin ko rin ang anumang ipinag-utos sa akin na paghahangad lamang sa Bukod-Tanging Allâh (ﷻ) sa aking mga sinasabi at mga gawain, at walang pag-aalinlangan, mababatid ninyo kung sino ang daratnan ng parusa na ipapahamak siya sa buhay dito sa daigdig, at darating sa kanya ang walang katapusang parusa sa Kabilang-Buhay na hindi mapipigilan at hindi matatapos.”

سُورَةُ الزُّمَرِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

41. Katiyakan, ipinahayag Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang Dakilang Qur'ân bilang katotohanan na gabay para sa sangkatauhan, tungo sa Daan ng Patnubay, na kung kaya, sinuman ang tumanggap ng patnubay ng liwanag nito, at isinagawa niya ito, at nagpakatuwid siya sa alituntunin nito, ay para rin lamang sa kanyang sarili ang kapakinabangan nito, at sino naman ang naligaw pagkatapos na maging malinaw sa kanya ang patnubay, katiyakang ang sarili lamang niya ang kanyang naipahamak at kailanman ay hindi niya maipapahamak ang Allâh (ﷻ). At hindi ipinagkatiwala sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na pangalagaan sila sa kanilang gawain at papanagutin mo sila na pilitin mo sila sa anuman na iyong nais, kundi ang tungkulin mo lamang ay iparating ang mensahe sa kanila.

42. Ang Allâh (ﷻ), Siya ang kumukuha ng mga kaluluwa sa oras ng kamatayan

nito, na ito ay ang tunay na kamatayan bilang kamatayan na katapusan ng buhay dito sa daigdig, at ganoon din, kinukuha rin Niya ang kaluluwa ng sinumang hindi pa natatapos ang kanyang buhay sa oras ng kanyang pagtulog na ito ay tinatawag na maliit na kamatayan. Hindi na Niya ibinabalik pa ang kaluluwa ng sinumang nakatakda na ang kamatayan para sa kanya, at ibinabalik naman ang ibang kaluluwa sa katawan nito kapag hindi pa oras ng kamatayan upang buuin ang nakatak dang buhay at kabuhayan nila.

Katiyakan, sa pagkuha ng Allâh (ﷻ) sa kaluluwa ng mga namamatay at sa mga natutulog at ang pagbabalik Niya sa kaluluwa ng natutulog at pagpapanatili Niya (o di na Niya pagbabalik) sa kaluluwa (sa katawan) na nakatakda na ang kamatayan, ay mga malililaw na palatandaan sa kakayahan ng Allâh (ﷻ) para sa sinumang nag-iisip at nagsusuri.

43. O di kaya ay kumuha ba sila na mga 'Mushrikûn' – sumasamba ng iba bukod sa Allâh na mga diyus-diyusan – ng iba na sinasamba bilang tagapamagitan nila, na tutulong sa kanila sa Allâh (ﷻ) upang makamtan nila ang kanilang mga

pangangailangan? Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila: “*Itinuturing ba ninyo ang mga ito bilang tagapamagitan sa inyo na tulad ng inyong pag-aangkin, kahit na ang mga diyus-diyusan na ito ay walang anumang pagmamay-ari at walang pag-iisip na malaman ang inyong ginawang pagsamba sa kanila?*”

44. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba sa Allâh: “*Ang Allâh (ﷻ) lamang ang Siyang Nagmamay-ari ng kapahintulutan sa lahat ng uri ng pamamagitan, Pagmamay-ari Niya ang mga kalangitan at ang kalupaan at ang anumang nasa loob nito, na kung kaya, ang lahat ng bagay ay bukod-tanging Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ), at walang sinuman ang makapamamagitan sa Kanya maliban sa sinumang pinahintulutan Niya, na kung kaya, dahil sa Siya ang Nagmamay-ari ng mga kalangitan at kalupaan na Siya ang nangangasiwa nito, nararapat lamang kung gayon na kung sino ang tunay na Tagapagmay-ari nito ay sa Kanya lamang hilingin ang pamamagitan at Siya lamang ang bukod-tanging sambahin, at hindi maaaring hilingin sa mga diyus-diyusan na hindi man lamang nakapagsasanhi ng kapinsalaan ni nakapagdudulot ng kapakinabangan, pagkatapos sa Kanya (Allâh ﷻ) lamang kayo babalik lahat pagkatapos ng inyong kamatayan para sa paghahatol at pagbabayad.*”

45. At kapag binanggit o pinuri ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ay nayayamot ang mga puso ng mga hindi naniniwala sa Kabilang-Buhay at sa Pagkabuhay na Mag-uli pagkatapos ng kamatayan, at kapag binanggit naman yaong iba na bukod sa Kanya na mga rebulto at mga diyus-diyusan at ang kanilang mga sinasandalan ay nagagalak sila; dahil ang pagsamba ng iba bukod sa Allâh ang sinasang-ayunan ng kanilang mga pagnanasa.

46. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “*O Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha ng mga kalangitan at kalupaan, at Nagpasimula ng paglikha nang walang pinaggayahan! Ang Ganap na Nakaaalam ng mga lihim at mga lantad! Ikaw ang maghuhukom sa pagitan ng Iyong mga alipin sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa kanilang hindi pinagkasunduan hinggil sa Iyo, at sa Iyong Kadakilaan, Kaharian, at ang paniniwala sa Iyo at sa Iyong Sugo, gabayan Mo ako tungo sa Katotohanan na hindi nila pinagkasunduan bilang Iyong kagustuhan, dahil sa Ikaw sa katotohanan ang nagagabay sa sinuman na Iyong nais tungo sa Matuwid na Landas.*”

Ito ay kabilang sa mga panalangin ng Propeta at ito ay ipatuturo sa mga alipin ng Allâh (ﷻ) kung paano magsumamo sa Allâh (ﷻ) at manalangin sa Kanya sa pamamagitan ng Kanyang mga magagandang Pangalan at Kataas-taasan na mga Katangian.

47. Kung sakaling magkakaroon ang mga (walang pananampalataya na) mapagtambal sa pagsamba sa Allâh ng kayamanan na kasingdami ng nilalaman ng mundo, at kahit na ito ay dagdagan pa rin ng ganitong kasingdami, at gagastahin nila sa Araw ng Muling pagkabuhay upang tubusin nila ang kanilang mga sarili mula sa kaparusahan, at kung sakaling mayroon man silang ganito at ipantubos nila ito ay hindi ito tatanggapin sa kanila, na kung kaya, walang anumang makapagtutubos sa kanila na anumang bagay mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ), at lalantad sa kanila sa Araw na yaon ang kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang kaparusahan na hindi nila inaasahan sa daigdig na ito ay mangyayari sa kanila.

48. At lumantad sa kanila na mga (walang pananampalataya na) pinasinungalingan ang Allâh sa Araw ng Paghahatol ang kabayaran sa kasamaan na kanilang ginawa; dahil itinangi nila sa Allâh (ﷻ) ang hindi karapat-dapat na para sa Kanya at nakagawa sila ng mga kasalanan sa kanilang buhay, at napalibutan na sila ng matinding parusa sa lahat ng dako; bilang kaparusahan sa kanila sa kanilang kinagawian na panlalait sa babala ng parusa na ibinababala sa kanila ng Sugo at ito ay hindi nila pinapansin.

49. At kapag dumating sa tao ang kahirapan at kagipitan ay hihiling siya sa Amin na paginhawahin siya, at kapag inalis na Namin ang anuman na nangyari sa kanya at ipinagkaloob Namin sa kanya ang biyaya mula sa Amin ay babalik na naman siya sa pagtangga sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang kagandahang-loob, at kanyang sasabihin: “Katiyakan, ito ay nakamtan ko dahil sa kaalaman na nagmula sa Allâh (ﷻ) na ito ay karapat-dapat para sa akin,” gayong ito ay pagsubok ng Allâh (ﷻ) na sa pamamagitan nito ay sinusubukan ang Kanyang mga alipin upang palitawin kung sino ang tatanaw ng utang na loob o di-tatanaw ng utang na loob, subalit ang karamihan sa kanila dahil sa kanilang kamangmangan at maling pananaw at salita ay hindi nila ito batid; na kung kaya, itinuturing nila na ang ganitong pagsubok ay bilang kagandahang-loob.

50. Katiyakan, ang mga yaong nauna sa kanila na mga walang pananampalataya ay sinabi rin nila ang katulad nito, na kung kaya, walang nagawa ang anuman na kanilang nakamtan na mga kayamanan at mga anak upang ilayo sa kanila ang parusa na dumating sa kanila.

51. Na kung kaya, naganap sa kanila na mga nagsasabi ng ganito na mga naunang mga tao ang parusa sa mga kasamaan na kanilang ginawa, samakatuwid, minadali sa kanila ang kapahamakan at pagpapahiya rito sa daigdig, at ang mga yaong inapi nila ang kanilang mga sarili mula sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), sa pamamagitan ng pagtangga at nagsabi ng mga ganitong kataga (salita) ay walang pag-

سُورَةُ الزُّمَرِ

الزُّمَرِ

aalinlangang magaganap sa kanila ang kaparusahan sa kanilang mga masasamang nagawa na katulad ng mga nangyari sa mga nauna sa kanila, at kailanman ay hindi sila makaliligtas sa Allâh (ﷻ) at hindi nila Siya mauunahan.

52. O di kaya, hindi ba nila alam na katiyakang ang kabuhayan na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa tao ay hindi nangangahulugan na ang tao na ito ay mabuti, dahil walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ay napakalalim at napakalawak ng Kanyang karunungan na niluluwagan Niya sa kabuhayan ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang alipin, mabuti man ito o masama, at ginigipit (o hinihigpitan) Niya ang sinuman na Kanyang nais mula sa kanila? Katiyakan sa pagpapaluwag ng Allâh (ﷻ) at Kanyang pagpapahigpit sa pagkakaloob ng kabuhayan ay malilinaw na mga palatandaan sa mga tao na naniniwala sa kautusan ng Allâh (ﷻ) at kanilang sinusunod.

53. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa Aking mga aliping nasa kasamaan at nagmalabis sa pang-aapi sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsagawa ng anumang ipinag-uutos ng kanilang mga sarili na kasalanan: *“Huwag kayong mawalan ng pag-asa sa Awa ng Allâh (ﷻ); dahil sa rami ng inyong mga kasalanan, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay pinatatawad Niya ang lahat ng kasalanan ng sinumang nagsisisi at umiwas sa kasalanan kahit anuman ito. Katotohanan, Siya ay ‘Al-Ghafour’ – ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng mga nagsipagsisi mula sa Kanyang mga alipin, na ‘Ar-Raheem’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.”*

54. *“At manumbalik kayo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb,’³³⁸ O kayong mga tao, sa pamamagitan ng pagsunod at pagsisisi, at sumuko kayo sa Kanya bago dumating sa inyo ang Kanyang kaparusahan, at pagkatapos ay wala nang makatutulong sa inyo bukod sa Allâh (ﷻ).”*

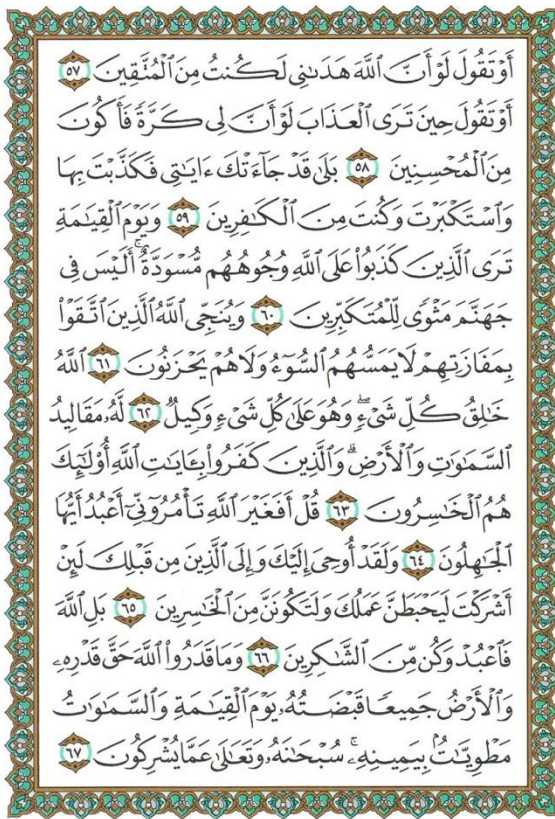
55. At sundin ninyo ang pinakamabuting ipinahayag sa inyo mula sa inyong ‘Rabb,’ na ito ay ang Dakilang Qur’ân, at ang lahat ng nakapaloob dito ay mabuti, na kung kaya, sumunod kayo sa lahat ng Kanyang mga ipinag-uutos at umiwas sa lahat ng Kanyang mga ipinagbabawal bago dumating sa inyo ang kaparusahan nang biglaan samantalang ito ay hindi ninyo namamalayan.

56. At sumunod kayo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ at magbalik-loob sa Kanya upang walang panghinayangan ang bawa’t isa na sasabihin: *“Kahabag-habag sa akin, sa aking pagsayang sa aking buhay sa daigdig upang gawin ang ipinag-utos ng Allâh, at sa aking pagkukulang sa pagsunod sa Kanya at sa Kanyang karapatan, dahil ako ay kabilang sa mga nangungutya sa ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) noong ako ay nasa daigdig, at sa Kanyang Aklat, sa Kanyang Sugo at sa mga naniwala sa Kanya.”*

³³⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الزُّمَرِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

57. O di kaya ay sasabihin niya: “Kung ginabayan lamang ako ng Allâh tungo sa Kanyang ‘Deen’ ay naging kabilang ako sa mga matatakutin na umiwas sa pagsagawa ng pagsamba ng iba at mga kasalanan.”

58. O di kaya ay sasabihin niya kapag nakita niya ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ) na nakapalibot sa kanya sa Araw ng Paghuhukom: “Sana ay makabalik pa ako sa buhay sa daigdig, upang ako ay maging kabilang sa mga yaong naging mabuti sa pagsunod sa kanilang ‘Rabb’ at pagsagawa sa anumang ipinag-utos ng mga Sugo.”

59. Tunay na hindi ang kanyang sinasabi ang katotohanan! Katiyakan, dumating sa iyo ang Aming mga malilinao na palatandaan, subalit tinanggihan mo at nagmataas ka na di mo tinanggap at sinunod, na kung

kaya, naging kabilang ka sa mga di-naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga Sugo.

60. At sa Araw ng Muling Pagkabuhay, makikita mo sila na mga walang pananampalataya na mga nagturing ng mga katangian sa Allâh (ﷻ) na hindi angkop at hindi karapat-dapat sa Kanya, at itinangi nila sa Kanya ang katambal at pagkakaroon ng anak bilang pagsisinungaling, na ang kanilang mga mukha ay maiitim. Di ba Impiyernong-Apoy ang patutunguhan at titirhan ng sinumang nagmataas sa Allâh (ﷻ) at tinanggihan ang Kanyang Kaisahan at pagsunod sa Kanya? Katotohanan nga!

61. At ililigtas ng Allâh (ﷻ) mula sa Impiyernong-Apoy at sa Kanyang parusa ang sinumang nagkaroon ng takot sa Kanya sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga ipinag-uutos at pag-iwas ng mga ipinagbabawal, at ito ang kanilang tagumpay at pagsasakatuparan ng kanilang minimithi, at ito ay ang kanilang pagkamit ng ‘Al-Jannah,’ at hindi sila makakanti ng parusa sa Impiyerno nang kahit na kaunti, at wala na silang dapat na ikalungkot sa anuman na hindi nila nakamtan na kapakinabangan sa daigdig.

62. Ang Allâh (ﷻ), Siya ang ‘Rabb’ ng lahat ng bagay, Tagapagmay-ari at Tagapangasiwa, at lahat ng bagay ay nasa ilalim ng Kanyang pangangasiwa at pamamahala, at lahat ng bagay ay Siya ang Tagapangalaga.

63. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang mga susi ng imbakan sa mga kalangitan at kalupaan, pinagkakalooban Niya mula rito ang Kanyang nilikha sa anuman na Kanyang nais. At ang mga yaong hindi naniniwala sa Kanyang mga talata ng Dakilang Qur’ân at sa anuman na nilalaman nito na mga malilinaw na mga palatandaan, sila ang mga talunan dito sa daigdig dahil sa kanilang pagbalewala sa paniniwala at ang kanilang pananatilihan sa Kabilang-Buhay ay Impiynong-Apoy.

64. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan: *“Inuutusan ba ninyo ako na sumamba ng iba bukod sa Allâh, O kayo na mga mangmang at walang kaalaman hinggil sa Allâh (ﷻ), at kailanman ay hindi makabubuti ang pagsamba sa iba bukod sa Kanya?”*

65. At katiyakan, ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), at sa mga Sugo na nauna sa iyo: *“Kung ikaw ay sasamba ng iba o magtatambal sa pagsamba sa Allâh ay mawawalan ng saysay ang iyong gawain at magiging kabilang ka sa mga mapapahamak at mga talunan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay; dahil hindi tinatanggap ang anumang mabuting gawa kapag may kasamang pagtatambal o pagsamba ng iba.”*

66. Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan! Sa halip ang iyong sambahin ay ang Allâh (ﷻ), O Muhammad (ﷺ), na taos-puso ang iyong pagsamba sa Kanya, na Bukod-Tangi at walang katambal, at maging kabilang ka sa mga tumatanaw ng utang na loob sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga biyaya.

67. At hindi dinakila ng mga ‘Mushrikûn’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ang Allâh (ﷻ) ng tunay na karapat-dapat na pagdakila para sa Kanya; dahil sumamba sila ng iba bukod sa Kanya na walang anumang naidudulot na kapakinabangan at di man lamang makasasanhi ng kapinsalaan, at ipinantay nila ang nilikha na walang kakayahan sa Dakilang Tagapaglikha, na kabilang sa Kanyang Dakilang kakayahan ay ang buong daigdig sa Kabilang-Buhay ay nasa ilalim lamang ng pagtatangan ng Kanyang Kamay, at ang mga kalangitan ay ititiklop (o irorolyo) sa Kanyang Kanang Kamay, Luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay Dakila, na malayo sa anumang sinasambang iba ng mga sumasamba ng iba bukod sa Kanya. Dito sa talatang ito ang katibayan hinggil sa pagtatangan ng Kamay, ang Kanang Kamay at pagtitiklop (pagrorolyo), na Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang lahat ayon sa Kanyang Kadakilaan, Kamaharlikaan, na hindi maaaring itanong ang pagiging ‘paano’ (o ‘*kayfiyyah*’) nito (sapagka’t ito nga ay ayon sa Kanyang Kadakilaan at Kamaharlikaan) at walang paghahambing.

68. At hihipan ang Tambuli, na sa pamamagitan nito ay mamamatay ang lahat ng nasa kalangitan at nasa kalupaan, maliban sa sinumang naisin ng Allâh (ﷻ) na hindi mamatay, pagkatapos ay hihipan ng anghel sa ikalawang pag-ihip bilang pag-umpisa ng Pagbubuhay na Mag-uli sa lahat ng nilikha para sa Paghuhukom sa harapan ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’ at doon sila ay nakatayo lahat na buhay mula sa kanilang libingan na nakamasid lamang at naghihintay sa anumang gagawin sa kanila.

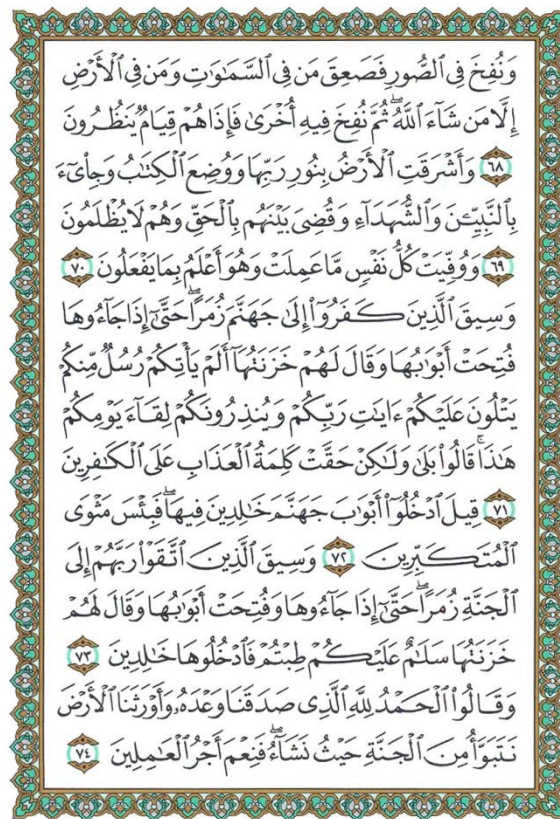
69. At magniningning ang kalupaan sa Araw ng Muling Pagkabuhay dahil sa lalantad ang Allâh (ﷻ) na katotohanan sa Kanyang mga nilikha upang pagpasyahan ang hatol, at ikakalat ng mga anghel ang mga talaan ng bawa’t isa, at ihaharap ang mga Propeta at mga testigo laban sa kanilang mga sambayanan; upang tanungin ng Allâh (ﷻ) ang mga Propeta hinggil sa kanilang pagpaparating ng mensahe at kung paano sila tinugunan ng kanilang sambayanan, at darating din ang sambayanan ni Muhammad; upang titestigo sa pagpaparating ng mensahe ng mga Sugo na nauna kaysa sa kanilang sambayanan, kapag hindi umamin ang mga sambayanan na ito sa pagpaparating ng mensahe ay doon maitatag ang katibayan laban sa kanila, at pagpasyahan ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang ang pagitan ng Kanyang mga alipin nang ganap na makatarungan, at kailanman sila ay hindi dadayain nang kahit na katiting na mababawasan ang kanilang gantimpala o madaragdagan ang kanilang kaparusahan.

70. At bawa’t tao ay babayaran ng katumbas ng kanyang ginawa, masama man ito o mabuti, at Siya, ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakaaalam sa kanilang mga ginawa rito sa daigdig na pagsunod o di kaya ay paglabag.

71. At dadalhin sila na mga di-naniwala sa Allâh at sa Kanyang mga Sugo tungo sa Impiyernong-Apoy na grupo-grupo, hanggang kapag sila ay dumating na roon ay

سورة الزمر

الزمر والغير

nabuksan na pala ng mga tagapamahala ng Impiyerno ang pitong pintuan nito, at sila ay sisisihin nila (na may kasamang galit at pangungutya) at kanilang sasabihin: *“Paano ninyo nilabag ang Allâh (ﷻ) at tinanggihan ninyong paniwalaan na Siya ang Tunay na ‘Ilâh’ (o Bukod-Tanging may karapatang sambahin) at Nag-iisa? Hindi ba ipinadala sa inyo ang mga Sugo na mula sa inyo na binabasa nila sa inyo ang mga talata ng inyong ‘Rabb,’ at binabalaan kayo sa kagimbal-gimbal na mangyayari sa Araw na ito?”*

Sasabihin nila bilang pag-amin sa kanilang pagkakasala: *“Oo nga, tunay na dumating sa amin ang mga Sugo ng aming ‘Rabb’ nang makatotohanan, at binalaan kami sa pagdating ng Araw na ito, na kung kaya, naging makatwiran at karapat-dapat ang Salita ng Allâh (ﷻ) na ang Kanyang parusa ay para sa mga hindi naniwala sa Kanya.”*

72. At sasabihin sa mga tumanggi na ang Allâh ang Siyang Tunay na ‘Ilâh’ (o Bukod-Tanging may karapatang sambahin) bilang pagmamaliit at paghamak sa kanila: *“Pumasok na kayo sa mga pintuan ng Impiyernong-Apoy na mananatili kayo roon magpasawalang-hanggan, at napakasama ng patutunguhan ng mga nagmataas na hindi naniwala sa Allâh at hindi sumunod ng Kanyang batas.”*

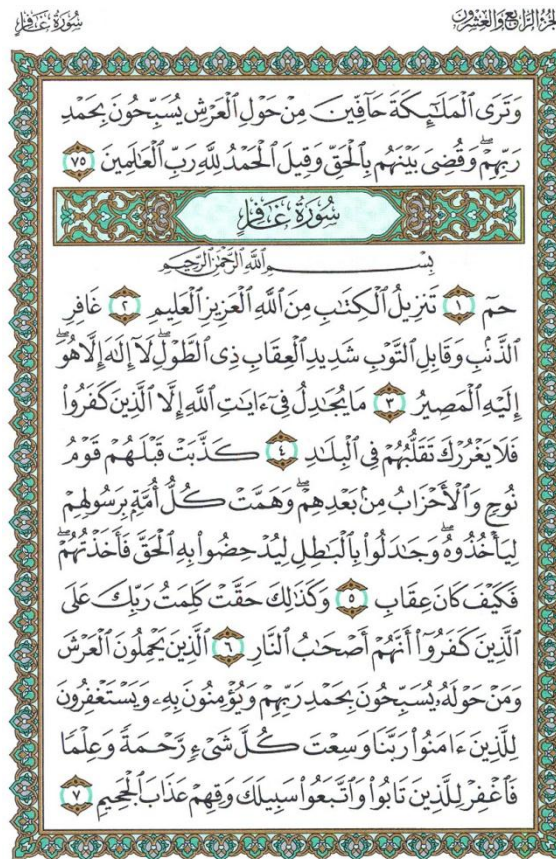
73. At aakayin ang mga yaong natakot sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’³³⁹ na naniwala sa Kanyang Kaisahan at sumunod sa Kanya tungo sa ‘Al-Jannah’³⁴⁰ nang grupu-grupo, hanggang sa kapag dumating na sila roon ay matatagpuan nila ang mga pintuan nito na nakabukas na, at iistimahin sila ng mga anghel na pinagkatiwalaan doon, at babatiin sila ng maaliwalas at masasaya sila; dahil sa kanilang kalinisan mula sa mga kasalanan at sasabihin sa kanila: *“Salâmun `alaykum – kapayapaan ay sumainyo bilang kaligtasan sa lahat ng di kanais-nais, napakabuti ng inyong kalagayan, na kung kaya, pumasok na kayo sa ‘Al-Jannah’ na rito ay mananatil kayo magpasawalang-hanggan.”*

74. At sasabihin ng mga mananampalataya: *“Lahat ng papuri at pasasalamat ay sa Allâh (ﷻ) na tinupad Niya ang Kanyang pangako sa amin, na Kanyang ipinangako para sa amin na sinabi ng Kanyang mga Sugo at ipinagkaloob sa amin ang ‘Al-Jannah’ na tutungo kami saan mang lugar doon na aming naisin, napakabuti ng gantimpala sa mga mabubuti na nagsumikap sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb.’”*

³³⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁴⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

75. At makikita mo ang mga anghel, O Muhammad (ﷺ), na nakapalibot sa ‘Arsh’³⁴¹ ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin, dinadakila nila ang Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’ na ligtas at malayo sa anumang hindi karapat-dapat na para sa Kanya, at pagpapasyahan ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang paghuhukom sa pagitan ng Kanyang mga nilikha nang makatotohanan at makatarungan, at pinatira sa ‘Al-Jannah’ ang mga naniwala sa Kanya at sa Impiyerno naman ang mga hindi naniwala sa Kanya. At sasabihin: “Papuri sa Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang sa anuman na Kanyang pinagpasyahan sa pagitan ng mga taga-‘Jannah’ at taga-Impiyerno, bilang papuri sa kagandahan at kabutihan, at papuri sa katarungan at karunungan.”

سورة غافر ٤٠

XL – Sûrat Ghâfir

[Kabanata Ghâfir – Ang Tagapagpatawad]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Hâ-Mîm*. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’
2. Ibinaba ang Qur’ân na ito kay Propeta Muhammad (ﷺ) mula sa Allâh (ﷻ) na ‘Al-‘Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na Nalulupig Niya sa pamamagitan ng Kanyang Kapangyarihan

³⁴¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan nito sa Talababâ 128, pahina 333.

ang lahat ng Kanyang mga nilikha, na ‘*Al-`Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay.

3. Na Tagapagpatawad ng kasalanan ng mga nagkakasala, at Tagatanggap ng mga nagbabalik-loob at humihingi ng kapatawaran, Tagaparusa nang masidhi sa sinumang nagmamataas o nagmamalaki sa pamamagitan ng pagsagawa ng kasalanan, at Siya ang Nagtatangan at Tagapagkaloob ng biyaya, pagmamagandang-loob sa Kanyang mga alipin na sumusunod, ‘*Lâ i-lâ-ha il-la Hu-wa*’ – walang sinumang ‘*ilâh*’ (diyos na sinasamba) o bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya, – na sa Kanya magbabalik ang lahat ng Kanyang nilikha sa Araw ng Pagbabayad at tutumbasan ang sinuman sa anuman na karapat-dapat na para sa kanya na kabayaran.

4. Walang nakikipagtalo hinggil sa mga talata ng Dakilang Qur’ân at mga katibayan nito sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), na tinatapatan nito ang kamalian maliban sa mga tumanggi na tinanggihan ang Kanyang Kaisahan, na kung kaya, huwag kang magpalinlang, O Muhammad (ﷺ), sa kanilang kagalingan sa paglalakbay na pagparoo’t pagparito dahil sa pangangalakal, at sa sarap at kinang ng makamundong buhay na mayroon sila.

5. Tumanggi ang mga nauna sa kanila na walang pananampalataya, ang mga sambayanan ni Nûh at ang mga sumunod pa sa kanila na mga sambayanan na inilantad nila ang kanilang pakikipaglaban sa mga Sugo na katulad ng ginawa ng sambayanan ni `Âd at ni Thamoud, dahil sila ay nagpasya na gumawa ng masama laban sa kanilang mga Sugo at nagsama-sama sila sa masamang balakin o di kaya ay sa pagpatay, at nagplano ang bawa’t sambayanan sa mga nasyon na ito na walang pananampalataya na patayin ang bawa’t Sugo na ipinadala sa kanila, at sila ay nakipagtalo ng kamalian upang imali nila sa pamamagitan ng pakikipagtalo ang katotohanan, na kung kaya, pinarusahan Ko sila, na kung paano naging aral at magsisilbing babala ang Aking pagpaparusa sa kanila sa sinumang darating pagkatapos nila!

6. At kung paano naging karapat-dapat ang parusa sa mga naunang sambayanan na tumanggi sa mga Sugo na ipinadala sa kanila ay gayundin sa mga yaong di-naniwala na magiging makatarungan din sa kanila ang kaparusahan, na sila ang mga maninirahan sa Impiyerno.

7. Ang mga yaong nagpapasan ng ‘*Arsh*’ (Trono) ng Allâh (ﷻ) na mga anghel at gayundin ang mga nakapalibot sa ‘*Arsh*’ na kabilang din sa kanila, ay niluluwalhati nila ang Allâh (ﷻ) na malayo sa anumang kakulangan, at pinupuri nila sa kaparaanan

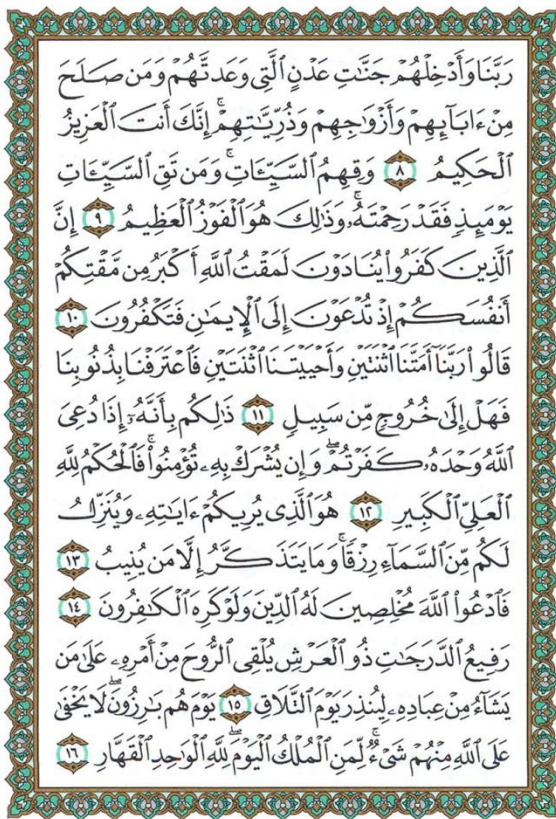
na karapat-dapat sa Kanya, at Siya ay pinaniniwalaan nila nang tunay at ganap na paniniwala, at humihingi sila sa Kanya ng kapatawaran para sa mga mananampalataya, na kanilang sinasabi:

“O Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’³⁴² Saklaw ng Iyong awa at kaalaman ang lahat ng bagay, na kung kaya, patawarin Mo ang mga yaong nagbalik-loob sa Iyo mula sa pagsamba ng iba at sa mga kasalanan, at sinunod nila ang Daan na ipinag-utos Mo sa kanila na kanilang tatahakin, na ito ay Islâm, at ilayo Mo sila mula sa kaparusahan sa Impiyerno at sa mga kalagim-lagim na mangyayari roon!

³⁴²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة غافر

الجزء ٢٤

8. “O Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’ Papasukin Mo ang mga mananampalataya sa mga ‘Jannât’³⁴³ ng ‘Aden’ na siyang ipinangako Mo sa kanila, at gayundin ang mga naging matuwid sa paniniwala at nagsagawa ng kabutihan mula sa kanilang mga magulang, mga asawa at mga anak. Dahil Ikaw sa katotohanan ay ‘Al-‘Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na kumukontrol ng lahat ng bagay, na ‘Al-Hakeem’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa at Paglikha.

9. “At iligtas Mo sila sa masamang kaparusahan sa kanilang mga kasalanan at huwag Mo silang parusahan, at ang sinuman ang Iyong ililigtas sa mga parusa ng kasamaan sa Araw ng Paghuhukom ay katiyakang siya ang Iyong kinaawaan at biniyayaan ng kaligtasan mula sa

Iyong parusa.” At ito ang dakilang tagumpay na walang kahalintulad.

10. Katiyakan, ang mga tinanggihan nila na ang Allâh ang Siyang Tunay na ‘Ilâh’ (Bukod-Tangi na karapat-dapat lamang na sambahin), kapag sila ay nandoroon na sa kagimbal-gimbal na parusa sa Impiyerno, ay kamumuhian nila mismo ang kanilang mga sarili nang matinding pagkamuhi, at doon ay tatawagin sila ng mga tagapamahala sa Impiyerno: “Ang pagkamuhi ng Allâh (ﷻ) sa inyo sa daigdig noong ipinag-utos sa inyo na maniwala sa Kanya at sumunod sa Kanyang Sugo na tinanggihan ninyo ay mas matindi kaysa sa galit ninyo ngayon sa inyong mga sarili pagkatapos ninyong mapatunayan na kayo ay karapat-dapat sa galit at parusa ng Allâh.”

11. Sasabihin ng mga walang pananampalataya: “O Allâh na aming ‘Rabb!’ Sinanhi Mo kaming mamatay nang dalawang beses: noong kami ay nasa sinapupunan pa ng aming mga ina na mga semilya bago iHINGA sa amin ang aming espiritu at noong

³⁴³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

nagtapos ang aming buhay sa daigdig. At binuhay Mo kami nang dalawang beses: sa buhay sa daigdig sa araw na kami ay ipinanganak at noong binuhay Mo kami mula sa aming mga libingan! Ngayon ay inaamin na namin ang aming mga pagkakamali, kung gayon, mayroon pa ba kaming pag-asa para makalabas mula sa Impiyerno at ibabalik Mo kami sa daigdig; upang sundin Ka namin?” Subalit paano pa ba magiging kapaki-pakinabang sa kanila ang pag-amin na ito?

12. Itong parusa ay para sa inyo, O kayong mga walang pananampalataya dahil sa noong kayo ay inaanyayahan tungo sa paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at taos-pusong pagsunod sa Kanya ay tumanggi kayo, subalit kapag tinambalan ang Allâh (ﷻ) ay pinaniniwalaan ninyo at sinusunod ninyo.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ), Siya ang Hukom na makatarungang maghuhukom sa Kanyang nilikha at hindi nang-aapi ni nandaraya man, ginagabayan Niya ang sinuman na Kanyang nais at inililigaw Niya ang sinuman na Kanyang nais, at kinaaawaan Niya ang sinuman na Kanyang nais at pinaparusahan Niya ang sinuman na Kanyang nais, na walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya, na Siya ay ‘*Al-`Alee*’ – ang Kataas-Taasan na nasa Kanya ang tunay at ganap na Kataas-Taasan, na ‘*Al-Kabeer*’ – ang Ganap na Dakila na Siya lamang ang may karapatan ng pagmamataas at pagdadakila.

13. Siya ang nagpamalalas sa inyo, O kayong mga tao, ng Kanyang kapangyarihan sa inyong mga nakikita na mga dakilang palatandaan na nagpapatunay sa kaganapan ng Tagapaglikha nito at Nagpanimula nito na walang pinaggayahan, at ibinababa Niya para sa inyo mula sa kalangitan ang ulan at binubuhay kayo sa pamamagitan nito, at walang sinuman ang nakaalaala ng mga palatandaang ito maliban sa sinumang nanumbalik tungo sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at taos-puso na dalisay sa pagsamba lamang sa Kanya.

14. Na kung kaya, maging taos-puso kayo sa inyong pagsamba na bukod-tangi lamang na para sa Kanya at gayundin sa panalangin, O kayong mga mananampalataya, at salungatin ninyo ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, sa kanilang pamamaraan, kahit pa ito ay ikagagalit nila ay pabayaan ninyo sila.

15. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang Kataas-Taasan na Nagmamay-ari ng mga matataas na antas, na itinaas Niya ang Kanyang antas ng pagtataas na malayo sa Kanyang nilikha at itinaas Niya ang Kanyang karangalan, na Siya ang Nagmamay-ari ng Dakilang ‘*Arsh*’ (Trono), at kabilang sa Kanyang awa sa Kanyang mga alipin ay ang pagpapadala Niya ng mga Sugo sa kanila, na ipinagkakaloob Niya sa kanila ang Kanyang Rebelasyon, na ito ang ikinabubuhay nila, dahil sila ay nagiging tiyak sa

kanilang kalagayan; upang takutin at balaan ng mga Sugo ng Allâh ang mga alipin ng Allâh hinggil sa pagdating ng Araw ng Muling Pagkabuhay, na kung saan, magkakatangpu-tagpo ang kauna-unahan at kahuli-hulihang mga nilikha ng Allâh.

16. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay haharap ang mga nilikha sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ at walang sinuman ang makapagtatago mula sa Kanya at walang maililihim ang sinuman hinggil sa kanilang ginawa sa daigdig, at sasabihin ng Allâh (ﷻ): “*Kanino ang kaharian at pangangasiwa sa araw na ito?*”

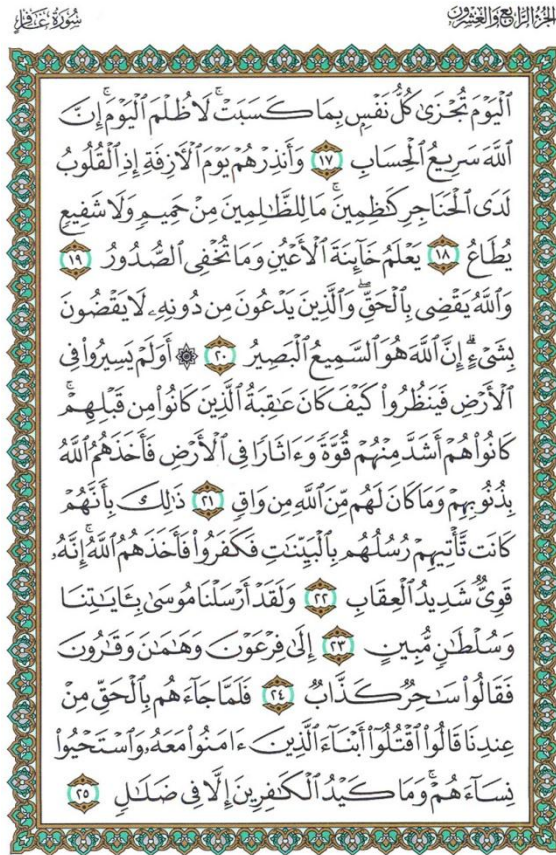
Tutugunan Niya mismo sa Kanyang Sarili na Kanyang sasabihin: “*Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na ‘Al-Wâhid’ – ang Nag-iisa at Bukod-Tangi sa Kanyang mga Pangalan, mga Katangian at mga Gawain, na ‘Al-Qahhâr’ – ang Tagalupig – na nilulupig Niya ang lahat ng Kanyang mga nilikha sa Kanyang kakayahan at kapangyarihan.*”

17. Sa Araw na ito ay gagantimpalaan ang bawa't isa sa anuman na kanyang nagawa sa daigdig, mabuti man o masama, at walang sinuman ang dadayain sa Araw na ito na madaragdagan ang kanyang kasalanan o mababawasan ang kanyang kabutihan. Katotohanan, ang Allâh (ﷻ) ang '*Saree`ul Hisâb*' – Mabilis sa Kanyang Pagbilang, na kung kaya, huwag ninyong isipin na matagal pa ang pagdating ng Araw na yaon dahil sa katotohanan ay napakalapit na.

18. Balaan mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga tao hinggil sa Araw ng Muling Pagkabuhay na malapit nang dumating, kahit ito ay iniisip nila na matagal pa, sa panahon na kapag ang mga puso ng mga alipin dahil sa kanilang pagkatakot sa parusa ng Allâh (ﷻ) ay aangat mula sa kanilang mga dibdib at babara sa kanilang mga lalamunan, at sila ay punung-puno ng pagdadalamhati at pagkalungkot. Wala nang kama-kamag-anak ni kaibigan ang para sa mga masasama, at wala silang tagapagtanggol na mamamagitan sa kanila sa Allâh (ﷻ) na kanilang '*Rabb*'³⁴⁴ upang siya ay dinggin.

19. Batid ng Allâh (ﷻ) ang anumang ninanakaw ng paningin at anumang kinikimkim ng tao sa kanyang sarili, mabuti man o masama.

20. At ang Allâh (ﷻ) ay naghahatol nang makatarungan sa pagitan ng mga tao sa anumang karapat-dapat na para sa kanila, samantalang ang mga yaong sinasamba nila bukod sa Allâh na mga diyus-diyusan ay hindi man lamang makapagpapasya ng anuman sa kanila; dahil sa kanilang kawalan ng kakayahan. Walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ay '*As-Samee`*' – ang Ganap na Nakakarinig sa anumang binibigkas ng inyong mga dila, na '*Al-Baseer*' – ang Ganap na Tagapagmasid at Ganap na Nakakakita sa inyong mga gawain at mga kilos.

³⁴⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

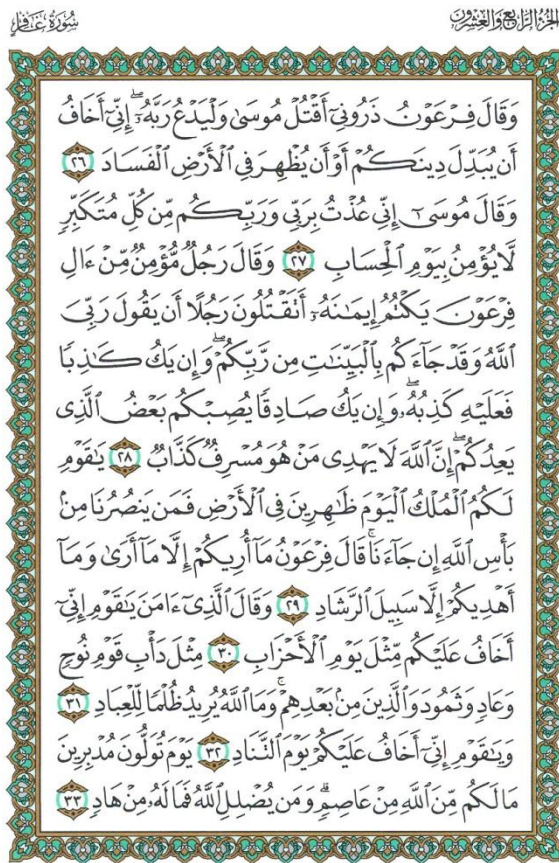
21. Hindi ba naglakbay sa kalupaan ang mga di-naniniwala sa iyong mensahe, O Muhammad (ﷺ), upang makita nila kung ano ang kinahinatnan ng mga nauna kaysa sa kanila na mga sambayanan? Sila ay higit na nangingibabaw kaysa sa kanila sa lakas at sa mga naiwan na kanilang mga bakas sa kalupaan, subalit kailanman ay hindi nila napakinabangan ang kanilang kalakasan at ang mga matitipuno nilang mga pangangatawan, at pinuksa sila ng Allâh (ﷻ) bilang kaparusahan sa kanila; dahil sa kanilang di-paniniwala at pagsagawa ng mga kasalanan, at wala silang naging tagapangalaga mula sa parusa ng Allâh (ﷻ) upang mailigtas sila mula rito.

22. Itong parusa na nangyari sa mga naunang walang pananampalataya, ay dahil sa kanilang ginawa sa mga Sugo ng Allâh na dumating sa kanila na dala-dala nila ang mga matitibay na katibayan na nagpapatunay sa kanilang paanyaya, subalit sila ay tinanggihan nila, at di nila sila pinaniwalaan. Na kung kaya, pinuksa sila ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Kanyang parusa dahil Siya ang ‘**Qawee**’ – Ganap na Malakas at Pinakamakapangyarihan na hindi nagagapi ng sinuman, na ‘**Shadeedul`Iqâb**’ – Matindi ang Kanyang parusa sa sinumang hindi naniwala at lumabag sa Kanya.

23. At katiyakan, ipinadala Namin si Mousâ (ﷺ) na may kasamang dakilang palatandaan na nagpapatunay sa kanyang mensaheng dala-dala sa kanila, at malinaw na mga katibayan na nagpapatunay sa kanyang paanyaya, at kamalian sa gawain ng mga tao na kung saan sa kanila siya ay ipinadala.

24. Tungo kay Fir`âwn na hari ng Ehipto, at si Hâmân na kanyang kanang kamay, at si Qârûn na nagmamay-ari ng mga kayamanan, subalit tinanggihan nila ang mensaheng ito at nagmataas sila, at kanilang sinabi hinggil sa kanya: “*Katiyakan, siya ay isang salamangkero na sinungaling, dahil paano niya aangkinin na siya ay ipinadala bilang Sugo sa mga tao?*”

25. Nang dumating si Mousâ (ﷺ) kina Fir`âwn, Hâmân at Qârûn, na dala-dala niya ang mga malilinaw na mga himala mula sa Amin (Allâh ﷻ), ay hindi lamang nila tinanggihan at tinalikuran, bagkus ay kanila pang sinabi: “*Patayin ninyo ang mga anak na kalalakihan ng mga naniwala sa kanya at panatilihin ninyo ang mga kababaihan upang sila ay alipinin,*” subalit ang anumang pakana ng mga walang pananampalataya ay maglalaho at mawawalan ng saysay.

26. At sinabi ni Fir`awn sa mga matataas mula sa kanyang sambayanan: “Ipaubaya ninyo sa akin ang lahat at ako mismo ang papatay kay Mousã, at hayaan ninyong manalangin siya sa kanyang ‘Rabb’ na inaangkin niya na Siya ang nagpadala sa kanya para sa atin, upang pangalagaan siya mula sa atin, dahil sa katunayan, ako ay natatakot na babaguhin niya ang inyong ‘deen’ (o relihiyon) na inyong kinabibilangan sa ngayon, o di kaya ay sasanhiin niya na lumitaw ang kasamaan sa kalupaan ng Ehipto.”

27. At sinabi ni Mousã (موسى) kay Fir`awn at sa kanyang mga tauhan: “Katiyakan, ako ay humihingi ng kalinga sa Allâh (الله) na aking ‘Rabb’ at inyo ring ‘Rabb,’ sa bawa’t nagmamataas sa inyo na di-naniniwala sa Kaisahan ng Allâh (الله) at sa pagsunod sa Kanya, at hindi

naniniwala sa Araw ng Paghuhukom ng Allâh (الله) sa Kanyang mga nilikha.”

28. At sinabi ng isang lalaki na naniniwala sa Allâh (الله) mula sa pamilya ni Fir`awn na inililihim niya ang kanyang paniniwala bilang di-pagsang-ayon sa kanyang sambayanan: “Paano ninyo ipinahihintulot ang pagpatay ng isang tao na walang kasalanan sa inyo, dahil lamang sa sinasabi niya na ang aking ‘Rabb’ ay ang Allâh (الله), at katiyakang dala-dala niya sa inyo ang mga matitibay na katibayan mula sa Allâh (الله) na inyong ‘Rabb’ na nagpapatunay sa kanyang mga sinasabi? At kung si Mousã ay nagsisinungaling ay sa kanya rin lamang babalik ang parusa ng kanyang ginawang kasinungalingan; subalit kung siya ay nagsasabi ng katotohanan, samakatuwid ay mangyayari ang ilan sa kanyang ibinabala sa inyo.” Katiyakan, ang Allâh (الله) ay hindi Niya ginagabayan sa katotohanan ang sinumang lumalampas sa hangganan sa pamamagitan ng pag-iwas sa tama at pagsagawa ng kamalian, na higit na sinungaling na idinadahilan niya ang Allâh (الله) sa kanyang ginagawang pagmamalabis.

29. “O aking sambayanan! Nasa inyo ngayon ang kapangyarihan na kayo ang nangingibabaw dito sa kalupaan (ng Ehipto) laban sa mga angkan ni Isrâ`il, subalit sino ang magliligtas sa atin mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) kapag ito ay nangyari sa atin?” Sinabi ni Fir`âwn sa kanyang sambayanan bilang pagtutugon at pagtatakip sa katotohanan: “Wala akong nakikita sa inyo, O kayong mga tao, na pananaw at pagpapayo, maliban sa kung ano ang nakikita ko na makabubuti sa akin at sa inyo na tama, at hindi ko kayo hinihikayat kundi sa daan lamang ng katotohanan.”

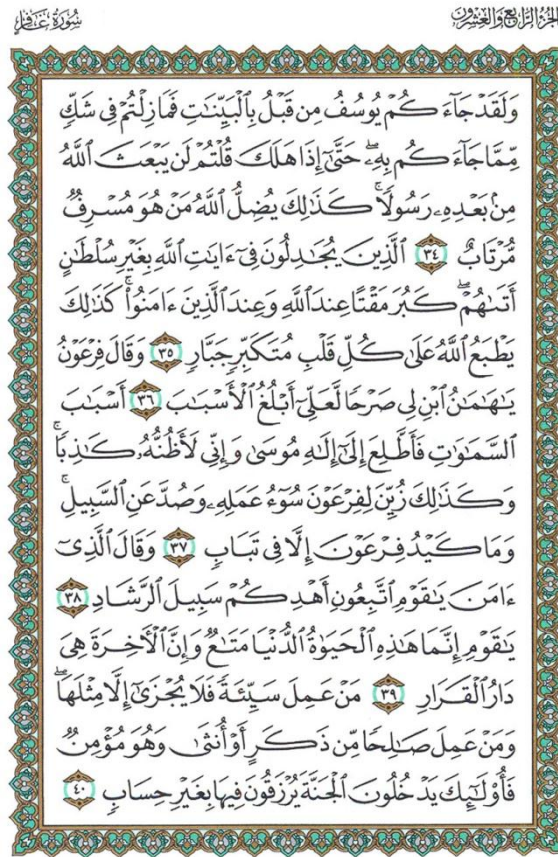
30. At sinabi ng lalaki na naniwala mula sa pamilya ni Fir`âwn kina Fir`âwn at sa kanyang sambayanan bilang pagpapayo at pagbababala: “Katiyakan, ako ay natatakot na mangyari sa inyo kapag pinatay ninyo si Mousã, ang katulad ng nangyari sa mga grupo ng mga tao na nagsama-sama laban sa kanilang mga Propeta.

31. “Na katulad ng kinaugalian ng sambayanan ni Nûh, ni `Âd at ni Thamoud at ang mga dumating pa pagkatapos nila na di-naniwala at tumanggi, pinuksa sila ng Allâh (ﷻ) dahil doon. At ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya nais na apihin ang mga alipin, na sila ay paparusahan Niya na wala silang nagawang kasalanan. Kataas-taasan ang Allâh (ﷻ), na Siya ay malayo sa pang-aapi at malayung-malayo sa anumang kakulangan.

32. “At, O aking sambayanan! Katiyakan, ako ay natatakot na mangyari sa inyo ang parusa sa Araw na ang mga tao ay magtatawagan sa isa’t isa; dahil sa kagimbalgimbal na mangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay.”

33. Sa Araw na kapag kayo ay tatalikod at tatakas, na wala nang magliligtas pa sa inyo at tutulong mula sa parusa ng Allâh (ﷻ). At sinuman ang binigo ng Allâh (ﷻ) at hindi Niya ginabayan tungo sa patnubay ay walang sinuman ang makagagabay sa kanya tungo sa katotohanan.

34. Katiyakan, ipinadala ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang kagalang-galang na Propeta na si Yûsuf (ﷺ) na anak ni Ya`qûb (ﷺ) bago pa si Mousâ (ﷺ), na dala-dala niya ang mga malilina sa katibayan na nagpapatunay sa kanya, at inutusan kayo na sambahin ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na walang katambal, at patuloy pa rin kayo na nagdududa sa anuman na dala-dala niya sa inyo noong siya ay buhay pa, hanggang sa siya ay namatay at mas lalong naragdagan ang inyong pagdududa at pagsamba ng iba bukod sa Allâh at inyong sinabi: “Katiyakan, ang Allâh ay hindi na magpapadala ng Sugo pagkatapos niya, at sa ganoong pagkaligaw ay inililigaw ng Allâh (ﷻ) ang sinumang nagmamalabis na lumalampas sa hangganan ng katotohanan, na nagdududa sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), na kung kaya, hindi Niya ginagabayan tungo sa patnubay.”

35. Ang mga yaong nagtatalu-talo hinggil sa mga talata ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang katibayan upang ito ay pawalan ng saysay, na walang dumating sa kanila na katanggap-tanggap na katibayan, ay napakalaking galit ng Allâh (ﷻ) sa mga ganoong pagtatalu-talo at gayundin ang galit ng mga mananampalataya, na kung paano isinasara ng Allâh (ﷻ) sa pagkaligaw at hinarangan sa patnubay ang mga puso nila na mga nagtatalu-talo ay isasara rin ng Allâh (ﷻ) ang puso ng lahat ng nagmamataas na di-naniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa pagsunod sa Kanya, na nagmamayabang sa pamamagitan ng dami ng kanyang kasalanan at pagmamalabis.

36-37. At sinabi ni Fir`awn bilang pagpapasinungaling kay Mousâ (ﷺ) sa kanyang paanyaya tungo sa paniniwala sa ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilikha at pagsuko sa Kanya:

“O Hâmân! Ipagtayo mo ako ng dakilang tore; baka sakaling marating ko ang mga pinto ng kalangitan at anuman na magpaparating sa akin doon sa itaas, upang

makita ko mismo ang ‘Ilâh’ o Diyos na sinasamba ni Mousã, at katiyakan, sa aking palagay si Mousã ay nagsisinungaling sa kanyang pag-aangkin na mayroon tayong ‘Rabb,’³⁴⁵ na Siya ay nasa ibabaw ng mga kalangitan,” sa ganoon pinaganda kay Fir`âwn ang kanyang masamang gawain na nakikita niya na ito ay mabuti, at hinarangan sa kanya ang daan ng katotohanan; dahil sa kamalian na pinaganda sa kanyang paningin, subalit ang anumang pakana ni Fir`âwn upang linlangin ang mga tao na siya ang nasa tama na si Mousã (موسى) ay mali, ay walang patutunguhan kundi pagkatalo at pagkawasak, at wala siyang mapapala kundi kapighatian dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

38. At sinabi ng tao na naniwala bilang pag-uulit ng pagpapayo sa kanyang sambayanan: *“O aking sambayanan, sumunod kayo sa akin at ituturo ko sa inyo ang Daan ng Patnubay at Katotohanan.*

39. *“O aking sambayanan! Ang buhay dito sa daigdig na kung saan nasisiyahan ang mga tao ng panandaliang panahon, pagkatapos ay magtatapos at maglalaho, na kung kaya, huwag kayong mahumaling nang labis dito, dahil ang buhay sa Kabilang-Buhay na kung saan nandoroon ang patuloy na kaligayahan ay siyang inyong pananatilihan, na kung kaya, nararapat na ito ay unahin at gumawa kayo para rito ng mabuting gawa na ikaliligaya ninyo roon.*

40. *“Sinuman ang lalabag sa Allâh (ﷻ) sa kanyang buhay at tumaliwas sa Daan ng Patnubay, ay wala siyang matatamo sa Kabilang-Buhay kundi parusa na katumbas ng kanyang nagawang kasalanan, at sino naman ang sumunod sa Allâh (ﷻ) at gumawa ng mabuti at sumunod siya sa Kanyang mga ipinag-uutos at umiwas siya sa Kanyang mga ipinagbabawal, lalaki man o babae, na siya ay naniniwala sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang Kaisahan, sila ang papasok sa ‘Al-Jannah’ (Hardin), at ipagkakaloob sa kanila roon ang kabuhayan mula sa mga bunga at kaligayahan na walang pagmamaliw.*

³⁴⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة غافر

الحمد لله رب العالمين

41. “O aking sambayanan! Kung paano ang pag-anyaya ko sa inyo tungo sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang Sugo na si Mousâ (عليه السلام), na siyang paanyaya na magdadala sa inyo sa ‘Al-Jannah’ (Hardin) at maglalayo sa inyo sa kagimbal-gimbal na Impiyerno, ay kayo naman ay inaanyayahan ninyo ako tungo sa gawain na magdadala sa akin sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang pagpapahirap sa Impiyerno.

42. “Hinihikayat ninyo ako upang hindi maniwala sa Allâh (ﷻ), at sa pagsamba ng iba bukod sa Allâh na labag sa anumang kaalaman na mayroon ako na itong sinasamba ninyo ay karapat-dapat sambahin bukod sa Kanya – at ito ang pinakamalaking kasalanan at karumal-dumal – at ako ay hinihikayat ko kayo tungo sa Daan ng Allâh (ﷻ) na ‘Al-‘Azeez’ – ang Kataas-Taasan na Punung-Puno ng

Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang paghihiganti, na ‘Al-Ghafour’ – ang Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagbabalik-loob sa pamamagitan ng pagsisisi pagkatapos niyang magkasala.

43. “Sa katunayan, tunay na ang anuman na inyong iniaanyaya sa akin na paniwalaan ay hindi karapat-dapat ipag-anyaya at hindi makatutugon sa anuman na aking kahilingan dito sa daigdig ni sa Kabilang-Buhay man dahil sa walang kakayahan, at dapat ninyong mabatid ang patutunguhan ng lahat ng nilikha ay sa Allâh (ﷻ) lamang, at tutumbasan Niya ang lahat ayon sa kanyang nagawa, at ang mga yaong nagmamalabis sa pagsagawa ng mga kasalanan sa pamamagitan ng pagpatay at di paniniwala ay sila ang mga tauhan ng Impiyerno.”

44. At nang natapos na silang payuhan at hindi sila sumunod, kanyang sinabi sa kanila: “Walang pag-aalinlangang maaalaala ninyo ako na ako ang nagpayo at nagpaalaala sa inyo, at walang pag-aalinlangang magsisisi kayo sa panahon na wala nang pakinabang ang pagsisisi, at ako ay magbabalik sa Allâh (ﷻ) at

ipinagkakatiwala ko ang lahat ng mga bagay sa Allâh (ﷻ) at ipinaubaya ko ang aking sarili sa Kanya. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Baseer’ – Ganap na Tagapagmasid sa mga kalagayan ng Kanyang alipin at ang anumang karapat-dapat sa kanila na kabayaran, at walang anumang bagay ang naililihim sa Kanya.”

45. Na kung kaya, iniligtas ng Allâh (ﷻ) ang taong mananampalatayang ito mula sa kaparusahan na pakana ni Fir`âwn at ng kanyang pamilya, at nangyari sa kanila ang matinding parusa noong sila ay nilunod ng Allâh (ﷻ) hanggang sa kahuli-hulihan sa kanila.

46. Katiyakan, nangyari sa kanila ang pagkalunod bilang unang parusa, at sila ay namatay lahat, pagkatapos ay paparusahan sila sa kanilang mga libingan sa pamamagitan ng pagdarang sa kanila sa apoy sa umaga’t hapon hanggang sa Araw ng Pagbabayad, at sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay papapasukin ang mga pamilya ni Fir`âwn sa Impiyerno; bilang kabayaran sa kanilang nagawang mga masasamang gawain. Itong talata ay nagpapatunay sa kaparusahan sa libingan.

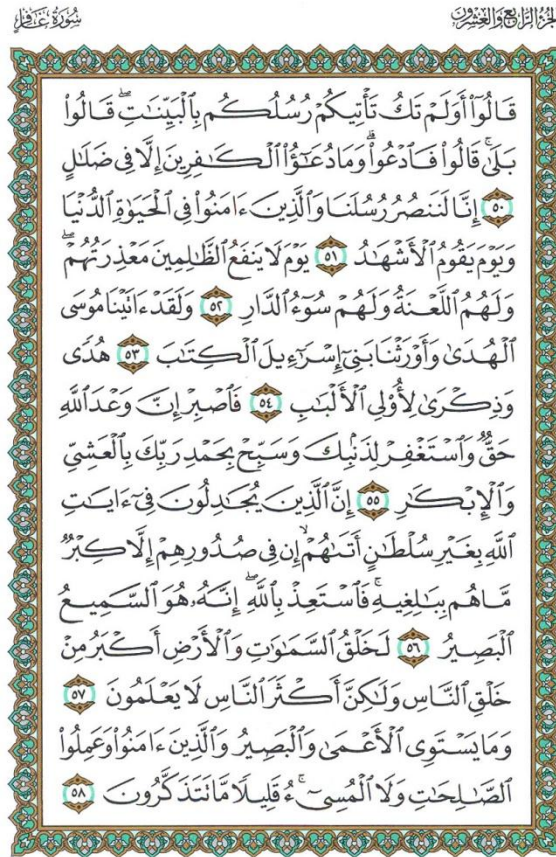
47. Kapag nagtatalu-talo ang mga nasa Impiyernong-Apoy at sisisihin ng iba sa kanila ang iba, at mangangatwiran ang mga sumunod laban sa kanilang mga ninuno na mapagmataas na nagligaw sa kanila, at pinaganda sa kanila ang daan ng kapahamakan, na sasabihin nila sa kanila: “*Katotohanan na sinunod namin kayo, na kung kaya, maaari bang akuin ninyo ang ilang bahagi ng parusa sa amin sa Impiyerno?*”

48. Sasabihin ng mga namumuno na mga mapagmataas na patutunayan nila ang kanilang kawalang kakayahan: “*Hindi namin maaaring pasanin ang kahit na anumang parusa sa inyo sa Impiyernong-Apoy, dahil lahat tayo ay nasa Impiyerno at wala na tayong kaligtasan mula rito! Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hinati-hati Niya ang parusa sa atin ayon sa kung ano ang karapat-dapat na bahagi ng bawa’t isa sa atin ng makatarungang pagpapasya.*”

49. At sasabihin ng mga nasa Impiyerno na mga mapagmataas at mga mahihina sa mga tagapangasiwa sa Impiyerno: “*Idalangin ninyo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’³⁴⁶ na pagaanin sa amin ang parusa kahit na isang araw man lamang; upang magkaroon kami ng kaginhawahan.*”

³⁴⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

50. Sasabihin ng mga tagapangasiwa ng Impiyernong-Apoy bilang pag-aalipusta: “Ang ganitong panalangin ay walang anumang magagawa sa inyo, at hindi ba dumating sa inyo ang mga Sugo na dala-dala nila ang mga malilinaw na katibayan mula sa Allâh (ﷻ) at di ninyo pinaniwalaan?” At doon aaminin ng mga walang pananampalataya at kanilang sasabihin: “Oo nga!” Na kung kaya, itatanggi sila ng mga tagapangasiwa ng Impiyerno at kanilang sasabihin: “Hindi kami mananalangin para sa inyo at hindi kami mamamagitan para sa inyo, na kung kaya, kayo na lamang ang manalangin, subalit ang ganitong panalangin ay walang magagawa sa inyo; dahil kayo ay mga walang pananampalataya, at ang panalangin ng mga walang pananampalataya ay walang patutunguhan, ito ay maglalaho, walang saysay at hindi diringgin.”

51. Katiyakan, papananalunin Namin ang Aming mga Sugo at ang sinumang sumunod sa kanila na mga mananampalataya, at susuportahan Namin sila laban sa sinumang gagawa sa kanila ng di-kanais-nais dito sa buhay sa daigdig, at sa Araw ng Muling Pagkabuhay na Araw na kung saan titestigo ang mga anghel, ang mga propeta, at ang mga mananampalataya laban sa mga sambayanan na hindi naniwala sa kanilang mga Sugo, sila ay titestigo na katiyakang naiparating ng mga Sugo ang kanilang mga mensahe mula sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’ at katotohanang hindi sila pinaniwalaan ng mga tao.

52. Sa Araw ng Pagbabayad ay hindi mapakikinabangan ng mga tumanggi na lumampas sa hangganan na itinakda ng Allâh ang anuman na kanilang idadahilan na mga katwiran sa kanilang ginawang pagtanggig sa mga Sugo ng Allâh, at para sa kanila ay pagtataboy mula sa Awa ng Allâh (ﷻ), at ang para (pa rin) sa kanila ay masamang tirahan sa Kabilang-Buhay na ito ay Impiyernong-Apoy.

53-54. At katiyakan, ipinagkaloob Namin kay Mousã (ﷺ) ang gabay tungo sa katotohanan na ito ay ‘*Tawrah*’ at ang mga himala, at ginawa Namin ang mga angkan ni Isra`il na tagapagmana ng ‘*Tawrah*,’ na gabay tungo sa Daan ng Patnubay, at pagpapayo para sa mga nagtatangan ng matutuwid na kaisipan.

55. Na kung kaya, pagtiisan mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga pagpapahirap na ginagawa sa iyo ng mga di-naniniwala sa Allâh, dahil katiyakang ipinangako Namin sa iyo, na mangingibabaw ang iyong batas at ang Aming pangako ay katotohanang hindi mababali, at humingi ka ng kapatawaran sa iyong pagkakamali, at manatili ka sa iyong pagdakila at pagpuri sa Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’ sa dulo ng umaga at sa umpisa nito.

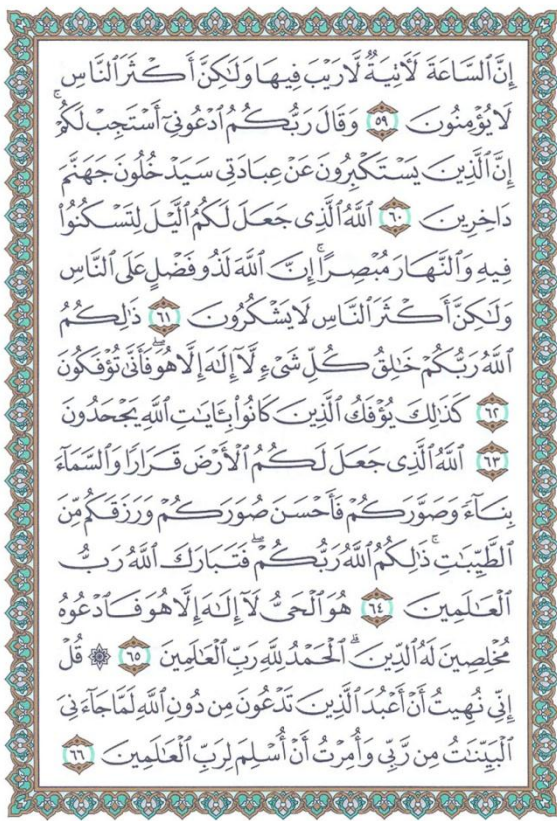
56. Tunay, na silang hindi tumatanggap ng katotohanan dahil sa kabulaanan, at tinatanggi ang mga tamang katibayan at katwiran dahil sa mga mali at kadudadudang katwiran na wala silang mga pruweba at katibayan mula sa Allâh (ﷻ), at sa kanilang mga puso ay walang iba kundi pagmamataas na nagdudulot sa kanila ng pagsisinungaling laban sa iyo, at panibugho sa anumang kagandahang-loob na itinangi ng Allâh (ﷻ) sa iyo, na hindi nila narating, na kung kaya, ipaubaya mo ang iyong sarili sa Allâh (ﷻ), upang ilayo sa kanilang kasamaan; katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay ‘*As-Samee`*’ – ang Ganap na Nakakarinig sa kanilang mga sinasabi, na ‘*Al-Baseer*’ – ang Ganap na Nakakakita sa kanilang mga gawain.

57. Ang paglikha ng Allâh (ﷻ) sa mga kalangitan at kalupaan ay mas dakila kaysa sa paglikha sa tao at sa muling paglikha sa kanila pagkatapos ng kamatayan, subalit karamihan sa mga tao ay hindi nila batid na ang paglikha sa lahat ng ito ay napakadali lamang para sa Allâh (ﷻ).

58. At hindi magkaparehas ang bulag at ang nakakakita, at gayundin, hindi rin magkaparehas ang mga naniniwala at mananampalataya na sumusunod sa patnubay ng Allâh (ﷻ) at naniniwala sa Kanyang Kaisahan, at ang mga hindi naniniwala na ginagalit nila ang Allâh (ﷻ) at tinatanggi ang mga malililaw na katibayan mula sa Allâh (ﷻ). Kakaunti lamang sa inyo na mga tao ang nakaaalaala ng mga katibayan ng Allâh (ﷻ) upang ito ay makapagdulot ng aral at makapagbigay ng payo.

سورة غافر

الحمد لله رب العالمين

59. Katiyakan, ang Oras ng pagkagunaw ng daigdig ay darating at walang pag-aalinlangan ang hinggil dito, na kung kaya, tiyakin ninyo ang pagdating nito na tulad ng naibalita ng mga Sugo, subalit ang karamihan sa mga tao ay di-naniwala sa pagdating nito at hindi rin nila ito pinaghandaan.

60. At sinabi ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’,³⁴⁷ “O kayong mga alipin! Manalangin kayo sa Akin at Ako lamang ang inyong sambahin at tutugunin Ko kayo, katiyakan, ang mga yaong nagmamataas na di-naniniwala sa pagsamba lamang nang bukod-tangi sa Akin at sa Aking pagiging ‘Ilâh’ o Diyos na sinasamba, walang pag-aalinlangan, makapapasok sila sa Impiyerno na mga hamak at kaaba-aba.”

61. Ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na Siyang lumikha para sa inyo ng gabi;

upang kayo ay makapamahinga at maisakatuparan ninyo ang tunay na pamamahinga, at ang araw na maliwanag, upang mapangasiwaan ninyo ang inyong pamumuhay. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang Nagtatangan ng dakilang kagandahang-loob sa mga tao, subalit ang karamihan sa kanila ay hindi tumatanaw ng utang na loob sa Kanya sa pamamagitan ng pagsunod at taos-pusong pagsamba lamang sa Kanya.

62. Siya na nagkaloob sa inyo ng ganitong biyaya ay Siya sa katotohanan lamang ang inyong ‘Rabb’ na naglikha ng lahat ng bagay, na walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya, na kung kaya, paano ninyo tinatanggihan ang paniniwala sa Kanya at sinasamba ninyo ang iba na mga rebulto, pagkatapos naging malinaw sa inyo ang Kanyang mga palatandaan?

³⁴⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

63. At kung paano kayo inilayo sa katotohanan pagkatapos mapatunayan ang katibayan sa inyo at tinanggihan ninyo, ay ganoon din ilalayo sa katotohanan at paniniwala sa Allâh (ﷻ) ang mga yaong tinanggihan ang Kanyang mga talata.

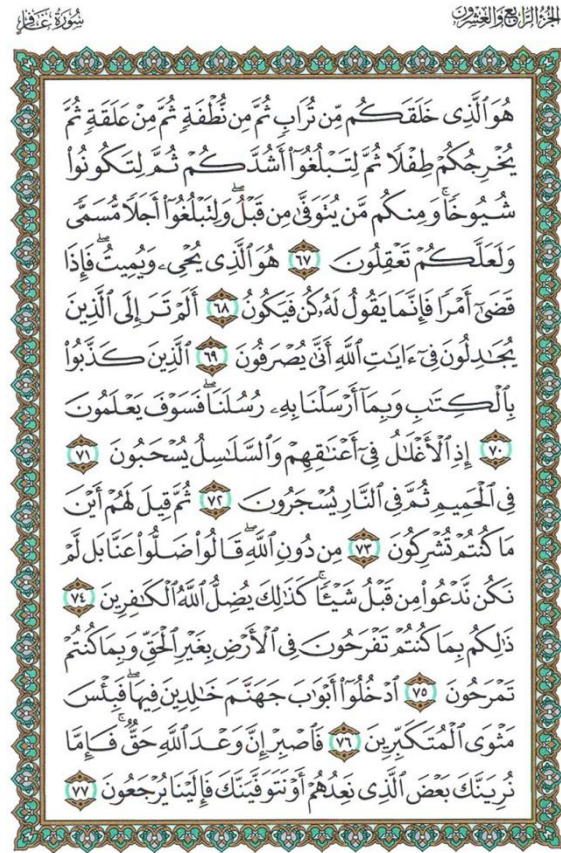
64. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha para sa inyo ng kalupaan; upang ito ay inyong panatilihan at maging tirahan at ginawa Niyang madali sa inyo ang pamumuhay dito, at ginawa Niya ang kalangitan bilang bubong ng kalupaan, at ikinalat Niya rito ang mga palatandaan na gagabay sa inyo, at hinubog Niya kayo sa pinakaganap na kaanyuan at pinakamabuting katayuan, at ipinagkaloob Niya sa inyo ang mga ipinahintulot na kabuhayan at mga masasarap na mga makakain at inumin, na itong natatamasa ninyong mga biyaya ay biyaya sa inyo ng inyong ‘*Rabb*,’ na kung kaya, naging masagana ang Kanyang kabutihan, kagandahang-loob at biyaya sa inyo, at Siya ay luwalhati na malayo sa anumang hindi karapat-dapat na para sa Kanya, na Siya ang ‘*Rabb*’³⁴⁸ ng lahat ng mga nilalang.

65. Ang Allâh (ﷻ), Siya ay ‘*Al-Hay*’ – ang Walang-Hanggang Buhay, nasa sa Kanya ang ganap at buong kahulugan ng pagka-Buhay na angkop na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan, na walang sinuman ang bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin bukod sa Kanya, na kung kaya, humiling kayo sa Kanya at ituon ninyo ang pagsamba sa Kanya na Bukod-Tangi at maging taos-puso sa inyo ang pagsunod sa Kanyang ‘*Deen*’ at kautusan. At ang papuri ay Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na ganap na para lamang sa Kanya na Siya ang ‘*Rabb*’ ng lahat ng mga nilalang.

66. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan: “*Katiyakan, ipinagbabawal sa akin na sambahin ang inyong dinadalanginan bukod sa Allâh, nang dumating sa akin ang mga malilinaw na mga palatandaan mula sa Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb,’ at inutusan Niya ako na magpasailalim, sumunod nang ganap na pagsunod para lamang sa Kanya, luwalhati sa Kanya na Siyang ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang.*”

³⁴⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

67. Siya ang lumikha ng inyong ama na si Âdam (ﷺ) mula sa alabok, pagkatapos ay nilikha kayo mula sa semilya sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan, at pagkatapos nito kayo ay naging isang malapot na namuong dugo, pagkatapos ay nangyari sa inyo ang iba't ibang yugto sa sinapupunan, hanggang sa kayo ay ipapanganak na maliliit na sanggol, pagkatapos kayo ay magkakaroon ng lakas sa inyong pangangatawan hanggang kayo ay tatanda – bagama't mayroon sa inyo ang namamatay bago pa ito mangyari – at upang marating ninyo ang iba't ibang yugto na nakatakda sa inyo na naitala na katapusan ng inyong buhay, nang sa gayon ay mapag-isipan ninyo ang mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) sa inyo, at susuriin ang Kanyang mga talata, upang mabatid ninyo na katiyakang walang karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya, na ganito ang Kanyang gawain, at katiyakang walang sinuman ang nararapat na sambahin bukod sa Kanya.

68. Siya ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tanging Tagapagbigay ng buhay at Tagapagsanhi ng kamatayan, at kapag pinagpasyahan Niya ang isang bagay sinasabi Niya lamang dito na ‘Kun!’ – “**Mangyari**” at ito ay kaagad mangyayari, at walang sinuman ang makababawi ng Kanyang pinagpasyahan.

69. Hindi ka ba namamangha, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na hindi naniniwala sa mga talata ng Allâh, na ito ay kanilang pinagtatalunan, gayong ito ay malinaw bilang katibayan sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Kakayahan, subalit paano nila ito tinatanggihan kahit ito ay tama? At saan ba sila patutungo pagkatapos ng ganap na paglililaw na ito?

70-72. Sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay tinanggihan nila ang Dakilang Qur’ân at ang naunang kasulatan na ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga Sugo upang gabayan ang mga tao, at walang pag-aalinlangang mabatid nila na

mga hindi naniwala ang bunga ng kanilang di-paniniwala kapag itinali na ang kulyar sa kanilang mga leeg at mga kadena sa kanilang mga paa na kung saan hihilahin sila ng mga anghel ng kaparusahan sa tubig na kumukulo na napakatindi ang init, pagkatapos ay sa Impiyernong-Apoy na sila ay sisilaban.

73-74. Pagkatapos ay sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta, habang sila ay nandoroon sa napakasama nilang kalagayan: *“Nasaan na ang inyong mga diyus-diyusan na inyong sinamba bukod sa Allâh? Maaari ba nila kayong matulungan ngayon? Tawagin ninyo sila; upang iligtas kayo mula sa parusang nangyayari sa inyo kung kaya nila,”* na sasabihin ng mga walang pananampalataya: *“Nawala na sila sa aming mga paningin, na kung kaya, wala na kaming anumang pakinabang sa kanila,”* at aaminin nila na sila ay nasa kamangmangan noon, at ang kanilang pagsamba sa mga diyus-diyusan na ito ay isang kamalian na walang anumang kahalagahan, na kung paano sila iniligaw ng Allâh (ﷻ) dahil sa pagligaw sa kanila ng kanilang mga sinamba bukod sa Allâh sa daigdig, na kung kaya, napunta sila sa Impiyerno ay ganoon din ililigaw ng Allâh (ﷻ) ang mga hindi naniniwala sa Kanya.

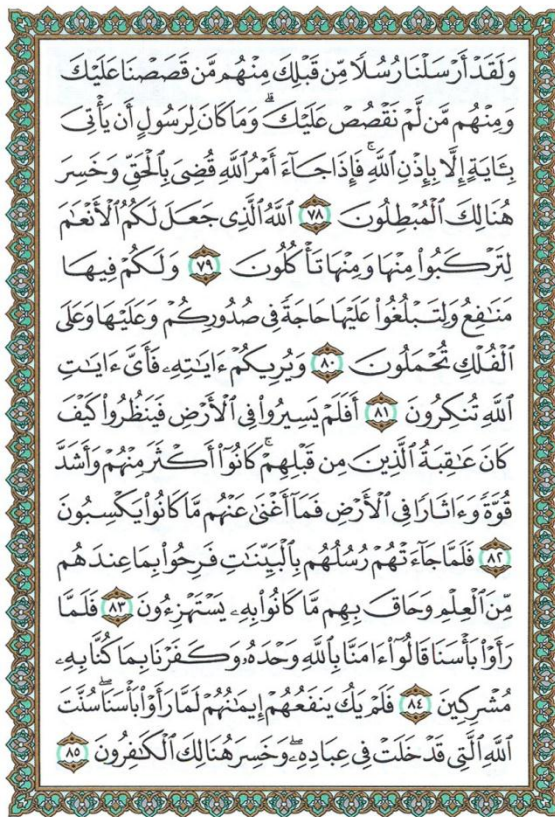
75. Ang parusa na kung saan nangyari sa inyo ay dahil sa inyong kapabayaan noong kayo ay nabubuhay pa sa daigdig, dahil kayo ay nasisiyahan sa inyong mga ginagawang paglabag at mga kasalanan, at dahil sa inyong pagmamataas at pagmamalabis laban sa mga alipin ng Allâh na mga mananampalataya na wala naman kayong karapatan.

76. Pumasok kayo sa iba't ibang pintuan ng Impiyerno bilang kaparusahan sa inyo sa inyong di-paniniwala sa Allâh at paglabag ninyo sa Kanya at manatili kayo roon magpasawalang-hanggan, napakasama ng Impiyerno bilang tuluyan ng mga nagmataas sa daigdig laban sa Allâh.

77. Magtiis ka, O Muhammad (ﷺ), at magpatuloy ka sa Daan ng Pag-aanyaya, katiyakang ang pangako ng Allâh (ﷻ) ay katotohanan at tutuparin ng Allâh (ﷻ) sa iyo ang Kanyang pangako, at maaari na ipakita Namin sa iyo habang ikaw ay nabubuhay ang ilan sa ipinangako Namin na kaparusahan sa mga sumamba ng iba bukod sa Allâh, o di kaya ay sasanhiin Namin na ikaw ay mamatay bago ito mangyari sa kanila, at pagkatapos ay sa Amin pa rin naman sila patutungo sa Araw ng Muling Pagkabuhay at ipalalasap Namin sa kanila ang masidhing kaparusahan dahil sa kanilang pagtanggi at hindi paniniwala.

سورة غافر

الحمد لله الذي

78. At katiyakang ipinadala Namin bago ang pagkakapadala sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang maraming mga Sugo tungo sa kanilang sambayanan na inaanyayahan sila, at tinitiiis nila ang mga pahirap: mayroon sa kanila na naikuwento Namin sa iyo ang hinggil sa kanila, at mayroong hindi na Namin ikinuwento sa iyo, at lahat sila ay inutusan na iparating ang kapahayagan ng Allâh (ﷻ) sa kanila. At walang sinuman sa kanila ang nagpapakita ng palatandaan o mga talata ng Allâh (ﷻ) maliban sa anumang ipinahintulot lamang ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kagustuhan, at kapag dumating ang kautusan ng Allâh (ﷻ) na parusahan ang mga hindi naniwala ay pinagpasyahan ito nang makatarungan sa pagitan ng mga Sugo at mga hindi naniwala sa kanila, at ang mga tagasunod at gumagawa ng kamalian samakatuwid ay matatalo; dahil sa kanilang pagsisinungaling laban sa

Allâh (ﷻ) at sa pagsamba nila ng iba bukod sa Kanya.

79-80. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha para sa inyo ng mga hayop; upang ito ay mapakinabangan ninyo: na kapakinabangan ng pagsakay o pagkain ng laman nito at iba pa na mga kapakinabangan, at upang maiparating ninyo ang inyong mga dalahin sa pamamagitan nito sa nais ng inyong mga kalooban na marating na mga malalayong lugar, at sa pamamagitan nitong mga hayop ay dinadala kayo sa kapatagan at ganoon din nakasasakay kayo ng sasakyang-pandagat na inilalayag kayo sa karagatan sa pamamagitan nito.

81. At ipinapakita ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang napakaraming malilina na palatandaan na nagpapatunay ng Kanyang Kakayahang Pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha, na kung kaya, sa mga palatandaan Niya ang inyong tinatanggihan at hindi tinatangkilik?

82. Hindi ba naglakbay ang mga walang pananampalataya sa kalupaan at sinuri ang mga ikinamatay at tinamasang parusa ng mga sambayanan na di-naniwala na nauna sa kanila, at kung ano ang kanilang kinahinatnan? At itong mga sambayanan na nauna sa kanila ay mas marami sila sa bilang kaysa kanila at mas makapangyarihan sa lakas at mga sandata, at mas marami silang palatandaan na nanatili sa kalupaan bilang mga bakas ng mga itinayo nila at iba pa, subalit walang nagawa sa kanila ang anumang na kanilang nakamtan na kapangyarihan noong dumating sa kanila ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

83. At nang dumating ang mga Sugo sa mga sambayanan na hindi naniwala na dala-dala nila ang mga malilinaw na palatandaan ay pinagtawanan nila sila dahil sa kanilang kamangmangan at kaalaman na salungat sa anumang dala-dala sa kanila ng mga Sugo, at dumating sa kanila ang kaparusahan na ipinamadali nila sa mga Sugo bilang pangungutya at pag-aalipusta.

Dito sa talatang ito ang tanda ng anumang kaalaman na labag sa Islâm o di kaya ay sumisira rito o di kaya ay naglalagay ng pag-aalinlangan sa pagiging totoo nito, lahat ng ganitong kaalaman ay kinasusuklaman ng Allâh (ﷻ), at ang naniniwala sa ganitong kaalaman ay hindi kabilang sa tagasunod ni Propeta Muhammad (ﷺ).

84. At nang dumating sa kanila ang Aming parusa ay saka pa sila umamin subalit wala nang pakinabang ang kanilang pag-amin, na kanilang sinabi: *“Naniwala na kami sa Allâh na Bukod-Tangi at tinanggihan na namin ang anumang sinamba namin bilang pagtatambal sa Allâh.”*

85. Subalit wala nang pakinabang sa kanila ang kanilang paniniwala noong nakita na nila ang Aming parusa; dahil ang ganitong paniniwala ay napipilitan lamang na hindi bukal sa kanilang kalooban, ito ang pamamaraan ng Allâh (ﷻ) na nangyari rin sa mga nauna pang mga tao noong sila ay tumanggi ay nawalan ng pakinabang ang paniniwala nila noong nakita na nila ang parusa, at doon napahamak ang mga walang pananampalataya noong dumating na sa kanila ang parusa ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’³⁴⁹ habang sila ay nasa pagtanggì sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at di-pagsunod sa Kanya.

³⁴⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة فصلت ٤١

XLI – Sûrat Fussilat

[Kabanata Fussilat – Nilinaw At Ipinaliwanag Ang Mga Ito Nang Ganap]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

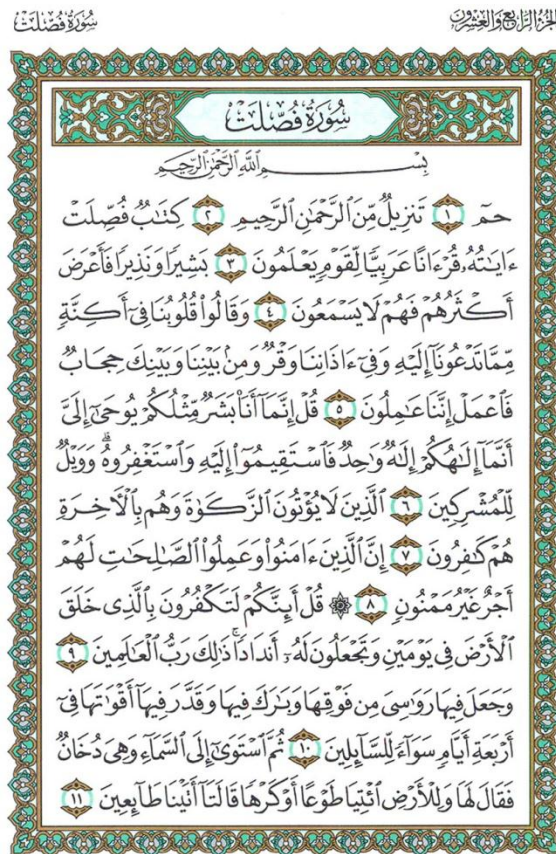
1. *Hâ-Mîm* – Ang mga titik na ito ng ‘*Arabic*’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘*Sûratul Baqarah*.’

2. Itong Dakilang Qur’ân ay ipinahayag mula sa Allâh (ﷻ) na ‘*Ar-Rahmân*’ – ang Pinakamahabagin, na ‘*Ar-Raheem*’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal, na Kanyang ipinahayag sa Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ).

3. Isang Aklat na nilinaw ang mga talata nito nang ganap na pagkakalinaw at ipinaliwanag ang mga kahulugan nito at ang mga batas nito, na Qur’ân na wikang ‘*Arabic*’ na madaling maunawaan ng mga taong nakaiintindi ng wikang ‘*Arabic*.’

4. Nagbibigay ng magandang balita hinggil sa gantimpala rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay sa sinumang maniwala nito at isinagawa ang mga ipinag-utos nito, at bilang babala hinggil sa parusa rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay sa sinumang hindi naniwala rito, subalit ito ay tinalikuran ng karamihan sa mga tao, dahil sila ay hindi nakikinig nang may pagtanggap at pagsang-ayon.

5. At sinabi nila na mga tumanggi na hindi naniwala kay Propeta Muhammad (ﷺ):
“Ang aming mga puso ay natakpan ng harang upang di-maunawaan ang anumang

ipinag-aanyaya mo sa amin, at ang aming mga tainga ay hindi nakaririnig, at ang pagitan namin at pagitan mo, O Muhammad, ay may nakaharang upang di-matugunan ang iyong paanyaya, na kung kaya, isagawa mo ang anuman na ayon sa iyong paniniwala at kami naman ay isasagawa din namin ang anuman na ayon sa aming paniniwala.”

6-7. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Ako ay tao lamang na katulad din ninyo, na ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa akin ang pagpapatunay na Siya ang inyong ‘Ilâh’ (o Diyos na sinasamba), na Bukod-Tangi lamang na karapat-dapat ng pagsamba, na Siya ang Nag-iisa na Bukod-Tangi na walang katambal, na kung kaya, sundin ninyo ang Daan patungo sa Kanya, at hilingin ninyo ang Kanyang kapatawaran.”

At ang parusa ay sa mga sumamba ng iba bukod sa Allâh na mga rebulto na hindi nakabubuti at hindi rin nakapagsasanhi ng kapinsalaan, at ang mga yaong hindi nila nilinis ang kanilang mga sarili sa paniniwala hinggil sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) na kanilang Tagapaglikha at taos-pusong pagtanggap sa paniniwalang ito, at hindi sila nagsasagawa ng ‘Salâh’ at hindi rin sila nagbibigay ng obligadong kawanggawa (‘Zakâh’), ay nangangahulugan na wala silang taos-pusong paniniwala sa Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha at walang pakinabang sa kanila ang mga nilikha, at sila ay hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay, at hindi rin sila naniniwala sa ‘Al-Jannah’³⁵⁰ at Impiyerno, at hindi sila gumagasta bilang pagsunod sa Allâh (ﷻ).

8. Katiyakan, ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ), sa Kanyang Sugo, sa Kanyang Aklat at gumawa sila ng mga mabubuting gawa na taos-puso na para lamang sa Allâh (ﷻ) ang kanilang gawain, ang para sa kanila ay dakilang gantimpala na walang katapusan.

9. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga sumamba ng iba bukod sa Allâh bilang pag-aalipusta at pagkamangha sa kanilang gawain: “Kayo ba ay hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng kalupaan sa loob ng dalawang araw, at naglagay kayo ng katambal na ipinantay ninyo sa pagsamba sa Kanya? Siya ang ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang.”

10. At nilikha Niya sa kalupaan ang mga bundok na mga matatag na nasa ibabaw nito, at biniyayaan Niya ito na ginawa Niya na patuloy na nagmumula rito ang kabutihan para sa mga naninirahan dito, at itinakda Niya ang kabuhayan ng sinumang naninirahan dito, at sinukat nang tamang pagkasukat ang anumang maaaring ikabubuhay nila, na nilikha Niya ang lahat ng mga yaon sa loob ng apat na araw: na

³⁵⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

dalawang araw ang paglikha sa kalupaan at ang dalawang araw naman ay ang pagkakatalusok ng mga kabundukan at pagtakda sa anumang mga kabuhayan dito, na ito ay para sa lahat ng nais magtanong, ang ibig sabihin: Ang sinumang magtatanong hinggil dito ay ito ang dapat niyang mabatid.

11. Pagkatapos, Siya ay pumaroon sa itaas ng kalangitan na ito ay dating usok lamang, at Kanyang sinabi sa kalangitan at kalupaan: “*Sumunod kayong dalawa sa Aking kautusan na taos-puso o sapilitan.*” At sinabi noong dalawa (kalangitan at kalupaan): “*Kami ay kusang sumusunod, na wala kaming dapat na salungatin sa Iyong kagustuhan.*”

سورة فصلت

الجزء ٢٤

12. Pagkatapos ay binuo at tinapos ng Allâh (ﷻ) ang paglikha ng pitong kalangitan at pagsasaayos nito sa loob ng dalawang Araw, at doon natapos ang pagkalikha ng mga kalangitan at kalupaan sa loob ng anim na Araw, sa karunungan ng Allâh (ﷻ) na Ganap na Nakaaalam, dahil Siya ang May Kakayahan na likhain ang mga ito sa isang saglit lamang, ipinahayag sa bawa't kalangitan ang anuman na nais Niya at ang tungkulin nito, at pinalamutian Namin ang mababang kalangitan ng mga nagniningning na mga bituin, at pinangalagaan mula sa mga 'Shaytân' na nagnanakaw ng impormasyon. Ang kamanghamanghang kagandahang pagkalikha nito ay itinakda ng Allâh (ﷻ) na 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang Kaharian, na 'Al-'Aleem' – ang Ganap na Nakaaalam na saklaw ng Kanyang

kaalaman ang lahat ng bagay.

13. At kapag tumalikod ang mga walang pananampalataya pagkatapos linawin sa kanila ang mga magagandang katangian ng Dakilang Qur'ân at ilan sa mga katangian ng Allâh (ﷻ) na Dakilang sinasamba, sabihin mo sa kanila: “Katiyakan, binalaan ko kayo hinggil sa masidhing kaparusahan na kayo ay wawasakin na katulad ng parusa na iginawad sa sambayanan ni `Âd at ni Thamoud noong sila ay hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb' at nilabag nila ang mga Sugo.”

14. Noong dumating ang Sugo sa sambayanan nina `Âd at Thamoud, na sila ay magkakasunud-sunod, na sila ay inuutusan nila na sambahin lamang ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na walang katambal, kanilang sinabi sa mga Sugo na ipinadala sa kanila: “Kung ginusto ng aming 'Rabb' na Siya lamang ang aming paniniwalaan at hindi kami sasamba ng anuman bukod sa Kanya, ay katiyakang magpapababa Siya sa amin ng mga anghel mula sa kalangitan bilang mga Sugo, upang anyayahan kami sa anumang iniaanyaya ninyo sa amin, at hindi kayo ang Kanyang ipadadala dahil

kayo ay tao lamang na katulad din namin, na kung kaya, anuman ang mensahe na ipinadala ng Allâh sa inyo, para sa amin na paniniwala sa Kanya at sa Kanyang Kaisahan ay tinatanggihan namin.”

15. At hinggil sa `Âd na sambayanan ni Hûd (ﷺ) ay katotohanang sila ay nagmataas sa kalupaan sa mga alipin ng Allâh na wala silang karapatan, at kanilang sinabi na may pagmamayabang: “*Sino pa ba ang mas matindi ang lakas kaysa sa amin?*” Hindi ba nila nakita na ang Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha sa kanila ay mas Makapangyarihan at matindi ang Lakas at Kakayahan kaysa sa kanila? Samantalang sila ay kinaugalian na tanggihan ang Aming mga palatandaan at katibayan.

16. Na kung kaya, nagpadala Kami sa kanila ng hangin na napakatindi ang lamig at napakalakas ng ugong nito sa mga araw na napakasama sa kanilang pananaw; upang ipatikim Namin sa kanila ang parusang kaaba-aba at hamak sa kanila rito sa daigdig. Subalit katiyakang ang parusa sa Kabilang-Buhay ay mas higit na kaaba-aba at kahiya-hiya para sa kanila, at walang sinuman ang makatutulong sa kanila upang pigilin sa kanila ang kaparusahan.

17. At sa Thamoud naman na sambayanan ni Sâleh (ﷺ) ay katotohanang nilinaw Namin sa kanila ang Daan ng Katotohanan at Landas ng Patnubay, subalit mas pinili nila ang pagkabulag kaysa sa patnubay, na kung kaya, pinuksa Namin sila ng kidlat na parusa na nagpahamak sa kanila; dahil sa kanilang natamo na mga kasalanan sa di nila paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagtanggi nila sa mga Sugo.

18. At iniligtas Namin ang mga naniwala mula sa kaparusahan na siyang naghugot ng kasamaan sa sambayanan nina `Âd at Thamoud, at sila na nagkaroon ng takot hinggil sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) at nagpakatuwid ay nakaligtas.

19-20. At sa Araw na titipunin ang mga kumalaban sa Allâh (ﷻ) tungo sa Impiyernong-Apoy, na pagsasama-samahin ng mga tagapangasiwa ng Impiyerno ang kauna-unahan sa kanila hanggang sa kahuli-hulihan sa kanila, hanggang kapag dumating na sila sa Impiyerno ay tatanggihan nila ang kanilang nagawang kasalanan at titestigo laban sa kanila ang kanilang mga sariling pandinig, mga paningin at mga balat sa kung ano ang kanilang ginawa rito sa daigdig na mga kasalanan at krimen.

21. At sasabihin nila na mga tinipon sa Impiyerno na mga kumalaban sa Allâh (ﷻ) sa kanilang mga balat bilang paninisi: “*Bakit kayo tumitestigo laban sa amin?*” Sasagutin sila ng kanilang mga balat: “*Pinagsalita kami ng Allâh (ﷻ) na Siyang nagpapasalita ng lahat ng bagay, at Siya ang Lumikha sa inyo sa unang pagkakataon pa lamang noong kayo ay wala pa, at sa Kanya kayo ay sasanhiin na pabalikin pagkatapos ng inyong kamatayan para sa pagbabayad at pagtutumbas.*”

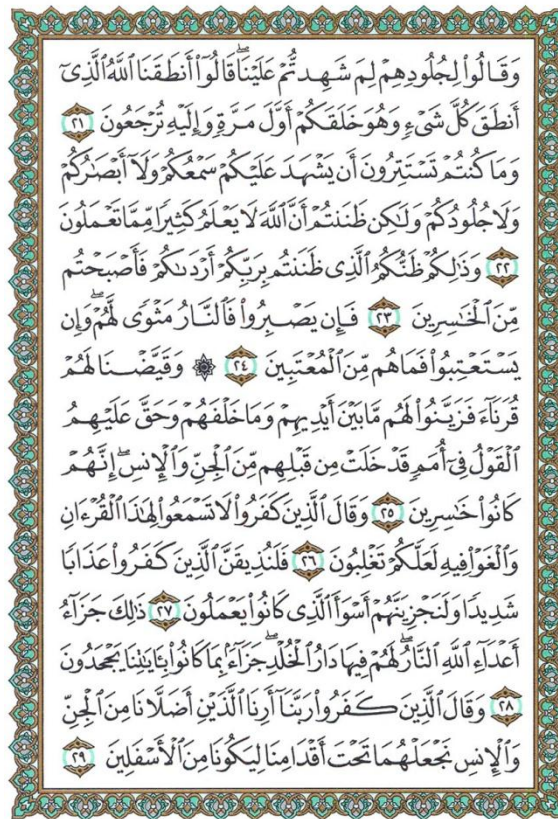
22-23. At kayo ay hindi natatakot habang ginagawa ninyo ang mga kasalanan, na matakot na titestigo laban sa inyo ang inyong mga pandinig, mga paningin at ang mga balat sa Araw ng Muling Pagkabuhay; inaakala ninyo na ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya batid ang karamihan sa mga kasalanan na inyong ginagawa bilang paglabag ninyo sa Kanya. Na kung kaya, ang inyong masamang palagay na iniisip hinggil sa Allâh (ﷻ) na inyong Tagapaglikha ang siyang nagwasak sa inyo at itinulak kayo sa Impiyerno, na kung kaya, ngayon ay kabilang na kayo sa mga ganap na talunan sa inyong mga sarili at sa inyong mga pamilya.

24. At kahit na tiisin pa nila ang parusa ay Impiyernong-Apoy pa rin ang kanilang patutunguhan, at kahit na hilingin pa nila na makabalik sa daigdig; upang makapagsimula sila ng paggawa ng kabutihan ay hindi pa rin sila diringgin at hindi pa rin tatanggapin sa kanila ang mga katwiran.

25. At itinalaga Namin sa kanila na mga masasama na mga tumanggi ay ang mga kasamahan din nila na mga masasama mula sa mga ‘*Shaytân*’ na tao at ‘*Jinn*,’ na pinaganda sa kanila ang mga masasamang gawain dito sa daigdig at inanyayahan sila tungo sa mga kahali-halina na mga ipinagbabawal, at pinaganda rin sa kanila ang anuman na patutunguhan nila hinggil sa Kabilang-Buhay, na kung kaya, nakalimutan nila ang mga bagay na ito at inanyayahan sila na hindi paniwalaan ang Muling Pagkabuhay, at sa ganitong kadahilanan ay naging karapat-dapat sa kanila na

سورة فصلت

الحق والعدل

makapasok sa Impiyerno, kabilang ang mga naunang henerasyon mula sa mga dinaniwala na mga ‘Jinn’ at mga tao. Katiyakan, naging talunan sila sa kanilang gawain dito sa daigdig at gayundin ang kanilang mga sarili sa Kabilang-Buhay at ang kanilang pamilya.

26. At sinabi ng mga walang pananampalataya na nagpapayuhan sa isa’t isa: *“Huwag ninyong pakinggan ang Qur’ân at huwag ninyong sundin, at huwag kayong magpasailalim sa mga kautusan nito, at lakasan ninyo ang inyong mga boses sa pamamagitan ng pagsigaw at magsagawa kayo ng pag-iingay kapag binasa ni Muhammad ang Dakilang Qur’ân; baka sakaling matalo ninyo siya at ititigil niya ang kanyang pagbabasa, at mananalo kayo laban sa kanya.”*

27. Walang pag-aalinlangan, ipatitikim Namin sa mga nagsabi ng ganitong salita ang masidhing parusa rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at papagbabayaran Namin sila ng napakasamang pagbabayad na higit pa sa anumang nagawa nilang kasamaan.

28. Itong pagbabayad na matatamo nila na mga walang pananampalataya bilang kabayaran sa mga kalaban ng Allâh ay Impiyerno, at ito ay para sa kanila roon, na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan; bilang kabayaran sa kanilang pagtanggì sa Aming mga katibayan at mga palatandaan sa daigdig. Ang talatang ito ay nagpapatunay sa tindi ng kasalanan ng sinumang inilayo ang mga tao sa Dakilang Qur’ân, at pinigilan sila na magsuri at magabayan nito sa anumang kaparaanan.

29. At sinabi ng mga hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, na sila ay nasa Impiyerno: *“O Allâh na aming ‘Rabb!’³⁵¹ Ipakita Mo sa amin ang dalawang nagligaw sa amin mula sa Iyong nilikha na ‘Jinn’ at tao, dahil ilalagay namin sila sa ilalim ng aming mga paa; upang sila ay mapasakaila-ilaliman ng Impiyerno.”*

³⁵¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة فصلت

الجزء ٢٤

30. Katiyakan, ang mga yaong nagsabi na ang aming ‘Rabb’³⁵² ay ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na walang katambal sa pagsamba sa Kanya, pagkatapos sila ay nagpakatuwid sa pagsunod sa Kanyang batas, bababa sa kanila ang mga anghel sa oras ng kanilang kamatayan na sasabihin sa kanila: “Huwag kayong matakot sa kamatayan at sa mangyayari pagkatapos nito, at huwag kayong malungkot sa anumang iniwan ninyo na makamundong buhay, at matuwa kayo sa magandang balita ng ‘Al-Jannah’³⁵³ na kung saan ito ay ipinangako sa inyo.”

31-32. At sasabihin sa kanila ng mga anghel: “Kami ang inyong kaagapay sa buhay dito sa daigdig, at ginagabayan namin kayo at pinangangalagaan bilang kautusan ng Allâh (ﷻ), at gayundin, kami rin ang inyong kasama sa Kabilang-Buhay, at para sa inyo sa

‘Al-Jannah’ (Hardin) ang lahat ng kalugud-lugod sa inyong mga sarili na kayo ang pipili, at bagay na magpapapanatag ng inyong mga paningin, at kahit ano ang inyong kahilingan ay matatagpuan ninyo kaagad sa inyong harapan bilang parangal at pag-iistima at biyaya sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) na ‘**Ghafour**’ – Ganap na Mapagpatawad sa inyong kasalanan, na ‘**Raheem**’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa inyo.”

33. Wala nang sinuman na hihigit pa ang kabutihan sa salita na binibigkas ng sinumang nag-aakay tungo sa paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagsamba sa Kanya nang bukod-tangi at gumawa ng kabutihan na kanyang sinabi:

“Katiyakan, ako ay kabilang sa mga Muslim na ganap na nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang batas.”

³⁵²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁵³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

Dito sa talatang ito ang pag-uutos ng Allâh (ﷻ) sa pag-aanyaya o ‘*da`wah*’ tungo sa Allâh (ﷻ), at pagpapaliwanag sa katangian ng mga marurunong ng kaalaman na nag-aakay tungo sa Allâh (ﷻ) nang may katiyakan, ayon sa dinalang mensahe ng Sugo ng Allâh na si Propeta Muhammad (ﷺ).

34-35. At hindi maaaring magkaparehas ang kabutihan ng mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang batas at naging mabuti sa mga nilikha ng Allâh, at ang kasamaan ng mga yaong di-naniwala sa Kanya at lumabag sa Kanyang ipinag-utos at naging masama sa Kanyang mga nilikha. Ilayo mo (ang kasamaan) sa pamamagitan ng iyong pagpapatawad at lawak ng pang-unawa at iyong pagiging mabuti sa sinuman na naging masama sa iyo, at tumbasan mo ang pagiging masama niya ng pagiging mabuti mo sa kanya, at sa pamamagitan nito siya na naging masama sa iyo na nagkaroon kayo ng alitan sa isa’t isa ay magiging malapit na maawain sa iyo. At walang ginabayan sa ganitong mabuting pag-uugali maliban sa yaong tinitis ang kanilang mga sarili sa anumang di kanais-nais, at pinilit nila ang kanilang mga sarili na gumawa ng anumang kalugud-lugod para sa Allâh (ﷻ), at walang ginabayan sa ganitong katangian maliban sa sinumang pinagkalooban ng masaganang kaligayahan sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

36. At kung si ‘*Shaytân*’ ay uudyukan at lilinlangin ang iyong sarili upang ikaw ay madala sa pagtutumbas ng masama sa sinumang gumawa ng masama sa iyo, ay hilingin mo ang kalinga ng Allâh (ﷻ) at ipaubaya mo ang sarili mo sa Kanya, dahil walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ), Siya ay ‘*As-Samee*’ – ang Ganap na Nakakarinig sa iyong paghingi ng kalinga, na ‘*Al-`Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa kalagayan ng lahat ng Kanyang nilikha.

37. At kabilang sa mga katibayan ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang nilikha at mga palatandaan ng Kanyang Kaisahan at ang ganap na Kanyang kapangyarihan ay ang pagkakaiba ng gabi at araw at ang pagpapalit-palitan nito, at gayundin ang pagkakaiba ng araw sa buwan at ang pagpapalit-palitan nito, at ang lahat ng mga ito ay nasa ilalim ng Kanyang pangangasiwa at pamamahala. Huwag kayong magpatirapa sa araw at sa buwan – dahil ang dalawang ito ay pinangangasiwaan lamang at nilikha, bagkus ay magpatirapa kayo sa Allâh (ﷻ) na lumikha ng mga ito, kung kayo ay tunay na sumasamba sa Kanya na Bukod-Tangi na walang katambal,

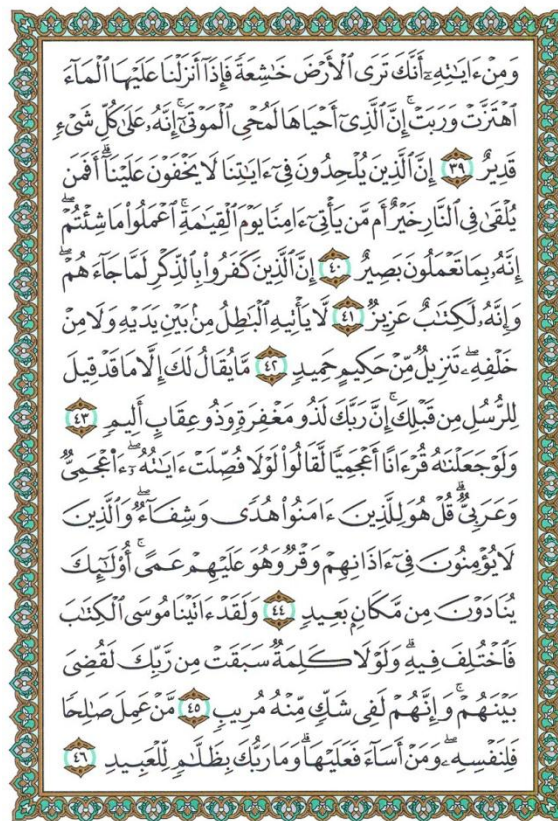
38. At kapag sila ay nagmataas na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh na di sila nagpatirapa sa Allâh (ﷻ), ay katiyakang ang mga anghel na nasa iyong ‘*Rabb*’ ay hindi sila nagmamataas, sa halip sila ay nagpapatirapa sa Kanya sa gabi at araw, at dinadakila nila Siya na inilalayo sa anumang kakulangan, at hindi sila nagsasawa at hindi sila napapagod.

39. At kabilang sa mga palatandaan ng Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kakayahan; ay makikita mo ang kalupaan na tuyot na walang anumang tumutubong pananim, subalit kapag ibinaba Niya rito ang ulan ay magkakaroon ito ng buhay sa pamamagitan ng pagsibol ng mga pananim at ito ay lalaki at lalago.

Katiyakan, ang nagbigay ng buhay sa kalupaang ito pagkatapos nitong maging tuyot ay Siya rin ang May Kakayahan na buhayin muli ang Kanyang mga nilikha pagkatapos ng kanilang kamatayan, dahil walang pag-aalinlangan, Siya ang **‘Qadeer’** – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay, na kung kaya, dahil sa Kanyang kapangyarihan na kaya Niyang buhayin ang kalupaan pagkatapos nitong matuyot, ay gayundin, Siya rin ang May Ganap na Kakayahan na buhayin ang mga namatay.

سورة فصلت

الجزء ٢٤

40. Katiyakan, ang mga yaong lumihis sa katotohanan at di pinaniniwalaan ang Dakilang Qur'ân at binabago ang kahulugan nito, ay hindi ito naililihim sa Amin, kundi Kami ang Ganap na Tagapagmasid sa kanila. Na kung kaya, siya na hindi naniniwala sa mga talata ng Allâh (ﷻ) na siyang itatapon sa Impiyerno ay mas higit ba, o siya na darating sa Kabilang-Buhay na ligtas mula sa parusa ng Allâh (ﷻ), na karapat-dapat sa Kanyang gantimpala; dahil sa kanyang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga talata? Gawin ninyo, O kayong mga walang paniniwala, ang anuman na nais ninyo dahil ang Allâh (ﷻ) sa katotohanan, ang **‘Baseer’** – Ganap na Nababatid Niya ang inyong mga ginagawa, na walang anuman ang naililihim sa Kanya, at sa pamamagitan nito kayo ay papagbabayaran. At ito ay hamon at babala sa kanila.

41-42. Katiyakan, ang mga yaong tinanggihan ang Dakilang Qur'ân noong ito ay dumating sa kanila, ay pupuksain sila at paparusahan, dahil walang pag-aalinlangan, ang Dakilang Qur'ân na ito ay kagalang-galang dahil sa pagdakila ng Allâh (ﷻ) dito

at ang pangangalaga Niya rito mula sa anumang pagbabago at pagpapalit, na kung kaya, hindi ito maaaring malapitan o mapasukan ng anumang kamalian kahit saanmang dako magmumula at walang anuman ang makasisira nito, dahil ito ay pinangangalagaan mula sa pagbabawas o pagdaragdag, na ito ay ipinahayag ng Allâh (ﷻ) na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam na nangangasiwa sa Kanyang mga alipin, na ‘*Hameed*’ – Ganap na Kapuri-puri sa Kanyang mga ganap na katangian at mga gawa sa lahat ng pagkakataon.

43. At anuman ang sinasabi sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay walang iba kundi katulad din ng sinabi ng mga nauna kaysa sa kanila na mga tao sa mga Sugo na ipinadala sa kanila, na kung kaya, magtiis ka sa anumang matatamo mo sa Daan ng pagpapalaganap ng Islâm tungo sa Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’³⁵⁴ ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng mga nagsisisi, at nagpaparusa sa sinumang nagpupumilit sa kanyang dipaniniwala at pagtangga.

44. At kung ginawa lamang Namin ang Dakilang Qur’ân na ito, na Aming inihayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), sa wikang banyaga ay sinabi na ng mga walang pananampalataya: “*Bakit hindi nilinaw ang mga talata nito upang maintindihan namin at malaman, na kung kaya, ang Dakilang Qur’ân ba na ito ay wikang banyaga, gayong ang wika ng taong pinagpahayagan nito ay ‘Arabic?’ Ito ay hindi maaaring mangyari.*”

Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “*Ang Dakilang Qur’ân na ito ay para sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo bilang gabay mula sa pagkaligaw, at gamot sa anumang nilalaman ng mga dibdib na mga pag-aalinlangan at mga sakit, at ang mga yaong hindi naniwala sa Dakilang Qur’ân ay may pagkabingi ang kanilang mga tainga mula sa pakikinig at pagsusuri nito, dahil ang kanilang mga puso ay bulag na di-nagagabayan, at sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay katulad ng isa na tinatawag na nasa malayong lugar na hindi niya naririnig ang nananawagan sa kanya at hindi niya tinutugunan.*”

45. At katiyakan, ipinagkaloob Namin kay Mousâ (ﷺ) ang ‘*Tawrah*’ na katulad ng pagkakaloob Namin sa iyo ng Qur’ân, O Muhammad (ﷺ), subalit nagkasalungatan hinggil sa ‘*Tawrah*’ ang kanyang sambayanan: mayroon sa kanila ang naniwala at mayroon naman ang hindi. Kung hindi lamang nauna nang pinagpasyahan ang salita ng iyong ‘*Rabb*’ na itinakda ang pag-aantala sa kaparusahan ng iyong sambayanan ay kaagad nang iginawad ang pagpaparusa sa kanila na mga walang pananampalataya,

³⁵⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

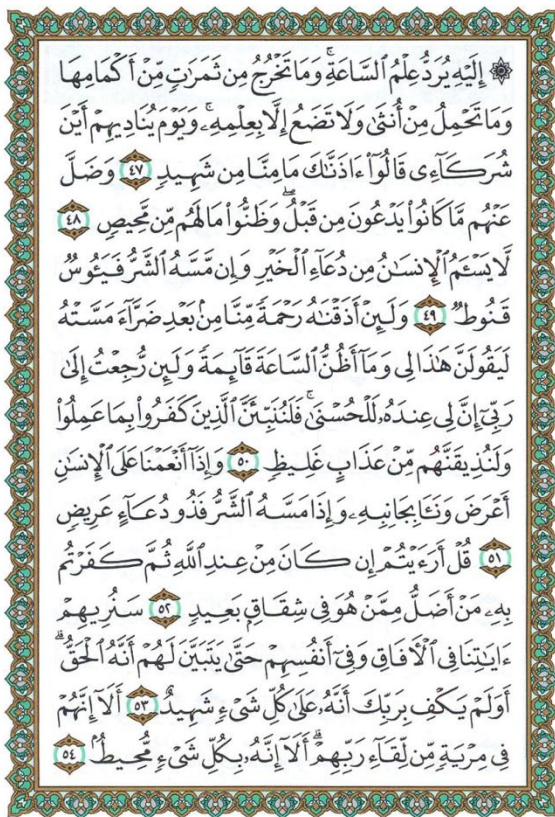
subalit katotohanan, ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay nasa pag-aalinlangan sa Dakilang Qur'ân nang matinding pag-aalinlangan.

46. Sinuman ang gumawa ng mabuti na sumunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo ay para rin lamang sa kanyang sarili ang gantimpala ng kanyang gawain, at sino naman ang naging masama at nilabag niya ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Sugo ay para sa kanyang sarili ang parusa ng kanyang ginawa. At hindi dinadaya ng iyong 'Rabb'³⁵⁵ ang Kanyang mga alipin sa pagbabawas ng kabutihan o pagdaragdag ng kasamaan.

³⁵⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ فَصَّلَاتٍ

الْمُلْكُ وَالْعِلَّةُ

katambal.”

47. Sa Allâh (ﷻ) lamang na Bukod-Tangi na walang katambal isinasangguni ang kaalaman hinggil sa Oras ng pagkagunaw ng daigdig, dahil katiyakang walang sinuman ang nakaaalam nito kung kailan mangyayari bukod sa Kanya, at walang mga bunga na lumalabas mula sa ubod nito, at walang anumang dinadala ng babae sa sinapupunan at walang anumang ipinanganak nito kundi nasa kaalaman ng Allâh (ﷻ), at walang anumang bagay ang naililihim sa Kanya. At sa Araw na tatawagin ng Allâh (ﷻ) ang mga sumasamba ng iba bukod sa Kanya sa Araw ng Muling Pagkabuhay bilang pag-aalipusta sa kanila at paglalantad ng kanilang pagtanggì o dipaniniwala: “Nasaan na ang Aking mga katambal na itinatambal ninyo sa pagsamba sa Akin?” Kanilang sasabihin: “Ipinaaalam Namin sa Iyo na walang sinuman sa amin ang titestigo ngayon na Ikaw ay mayroong

48. At maglalaho mula sa kanila na sumamba ng iba ang kanilang sinamba na itinatambal nila sa Allâh (ﷻ), at hindi nila mapakikinabangan ang mga ito, at matitiyak nila na wala na silang matatakbuhan mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) at hindi na sila makaliligtas mula rito.

49. Hindi nagsasawa ang tao sa kanyang panalangin sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’ na humihingi ng kanyang ikabubuting makamundo, at kapag nangyari sa kanya ang kahirapan at kagipitan ay mawawalan siya ng pag-asa mula sa Awa ng Allâh (ﷻ) at nasa pagdadalamhati.

50. At katotohanan, kapag ipinatikim Namin sa tao ang biyaya mula sa Amin pagkatapos ng kahirapan at pagsubok ay hindi siya tatanaw ng utang na loob sa Amin, sa halip siya ay magmamalabis sa pagsagawa ng kasalanan at kanyang sasabihin: “Ito ay nakamtan ko; dahil sa ako ay karapat-dapat para rito, at hindi ko iniisip na ang Oras ng pagkagunaw ng daigdig ay mangyayari,” at ito ang hindi niya

paniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli. “Subalit kung sakali na darating ang Oras ng pagkagunaw ng daigdig ay katiyakang, ako ay magbabalik sa Allâh na aking ‘Rabb’³⁵⁶ na mayroon ako mula sa Kanya na ‘Al-Jannah.’”³⁵⁷

Samakatuwid, walang pag-aalinlangan, ipapaalam Namin sa mga walang pananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay ang kanilang mga nagawang kasalanan, at ipalalasap Namin sa kanila ang masidhing kaparusahan.

51. At kapag biniyayaan Namin ang tao ng kalusugan o kabuhayan o di kaya ay iba pa, siya ay tatalikod at hindi susunod sa katotohanan, subalit kapag dumating sa kanya ang kahirapan, siya ay nananalangin nang maraming panalangin upang ilayo ang kahirapan na nangyari sa kanya, na kung kaya, kinikilala niya ang Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’ sa oras ng kagipitan, at hindi niya kinikilala sa oras ng kasaganaan.

52. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: “Sabihin nga ninyo sa akin, kung ang Qur’ân na ito ay mula sa Allâh (ﷻ), at pagkatapos ay tinanggihan ninyo ay wala nang sinupaman ang mas ligaw kaysa sa inyo; dahil kayo ay lumalayo nang pagkalayu-layo mula sa katotohanan sa pamamagitan ng hindi ninyo paniniwala sa Qur’ân at sa pagtangga ninyo rito.”

53. Walang pag-aalinlangan, ipapakita Namin sa kanila na mga hindi naniwala ang Aming mga palatandaan sa mga kalangitan at kalupaan, at ang anumang ginagawa ng Allâh (ﷻ) dito sa dalawang ito na mga dakilang pangyayari, at sa kanila mismong mga sarili at ang mga nasa loob nito na mga kamangha-manghang palatandaan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang mga magagandang nilikha, hanggang mapatunayan nila mula sa mga palatandaang ito ang patunay na walang pag-aalinlangang ang Dakilang Qur’ân ay katotohanan na ipinahayag mula sa Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha ng lahat ng nilalang. Hindi pa ba sapat sa kanila ito bilang tanda na ang Dakilang Qur’ân ay katotohanan, at ang sinumang nagdala nito ay totoo bilang pagtitestigo ng Allâh (ﷻ)? Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Shaheed**’ – Saksi na Siya ay tumitestigo rito bilang patunay na Siya ang Ganap na Nakababatid sa lahat ng bagay, at wala nang hihigit pa na mas dakila kaysa sa pagtestigo ng Allâh (ﷻ).

54. Dapat ninyong mabatid na sila na mga walang pananampalataya ay nasa matinding-matinding pag-aalinlangan mula sa Pagkabuhay na Mag-uli pagkatapos ng kamatayan. Samakatuwid, dapat ninyong mabatid na ang Allâh (ﷻ) ay saklaw ng Kanyang Kaalaman, Kakayahan, Kapangyarihan ang lahat ng bagay, at walang anuman ang naililihim sa Kanya rito sa kalupaan at gayundin sa kalangitan.

³⁵⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁵⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة الشورى ٤٢

XLII – Sûrat Ash-Shûrâ

[Kabanata Ash-Shûrâ – Ang Pagsangguni]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

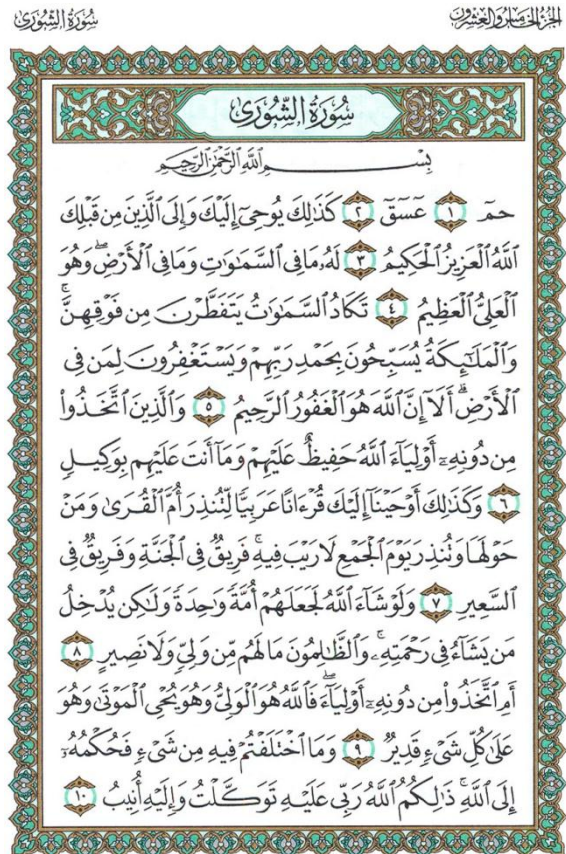
1. Hâ-Mîm.

2. `Āyn-Sîn-Qāf. Ang mga titik na ito ng 'Arabic' ay nauna nang naipaliwanag sa 'Sûratul Baqarah.'

3. Kung paano ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang Dakilang Qur'ân na ito ay gayundin ang mga naunang mga Aklat sa mga Propeta na nauna kaysa sa iyo, at Siya ay 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa, na 'Al-Hakeem' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita at mga gawa.

4. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ang anumang nasa mga kalangitan at nasa kalupaan, at Siya ay 'Al-'Ale' – ang Kataas-Taasan sa Kanyang Sarili, sa Kanyang Kapangyarihan at Pangunguntrol, na 'Al-Adzeem' – ang Pinakadakila na Siya ang Nagmamay-ari ng tunay na Kadakilaan at Pagmamataas.

5. Halos magkabayak-biyak ang mga kalangitan, maging ang bawa't isa na nasa ibabaw ng kalangitan; dahil sa Kadakilaan ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin at sa Kanyang Kamaharlikaan, at ang mga anghel ay lumuluwalhati sa pagpuri sa Allâh

(ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*,’³⁵⁸ na dinadakila nila Siya bilang Kanyang Kaganapan at bilang paglalayo sa anumang hindi karapat-dapat na para sa Kanya, at humihiling sila sa kanilang ‘*Rabb*’ ng kapatawaran para sa mga kasalanan ng sinumang nasa kalupaan na mga naniwala sa Kanya. Dapat mong mabatid na walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ay ‘*Al-Ghafour*’ – ang Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng mga naniniwala mula sa Kanyang mga alipin, na ‘*Ar-Raheem*’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.

6. At ang mga yaong nagturing ng iba bukod sa Allâh ng mga diyus-diyusan na kanilang sinasandalan at sinasamba, ay itinatala ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang kanilang mga gawain; upang sila ay papagbayarin sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at hindi ikaw, O Muhammad (ﷺ), ang ‘*wakeel*’ o tagapangasiwa sa kanilang gawain, kundi ikaw ay bilang tagapagbabala lamang, at ang tungkulin mo ay pagpaparating lamang ng mensahe at Kami naman ang magtutuos.

7. At kung paano Kami nagpahayag sa mga Propeta na nauna sa iyo ay ganoon din, ipinahayag Namin sa iyo ang Dakilang Qur’ân na wikang ‘*Arabic*’ upang balaan ang pinaka-Ina o pinakasentro ng mga bayan, na ito ay Makkah at ang mga nakapalibot dito, at balaan sila hinggil sa Araw ng Pagtitipun-tipon, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay na walang pag-aalinlangang darating. At mga tao roon ay dalawang grupo: grupo na papunta sa ‘*Al-Jannah*,’³⁵⁹ na sila ay yaong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sinunod ang anumang dala-dala ng Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ), at isang grupo naman sa kanila ay sa Impiyerno na naglalagablab, na sila ay yaong mga hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at nilabag ang anumang dala-dala sa kanila ng Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ).

8. At kung nanaisin ng Allâh (ﷻ) ay mapagsasama Niya ang Kanyang mga nilikha na mga tao sa patnubay at gawin Niya sila na nasa iisang paniniwala lamang na sumusunod sa Kanyang patnubay, subalit nais Niya na papasukin sa Kanyang Awa ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang pinili sa Kanyang mga nilikha. At ang mga masasama laban sa kanilang mga sarili dahil sa kanilang pagsamba ng iba bukod sa Allâh ay wala silang masasandalan na mangangalaga sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at wala silang makatutulong na magliligtas sa kanila mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

9. Magkagayunpaman ay nagtuturing pa rin ang mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ng ibang sinasandalan bukod sa Allâh (ﷻ) bilang tagapangalaga, samantalang ang Allâh (ﷻ) ay ‘*Al-Walee*’ – Siya lamang ang Bukod-Tangi na

³⁵⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁵⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

Tagapangalaga na hinihingan ng Kanyang alipin ng pangangalaga sa pamamagitan ng pagsamba at pagsunod sa Kanya, at pinangangalagaan Niya ang Kanyang mga alipin na mga mananampalataya na sila ay iniaalis mula sa kadiliman tungo sa liwanag, at sila ay pinangangalagaan sa lahat ng kanilang pangangailangan, at Siya ang bubuhay ng mga patay sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at Siya ang ‘**Qadeer**’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay, na Siya ang May Kakayahan na gawin ang lahat ng bagay.

10. At ang anuman na hindi ninyo pinagkakasunduan, O kayong mga tao, hinggil sa inyong ‘*Deen*’ (o Relihiyon), ay dapat na isinasangguni lamang sa Allâh (ﷻ) ang kapasyahan hinggil dito sa pamamagitan ng Kanyang Aklat at ‘*Sunnah*’ ng Kanyang Sugo na si Propeta Muhammad (ﷺ). (At sabihin mo, O Muhammad ﷺ): “*Ganito ang Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb’³⁶⁰ at inyong ‘Rabb,’ sa Kanya ko lamang ipinaubaya ang lahat hinggil sa akin, at sa Kanya ko isinasangguni ang lahat ng aking buhay.*”

³⁶⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الشُّورَى

الْمُلْكُ وَالْعِزَّةُ

11. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan dahil sa Kanyang Kapangyarihan, Kagastuhan at Karunungan, na nilikha Niya para sa inyo mula sa inyong mga sarili ang inyong mga asawa; upang sa pamamagitan nila ay mapanatag kayo, at ginawa Niya para sa inyo ang mga hayop na magkakaparis (lalaki at babae) at pinararami kayo sa pamamagitan ng panganganak, na Siya ay walang katulad at walang maihahambing sa Kanya mula sa anuman na Kanyang mga nilikha, sa Kanyang Sarili, sa Kanyang mga Pangalan, sa Kanyang mga Katangian at sa Kanyang mga Gawain; dahil ang lahat ng Kanyang mga Pangalan ay mabubuti, at ang Kanyang mga katangian ay ganap at dakila, at sa pamamagitan ng Kanyang mga Gawain ay nilikha Niya ang Kanyang mga dakilang nilikha na wala Siyang katulong sa paggawa nito, at Siya ay ‘*As-Samee*’ – ang Ganap na

Nakakarinig, na ‘*Al-Baseer*’ – ang Ganap na Nakakakita at walang anuman ang naililihim sa Kanya sa mga gawain ng Kanyang mga nilikha at sa kanilang mga sinasabi, at ayon dito sila ay tutumbasan.

12. Siya lamang ang Nagmamay-ari ng mga kalangitan at kalupaan, at nasa pagtatangan ng Kanyang Kamay ang mga susi ng Kanyang Awa at Kabuhayan, at pinaluluwag Niya sa pamumuhay ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin at hinihigpitan Niya ang sinuman na Kanyang nais. Katiyakan, Siya sa katotohanan, na luwalhati sa Kanya, ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay, na walang anuman ang naililihim sa Kanya sa lahat ng nangyayari sa lahat ng Kanyang mga nilikha.

13. Ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa inyo, O kayong mga tao, mula sa batas ng ‘*Deen*’ (o Relihiyon) na Kanyang ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na ito ay ang Islâm, na katulad ng Kanyang ipinag-utos kay Nûh (Noah (ﷺ)), na ito ay kanyang sundin at ipalaganap, at ganoon din ang ipinahayag Niya kay Ibrâhim (ﷺ), Mousâ (Moises (ﷺ))

ﷺ) at `Îsâ (Hesus ﷺ) – sila ang limang magigiting na mga Sugo – na itayo ninyo ang ‘Deen’ ng Kaisahan ng Allâh (ﷻ), pagsunod at bukod-tanging pagsamba sa Kanya na wala nang iba, at huwag kayong magsalungatan sa ‘Deen’ na ipinag-utos sa inyo. Hindi naging katanggap-tanggap sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ang anuman ang iniaanyaya mo sa kanila na Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagsamba nang taos-puso lamang sa Kanya. Ang Allâh (ﷻ) ay pinipili Niya sa paniniwala sa Kanyang Kaisahan ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha, at ginagabayan Niya sa pagsagawa nito bilang pagsunod sa Kanya ang sinumang nagbabalik-loob sa Kanya.

14. At hindi nagkawatak-watak ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh sa kanilang mga paniniwala na sila ay naging iba’t ibang sekta at grupo maliban noong pagkatapos nang dumating sa kanila ang kaalaman at naitatag ang katibayan laban sa kanila, at walang nagtulak sa kanila sa ganitong gawain kundi ang pagiging makasarili at pagmamatigas, at kung hindi lamang nauna ang pasya ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb,’ O Muhammad (ﷺ), na iantala ang kaparusahan sa kanila hanggang sa dumating ang nakatakdang araw, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay, ay pinagpasyahan na ng Allâh (ﷻ) na madaliin ang kaparusahan sa mga hindi naniwala sa Kanya. At katiyakan, ang mga yaong pinagkalooban ng ‘Tawrah’ at ‘Injeel’ pagkatapos nila na magkasalungatan at tumanggi sa katotohanan ay nasa matinding pag-aalinlangan hinggil sa Islâm, na ang pag-aalinlangan at pagkakasalungatan na nangyari sa kanila ay napakasama.

15. Na kung kaya, tungo sa Matuwid na ‘Deen’ na Kanyang ipinag-utos bilang batas para sa Kanyang mga Propeta at bilang pagpapayo sa kanila, ay anyayahan mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga alipin ng Allâh (ﷻ), at magpakatuwid ka na katulad ng ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa iyo, at huwag mong sundin ang mga kagustuhan ng mga yaong nagdududa sa katotohanan at lumihis sa ‘Deen,’ at sabihin mo:

“Pinaniwalaan ko ang lahat ng mga Aklat na ibinaba mula sa kalangitan para sa mga Propeta at inutusan ako ng Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb’ na maging makatarungan sa aking paghuhukom sa pagitan ninyo, at ang Allâh (ﷻ) ay ang aming ‘Rabb’ at ang inyong ‘Rabb.’

“Para sa amin ang gantimpala ng aming mga mabubuting gawain at sa inyo naman ang kabayaran ng inyong mga masasamang gawain, na walang pag-aaway at pagtatalu-talo sa pagitan namin at sa pagitan ninyo pagkatapos na naging malinaw ang katotohanan, ang Allâh (ﷻ) ay titipunin tayong lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay at doon pagpapasyahan Niya ang pagitan natin nang makatarungang pagpasya sa anumang hindi natin pinagkasunduan, at sa Kanya lamang patutungo ang lahat at tutumbasan Niya ang bawa’t isa sa anumang karapat-dapat na para sa kanya.”

16. At ang mga yaong nakikipagtalo hinggil sa ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ), na siyang dahilan ng pagkakasugo Ko kay Muhammad (ﷺ), pagkatapos itong tanggapin ng tao sa kanya at sila ay sumuko, ay walang saysay ang kanilang katibayan at pag-aaway-away at maglalaho roon sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’ at para sa kanila ay poot mula sa Allâh (ﷻ), sa daigdig at sa Kabilang-Buhay ay matinding parusa na ito ay Impiyernong-Apoy.

17. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagbaba ng Qur’ân at ang lahat ng Aklat, na ipinahayag ang mga ito nang makatotohanan, at ibinaba ang Timbangan (o Batas) na ito ay ang pagiging makatarungan; upang hukuman ang pagitan ng mga tao nang pantay-pantay. At ano ba ang makapagpapabatid sa iyo na ang Oras ng pagkagunaw ng daigdig ay malapit nang mangyari?

18. Minamadali ng mga walang pananampalataya ang pagdating ng pagkagunaw ng daigdig; bilang pangungutya at paghamak, samantalang ang mga yaong naniniwala rito ay natatakot sa pagdating nito at katotohanang batid nila na walang pag-aalinlangan ang hinggil dito. Dapat mong mabatid na ang mga yaong nagtatalu-talo hinggil sa pagkagunaw ng daigdig ay nasa malayong pagkakaligaw mula sa katotohanan.

19. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘Lateef’ – Pinakadalubhasa, Kapita-Pitagan at Pinakamabait sa Kanyang mga alipin, niluluwagan Niya sa kabuhayan ang sinuman na Kanyang nais, na hinihigpitan Niya ang sinuman na Kanyang nais ayon sa Kanyang ganap na karunungan, na Siya ay ‘Al-Qawee’ – ang Malakas na Ganap ang Kanyang Lakas, na ‘Al-‘Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa mga makasalanan sa Kanya.

سورة الشورى

المزمل والغفران

20. Ang sinuman ang nagnanais ng gantimpala sa Kabilang-Buhay sa kanyang gawain at ginampanan niya ang kanyang mga tungkulin sa Allâh (ﷻ) at gumasta sa pagpapalaganap ng ‘Deen’ (o Relihiyon) ng Allâh (ﷻ), ay daragdagan Namin sa kanya ang kanyang mabuting gawa at pararamihin Namin sa kanya ang mabuting gantimpala hanggang sampung katumbas nito, o hanggang sa anuman na nais ng Allâh (ﷻ) na karagdagan, at ang sinumang nagnanais sa kanyang gawain ng kapakinabangan dito lamang sa daigdig, ay ipagkakaloob Namin sa kanya ang anuman na ibinahagi Namin na para sa kanya rito, at sa Kabilang-Buhay ay wala na siyang makakamtan na kahit na anumang gantimpala.

21. O mayroon ba sa mga sinasamba ng mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – sa kanilang pagsamba at pagkaligaw na ginawa para sa kanila na relihiyon na hindi ipinag-utos ng Allâh (ﷻ)? Kung hindi lamang sa pasya ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang pagtakda na sila ay hindi muna mamadaliin at hindi minamadali sa kanila ang parusa rito sa daigdig ay nangyari na sa kanila kaagad ang kaparusahan. Katiyakan, ang para sa kanila na mga hindi naniwala sa Allâh sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay matinding kaparusahan.

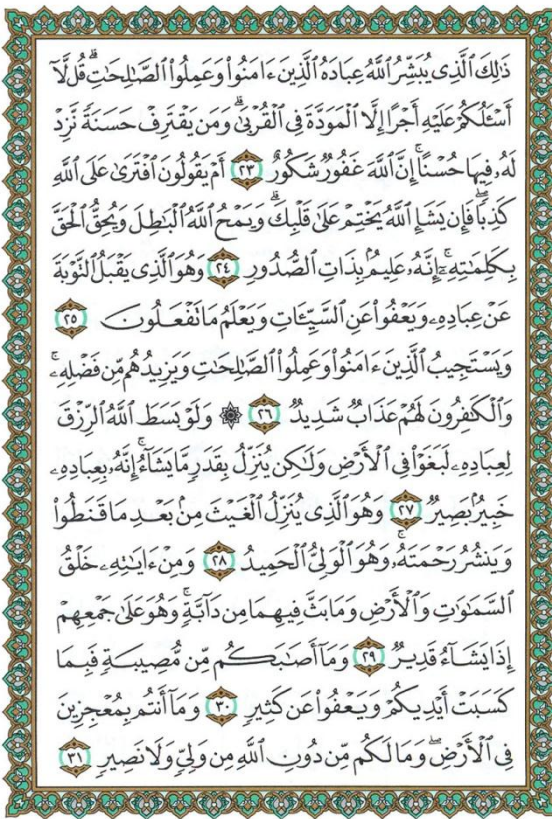
22. Makikita mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga hindi naniwala sa Araw ng Muling Pagkabuhay na natatakot mula sa parusa ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang nagawa rito sa daigdig na masamang gawain, at ang parusa ay katiyakang mangyayari sa kanila at walang pag-aalinlangang ito ay malalasap nila. At ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanya ay nasa mga ‘*Jannât*’,³⁶¹ at sa mga kaharian na naroroon at sa anumang kaligayahan sa Kabilang-Buhay, at para sa kanila ang anumang kalugud-lugod sa kanilang mga sarili roon mula sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’,³⁶² at ang pagkakaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila ay kabilang sa Kanyang kagandahang-loob at parangal na hindi kayang isalarawan at hindi kayang arukin ng kaisipan kung gaano ang kadakilaan at pagiging lubos sa kaligayahan na walang pagmamaliw.

³⁶¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³⁶²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الشُّورَى

الْمُلْكُ وَالْعِلِّيُّونَ

23. At itong isinalaysay sa inyo, O kayong mga tao, na kaligayahan at parangal sa Kabilang-Buhay ay magandang balita na ibinabalita ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga alipin na naniwala sa Kanya sa daigdig at sumunod sa Kanya. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na nag-aalinlangan hinggil sa pagkagunaw ng daigdig mula sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh sa iyong sambayanan: “Hindi ako humihingi mula sa inyong kayamanan bilang kapalit sa pag-anyaya ko sa inyo tungo sa katotohanan na dala-dala ko maliban na lamang kung pagkakalooban ninyo ako dahil sa ating relasyong magkakamag-anak at bilang pagpapatibay ng ating ugnayan sa pagitan ko at ninyo.” Ang sinumang nakagawa ng kabutihan ay pararamihin Namin sa kanya ang gantimpala ng sampung doble o higit pa. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa mga kasalanan ng

Kanyang alipin, na ‘*Shakour*’ – Ganap na Laging Handa na tanggapin ang inyong mga kabutihan at pagsunod sa Kanya.

24. O kanila bang sinasabi na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh: “Nag-imbento ba si Muhammad ng kasinungalingan laban sa Allâh, na kung kaya, ang dala-dala niyang binibigkas sa atin ay inimbento niya lamang sa kanyang sarili?” Kung ginusto ng Allâh (ﷻ) ay isasara Niya ang iyong puso, O Muhammad (ﷺ), kung ito ay iyong gagawin. At pinaglalaho ng Allâh (ﷻ) ang kamalian at inaalisin Niya ng saysay, at pinatatatag Niya ang katotohanan sa Kanyang mga salita, na hindi napapalitan at hindi nababago, at sa Kanyang Totoong Pangako na hindi nasisira, katiyakang ang Allâh (ﷻ), Siya ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa niloloob ng mga puso ng Kanyang mga alipin at walang anuman ang naililihim sa Kanya.

25. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang tumatanggap ng pagsisisi ng Kanyang mga alipin kapag sila ay nagbalik-loob sa paniniwala sa Kanyang Kaisahan at pagsunod sa Kanya, at pinatatawad Niya ang mga kasalanan, at batid Niya kung ano ang inyong

ginagawa, mabuti man o masama, na walang anuman ang naililihim sa Kanya at ayon dito kayo ay tutumbasan.

26. At tinatanggap ng mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo para sa kanilang ‘*Rabb*’ ang anumang pag-anyaya sa kanila na sila ay nagpapasailalim sa Kanya, at dinaragdagan sila mula sa Kanyang kagandahang-loob ng patnubay at doble-dobleng gantimpala. At ang mga hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo ay para sa kanila sa Kabilang-Buhay ang masidhing kaparusahan.

27. At kung sinanhi lamang ng Allâh (ﷻ) na maging madali ang kabuhayan para sa Kanyang mga alipin at niluwagan ito sa kanila, ay maghihimagsik sila sa kalupaan sa pamamagitan ng pagsagawa ng kasamaan at pagmamataas, magmamalabis ang iba sa kanila laban sa iba, subalit ang Allâh (ﷻ) ay ibinababa Niya ang kanilang kabuhayan ayon sa kung ano ang nais Niya na sapat lamang para sa kanila. Katiyakan, Siya ang ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan at Napakahusay sa anumang ikabubuti ng Kanyang mga alipin, na ‘*Baseer*’ – Ganap na Tagapagmasid sa Kanyang pangangasiwa sa kanilang mga kalagayan.

28. At ang Allâh (ﷻ) ang Bukod-Tanging nagbababa ng ulan mula sa kalangitan, pinagkakalooban sila ng tubig-ulan pagkatapos nilang mawalan ng pag-asa na ito ay bababa sa kanila, at ipinamamahagi Niya ang Kanyang Awa sa Kanyang mga nilikha at ipinararating Niya sa kanila ang Kanyang Biyaya, na Siya ay ‘*Al-Walee*’ – ang Tagapangalaga na inaalagaan Niya ang Kanyang alipin sa pamamagitan ng Kanyang Kagandahang-loob at Kabutihan, na Siya ay ‘*Al-Hameed*’ – ang Karapat-dapat ng lahat ng papuri na pinupuri sa lahat ng pagkakataon dahil sa Kanyang pangangalaga at pangangasiwa.

29. At kabilang sa Kanyang mga palatandaan na nagpapatunay sa Kanyang Kadakilaan, Kapangyarihan at Kaharian, ay nilikha Niya ang mga kalangitan at kalupaan nang walang pinaggayahan, at ganoon din ang anuman na mga nakakalat sa dalawang bagay na ito na iba’t ibang gumagapang na may buhay. Siya ang ‘*Qadeer*’ – Ganap na May Kakayahan na tipunin ang Kanyang nilikha pagkatapos ng kanilang kamatayan sa Araw ng Pagtitipun-tipon kapag ito ay Kanyang ninais, na walang anumang bagay na Kanyang ninais nang hindi Niya makakayanan.

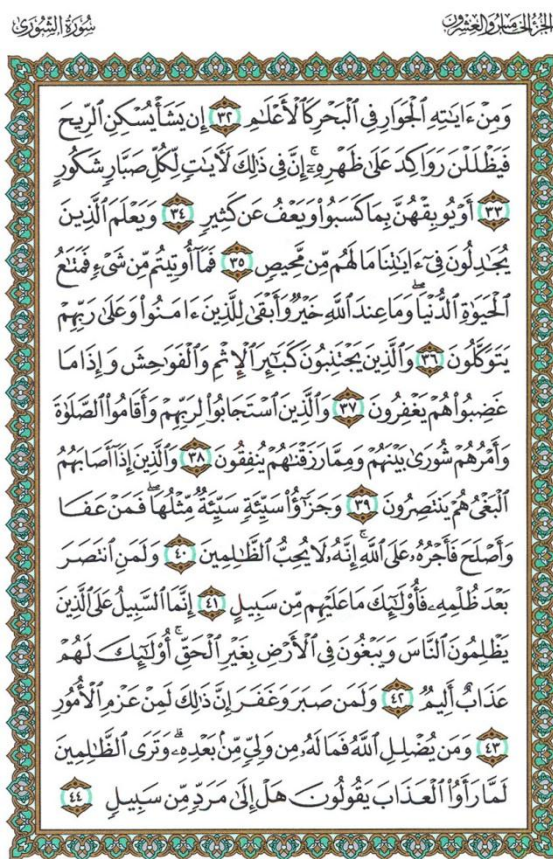
30. At ang anumang nangyari sa inyo, O kayong mga tao, na sakuna sa inyong ‘*Deen*’ at sa inyong makamundong buhay ay dahil sa inyong nagawang mga kasalanan at kamalian, at pinatatawad sa inyo ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*’³⁶³ ang karamihan sa inyong mga kasalanan at hindi Niya kayo pinaparusahan.

³⁶³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

31. At wala kayong kakayahan, O kayong mga tao, na gapiin ang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) sa inyo, at hindi kayo makaliligtas, at walang sinumang tagapangalaga na mangangalaga sa inyo bukod sa Allâh (ﷻ), na ipinararating Niya sa inyo ang anuman na inyong pangangailangan at walang sinuman ang makakatulong sa inyo na ililigtas kayo mula sa anumang kapahamakan bukod sa Kanya.

32-33. At kabilang sa Kanyang mga palatandaan na nagpapatunay ng Kanyang malinaw na kapangyarihan at pangunguntol ay ang mga malalaking sasakyang-pandagat na kasinlaki ng bundok na lumalayag sa karagatan. At kung nanaisin ng Allâh (ﷻ) na Siyang nagpapalayag ng mga sasakyang dagat na ito sa karagatan na patigilin ang hangin ay mananatili ang mga ito na nakatigil sa ibabaw ng karagatan at hindi lalayag.

Katiyakan, sa paglayag ng mga sasakyang-pandagat at ang pagtigil ng mga ito sa karagatan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) ay mga paalaala at mga malilinaw na katibayan sa kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) sa sinumang mapagtiis sa pagsunod sa Allâh (ﷻ), at nagpapasalamat sa Kanyang mga biyaya at kagandahang-loob.

34. O di kaya ay wawasakin Niya ang mga sasakyang-pandagat na ito sa pamamagitan ng paglubog ng mga ito dahil sa mga kasalanan ng mga nakasakay dito, at pinatatawad Niya pa rin ang maraming mga kasalanan at hindi na Niya pinaparusahan.

35. At upang mabatid ng mga nakikipagtalo sa kamalian hinggil sa mga palatandaan na nagpapatunay sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) na wala silang kaligtasan at wala silang tatakasan mula sa parusa ng Allâh (ﷻ), kapag sila ay pinarusahan dahil sa kanilang mga kasalanan at di-paniniwala sa Kanya.

36. At anuman ang ipinagkaloob sa inyo, O kayong mga tao, na kayamanan o di kaya ay mga anak at iba pa ay kabilang sa kasiyahan ng buhay sa daigdig, na panandalian lamang, subalit ang anumang nasa Allâh (ﷻ) na walang-hanggang kaligayahan sa 'Al-Jannah'³⁶⁴ ay mas mabuti at nananatili magpasawalang-hanggan para sa mga

³⁶⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

yaong naniwala sa Allâh at sa Kanyang mga Sugo at sa mga yaong ipinaubaya nila ang kanilang mga sarili sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*.’

37. At ang mga yaong iniawasan ang mga malalaking kasalanan na ipinagbabawal ng Allâh (ﷻ) sa kanila at ang anumang mga kahalayan, kasuklam-suklam na iba’t ibang kasalanan, at kapag sila ay nagalit sa sinumang nakagawa sa kanila ng masama ay pinatatawad nila ang nakagawa ng masama sa kanila, at hindi na nila ginagantihan o pinaparusahan; dahil sa kanilang paghahangad sa gantimpala ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kapatawaran, at ito ay kabilang sa mga mabubuting pag-uugali.

38. At ang mga yaong sinunod nila ang kanilang ‘*Rabb*’ noong sila ay inanyayahan tungo sa Kanyang Kaisahan at pagsunod sa Kanya, at isinagawa nila ang obligadong pagsa-‘*Salâh*’ sa tamang kaparaanan at itinakdang oras para rito, at kapag nais nila ang isang bagay ay nagsasanggunian sila sa isa’t isa, at mula sa anumang ipinagkaloob sa kanila na mga kayamanan ay nagbibigay sila bilang kawanggawa sa Daan ng Allâh (ﷻ), at ibinibigay nila ang anumang ipinag-utos sa kanila na karapatan ng mga may karapatan nito na obligadong kawanggawa at paggasta at sa iba pang pamamaraan na pinagkakagastahan.

39. At ang mga yaong kapag sila ay inapi at nananalo sila laban sa mga nang-api sa kanila ay hindi sila lumalampas sa kanilang karapatan, at kapag sila ay nagtiis, ang kapalit ng kanilang pagtitiis ay higit na mabuti at masaganang gantimpala.

40. At ang kabayaran ng masamang gawain ay parusa na katumbas din lamang ng kanyang nagawa na walang karagdagan, subalit ang sinumang mapagpatawad sa sinumang nakagawa ng kasalanan sa kanya at hindi na niya pinarusahan, at isinaayos na lamang niya ang magandang ugnayan sa pagitan niya at sa sinuman na kanyang pinatawad bilang paghahangad ng kanyang pakikipagharap sa Mukha ng Allâh (ﷻ), ang gantimpala ng kanyang pagpapatawad ay nasa Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay hindi nagmamahal sa mga masasama na sila ay ang mga yaong gumawa ng pagmamalabis at kalupitan sa mga tao.

41. At sinuman ang ipinagtanggol niya ang kanyang sarili laban sa nang-api sa kanya pagkatapos siyang apihin, siya ay walang pagkakasala.

42. Sapagka’t ang pinaparusahan lamang ay yaong mga nagmamalabis na gumawa ng kasamaan sa mga tao, na lumalampas sila sa mga hangganan na ipinahintulot sa kanila ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’³⁶⁵ tungo sa bagay na walang kapahintulutan

³⁶⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

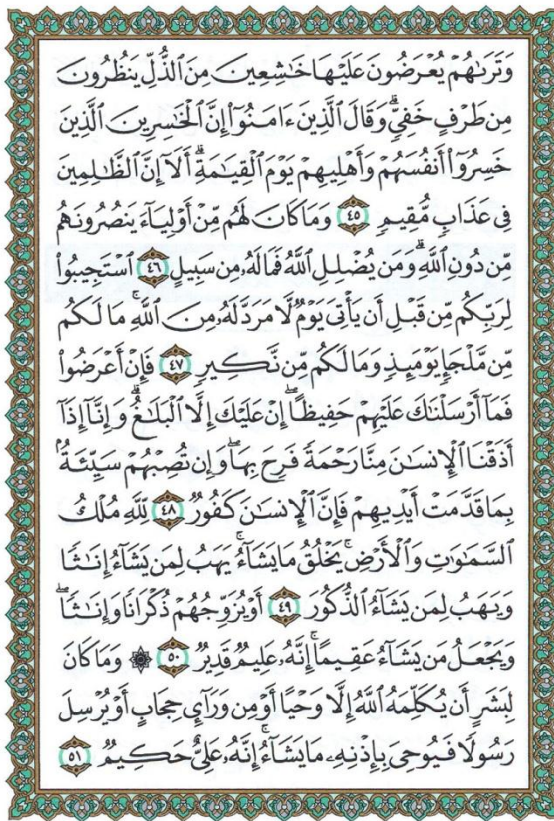
sa kanila at namiminsala sila sa kalupaan nang hindi makatarungan, para sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay ang masidhing kaparusahan.

43. At sinuman ang nagtiis sa masamang ginawa sa kanya at pinagtakpan na lamang niya't pinatawad, katiyakan, ito ay kabilang sa mga dakilang gawain na pinasasalamatan at pinupuri ang gumagawa nito dahil sa ito ay ipinag-utos, at nagtakda ang Allâh (ﷻ) para rito ng masaganang gantimpala at papuri.

44. At ang sinuman na iniligaw ng Allâh (ﷻ) mula sa patnubay dahil sa kanyang kasamaan ay wala na siyang makakatagpong tutulong na aakay sa kanya tungo sa daan ng patnubay. At makikita mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga hindi naniwala sa Allâh sa Kabilang-Buhay, sa oras na makikita nila ang kaparusahan, kanilang sasabihin sa Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb:.' *"Mayroon pa ba kaming kaparaanan tungo sa pagbabalik sa daigdig; upang maisakatuparan namin ang pagsunod sa iyo?"* Subalit wala nang tutugon sa kanila.

سُورَةُ الشُّورَى

الْمُحَمَّدِ

45. At makikita mo, O Muhammad (ﷺ), sila na mga masasama ay ihaharap na nagsusumamo na hamak na hamak na tinitingnan nila ang Impiyerno na nasa matinding pagkatakot at pagdalamhati. At sasabihin ng mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo na sila ay nasa ‘*Al-Jannah*,’³⁶⁶ kapag nakita na nila ang nangyaring pagkatalo sa mga walang pananampalataya: “*Katiyakan, ang tunay na pagkatalo ay ang mga yaong natalo ang kanilang mga sarili at ang kanilang mga pamilya dahil sa pagpasok nila sa Impiyerno sa Araw ng Muling Pagkabuhay.*” Dapat ninyong mabatid na ang mga masasama ay nasa walang-hanggang kaparusahan sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na ito ay wala nang katapusan sa kanila na hindi na ito mawawalay pa sa kanila magpasa-walang-hanggan.

46. At walang magiging tagapangalaga ang mga di-naniwala kapag sila ay

pinarusahan ng Allâh (ﷻ) sa Araw ng Muling Pagkabuhay na tutulong sa kanila upang iligtas sila sa parusa ng Allâh (ﷻ). At ang sinuman na ililigaw ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanyang di-paniniwala at pagiging masama, ay wala nang kaparaanan pa na magdadala sa kanya tungo sa katotohanan dito sa daigdig at sa ‘*Al-Jannah*’ sa Kabilang-Buhay; dahil naharangan na sa kanya ang mga daan ng kaligtasan, at ang pamamatnubay at pagliligaw ay karapatan lamang ng Allâh (ﷻ) at wala nang iba.

47. Tumugon kayo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’³⁶⁷ O kayong mga tumatanggi, sa pamamagitan ng paniniwala sa Kanya at pagsunod, bago dumating sa inyo ang Araw ng Muling Pagkabuhay na kung saan hindi ninyo ito maaaring mapigilan, at wala kayong mapagkukublihan pa sa Araw na yaon upang makaligtas kayo mula sa parusa, at wala nang lugar pang mapagtataguan ninyo. At nasa talatang ito ang katibayan ng pagiging masama ng pagpapaliban ng anumang gawain at nandirito rin ang pag-uutos

³⁶⁶ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³⁶⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

ng madaliang pagsunod sa anumang mabuting gawa na iniaalok sa isang tao, dahil ang pag-aantala ay sakit at paghaharang.

48. At kapag tumalikod sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh sa paniniwala sa Allâh (ﷻ), O Muhammad (ﷺ), ay hindi ka Namin ipinadala bilang tagapagmatyag sa kanilang mga gawain upang kuwentahin mo ito sa kanila, kundi ang tungkulin mo lamang ay magparating ng mensahe. At kapag pinagkalooban Namin ang isang tao ng biyaya at awa mula sa Amin na katulad ng kayamanan at maluwa na pananalapi at iba pa, ay masisiyahan siya at magagalak, at kapag dumating naman sa kanila ang pagsubok na katulad ng kahirapan, sakit at iba pa dahil sa nagawa ng kanilang mga kamay na mga kasalanan sa Allâh (ﷻ), ang ganitong mga tao ay babalewalain ang biyaya at magiging mapagmataas sila at di tatanaw ng utang na loob.

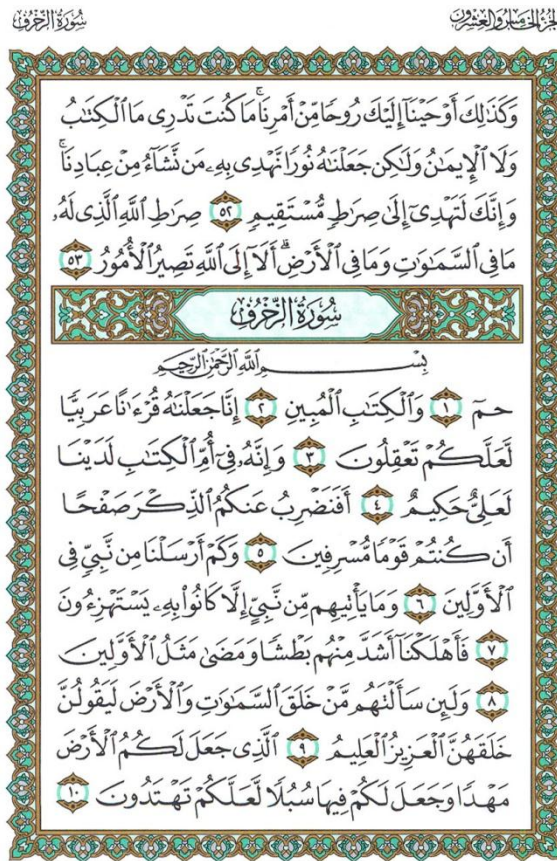
49-50. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at kalupaan at ang anumang mga nakapaloob dito, nilikha Niya ang anuman na Kanyang nais na likhain, at pinagkakalooban Niya ang sinuman na Kanyang nais sa Kanyang alipin ng anak na kababaihan at hindi anak na kalalakihan, at ganoon din, pinagkakalooban Niya ang sinuman na Kanyang nais ng anak na kalalakihan at hindi anak na kababaihan, at ipinagkakaloob din Niya sa sinuman na Kanyang nais ang anak na lalaki at babae, at ginagawa Niya ang sinuman na Kanyang nais na maging baog na hindi magkakaanak. Katiyakan, Siya ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa anuman na Kanyang nilikha, na ‘**Qadeer**’ – Ganap na Makapangyarihan sa paglikha ng anuman na Kanyang nais, at Siya ang Ganap na May Kakayahan na likhain ang anuman na Kanyang nais.

51. At hindi maaari sa sinumang tao na pinagpahayagan mula sa lahi ni Âdam na makipag-usap sa kanya ang Allâh (ﷻ) kundi sa pamamagitan ng ‘**Wahi**’ (o Rebelasyon) na ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa kanya, o di kaya ay makikipag-usap ang Allâh (ﷻ) sa kanya sa pamamagitan ng ‘**Hijâb**’ (o harang) o sa likuran ng harang na katulad ng ginawa Niyang pakikipag-usap kay Mousã (ﷺ), o di kaya ay magpapadala Siya ng Sugo na katulad ng pagpapababa Niya kay Anghel Jibreel (ﷺ) tungo sa sinumang Sugo na Kanyang hinirang (mula sa tao) at ipahahayag niya (Jibreel) sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘**Rabb**’ ang kapahayagan na ipinag-utos sa kanya na ipahayag, hindi sa kung ano lamang ang kanyang nais kundi ang anumang nais ng Allâh (ﷻ) na ipahahayag niya.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ), Siya ang ‘**Alee**’ – Kataas-taasan sa Kanyang Sarili, mga Pangalan, mga Katangian at mga Gawain, na walang pag-aalinlangang nalulupig Niya ang lahat ng bagay at nagpapasailalim sa Kanya ang lahat ng nilikha, na Siya ang ‘**Hakeem**’ – Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.

Nasa talatang ito ang patunay hinggil sa katangian ng Allâh (ﷻ) na pakikipag-usap sa pamamaraan na ayon sa Kanyang kamaharlikaan at kadakilaan.

52-53. At kung paano Kami nagpahayag sa mga Propeta na nauna sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ay ganoon din, nagpahayag din Kami sa iyo ng Qur'ân na mula sa Amin, na hindi mo batid bago nangyari ang pagkakapahayag na ito kung ano ang mga naunang mga Aklat, at hindi mo rin batid ang tunay na paniniwala at ang mga batas ng Allâh (ﷻ), subalit itinalaga Namin bilang liwanag ang Qur'ân na ito sa sangkatauhan na ginagabayan Namin sa pamamagitan nito ang sinuman na Aming nais mula sa Aming alipin tungo sa Matuwid na Landas. At katiyakang ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay magtuturo at maggagabay sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) tungo sa Matuwid na Landas na ito ay ang Islâm na Daan ng Allâh (ﷻ), na Siya ang Nagmamay-ari ng lahat ng nasa loob ng mga kalangitan at ang lahat ng nasa loob ng kalupaan, na wala Siyang kahati sa bagay na ito. Dapat ninyong mabatid na tungo sa Allâh (ﷻ), O kayong mga tao, magbabalik ang lahat ng hinggil sa inyo, mabuti man o masama, at tutumbasan Niya ang bawa't isa sa kanyang nagawa: kung mabuti ay mabuti rin at kung masama ay masama rin.

سورة الزخرف ٤٣

XLIII – Sûrat Az-Zukhruf

[Kabanata Az-Zukhruf – Mga Palamuti]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Hâ-Mîm*. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’

2. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Dakilang Qur'ân na malinaw ang kapaliwanagan at mga kahulugan nito.

3-4. Katiyakan, ibinaba Namin ang Dakilang Qur'ân kay Muhammad (ﷺ) sa wikang 'Arabic;' upang ito ay maintindihan ninyo, mapag-aralan ang mga kahulugan nito, at mga katibayan dito. Katiyakan, ito ay nakatala sa 'Al-Lawh Al-Mahfoudh' na nasa Amin na mataas ang antas nito at kalagayan, punung-puno ng karunungan na walang pagkakasalungatan sa nilalaman nito.

5. Tatalikuran ba Namin kayo at pababayaang na lamang Namin na di na Kami magpapababa ng Dakilang Qur'ân sa inyo, dahil sa inyong pagtalikod at hindi ninyo pagsunod, at inyong pagmamalabis sa di-paniniwala?

6-8. Karamihan sa mga Propeta na Aming ipinadala sa mga naunang panahon na nakalipas na nauna sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), at walang sinuman na dumarating sa kanila na Propeta kundi ito ay kanilang kinukutya na katulad ng pagkutya ng iyong sambayanan sa iyo, at winasak Namin ang sinumang hindi naniwala sa Aming mga Sugo, at sila noon ay mas matindi ang lakas at kapangyarihan kaysa sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), at nangyari ang pagparusa sa mga naunang henerasyon sa pamamagitan ng pagwasak; dahil sa kanilang di-paniniwala, pagmamalabis sa kasamaan, pangungutya sa kanilang mga Propeta. At dito sa kapaliwanagan na ito ang pagpapalubag-loob kay Propeta Muhammad (ﷺ).

9. At katiyakan, kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), sila na sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan, "*Sino ang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan?*" Walang pag-aalinlangan na kanilang sasabihin: "*Ang naglikha ng mga ito ay ang Allâh (ﷻ) na 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang Kaharian, na 'Al-'Aleem' – ang Ganap na Nakaaalam sa Kanyang mga nilikha at sa anumang mga bagay na nakapaloob dito at walang anuman ang naililihim sa Kanya.*"

10. Na Siyang lumikha sa inyo ng kalupaan nang palatag, at ginawa Niyang madali ito sa inyo na magkaroon ng mga daanan sa ibabaw nito para sa inyong kabuhayan at pangangalakal; upang matututunan ninyo sa pamamagitan ng mga daan na yaon ang ikabubuti ninyo patungkol sa inyong 'Deen' (o Relihiyon) at makamundong buhay.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الزُّكْرُوفِ

11. At Siya na nagbaba mula sa kalangitan ng tubig-ulan sa tamang kasukatan, na hindi bagyo na nakalulunod, na hindi naman kulang sa pangangailangan: upang ito ay maging kabuhayan ninyo at ng inyong mga inaalagaang hayop, at binubuhay Namin sa pamamagitan nitong tubig ang tuyot na kalupaan na walang tumutubo na mga pananim, kung paano Namin pinasisibol ang mga halaman at pananim sa tuyot na kalupaan sa pamamagitan ng tubig na ito na Aming ibinababa mula sa kalangitan, ay ganoon din Namin kayo palalabasin, O kayong mga tao, mula sa inyong mga libingan pagkatapos ninyong maagnas (o mabulok).

12. At Siya rin na lumikha ng lahat ng iba't ibang uri ng mga hayop at mga pananim, ay ginawa rin Niya para sa inyo ang mga sasakyang-pandagat na sinasakyan ninyo sa karagatan, at

gayundin ang mga hayop na katulad ng kamelyo, kabayo at asno na siyang sinasakyan ninyo sa kapatagan.

13-14. Upang kayo ay makasakay sa mga likuran nito, at pagkatapos ay maalala ninyo ang biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb' kapag kayo ay nakasakay dito, at inyong sasabihin: "Papuri sa Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha nito para sa amin upang aming mapakinabangan, wala kaming kakayahan na gawin ito," at sasabihin din ninyo: "At katiyakang kami ay patutungo sa Allâh (ﷻ) na aming 'Rabb'³⁶⁸ pagkatapos ng aming kamatayan at walang pag-aalinlangang kami ay babalik sa Kanya."

Dito sa talatang ito ang paglilinaw ng Allâh (ﷻ) sa pagkakaloob Niya ng biyaya sa Kanyang alipin ng iba't ibang uri ng biyaya, na Siya lamang kung gayon ang may karapatang sambahin sa lahat ng pagkakataon.

³⁶⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

15. Yayamang nagturing ang mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ng kabahagi (o kaparte) ng Allâh (ﷻ) mula sa kanyang nilikha, na kanilang sinasabi na ang mga anghel ay mga anak na kababaihan ng Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang tao ay binabalewala ang mga biyaya na ipinagkaloob sa kanya ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*,’³⁶⁹ na inilalantad niya ang kanyang pagbabalewala at pagtanggì sa Allâh (ﷻ), na ang binibilang lamang niya ay ang mga sakuna na nangyari at nakalimutan niya ang mga biyaya.

16. O di kaya ay inaangkin ba ninyo, O kayong mga mangmang, na ang Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*’ ay nagkaroon mula sa Kanyang mga nilikha ng mga anak na kababaihan samantalang kayo ay hindi ninyo ito tinatanggap sa inyong mga sarili, at itinangi Niya para sa inyo ang mga anak na kalalakihan? Ito ay bilang pag-aalipusta sa kanila.

17. At kapag ang isa sa kanila ay binalitaan na ang kanyang naging batang sanggol ay babae, na ito ang itinatangi niya sa Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin bilang pagbibigay ng parabola (paghahambing), ang kanyang mukha ay mangingitim sa sama ng ibinalita sa kanya, na siya ay malulungkot na punung-puno ng pagdadalamhati. (Paano nila natatanggap na ang inaayawan nila sa kanilang mga sarili ay yaon ang itinatangi nila para sa Allâh (ﷻ)? Kataas-taasan ang Allâh (ﷻ), Siya ay malayo sa anuman na sinasabi ng mga walang pananampalataya ng pagkataas-taas at pagkalayulayo hinggil sa kanilang inangkin na kasinungalingan para sa Kanya.

18. Napakalakas ba ng inyong mga loob na itinatangi ninyo sa Allâh (ﷻ) ang sinumang inaalagaan, pinapalamutian, dinadamitan sa kagandahan (babae), samantalang siya ay hindi niya kayang linawin ang kanyang katibayan sa pagtatalo dahil sa siya ay babae?

19. Ginawa nila na mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ang mga anghel bilang mga anak na kababaihan ng Allâh (ﷻ) samantalang sila (anghel) ay mga alipin ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin. Nakadalo ba sila sa paglikha ng mga ito upang sila ay maghusga na ito ay mga babae? (Gayong sa katotohanan, ang mga anghel ay hindi sakop ng kasarian!) Walang pag-aalinlangan, isusulat ang kanilang sinabi na ito ay mga babae at itatanong ito sa kanila sa Kabilang-Buhay.

20. At sinabi ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa mga Quraysh: “*Kung ninais lamang ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin ay hindi kami sumamba ng sinuman bukod sa Kanya,*” at ito ay maling katwiran dahil walang pag-aalinlangang itinatag (itinayo) ng Allâh (ﷻ) laban sa Kanyang mga alipin sa pamamagitan ng

³⁶⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

pagkakapadala ng mga Sugo at pagkakapababa ng mga Aklat ang Kanyang katibayan, na kung kaya, ang kanilang pangangatwiran na dahil sa pagpapasya at pagtatakda ay napakalaking kamalian pagkatapos ng pagbabala ng mga Sugo sa kanila. At wala silang tamang kaalaman hinggil sa katotohanan sa kanilang mga pinagsasabi, kundi ang mga sinasabi lamang nila ay mga haka-haka at kasinungalingan; dahil sa wala silang katibayan mula sa Allâh (ﷻ) at wala silang anumang rebelasyon na nagmumula sa Allâh (ﷻ).

21. Nakadalo ba sila sa paglikha ng mga anghel o di kaya ay pinagkalooban ba Namin sila ng Aklat bago dumating ang Qur'ân na ipinahayag Namin sa iyo, at ito ang kanilang pinanghahawakan na sinusunod nila ang nakapaloob dito at ikinakatwiran nila laban sa iyo, O Muhammad (ﷺ)?

22. Sa halip ay kanilang sinabi: “*Katiyakan, natagpuan namin ang aming mga ninuno sa ganitong pamamaraan at paniniwala, at katiyakang kami ay sumusunod sa yapak ng aming mga magulang at ito ang aming gabay na sinusunod.*”

23. At ganoon din, hindi Kami nagpadala ng Tagapagbabala na nauna sa iyo, O Muhammad (ﷺ), sa bawa't bayan na binabalaan sila hinggil sa Aming kaparusahan dahil sa hindi nila paniniwala sa Amin, na binabalaan sila hinggil sa Aming galit pagdating ng Aming kaparusahan sa kanila, kundi sinabi ng mga nasa mararangyang pamumuhay mula sa mga namumuno at kinikilala: “Katiyakan, natagpuan namin ang aming mga ninuno sa ganitong paniniwala at ‘deen’ (o relihiyon), at kami ay sumusunod sa kanilang yapak (daan) at pamamaraan.”

24. Sinabi ni Muhammad (ﷺ) at ang sinumang nauna sa kanya na mga Sugo sa sinumang tumanggi sa ganitong maling pangangatwiran: “Susundin ba ninyo ang inyong mga magulang, kahit ang dala-dala ko sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ ay mas higit na

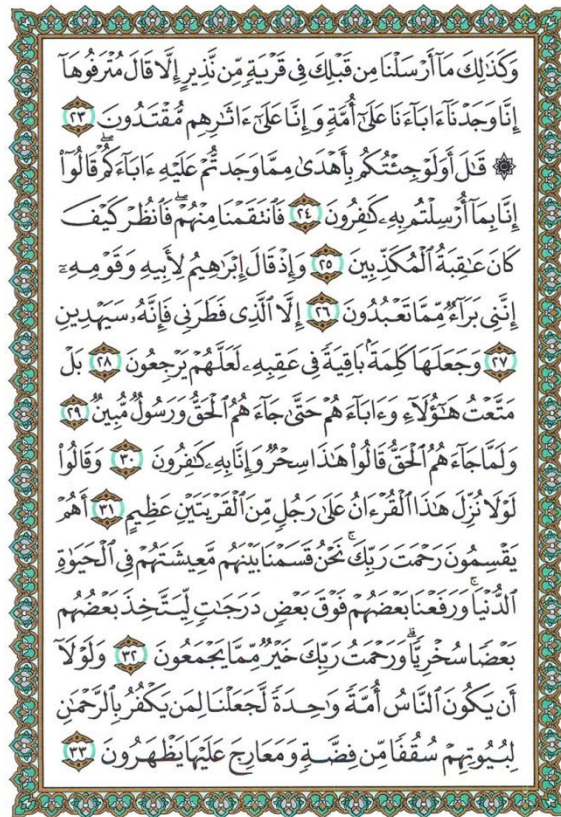
naggagabay sa Daan ng Katotohanan at mas malinaw na katibayan sa Daan ng Patnubay kaysa anuman na natagpuan ninyo sa inyong mga ninuno na pamamaraan at paniniwala?” Sinabi nila bilang pagmamatigas: “Katiyakan, ang anuman na dala-dala ninyo sa amin ay tinatanggihan namin at hindi namin pinaniniwalaan.”

25. Na kung kaya, tinumbasan Namin ang mga taong ito na di-naniwala sa kanilang mga Sugo ng pagpaparating ng Aming parusa sa kanila na tulad ng paglamon sa kanila ng kalupaan, pagkalunod at iba pa, na kung kaya, pagmasdan mo, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang naging hantungan nila noong hindi nila pinaniwalaan ang mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang mga Sugo. At mag-ingat ang iyong sambayanan sa kanilang pananatili sa di-paniniwala, na mangyari sa kanila ang nangyari sa mga nauna sa kanila.

26. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), noong sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام) sa kanyang ama at sa kanyang sambayanan na sila ay sumasamba sa katulad ng sinasamba ng iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ): “Walang pag-aalinlangan, ako ay walang pananagutan sa inyo sa anuman na inyong sinasamba bukod sa Allâh.”

سورة الزخرف

المزمل والمزمل

27. Maliban sa Kanya na lumikha sa akin, dahil katiyakan, na walang pag-aalinlangan, gagabayan Niya ako sa pagsunod sa Daan ng Patnubay.

28. At ginawa ni Ibrâhim (عليه السلام) ang kataga ng Kaisahan ng Allâh (ﷻ) – ‘*Lâ i-lâ-ha il-lal-lâh*’ (walang sinumang ‘*ilâh*’ o diyos na sinasamba, o bukod-tanging may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin kundi ang Allâh (ﷻ) – na manatili pagkatapos niya; upang sila ay magbalik tungo sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ at maniwala sa Kanyang Kaisahan, at sila ay magsisi mula sa kanilang di-paniniwala at pagsagawa ng mga kasalanan.

29. Katiyakan, pinasaya ko, O Muhammad (ﷺ), sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan at ang kanilang mga ninuno na nauna sa kanila sa pamamagitan ng pagkakaloob sa kanila ng magandang kabuhayan, at hindi Ko minadali sa kanila ang pagpaparusa dahil sa di nila paniniwala, hanggang sa dumating sa kanila ang Qur’ân at ang Sugo na nilinaw sa kanila ang anuman na kanilang pangangailangan hinggil sa kanilang ‘*Deen*’ o paniniwala.

30. At nang dumating sa kanila ang Qur’ân mula sa Allâh (ﷻ), kanilang sinabi: “*Itong dala-dala sa amin ng Sugo ay salamangka upang linlangin kami, at hindi kapahayagan na mula sa Allâh (ﷻ), at kami sa katunayan ay hindi naniniwala sa kanyang dala-dala na kapahayagan.*”

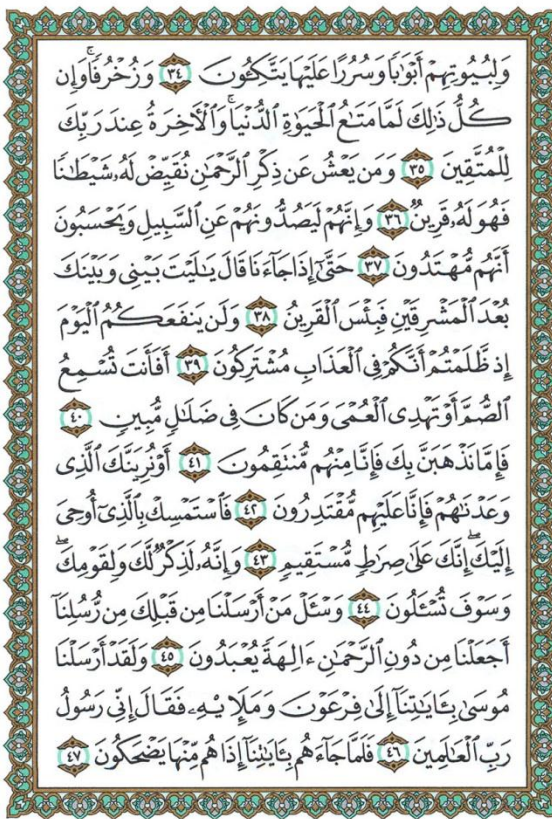
31. At sinabi nila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh na mga Quraysh: “*Kung ang Qur’ân na ito ay tunay na mula sa Allâh, bakit hindi ipinahayag sa isang dakilang tao na mula sa isa sa dalawang bayan – Makkah o di kaya ay Taif – ?*”

32. Sila ba ang magbabaha-bahagi ng biyaya ng pagiging Propeta na ibinibigay nila sa sinuman na kanilang nais? Walang iba kundi Kami ang nagbabaha-bahagi sa pagitan nila ng kanilang kabuhayan dito sa buhay sa daigdig na mga kabuhayan at mga pangangailangan, at iniangat Namin ang antas ng iba sa kanila nang higit kaysa sa iba: na may mayaman at may mahirap, may malakas at may mahina; upang ang iba sa kanila ay magiging daan sa kabuhayan ng iba. At ang awa ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’ O Muhammad (ﷺ), sa pagpapapasok sa kanila sa ‘*Al-Jannah*’ ay higit na nakabubuti sa anuman na kanilang tinatamasa na buhay na makamundo na may katapusan.

33. At kung hindi lamang ang mga tao ay magiging isang grupo sa di-paniniwala na makamundong buhay lamang ang hinahangad ay iginawa na Namin ang sinumang hindi naniniwala sa Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin ng mga bubong mula sa kanilang mga tahanan na gawa sa pilak at iginawa na rin Namin sila ng mga hagdan na gawa sa pilak na kanilang pag-aakyatan.

سورة الزخرف

الزخرف

34-35. At iginawa na (rin) Namin sila ng mga pintuan sa kanilang mga tahanan na gawa sa pilak, at iginawa na (rin) Namin sila ng mga higaan na gawa sa ginto na ito ay kanilang sasandalan. Subalit ang lahat ng mga ito ay pawang kasiyahan lamang sa mundo na panandaliang kasiyahan. At ang kasiyahan sa Kabilang-Buhay ay inilaan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb,’³⁷⁰ O Muhammad (ﷺ), para sa mga may takot sa Kanya at hindi para sa iba.

36. At sinuman ang tatalikod sa pag-aalaala sa Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin, na ito ay sa pamamagitan ng di-pagpapahalaga sa Dakilang Qur’ân, at hindi natatakot sa Kanyang kaparusahan, at hindi sumusunod sa Kanyang gabay, ay magtatalaga Kami para sa kanya ng isang ‘Shaytân’ dito sa daigdig upang magligaw sa kanya; bilang kabayaran sa kanyang pagtangga sa pag-aalaala sa

Allâh (ﷻ), at ito ay mananatiling kasama niya na ipagbabawal sa kanya ang anumang ipinahintulot at uutusan siya na gawin ang anumang ipinagbabawal.

37. At katiyakan, ang mga ‘Shaytân’ ay hinaharangan nila sa Daan ng Katotohanan ang mga tumalikod sa pag-aalaala sa Allâh (ﷻ), at kanilang pinapalamutian sa kanila ang pagkaligaw, at ginagawang kamuhi-muhi para sa kanila ang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanya, at iisipin nila na mga tumalikod, dahil sa pagpapaganda sa kanila ng mga ‘Shaytân’ ng anuman na kanilang ginagawa ay inaakala nilang ang kanilang kinalalagyan na pagkaligaw ay ito ang nasa katotohanan at gabay.

38. Hanggang kapag dumating sa Amin sa Araw ng Muling Pagkabuhay ang sinuman na tumanggi sa pag-aalaala sa Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin at ang kanyang kasamahan na mula sa mga ‘Shaytân’ para sa pagkukuwenta at pagbabayad, sasabihin ng tumalikod sa pag-aalaala sa Allâh (ﷻ) sa kanyang kasamahan na ‘Shaytân.’

³⁷⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

“Sana’y hinangad ko, na ang pagitan ko at pagitan mo ay ang layo ng agwat ng silangan at kanluran, napakasama mong kaibigan dahil sa iniligaw mo ako.”

39. At kailanman ay hindi magiging kapaki-pakinabang sa inyo ngayon, O kayong mga tumalikod sa pag-aalaala sa Allâh (ﷻ), ang pagsisisihan dahil sa kayo ay sumamba ng iba bukod sa Allâh sa daigdig, at walang pag-aalinlangang kayo ay magkasama sa parusa at ang inyong mga kaibigan, at bawa’t isa sa inyo ay makakamtan niya ang kanyang sapat na bahagi na kaparusahan, na tulad ng inyong pagsasama sa di-paniniwala.

40. Magagawa mo bang makarinig, O Muhammad (ﷺ), ang sinumang ginawang bingi ng Allâh (ﷻ) mula sa pagdinig ng katotohanan, o di kaya ay maaari mo bang magabayan tungo sa daan ng patnubay ang sinumang binulag ng Allâh (ﷻ) ang kanyang puso upang hindi na makakita pa, o di kaya ay maaari mo bang magabayan ang sinumang nasa pagkaligaw nang malinaw na pagkaligaw mula sa katotohanan? Ito ay hindi mo na tungkulin, dahil ang tungkulin mo lamang ay iparating ang mensahe, at hindi mo hawak ang kanilang gabay, subalit ang Allâh (ﷻ) ay ginagabayan Niya ang sinuman na Kanyang nais at inililigaw Niya ang sinuman na Kanyang nais.

41-42. At kapag sinanhi Namin na dumating sa iyo ang kamatayan, O Muhammad (ﷺ), bago mangyari ang iyong pangingibabaw sa mga walang pananampalataya mula sa iyong sambayanan, ay walang pag-aalinlangang Kami pa rin ang gaganti sa kanila sa Kabilang-Buhay, o di kaya ay ipapakita Namin sa iyo ang ipinangako Namin sa kanila na kaparusahan na ito ay mangyayari sa kanila na tulad ng nangyari sa araw ng Labanan sa Badr, dahil katiyakang Kami ang may kakayahang pangibabawin ka laban sa kanila, at ipapahiya Namin sila sa pamamagitan mo at sa pamamagitan ng mga naniwala sa iyo.

43. Na kung kaya, panghawakan mo, O Muhammad (ﷺ), ang anuman na ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa iyo na nasa Dakilang Qur’ân na ipinahayag sa iyo; dahil katiyakang ikaw ay nasa Matuwid na Landas, ito ang ‘Islâm,’ ang ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ) na ipinag-utos sa iyo. Ito ay bilang pagpapatatag sa Sugo ng Allâh (ﷻ) at papuri sa kanya.

44. Katiyakan, ang Qur’ân na ito ay karangalan para sa iyo at sa iyong sambayanan mula sa mga Quraysh; dahil ito ay ipinahayag sa kanilang wika, at sila ang higit na nakaiintindi nito, na kung kaya, nararapat lamang na sila ang maging pinakamatatag sa pagtatangan nito kaysa sa ibang tao at mas maging higit sila sa pagsunod sa nilalaman nito, at walang pag-aalinlangang tatanungin kayo, ikaw at ang sinuman na

iyong kasamahan hinggil sa pagtanaw ng utang na loob sa Allâh (ﷻ) at sa pagpapatupad nito.

45. Tanungin mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga tagasunod ng mga Sugo na ipinadala Namin na nauna sa iyo at ang mga tagapagdala ng kanilang mga batas: “*Nagdala ba ang kanilang mga Sugo ng Mensahe na pagsamba ng iba bukod sa Allâh na Pinakamahabagin?*” Walang pag-aalinlangang sasabihin nila sa iyo na ito ay hindi nangyari; dahil katiyakan, lahat ng mga Sugo ay nag-aanyaya tungo sa anumang pag-aanyayang ginawa mo sa mga tao na pagsamba lamang nang bukod-tangi sa Allâh (ﷻ), na wala Siyang katambal, at pinagbawalan sila na sumamba ng iba bukod sa Allâh.

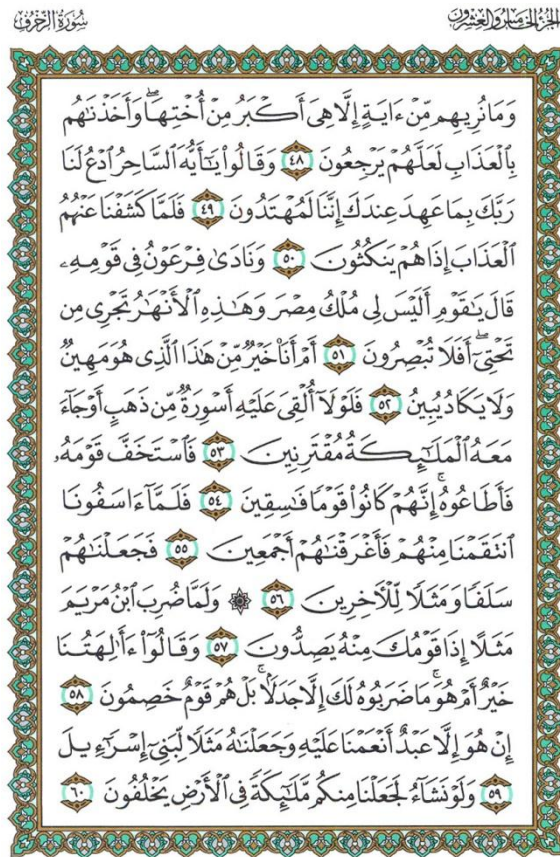
46-47. At katiyakan, ipinadala Namin si Mousâ (ﷺ) kasama ang Aming mga katibayan tungo kay Fir`awn at sa mga matataas na kanyang sambayanan, na katulad din ng pagkapadala Namin sa iyo tungo sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan at sinabi sa kanila ni Mousâ (ﷺ): “*Katiyakan, ako ay Sugo ng Allâh na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang,*” at nang dumating siya sa kanila na dala-dala niya ang Aming mga malilinaw na palatandaan na nagpapatotoo sa kanyang paanyaya, ay pinagtawanan ni Fir`awn at ng kanyang kasamahan ang anuman na dala-dala ni Mousâ (ﷺ) sa kanila na mga talata at mga aral.

48. At wala Kaming ipinakita kay Fir`awn at sa kanyang mga matataas na kasamahan na katibayan kundi mas matindi pa kaysa sa nauna na katibayan sa kanila, at mas malinaw na nagpapatunay sa anumang paanyaya ni Mousâ (ﷺ) sa kanila, at pinarusahan Namin sila ng iba't ibang parusa na katulad ng mga tipaklong, kuto, mga palaka, delubyo (baha) at iba pa; upang sila ay manumbalik mula sa kanilang di-paniniwala sa Allâh tungo sa paniniwala sa Kanyang Kaisahan at pagsunod sa Kanya.

49. At sinabi ni Fir`awn at ng kanyang matataas na kasamahan kay Mousâ (ﷺ): “O ikaw na salamangkero!³⁷¹ Idalangin mo sa Allâh na iyong ‘Rabb,’ dahil sa Kanyang pangako na ipinangako Niya sa iyo at sa pagtatangi Niya sa iyo ng mga katangian, na patigilin Niya ang parusa Niya sa amin, at kapag nawala na ang parusang ito sa amin ay walang pag-aalinlangang kami ay susunod at maniniwala sa anumang dala-dala mo sa amin.”

50. At nang nanalangin si Mousâ (ﷺ) na patigilin ang parusa sa kanila at pinatigil Namin sa kanila ito ay nilinlang nila si Mousâ (ﷺ) at nanatili sila sa kanilang pagkaligaw.

51. At nanawagan si Fir`awn sa mga matataas na tao sa kanyang sambayanan na nagmamayabang at nagmamataas na siya ang hari ng Ehipto: “Hindi ba ako ang hari ng Ehipto at itong mga ilog ay umaagos mula sa aking ibaba? Hindi ba ninyo nakikita ang aking kadakilaan at aking kapangyarihan, at ang kahinaan ni Mousâ at ang kanyang kahirapan?”

³⁷¹Ito ang katawagan nila sa mga maalam, na ang salamangkero noong panahong yaon ay iginagalang nila at kabilang sa mga matataas sa lipunan.

52. “Katiyakan, ako ay mas higit sa kanya na walang tinataglay na anumang karangalan, pinahihirapan niya ang kanyang sarili upang makamtan niya ang kanyang pangangailangan dahil sa kanyang kahinaan at pagiging walang halaga sa lipunan, at halos hindi niya maililinaw ang kanyang sasabihin dahil sa kapansanan ng kanyang dila,” at katiyakang ang nagtulak kay Fir`awn sa ganitong mga salita ay ang di niya paniniwala, pagmamatigas at pagharang sa Daan ng Allâh.

53. “Hindi ba dapat ay pagkalooban si Mousã (ﷺ) ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang, ng mga pulseras na mga ginto kung siya ay totoong Sugo, o di kaya ay darating kasama niya ang mga anghel na sila ay magkakasama sa isa’t isa, na sila ay magkakasunud-sunod na titestigo sa kanya na siya ay tunay na Sugo ng Allâh sa atin?”

54. Sa ganito nilinlang at iniligaw ni Fir`awn ang mga kaisipan ng kanyang sambayanan at inanyayahan sila tungo sa pagkaligaw, at sila ay sumunod sa kanya at di pinaniwalaan si Mousâ (ﷺ). Katiyakan, sila ang mga tao na lumabag o sumuway sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Matuwid na Landas.

55. At nang ginalit nila Kami (Allâh ﷻ) – dahil sa kanilang paglabag sa Amin at pagtanggì kay Mousâ (ﷺ) at sa dala-dala niyang talata at mga katibayan – ay ginantihan Namin sila na minadali Naming iginawad ang parusa sa kanila, na kung kaya, nilunod Namin silang lahat sa karagatan.

56. At ginawa Namin sila na mga nalunod sa karagatan, na aral sa mga susunod na henerasyon sa kanila, na ang sinumang gagawa ng katulad ng ginawa nila ay karapat-dapat sa parusa, at magsilbing aral sa iba.

57. At nang inihalimbawa ng mga ‘Mushrikûn’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – si `Îsâ (ﷺ) na anak ni Maryam noong sila ay nakipagtalo kay Muhammad (ﷺ), at ikinakatwiran nila ang pagsamba ng mga Kristiyano sa kanya, ay pagmasdan, ang iyong sambayanan ay humagalpak sa tuwa lalo na noong inihayag ang salita ng Allâh (ﷻ): “Katiyakan, kayo at ang iyong sinasamba bukod sa Allâh ay panggatong lamang ng Impiynong-Apoy, na kung saan, kayo ay katiyakang ilulublob doon.” At sinabi ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh:

“Tanggap na namin na ang aming mga sinasamba ay kapantay ni `Îsâ,” at doon ay ipinahayag ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang salita: “Katiyakan, ang mga yaong nauna na ang pagtakda Namin sa kanila na sila ay gagabayan tungo sa kabutihan na sila (Propeta) ay ilalayo mula sa Impiyrno, na kung kaya, ang itatapon lamang sa

Impiyerno mula sa mga sinasamba ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay ang mga yaong sinumang tinanggap niya ang pagsamba nila sa kanya.”

58. At sinabi ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ): “*Ang mga diyus-diyusan ba na aming sinasamba ay mas mabuti o si `Îsâ na sinamba ng kanyang sambayanan, kung si `Îsâ ay sa Impiyerno, maging kami kung gayon at ang aming mga sinasamba ay kasama sa kanya,*” subalit hindi nila inihahalimbawa ito kundi bilang pakikipagtalo lamang, hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan, bagkus sila ay mga taong nakikipagtalo sa kamalian.

59. Si `Îsâ na anak ni Maryam (عليها السلام) ay hindi hihigit sa pagiging alipin na pinagkalooban Namin ng biyaya ng pagiging Propeta, at ginawa Namin siya na tanda at aral sa mga angkan ni Isrâ`îl na magiging gabay nila ayon sa Aming kapangyarihan.

60. Kung ninais Namin ay gumawa na Kami ng kapalit ninyo (mga Propeta) na mga anghel na magsasalit-salitan sa isa’t isa sa pagiging Sugo sa halip na mula sa angkan ni Âdam.

61. At katiyakan, ang pagbaba ni 'Îsâ (عليه السلام) bago dumating ang Araw ng Muling Pagkabuhay ay tanda sa papalapit na pagdating ng Oras ng pagkagunaw ng sandaigdigan ('As-Sâ'ah'), na kung kaya, huwag kayong magduda dahil ito ay tiyak na mangyayari, at sundin ninyo ako sa anumang aking ipinarating sa inyo mula sa Allâh (ﷻ), ito ang Matuwid na Landas tungo sa 'Al-Jannah',³⁷² na walang kabaluktutan at hindi lihis.

62. At huwag ninyong hayaang maharangan kayo ni 'Shaytân' sa pamamagitan ng kanyang pambubuyo mula sa pagsunod sa Akin sa anumang Aking ipinag-utos sa inyo at Aking ipinagbawal, dahil sa katunayan, siya ay malinaw ninyong kalaban.

63. At nang dumating si 'Îsâ (Hesus عليه السلام) sa mga angkan ni Isrâ'îl na dala-dala niya ang mga malilinao na mga

katibayan, kanyang sinabi: "Katiyakan, dala ko sa inyo ang pagiging Propeta, at upang linawin ko sa inyo ang ilan na mga bagay na hindi ninyo pinagkakasunduan hinggil sa 'Deen' (o Relihiyon), na kung kaya, matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod ninyo sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas ninyo sa Kanyang ipinagbabawal, at sundin ninyo ako sa anumang ipinag-utos ko sa inyo na pagkatakot sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanya.

64. "Katiyakan, ang Allâh (ﷻ), Siya ang aking 'Rabb',³⁷³ at 'Rabb' ninyong lahat! Na kung kaya, sambahin ninyo Siya nang bukod-tangi, at huwag kayong sumamba ng kahit na anumang bukod sa Kanya. Itong ipinag-utos ko sa inyo ay mula sa pagkatakot sa Allâh (ﷻ) at paniniwala sa Kanyang Kaisahan na ito ang Matuwid na Landas, at ito ang 'Deen' ng Allâh (ﷻ) na katotohanan na hindi Niya tinatanggap ang anuman maliban dito."

³⁷²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³⁷³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

65. Subalit nagkasalungatan ang iba't-ibang grupo hinggil kay `Îsâ (ﷺ), at sila ay naging iba't ibang sekta: mayroon sa kanilang naniniwala na siya ay alipin ng Allâh at Kanyang Sugo, na ito ang katotohanan, at mayroon naman sa kanila na nag-aangking siya ay anak ng Allâh, at mayroon naman sa kanila na nagsasabing siya ay Allâh. Napakataas ng Allâh (ﷻ), Siya ay malayo hinggil sa kanilang pinagsasabing kasinungalingan nang pagkalayu-layo, na kung kaya, kapahamakan, kapighatian at masidhing parusa sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa sinumang naglarawan kay `Îsâ (ﷺ) na kaiba sa paglalarawan ng Allâh (ﷻ) sa kanya.

66. Mayroon bang hinihintay ang mga grupo na nagkakasalungatan hinggil kay `Îsâ (ﷺ) maliban sa pagkagunaw ng daigdig, na ito ay biglaang darating sa kanila samantalang ito ay hindi nila namamalayan?

67. Ang magkakaibigan sa pagkakasala sa Allâh (ﷻ) dito sa daigdig ay itatanggi nila ang isa't isa sa Araw ng Muling Pagkabuhay, subalit ang mga yaong magkakaibigan dahil sa pagkatakot sa Allâh (ﷻ), ay mananatili ang kanilang pagkakaibigan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

68. Sasabihin sa kanila na mga may takot sa Allâh (ﷻ): *“O aking mga alipin! Wala na kayong dapat na katakutan ngayon sa Aking parusa, at wala na kayong dapat na ipangamba sa anuman na hindi ninyo nakamtan na kabuhayan sa buhay sa daigdig.”*

69-70. Ang mga yaong naniwala sa Aming mga talata at isinagawa ang anumang mensaheng dala-dala ng mga Sugo na ipinadala sa kanila, at sila ay mga Muslim – ganap na nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng lahat ng mga nilalang, nang buong puso at pangangatawan nila, sasabihin sa kanila: *“Pumasok na kayo sa ‘Al-Jannah,’³⁷⁴ kayo at ang inyong kaibigan na mga mananampalataya ay paliligayahin at pasasayahin.”*

71. Ipalilibot sa kanila na mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga Sugo sa ‘Al-Jannah’ ang mga pagkain na nasa lalagyan na gawa sa ginto, at mga inumin na nasa mga tasa na gawa sa ginto, at nandoroon din sa ‘Al-Jannah’ para sa kanila ang anuman na nais ng kanilang mga sarili at lahat ng mga kaaya-aya sa kanilang paningin, at sila roon ay mananatili magpasawalang-hanggan.

72. At itong ‘Al-Jannah’ na ipinamana ng Allâh (ﷻ) sa inyo ay dahil sa inyong mga ginagawa noon sa daigdig na mga kabutihan at mga mabubuting gawain, na ginawa ng Allâh (ﷻ) mula sa Kanyang kagandahang-loob at awa bilang gantimpala sa inyo.

73. At para pa rin sa inyo sa ‘Al-Jannah’ ang napakaraming prutas na kung saan ito ay inyong kakainin hanggang sa inyong naisin.

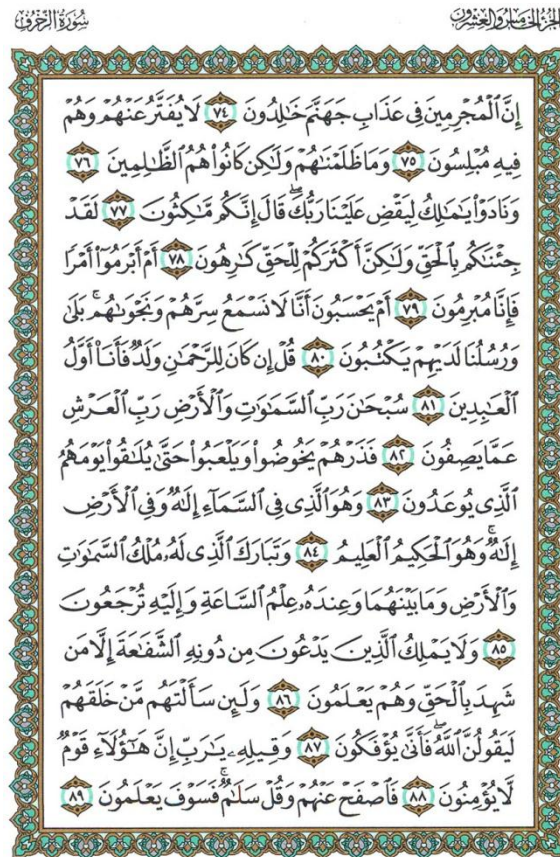
³⁷⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

74-76. Katiyakan, ang mga yaong nakagawa ng mga kasalanan dahil sa kanilang di-paniniwala, ay mananatili sila sa parusa sa Impiyernong-Apoy, na hindi ito pagagaanin sa kanila, at doon ay wala na silang pag-asa pa sa awa ng Allâh (ﷻ), at kailanman ay hindi Namin dinaya ang mga masasama sa pamamagitan ng pagpaparusa sa kanila, kundi sila mismo ang nandaya sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsamba nila ng iba at pagtangi nila sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb.’³⁷⁵

77-78. At nanawagan sila na mga masasama pagkatapos silang papasukin ng Allâh (ﷻ) sa Impiyernong-Apoy kay Malik na tagapangasiwa sa Impiyerno: “O Malik, ipapatay mo na kami sa iyong ‘Rabb;’ upang makapagpahinga na kami mula sa kinalalagyan namin ngayon,” tutugunin sila ni Malik: “Katiyakan, kayo ay mananatili rito magpasawalang-hanggan, walang sinumang makalalabas sa inyo mula rito at wala na kayong matatakanan pa mula rito.” Katiyakan, dala-dala Namin sa inyo ang katotohanan at nilinaw Namin sa inyo, subalit karamihan sa inyo ay kinamuhian ang anumang katotohanan na dala-dala ng mga Sugo.

79. O nagsagawa ba ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ng pakana sa katotohanan na dala-dala Namin? Dahil kung gayon, Kami ay nagplano rin para sa kanila ng anumang katumbas na parusa at pagpapahirap.

80. O iniisip ba nila na mga ‘Mushrikûn’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – na hindi Namin naririnig ang anumang kinikimkim nila sa kanilang mga sarili at ang anuman na kanilang pinagbubulungan sa isa’t isa? Hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan, kundi ganap na naririnig Namin, ganap na nabatatid Namin, at ang Aming mga Sugo na kagalang-galang na mga anghel ay isinusulat ang anuman na kanilang ginagawa.

³⁷⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

81. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan, na nag-aangkin na ang mga anghel ay mga anak na kababaihan ng Allâh (ﷻ): *“Kung ang Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin ay mayroong anak na katulad ng inaangkin nila, samakatuwid, ako ang kauna-unahang sasamba sa kanya mula sa mga sumasamba sa Allâh (ﷻ), na mga tumanggi sa inyong inaangkin, luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo sa pagkakaroon ng asawa’t anak.”*

82. Luwalhati at papuri sa Allâh (ﷻ) na ‘*Rabb*’ ng mga kalangitan at kalupaan, na ‘*Rabb*’ na Nagmamay-ari ng dakilang ‘*Arsh*,’ na Siya ay Napakadakila na malayo sa anumang kanilang itinatangi na mga kasinungalingan at pag-iimbento na Siya raw ay may anak, at bukod pa rito na mga maling pag-aangkin nila.

83. Na kung kaya, pabayaan mo sila na mga nagsisinungaling, O Muhammad (ﷺ), na magpatuloy sa kanilang mga sinasabing walang kabuluhang bagay at paglalaro sa kanilang makamundong buhay, hanggang dumating sa kanila ang araw na ipinangako sa kanila na parusa, na maaaring dito sa daigdig o sa Kabilang-Buhay, o pareho.

84. Walang iba kundi ang Allâh (ﷻ), Siya lamang ang Bukod-Tangi na ‘*Ilâh*’ – Diyos na sinasamba bilang katotohanan sa kalangitan at sa kalupaan, at Siya ay ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam at ginawa Niyang ganap ang Kanyang nilikha at gayundin ang Kanyang batas, na ‘*Al-Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay hinggil sa kalagayan ng Kanyang mga nilikha na walang anumang naililihim sa Kanya.

85. At napakasagana ng Biyaya ng Allâh (ﷻ) at napakarami ng Kanyang Kabutihan at napakadakila ng Kanyang Kaharian, na Siya ang Bukod-Tanging Tagapagmay-ari ng lahat ng pitong kalangitan at pitong kalupaan at ang anumang nasa pagitan ng mga ito, at nasa Kanya ang kaalaman hinggil sa pagkagunaw ng daigdig, na pagkatapos noon ay mangyayari ang pagkabuhay na mag-uli na titipunin ang lahat ng nilikha mula sa kanilang mga libingan tungo sa lugar na pagtitipunan at pagtutuos, at sa Kanya kayo ibabalik, O kayong mga tao, pagkatapos ng inyong kamatayan, at tutumbasan ang bawa’t isa sa anumang karapat-dapat na para sa kanya.

86. At walang kakayahan ang mga yaong sinasamba ng mga ‘*Mushrikûn*,’ na mamagitan sa Allâh (ﷻ) para sa kaninuman maliban sa sinumang tumestigo ng katotohanan at naniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa pagiging Propeta ni Muhammad (ﷺ), at sila ay batid nila ang katotohanan sa anumang kanilang pinaniniwalaan at sinasaksihan.

87. At kapag tinanong mo, O Muhammad (ﷺ), sila na sumasamba ng iba bukod sa Allâh, mula sa iyong sambayanan, kung sino ang lumikha sa kanila? Walang pag-aalinlangang kanilang sasabihin: “*Ang Allâh ang Siyang Lumikha sa amin.*” Kung gayon, paano sila bumabaligtad at tumatalikod sa pagsamba sa Allâh (ﷻ) at sumasamba sila ng iba bukod sa Kanya?

88-89. At sinabi ni Muhammad (ﷺ) bilang pagsusumbong sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’ hinggil sa kanyang sambayanan na hindi naniwala sa kanya: “*O aking ‘Rabb!’*”³⁷⁶ *Katiyakan, sila ay mga tao na hindi naniwala sa Iyo at sa anumang mensahe na ipinadala Mo sa akin tungo sa kanila.*”

At siya ay inutusan ng Allâh na sila ay kanyang talikuran at pabayaang sa kanilang pamiminsala at iwanan sila dahil sa kanilang pagtanggì sa paniniwala at pagmamatigas, at walang makikita mula sa iyo kundi kapayapaan para sa kanila na sinasabi ng mga may angking talino at mabubuting tao sa mga mangmang dahil sila ay hindi nila minamaliit ang mga ito at hindi tinutumbasan ang kanilang masamang gawain ng masama, dahil walang pag-aalinlangan, mababatid nila kung ano ang mangyayari sa kanila na kaparusahan. At ito ay matinding paghamon sa kanila na mga walang pananampalataya na nagmamatigas at gayundin sa mga katulad nila.

³⁷⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الدخان ٤٤

XLIV – Sûrat Ad-Dukhân
[Kabanata Ad-Dukhân – Ang Usok]

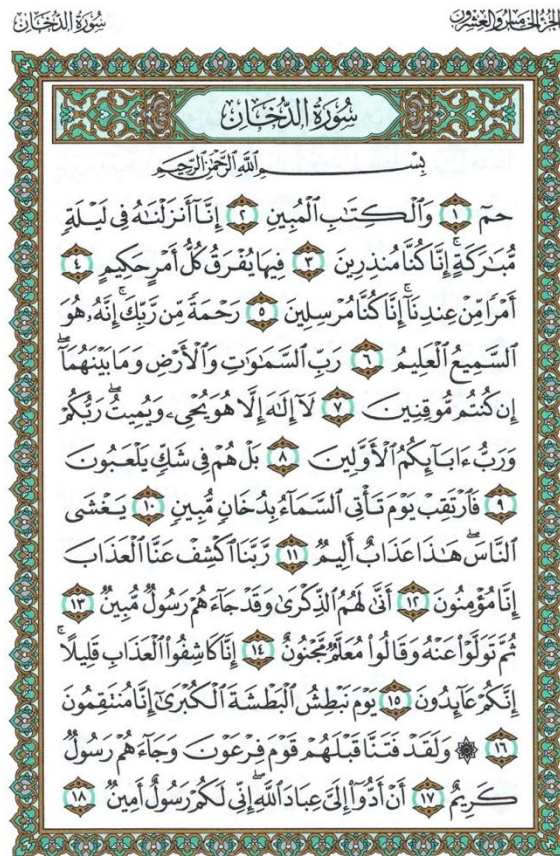
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Hâ-Mîm*. Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’

2-8. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Qur’ân na malinaw ang salita nito at kahulugan. Katiyakan, ibinaba Namin ito sa mabiyayang gabi ng ‘Qadr’ na sagana sa kabutihan, na ito ay sa buwan ng Ramadhan. Katiyakan, binabalaan Namin ang tao hinggil sa kung ano ang makabubuti at kung ano ang makapipinsala sa kanila, sa pamamagitan ng pagpapadala ng mga Sugo at pagpapababa ng mga Aklat; upang maitatag ang katibayan ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga alipin. Na sa gabing yaon ay idedeklara (o ihahayag) ang anumang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) mula sa ‘Al-Lawh Al-Mahfoudh’ tungo sa mga tagapagtala na mga anghel, ang lahat ng bagay bilang pagtitiyak, na ito ay ang mga pagtatakda ng mga buhay at mga kabuhayan doon sa taon na yaon, at iba pa na mangyayari doon hanggang sa dulo ng taong (‘year’) yaon, at ito ay hindi na mababago pa at mapapalitan. Itong matatag na bagay na ito ay mula sa Amin, na kung kaya, ang lahat ng nangyayari na itinatagda ng Allâh (ﷻ) at Kanyang ipinapahayag ay dahil sa Kanyang kagustuhan, pagpapahintulot at kaalaman.

Katiyakan, Kami ay nagpadala sa mga tao ng mga Sugo na si Muhammad (ﷺ) at ang mga nauna pa kaysa sa kanya; bilang awa sa mga pinadalhan ng Sugo mula sa Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’³⁷⁷ O Muhammad (ﷺ). Katiyakan, Siya ay ‘*As-Samee`*’ – ang Ganap na Nakakarinig na Naririnig Niya ang lahat ng tinig, na ‘*Al-`Aleem*’ – ang Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay hinggil sa Kanyang nilikha, lantad man ito o lihim, na Lumikha ng mga kalangitan, kalupaan at ang nasa pagitan nito na lahat ng mga bagay, kung kayo ay nakatitiyak sa bagay na ito ay dapat ninyong mabatid na ang ‘*Rabb*’ ng lahat ng nilalang na Siya ang ‘*Ilâh*’ – Diyos na sinasamba, na walang sinuman ang may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya, na Bukod-Tangi na walang katambal, Siya ang nagbibigay ng buhay at nagsasanhi ng kamatayan, ang inyong ‘*Rabb*’ na Siyang lumikha sa inyo at sa inyong mga ninuno na nauna kaysa sa inyo, na kung kaya, Siya lamang ang inyong sambahin at hindi ang inyong mga diyus-diyusan na walang kakayahan na magdulot ng anumang kapinsalaan ni anumang kapakinabangan.

9. Subalit sila na mga sumasamba ng iba ay nasa pag-aalinlangan hinggil sa katotohanan, na kung kaya, sila ay naglalaro at hindi sila naniwala.

10-12. Na kung kaya, hintayin mo, O Muhammad (ﷺ), para sa kanila na mga sumasamba ng iba, ang Araw na ang kalangitan ay magdadala ng mga malinaw na usok na darating ito sa lahat ng tao, na sasabihin sa kanila: “*Ito ang masidhing kaparusahan,*” pagkatapos sasabihin nila bilang kahilingan na mahinto ito sa kanila: “*O aming ‘Rabb!’ Alisin Mo na sa amin ang kaparusahan, dahil kapag inialis Mo ito sa amin, kami sa katotohanan ay maniniwala na sa Iyo.*”

13-14. Paano magiging aral sa kanila ito pagkatapos dumating sa kanila ang masidhing kaparusahan samantalang tunay na dumating na sa kanila ang malinaw na Sugo na ito ay si Muhammad (ﷺ) pagkatapos sila ay tumalikod at kanilang sinabi: “*Ang nagturo sa kanya ay tao na mga ‘Kahnah’ (mga manghuhula na mga tagapagpayo) o di kaya ay mga ‘Shaytân,’ na siya ay nasiraan ng bait at hindi Sugo?*”

15. Katiyakan, aalisin Namin sa kanila pansamantala ang kaparusahan, at tiyak na makikita ninyo na sila ay babalik sa dati nilang kinagawian na di-paniniwala, pagkaligaw at pagtangga.

16. Sa Araw na paparusahan Namin ang lahat ng mga hindi naniwala nang matinding parusa sa Araw ng Muling Pagkabuhay na ito ay Araw na Aming pagtutuos sa kanila.

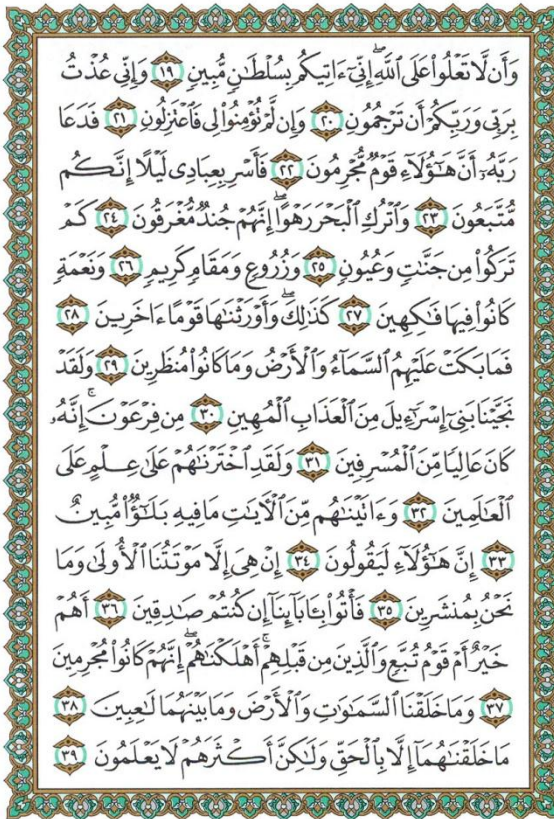
³⁷⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

17. At katiyakan, sinubok Namin sila na mga nauna na mga sumasamba ng iba mula sa sambayanan ni Fir`âwn, at dumating sa kanila ang kagalang-galang na Sugo na ito ay si Mousâ (ﷺ), subalit tinanggihan nila, na kung kaya, pinuksa sila, samakatuwid, ganoon ang gagawin Namin sa mga kalaban mo, O Muhammad (ﷺ), kung sila ay hindi maniwala.

18. At sinabi sa kanila ni Mousâ (ﷺ): *“Hayaan ninyo na mapasaakin ang mga alipin ng Allâh na mula sa angkan ni Isrâ`il at pasamahin ninyo sila sa akin, upang masamba nila ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi at walang katambal, dahil katiyakang ako ay Sugo sa inyo na pinagkatiwalaan sa Rebelasyon ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang mensahe.”*

سورة الدخان

الجزء ٢٥

19-21. “At huwag kayong magmataas laban sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagtangga sa Kanyang mga Sugo, dahil katiyakang dala-dala ko sa inyo ang malinaw na katibayan na nagpapatunay sa aking mensahe. Katiyakan, hinihiling ko ang kalinga ng Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb’³⁷⁸ at inyong ‘Rabb’ mula sa pagpatay ninyo sa akin sa pamamagitan ng pagbabato, at kapag hindi kayo naniwala sa akin sa anuman na dala-dala ko sa inyo na mensahe ay pabayaang na ninyo ako at huwag na ninyo akong gambalain pa.”

22. At doon nanalangin si Mousâ (ﷺ) sa kanyang ‘Rabb’ noong tinanggihan siya ni Fir`âwn at ng kanyang sambayanan at hindi naniwala sa kanya, na kanyang sinabi: “Katiyakan, sila ay mga tao na sumasamba ng iba bukod sa Allâh na mga walang pananampalataya.”

23. (Sinabi ng Allâh (ﷻ)): “Lumisan kayo sa gabi, ikaw, O Mousâ, at ang Aking mga alipin na naniwala at sumunod sa iyo, maliban sa mga hindi naniwala sa iyo, katiyakan, kayo ay susundan ni Fir`âwn at ng kanyang mga sundalo, na maliligtas kayo at malulunod naman si Fir`âwn at ang kanyang mga sundalo.

24. “At hayaan mo ang karagatan samantalang ito ay nasa banayad, payapa at pagkakabiyak na kalagayan, at panatag kayong dumaan dito, katiyakan, si Fir`âwn at ang kanyang mga sundalo ay malulunod sa karagatan.”

25-27. Gaano karami ang naiwan ni Fir`âwn at ng kanyang sambayanan pagkatapos nilang mawasak at lunurin ng Allâh (ﷻ), na mga hardin na mga luntian, at mga bukal na mga tubig na umaagos, at mga pananim at mga magagandang tahanan, at ang mga kasiyahan na kaaya-ayang kabuhayan na kung saan doon sila ay nagpapasarap.

³⁷⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

28. Katulad ng ganitong parusa ay paparusahan din ng Allâh (ﷻ) ang sinumang hindi naniwala na tinumbasan ang biyaya ng Allâh (ﷻ) ng pagtanggap, at ipinamana Namin ang mga biyayang yaon pagkatapos ni Fir`âwn at ng kanyang mga sambayanan sa ibang sambayanan na naiwan nila mula sa angkan ni Isrâ'il.

29. Subalit hindi man lang umiyak sa kanila ang kalangitan at ang kalupaan bilang pagdadalamhati sa nangyari kay Fir`âwn at sa kanyang sambayanan, at hindi na naantala ang parusa na nangyari sa kanila.

30. At katiyakan, iniligtas Namin ang angkan ni Isrâ'il mula sa kahamak-hamak na parusa sa pamamagitan ng pagpatay sa kanilang mga anak na kalalakihan at pag-alipin sa kanilang mga kababaihan.

31. Mula sa kagagawan ni Fir`âwn, na katiyakang siya ay mapagmataas na kabilang sa mga hindi naniwala, na lumabag sa hangganan na itinakda sa pamamagitan ng pagmamataas laban sa mga alipin ng Allâh.

32. At katiyakan, pinili Namin ang mga angkan ni Isrâ'il nang higit kaysa sa ibang mga tao sa kanilang kapanahunan, na may ganap na kaalaman mula sa Amin ang pagpili sa kanila.

33. At pinagkalooban Namin sila ng mga himala at mga di-pangkaraniwang katibayan sa pamamagitan ni Mousâ (ﷺ) na ang kinapapalooban nito ay pagsubok sa kanila na pagpapaluwag at paghihigpit upang palitawin kung sino ang pinatnubayan sa hindi.

34-35. Katiyakan, sila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), ay walang pag-aalinlangang sasabihin nila: *“Itong buhay na ito ay walang ibang dulo kundi ang ating kamatayan kapag tayo ay namatay, na ito ang una at pinakahuling kamatayan, at hindi na tayo bubuhayin pa na mag-uli pagkatapos ng ating kamatayan para sa pagtutuos, pagbibigay ng gantimpala at pagpaparusa.”*

36. At sasabihin pa rin nila: *“Samakatuwid, ibalik mo, O Muhammad, ikaw at ang sinuman na iyong kasamahan, ang aming mga ninuno na mga namatay na, kung kayo ay totoo sa pagsasabi na ang Allâh ay bubuhayin Niya na mag-uli ang sinuman na mga nasa libingan.”*

37. Sila ba na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay mas nakahihigit o ang sambayanan ni Tubba` al-Himyari na kung saan sila noon at ang iba pang mga

sambayanan na nauna sa kanila ay hindi naniwala sa kanilang Tagapaglikha? Pinuksa Namin sila dahil sa kanilang pagiging masama at di paniniwala, na kung kaya, hindi sila – na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ang mas nakahigit kaysa sa mga yaon para sila ay Aming patawarin at hindi Namin puksain, dahil sila ay hindi naniniwala sa Allâh (ﷻ).

38-39. At hindi Namin nilikha ang mga kalangitan, kalupaan at ang anuman na nasa pagitan nitong dalawa bilang paglalaro lamang, hindi Namin nilikha ang dalawang bagay na ito kundi bilang katotohanan na ito ang kaparaanan ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang paglikha at pangangasiwa, subalit ang karamihan na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay hindi nila ito batid, na kung kaya, hindi nila ito pinagtutuunan ng pansin; dahil hindi sila naghahangad ng gantimpala at hindi sila natatakot sa kaparusahan.

40. Katiyakan, sa Araw ng Pagpapasya sa pagitan ng mga nilikha sa anuman na kanilang nagawa sa daigdig na mabuti man o masama ay ito ang itinakdang hahantungan nilang lahat.

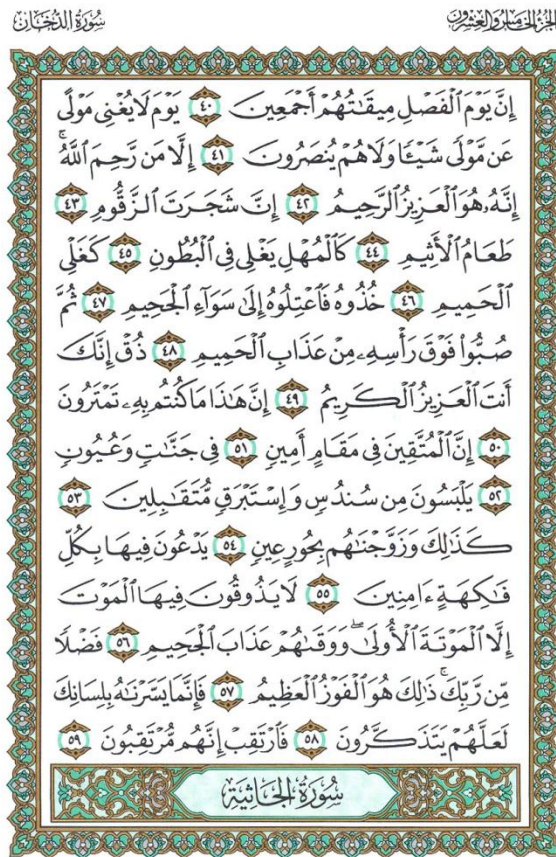
41-42. Sa Araw na kung saan doon ay hindi maipagtatangol ng kaibigan ang kanyang kaibigan, at wala nang pakikipagtulungan sa isa't isa, maliban sa sinumang kinaawaan ng Allâh (ﷻ) na mga mananampalataya, dahil katiyakang maaari siya na makapamagitan sa Allâh (ﷻ) na kanyang 'Rabb'³⁷⁹ pagkatapos Niya itong pahintulutan.

Walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ), Siya ay 'Al-'Azeez' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa mga kumakalaban sa Kanya, na 'Ar-Raheem' – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa Kanyang mga alipin na pinakamamahal Niya na mga sumusunod sa Kanya.

43-44. Katiyakan, ang puno ng 'Zaqqum' na ito ay puno na sumisibol sa pinakailalim ng Impiyerno, na ang bunga nito ay pagkain ng mga sukduhan ang kasalanan, at ang pinakasukduhan sa lahat ng kasalanan ay ang 'Shirk' – paglalagay ng katambal sa pagsamba sa Allâh o pagsamba ng iba bukod sa Allâh.

45-46. Ang bunga ng puno ng 'Zaqqum' ay parang lusaw na bakal na kumukulo sa tiyan ng mga sumamba ng iba bukod sa Allâh, na tulad ng pagkakakulo ng tubig na umabot sa pinakasukdulang init nito.

47. (At sasabihin:) "Dakmain ninyo ang makasalanang ito at itulak ninyo at kaladkarin ninyo nang may pagmamalupit tungo sa kalagitnaan ng naglalagablab na Impiyernong-Apoy," na ito ay sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

³⁷⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

48. “Pagkatapos ay ibuhos ninyo sa ibabaw ng ulo ng makasalanang ito ang tubig na kumukulo na sukdulan ang init nito, na kung saan, doon ay hindi na siya mawawalay pa sa kaparusahan.”

49. Sasabihin sa makasalanang ito: “Lasapin mo ang parusa na ipinaparusa sa iyo, ngayon, dahil walang pag-aalinlangang ikaw ay makapangyarihan sa iyong sambayanan na kagalang-galang sa kanila.” Ito ay bilang matinding pag-aalipusta sa kanya.

50. “Katiyakan, ang parusang ito na iginagawad sa inyo ngayon ay ito ang parusang inyong kinaugalian na pagdudahan sa daigdig at hindi ninyo pinaniwalaan!”

51. Katiyakan, ang mga yaong may takot sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga kautusan at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbawal sa daigdig ay nasa mapayapang kinalalagyan sa Kabilang-Buhay na ligtas mula sa anumang kapinsalaan, kalungkutan at iba pa bukod dito.

52. Na nasa mga ‘Jannât’³⁸⁰ at mga Ilog na umaagos,

53. Na ang kanilang kasuotan ay mula sa pino na maninipis at sa makakapal na sutla (‘silk’), na magkakaharap sila sa isa’t isa at hindi sila nagtatalikuran, na ang kanilang upuan ay umiikot at sumusunod kahit saanman sila naroroon.

54. At kung paano Namin ipinagkaloob sa kanila na mga matatakutin sa Allâh sa Kabilang-Buhay ang pagpaparangal sa pamamagitan ng pagpapapasok sa kanila sa mga ‘Jannât’ at pagpapasuot sa kanila ng mga sutla na mga maninipis at mga makakapal ay ganoon din, pinarangalan din Namin sila sa pamamagitan ng pagkakaloob Namin sa kanila ng mga asawa na mga magagandang kababaihan na mga maniningning na mabibilog ang kanilang mga mata at magaganda,

55. At hinihiling nila na mga matatakutin sa Allâh sa ‘Al-Jannah’ ang lahat ng uri ng prutas na nais nila batay sa kanilang kagustuhan, na sila ay mapayapa roon na tuluy-tuloy na wala nang katapusan.

56-58. Hindi na mararanasan pa ng mga matatakutin sa Allâh sa ‘Al-Jannah’ ang kamatayan pagkatapos ng unang kamatayan na nangyari sa kanila sa daigdig, at sila na mga matatakutin sa Allâh ay ililigtas ng Allâh (ﷻ) sa kaparusahan sa Impiyerno; bilang kagandahang-loob at kabutihan na mula sa Kanya, at itong pagkakaloob Namin sa mga matatakutin sa Allâh sa Kabilang-Buhay ng mga karangalan, ay ito

³⁸⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

ang pinakadakilang tagumpay na wala nang tagumpay na hihigit pa kaysa rito pagkatapos nito. Na kung kaya, ginawa Naming madali ang bigkas sa salita ng Dakilang Qur'ân at ang kahulugan nito sa iyong wika, O Muhammad (ﷺ); upang sila ay mapangaralan at mabigyan ng babala.

59. Na kung kaya, hintayin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang ipinangako Namin sa iyo na tagumpay laban sa kanila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh at anumang mangyari sa kanila na kaparusahan, dahil sila ay walang pag-aalinlangang nag-aabang din ng iyong kamatayan at paggapi nila sa iyo, at walang pag-aalinlangang mababatid nila kung sino ang magtatagumpay at mangingibabaw ang kanyang salita rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, ito ay katiyakang para lamang sa iyo, O Muhammad (ﷺ), at sa sinumang susunod sa iyo na mga mananampalataya.

سورة الجاثية ٤٥

XLV – Sûrat Al-Jâthiyah
[Kabanata Al-Jâthiyah – Ang Paninikluhod]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

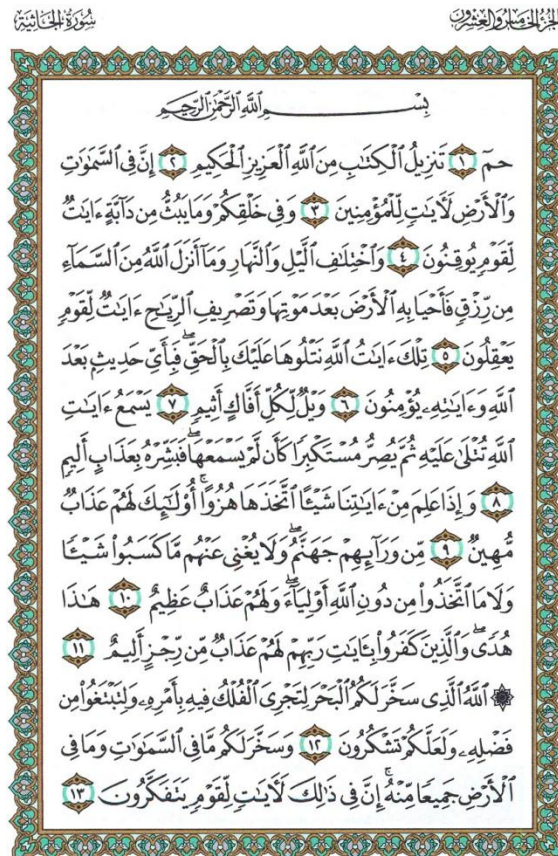
1. Hâ-Mîm – Ang mga titik na ito ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’

2. Ito ang Qur’ân na ibinaba mula sa Allâh (ﷻ) na ‘Al-`Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan, na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa sinumang kumakalaban sa Kanya, na ‘Al-Hakeem’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.

3. Katiyakan, sa mga pitong kalangitan na kung saan doon nagmumula ang pagbababa ng ulan, at sa kalupaan na kung saan dito nagmumula ang mga nilikha, ay mga katibayan at palatandaan para sa mga mananampalataya.

4. At sa pagkakalikha sa inyo, O kayong mga tao, at sa paglikha ng anumang kumakalat sa ibabaw ng kalupaan na mga gumagalaw (gumagapang o lumalakad) na mga nilikhang bagay ay mga palatandaan at katibayan sa mga taong tiyak sa kanilang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang batas.

5. At sa pagsasalit-salitan ng gabi at araw sa inyo, at sa pagpababa ng Allâh (ﷻ) mula sa kalangitan ng ulan upang buhayin sa pamamagitan nito ang patay (tuyot) na

kalupaan, at pagkatapos ito ay gagalaw sa pamamagitan ng pagsibol ng mga halaman at mga pananim, at sa pagpabaha-bahagi ng hangin sa inyo mula sa lahat ng dako na ang pamamahagi nito ay kapaki-pakinabang sa inyo, ay walang pag-aalinlangang mga katibayan at palatandaan sa mga taong ginagamit ang kanilang kaisipan hinggil sa Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga katibayan at mga palatandaan.

6. Itong mga talata at mga katibayan na binibigkas Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ay katotohanan, na kung kaya, ano pa bang salita pagkatapos ng salita ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang mga talata at Kanyang mga katibayan na nagpapatunay ng Kanyang Kaisahan ang kanilang pinaniniwalaan at sinusunod?

7. Kapighatian o kapahamakan at matinding pagkawasak sa sinumang maraming ginawang kasinungalingan at kasalanan.

8. Na naririnig niya ang mga talata ng Aklat ng Allâh (ﷻ) na binibigkas sa kanya, pagkatapos ay patuloy pa rin siya sa kanyang di-paniniwala, pagmamataas sa kanyang sarili sa pamamagitan ng di-pagpapasailalim sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, na para bagang hindi niya narinig ang mga binibigkas na mga talata ng Allâh sa kanya. Kung gayon, ipamalita mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanya na matindi ang kasinungalingan at kasalanan, ang masidhing kaparusahan sa Impiyernong-Apoy sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

9. At kapag nabatid ng taong ito na matindi ang kasinungalingan at kasalanan, ang anuman sa mga talata ng Allâh (ﷻ) ay ituturing niya ito na may pangungutya at panlalait. Ang para sa kanila ay parusa na hahamak sa kanila at ipapahiya sila sa Araw ng Muling Pagkabuhay bilang kabayaran sa panlalait na kanilang ginawa sa Qur'ân.

10. Sa harapan nila na mga nanlalait sa Dakilang Qur'ân ay Impiyerno, at wala silang pakinabang sa anumang nakamtan nila na kayamanan at anak, at gayundin sa kanilang mga diyus-diyusan na sinamba nila bukod sa Allâh na itinuring nilang mga tagapangalagang kaibigan, at para sa kanila ang matindi at masidhing kaparusahan.

11. Itong Qur'ân na ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ay gabay mula sa pagkaligaw, at katibayan para sa katotohanan, na nagpapatnubay tungo sa Matuwid na Landas sa sinumang susunod at gagawa ng mga ipinag-utos nito, at ang mga yaong binalewala nila ang anumang nasa loob ng Dakilang Qur'ân na mga katibayan na nagpapatunay sa katotohanan at hindi nila pinaniniwalaan, ang para sa kanila ay parusa na pinakamasamang parusa at masidhi sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

12. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha ng karagatan para sa inyong kapakinabangan; upang maglayag ang mga sasakyang-pandagat dito sa pamamagitan ng Kanyang kagustuhan, at upang makamtan ninyo mula sa Kanyang kagandahang-loob ang inyong mga mithiin na iba't ibang uri ng kalakal at pagkakakitaan, nang sa gayon ay tumanaw kayo ng utang na loob sa Allâh (ﷻ) na inyong Tagapaglikha sa paglikha Niya nito para sa inyong kapakinabangan, at sambahin ninyo Siya nang bukod-tangi, at sundin ninyo Siya sa anumang ipinag-uutos Niya sa inyo at sa ipinagbabawal Niya sa inyo.

13. At nilikha Niya para sa inyong kapakinabangan ang lahat ng mga nasa kalangitan: ang araw, buwan at mga bituin, at ang lahat ng nasa kalupaan na mga gumagapang (o lumalakad), mga puno, mga sasakyang pantubig at iba pa, para sa inyong mga kapakinabangan.

Ang lahat ng ito ay mga biyaya na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa inyo na Bukod-Tangi na Siya lamang ang Nagkaloob nito, at pinili kayo sa pagbibigay ng kagandahang-loob na ito, na kung kaya, sambahin ninyo Siya at huwag kayong magturing ng anumang katambal sa pagsamba sa Kanya. Katiyakan, sa anumang nilikha ng Allâh (ﷻ) para sa inyong kapakinabangan ay mga palatandaan at mga katibayan na nagpapatunay sa Kanyang Kaisahan para sa mga taong nag-iisip at pinag-aaralan ang mga talata ng Allâh (ﷻ) at mga katibayan at mga palatandaan, nang sa gayon ay maging aral ito sa kanila.

سورة الجاثية

الجزء ٢٥

14. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo, na magpatawad sila, at pabayaan na nila ang mga yaong hindi naghahangad ng gantimpala ng Allâh, at hindi natatakot sa kaparusahan ng Allâh kapag ang mga ito ay nakagawa ng anumang pagpapahirap, pasakit at hindi kanais-nais na gawain sa mga mananampalataya sa Allâh; dahil ang Allâh (ﷻ) ang magtutumbas sa kanila na mga sumamba ng iba bukod sa Kanya, sa kanilang nagawa sa daigdig na kasalanan at mga pagpapahirap sa mga mananampalataya.

15. Sinuman ang gumawa mula sa mga alipin ng Allâh ng pagsunod sa Kanya ay para rin lamang sa kanyang sarili ang kapakinabangan ng kanyang gawain, at sino naman ang gumawa ng kasamaan sa daigdig na paglabag sa Allâh (ﷻ) ay hinamak niya ang

kanyang sarili at ito ay laban lamang sa kanya mismo. Pagkatapos katiyakan, O kayong mga tao, ay tutungo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’³⁸¹ pagkatapos ng inyong kamatayan, at tutumbasan Niya ang mabuti na kanyang nagawa ng kabutihan at ang masama ng kasamaan.

16. At katiyakan, ipinagkaloob Namin sa mga angkan ni Isrâ`il ang ‘Tawrah’ at ang ‘Injeel’ at inutusan sila na ito ay kanilang ipatupad, at ginawa Namin na karamihan sa mga Propeta ay nagmula sa lahi ni Ibrâhim at ipinadala rin sa kanila, at pinagkalooban Namin sila ng mga mabubuting kabuhayan, mga pagkain at mga bunga, at higit na mas pinili Namin sila kaysa sa ibang mga tao sa kanilang kapanahunan.

17. At ipinagkaloob Namin sa mga angkan ni Isrâ`il ang mga malilinaw na batas sa pagpapahintulot at pagbabawal, at mga palatandaan na nagpapatunay sa pagitan ng tama at kamalian, at hindi sila nagkasalungatan maliban na lamang noong pagkatapos nang dumating sa kanila ang kaalaman, at naitatag ang katibayan laban sa kanila, at

³⁸¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

nagawa nila ang ganitong kadahilanan dahil sa inggit at pagmamalabis nila sa isa't isa; sa paghahangad ng posisyon at pamumuno. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb,' O Muhammad (ﷺ), ang huhukom sa pagitan ng mga nagkasalungatan mula sa angkan ni Isrâ'il sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa anuman na hindi nila pinagkasunduan sa daigdig. Ang talatang ito ay babala sa sambayanan na ito sa paggaya nila sa paglabag ng angkan ni Isrâ'il.

18. Pagkatapos ay ginawa ka Namin, O Muhammad (ﷺ), na nasa malinaw na alituntunin ng 'Deen' (o Relihiyon), na kung kaya, sundin mo ang batas na itinala Namin para sa iyo, at huwag mong sundin ang kagustuhan ng mga mangmang na walang alam sa batas ng Allâh (ﷻ) at hindi gumagawa ng tama at hindi sumusunod sa katotohanan. Sa talatang ito ang katibayan sa pagiging ganap ng 'Deen' na ito at pag-uutos sa pagpapasailalim sa batas na ito, paglayo sa kagustuhan ng mga hindi naniniwala sa Allâh.

19. Katiyakan, sila na sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na inaanyayahan ka nila na sumunod sa kanilang kagustuhan, kailanman ay hindi ka nila maililigtas, O Muhammad (ﷺ), sa anumang parusa ng Allâh (ﷻ) kung susundin mo ang kanilang kagustuhan, at katiyakang ang mga masasama na lumampas sa hangganan na itinakda ng Allâh (ﷻ), na mga mapagkunwari, mga Hudyo at iba pa ay nagtutulungan sila sa isa't isa laban sa mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa mga sumusunod sa Kanya, subalit ang Allâh (ﷻ) ang Tagapangalaga na Siyang tutulong sa mga may 'Taqwâ' – may takot sa kanilang Tagapaglikha – sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal.

20. Itong Dakilang Qur'ân na ipinahayag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ay malinaw na kapaliwanagan at katibayan sa sangkatauhan ng katotohanan mula sa kamalian, at matututunan nila na mga may tiyak na paniniwala sa katotohanang (Dakilang Qur'ân) ito ang Daan ng Patnubay, Gabay at Awa, na walang pag-aalinlangang ito ay ipinahayag mula sa Allâh (ﷻ) na Ganap na Makapangyarihan at Ganap na Maalam.

21. Subalit iniisip ba ng mga gumawa ng kasalanan, at di-naniwala sa mga Sugo ng Allâh, at lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb,' at sumamba ng iba, na ipapantay Namin sila sa mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at naniwala sa Kanyang mga Sugo na gumawa ng mga kabutihan, at naging taos-puso sila sa pagsamba sa Kanya at wala nang iba, na gagawin ba Namin silang magkakaparehas dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay? Napakasama ng kanilang ginawang paghatol sa pamamagitan ng pagpantay nila sa mga masasama at mabubuti sa Kabilang-Buhay.

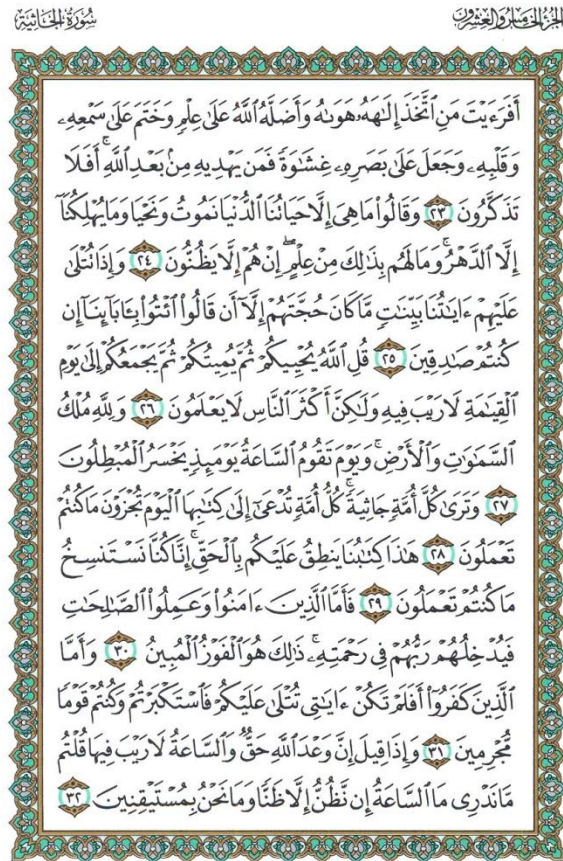
22. At nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at kalupaan nang makatotohanan at makatarungan, at nang buong karunungan; upang tumbasan Niya ang bawa't may buhay sa Kabilang-Buhay sa anuman na kanyang nagawa, mabuti man o masama, at sila ay hindi dadayain sa kabayaran ng kanilang ginawa.

23. Nakikita mo ba, O Muhammad (ﷺ), siya na itinuring niya ang kanyang pagnanasa (kagustuhan) bilang kanyang diyos na sinasamba, na kapag ginusto ng kanyang pagnanasa ay agad na ginagawa niya ito, at iniligaw siya ng Allâh (ﷻ) pagkatapos makarating sa kanya ang kaalaman at maitatag ang katibayan laban sa kanya, na hindi niya pinakikinggan ang mga pagpapayo ng Allâh (ﷻ) at hindi niya ito itinuring na aral, at isinara ang kanyang puso, na kung kaya, wala na siyang maintindihan; at naglagay ng harang sa kanyang mata, na kung kaya, hindi na niya nakikita ang mga palatandaan ng Allâh (ﷻ)? At sino pa ba ang makagagabay sa kanya sa katotohanan at patnubay pagkatapos siyang iligaw ng Allâh (ﷻ)?

Hindi ba kayo nakaaalaala, O kayong mga tao, upang mabatid ninyo na ang sinuman na gawin ng Allâh (ﷻ) sa kanya ang ganito, kailanman ay wala nang sinupaman ang makagagabay sa kanya, at kailanman ay wala na siyang matatagpuan para sa kanyang sarili na magmamahal at gagabay? Ang talatang ito ang katibayan sa pagbibigay ng babala na ang sinumang mananampalataya ay hindi maaaring ang kanilang sariling kagustuhan lamang ang masusunod.

24. At sinabi nila na mga ‘Mushrikûn’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh: “Ang buhay ay walang iba kundi ang buhay lamang natin dito sa daigdig habang tayo ay naririto at wala nang buhay maliban dito bilang pagtanggì nila sa pagkabuhay na mag-uli pagkatapos ng kamatayan, at walang makapagwawasak sa atin kundi panahon sa pamamagitan ng pagsasalit-salitan ng gabi at araw sa haba ng buhay; na tinatanggihan nila na mayroong ‘Rabb’³⁸² na Tagapagliha na magsasanhi ng kanilang pagkawala at pagkawasak. At sila na mga ‘Mushrikûn’ ay walang anumang kaalaman, kundi ang mga sinasabi nila ay mga haka-haka lamang at walang batayan.”

³⁸²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

25. At kapag binigkas sa kanila na mga sumasamba ng iba at hindi naniniwala sa pagkabuhay na mag-uli ang mga malilinaw na mga talata ay wala silang ikakatwiran kundi pagsasabi sa Sugo na si Muhammad: *“Buhayin mo, ikaw at ang mga mananampalatayang kasamahan mo, ang aming mga ninuno na namatay na, kung kayo ay totoo sa inyong mga sinasabi.”*

26. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ), na sumasamba ng iba bukod sa Allâh at hindi naniwala sa pagkabuhay na mag-uli: *“Binigyan kayo ng Allâh (ﷻ) ng buhay dito sa daigdig batay sa nais Niyang buhay na para sa inyo, pagkatapos ay sasanhiin Niya na mamatay kayo rito, pagkatapos ay titipunin Niya kayong lahat na mga buhay sa Araw ng Muling Pagkabuhay na walang pag-aalinlangan. Subalit ang karamihan sa mga tao ay hindi nila batid ang katotohanan na ang Allâh (ﷻ) ang magbibigay sa kanila ng buhay pagkatapos ng kanilang kamatayan.”*

27. At Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang kaharian sa mga pitong kalangitan at kalupaan, ang paglikha nito, pagmamay-ari at pagiging alipin nito sa Kanya. At sa Araw na darating ang pagkagunaw ng daigdig ay bubuhayin Niya na mag-uli ang mga namatay mula sa kanilang mga libingan at sila ay papagbabayaran, at matatalo ang mga hindi naniwala sa Allâh at tinanggihan ang anumang ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo na malilinaw na mga talata at malilinaw na mga palatandaan

28. At makikita mo, O Muhammad (ﷺ), sa Araw ng Muling Pagkabuhay ang lahat ng tao sa iba’t ibang relihiyon na naninikluhod sa kanilang mga tuhod bilang pagmamakaawa at pagkaaba, at bawa’t sambayanan ay tatawagin tungo sa talaan ng kanilang mga gawain, at sasabihin sa kanila: *“Ngayon ay papagbabayaran na kayo sa anuman na inyong nagawa, mabuti man o masama.”*

29. Itong Aming talaan ay sasabihin sa inyo ang lahat ng hinggil sa inyo nang makatotohanan na walang anumang nadagdag ni anumang nabawas. Katiyakang Kami ay nag-aatas sa mga tagapagtala na isulat ang lahat ng inyong mga kinagawian na gawin.

30. At ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo sa daigdig, at sumunod sa Kanyang ipinag-uutos at umiwas sa Kanyang ipinagbabawal ay papapasukin sila ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’ sa Kanyang Hardin na Paraiso sa pamamagitan ng Kanyang Awa, at ito ang pinakamalinaw na tagumpay na wala nang hihigit pa na tagumpay pagkatapos nito.

31. Subalit ang mga yaong tinanggihan ang Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at dipinaniwalaan ang Kanyang mga Sugo, sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: *“Di*

ba ang Aking mga talata ay binibigkas sa inyo sa daigdig, at nagmataas kayo at hindi ninyo pinakinggan at di ito pinaniwalaan, at kayo ay mga tao na sumasamba ng iba bukod sa Allâh, gumagawa ng mga kasalanan, at hindi naniwala sa Kanyang gantimpala at kaparusahan?”

32. At kapag sinabi sa inyo: “Katiyakang ang pangako ng Allâh na bubuhayin ang tao mula sa libingan ay katotohanan at ang pagkagunaw ng daigdig ay walang pag-aalinlangan,” sinabi ninyo: “Hindi namin alam kung kailan ang hinggil sa Oras ng pagkagunaw ng daigdig? At hindi namin inaasahan na ito ay mangyayari kundi ito ay isang kathang-isip lamang at wala kaming kasiguruhan sa aming mga sarili na ang oras ng pagkagunaw ng daigdig ay darating.”

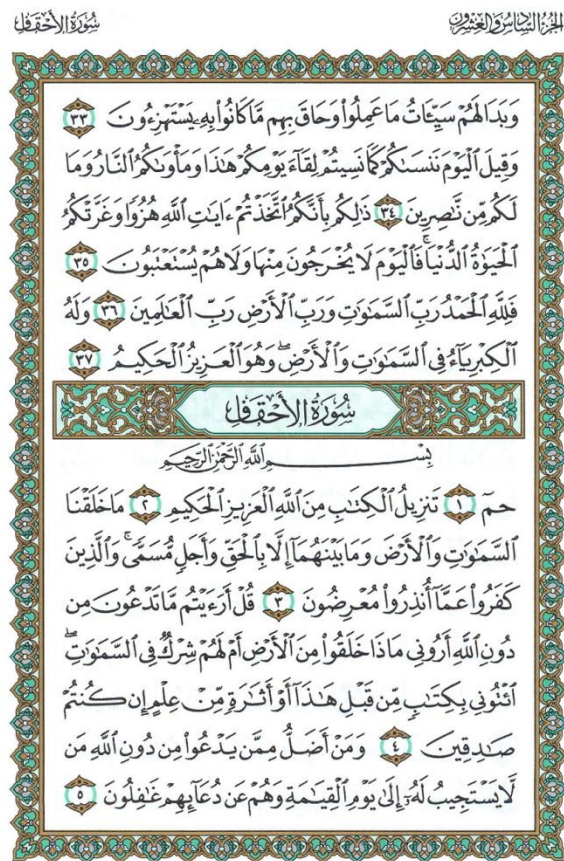
33. At lumitaw na sa kanila na mga dinaniwala sa mga talata ng Allâh (ﷻ) ang anuman na kanilang ginawa sa daigdig na mga karumal-dumal na gawain, at dumating na sa kanila mula sa Allâh (ﷻ) ang kabayaran sa anuman na kanilang ginawang pag-aalipusta.

34. At sasabihin sa kanila na mga dinaniwala: “Ngayon ay pababayaang Namin kayo sa kaparusahan sa Impiyerno na katulad ng pagpapabaya ninyo sa paniniwala sa Allâh na inyong ‘Rabb’ at di-paghahanda sa inyong pakikipagtagpo sa Araw na ito, at ang inyong hantungan ay Impiyernong-Apoy na wala na kayong mga tagatulong na tutulong sa inyo upang iligtas kayo mula sa kaparusahan ng Allâh.

35. Itong parusa na nangyari sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) ay dahil sa itinuring ninyo at ginawa ninyo ang mga talata ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang mga katibayan na mga katatawanan at bilang mga laruan, at nalinlang kayo ng kinang ng buhay sa daigdig, at ngayon ay hindi sila palalabasin sa Impiyerno, at hindi na rin sila ibabalik sa daigdig; upang makapagsisi at gumawa ng kabutihan.

36. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi at karapat-dapat lamang na para sa Kanya ang lahat ng papuri sa Kanyang mga biyaya na napakarami at hindi kayang bilangin para sa Kanyang mga nilikha, na Siya ang ‘Rabb’ ng mga kalangitan at kalupaan na nangangasiwa nito, na ‘Rabb’ ng lahat-lahat ng mga nilalang.

37. At bukod-tangi lamang na para sa Kanya ang Kadakilaan, ang Kamaharlikaan, ang Kataas-taasan, ang Kapangyarihan, ang Kaharian, ang Kaganapan sa mga kalangitan at kalupaan, at Siya ay ‘Al-‘Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na ‘Al-Hakeem’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita, mga gawa, pagtatakda at sa Kanyang batas, Kataas-taasan sa Kanya at Kadalisayan na walang sinuman ang may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya.

سورة الأحقاف ٤٦

XLVI – Sûrat Al-Ahqâf

[Kabanata Al-Ahqâf – Mga Kurba Ng Mga Buhangin (o Mga Lambak Na Buhangin)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. *Hâ-Mîm* – Ang mga titik na ito ng ‘*Arabic*’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘*Sûratul Baqarah*.’

2. Ang kapahayagan ng Qur’ân na ito ay mula sa Allâh (ﷻ) na ‘*Al-`Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa at sa Kanyang paglikha.

3. Hindi Namin nilikha ang mga kalangitan at ang kalupaan at ang anumang nasa pagitan nitong dalawa kundi bilang katotohanan, hindi paglilibang lamang at walang kabuluhang bagay; sa halip ay upang malaman ng mga alipin ang kadakilaan ng lumikha nito upang Siya lamang ang bukod-tangi nilang sambahin, at matunghayan nila na katiyakang kaya Niyang ibalik muli ang mga tao pagkatapos ng kanilang kamatayan, at upang maisakatuparan nila ang katotohanan at katarungan sa pagitan nila hanggang sa pagdating ng itinakdang panahon ng katapusan nito na Siya lamang ang Ganap na Nakaaalam.

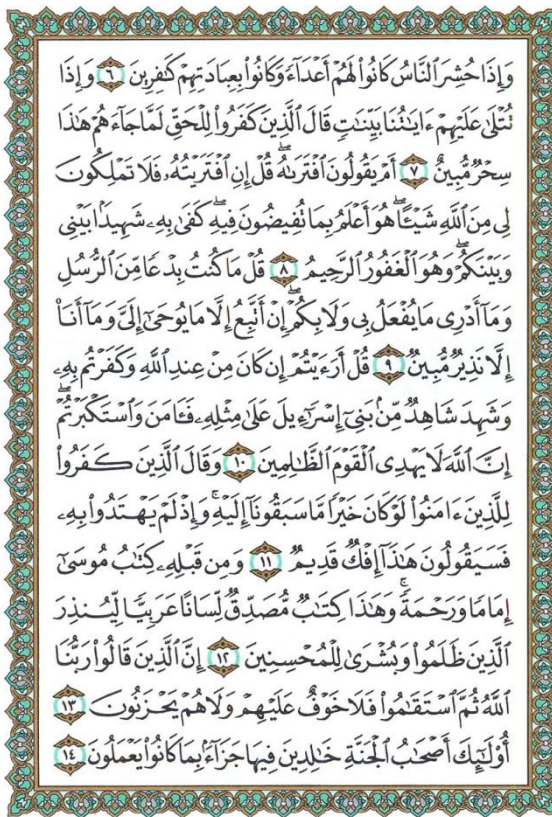
Subalit ang mga yaong tinanggihan ang Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at tinalikuran ang Dakilang Qur’ân bilang babala sa kanila, ay hindi makapupulot ng anumang aral at hindi nila ito mapagtutuunan ng pansin.

4. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: “*Nakikita ba ninyo ang mga diyus-diyusan at mga rebulto na inyong sinasamba bukod sa Allâh, pakitaan ninyo ako ng anumang bagay na kanilang nilikha mula sa kalupaan, o mayroon ba silang bahagi (o parte) sa paglikha ng mga kalangitan? Magpakita kayo ng aklat na mula sa Allâh (ﷻ) na nauna kaysa sa Dakilang Qur’ân o kahit anumang mga nalalabi na mga kaalaman, kung kayo ay totoo sa inyong mga inaangkin.*”

5. Wala nang sinuman na hihigit pa sa pagkaligaw at kamangmangan kaysa sa mga yaong nananalangin sa iba na mga diyus-diyusan bukod sa Allâh, na kailanman ay hindi matutugunan ang kanilang panalangin; dahil sa ang mga ito ay patay o di kaya ay mga bato at mga puno, at anuman na mga katulad nito, na walang kamuwang-muwang sa panalangin ng sinumang sumasamba rito, at walang kakayahan na magbigay ng anumang kapakinabangan o di kaya ay kapinsalaan.

سورة الأحقاف

الجزء ٢٦

6. At kapag tinipon na ang mga tao sa Araw ng Muling Pagkabuhay para sa pagkukuwenta at pagbabayad ay magiging kalaban nila ang kanilang mga sinamba na mga diyus-diyusan na kanilang dinarasalan noon sa mundo. Isusumpa sila at itatakwil ng mga ito, at itatanggi nila na sila ay may kaalaman sa ginawang pagsamba sa kanila ng mga ito.

7-8. At kapag binigkas sa kanila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ang Aming malilina na mga talata, ay sasabihin ng mga di-naniniwala kapag dumating sa kanila ang Qur'ân: "Ito ay malinaw na salamangka," bukod pa roon ay sasabihin pa nila na mga sumasamba ng iba: "Katotohanan, inimbento ni Muhammad ang Dakilang Qur'ân." Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): "Kung ito ay aking inimbento laban sa Allâh (ﷻ) ay katiyakang wala kayong kakayahan na

iligtas ako sa anumang kaparusahan ng Allâh (ﷻ), kung ako ay Kanyang paparusahan batay sa inyong inaangkin. Ang Allâh (ﷻ) na Luwalhati sa Kanya na Siya ang Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay hinggil sa inyong mga sinasabi sa Dakilang Qur'ân, sapat na ang Allâh (ﷻ) bilang testigo sa akin at sa inyo, at Siya ay 'Al-Ghafour' – ang Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisisi at nagbabalik-loob sa Kanya, na 'Ar-Raheem' – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa Kanyang alipin na mga mananampalataya."

9. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan: "Hindi ako ang kauna-unahang Sugo na ipinadala ng Allâh (ﷻ) sa mga tao, at hindi ko batid kung ano ang gagawin ng Allâh (ﷻ) sa akin at sa inyo rito sa daigdig, na wala akong sinusunod sa aking pag-uutos sa inyo at sa aking ginagawa kundi kapahayagan ng Allâh (ﷻ) na Kanyang ipinahayag sa akin, at ako ay walang iba kundi tagapagbabala lamang na malinaw ang aking pagbibigay ng babala."

10. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh mula sa iyong sambayanan: “*Sabihin nga ninyo sa akin, kung ang Qur’ân na ito ay mula sa Allâh (ﷻ) at hindi ninyo pinaniwalaan, at tumestigo ang isang testigo mula sa angkan ni Isrâ’îl na katulad ni `Abdullâh Ibnu Salâm para sa Qur’ân, na nasa ‘Tawrah’ ang katibayan at patotoo sa pagiging Propeta ni Muhammad, at kanya itong pinaniwalaan at sinunod, at kayo ay tumanggi bilang pagmamataas, kung gayon, di ba ito ang pinakamatinding kasamaan at di paniniwala? Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay di Niya ginagabayan tungo sa Islâm at sa katotohanan ang mga taong inapi nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng di nila paniniwala sa Allâh (ﷻ).*”

11. At sinabi ng mga yaong tinanggihan ang pagiging Propeta ni Muhammad (ﷺ) sa mga naniwala sa kanya: “*Kung ang inyong paniniwala kay Muhammad at sa kanyang dala-dala ay makakabuti ay hindi ninyo kami mauunahan sa paniniwalang ito,*” at dahil sa sila ay hindi ginabayan tungo sa Dakilang Qur’ân ay tiyak na sasabihin nila: “*Ito ay kasinungalingan na ginaya lamang mula sa mga naunang tao.*”

12. At bago pa ang Dakilang Qur’ân na ito ay nauna nang ipinahayag Namin ang ‘Tawrah’ kay Mousâ (ﷺ) bilang gabay sa mga angkan ni Isrâ’îl na kanilang susundin, at awa sa sinumang naniwala at sumunod dito, at ang Dakilang Qur’ân na ito na Aming ipinahayag sa wikang ‘Arabic’ ay pinatutunayan ang anumang nauna kaysa rito na mga Aklat; upang balaan ang mga yaong inapi nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng di-paniniwala at paglabag, at magandang balita sa mga yaong sumunod sa Allâh (ﷻ) at naging matuwid sa kanilang paniniwala at pagsunod, dito sa daigdig.

13. Katiyakan, ang mga yaong nagsabi: “*Ang aming ‘Rabb’³⁸³ ay ang Allâh (ﷻ),*” pagkatapos ay nagpakatuwid sila sa kanilang paniniwala ay wala silang katatakutan sa anumang kagimbal-gimbal na pangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at wala silang dapat na ipangamba sa anuman na naiwan nila pagkatapos ng kanilang pagkamatay na makamundong kapakinabangan.

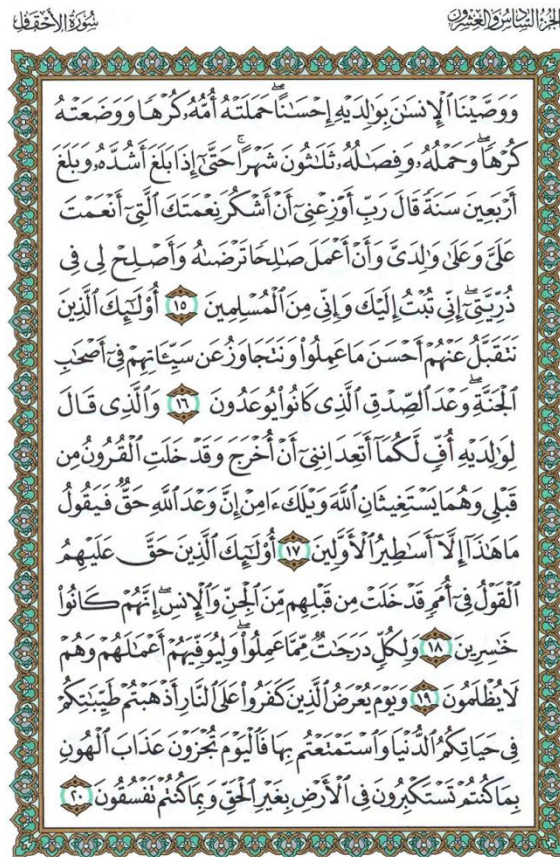
14. Sila ang mga yaong maninirahan sa ‘Al-Jannah’³⁸⁴ na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan bilang awa ng Allâh (ﷻ) sa kanila, at dahil sa kanilang nagawang mabuting gawain habang sila ay nasa daigdig.

³⁸³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁸⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

15. At pinapayuhan Namin ang tao na maging mabuti sa kanyang pakikitungo sa kanyang mga magulang habang ang mga ito ay nabubuhay dito sa daigdig at maging pagkatapos ng kanilang kamatayan, dahil walang pag-aalinlangang ipinagdalang-tao siya ng kanyang ina sa kanyang sinapupunan na nasa paghihirap at kapaguran, at pagkatapos ay isinilang siya na nasa paghihirap at kapaguran pa rin, at ang tagal ng pagdadalang-tao sa kanya, at ang pag-aalaga sa kanya hanggang sa siya ay awatin sa pagsuso sa kanyang ina ay tatlumpung buwan.

At sa pagbanggit sa kahirapan na dinaranas ng ina na hindi kasama ang ama, ay patunay na ang kanyang karapatan ay mas higit kaysa sa ama. Hanggang sa kapag inabot na ng tao ang tugatog ng kanyang kalakasan sa pangangatawan at kaisipan, at inabot niya ang edad na apatnapung taon, siya ay mananalangin sa kanyang ‘Rabb’³⁸⁵ at sasabihin:

“O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb!’ Ipagkaloob Mo ang kapangyarihan at kakayahan na ako ay tatanaw ng utang na loob sa Iyong biyaya na ipinagkaloob Mo sa akin at sa aking mga magulang, at gawin Mo ako na gagawa ng kabutihan na kalugud-lugod sa Iyo, at gawin Mong mabuti para sa akin ang aking pamilya, at katiyakang ako ay nagsisisi sa aking mga kasalanan at nagbabalik-loob sa Iyo, at katiyakang ako ay kabilang sa mga nagpapasailalim sa pamamagitan ng pagsunod sa Iyo na mga sumusuko sa Iyong kagustuhan na mga ipinag-uutos at mga ipinagbabawal na mga nagpapasailalim sa Iyong batas bilang Muslim.”

16. Sila ang mga yaong naging katanggap-tanggap sa Amin ang kanilang mga kabutihan, mga gawain, at pinatatawad Namin ang kanilang mga kasalanan, na sila ay

³⁸⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

kabilang sa mga maninirahan sa ‘Al-Jannah,’³⁸⁶ itong pangako na Aming ipinangako sa kanila ay pangakong katotohanan na walang pag-aalinlangan.

17. At siya naman na kanyang sinabi sa kanyang dalawang magulang noong siya ay inanyayahan tungo sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at paniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli: “*Kinayayamutan ko kayong pareho, ipinangangako ba ninyo na ako ay bubuhayin na mag-uli mula sa aking libingan, at sa katunayan ay nakalipas na ang mga panahon ng mga naunang tao kaysa sa akin, at sila ay naglaho na at wala namang nabuhay mula sa kanila na kahit isa?*” Samantalang ang kanyang mga magulang ay hinihiling sa Allâh (ﷻ) na siya ay gabayan, na kanilang sinasabing dalawa sa kanya: “*Kapighatian sa iyo, maniwala ka at sumunod at gumawa ka ng mabuti, dahil walang pag-aalinlangang ang pangako ng Allâh (ﷻ) na Pagkabuhay na Mag-uli ay katotohanan at walang pag-aalinlangan ang hinggil dito,*” at kanyang sasabihin sa dalawa: “*Ang inyong mga sinasabi ay walang iba kundi mga alamat lamang na walang katotohanan na nagmula sa mga naunang tao, na inyong ginaya sa kanilang mga aklat.*”

18. Sila ang mga yaong ganito ang kanilang katangian, ay nararapat sa kanila ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ), na tiyak na mangyayari sa kanila ang parusa at galit, na sila ay kabilang sa mga yaong nauna sa kanila na mga ‘Jinn’ at mga tao na dinaniwala at tumanggi, katiyakan sila ay mga talunan, dahil sa ipinagpalit nila ang katotohanan sa pagkaligaw at ang kaligayahan sa kaparusahan.

19. At bawa’t grupo sa kanila na mga mabubuti at mga masasama ay mayroon silang kalalagyan sa Allâh (ﷻ); dahil sa kanilang mga gawain na ginawa sa daigdig at bawa’t grupo ay batay sa kung ano ang karapat-dapat na kanyang paglagyan; upang ipamalas ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang kabayaran sa kanilang mga gawain at sila ay hindi dadayain na madaragdagan ang kanilang kasamaan at mababawasan ang kanilang kabutihan.

20. At sa Araw na ilalantad ang mga walang pananampalataya sa Impiyernong-Apoy upang parusahan at sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: “*Katiyakan, naubos na ninyo ang kabutihan at kagandahan sa buhay ninyo sa daigdig at nakapagsaya na kayo, kung kaya, ngayon ay papagbabayaran kayo ng kahamak-hamak na parusa sa Impiyernong-Apoy; dahil sa inyong pagmamataas sa kalupaan nang wala kayong karapatan at dahil sa inyong paglabag at di-pagsunod sa Allâh (ﷻ).*”

³⁸⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة الأحقاف

الجزء ٢٦

21. At ipaalaala mo, O Muhammad (ﷺ), ang hinggil sa Propeta ng Allâh na si Hûd (عليه السلام) na kalahi ni `Ad, noong binalaan niya ang kanyang sambayanan hinggil sa pagdating ng parusa ng Allâh (ﷻ) sa kanila habang sila ay nasa kanilang mga tahanan na tinatawag na ‘Ahqâf’ – na maraming mga kurba ng mga buhangin (o mga lambak na buhangin) na malapit o abot-tanaw ang dalampasigan na nasa dakong timog na bahagi ng peninsula ng Arabya, at nakalipas na ang panahon ng mga Sugo na nagbabala sa kanila bago pa kay Hûd at gayundin pagkatapos ni Hûd (عليه السلام): “Na huwag kayong sumamba ng anuman na itatambal ninyo sa inyong pagsamba sa Allâh (ﷻ), dahil walang pag-aalinlangan, ako ay natatakot na mangyari sa inyo ang parusa ng Allâh (ﷻ) sa kagimbal-gimbal na Araw, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay.”

22. Kanilang sinabi: “Dumating ka ba sa amin para linlangin kami; nang sa gayon ay itigil namin ang aming pagsamba sa aming mga diyus-diyusan? Ipakita mo ang parusang ipinangako mo sa amin kung ikaw ay totoo sa iyong sinasabi at pangako.”

23. Sinabi ni Hûd (عليه السلام) sa kanila: “Katiyakan, ang kaalaman hinggil sa panahon ng pagdating ng ipinangako ko sa inyong parusa ay bukod-tanging nasa Allâh (ﷻ) lamang, at ako ay Sugo lamang ng Allâh (ﷻ) sa inyo, na ipinararating ko sa inyo ang mensahe na ipinadala sa akin, subalit nakikita ko na kayo ay mga taong mga mangmang dahil sa inyong pagmamadali na igawad sa inyo ang parusa, at sa inyong katapangan laban sa Allâh (ﷻ).”

24. At noong makita nila ang parusa na kanilang ipinamamadali na nakalantad sa kanila sa kalangitan na paparating sa kanilang mga lambak, kanilang sinabi: “Ito ay makakapal na ulap lamang na nagdadala sa atin ng ulan,” at sinabi sa kanila ni Hûd (عليه السلام): “Ang nakalantad na di-nakikita kung ano ang nilalaman nito ay hindi ulan at awa na tulad ng inyong iniisip, kundi ito ay isang kaparusahan na ipinamamadali ninyo, na ito ay hangin na kalakip nito ang masidhing kaparusahan.”

25. Na wawasakin nito ang lahat ng bagay na madaraan nito, na ito ay ipinadala bilang kautusan ng kanyang (hangin) ‘*Rabb*’ at sa Kanyang kagustuhan, na kung kaya, sila ay wala nang makikita na anuman mula sa kanilang bayan kundi ang kanilang mga tahanan na lamang na kung saan (minsa’y) doon sila nanirahan, ang ganitong pagtutumbas ay bilang kabayaran sa mga masasamang tao; dahil sa kanilang kasamaan at sukdulang pagtanggì!

26. At katiyakan, ginawa Naming madali para sa sambayanan ni `Ad ang mga bagay upang maitatag nila nang ganap ang kanilang mga sarili rito sa kalupaan sa kaparaanan na hindi ipinagkaloob sa inyo, O kayong mga walang pananampalataya na mga Quraysh, at ginawan Namin sila ng kanilang mga pandinig upang sila ay makarinig, at mga paningin upang sila ay makakita, at mga puso upang sila ay makaintindi, subalit ang mga ito ay kanilang ginamit sa ikamumuhi ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na kung kaya, ito ay hindi nakapagbigay ng anumang kapakinabangan sa kanila noong tinanggihan nila ang mga katibayan ng Allâh (ﷻ), at dumating sa kanila ang parusa na kanilang inaalipusta at ipinamamadali nila. Ito ay babala mula sa Allâh (ﷻ) na Pinakadakila, na binabalaan ang mga walang pananampalataya.

27. At katiyakan, winasak Namin ang mga bayan na nasa inyong kapaligiran, O kayong mga taga-Makkah na katulad ng bayan nina `Âd at Thamoud, at ginawa Namin ang mga ito na bayang iniwan (o nilisan) o wala nang naninirahan (o ‘*ghost town*’) at nilinaw Namin sa kanila ang iba’t ibang uri ng mga katibayan at mga palatandaan; upang sila ay manumbalik mula sa kanilang di-paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga talata.

28. Subalit nakatulong ba sa kanila na mga winasak mula sa mga naunang sambayanan, ang kanilang mga diyus-diyusan na kanilang sinamba sa kanilang kaparaanan na ginawa; upang sila ay mapalapit sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ bilang pagtatambal; na inaakala nilang ito ay mamagitan sa kanila, o ang kanilang mga diyus-diyusan ay lubusang naglaho at hindi natugunan ang kanilang kahilingan at hindi sila naipagtanggol, at ito ang kanilang kamalian, at kinasanayan na pag-imbento sa pamamagitan ng pagsamba sa kanilang mga ginawang diyus-diyusan.

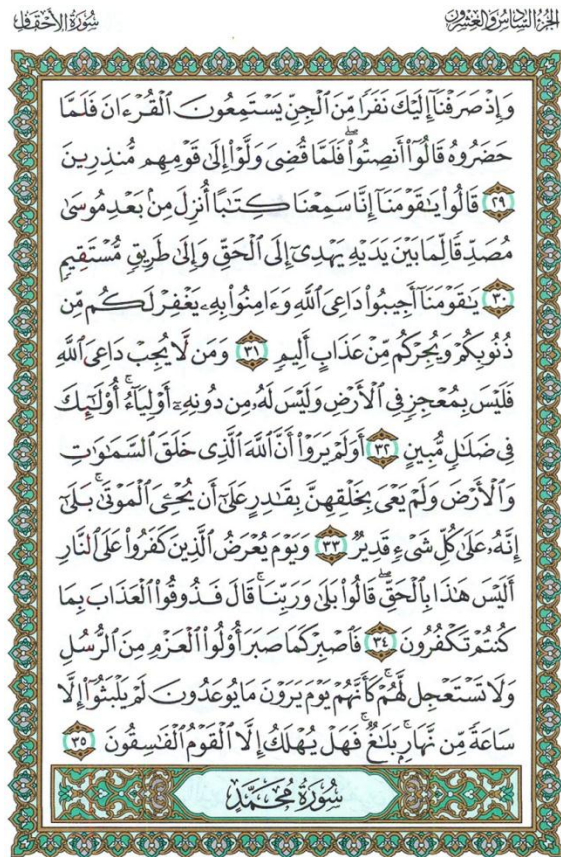
29. At ipaalaala mo, O Muhammad (ﷺ), noong ipinadala Namin sa iyo, ang grupo ng mga ‘Jinn’ na nakinig sila sa iyo ng Dakilang Qur’ân, at nang sila ay dumalo, habang ang Sugo ng Allâh ay nagbabasa ng Qur’ân, sinabi nila sa isa’t isa: “*Huwag kayong maingay upang marinig natin ang Dakilang Qur’ân,*” at nang matapos na ang Sugo ng Allâh sa kanyang pagbigkas ng Dakilang Qur’ân, at naunawaan nila ito at naramdaman nila ito sa kanilang mga kalooban, sila ay bumalik sa kanilang sambayanan upang balaan at takutin sila mula sa galit ng Allâh (ﷻ) kung sila ay hindi maniniwala sa Kanya (Allâh ﷻ).

30. Kanilang sinabi: “O aming sambayanan! Katiyakan, narinig namin ang Aklat na ipinahayag pagkatapos ni Mousâ (ﷺ), na pinatutunayan nito ang mga naunang Aklat ng Allâh (ﷻ) na Kanyang ipinahayag sa Kanyang mga Sugo, na naggagabay tungo sa katotohanan, at tungo sa Matuwid at Tamang Landas.”

31. O aming sambayanan! Tugunin ninyo ang Sugo ng Allâh na si Muhammad (ﷺ) tungo sa kanyang iniaanyaya sa inyo, at paniwalaan ninyo siya sa kanyang dala-dala sa inyo na mensahe, upang patawarin kayo ng Allâh (ﷻ) sa inyong mga kasalanan at iligtas kayo mula sa masidhing kaparusahan.

32. At ang sinumang hindi tumugon sa Sugo ng Allâh tungo sa kanyang paanyaya ay hindi niya magagapi ang Allâh (ﷻ) dito sa kalupaan kung nais Niya siyang parusahan, at wala siyang anumang tagapangalaga bukod sa Allâh upang siya ay iligtas mula sa Kanyang parusa. Ang mga yaong katulad niya ay nasa malinaw na paglayo mula sa katotohanan.

33. Naging abala ba sila at hindi nila nabatid na ang Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan na wala Siyang pinaggayahan, at hindi naging mahirap

para sa Kanya at wala Siyang kapaguran sa paglikha Niya ng mga ito, ay Siya rin kung gayon ang tunay at ganap na may kakayahang na buhayin na mag-uli ang mga namatay na Kanyang nilikha noon sa unang pagkakataon?

Walang pag-aalinlangan, ito ay napakadali para sa Allâh (ﷻ) na Siyang ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan na May Kakayahang gawin ang lahat ng bagay.

34. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay ilalantad ang mga walang pananampalataya sa Impiyernong-Apoy upang parusahan, at sasabihin sa kanila: “*Hindi ba totoo ang parusang ito?*” Sasagot sila, na kanilang sasabihin: “*Oo nga, katotohanan, O aming ‘Rabb!’*”³⁸⁷ At sasabihin sa kanila: “*Lasapin ninyo ang parusa dahil sa hindi ninyo paniniwala noon sa daigdig hinggil sa parusa ng Impiyerno at sa pagtanggap ninyo rito.*”

35. Tiisin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang mga pasakit na nangyari sa iyo mula sa iyong sambayanan na di-naniniwala sa iyo, na katulad ng pagtiis ng mga matatag na Sugo na nauna sa iyo – na sila ay si Nûh (ﷺ), si Ibrâhim (ﷺ), si Mousâ (ﷺ) at si `Îsâ (ﷺ) na ikaw ay kabilang sa kanila – at huwag mong madaliin ang parusa sa iyong sambayanan, dahil kapag ito ay nangyari at nakita nila ay para bagang sila ay hindi nanatili sa daigdig kundi isang oras lamang ng isang araw, na ito ay babala sa kanila at sa iba. At walang mapapahamak sa parusa ng Allâh (ﷻ) maliban sa mga yaong mga tao na lumabag sa Kanyang kagustuhan at sa pagsunod sa Kanya.

³⁸⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة محمد ٤٧

XLVII – Sûrat Muhammad

[Kabanata Muhammad – (Si Propeta) Muhammad ﷺ]

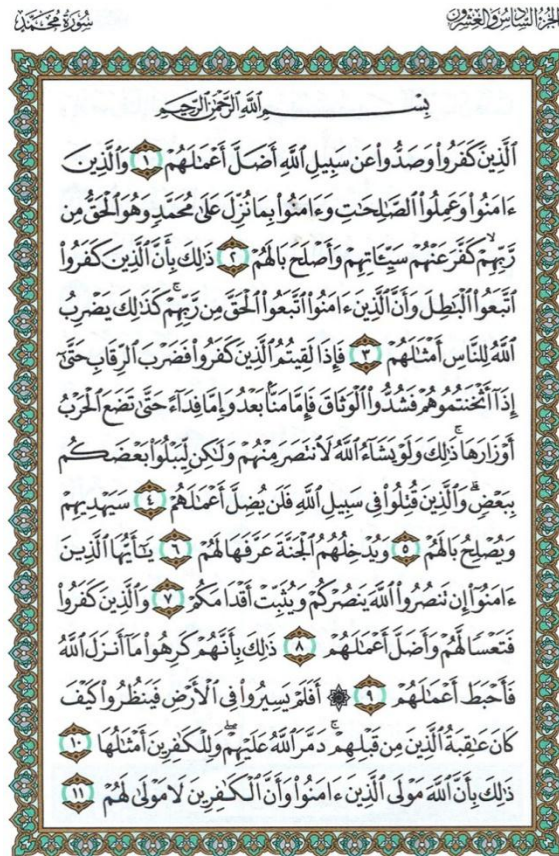
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Sila na mga tumanggi na ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Bukod-Tangi sa pagiging karapatan na sinasamba, Nag-iisa at walang katambal, at pinigilan nila ang tao hinggil sa Kanyang ‘Deen’ (o Relihiyon), ay sasanhiin ng Allâh (ﷻ) na magiging walang saysay ang kanilang mga gawain, at sila ay magiging sawimpalad dahil dito.

2. At ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang batas at naniwala sa Kanyang Aklat na Kanyang ipinahayag kay Propeta Muhammad (ﷺ), at ito ay katotohanan na walang pag-aalinlangan na mula sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’³⁸⁸ – sila ay patatawarin Niya mula sa kanilang mga pagkakamali at sila’y Kanyang pagtatakan at hindi na sila paparusahan pa, at itutuwid ang buhay nila rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

3. Ang kadahilanan ng pagkaligaw at patnubay, ay ang mga yaong di-naniwala ay sumunod sila kay ‘Shaytân’ at ito ang kanilang pinaniwalaan, samantalang ang mga yaong naniwala naman, ang sinunod nila ay ang Sugo ng Allâh at ang anuman na kanyang dala-dala na Liwanag at Patnubay, at kung paano nilinaw ng Allâh (ﷻ) ang

³⁸⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

Kanyang ginawa sa dalawang grupo: ang mga walang pananampalataya at ang mga mananampalataya, at kung anuman ang naging karapat-dapat sa kanila ay ganoon Siya nagbibigay ng mga halimbawa sa mga tao, na kung kaya, mangyayari sa sinumang tao ang katulad ng mga halimbawang ito ang kung anuman ang angkop at karapat-dapat na para sa kanila.

4-6. At kapag nakatagpo ninyo, O kayong mga mananampalataya, ang mga yaong dinaniwala sa labanan ay maging totoo kayo sa pakikipaglaban sa kanila, at tagain ninyo ang kanilang mga leeg, hanggang kapag napahina na ninyo sila dahil sa rami ng namatay sa kanila at nawasak na ninyo ang kanilang lakas ay pagtibayin naman ninyo ang inyong pagtali sa inyong mga bihag; na maaaring pagkalooban ninyo sila ng kagandahang-loob sa pamamagitan ng pagpapakawala o pagpapalaya sa kanila na walang kapalit, o di kaya ay tutubusin nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng kanilang yaman o iba pa, o di kaya sila ay gagawing alipin, o di kaya sila ay hatulan ng kamatayan; at manatili kayo sa gayong kalagayan hanggang matapos ang labanan.

Gayon ang batas na nabanggit kapag dumating ang pagsubok sa mga mananampalataya mula sa kanilang kalaban na mga walang pananampalataya, at pagsasalit-salitan ng mga panahon sa pagitan nila (pagkatalo at pagkapanalo), at kung nanaisin ng Allâh (ﷻ) ay mananalò ang mga mananampalataya laban sa mga walang pananampalataya nang wala nang labanan, subalit ninais ng Allâh (ﷻ) na ang parusa sa kanila ay maganap sa pamamagitan ng inyong mga kamay, na kung kaya, ipinagutos Niya ang ‘*Jihâd*’ – pagpupunyagi sa Daan ng Allâh o pakikipaglaban sa mga kumakalaban sa Allâh (ﷻ); upang subukin kayo, at mangingibabaw sa pamamagitan ninyo ang Kanyang ‘*Deen*’ (o Relihiyon). At ang mga yaong namatay sa Daan ng Allâh na mga mananampalataya ay hindi babalewalain ng Allâh (ﷻ) ang gantimpala sa kanilang mga gawain, at gagabayan sila tungo sa pagsunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at sa mga gawaing kalugud-lugod sa Kanya, at itutuwid sila rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at papapasukin sila sa ‘*Al-Jannah*’³⁸⁹ na siyang nilinaw at ipinakilala sa kanila.

7. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo, kung tutulungan ninyo ang ‘*Deen*’ ng Allâh sa pakikipaglaban sa Daan ng Allâh sa mga kumakalaban ng Islâm, pagpapatupad ng Kanyang batas, pagsunod sa Kanyang mga kautusan at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbabawal, ay tutulungan kayo ng Allâh (ﷻ) laban sa inyong kalaban, at patatatagin ang inyong mga paa sa pakikipaglaban.

³⁸⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

8-9. At ang mga walang pananampalataya ay pagkawasak ang para sa kanila, pawawalan ng saysay ng Allâh (ﷻ) ang gantimpala ng kanilang mga mabuting gawain; dahil sa kinamuhian nila ang Aklat ng Allâh (ﷻ) na ipinahayag sa Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ), at di nila pinaniwalaan, na kung kaya, naging walang kabuluhan ang kanilang gawain sapagka't ang naturang gawain ay isang pagsunod kay 'Shaytân.'

10. Hindi ba sila naglakbay na mga walang pananampalataya sa kalupaan ng Allâh (ﷻ) upang maging aral sa kanila ang nangyaring kaparusahan sa mga naunang sambayanan na hindi naniwala? Winasak ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga tahanan, at para sa mga walang pananampalataya ay gayundin ang kanilang kahihinatnan.

11. Ganito ang Aming ginawa sa dalawang grupo: grupo ng mga naniwala at grupo ng di-naniwala; sa kadahilanang ang Allâh (ﷻ) ang Tagapagtaguyod, nagmamahal, tumutulong sa mga mananampalataya, samantalang ang mga walang pananampalataya naman ay walang nagmamahal at tumutulong sa kanila.

سورة محمد

الجزء ٢٦

12. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay papapasukin Niya ang mga yaong naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga kabutihan sa mga ‘Jannât’³⁹⁰ na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno bilang parangal sa kanila, at ang katumbas ng mga yaong hindi naniwala na nagpakasaya lamang dito sa daigdig at walang ginawa kundi kumain ay katulad sila ng mga hayop na wala silang anumang hangarin kundi kumain at magpakasaya, at ang Impiyernong-Apoy ang kanilang patutunguhan.

13. At maraming bayan ang mas matindi pa ang kanilang kapangyarihan kaysa sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), na nakatira sa Makkah, na kung saan, pinalayas ka nila mula roon, subalit winasak pa rin Namin sila ng iba’t ibang parusa at walang sinuman ang naging katulong nila upang tulungan na iligtas sila mula

sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

14. At siya ba na nasa malinaw na katibayan mula sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’³⁹¹ at nasa kaalaman hinggil sa Kanyang Kaisahan, ay magiging katulad ba ng sinumang pinaganda sa kanya ni ‘Shaytân’ ang kanyang masamang gawain at sinunod niya ang anumang nais ng kanyang sarili na paglabag sa Allâh (ﷻ) at pagsamba ng iba na wala namang anumang katibayan? Hindi sila magkatulad!

15. Ang katangian ng ‘Al-Jannah’ na ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa mga matatakutin sa Kanya: nandoroon ang mga malalawak na ilog-tabang na tubig na hindi nabubulok, at mga ilog ng gatas na hindi napapanis at hindi nababago ang lasa nito, at mga ilog ng alak na napakasarap sa mga umiinom nito, at mga ilog ng pulot-pukyutan na napakalinaw at puro, at para pa rin sa mga matatakutin sa Allâh sa Hardin ay ang lahat ng mga bunga ng iba’t ibang prutas at iba pa, higit pa rito ay ang pagpapatawad

³⁹⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

³⁹¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

sa kanilang mga kasalanan, na kung kaya, siya ba na nasa ganitong uri ng Hardin ay magiging katulad ba ng sinumang nasa Impiyerno na hindi na makalalabas pa, na sila ay paiinumin ng napakainit na tubig na dahil sa tindi ng init nito ay magkakahiwa-hiwalay ang kanilang mga bituka?

16. At kabilang sa kanila ang mga mapagkunwari na nakikinig sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na hindi naman iniintindi ang kanilang naririnig; bilang pagmamaliit at pag-aalipusta nila sa iyo, hanggang sa kapag nakaalis sila mula sa iyong pinagtipunan ay sasabihin nila sa sinumang nakadalo ng pagpupulong na mga may kaalaman sa Aklat ng Allâh (ﷻ) bilang pangungutya: “*Ano ba ang sinabi ni Muhammad ngayon?*” Sila ang mga yaong isinara ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga puso, na kung kaya, hindi na nila maiintindihan ang katotohanan, at di na sila magagabayan tungo rito dahil ang sinunod nila ay ang kanilang mga sariling kagustuhan sa di paniniwala at pagkaligaw.

17. At ang mga yaong ginabayan sa pagsunod ng katotohanan ay dinaragdagan pa sila ng Allâh (ﷻ) ng gabay, na kung kaya, nagiging matatag sila sa kanilang patnubay, at ginabayan sila sa pagkatakot sa Allâh (ﷻ) at ito ay naging madali sa kanila.

18. Walang inaabangan ang mga walang pananampalataya kundi ang pagkagunaw ng daigdig na ipinangako sa kanila na ito ay darating nang biglaan, at katiyakan, lumitaw na ang mga palatandaan nito subalit hindi pa rin naging kapaki-pakinabang sa kanila, na kung kaya, ano pa ang halaga ng kanilang pag-alaala kapag dumating na sa kanila ang pagkagunaw ng daigdig?

19. Dapat mong mabatid, O Muhammad (ﷺ), na walang sinuman ang may karapatan at karapat-dapat na sambahin kundi ang Allâh (ﷻ), at humingi ka sa Kanya ng kapatawaran sa iyong kasalanan at ihingi mo rin ng kapatawaran ang mga mananampalatayang kababaihan at mga kalalakihan. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Ganap na Nakaaalam kung ano ang inyong ikinikilos habang kayo ay nagigising sa araw at ang inyong lugar na pinagpapahingahan sa inyong mga tahanan kapag kayo ay natutulog sa gabi.

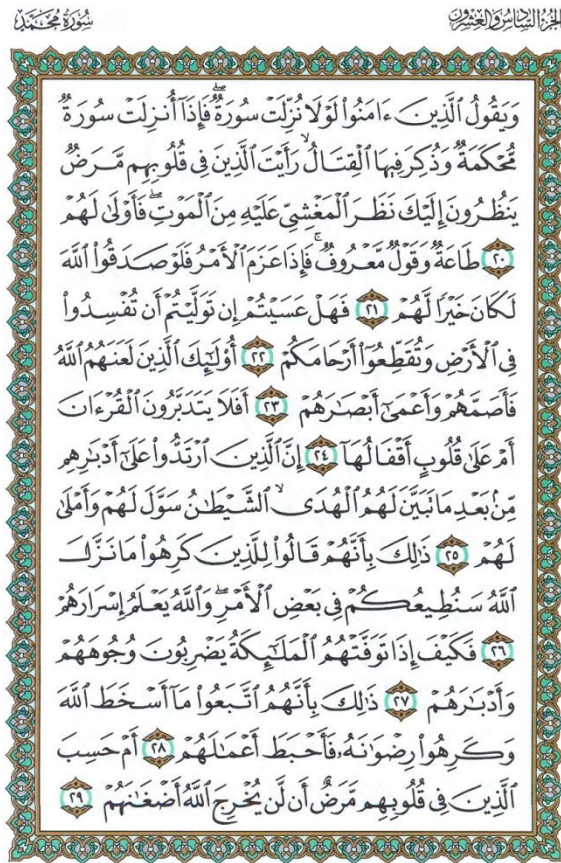
20-21. At sinasabi ng mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo: “*Bakit hindi nagbaba ang Allâh (ﷻ) ng isang kabanata upang utusan kami na makikipaglaban sa mga walang pananampalataya,*” at kapag naibaba ang isang kabanata na malinaw at ganap ang pagpapaliwanag nito na nasasaad doon ang mga pag-uutos hinggil sa pakikipaglaban, ay makikita mo ang mga yaong may pagdududa sa kanilang mga puso hinggil sa ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ) at may pagkukunwari na nakatitig sila sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na titig na parang nahihilo dahil sa pagkatakot na mamatay.

Subalit mas makabubuti sa kanila na may mga sakit ang kanilang mga puso mula sa pagkukunwari na sumunod sa Allâh (ﷻ), at sasabihin lamang nila ang kung ano ang talagang sang-ayon sa batas, at kapag ipinag-utos na ang pakikipaglaban at dumating na ang utos ng Allâh (ﷻ) na pagiging obligado nito ay kinamumuhian nila ito na mga mapagkunwari, gayong kung naniwala lamang sila sa Allâh (ﷻ) ng tunay na paniniwala sa pamamagitan ng pagsagawa ng kabutihan ay ito ang mas nakabubuti para sa kanila kaysa sa pagsagawa ng kasalanan at paglabag.

22. At maaari ba kung sakali, na kaya ninyong talikuran ang Aklat ng Allâh at ang ‘Sunnah’ ng Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ), na lalabagin ninyo ang Allâh (ﷻ) dito sa kalupaan at di kayo maniwala sa Kanya, at magkalat kayo ng kapinsalaan sa kalupaan, at putulin ninyo ang inyong ugnayang magkamag-anak?

23. Ang mga katulad nila ang inilayo ng Allâh (ﷻ) mula sa Kanyang awa, at ginawa silang mga bingi at binulag ang kanilang pananaw sa anumang kapaki-pakinabang sa kanila, at hindi nila naintindihan ang mga katibayan ng Allâh (ﷻ) na napakarami.

24. Hindi ba sinusuri ng mga mapagkunwari ang mga pagpapayo ng Dakilang Qur’ân at pinag-iisipan ang mga katibayan nito? Hindi nga, dahil ang kanilang mga puso ay nakasara na hindi rito nakakarating ang anumang bagay na mula sa Qur’ân, na kung

kaya, hindi nila napagtanto ang mga pagpapayo ng Dakilang Qur'ân at ang mga aral nito.

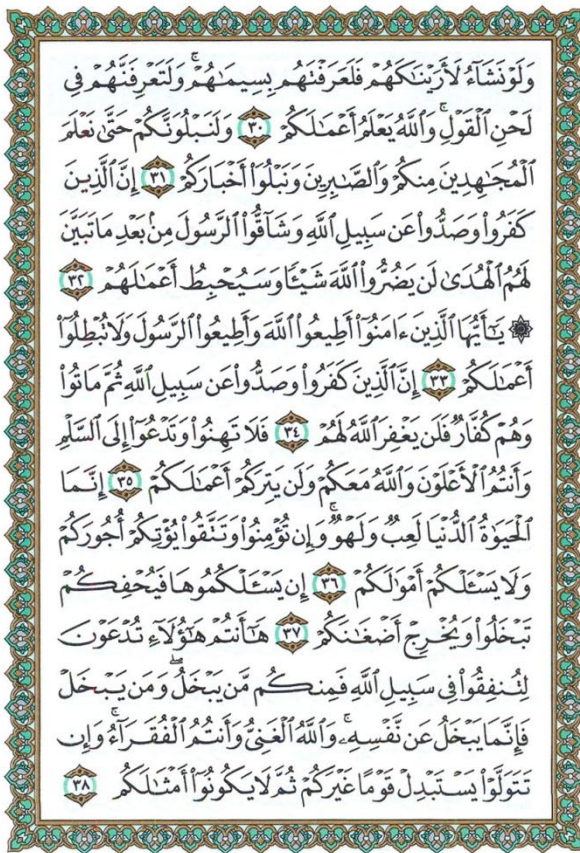
25. Katiyakan, ang mga yaong tumalikod sa patnubay at paniniwala, at nagbalik sila sa di paniniwala sa Allâh pagkatapos na naging malinaw sa kanila ang katotohanan, ay ang ‘*Shaytân*’ ang siyang nagpalamuti sa kanila ng kanilang kamalian at pinaasam sa kanila ang huwad na pag-asa bilang panlilinlang.

26. Itong pagluluwag sa kanila upang sila ay magpatuloy sa di-paniniwala; ay dahil sa sinabi nila sa mga Hudyo na kung saan kinamuhian ng mga ito ang ipinahayag ng Allâh (ﷻ): “*Walang pag-aalinlangan, susunod kami sa inyo sa ilang bagay na labag sa ipinag-utos ng Allâh at ng Kanyang Sugo,*” at ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Ganap na Nakaaalam kung ano ang kanilang kinikimkim at itinatago, na kung kaya, maging maingat ang sinumang Muslim sa pagsunod sa iba bukod sa Allâh sa bagay na labag sa ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) at ipinag-utos ng Kanyang Sugo na si Propeta Muhammad (ﷺ).

27. Ano kaya ang mangyayari sa kanila kapag hinablot na ng mga anghel ang kanilang mga kaluluwa sa oras ng kanilang kamatayan habang hinahampas ang kanilang mga mukha at pinapalo ang kanilang mga likuran?

28. Itong parusa na naging karapat-dapat at nangyari sa kanila ay dahil sa ang sinunod nila ay ang anumang kinamumuhian ng Allâh (ﷻ) na pagsunod sa kagustuhan ni ‘*Shaytân*,’ at kinamuhian nila ang anumang kalugud-lugod sa Allâh (ﷻ) na para sa kanila na mabuting gawain, at kabilang dito sa kinamuhian nila ay ang pakikipaglaban sa mga di-naniwala na kalaban ng Allâh pagkatapos itong ipag-utos sa kanila, na kung kaya, inalisan ng Allâh (ﷻ) ng saysay ang gantimpala ng kanilang gawain na kawanggagawa, pagpatibay ng ugnayang magkakamag-anak at iba pa.

29. O iniisip ba ng mga mapagkunwari na hindi ilalantad ng Allâh (ﷻ) ang anumang nasa kanilang mga puso na pagkainggit at panibugho sa Islâm at sa mga sumusunod nito? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan, kundi ang Allâh (ﷻ) ay paghihiwalayin Niya ang katotohanan at kasinungalingan.

30. Kung nanaisin Namin, O Muhammad (ﷺ), ay ipapakita Namin sa iyo ang kanilang katauhan, walang pag-aalinlangang makikilala mo sila sa mga malilinaw nilang palatandaan, at makikilala mo rin sila sa kanilang mga pananalita na nagpapahiwatig ng kanilang mga layunin. At ang Allâh (ﷻ) ay hindi naililihim sa Kanya ang mga gawain ng sinumang sumusunod at sinumang lumalabag, at tutumbasan Niya ang bawa't isa sa anumang karapat-dapat na para sa kanya.

31. At walang pag-aalinlangan, susubukin Namin kayo, O kayong mga mananampalataya, ng pakikipaglaban sa mga kalaban ng Allâh (ﷻ) upang palitawin kung sino ang tunay na nagpupunyagi sa inyo at nagtitiis sa pakikipaglaban sa mga kalaban ng Allâh, at susubukin Namin ang inyong mga pananalita at mga gawain upang palitawin ang sinumang totoo

sa inyo at ang sinumang sinungaling.

32. Katiyakan na silang mga tumanggi na ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Bukod-Tangi sa pagiging karapatan na sinasamba, Nag-iisa at walang katambal, at pinigilan ang mga tao mula sa Kanyang 'Deen,' at nilabag nila ang Sugo ng Allâh, at nakipaglaban sa kanya pagkatapos dumating sa kanila ang mga katibayan at ang mga talata na siya ay Propeta na mula sa Allâh (ﷻ), ay hindi nila mapipinsala ang 'Deen' ng Allâh sa kahit na anumang kaparaanan, at aalisan ng Allâh (ﷻ) ng saysay ang gantimpala ng mga mabubuting gawa na ginawa nila rito sa daigdig; dahil walang pag-aalinlangan, hindi nila hangad dito ang layunin na para makatagpo nila ang Allâh (ﷻ) na Siyang maggagantimpala sa kanila.

33. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Sundin ninyo ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Sugo sa pag-uutos at pagbabawal nilang dalawa, at huwag ninyong sirain ang gantimpala ng inyong mga gawain dahil sa inyong dipaniniwala at paglabag.

34. Katiyakan na silang mga tumanggi na ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Bukod-Tangi sa pagiging karapatan na sinasamba, Nag-iisa at walang katambal, at pinigilan nila ang mga tao mula sa Kanyang ‘Deen,’ pagkatapos sila ay namatay, kailanman ay hindi sila patatawarin ng Allâh (ﷻ), at paparusahan sila ng tunay na parusa dahil sa kanilang di-paniniwala, at ipapahiya sila sa harapan ng madla.

35. Na kung kaya, huwag kayong manghina, O kayong mga naniniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, sa pakikipaglaban ninyo sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, at huwag kayong maging duwag sa pakikipaglaban sa kanila na aanyayahan ninyo sila ng pakikipagsundo nang walang labanan, dahil kayo ang makagagapi sa kanila at mangingibabaw kayo sa kanila, at ang Allâh (ﷻ) ay kasama ninyo sa pamamagitan ng Kanyang pagtulong at pagpapalakas sa inyo. At dito sa talatang ito ang dakilang magandang balita ng pagpanalo at pangingibabaw sa mga kalaban. At di babawasan ng Allâh (ﷻ) ang gantimpala ng iyong mga gawain.

36-37. Katiyakan, ang buhay dito sa daigdig ay walang iba kundi laro at libangan lamang. At kapag kayo ay naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, at natakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsagawa ng Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal, ay ipagkakaloob sa inyo ang gantimpala ng inyong mga gawain, at hindi hihilingin sa inyo na ibigay ang lahat ng inyong kayamanan para sa ‘Zakâh’ (o obligadong kawanggawa), sa halip ang hihilingin lamang sa inyo ay ang pagbigay ng bahagi nito. At kapag hiniling sa inyo ang inyong kayamanan at ipinagdamot ninyo ito at hindi kayo nagbigay, ay lilitaw din ang anumang nasa inyong mga puso na pagkakait kapag hiningi sa inyo ang anuman na ayaw ninyong ibigay.

38. Pagmasdan ninyo, O kayong mga mananampalataya, na inaanyayahan kayo na gumasta sa pakikipaglaban sa mga kalaban ng Allâh at pagtaguyod ng Kanyang ‘Deen,’ dahil mayroon sa inyo na nagmaramot sa paggasta sa Daan ng Allâh, at ang sinumang magmaramot ay ang pinagkakaitan niya lamang ay ang kanyang sarili, at ang Allâh (ﷻ) ay hindi nangangailangan sa inyo samantalang kayo ay nangangailangan sa Kanya, at kapag kayo ay tumalikod sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang utos ay wawasakin kayo, at papalitan kayo ng ibang mga tao, pagkatapos sila ay hindi magiging katulad ninyo sa pagtalikod sa utos ng Allâh (ﷻ), sa halip sila ay susunod sa Kanya at susunod sa Kanyang Sugo at makikipaglaban sa Daan ng Allâh sa pamamagitan ng kanilang kayamanan at kanilang mga sarili.

سورة الفتح ٤٨

XLVIII – Sûrat Fath

[Kabanata Al-Fath – Ang Malinaw na Tagumpay o Pangingibabaw]

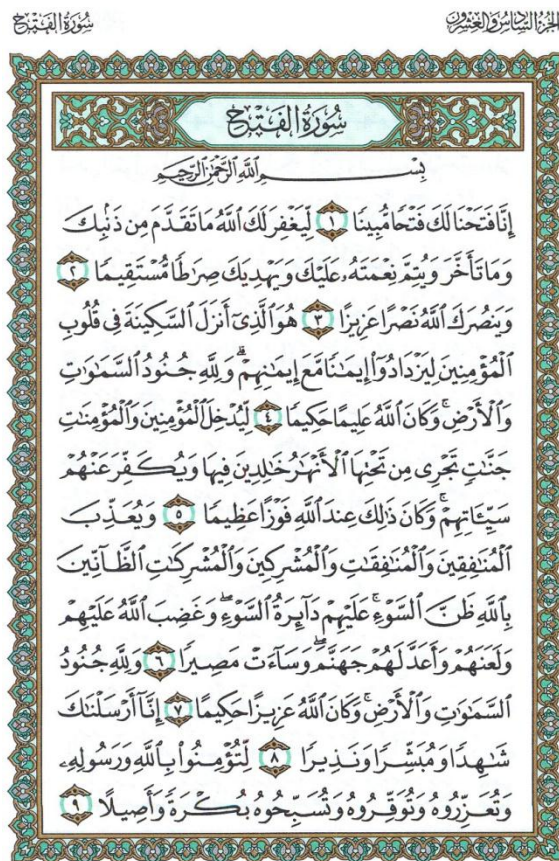
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Katiyakan, ipinagkaloob Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang malinaw na tagumpay, na pangingibabawin ng Allâh (ﷻ) ang iyong ‘Deen,’ at tutulungan ka Niya laban sa iyong kalaban, na ito ay ang kasunduang pagtigil ng digmaan (‘ceasefire’) na naganap sa ‘Hudhaybiyyah,’ na naging mapayapa ang mga tao sa isa’t isa dahil dito, at lumaganap at lumawak ang pag-aanyaya tungo sa ‘Deen’ ng Allâh, at nagkaroon ng pagkakataon ang sinumang naghahangad na makita ang katotohanan hinggil sa Islâm at ito ay matutunan, at pumasok ang mga tao sa ‘Deen’ na ito ng Allâh (ﷻ) nang grupo-grupo; na kung kaya, ito ay pinangalanang malinaw na tagumpay dahil sa ito ay napakalinaw.

2-3. Ipinagkaloob Namin sa iyo ang tagumpay na ito at ginawa Namin na madali ito sa iyo; upang patawarin ng Allâh (ﷻ) sa iyo ang anumang nagawa mong kasalanan at ang darating pa; dahil sa nangyari sa pagpanalong ito, marami ang naganap na pagsunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at sa iyong pagtitiis sa mga kahirapan, at upang buuin ng Allâh (ﷻ) ang Kanyang biyaya sa pamamagitan ng pangingibabaw ng iyong ‘Deen’ sa pagpanalo mo sa iyong mga kalaban, at gagabayan ka sa Matuwid na Landas na Kanyang ‘Deen’ na walang kabaluktutan, at tutulungan ka nang malakas na tulong na hindi manghihina sa pamamagitan nito ang Islâm.

4. Walang iba kundi ang Allâh (ﷻ) ang nagbaba ng kapanatagan sa mga puso ng mga naniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo sa araw ng ‘*Hudhaybiyyah*,’ na kung kaya, naging panatag at naging tiyak sila sa kanilang mga puso; upang maragdagan ang paniniwala nila sa Allâh (ﷻ) at pagsunod nila sa Kanyang Sugo ng karagdagang paniniwala at pagsunod. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang mga sundalo sa mga kalangitan at kalupaan na tinutulungan Niya sa pamamagitan nila ang Kanyang mga alipin na mananampalataya. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa ikabubuti ng Kanyang mga nilikha, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa at paglikha.

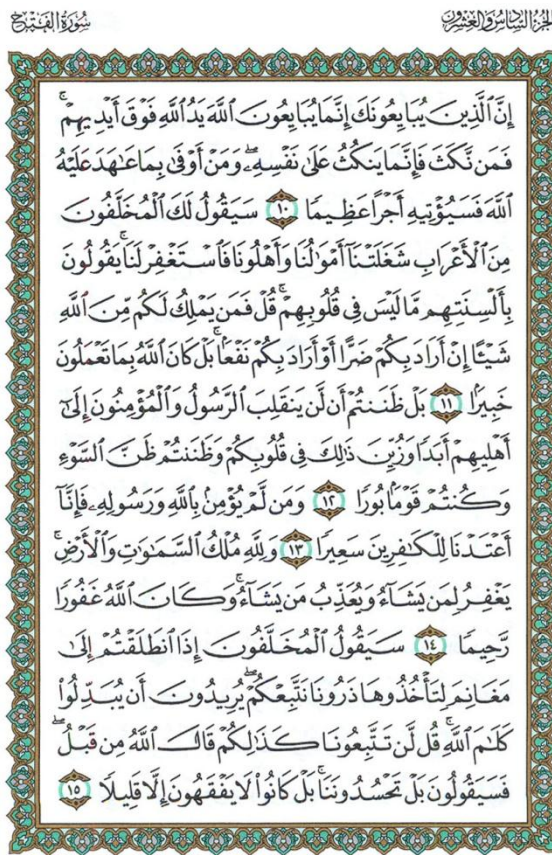
5. Upang papasukin ng Allâh (ﷻ) ang mga mananampalatayang kalalakihan at kababaihan sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno at mga palasyo nito at sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, at buburahin sa kanila ang kanilang mga nagawang kasalanan na hindi na sila paparusahan pa, at ang ganitong gantimpala mula sa Allâh (ﷻ) ay kaligtasan mula sa anumang suliranin, at pagkakamit ng dakilang tagumpay.

6. At paparusahan ng Allâh (ﷻ) ang mga mapagkunwari na mga kalalakihan at mga kababaihan, at ang mga sumasamba sa iba bukod sa Allâh na mga kalalakihan at mga kababaihan na nag-isip ng masama laban sa Allâh (ﷻ) na inisip nilang ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya tutulungan kailanman ang Kanyang Propeta at ang mga mananampalataya na kasama niya laban sa kanilang mga kalaban, at hindi Niya pangingibabawin ang Kanyang ‘*Deen*,’ na kung kaya, ang para sa kanila ay kahiya-hiya at masidhing kaparusahan, at maging ang Pagkamuhi ng Allâh (ﷻ) sa kanila, at pagtataboy sa kanila mula sa Kanyang awa, at inihanda ng Allâh (ﷻ) para sa kanila ang Impiyernong-Apoy na napakasamang tirahan na kanilang patutunguhan.

7. At pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang mga sundalo sa mga kalangitan at kalupaan na pinalalakas Niya sa pamamagitan nila ang Kanyang mga alipin na mga mananampalataya. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Azeez*’ – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan at Dakila sa Kanyang paglikha, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.

8-9. Katiyakan, ipinadala ka Namin, O Muhammad (ﷺ), bilang testigo sa iyong ‘*Ummah*’³⁹² sa pagparating ng mensahe, sa paglilinaw ng anumang mensahe na dala-dala mo sa kanila at pagbibigay ng magandang balita hinggil sa ‘*Al-Jannah*’ sa sinumang susunod sa iyo, at pagbabala sa sinumang lalabag sa iyo ng maagang parusa rito sa daigdig at parusa sa Kabilang-Buhay; upang sila ay maniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, at tulungan ng Allâh (ﷻ), na ang ibig sabihin ay pagtataguyod at pagsunod sa Kanyang ‘*Deen*,’ at Siya ay dakilain at purihin sa umaga at hapon.

³⁹²Lahat ng sambayanan na nasakupan ng kanyang mensahe.

10. Walang pag-aalinlangan, ang mga yaong nangako ng pagsunod sa iyo, O Muhammad (ﷺ), sa ‘Hudhaybiyyah’ sa pakikipaglaban, katiyakang ang pinangakuan nila ay ang Allâh (ﷻ), at nakipagkasundo sila ng kasunduan sa Kanya na paghahangad ng Kanyang ‘Jannah’ (Hardin) at Kanyang pagmamahal, ang Kamay ng Allâh (ﷻ) ay nasa ibabaw ng kanilang mga kamay, at Siya ay kasama nila sa pamamagitan ng Kanyang Pandinig at Paningin na narinig Niya ang kanilang mga salita at nakikita Niya ang kanilang kinaroroonan at batid Niya ang kanilang kinikimkim at inilalantad, at sinumang sisira sa kanyang pangako ay sarili niya lamang ang kanyang pinipinsala, at sinumang tutupad ng kanyang pangako sa Allâh (ﷻ) ng pagiging matatag sa pakikipagharap sa kalaban sa Daan ng Allâh (ﷻ) at pakikiisa sa Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ), walang pag-aalinlangang ipagkakaloob ng

Allâh (ﷻ) sa kanya ang masaganang gantimpala, na ito ay ang ‘Al-Jannah’ (Hardin). Nandirito sa talatang ito ang pagpapatunay hinggil sa katangian ng Allâh (ﷻ) na Siya ay nagtataglay ng Kamay na angkop na angkop sa Kanyang Kadakilaan at Kamaharlikaan, na walang paghahambing at walang pagtatanong sa pagiging paano nito.

11. Walang pag-aalinlangang sasabihin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ng mga nagpaiwan na mga bedouin na hindi sila lumabas kasama ka sa pagpunta sa Makkah kapag pinuna mo sila: “Naging abala kami sa aming mga kayamanan at mga pamilya, na kung kaya, hilingin mo sa iyong ‘Rabb’ na patawarin kami sa aming ginawang pagpapaiwan,” sinasabi nila ito sa kanilang mga dila, subalit ito ay walang katotohanan sa kanilang mga puso, sabihin mo sa kanila: “Sino sa inyo kung gayon ang may kakayahan na mamagitan sa Allâh (ﷻ) para sa inyo kapag hinangad ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang kapinsalaan o kapakinabangan? Ang katotohanan ay hindi ang yaong iniisip nila na mga mapagkunwari na ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya batid ang anuman na kanilang kinikimkim sa kanilang mga sarili na pagkukunwari, kundi walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Khabeer’ – Ganap ang Kanyang

Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang anuman na kanilang ginagawa, at walang anumang naililihim sa Kanya sa mga ginagawa ng Kanyang mga nilikha.

12. “At ang pangyayari ay hindi ang katulad ng inyong inaangkin na kayo ay naging abala sa mga kayamanan at pamilya, kundi ang katotohanan ay iniisip ninyo na ang Sugo ng Allâh at ang Kanyang mga kasamahan ay mawawasak at mamamatay, at hindi na sila makakabalik pa kailanman, at pinaganda ni ‘Shaytân’ sa inyo ang ganitong pag-iisip sa inyong mga puso, at nag-isip kayo ng masama na ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya tutulungan kailanman ang Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ) at ang kanyang mga kasamahan laban sa kanilang mga kalaban, at kayo ay naging mga walang-kabuluhang tao na patungo sa pagkawasak.”

13. At ang sinumang hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa anumang mensahe na dala-dala ng Kanyang Sugo at hindi sumunod sa Kanyang batas, walang pag-aalinlangang siya ay walang pananampalataya na karapat-dapat sa kaparusahan, at katiyakang inihanda Namin sa mga walang pananampalataya ang napakainit na naglalagablab na Apoy ng Impiyerno.

14. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at ang kalupaan at ang anuman na nilalaman nito, at pinatatawad Niya dahil sa Kanyang awa ang sinuman na Kanyang nais at pinagtatakpan Niya ang kanyang kasalanan, at pinaparusahan Niya dahil sa Kanyang makatarungang hatol ang sinuman na Kanyang nais, ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘**Ghafour**’ – Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisisi, na ‘**Raheem**’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanya.

15. Walang pag-aalinlangan, sasabihin ng mga nagpaiwan, kapag ikaw ay tumungo, O Muhammad (ﷺ), at ang iyong mga kasamahan sa mga ‘Ghanâim’ sa Khaybar na ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa inyo: “*Hayaan ninyo kaming sumama sa inyo na magtungo sa Khaybar.*” At hangad nila sa pamamagitan nito na baguhin ang pangako ng Allâh (ﷻ) sa inyo.

Sabihin mo sa kanila: “*Hindi kayo makasasama sa amin tungo sa Khaybar; dahil sinabi na ito ng Allâh (ﷻ) sa amin bago pa kami bumalik sa Madinah: ‘Na katotohanan, ang mga ‘Ghanâim’ ng Khaybar ay para lamang sa sinumang kasama namin na pumunta sa Hudhaybiyyah,*” walang pag-aalinlangan, sasabihin nila: “*Ang pangyayari ay hindi ang mga yaong inyong sinasabi, dahil katiyakang ang Allâh (ﷻ), ay hindi ganoon ang iniutos sa inyo, at katiyakang pinipigilan ninyo kami na sumama sa inyo dahil sa inyong panibugho; upang wala kaming makamtan na anumang ‘Ghanimah’ na kasama sa inyo.*” Subalit ang pangyayari ay hindi ang yaong kanilang inaangkin, kundi hindi nila naiintindihan ang anuman na mula sa Allâh (ﷻ) na para sa kanila at kung anuman ang tungkulin nila hinggil sa alituntunin ng ‘Deen,’ bagkus ay kakaunti lamang ang kanilang naiintindihan mula rito.

16. Sabihin mo sa mga yaong nagpaiwan sa pakikipaglaban na mga bedouin: “Katiyakan, kayo ay tatawagin tungo sa pakikipaglaban sa mga magigiting na tao sa labanan, na makipaglaban kayo sa kanila o di kaya ay susuko sila bilang mga Muslim na wala nang labanan na magaganap, at kapag kayo ay sumunod sa Allâh (ﷻ) tungo sa paanyaya sa inyo na pakikipaglaban sa kanila ay ipagkakaloob sa inyo ang ‘Al-Jannah’ (Hardin), at kapag lumabag kayo na katulad ng inyong ginawang pagpapaiwan na hindi pagsama sa Sugo ng Allâh sa pagpunta sa Makkah ay paparusahan kayo ng masidhing kaparusahan.”

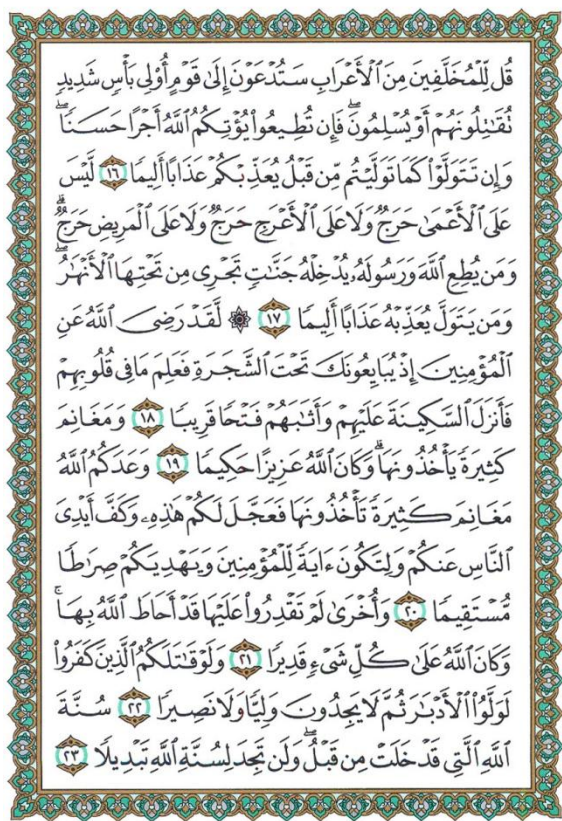
17. Walang kasalanan sa hindi pagsama sa inyo sa pakikipaglaban ang bulag o di kaya ay ang pilay, at gayundin, wala ring kasalanan ang may sakit kapag sila ay hindi sumama sa pakikipaglaban

kasama ang mga mananampalataya; dahil sa wala silang kakayahan. At sinuman ang sumunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo ay papapasukin siya ng Allâh (ﷻ) sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno at mga palasyo nito, at ang sinumang lalabag sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at hindi sumama sa pakikipaglaban kasama ang mga mananampalataya ay paparusahan siya ng masidhing kaparusahan.

18-19. Katiyakan, kinalugdan ng Allâh (ﷻ) ang mga mananampalataya nang sila ay nangako ng sumpaang pangako na tinatawag na ‘Bay`at Ar-Ridwân’ sa ‘Hudhaybiyyah’. At batid ng Allâh (ﷻ) kung ano ang nasa puso ng mga mananampalataya na paniniwala, katapatan, pagtupad sa ipinangako, na kung kaya, ibinaba ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang kapanatagan na ito ay tumanim sa kanilang mga puso, at pinalitan ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang anumang hindi nangyari noong sila ay nakipagkasundo sa ‘Hudhaybiyyah’ ng malapit na tagumpay, na ang kapalit ay pagkapanalo nila sa Khaybar, at maraming ‘Ghanâim’ na kanilang nakuha na mga kayamanan ng mga Hudyo sa Khaybar. At

سورة الفتح

الْحَمْدُ لِلَّهِ

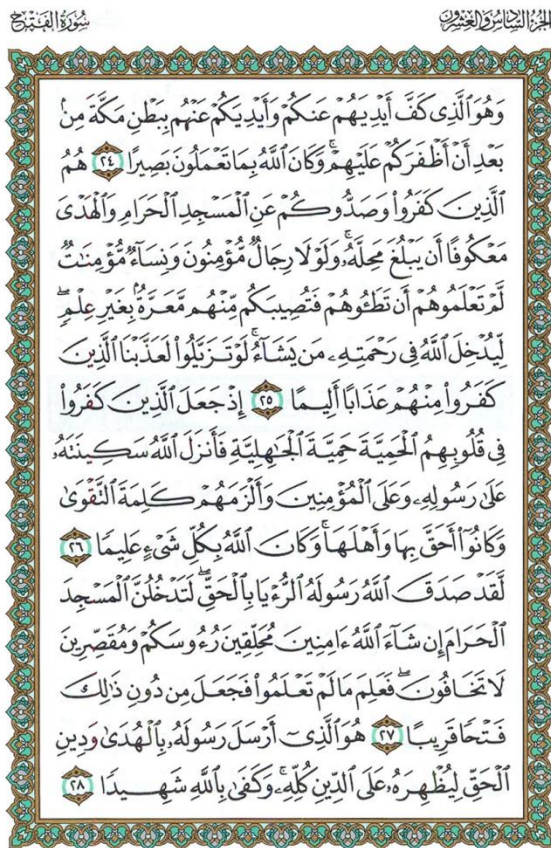
ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Azeez*’ – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang pagpaparusa sa mga kumakalaban sa Kanya, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.

20-22. Ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang masaganang ‘*Ghanâim*’ na inyong makakamtan sa iba’t-ibang panahon na itinakda ng Allâh (ﷻ) para sa inyo at pinauna na Niya bilang patibay ang mga ‘*Ghanâim*’ sa Khaybar, at pinigilan ng Allâh (ﷻ) ang mga kamay ng inyong mga kalaban sa inyo at walang nangyari sa inyo na masama, na kung saan, nililihim na balakin ng inyong mga kalaban na pakikipaglaban at pakikipagpatayan sa inyo, at ang kanilang pamiminsala sa anumang inyong iniwan sa Madinah, upang mangyari ang kanilang pagkatalo at ang inyong pagkaligtas at pagkaroon ng ‘*Ghanimah*’ ay palatandaan na dapat maging aral sa inyo, na nagpapatunay para sa inyo na ang Allâh (ﷻ) ay pinangangalagaan kayo at tinutulungan, at ginagabayan kayo tungo sa Matuwid na Landas na walang kabaluktutan.

At katiyakan, ipinangako rin ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang iba pang ‘*Ghanimah*’ na wala pa sa kakayahan ninyo na makamtan; at katiyakang ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Makapangyarihan na walang pag-aalinlangang ito ay magaganap, at ito ay nasa ilalim ng Kanyang Pangangasiwa at Kaharian, at ito sa katotohanan ay ipinangako sa inyo, at katiyakang mangyayari ang anuman na Kanyang ipinangako.

At ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay at walang makapipigil sa Kanya kung ito ay Kanyang nanaisin. At kung nakipaglaban lamang sa inyo ang mga walang pananampalataya na mga Quraysh sa Makkah ay matatalo sila na sila ay tatakas, na tulad ng nangyayari sa sinumang natatalo sa labanan, pagkatapos ay wala na silang matatagpuan bukod sa Allâh (ﷻ) na magiging kaagapay nila na tutulong sa kanila sa pakikipaglaban sa inyo.

23. Ito ang pamamaraan ng Allâh (ﷻ) na Kanyang ginagawa noon sa Kanyang mga nilikha na pagpapanalo Niya sa Kanyang mga sundalo at pagpapatalo Niya sa sinumang kumakalaban sa Kanya, at kailanman hindi ka na makakatagpo, O Muhammad (ﷺ), ng pagbabago sa pamamaraan ng Allâh (ﷻ).

24. At Siya ang pumigil sa mga kamay ng mga 'Mushrikûn' para sa inyo, at ang inyong mga kamay para sa kanila sa loob ng Makkah pagkatapos ng inyong pagsakop sa kanila at sila ay nasa ilalim na ng inyong kapangyarihan. (At sila ang mga yaong sumasamba ng iba bukod sa Allâh na kung saan tumungo at nakipagharap sa mga sundalo ng Sugo ng Allâh sa 'Hudhaybiyyah,' nadakip sila ng mga Muslim pagkatapos ay pinabayaang sila at hindi sila pinatay, na ang bilang nila ay mga walumpung kalalakihan). At ang Allâh (ﷻ) ang '**Baseer**' – Ganap na Nakakakita sa inyong mga ginagawa at walang anumang naililihim sa Kanya.

25. Sila ang mga walang pananampalataya sa Allâh na mga Quraysh na tumanggi sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), at pinigilan kayo noong araw ng 'Hudhaybiyyah' na pumasok sa 'Masjid Al-Haram,' at pinigilan nila

ang pag-aalay ninyo sa mga hayop upang ito ay hindi makarating sa lugar na kung saan doon nag-aalay, na ito ay ang 'Al-Haram.'

At kung hindi lamang sa mga kalalakihan na mga mananampalataya na mga mahihina at mga kababaihan na naninirahan sa ilalim ng pangunguntol ng mga walang pananampalataya sa Makkah na inililihim nila ang kanilang paniniwala dahil sa kanilang pagkatakot sa anumang mangyayari sa kanilang mga sarili na hindi ninyo sila kilala, na baka mapatay ninyo sila, na kapag ganoon ang nangyari ay malaking kasalanan at kapinsalaan at pananagutan na wala kayong kaalam-alam, subalit Kami ay sinanhi Namin na masakop ninyo sila; upang papasukin ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Awa ang sinuman na Kanyang nais na pagkalooban Niya ng paniniwala pagkatapos ng pagtanggap, at kung nakabukod lamang sila na mga mananampalataya na mga kalalakihan at mga kababaihan mula sa mga walang pananampalataya na mga taga-Makkah at sila ay ligtas mula sa mga taga-Makkah ay paparusahan Namin ang mga walang pananampalataya mula sa kanila nang matinding pagpaparusa.

26. Nang inilagay ng mga walang pananampalataya sa kanilang mga puso ang pagmamataas at pagiging makasarili na kamangmangan, upang hindi nila maamin at paniniwalaan ang mensahe ni Muhammad (ﷺ), at kabilang dito ay ang kanilang pagtangi na isulat sa kasunduan sa ‘*Hudhaybiyyah*’ ang katagang ‘*Bis-mil-lâ-hir Rah-mâ-nir Ra-heem*,’ at tinanggihan nila na kanilang maisulat ang katagang ito na siyang pinagpasiyahan ni Muhammad (ﷺ) na Sugo ng Allâh, at doon ibinaba ng Allâh (ﷻ) ang kapanatagan sa puso ng Sugo ng Allâh at sa mga mananampalataya na kasama niya, at pinatatag Niya sa kanila ang pagsasabi ng ‘*Lâ i-lâ-ha il-lal-lâh*,’ na kung saan ito ang pinakamataas na antas ng ‘*Taqwâ*’ (pagkatakot), at ang Sugo ng Allâh at ang mga kasama niya na mga mananampalataya ay higit na may karapatan sa katagang ito kaysa sa mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, at sila ang naniniwala sa katagang ito at hindi ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay na walang anumang naililihim sa Kanya.

27. Katiyakan, tinupad ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo na si Muhammad ang panaginip na kanyang nakita bilang katotohanan, na siya at ang kanyang mga tagasunod ay papasok sa ‘*Baytullâhil Haram*’ na tahanan ng pagsamba sa Allâh (ﷻ) na Sagrado, na sila ay ligtas at payapa, na hindi sila natatakot sa mga ‘*Mushrikin*,’ na sila ay nag-aahit ng kanilang buhok o nagpuputol nito, at batid ng Allâh (ﷻ) ang mabuti at nakabubuti (sa pagpigil sa inyo noon sa pagpasok sa Makkah noong panahon na nais ninyong pumasok at ang pagpasok ninyo pagkatapos noon) na ito ay hindi ninyo batid, at ginawa Niya sa inyo noong kayo ay hindi nakapasok sa Makkah ang pangako na papalapit na tagumpay at pagkapanalo, na ito ay pagtigil ng labanan na pinagkasunduan sa ‘*Hudhaybiyyah*’ at pagkapanalo sa Khaybar.

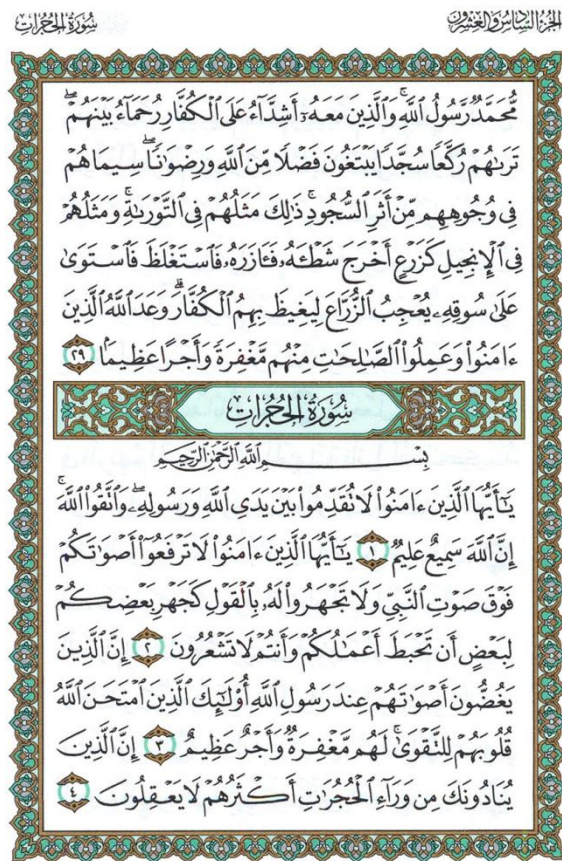
28. Siya ang nagpadala ng Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ) na may malilina na mga katuruan bilang gabay at relihiyon ng katotohanan na ito ay ang Islâm upang ito ay mangibabaw sa lahat ng relihiyon na hindi totoo na gawa-gawa lamang ng tao at inimbento, at sapat na sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang Allâh (ﷻ) bilang testigo na Siya ang tutulong sa iyo at magpapangibabaw sa iyong ‘*Deen*’ sa lahat ng ‘*deen*’ (o relihiyon) na gawa ng tao.

29. Si Muhammad (ﷺ) ay Sugo ng Allâh, at ang mga yaong kanyang kasamahan sa kanyang ‘Deen’ ay mga matatapang laban sa mga walang pananampalataya na kumakalaban sa kanila, at mga maawain sa kanilang pakikitungo sa isa’t isa na makikita mo sila, na mga nakayuko, nakapatirapa sa Allâh (ﷻ) sa kanilang pagsasagawa ng ‘Salâh,’ na hinihiling nila sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’³⁹³ ang Kanyang kagandahang-loob sa Kanya na sila ay papasukin sa ‘Al-Jannah’³⁹⁴ at kalulugdan sila, at ang mga palatandaan ng kanilang pagsunod sa Allâh (ﷻ) ay nakikita sa kanilang mga noo bilang bakas ng pagpapatirapa at pagsamba, at ganito rin ang kanilang katangian na nabanggit sa ‘Tawrah.’ At ang kanilang katangian na nabanggit sa ‘Injeel’ ay katulad ng butil ng pananim na pagkatapos sumibol ng tangkay nito at sanga, ay dumami ang mga ito, at kumapal ang pananim at tumatag ang pagkakakapit nito sa puno nito na naging maganda ang pagkakatindig nito at nagugustuhan ng mga magsasaka, upang magkaroon ng poot ang mga walang pananampalataya sa mga mananampalataya dahil sa rami nila at ganda ng kanilang pagsibol.

Dito ay katibayan bilang palatandaan na ituturing na mga walang pananampalataya ang sinumang may galit o nagkaroon ng poot sa mga ‘Sahabah’ (o kasamahan ng Propeta) dahil ang Allâh (ﷻ) ay nagagalit para sa mga ‘Sahabah,’ at ang sinumang tao na nagagalit sa mga ‘Sahabah’ ay nagkaroon siya ng katangiang ‘Kufr’ o pagiging walang pananampalataya. Ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo mula sa inyo at isinagawa ang anumang ipinag-uutos ng Allâh (ﷻ) at iniwasan ang anumang ipinagbabawal ng Allâh (ﷻ), ng kapatawaran sa kanilang mga kasalanan at masaganang gantimpala na walang katapusan na ito ay ‘Al-Jannah.’

³⁹³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

³⁹⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

[Ang pangako ng Allâh (ﷻ) ay totoo at ito ay mangyayari na walang pag-aalinlangan, at sinuman ang susunod sa mga bakas ng mga ‘*Sahabah*’ na kinalugdan sila ng Allâh (ﷻ) ay magiging katulad siya ng mga ‘*Sahabah*,’ at mayroon silang katangian at pagiging una at pagkabuo o ganap ng kanilang paniniwala na hindi sila maaabot ng sinuman sa sambayanang ito, na kinalugdan sila ng Allâh (ﷻ).]

سورة الحجرات ٤٩

XLIX – Sûrat Al-Hujurât
[Kabanata Al-Hujurât – Ang Mga Tirahan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo! Huwag kayong magpasya ng isang bagay maliban sa pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo na nasa mga batas ng inyong ‘Deen’ dahil makagagawa kayo ng ‘*bid`ah*’ (pagbabago o pagdaragdag sa katuruan), at katakutan ninyo ang Allâh (ﷻ) sa inyong mga salita at gawa na malabag ninyo ang utos ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo, katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Samee*’ – Ganap na Nakakarinig sa inyong mga sinasabi, na ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa inyong mga layunin at mga gawain. Ito ay babala sa mga mananampalataya na huwag silang gagawa ng pagbabago sa katuruan ng ‘Deen’ ng Islâm o magtala sila ng batas na hindi ipinahintulot ng Allâh.

2. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo! Huwag kayong magtaas ng inyong boses na higit pa kaysa sa boses ng Propeta (ﷺ) kapag kayo ay nakipag-usap sa kanya, at huwag ninyong lakasan ang inyong boses sa panawagan ninyo sa kanya na katulad ng paglalakas ng boses ninyo sa isa’t isa, at ibukod-tangi ninyo siya sa pakikipag-usap na katulad ng pagbukod-tangi sa kanya sa pamamagitan ng pagpili sa kanya upang gampanan ang mensahe ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*,’³⁹⁵ at ang pagiging obligado ng paniniwala sa kanya, pagmamahal sa kanya, pagsunod sa kanya at pagturing sa kanya bilang magandang halimbawa; upang di mawalan ng saysay ang inyong mga gawain, na hindi ninyo namamalayan ang pagkasira ng inyong mga gawain.

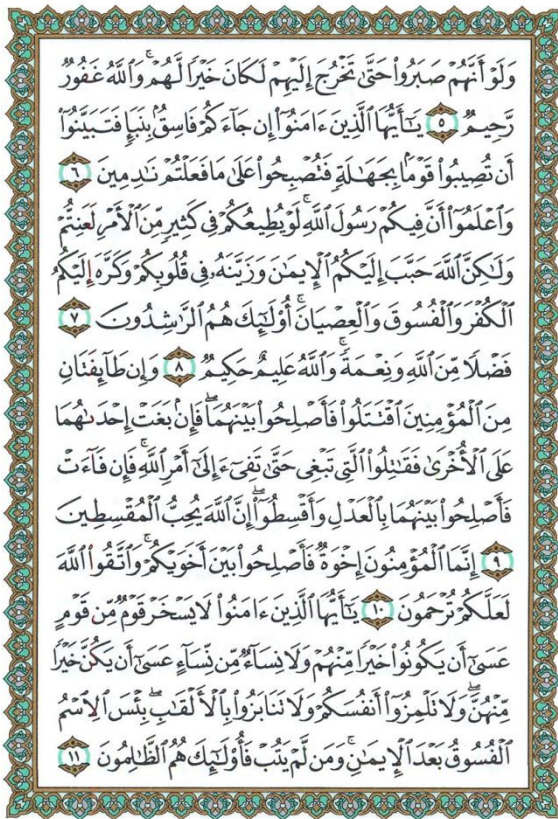
3. Katiyakan, ang mga yaong hinihinaan nila ang kanilang mga boses habang sila ay kasa-kasama ng Sugo ng Allâh ay sila ang mga yaong sinubok ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga puso at ginawa Niyang dalisay para sa pagkatakot sa Kanya, ang para sa kanila mula sa Allâh (ﷻ) ay kapatawaran sa kanilang mga kasalanan at ang masaganang gantimpala, na ito ay ang ‘*Al-Jannah*.’

³⁹⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

4. Katiyakan, ang mga yaong tumatawag sa iyo, O Muhammad (ﷺ), mula sa likuran ng iyong mga tirahan na malakas ang boses, ay karamihan sa kanila ay hindi nakauunawa ng tamang kagandahang-asal sa pakikitungo sa Sugo ng Allâh at paggalang sa kanya.

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

الْحُجُرَاتِ

5. At kung nakapagtiis lamang sila na maghintay hanggang sa ikaw ay lumabas sa kanila, ay mas nakabubuti ito sa kanila sa paningin ng Allâh (ﷻ); dahil ang Allâh (ﷻ) ay inutusan sila na igalang ka. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa nangyari sa kanila bilang kamangmangan nila na hindi nila alam ang mga kasalanan at paglabag sa tamang asal; na ‘*Raheem*’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila dahil sa hindi sila kaagad pinarusahan.

6. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo! Kapag dumating sa inyo ang masamang tao na may dalang balita ay seguruhin muna ninyo ang kanyang balita bago ninyo ito paniwalaan at ipaalam sa iba hanggang sa matiyak ninyo ang katotohanan hinggil dito, dahil nakatatakot na mapinsala ninyo

ang mga tao na walang kasalanan dahil sa kagagawan ninyo at ito ay inyong pagsisihan sa bandang huli.

7. At dapat ninyong mabatid na mayroong Sugo ng Allâh na kabilang sa inyo upang maging angkop ang inyong pakikitungo sa kanya; dahil siya ang higit na nakababatid sa anumang ikabubuti ninyo, na ang nais niya ay kabutihan para sa inyo, at maaaring ang nais ninyo sa inyong mga sarili ay kasamaan at kapahamakan na hindi kayo sasang-ayunan ng Sugo ng Allâh para rito, at kung siya ay susunod sa inyo sa maraming bagay na inyong nais mangyari ay katiyakang malalagay kayo sa kaguluhan. Subalit ninais ng Allâh (ﷻ) na mapamahala sa inyo ang tamang pananampalataya at pinaganda ito sa inyong mga puso, na kung kaya, naniwala kayo, at ipinamuhin Niya sa inyo ang pagtanggig at paglabag sa Kanyang kagustuhan at pagsuway sa Kanya. Walang pag-aalinlangang sila na nagtatangan ng mga ganitong katangian ang mga nagabay na tumatahak sa Daan ng Katotohanan.

8. At itong kabutihan na nangyari sa kanila ay kagandahang-loob na mula sa Allâh (ﷻ) para sa kanila at Kanyang biyaya. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa sinumang tumatanaw ng utang na loob sa Kanyang mga biyaya, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa sa Kanyang nilikha.

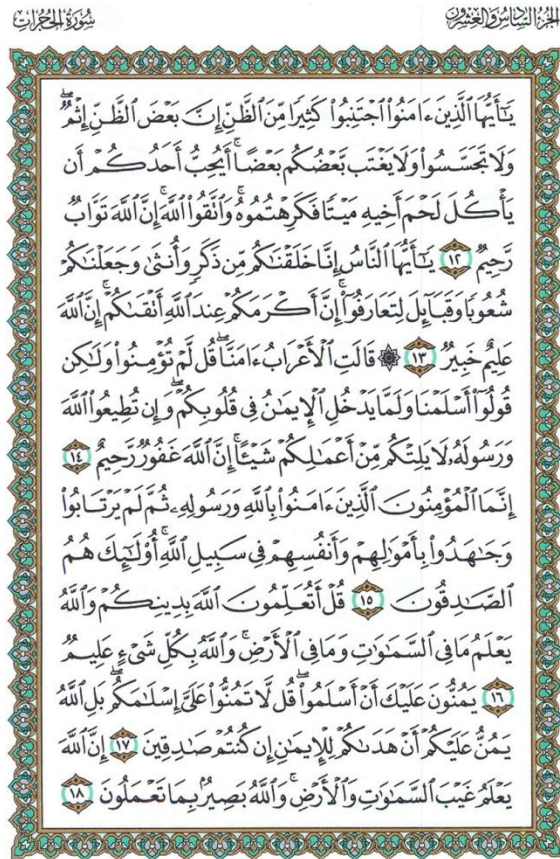
9. At kapag ang dalawang grupo ng mga mananampalataya ay naglaban, pag-ayusin ninyo, O kayong mga mananampalataya, ang pagitan ng dalawang grupong ito upang isangguni nila ito sa Aklat ng Allâh at sa ‘*Sunnah*’ ng Kanyang Sugo, at maging katanggap-tanggap sa kanila ang batas na ito, at kapag ang isa sa dalawang grupo ay gumanti at hindi tumugon sa pagpasya na ito, ay makipaglaban kayo sa grupong yaon hanggang sa ito ay bumalik sa Batas ng Allâh at ng Kanyang Sugo, at kapag ito ay bumalik sa dating kasunduan ay pag-ayusin ninyo ang pagitan ng dalawang grupong ito nang patas, at maging makatarungan kayo sa inyong paghatol, na huwag ninyong lalampasan ang Batas ng Allâh at ang Batas ng Kanyang Sugo.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay nagmamahal sa mga naghahatol nang makatarungan, nagpapasya sa pagitan ng Kanyang mga alipin nang makatarungan. Dito sa talatang ito ang patunay sa katangian ng Allâh (ﷻ) na pagmamahal ayon sa kung anuman ang angkop sa Kanyang Kamaharlikaan.

10. Katiyakan, ang mga mananampalataya ang tunay na magkakapatid sa ‘*Deen*,’ na kung kaya, ayusin ninyo ang pagitan ng inyong dalawang grupo kapag sila ay nag-away o nagpatayan, at katakutan ninyo ang Allâh (ﷻ) sa lahat ng pagkakataon, bilang paghahangad na kaawaan kayo.

11. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at nagpapatupad ng Kanyang Batas! Huwag hayaang kutyain ng isang grupo ng mananampalataya sa inyo ang ibang grupo ng mananampalataya; baka sakaling ang mga kinukutya ay mas mabuti kaysa sa mga nangungutya. Ni hayaang kutyain ng mananampalatayang kababaihan ang ibang mananampalatayang kababaihan; dahil maaaring ang kinukutya ay mas mabuti kaysa sa nangungutya, at huwag pintasan ng iba sa inyo ang iba, at huwag libakin (insultuhin) ng iba sa inyo ang iba sa pamamagitan ng pagtawag sa kanya ng kinamumuhian niyang palayaw o katawagan. Dahil napakasamang katangian ang ganito at maging ang pagtawag ng masamang pangalan, na pinagkukutya at pinaglalait, at pagtatawagan ng mga palayaw na hindi magaganda, pagkatapos ninyong pumasok sa Islâm at ito ay inyong naintindihan, at sinumang hindi nagsisi mula sa pangungutya, panlalait at pagpupukulan ng mga masamang palayaw ay sila ang mga yaong masasama na inapi nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsagawa nila ng mga ganitong ipinagbabawal.

12. O kayong mga naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at sumunod ng Kanyang gabay! Iwasan ninyo ang karamihan sa mga haka-haka na masasama laban sa mga mananampalataya; dahil ang ibang haka-haka ay kasalanan. At huwag magmanman, at huwag ninyong matahin ang dangal ng mga Muslim o magsiraan sa isa't-isa, at huwag banggitin ng iba sa inyo sa iba nang palihim ang anuman na hindi niya nagugustuhan. Dahil nais ba ng isa sa inyo na kainin ang laman ng kanyang patay na kapatid? At kayo mismo ay kinamumuhian ninyo ito, na kung kaya, kamuhian ninyo ang paninirang-puri sa kanya at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Tawwâb**' – Tagapagtanggap at Tagapagpatawad sa sinumang nagsisisi at nagbabalik-loob mula sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya, na '**Raheem**' – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.

13. O sangkatauhan! Katiyakang nilikha Namin kayo mula sa isang ama lamang na ito ay si Âdam (ﷺ), at sa isang ina lamang na ito ay si Hawwa` (ﷺ), na kung kaya, walang pagtatangi-tangi sa pagitan ninyo sa lahi, at ginawa Namin kayo dahil sa pagpaparami ng lahi na mga sambayanan at iba't ibang tribo, upang makilala ninyo ang isa't isa, at dapat ninyong mabatid na ang pinakamarangal sa inyo para sa Allâh (ﷻ) ay ang sinumang pinakamatakutin sa Kanya sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbabawal. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Aleem**' – Ganap na Nakaaalam sa mga matatakutin sa Kanya, na '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang kagalingan na Nakababatid nang ganap sa kanila.

14. Sinabi ng mga Bedouin: "Naniwala na kami sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo nang buong paniniwala," sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): "Huwag angkinin ng inyong mga sarili ang kabuuan ng paniniwala, bagkus ay sabihin ninyo, 'Isinuko

*namin ang aming mga sarili sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) bilang mga Muslim,” dahil hindi pa nakapapasok ang paniniwala sa inyong mga puso. Subalit kapag kayo ay sumunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, ay hindi Niya babawasan sa inyo ang gantimpala ng inyong mga gawain ng kahit na katiting. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Ghafour**’ – Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisi sa kanyang mga kasalanan, na ‘**Raheem**’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanya. Nasa talatang ito ang babala sa sinumang naglalantad ng paniniwala at pagsunod sa ‘**Sunnah**’ ng Propeta, samantalang ang kanyang mga gawain ay sumasalungat naman hinggil dito.*

15. Katiyakan, ang mga mananampalataya lamang ang tunay na naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanyang batas, pagkatapos ay wala sila ni anumang pag-aalinlangan sa kanilang mga paniniwala, at ginasta nila ang mga mahahalaga nilang kayamanan at nagpunyagi ang kanilang mga sarili sa Daan ng Allâh, pagsunod sa Kanya at sa Kanyang pagmamahal. Ang mga ganito, sila ang mga yaong matatapat sa kanilang paniniwala.

16. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga Bedouin: “*Nais ba ninyong pagsabihan ang Allâh (ﷻ) hinggil sa inyong ‘Deen’ at sa anuman na kinikimkim ninyo sa inyong sarili, samantalang ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakaaalam ng anumang nasa mga kalangitan at ang anumang nasa kalupaan? At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam ng lahat ng bagay na walang anumang naililihim sa Kanya na anumang nasa inyong mga puso na paniniwala o di kaya ay pagtangi, at ang pagiging mabuti o di kaya ay pagiging masama.*”

17. Isinusumbat nila na mga Bedouin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang kanilang pagmu-Muslim, ang pagsunod nila sa iyo at pagtulong nila sa iyo, sabihin mo sa kanila: “*Huwag ninyo ituring ang pagpasok ninyo sa Islâm bilang isang pabor (o kagandahang-loob) para sa akin; sapagka’t ang kapakinabangan para rito ay para rin lamang sa inyo. Hindi ang inyong inaakala ang katotohanan, kundi pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang anumang kabutihang nasa sa inyo dahil sa pagyakap ninyo ng Islâm na ginabayan kayo sa paniniwala sa Kanya at sa Kanyang Sugo kung kayo ay totoo sa paniniwala.*

18. “*Katiyakang ang Allâh (ﷻ), Siya ang Ganap na Nakaaalam sa anumang lihim sa mga kalangitan at sa kalupaan at walang anumang bagay na maaaring ilihim sa Kanya, na ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakakakita sa inyong mga gawain at ayon dito kayo ay tutumbasan, na kung mabuti ay mabuti rin at kung masama ay masama rin.*”

سورة ق ٥٠

L – Sûrat Qâf

[Kabanata Qâf – (Ang Titik) Qâf]

بسم الله الرحمن الرحيم

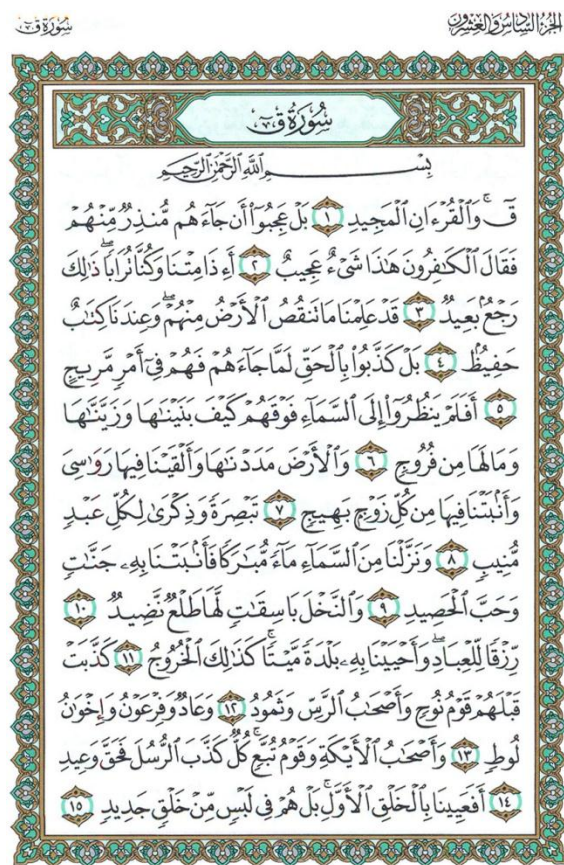
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Qâf – Ang katulad nitong titik ng ‘Arabic’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘Sûratul Baqarah.’ Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng maluwalhati at kagalang-galang na Qur’ân na nagtatangan ng kapuri-puri at mataas na karangalan.

2. Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan na sila na mga walang pananampalataya ay namamangha sa Sugo ng Allâh (ﷻ) na dumating na mula rin sa kanila na binabalaan sila hinggil sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ), at sinabi ng mga hindi naniniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo: “Ito ay isang bagay na kakaiba na kamanghamangha.”

3. “Kapag namatay na ba kami at naging alabok na kami ay maibabalik pa ba kami sa dati naming kaanyuan? Itong pagbabalik ay malayung-malayong mangyari.”

4. Katiyakan, batid Namin nang ganap ang lupang lumamon sa kanilang mga katawan noong sila ay nabulok na, at nasa Amin ang Talaan na pinangalagaan mula sa

pagbabago at pagpapalit, na nandoroon ang lahat ng nangyari sa kanila habang sila ay nabubuhay pa at maging pagkatapos na ng kanilang kamatayan.

5. Subalit sa halip ay hindi pinaniwalaan ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, ang Dakilang Qur'ân noong ito ay dumating sa kanila, na kung kaya, sila ay nasa pagkalitong kalagayan at hindi sila matatag sa anumang bagay at wala silang tiyak na pagpapasya.

6. Hindi ba sila nakauunawa noong hindi nila pinaniwalaan ang Pagkabuhay na Mag-uli at hindi ba nila napagmasdan ang kalangitan na nasa ibabaw nila, na kung paano Namin itinayo nang pantay-pantay ang mga sulok nito, na matatag ang pagkakatayo, at pinalamutian Namin ito ng mga bituin, na ito ay wala man lamang anumang pagkabiya at pagkabako, na kung kaya, ito ay walang anumang siwang o puwang sa isa't isa at walang anumang kapintasan?

7. At ang kalupaan ay Aming pinalawak at inilatag, at naglagay Kami rito ng mga matatag na mga kabundukan; upang hindi yumanig at gumalaw, at nagpasibol Kami rito ng iba't ibang pananim na magkakaparis na mga magagandang tanawin na kapaki-pakinabang na magagalak ang sinumang nakakakita nito.

8. Nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at kalupaan at ang anuman na nasa loob nito na mga dakilang palatandaan bilang aral sa sinumang nakakakita nito na di tulad ng sinumang mangmang na di nakababatid nito, at bilang paalaala sa lahat ng alipin na nagpapasailalim at natatakot sa Allâh (ﷻ) at nagbabalik-loob sa Kanya.

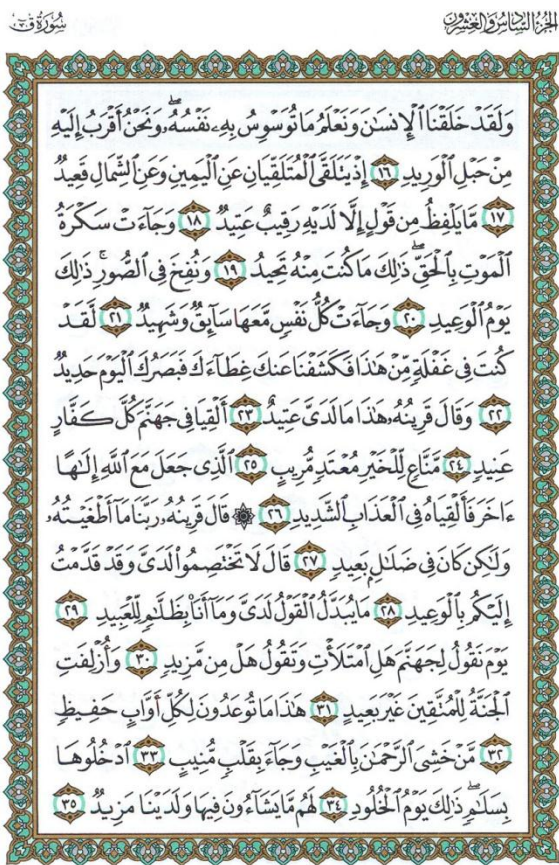
9. At ibinababa Namin mula sa kalangitan ang tubig-ulan na masagana ang kapakinabangan na nagmumula rito, at pinasibol Namin sa pamamagitan nito ang maraming puno sa mga hardin at mga butil na mga inaaning pananim.

10. At pinasibol din Namin ang mga matataas na mga puno ng palmeras ng datiles na kumpul-kumpol na mga bunga.

11. Pinasibol Namin ito bilang kabuhayan para sa Aming mga alipin na pinagmumulan ito ng kanilang ipinamumuhay ayon sa kanilang pangangailangan, at binubuhay pa rin Namin sa pamamagitan ng tubig na ito na ibinaba mula sa kalangitan ang mga bayan na sinalanta ng tagtuyot at taggutom, na walang anumang pananim at mga halamanan, at kung paano Namin binubuhay ang tuyot na kalupaan sa pamamagitan ng tubig na ito ay ganoon din Namin kayo bubuhayin na mag-uli sa Araw ng Muling Pagkabuhay pagkatapos ng inyong kamatayan.

12-14. Hindi naniwala ang mga nauna kaysa sa mga paganong Quraysh na tulad ng sambayanan ni Nûh at ang mga nanirahan sa ‘*Ar-Rass*’ na sambayanan ni Thamoud na kung saan nandoroon ang bukal na balon na kanilang iniinuman, at ang sambayanan ni ‘Âd, ni Fir`âwn at ni Lût, at ang mga nanirahan sa ‘*Ayka*’ na mga kakahuyan na sambayanan ni Shu`ayb, at mga sambayanan ni Tubba` Al-Himyari, lahat sila ay mga sambayanan na hindi naniwala sa kanilang mga Sugo, na kung kaya, natupad sa kanila ang mga babala na ibinabala sa kanila ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang di-paniniwala.

15. Nahirapan ba Kami noong ginawa Namin ang unang paglikha na ginawa Namin mula sa wala, nang sa gayon ay mahirapan din Kami na uliting muli ang paglikha nito pagkatapos nitong maagnas? Hindi Kami nahirapan sa paglikha nito sa halip ay napakadali nito para sa Amin, subalit sila ay nasa pag-aalinlangan hinggil sa Pagkabuhay na Mag-uli.

16. Katiyakan, nilikha Namin ang tao, at batid Namin kung ano ang ibinubuyo sa kanila ng kanilang mga sarili, at Kami ay mas malapit sa kanya (sa pamamagitan ng ganap na kaalaman) kaysa sa kanyang ugat sa leeg (na itong ugat na ito sa leeg ay karugtong ng puso).

17. Dapat na mabatid na isinusulat ng dalawang anghel na tagapagmasid sa tao sa lahat ng pagkakataon ang kanyang mga gawain, na isa sa kanyang kanan at isa sa kanyang kaliwa. At ang nasa kanan ay sumusulat ng mga kabutihan at ang nasa kaliwa naman ay sumusulat ng mga kasamaan.

18. At wala siyang binibigkas na anumang salita kundi mayroon Kaming anghel na tagapagmasid sa kanyang sasabihin at ito ay isinusulat para sa kanya, na ito ay anghel na kasama niya

sa lahat ng pagkakataon na itinalaga para rito.

19. At darating ang sakit at kalanguan (pagkahilo) ng kamatayan bilang katotohanan na hindi mapipigilan at hindi matatakasan, at ito ay iyong tinatakasan, O ikaw na tao!

20. At hihipan ang tambuli ng pangalawang pag-ihip bilang pagbubuhay na mag-uli, sa pag-ihip na ito ay sa Araw na mangyari ang ibinabala ng Allâh (ﷻ) sa mga walang pananampalataya.

21. At dumating kasama ng bawa't tao ang dalawang anghel, na ang isa ay kinakaladkad siya tungo sa lugar ng pagtitipun-tipon, at ang isa naman ay tumitestigo sa anuman na kanyang nagawa sa daigdig, mabuti man o masama.

22. (At sasabihin sa makasalanan): “Katiyakan, ikaw ay naging pabaya hinggil sa Araw na ito na narating mo na ngayon, O ikaw na tao, at binuksan na Namin ang takip na nakatakip sa iyong puso, na kung kaya, natanggal sa iyo ang pagiging

pabaya, dahil nakikita mo na ngayon ang anuman na nakikita ng isang malakas na makapangyarihan.”

23. At sinabi noong anghel na tagapagsulat na testigo laban sa kanya: “*Ang mga ito na nasa akin ay talaan ng lahat ng kanyang gawa, na ito ay nakahanda na nasa akin na pinangalagaan, na ngayon ay iuulat sa kanyang harapan.”*

24-26. Sasabihin ng Allâh (ﷻ) sa dalawang anghel na tagapagkaladkad at tagapagtestigo pagkatapos Niyang pagpasyahan at hukuman ang pagitan ng mga nilikha: “*Itapon na ninyong pareho sa Impiyerno ang bawa’t tumanggi sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) na nagpatuloy sa kanyang pagtanggap at di-paniniwala at pagmamatigas sa katotohanan, na hindi nagbabayad sa karapatan ng mga tao sa kanyang kayamanan, at nagmamalabis laban sa mga alipin ng Allâh at sa Kanyang batas, at nagdududa sa pangako at babala ng Allâh (ﷻ), na siya ay sumamba ng iba bukod sa Allâh, na sumamba mula sa nilikha ng Allâh, kaya itapon ninyo siya sa masidhing kaparusahan ng Impiyerno.”*

27. Sasabihin ng kanyang ‘Shaytân’ na kanyang kasa-kasama sa daigdig: “*O Allâh na aming ‘Rabb,’ hindi ko siya iniligaw kundi siya mismo ay nasa landas ng kamalian na malayo sa Landas ng Patnubay.”* Sasabihin ng Allâh (ﷻ): “*Huwag kayong magtalo rito sa Akin ngayon na Araw ng Pagbabayad at Paghuhukom; dahil wala kayong mapapakinabangan na anuman sa pagtatalo ninyo ngayon, dahil walang pag-aalinlangang ipinarating Ko sa inyo sa daigdig ang Aking babala hinggil sa sinumang di-maniwala at lumabag sa Akin.”*

29. “*Ang salita na mula sa Akin ay hindi mababago kailanman, at hindi Ko paparusahan ang sinuman sa kasalanan ng iba, na kung kaya, hindi Ko paparusahan ang sinuman maliban sa kung ano ang kanyang kasalanan na nagawa pagkatapos na ipinakita sa kanya ang katibayan.”*

30. Ipaalaala mo, O Muhammad (ﷺ), sa iyong sambayanan, ang Araw na sasabihin Namin sa Impiyerno, na ito ay sa Araw ng Muling Pagkabuhay: “*Puno ka na ba?*” Sasabihin ng Impiyerno: “*Bakit mayroon pa bang karagdagan mula sa mga ‘Jinn’ at mga tao?*” Na kung kaya, ilalagay ng Allâh (ﷻ) na Kataas-taasan ang Kanyang Paa³⁹⁶ sa Impiyerno at masisiksik ito, at sasabihin ng Impiyerno: “*Husto na, Husto na!*”

³⁹⁶Ang katangiang ito at pagkilos na Kanyang tinataglay ay angkop na angkop lamang sa Kanyang Kadakilaan at Kamaharlikaan, na walang paghahambing na ginagawa, na hindi binabago ang kahulugan, na sinasabi halimbawa na ito ay simbolo lamang, na hindi rin dapat tinatanong ang pagiging paano nito, kundi ito ay ganap na nababatay lamang sa Kanyang Kadakilaan at Kamaharlikaan.

31. At ilalapit ang ‘*Al-Jannah*’³⁹⁷ sa mga matatakutin sa Allâh sa lugar na di kalayuan sa kanila na ito ay napagmamasdan nila bilang karagdagan sa kanilang kasiyahan.

32-33. Sasabihin sa kanila: “*Ito ang ipinangako sa inyo, O kayong mga matatakutin – na ito ay para sa sinumang taimtim na nagsisi sa kanilang mga kasalanan, at isinagawa nila ang anumang gawain na magiging daan na mapalapit sila sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’ na mga pag-uutos at mga pagsunod, at natakot sa Pinakamahabaging Allâh (ﷻ) at dala-dala ang dalisay na puso na punung-puno ng pagsisisi sa Araw ng Muling Pagkabuhay.*”

34. At sasabihin sa kanila na mga mananampalataya: “*Pumasok na kayo sa ‘Al-Jannah’ na kalakip ang kapayapaan mula sa anumang karamdaman at kasamaan, at ligtas sa lahat ng hindi kanais-nais, na ito ay Araw na ang buhay ay wala nang hanggan.*”

35. Para sa kanila na mga mananampalataya sa ‘*Al-Jannah*’ ay ang lahat ng anuman na kanilang ninanais at mula pa rin sa Amin ay ipagkakaloob Namin sa kanila ang karagdagang kasiyahan, na ang pinakadakila sa lahat ng ito ay ang kanilang pagkakakita sa kagalang-galang na Mukha ng Allâh (ﷻ).

³⁹⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

36. At pinuksa Namin ang maraming sambayanan na mga nauna kaysa sa mga Quraysh na mga sumamba sa iba bukod sa Allâh, na mas matindi ang kanilang lakas at kapangyarihan, na kung kaya, inikot nila ang kalupaan, at ginawa nila ang lahat ng kaparaanan upang matakasan ang kapahamakan, subalit maaari bang matakasan ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ) kapag ito ay dumating sa kanila?

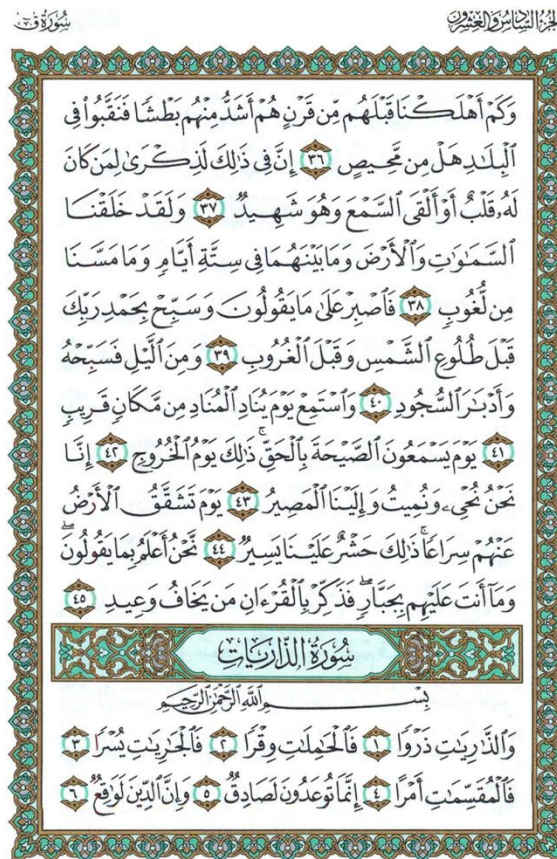
37. Katiyakan, sa pagkawasak ng maraming naunang henerasyon na nakalipas ay aral sa sinumang mayroong pusong nakaiintindi o di kaya ay tainga na nakaririnig, na mapagsaalang-alang na puso habang siya ay nakikinig na hindi siya pabaya.

38. At katiyakan, nilikha Namin ang pitong kalangitan at kalupaan at ang anumang nasa pagitan nito na iba't ibang uri ng mga nilikha sa loob ng anim na araw, at hindi Kami kailanman napagod sa paglikha nito.

At dito sa dakilang kapangyarihan na ito ang katibayan na mas higit ang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) sa pagbuhay na mag-uli ng mga namatay.

39-40. Na kung kaya, magtiis ka, O Muhammad (ﷺ), sa anumang sinasabi ng mga walang pananampalataya, dahil ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangang nakamasid sa kanila, at magsagawa ka ng 'Salâh' bilang papuri sa Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb'³⁹⁸ ng 'Salâtul Fajar' – umagang 'Salâh' bago sumikat ang araw, at 'Salâtul `Asr' – 'Salâh' sa hapon bago lumubog ang araw, at magsagawa ka ng 'Salâh' mula sa mga oras ng gabi, at purihin mo ang iyong 'Rabb' pagkatapos ng mga 'Salâh.'

41-42. At makinig ka, O Muhammad (ﷺ), na sa Araw na mananawagan ang anghel sa pamamagitan ng pag-ihip ng tambuli mula sa malapit na lugar, sa Araw na maririnig nila ang matinding sigaw (ingay) ('As-Sayhah') ng Pagkabuhay na Mag-uli bilang

³⁹⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

katotohanan na walang pag-aalinlangan ang hinggil dito, na ito ay Pagkabuhay na Mag-uli sa libingan ng mga nasa libingan.

43-44. Katiyakan, Kami ang nagbigay ng buhay sa mga nilikha at nagsasanhi ng kanilang kamatayan sa daigdig, at sa Amin sila magbabalik lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay para sa pagkukuwenta at pagtutumbas, sa Araw na mabibiyak ang kalupaan dahil sa ang mga namatay na inilibing dito ay mabilisang lalabas tungo sa nananawagan sa kanila, na ito ay ang pagtitipun-tipon sa lugar ng pagbabayad, na napakadali lamang nito para sa Amin.

45. Na Kami ang Ganap na Nakababatid sa mga sinasabi ng mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – na mga pagsisinungaling laban sa Allâh (ﷻ) at di-paniniwala sa Kanyang mga talata, at ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay hindi tagapagpuwersa na ipipilit sa kanila ang Islâm, kundi ikaw ay ipinadala lamang para magparating ng mensahe sa kanila, na kung kaya, paalalahanan mo sa pamamagitan ng Qur’ân ang sinumang natatakot sa Aking babala; dahil sinuman ang hindi natatakot sa babala ay hindi makaaalaala.

سورة الذاريات ٥١

LI – Sûrat Adh-Dhâriyât

[Kabanata Adh-Dhâriyât – Ang Mga Hangin Na Nagpapakalat Ng Mga Alikabok]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

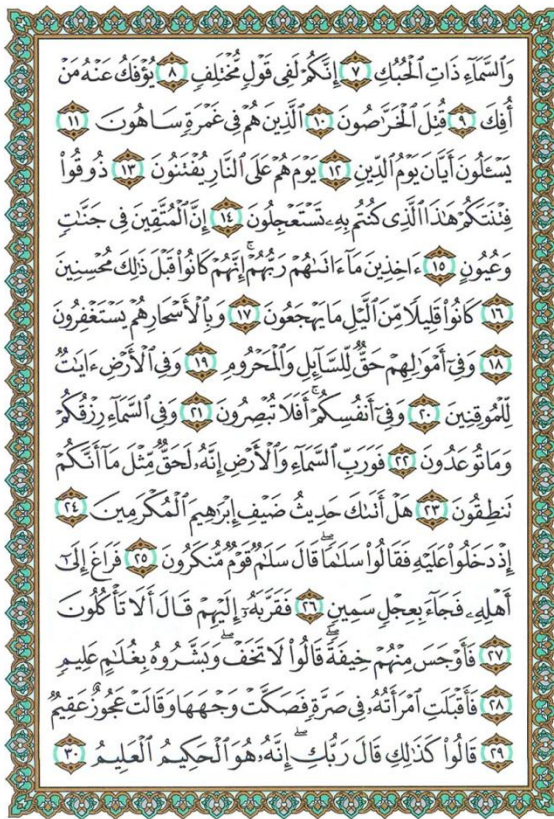
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-6. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga hangin na nagpapakalat ng mga alikabok, at sa mga ulap na nagdadala ng mga mabibigat na tubig, at sa mga sasakyang-pandagat na lumalayag nang banayad at payapa sa karagatan, at sa mga anghel na nagbabaha-bahagi sa kautusan ng Allâh (ﷻ) para sa kabuhayan ng Kanyang mga nilikha.

Katiyakan, ang ipinangako sa inyo, O sangkatauhan, na pagkabuhay na mag-uli at pagkukuwenta ay katotohanang magaganap, na ang pagkukuwenta at paggagantimpala sa mga gawain ay walang pag-aalinlangang mangyayari.

سورة الذاريات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

7-9. At sumumpa rin ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kalangitan na maganda at maayos ang pagkakalikha nito, na katiyakan, O kayong mga walang pananampalataya ay nasa pagkalito hinggil sa inyong mga sinasabi sa Qur'ân at hinggil sa Sugo ng Allâh (ﷻ). Inilalayo mula sa Qur'ân at sa Sugo ng Allâh ang sinumang lumalayo sa paniniwala rito (sa dalawang ito) at lumalayo sa mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga walang pag-aalinlangang katibayan, na hindi ginabayan tungo sa kabutihan.

10-11. Kamatayan bilang sumpa sa kanila na mga sinungaling na nag-iimbento ng labag sa katotohanan, na sila ay nasa ilalim ng pagtanggì, pagkaligaw na patuloy sa kapabayaan.

12. Itinatanong nila na mga sinungaling bilang tanong ng di-

paniniwala at pagtanggì: “*Kailan pa ba ang Araw ng Pagkukuwenta at Pagbabayad?*”

13-14. Ang Araw ng Pagbabayad na kung saan sila ay paparusahan doon sa pamamagitan ng pagsunog sa kanila sa Impiyerno, at sasabihin sa kanila: “*Lasapin ninyo ang parusa sa inyo, na inyong ipinamamadali noong kayo ay nasa daigdig pa.*”

15-16. Katiyakan, ang mga yaong natakot sa Allâh sa pamamagitan ng pagsunod sa mga ipinag-uutos at pag-iwas sa mga ipinagbabawal ay nasa kalagitnaan ng mga dakilang Hardin at mga bukal na umaagos, na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang lahat ng minimithi nila na iba't ibang uri ng kasiyahan, na ito ay kanilang tinatangkilik at sila ay nasisiyahan sa kanilang mga sarili.

Katiyakan, sila bago ang kasiyahan na ito ay mga mabubuting tao sa daigdig sa pamamagitan ng pagsagawa nila ng mga kabutihan.

17-18. Sila noon na mga mabubuti ay kakaunti lamang ang kanilang tulog sa gabi, dahil sa nagsasagawa sila ng ‘*Salâh*’ sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’³⁹⁹ at sila ay taimtim na sumasamba sa Kanya, at sa dulo ng gabi bago mag-‘*fajr*’ (pumitak ang liwanag) ay humihingi sila ng kapatawaran sa Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang mga kasalanan.

19. At sa kanilang mga kayamanan ay nagtatalaga sila ng bahagi bilang karapatan na obligado at kanais-nais (*Sunnah*) ng mga nangangailangan na namamalimos sa tao at saka sa mga yaong di-namamalimos dahil sa sila ay nahihya.

20. At nasa kalupaan ang mga aral, ang mga malilinaw na mga palatandaan sa Kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) na Siyang naglikha nito para sa mga taong nakatitiyak sa kanilang paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa pagiging totoo ng Kanyang Sugo.

21. At sa paglikha ng inyong mga sarili ay mga palatandaan sa kapangyarihan ng Allâh (ﷻ), at mga aral na nagtuturo sa inyo hinggil sa ganap na Kaisahan ng Lumikha sa inyo, na katotohanang wala kayong nararapat na sambahin bukod sa Kanya, samakatuwid, nakalimutan ba ninyo ito, at hindi ninyo ito nakikita upang mapagkunan ninyo ng aral?

22. At nasa kalangitan ang inyong kabuhayan at anumang ipinangako sa inyo na mabuti at masama, gantimpala at parusa, at bukod pa rito, lahat ito ay naitala at nakatakda.

23. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan mismo ng Kanyang Sarili na Napakadakila, na ang anumang ipinangako Niya sa inyo ay katotohanan, na kung kaya, huwag kayong mag-alinlangan hinggil dito na katulad ng hindi ninyo pag-aalinlangan sa inyong mga binibigkas.

24-25. Dumating na ba sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang kuwento hinggil sa mga kagalang-galang na panaunin ni Ibrâhim (عليه السلام) – at sila ay ang mga kagalang-galang na mga anghel (الملكوت) – noong sila ay pumasok sa kanyang tahanan at binati nila siya sa pamamagitan ng pagsasabi nila sa kanya: “*Salâm – kapayapaan,*” at tinugunan niya sila ng pagbati na kanyang sinabi: “*Salâm – sumainyo ang kapayapaan, O kayo na mga dayuhan, na hindi namin kilala.*”

26-27. Siya ay tumalikod at palihim na tumungo sa kanyang pamilya, at tumungo sa kanyang matabang alagang baka at kanyang kinatay, at inihain niya sa kanilang

³⁹⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

harapan, at siya ay nagmagandang-loob sa pamamagitan ng pag-alok sa kanila na kumain: “*Hindi ba kayo kakain?*”

28. At nang makita niya na sila na hindi kumakain ay nakaramdam siya ng takot sa kanyang sarili sa kanila, kanilang sinabi sa kanya: “*Huwag kang matakot dahil sa walang pag-aalinlangang kami ay mga Sugo ng Allâh,*” at ibinigay nila ang magandang-balita na ang kanyang asawa na si Sârah (السَّارَةُ) ay magkakaanak ng lalaki, na siya ay magiging kabilang sa mga maalam sa kaalaman hinggil sa Allâh (ٱللَّهُ) at sa Kanyang ‘Deen,’ na siya ay si Ishâq (إِسْحَاقَ).

29. At nang marinig ng asawa ni Ibrâhim (إِبْرَاهِيمَ) ang sinasabi ng mga anghel na pagbibigay ng magandang balita ay humarap siya sa kanila na sumisigaw sa tuwa na di makapaniwala sa kanyang narinig, at sinampal niya ang kanyang mukha bilang pagkamangha sa ibinalita at kanyang sinabi: “*Paano ako magkakaanak samantalang ako ay matanda na, na baog na hindi na ako magkakaanak?*”

30. Sinabi sa kanya ng mga anghel ng Allâh: “*Ganito ang sinabi ng Allâh (ٱللَّهُ) na iyong ‘Rabb,’⁴⁰⁰ na tulad ng ipinarating namin sa iyo, at Siya ang may kapangyarihan para rito, at walang nakapagtataka sa Kanyang Kapangyarihan, dahil Siya sa katotohanan, na luwalhati sa Kanya ay ‘Al-Hakeem’ – ang Ganap na Maalam na inilalagay Niya ang mga bagay sa mga nararapat nitong paglagyan, na ‘Al-`Aleem’ – ang Ganap na Nakaaalam sa ikabubuti ng Kanyang mga alipin.*”

⁴⁰⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

31-34. Sinabi ni Ibrâhim (عليه السلام) sa mga anghel: “Ano ang inyong pakay at bakit kayo isinugo, O kayong mga sugo?” Sinabi nila: “Katiyakan, ipinadala kami ng Allâh sa mga tao na nagpakasama dahil sa kanilang pagtangga at di-paniniwala sa Allâh; upang puksain namin sila sa pamamagitan ng pag-ulan ng mga bato na mula sa luwad na pinatigas na may tanda mula sa iyong ‘Rabb,’ na ito ay para sa kanila na lumabag sa batas sa pamamagitan ng kanilang pagiging masama at paghihimagsik.”

35. At pinaalis Namin mula sa bayan ng sambayanan ni Lût ang mga mananampalataya.

36. Na kung kaya, wala Kaming natagpuan sa bayan na yaon ng anumang tahanan ng mga Muslim maliban sa isa, na ito ay tahanan ni Lût (عليه السلام).

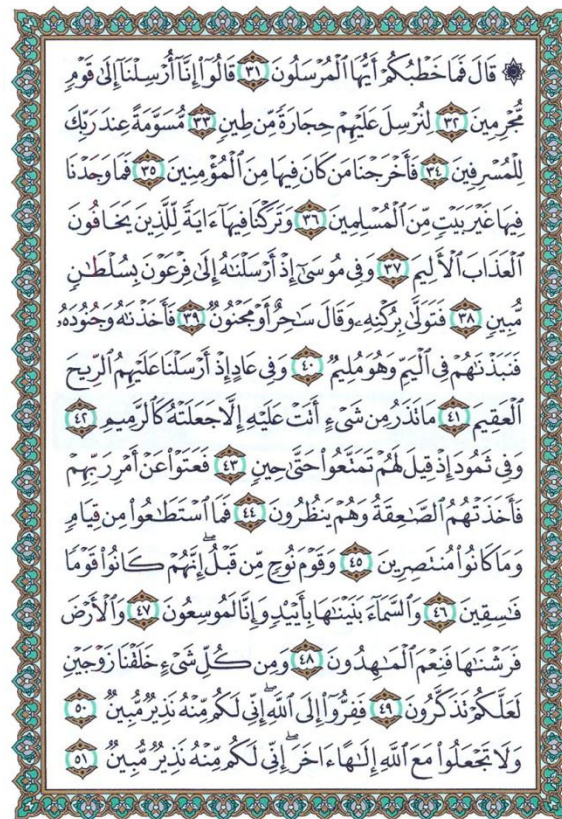
37. At nag-iwan Kami sa bayan na yaon ng bakas ng parusa na nanatili bilang tanda sa kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kaparusahan sa mga di-naniwala, na ito ay aral sa sinuman na mga natatakot sa masidhing kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

38-39. At sa pagpapadala Namin kay Mousâ (عليه السلام) tungo kay Fir`awn at sa mga matataas na tao ni Fir`awn na dala-dala niya ang mga talata at mga malilinao na mga himala ay bilang tanda (rin) para sa mga yaong natatakot sa masidhing parusa. At tumanggi siya na nagmamataas dahil sa kanyang kapangyarihan at sa mga haligi (mga tauhan) ng kanyang kaharian na siyang nagpapalakas sa kanya, at kanyang sinabi hinggil kay Mousâ (عليه السلام): “Katiyakan, siya ay salamangkero o di kaya ay isang nasisiraan ng bait.”

40. Na kung kaya, pinuksa Namin si Fir`awn at ang kanyang mga sundalo, at itinaon Namin sila sa karagatan, habang ginagawa niya ang kasamaan na karapat-dapat na sisihin at papanagutin; dahil sa kanyang di-paniniwala, pagtangga at paghihimagsik.

سورة الذاريات

المذاريات والذاريات

41-42. At sa nangyari naman sa sambayanan ni `Âd at sa pagpuksa sa kanila ay mga palatandaan (din), mga aral sa sinumang nagsusuri, dahil ipinadala Namin sa kanila ang hangin na walang dala-dala na anumang biyaya at kabutihan, na hindi nito iniinwan ang anumang bagay na nadaraan kundi ginagawa nitong tuyot at winawasak nang lubusan.

43-44. At hinggil naman sa sambayanan ni Thamoud at sa pagpuksa sa kanila ay may mga palatandaan (din) at mga aral, noong sinabi ng kanilang Propeta na si Sâleh (ﷺ): “*Magpakasasa kayo sa inyong mga tahanan sa loob ng tatlong araw hanggang sa dumating ang inyong kamatayan.*” At nilabag nila ang utos ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb,*’ na kung kaya, pinuksa sila sa pamamagitan ng parusang ‘*Sâ`iqah*’ – nakakikilabot na ingay ng kidlat o anumang masidhing kaparusahan – habang pinagmamasdan nila sa kanilang mga sariling mga mata ang parusa sa kanila.

45. Na kung kaya, hindi na nila nakayanang tumakas ni tumayo man lamang mula sa kanilang kinaroroonan na kaparusahan, at wala silang anumang nagawang pangangalaga sa kanilang mga sarili.

46. At pinuksa Namin ang sambayanan ni Nûh bago pa sa kanila, dahil ang mga ito ay walang pag-aalinlangang mga tao na lumabag sa kautusan ng Allâh (ﷻ), at naghimagsik na lumampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ).

47. Ang kalangitan ay nilikha Namin na isinaayos Namin nang ganap ang pagkalikha nito, at ginawa Namin bilang bubong ng kalupaan, mula sa Aming lakas at dakilang kapangyarihan, at patuloy na pinalalawak Namin ang lahat ng bahagi nito.

48. At nilikha Namin ang kalupaan nang palatag upang pahingahan ng Aming mga nilikha, at anong galing at pagiging napakabuti Namin na Tagapaglatag (nito)!

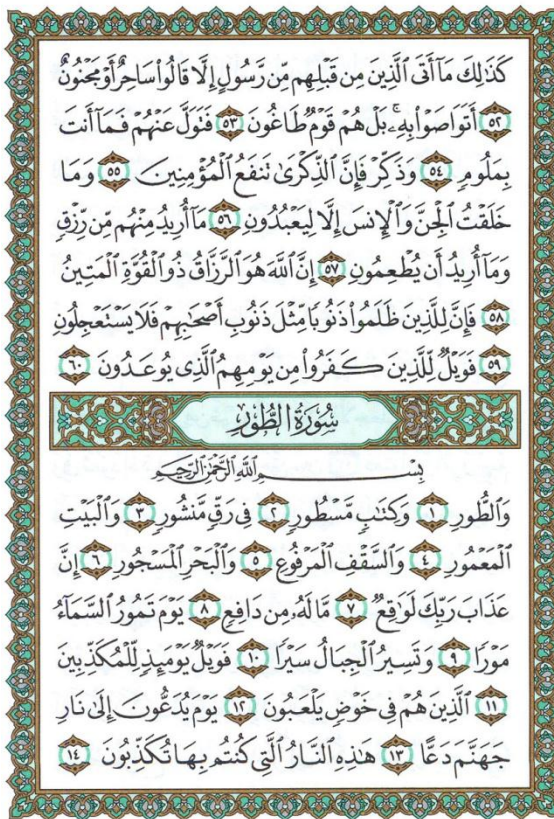
49. Bawa’t bagay na iba’t ibang uri na nilikha Namin ay ginawa Namin na dalawang magkasalungat na magkaparis; upang maalaala ninyo ang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ), at maging aral sa inyo.

50. Na kung kaya, magsiparoon kayo, O kayong mga tao, mula sa parusa ng Allâh tungo sa Kanyang Awa sa pamamagitan ng paniniwala sa Kanya at sa Kanyang Sugo, at sa pagsunod sa Kanyang ipinag-uutos at pagsagawa ng Kanyang kagustuhan, dahil walang pag-aalinlangang ako ay tagapagbabala sa inyo na malinaw ang aking ibinababala. At ang Sugo ng Allâh, kapag mayroong matinding bagay na nangyari sa kanya ay kaagad siyang nagsasagawa ng pagsa-‘*Salah,*’ at ang ganitong kaparaanan ay pagtakas mula sa parusa tungo sa Allâh (ﷻ).

51. At huwag kayong maglagay ng katambal sa Allâh (ﷻ) na iba pang sinasamba, dahil sa katiyakang ako ay mula sa Allâh (ﷻ) na nagbabala ng malinaw na babala para sa inyo.

سورة الذاريات

الذاريات والنجف

52. Na kung paano di-naniwala ang mga Quraysh sa Propeta na si Muhammad (ﷺ), na kanilang sinabi: “Siya ay manunula o di kaya ay salamangkero, o di kaya ay nasisiraan ng bait,” ay ganoon din ang ginawa ng mga naunang tao kaysa sa kanila na di-naniwala sa kanilang mga Sugo, na kung kaya, pinarating ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang Kanyang kaparusahan.

53. Nagpayuhan ba ang mga nauna at saka ang yaong huli sa pagtangga at di-paniniwala sa Sugo, noong sinabi nilang lahat ang ganito? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan kundi sila ay mga masasama na magkakapareho ang kanilang mga puso at mga gawain na di-paniniwala at paglabag, na kung kaya, sinabi ng mga huli sa kanila ang katulad ng sinabi ng mga nauna.

54. Na kung kaya, pabayaan mo na, O Muhammad (ﷺ), ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, hanggang dumating sa iyo ang anumang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) para sa kanila, at di ka sisisihin ng sinuman dahil katiyakang naiparating mo ang anumang mensahe na ipinadala sa iyo.

55. At kalakip ng iyong pagtalikod sa kanila, O Muhammad (ﷺ), at pagbalewala sa kanilang pagpapahiya sa iyo, ay ipagpatuloy mo ang pag-anyaya tungo sa Allâh (ﷻ), at pagpapayo sa kanila na kung saan ikaw ay ipinadala; dahil katiyakang ang pagpapaalaala at pagpapayo ay mapakikinabangan ng mga taong may pananampalataya ang puso, at nandirito sa dalawang bagay na ito ang katibayan sa mga tumanggi.

56. At hindi Ko nilikha ang ‘Jinn’ at ang tao, at sa pagkapadala ng lahat ng mga Sugo kundi sa napakataas na uri ng layunin, na ito ay sambahin lamang Ako nang bukod-tangi at wala nang iba pa.

57. At hindi Ko kailangan mula sa kanila ang kabuhayan at hindi Ko kailangan na Ako ay pakainin nila, dahil walang pag-aalinlangan, Ako ang nagbibigay ng kabuhayan at Tagapagkaloob. Na ang Allâh (ﷻ), luwalhati sa Kanya ay hindi

nangangailangan sa Kanyang mga nilikha, sa halip sila ang mga nangangailangan sa Kanya sa lahat ng pagkakataon, na Siya na lumikha sa kanila at bumubuhay sa kanila ang ganap na hindi nangangailangan sa kanila at sa kahit na anupaman.

58. Katiyakang ang Allâh (ﷻ), Siya ay ‘*Ar-Razâq*’ – ang Bukod-Tanging Tagapagkaloob ng kabuhatan sa Kanyang mga nilikha at Tagagarantiya ng kanilang kabuhatan, na ‘*Dhul Qûwatil Mateen*’ – ang Tagapagtangan ng Matibay na Lakas, na di-nagagapi at di-natatalo dahil Pagmamay-ari Niya ang lahat ng kapangyarihan at lakas.

59. Katiyakan, para sa mga masasama na tinanggihan ang Sugo na si Muhammad (ﷺ), ang bahagi ng parusa mula sa Allâh (ﷻ) na ito ay walang pag-aalinlangang darating sa kanila, na tulad ng bahagi ng parusa na iginawad sa mga nauna kaysa sa kanila, na kung kaya, huwag nilang madaliin ang parusa dahil ito ay tiyak na darating sa kanila na walang pag-aalinlangan.

60. Na kung kaya, kapighatian, kapahamakan, sa mga yaong di-naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo sa Araw na ipinangako sa kanila na pagdating ng parusa, na ito ay ang Araw ng Muling Pagkabuhay.

سورة الطور ٥٢

LII – Sûrat At-Tûr

[Kabanata At-Tûr – (Ang Bundok ng) Tûr]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-6. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ‘Tûr’ na ito ay bundok na kung saan doon nakipag-usap ang Allâh (ﷻ) kay Mousâ (ﷺ), at sumumpa rin ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Aklat na naisulat, na ito ay ang Qur’ân na nasa ‘*Suhûf*’ (iskrip o ‘*script*’) na nakalahad, at gayundin sa ‘*Baitul Ma`mour*’ (na nasa ikapitong kalangitan) na roon umiikot ang mga kagalang-galang na mga anghel bilang pagsasagawa ng ‘*Tawaf*,’ at gayundin sa bubong na itinaas, na ito ay ang mababang kalangitan, at sumumpa rin ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng karagatan na mag-uumpaw na parang naglalagablab na apoy.

7-10. Walang pag-aalinlangan, ang kaparusahan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’ O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya ay katiyakang magaganap, na

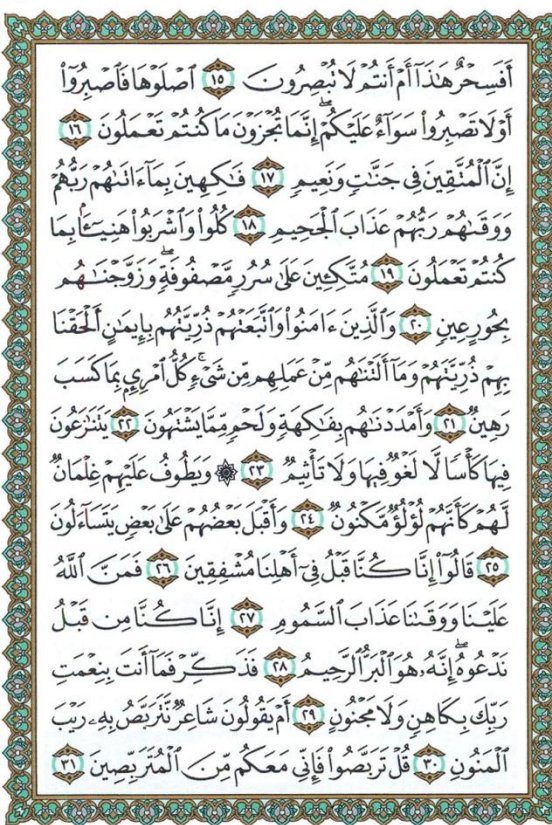
walang sinuman ang makapipigil sa pagdating nito, sa Araw na yayanig ang kalangitan at mawawasak ang istruktura o kaayusan nito at magkakasalpukan ang mga bahagi nito, at ito ang katapusan ng buhay dito sa daigdig, at maglalaho ang mga kabundukan mula sa kinaroroonan nito na gagalaw na tulad ng mabilis (o nakapangingilabot) na paggalaw ng mga ulap.

11-12. Na kung kaya, magaganap ang kapahamakan sa Araw na yaon sa mga tumanggi, na sila ay ang mga yaong patuloy na naglalaro sa kamalian at itinuturing nila ang ‘*Deen*’ (o Relihiyon) na katatawanan at ito ay kanilang pinaglalaruan.

13-14. Ang Araw na itutulak sila na mga walang pananampalataya nang matinding pagkakatulak at sapilitan at pagpapahamak tungo sa Impiyernong-Apoy, at sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: “*Ito na ang Impiyernong-Apoy na kinasanayan ninyong tanggihan noon.*”

سُورَةُ الطُّورِ

الْاِنشَاء وَالْخَلْق

15-16. Ito bang nasasaksihan ninyo na kaparusahan ay isang salamangka (lamang) o kayo ba ay hindi nakakakita? Lasapin ninyo ang init ng apoy nito at tiisin ninyo ang sidhi at tindi ng sakit nito, o di man ninyo ito titiisin ay hindi pa rin pagagaanin sa inyo ang kaparusahan magpakailanman at kailanman ay hindi na kayo makaaalis pa mula rito, na kung kaya, pareho rin kung magtiis kayo o hindi, katiyakang tinutumbasan lamang kayo sa anuman na inyong ginawa sa daigdig.

17-18. Katiyakan, ang mga matakutin sa Allâh ay nasa mga 'Jannât',⁴⁰¹ at dakilang kasiyahan, nagpapakasiya sila sa anumang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila roon na mga kasiyahan na iba't ibang uri, at iniligtas sila ng Allâh (ﷻ) mula sa kaparusahan sa Impiyerno.

19-20. Kumain at uminom kayo nang may kagalakan; bilang katumbas ng

inyong nagawa na mga kabutihan sa daigdig. At sila ay nakasandal sa mga trono na magkakaharap, at pinagkalooban Namin sila ng mga asawa na mga mapuputi na mga magagandang kababaihan na mga maniningning na mabibilog na kaibig-ibig ang kanilang mga mata.

21. At ang mga yaong naniwala sa Allâh at sinunod sila ng kanilang mga anak sa paniniwala, ay ipinararating Namin sa kanilang mga anak ang kanilang magiging antas sa 'Al-Jannah,' kahit hindi nila naabot ang gawain ng kanilang mga magulang; upang higit na masiyahan ang paningin ng kanilang mga magulang dahil sa kanilang mga anak na naging kapareho nila ang antas sa 'Al-Jannah,'⁴⁰² na kung kaya, pagsasamahin sila sa pinakamagandang pagsasama at kailanman ay wala Kaming anumang ibabawas sa gantimpala ng kanilang mga gawain. Bawa't tao ay mananagot sa anuman na kanyang nagawa at di niya pananagutan ang kasalanan ng ibang tao.

⁴⁰¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

⁴⁰²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

22-23. At daragdagan Namin sila ng higit pa sa nabanggit na kasiyahan na mga prutas at mga karne na napakasarap, at kabilang sa mga kasiyahan na ito ay sila sa ‘*Al-Jannah*’ ay nagpapasahan ng mga inumin na nasa kopita ng alak; upang lalong mabuo ang kanilang kasiyahan, at itong inumin na ito ay hindi katulad ng alak sa daigdig, dahil hindi nahihilo ang isip ng umiinom nito at hindi nakagagawa ng anumang kahalayan at walang kabuluhang bagay at hindi nakapagsasalita ng kasalanan.

24. At nakapalibot sa kanila ang mga kabataan na itinalaga upang manilbihan sa kanila, na sila na mga kabataan na ito dahil sa linis, kaputian at kaayusan ay para silang mga perlas na iningatan.

25-28. At magkakaharap ang mga nasa ‘*Al-Jannah*’ na tatanungin nila ang isa’t isa sa dakilang bagay na kanilang natamo at ang mga kadahilanan nito, na kanilang sasabihin: “*Katiyakan, tayo noong nasa daigdig pa na kasa-kasama natin ang ating mga pamilya ay natatakot tayo sa Allâh (ﷻ) na ating ‘Rabb,’ na kinatatakutan natin ang Kanyang kaparusahan sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na kung kaya, ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa atin ang Patnubay at Gabay, at iniligtas mula sa masidhing parusa sa Impiyerno, na ito ay Apoy at ang init nito. At katiyakan, tayo noon ay nagsusumamo na sumasamba sa Kanya na Bukod-Tangi na hindi tayo sumamba ng iba bukod sa Kanya, na hinihingi natin na iligtas tayo sa masidhing parusa at iparating sa atin ang walang-hanggang kaligayahan, na kung kaya, dininig Niya tayo at ipinagkaloob ang ating kahilingan, dahil walang pag-aalinlangang Siya ay ‘Al-Barr’ – ang Pinakamabait, Kapita-pitagan, at Ganap na Mapagbigay, na ‘Ar-Raheem’ – ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal. At kabilang sa Kanyang Kabaitan at Awa sa atin ay ipinagkaloob Niya sa atin ang Kanyang Pagmamahal at ‘Al-Jannah’ (Hardin), at iniligtas tayo mula sa Kanyang galit at sa Impiyerno.”*

29. Paalalahanan mo sila, O Muhammad (ﷺ), sa pamamagitan ng Dakilang Qur’ân, na kung saan ikaw ay isinugo sa kanila, dahil ikaw na pinagkalooban ng Allâh (ﷻ) ng pagiging Propeta at talino ay hindi manghuhula sa mga ‘*Ghayb*’ (mga bagay na dinakikita) na wala kang kaalam-alam at hindi ka rin nasiraan ng bait na hindi mo alam kung ano ang iyong sinasabi, na tulad ng kanilang inaangkin.

30-31. Sinasabi ba ng mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – sa iyo, O Muhammad (ﷺ): “*Siya ay isang manunula na inaabangan na lamang namin ang takdang panahon na siya ay mamamatay?*” Sabihin mo sa kanila: “*Hintayin na ninyo ang aking kamatayan dahil ako sa katunayan ay naghihintay din kasama ninyo ng pagdating ng kaparusahan sa inyo at makikita ninyo kung sino ang magtatagumpay.*”

32. O di kaya ay inuutusan mo ba sila na mga pinasisinungalingan ang kanilang kaisipan sa ganitong salitang magkakasalungat (dahil ang katangian ng pagiging manghuhula, manunula at pagkasira ng kaisipan ay hindi maaaring mangyari sa isang tao nang magkakasabay), sa halip sila ay mga tao na lumalampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga ganitong gawain.

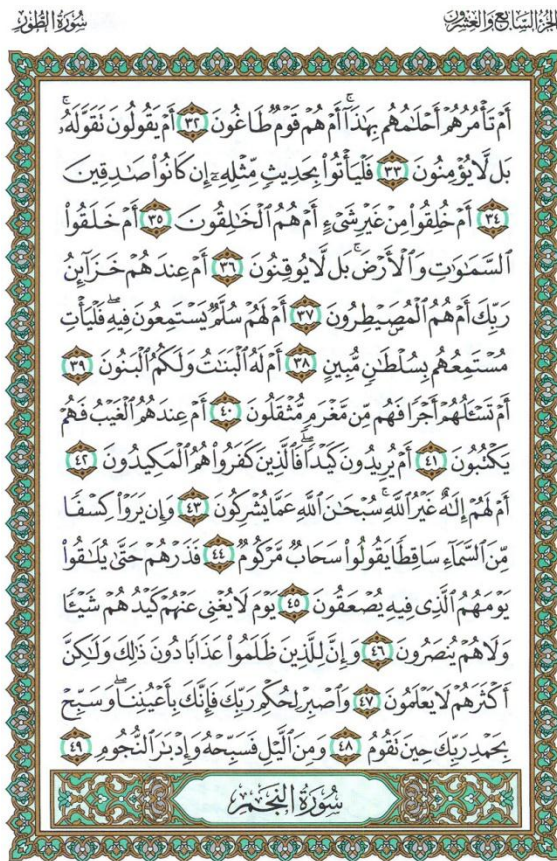
33. O sinasabi ba nila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na inimbento ni Muhammad (ﷺ) ang Dakilang Qur'ân mula sa kanyang sarili? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan kundi hindi talaga sila mga naniwala, dahil kung naniwala sila ay hindi sila magsasabi ng ganito.

34. Na kung kaya, magpakita sila ng mga paghahayag na katulad ng Dakilang Qur'ân kung sila ay mga totoo sa kanilang pag-aangkin na si Muhammad (ﷺ) ay inimbento lamang ito.

35. O sila ba na mga 'Mushrikûn' – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ay nilikha nang walang tagapaglikha, o sila mismo ang naglikha ng kanilang mga sarili? Ang dalawang bagay na ito ay parehong mali at imposible na kailanman ay hindi maaaring maging totoo. Na kung kaya, pinatunayan ng Allâh (ﷻ) na Siya ang lumikha sa kanila, at Siya lamang ang Bukod-Tangi na walang dapat na sambahin bukod sa Kanya.

36. O nilikha ba nila ang mga kalangitan at kalupaan na ang ganitong pagkakalikha ay napakaganda? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan kundi bagkus ay hindi talaga sila naniniwala sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) kaya sila ay sumasamba ng iba.

37. O nasa pagtatangan ba nila ang mga imbakan ng mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb'⁴⁰³ na sila ang nangangasiwa nito, o sila ay mga mapagmalupit sa mga

⁴⁰³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

nilikha ng Allâh (ﷻ) na mapang-api sa pamamagitan ng panlulupig at pang-aapi? Ang katotohanan ay hindi ang kanilang inaakala kundi sila ay mahihina at mga walang lakas.

38. O mayroon ba silang hagdanan tungo sa kalangitan na napapakinggan nila sa pamamagitan nito ang kapahayagan, na kung kaya, ang pinanghahawakan nila ay totoo? Samakatuwid, magpakita ng malinaw na katibayan ang sinumang nag-aangking napapakinggan niya ang pagpapahayag bilang pagpapatunay ng kanyang pag-aangkin.

39. O ang Pagmamay-ari lamang ba ng Allâh (ﷻ) ay mga anak na kababaihan at kayo ay pagmamay-ari ninyo ang mga anak na kalalakihan na tulad ng inyong pag-aangkin bilang kasinungalingan?

40. O nanghihingi ka ba sa kanila na mga ‘*Mushrikin*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ng kabayaran bilang kapalit ng pagpaparating ng iyong mensahe sa kanila, na sila naman ay nahihirapan na ipatupad ang iyong kahilingan sa kanila?

41. O nasa kanila ba ang kaalaman hinggil sa mga ‘*Ghayb*’ – mga bagay na dinakikita – na ito ay kanilang isinusulat at ibinabalita sa mga tao? Ang katotohanan ay hindi ang kanilang inaakala; dahil walang pag-aalinlangang walang sinuman ang nakaaalam ng anumang lihim sa mga kalangitan at kalupaan bukod sa Allâh (ﷻ).

42. O nagbabalak ba sila ng pakana laban sa Sugo ng Allâh (Muhammad ﷺ) at mananampalataya? Subalit katiyakang bumabalik lamang sa kanilang mga sarili na mga walang pananampalataya ang kanilang mga masasamang pakana.

43. O mayroon ba silang sinasamba na karapat-dapat na sambahin bukod sa Allâh? Luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo mula sa anuman na kanilang sinasamba, dahil wala Siyang kahati sa Kanyang pagiging Tagapagmay-ari ng lahat at wala Siyang katambal sa Kanyang Kaisahan at sa pagsamba sa Kanya.

44. At kapag nakita na ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh ang mga pira-pirasong kalangitan na bumabagsak sa kanila bilang parusa na hindi na nila mababago pa ang kalagayan nila na pagtangga (kapag ito ay nangyari), ay sasabihin nila: “*Ito ay mga ulap na nagkumpul-kumpulan!*”

45. Na kung kaya, hayaan mo na sila, O Muhammad (ﷺ), na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh hanggang sa sila ay makarating sa Araw na sila ay pupuksain, na ito ay ang Araw ng Muling Pagkabuhay.

46. Sa Araw na hindi sila maililigtas ng kanilang pakana mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ), at kailanman ay wala silang makatutulong upang sila ay mapangalagaan mula sa parusa ng Allâh (ﷻ).

47. At katiyakan, para sa kanila na mga masasama ay parusa rito sa daigdig bukod pa sa kaparusahan sa Kabilang-Buhay, na tulad ng pagpatay sa kanila o pagbihag at parusa sa libingan at iba pa, subalit magkagayunpaman ang karamihan sa kanila ay hindi nila ito batid.

48-49. Na kung kaya, maghintay ka na may pagtitiis, O Muhammad (ﷺ), sa pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’⁴⁰⁴ at sa Kanyang pag-uutos na pagpapadala Niya sa iyo ng mensahe at sa anumang matatamo mo na pagpapahirap ng iyong sambayanan, dahil Kami ang Tagapagmasid at nangangalaga sa iyo; at luwalhatiin mo ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ bilang pasasalamat sa Kanya habang ikaw ay nakatayo sa iyong pagsa-‘*Salâh*,’ at sa paggising mo mula sa iyong pagtulog at sa bahagi ng gabi, na luwalhatiin Mo siya bilang papuri sa Kanya at pagdakila, at magsagawa ka ng ‘*Salâh*’ sa Kanya, at gawin mo ito sa ‘*Fajr*’ (sa pagpitak ng liwanag) at sa pagkawala (o paglaho) ng mga bituin.

Sa talatang ito ang pagpapatunay sa katangian ng dalawang Mata na taglay ng Allâh (ﷻ) na angkop na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan, na walang paghahambing sa alinman sa Kanyang mga nilikha at walang pagtatanong sa kung ano ang pagiging paano nito sa Kanyang Sarili, luwalhatiin ang Kanyang mga papuri, na katulad ng pinatunayan ng ‘*Sunnah*’ at napagkasunduan ng mga naunang butihing mga Muslim, at ang pagkabanggit dito ay pangngalang pangmaramihan bilang pagdakila.

⁴⁰⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة النجم ٥٣

LIII – Sûrat An-Najm

[Kabanata An-Najm – Ang Bituin]

بسم الله الرحمن الرحيم

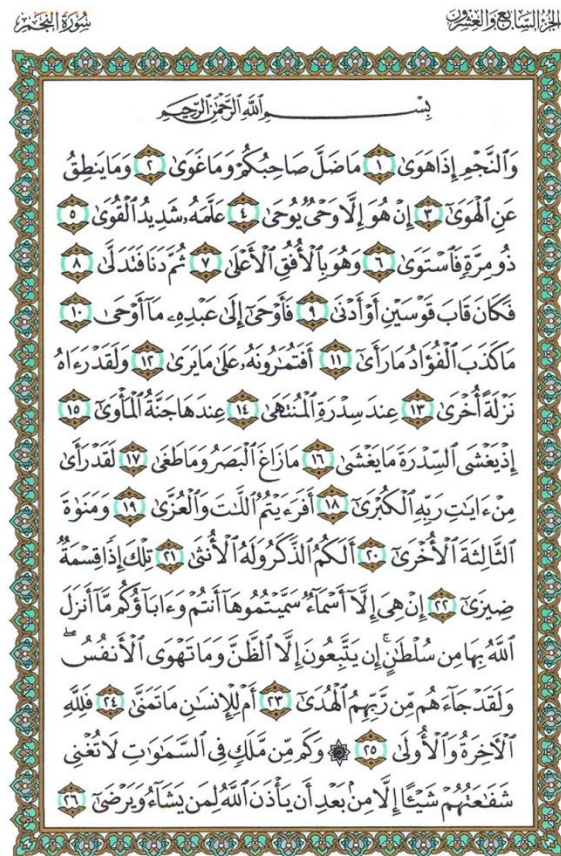
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng bituin kapag ito ay lumubog (o naglaho), kailanman ay hindi lumihis si Muhammad (ﷺ) sa Daan ng Patnubay at Katotohanan, at hindi lumabas sa Gabay kundi siya ay nasa tunay at ganap na pagiging matuwid at pagiging totoo, at ang kanyang sinasabi ay hindi nagmula sa kanyang sariling kagustuhan kundi ang Qur'ân at ang 'Sunnah' ay walang iba kundi kapahayagan na mula sa Allâh (ﷻ) tungo sa Kanyang Propeta na si Muhammad (ﷺ).

5-11. Tinuruan si Muhammad (ﷺ) ng anghel na makapangyarihan at nagtataglay ng magandang kaanyuan, na siya ay si Jibril (ﷺ) na lumitaw at nagpanatili sa tunay niyang anyo na nagpakita sa Sugo na si Propeta Muhammad (ﷺ), na siya ay nasa mataas na bahagi ng abot-tanaw (sugpungan ng langit at lupa o

'Horizon'), na ito ay nasa bahaging itaas ng araw pagkasikat nito, pagkatapos ay lumapit pa nang mas malapit si Anghel Jibril (ﷺ) sa Sugo ng Allâh (ﷻ), na ang kanyang paglapit ay kasinghaba ng pagitan ng dalawang busog ng palaso o mas malapit pa kaysa rito. At ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang alipin na si Muhammad (ﷺ) ang anumang Kanyang kapahayagan sa pamamagitan ni Jibril (ﷺ),

na kailanma'y hindi pinasinungalingan ng puso ni Muhammad (ﷺ) ang anumang nakita ng kanyang mata.

12-18. Pasisinungalingan ba ninyo kung gayon si Muhammad (ﷺ) at makikipagtalo kayo sa kanya sa anumang kanyang napagmasdan at nakita na mga palatandaan ng Allâh (ﷻ) na kanyang 'Rabb?'⁴⁰⁵ At katiyakang nakita ni Muhammad (ﷺ) si Anghel Jibril (ﷺ) nang pangalawang pagkakataon doon sa 'Sidrat Al-Muntahâ' – isang puno ng Sidr, na ito ay nasa pinakadulong lugar ng pitong kalangitan, na roon nagtatapos ang anumang iniaakyat mula sa kalupaan at ganoon din ang lahat ng ibinababa mula sa lugar na kataas-taasan, at nandoroon ang 'Al-Jannah'⁴⁰⁶ na ipinangakong patutunguhan ng mga matatakutin sa Allâh.

Kapag natakpan na ang puno ng Sidr ng anumang nakatatakip nito (na katulad ng liwanag at panlatag na gawa sa ginto) na yaon ay kabilang sa dakilang bagay hinggil sa Allâh (ﷻ) na walang sinuman ang nakaaalam nito kundi ang Allâh (ﷻ). At ang Propeta Muhammad (ﷺ) na nasa kanya ang dakilang katangian na katatagan ng paniniwala at pagsunod, ay hindi bumaling ang kanyang paningin sa kanan man o kaliwa, at hindi niya nalampasan ang anumang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) na kanyang makikita. At katiyakan, nakita ni Muhammad (ﷺ) sa gabi ng 'Mi`raj' ang ilan sa mga dakilang palatandaan ng Allâh (ﷻ) na kanyang 'Rabb,' na nagpapatunay ng Kanyang Kapangyarihan at Kadakilaan na katulad ng 'Al-Jannah' at Impiyerno at iba pa.

19-20. Na kung kaya, ano naman ang masasabi ninyo, O kayong mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, sa mga diyus-diyusan na ito na inyong sinasamba: si 'Al-Lât,' si 'Al-'Uzzâ' at 'Al-Manât' na pangatlo, nakapagdulot ba sila ng kapakinabangan o nakapagsanhi ba sila ng kapahamakan upang sila ay ituring na mga katambal ng Allâh?

21-23. Pinili ba ninyo para sa inyo ang mga anak na kalalakihan na ito ang inyong kinalulugdan, at itinangi ninyo sa Allâh (ﷻ) ayon sa inyong pag-aangkin ang mga anak na kababaihan na hindi kayang tanggapin ng inyong mga sarili? Yaon ang pinakasukdulang hindi makatarungang pagbabaha-bahagi!

Itong mga rebulto na inyong sinasamba ay walang iba kundi mga pangalan lamang na walang anumang ganap na katangian, kundi ito ay mga pangalan lamang na ipinangalan ninyo sa mga ito, kayo at ang inyong mga ninuno, ayon sa inyong maling kagustuhan, na kailanman ay hindi nagbaba ang Allâh (ﷻ) ng katibayan para rito bilang pagpapatunay sa inyong pag-aangkin, na walang sinusunod ang mga

⁴⁰⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴⁰⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

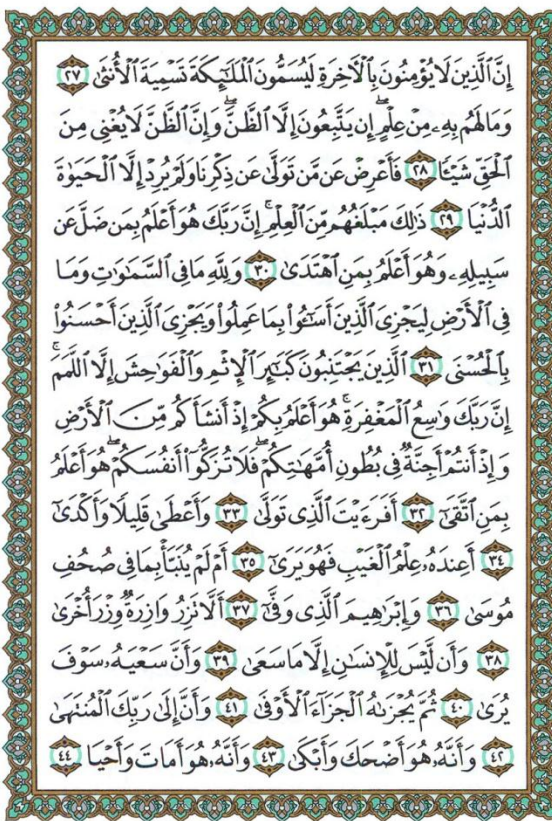
sumasamba ng iba kundi haka-haka lamang at ang lihis na kagustuhan ng kanilang mga sarili na labas sa matuwid na paninindigan, gayong katiyakang dumating sa kanila mula sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ ayon sa pagpapahayag ni Propeta Muhammad (ﷺ), ang anumang bagay na nandoroon ang Patnubay para sa kanila subalit ito ay hindi nila napakinabangan!

24-25. O wala sa kakayahan ng tao ang anumang hinahangad niyang tulong mula sa kanyang mga sinasamba o sa ibang bagay na pinagnanasaan ng kanyang sarili kundi Bukod-Tangi lamang na Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang anumang bagay sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

26. At karamihan sa mga anghel sa mga kalangitan, gaano man kataas ang kanilang mga antas ay walang pakinabang ang kanilang pamamagitan maliban kung pahintulutan sila ng Allâh (ﷻ) na mamagitan o tutulong, at naging kalugud-lugod sa Allâh (ﷻ) ang sinuman na kanilang tutulungan.

سورة النجم

الجزء ٢٧

27-28. Ang mga yaong hindi naniwala sa buhay sa Kabilang-Buhay na mga walang pananampalatayang Arabo at hindi nila ito pinaghandaan ay pinangalanan nila ang mga anghel ng pangalang kababaihan; dahil sa kanilang kamangmangan na paniniwala na ang mga anghel ay kababaihan, na ang mga ito ay mga anak na kababaihan (daw) ng Allâh (ﷻ). At wala silang anumang tamang kaalaman na nagpapatunay ng kanilang sinabi, kundi ang sinusunod lamang nila ay haka-haka na walang anumang kabuluhan, na walang pag-aalinlangang kailanman ang haka-haka ay hindi maaaring ipanghalili sa katotohanan.

29-30. Na kung kaya, pabayaang mo na, O Muhammad (ﷺ), ang sinumang lumayo mula sa Aming Paalaala na ito ay ang Dakilang Qur'ân, at wala siyang hangarin kundi makamundong buhay lamang. At ito lamang ang inabot ng

kanilang kaalaman at hangarin. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb'⁴⁰⁷ ang Ganap na Nakaaalam kung sinuman ang lumihis mula sa katotohanan at Ganap na Nakaaalam sa sinumang sumunod at sinunod ang Daan ng Islâm.

Dito sa talatang ito ang matinding babala sa mga masasama na tumalikod sa pagsunod sa Qur'ân o sa Aklat ng Allâh (ﷻ) at sa 'Sunnah' ni Propeta Muhammad (ﷺ), na mas higit na pinili nila ang kagustuhan ng kanilang mga sarili at kapakinabangan ng makamundong buhay kaysa sa Kabilang-Buhay.

31-32. Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang kaharian sa anumang nasa mga kalangitan at anumang nasa kalupaan; upang tumbasan Niya ang sinumang gumawa ng masama sa pamamagitan ng pagpaparusa sa kanila ayon sa kanilang nagawang kasamaan, at tutumbasan din ang sinumang gumawa ng mabuti ng 'Al-Jannah'.⁴⁰⁸

⁴⁰⁷ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴⁰⁸ Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

Sila na mga yaong nilalayuan (iniiwasan) ang mga malalaking kasalanan at mga mahalay na gawain maliban sa mga maliliit na kamalian na ito ay ang mga maliliit na kasalanan na hindi sinasadya ang pagsagawa nito, at kasama ang pagsagawa ng mga obligado at pag-iwas ng mga ipinagbawal ay pinatatawad ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang mga ito at sila ay pagtatakpan ng Allâh (ﷻ). Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ ay malawak ang Kanyang kapatawaran, na Siya ang Ganap na Nakaaalam sa inyong kalagayan noong paglikha pa lamang Niya ng inyong ama na si Âdam mula sa alabok, at noong kayo ay mga sanggol na nasa sinapupunan pa lamang ng inyong mga ina, na kung kaya, huwag ninyong labis-labis na purihin ang inyong mga sarili at huwag ninyong iangat at itangi ang lubos na kalinisan sa inyong mga sarili; dahil Siya ang Ganap na Nakaaalam kung sinuman ang makaliligtas sa Kanyang parusa na umiwas sa paglabag sa Kanya mula sa Kanyang mga alipin.

33-34. Di mo ba napagmasdan, O Muhammad (ﷺ), siya na tumalikod sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at nagbigay ng kakaunti lamang mula sa kanyang kayamanan, pagkatapos ay tumigil na siya sa pagbigay at hindi na nagkawanggawa?

35. Siya ba na tumigil sa pagbibigay ng kawanggawa ay may kaalaman hinggil sa ‘*Ghayb*’ (bagay na di-nakikita), na nabatid niya na mauubusan siya ng kayamanan kapag siya ay patuloy na nagkawanggawa, na nakikita niya ito sa pamamagitan ng kanyang mga mata, na kung kaya, siya ay tumigil sa pagsagawa nito? Ang katotohanan ay hindi ang kanyang inaakala, kundi kaya siya tumigil sa pagkakawanggawa at pagiging mabuti sa kamag-anak ay dahil sa siya ay maramot at gahaman.

36-37. Hindi ba nakarating sa kanya ang kuwento na nasa ‘*Tawrah*’ ni Mousã (ﷺ) at sa Aklat ni Ibrâhim (ﷺ) na tinupad niya ang anumang ipinag-utos sa kanya at ipinarating niya ang mensahe?

38-39. Na hindi paparusahan ang sinuman sa kasalanan ng iba, at walang sinuman ang aako sa anumang kasalanan ng iba, at katiyakang hindi magkakaroon ang sinumang tao ng kabayaran maliban sa kung ano ang ginawa ng kanyang sarili dahil sa kanyang pagsusumigasig.

40. At katiyakang ang kanyang pinagsumigasigan ay makikita niya sa Kabilang-Buhay na maihihiwalay ang mabuti mula sa masama; bilang parangal sa gumawa ng kabutihan at pag-aalipusta sa gumawa ng masama.

41-42. Pagkatapos ay tutumbasan ang tao sa kanyang nagawa ng ganap at karapat-dapat na pagtutumbas sa lahat ng kanyang nagawa, at katiyakang sa dakong huli sa

Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’⁴⁰⁹ O Muhammad (ﷺ), tutungo ang lahat ng nilikha sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

43. At katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay pinasaya Niya ang sinuman na Kanyang nais dito sa daigdig dahil sa kasiyahan na ipinagkaloob sa kanya at pinaluha Niya ang sinuman na Kanyang nais dahil sa kanyang suliranin na sinanhi Niya sa kanya.

44. At katiyakan, ang Allâh (ﷻ), Siya ang nagsasanhi ng kamatayan sa sinuman na Kanyang nais na mamatay mula sa Kanyang nilikha, at nagbibigay ng buhay sa sinuman na Kanyang nais na mabuhay mula sa kanila, na kung kaya, Siya ang Bukod-Tangi na nagbibigay ng buhay at nagsasanhi ng kamatayan.

⁴⁰⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

45-46. At katiyakang Siya ang lumikha ng magkapis: lalaki at babae mula sa tao at hayop, sa pamamagitan ng ‘*Nutfah*’ – punla na ibinubuga sa sinapupunan.

47. At katiyakang nasa sa Kanya ang ganap na kapasyahan sa pagbubuhay na mag-uli pagkatapos ng kanilang kamatayan, na ito ay pagbabalik muli (o pagbuhay na mag-uli) sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

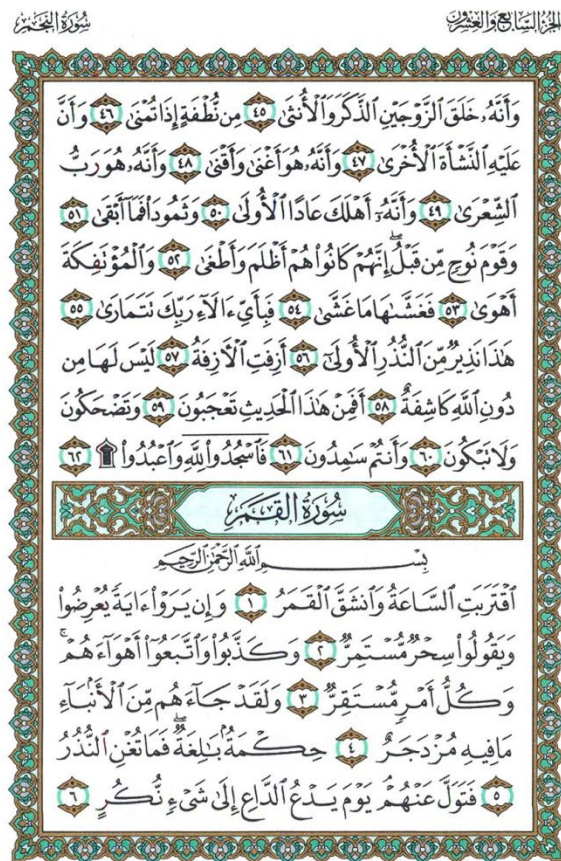
48. At katiyakang pinagkakalooban Niya ng masaganang kayamanan ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga nilikha at pinasaya sila sa pamamagitan nito, at ganoon din, pinagkakalooban Niya ng kakaunti ang sinuman na Kanyang nais.

49. At katiyakang Siya ang ‘*Rabb*’ ng bituin na “*Ash-Shi`râ*” (isinaling ‘*Sirius*’) na ito ay bituin na napakaliwanag, na ilan sa mga mangmang noong kapanahunan ng ‘*Jahiliyyah*’ (o kamangmangan) ay kanila itong sinasamba bukod sa Allâh.

50-54. At katiyakan, Siya ang pumuksa noon kina `Âd na sila ay yaong sambayanan ni Hûd, at pumuksa rin kina *Thamoud* na sila ay yaong sambayanan ni Sâleh, na walang sinuman ang natira sa kanila. At bago pa roon ay pinuksa rin Niya ang sambayanan ni Nûh.

Katiyakan, sila ang mga sukdulan ang kasamaan sa pamamagitan ng kanilang paghihimagsik at napakatindi ng kanilang paglabag kaysa sa mga dumating pa pagkatapos nila, at gayundin ang pamayanan ng sambayanan ni Lût na itinaob ito ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na inilagay Niya ang nasa itaas sa ibaba at pinaulanan Niya ng matinding pagpapaulan ng mga luwad na bato.

55. Kung gayon, alin pa ba sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*,’ O ikaw na tao, ang hindi mo pinaniniwalaan na iyong pinag-aalinlanganan?

56. Itong tagapagbabala na si Muhammad (ﷺ) ay nagbabala sa inyo hinggil sa katotohanan, na ganito rin ang mga babala ng mga Propeta na nauna sa kanya, na kung kaya, hindi siya kaiba sa mga naunang Sugo.

57-58. Malapit na ang Pagkabuhay na Mag-uli at papalapit nang papalapit ang itinakdang panahon nito, at walang sinuman ang makapipigil nito bukod sa Allâh (ﷻ), at walang nakaaalam ng oras ng pagdating nito bukod sa Kanya.

59-62. Kung gayon, sa Dakilang Qur'ân ba na ito kayo ay namamangha, O kayo na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, sa pagiging totoo nito, at tinatawanan ninyo ito bilang panlalait at pagmamaliit, at hindi kayo napapaluha sa takot mula sa babala nito, bagkus kayo ay naglilibang na tumatalikod mula rito? Na kung kaya, magpatirapa kayo nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) at maging dalisay ang inyong pagsamba sa Kanyang Kaisahan at ipaubaya ninyo ang inyong mga sarili sa Kanya.

سورة القمر ٥٤

LIV – Sûrat Al-Qamar

[Kabanata Al-Qamar – Ang Buwan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh,

ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Malapit na ang pagkagunaw ng daigdig, at nabiyak na ang buwan ng dalawang hati, noong hiniling ng mga walang pananampalataya sa Makkah sa Propeta na magpakita siya sa kanila ng isang tanda, kaya nanalangin siya sa Allâh (ﷻ) at ipinakita ng Allâh (ﷻ) sa kanila ang tandang yaon.

2. At kahit pa makita ng mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh – ang katibayan at tanda na nagpapatotoo sa pagiging Sugo ni Propeta Muhammad (ﷺ), ay tatalikuran pa rin ang paniniwala sa kanya, na sila ay nagpapasinungaling at tumatanggi, na kanilang sinasabi sa paglitaw ng katibayan: “*Ito ay malinaw na salamangka, na maglalaho rin at hindi magtatagal.*”

3. Tinanggihan nila ang Propeta (ﷺ), at sinunod nila ang kanilang ligaw na landas at ang anumang iniudyok sa kanila ng kanilang sariling kagustuhan na pagtanggi, at lahat ng bagay, mabuti man o masama ay matatamo ng gumawa nito sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa paglantad ng gantimpala at kaparusahan.

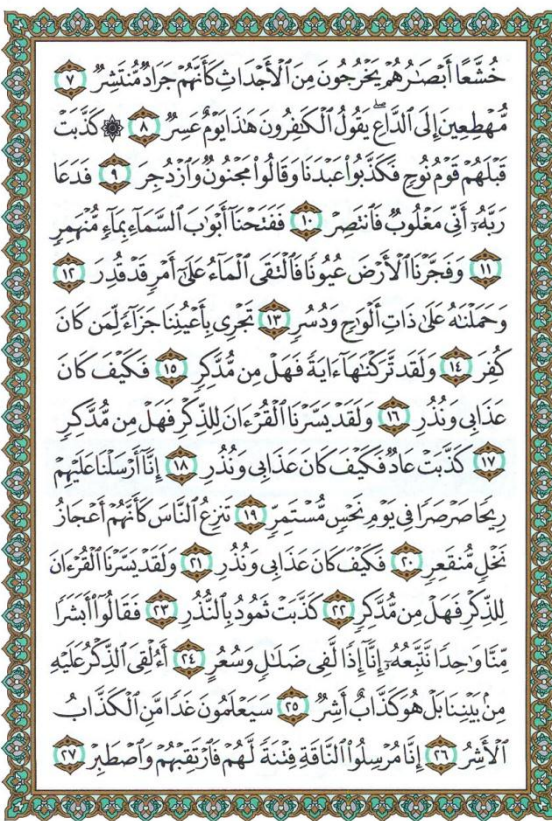
4. At katiyakan, dumating sa mga walang pananampalataya na mga Quraysh ang mga kuwento ng mga naunang tao na di-naniwala sa kanilang mga Sugo at ang anuman na kanilang natamo na kaparusahan, na samakatuwid, sapat na ito upang sila ay pigilin sa di-paniniwala at pagkaligaw.

5. Itong Qur'ân na dala sa kanila ay nagtataglay ng dakila at ganap na karunungan, kung gayon, ano pa bang bagay ang magiging pakinabang ng pagbababala sa mga taong tumanggi at di-naniwala?

6. Na kung kaya, pabayaan mo na sila, O Muhammad (ﷺ), at abangan mo na sa kanila ang pagdating ng dakilang Araw. Na sa Araw na yaon ay mananawagan ang tagapagpanawagan tungo sa kagimbal-gimbal na bagay, na ito ay '*Yawmul Hisâb*' – Araw ng Pagbabayad.

سورة القمر

الجزء ٢٧

7-8. Na abang-aba at mapanglaw ang kanilang mga paningin, na sila ay lumalabas mula sa kanilang mga libingan na may mabilis na pagkalat at paglakad tungo sa lugar ng pagbabayad na para silang mga tipaklong na kumakalat sa himpapawid, na sila ay nagmamadaling tumungo sa lugar na kung saan sila ay tinatawag, na sasabihin ng mga walang pananampalataya: “Ito ay kagimbalingbal na Araw na napakasadhi.”

9. Hindi naniwala noon ang sambayanan ni Nûh na nauna kaysa sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), na tinanggihan nila ang Aming alipin na si Nûh (ﷺ), at kanilang sinabi: “Siya ay nasisiraan ng bait,” at siya ay binalaan nila ng iba’t ibang pagpapahirap, kung hindi siya titigil sa kanyang pag-aanyaya.

10. Na kung kaya, nanalangin si Nûh (ﷺ) sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb:’ “Katiyakan, ako ay mahina sa pakikipaglaban sa kanila, na kung kaya, tulungan Mo ako sa pamamagitan ng pagpaparusa na mula sa Iyo dahil sa kanilang di-paniniwala sa akin.”

11-12. Tinugunan Namin ang kanyang panalangin, at binuksan Namin ang mga pintuan ng kalangitan na bumuhos mula roon ang masaganang tubig (ulan) at pinagbibiyak Namin ang kalupaan na bumulwak mula roon ang iba’t ibang bukal, na kung kaya, nagpang-abot ang tubig ng kalangitan at ang tubig ng kalupaan upang sila ay puksain sa pamamagitan ng itinakda ng Allâh (ﷻ) sa kanila na parusa; bilang pagtumbas sa kanilang ginawang pagsamba ng iba bukod sa Allâh.

13-14. At dinala Namin si Nûh (ﷺ) at ang sinumang sumama sa kanya sa sasakyang pantubig na pinagtagpi-tagpi na mga maninipis na pinagpuputol na kahoy sa pamamagitan ng pagpapako sa mga ito, na ito ay lumalayag sa pamamagitan ng Aming pagmamasid at pangangalaga, at nilunod Namin ang mga walang pananampalataya; bilang kabayaran sa kanila sa di nila paniniwala at bilang

pagtulong kay Nûh. Narito sa talatang ito ang katibayan sa katangian ng Allâh (ﷻ) bilang nagtataglay ng dalawang Mata na ayon sa Kanyang Kamaharlikaan.

15-16. At katiyakan, pinanatili Namin ang kuwento hinggil kay Nûh (ﷺ) at sa kanyang sambayanan bilang aral at katibayan na nagpapatunay sa Aming kapangyarihan sa sinumang darating pa pagkatapos ni Nûh; upang maging aral ito sa kanila at pagpapayo sa anumang nangyari sa mga sambayanan na hindi naniwala sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*,’⁴¹⁰ kung gayon, mayroon bang tatanggap ng paalaala o aral hinggil dito? Samakatuwid, gaano kasidhi ang Aking parusa at Aking babala sa sinumang hindi naniwala sa Akin at tinanggihan ang Aking mga Sugo, at hindi naging aral sa kanya ang anumang dala-dalang mensahe ng mga Propeta? Katotohanan, yaon ay napakasidhing kaparusahan.

17. At katiyakan, ginawa Naming madali ang salita ng Qur’ân upang madaling basahin at maisaulo ito, at gayundin ang mga kahulugan nito upang madaling maintindihan at unawain, sa sinumang nagnanais na makaalaala at pag-aralan, kaya mayroon bang nais na mapaalalahanan nito? Sa talatang ito at sa mga katulad nito na mga talata ay naghihimok sa palagiang pagbabasa ng Qur’an, pag-aaral at pagtuturo nito.

18. Pinasinungalingan ng sambayanan ni `Âd si Hûd, na kung kaya, pinarusahan Namin sila, samakatuwid, dapat na mabatid kung gaano katindi ang parusa Namin sa kanila dahil sa di nila paniniwala, at ang Aking babala sa sinumang tumanggi sa mga Sugo na ipinadala sa kanila at hindi sila pinaniwalaan. Katotohanan, yaon ay napakasidhing kaparusahan.

19-20. Katiyakan, Kami ay nagpadala sa kanila ng malakas na hangin na napakalamig na marahas ang ugong at lakas nito, sa araw na matindi ang kalamidad at kawalang pag-asa na patuloy na kaparusahan at pagkawasak, na tinatangay nito ang mga tao mula sa kanilang mga kinaroroonan at itinatapon sila na pasubsob ang kanilang mga mukha na naging sanhi ng pagkakabaon ng kanilang ulo sa kalupaan at nahihwalay ang kanilang mga ulo sa katawan na naiiwanan ito na nakabaon sa loob ng kalupaan na tulad ng mga puno ng palmera ng datiles na natatanggal ang mga puno nito mula sa pinagbunutan.

21. Kung gayon, gaano ba kasidhi ang Aking parusa sa sinumang hindi naniwala sa Akin, at ang Aking babala sa sinumang tumanggi sa Aking mga Sugo at hindi naniwala sa kanila? Katotohanan, yaon ay napakasidhing kaparusahan.

⁴¹⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

22. At katiyakang ginawa Naming madali ang salita ng Qur'ân para sa pagbabasa at pagsasaulo nito, at ang mga kahulugan nito para sa pag-iintindi at pagsusuri sa sinumang nagnanais na makaalaala at makapulot ng aral, kung gayon mayroon bang nagnanais na makapulot ng aral o makaintindi?

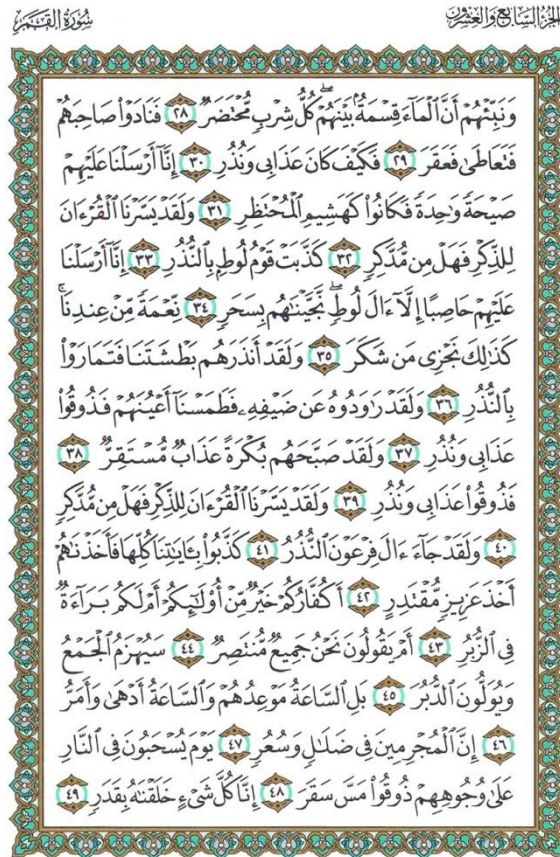
23-24. Tinanggihan ni Thamoud – na sila ang mga sambayanan ni Sâleh – ang mga palatandaan bilang babala sa kanila, at kanilang sinabi: “*Isang tao lamang ba ang aming susundin na mula sa amin na maraming grupo at siya ay nag-iisa lamang? Katiyakan, kung gayon, kami ay nasa pagkaligaw at kasiraan ng bait.*”

25-26. “*Ipinahayag ba sa kanya ang rebelasyon at bukod-tangi siyang pinili sa pagiging Propeta mula sa amin, at siya ay kabilang sa amin? Hindi gayon, kundi siya ay sinungaling na mapagmataas.*” Katiyakan, makikita nila kapag dumating na ang kaparusahan sa kanila rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, kung sino ang sinungaling at mapagmataas.

27. Walang pag-aalinlangang palalabasin Namin ang kamelyong-babae na kanilang hiniling na magmumula sa isang malaking bato; bilang pagsubok sa kanila, na kung kaya, tingnan mo, O Sâleh, ang mangyayari sa kanilang kaparusahan, at magtiis ka sa pag-aanyaya sa kanila at sa kanilang mga pamiminsala.

28. At iparating mo sa kanila, na ang tubig (sa balon) ay hahatiin sa pagitan ng iyong sambayanan at ng babaengkamelyo: isang araw para sa babaengkamelyo at ang isang araw naman ay para sa kanila, ang bawa't isa ay may karapatang uminom o kumuha ng tubig ayon sa kung ano ang itinakdang araw para sa kanya na pagkuha (o pagsalok), at pagbabawalan ang sinumang kukuha ng karapatan ng iba (sa pamamagitan ng pagsalok na hindi ayon sa itinakdang araw para sa kanya).

29-30. At tinawag nila ang isa sa kasama nila upang utusan na saksakin ang kamelyo, kaya kinuha niya ang kamelyo at pagkatapos ay sinaksak niya, na kung kaya, pinarusahan Ko sila. Kung gayon, gaano katindi ang Aking kaparusahan sa kanila dahil sa kanilang di- paniniwala, at ang Aking babala sa sinumang lalabag at tatanggi sa Aking mga Sugo?

31. Katiyakan, ipinadala Namin sa kanila si Anghel Jibril (جبريل), at sumigaw sa kanila ng isang sigaw at kaagad na namatay silang lahat hanggang sa kahuli-hulihan sa kanila, na kung kaya, sila ay parang naging tuyong pananim na inihanda para ipakain sa kamelyo at iba pang mga hayop.

32. Katiyakan, ginawa Naming madali ang salita ng Qur'ân para sa pagbabasa at pagsasaulo nito, at gayundin ang mga kahulugan nito para sa pag-iintindi at pagsusuri sa sinumang nagnanais ng paalaala at aral; kung gayon, mayroon bang nagnanais ng paalaala?

33. Pinasinungalingan ng sambayanan ni Lût ang mga palatandaan ng Allâh (الله) na ipinadala bilang babala sa kanila.

34-35. At katiyakan, nagpadala Kami sa kanila ng mga luwad na bato bilang parusa maliban sa pamilya ni Lût, dahil iniligtas Namin sila mula sa parusa sa dulo ng gabi bilang biyaya na mula sa Amin para sa kanila, kung paano Namin ginantimpalaan si

Lût (لوط) at ang kanyang pamilya at biniyayaan, na sila ay iniligtas Namin mula sa Aming kaparusahan ay ganoon din Namin gagantimpalaan ang sinumang naniwala at nagpasalamat sa Amin.

36. At katiyakan, binalaan ang kanyang sambayanan sa galit at parusa ng Allâh (ﷻ), subalit hindi sila nakinig sa kanya, sa halip sila ay nag-alinlangan at hindi ito pinaniwalaan.

37. At katiyakan, hiniling nila sa kanya na gawin ang kahalayan sa kanyang panauhin na mga anghel, subalit binulag Namin ang kanilang mga paningin kaya wala silang anumang nakita, kung gayon, lasapin ninyo ang Aking parusa at ang Aking babala na ibinabala sa inyo ni Lût.

38-39. At katiyakan, dumating sa kanila sa oras ng umaga ang parusa na patuloy na nanatili sa kanila hanggang sila ay makarating sa kaparusahan sa Kabilang-Buhay, at ang parusang yaon ay pagbabato sa kanila ng luwad at pagbaligtad ng kanilang bayan sa pamamagitan ng pagtaas o pagtaob ng ilalim nito sa kanila, kung kaya, lasapin ninyo ang Aking parusa na ibinabala Ko sa inyo; dahil sa inyong di-paniniwala at pagtanggi, at ang Aking babala na ibinabala sa inyo ni Lût.

40. At katiyakang ginawa Naming madali ang salita ng Dakilang Qur'ân para sa pagbibigkas at pagsasaulo nito, at ang kahulugan nito upang maintindihan at suriin ng sinumang nagnanais ng paalaala, kung gayon, mayroon bang nagnanais ng paalaala?

41. At katiyakan, dumating sa mga tagasunod ni Fir'âwn at sa kanyang sambayanan ang Aming babala na parusa sa kanila dahil sa kanilang di-paniniwala.

42. Tinanggihan nila ang lahat ng Aming palatandaan na nagpapatunay sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagiging Propeta ng Aming mga ipinadala, na kung kaya, pinarusahan Namin sila ng parusang makapangyarihan na hindi nagagapi, na itinakda sa sinuman na Kanyang nais na parusahan.

43. Ang mga walang pananampalataya ba mula sa inyo, O kayong mga Quraysh, ay mas nakahihigit kaysa sa mga nabanggit na mga tao na nauna sa inyo, na sila ay pinuksa dahil sa kanilang di-paniniwala? O di kaya ay mayroon ba kayong patunay o katibayan na naitala sa mga Banal na Aklat na ipinahayag sa mga Propeta na kayo ay ligtas mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ)?

44. O kanila bang sinasabi na mga hindi naniwala (na taga-Makkah) mula sa Makkah: *“Kami ay marami sa bilang, mga matatatag at matatalino na nagkakaisa, at kami ay grupo na mapagwagi at hindi kami magagapi ng sinumang nagnanais sa amin na gumawa ng kasamaan.”*

45. Walang pag-aalinlangan, magagapi ang grupo ng mga walang pananampalataya sa Makkah sa kanilang pakikipaglaban sa mga mananampalataya, at sila ay tatakas sa labanan, at katiyakang ito ay naganap sa araw ng Badr.

46. Hindi ang kanilang inaakala ang siyang katotohanan kundi ang Oras ng pagkagunaw ng daigdig ang itinakdang araw para sa kanila upang sila ay pagbayarin ng karapat-dapat na kabayaran para sa kanila, at ang oras na yaon ay higit na masidhi kaysa sa nangyari sa kanilang kaparusahan sa araw ng Badr.

47-48. Katiyakan, ang mga masasama ay nasa pagkaligaw mula sa katotohanan, at paghihirap at kaparusahan. Sa araw na sila ay kakaladkarin tungo sa Impiyerno sa pamamagitan ng kanilang mga mukha at sasabihin sa kanila: *“Lasapin ninyo ang sidhi ng kaparusahan ng Impiyerno.”*

49. Katiyakan, ang lahat ng bagay ay nilikha Namin sa ganap at tamang pagkakatakda at pinagpasyahan Namin, at nauna na sa Aming kalaaman ang hinggil dito.

50. At anuman ang Aming iniutos hinggil sa isang bagay kapag ito ay nais Namin ay walang iba kundi sasabihin lamang Namin ang isang salita, na ito ay ‘*Kun fayakun*’ – “*Mangyari*” at ito ay kaagad na mangyayari, na katumbas lamang ng pagkurap ng isang mata, at hindi yaon maiaantala ng kahit na isang saglit.

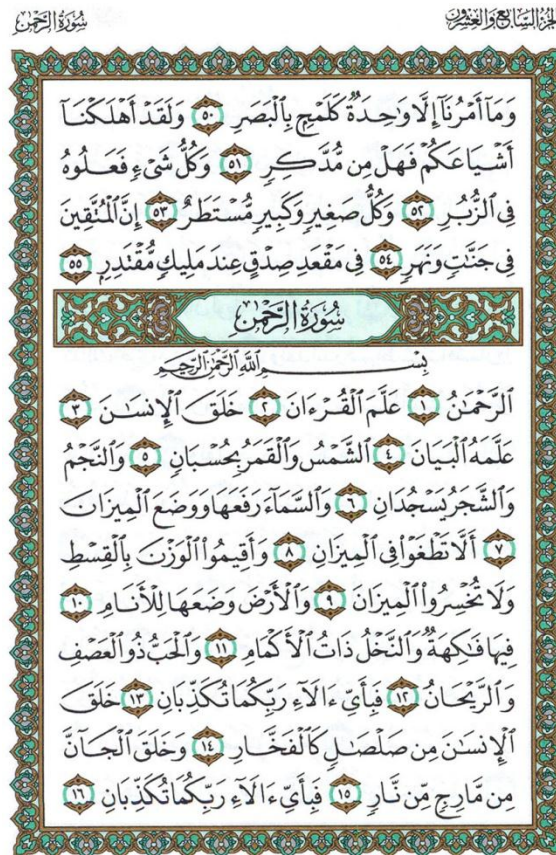
51. Katiyakan, pinuksa Namin ang mga katulad nila sa di-paniniwala na naunang mga tao, kung gayon, mayroon bang nais ng paalaala sa anumang nangyari sa kanila na galit ng Allâh at parusa?

52. At ang lahat ng bagay na ginawa ng mga nauna na mga katulad ninyo, mabuti man o masama ay naitala sa Aklat na itinala ng mga tagapagsulat.

53. At lahat ng maliit at malaki na kanilang nagawa ay naitala sa kanilang talaan at ayon doon sila ay tutumbasan.

54. Katiyakan, ang mga may takot sa Allâh ay nasa kalagitnaan ng mga dakilang Hardin at mga malalawak na Ilog sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

55. Na nasa makatotohanang upuan na walang anumang salita roon na walang kabuluhan at walang anumang kasalanan na magaganap, at sila ay nasa Allâh (ﷻ) na Dakilang Hari, Tagapaglikha ng lahat ng bagay at nagtakda sa lahat ng bagay, luwalhati sa Kanya na Kataas-taasan.

سورة الرحمن ٥٥

LV – Sûrat Ar-Rahmân

[Kabanata Ar-Rahmân – Ang Pinakamahabagin]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-2. Ang Allâh na Pinakamahabagin (ﷻ) ang Siyang nagturo sa tao ng Dakilang Qur'ân; upang madali niya itong mabigkas, isaulo at maintindihan ang kahulugan nito.

3-4. Nilikha Niya ang tao na tinuruan Niya ng napakahusay na pagpapahayag sa anumang nais niyang ipahayag at hinggil dito siya ay namumukod-tangi sa iba.

5. Ang araw at ang buwan ay tumatakbo na nagsasalitan ayon sa ganap na pagkasukat sa dinaraan nito na hindi nagkakasalungatan at hindi nagagalaw (o hindi nawawala) sa kaayusan nito.

6. Ang mga bituin na nasa kalangitan o di kaya ay mga halaman na sumisibol mula sa kalupaan na walang mga tangkay at ang mga puno na tumutubo sa kalupaan ay nakikilala ng mga ito ang Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb'⁴¹¹ at ang mga ito ay nagpapatirapa para sa Allâh (ﷻ) at nagpapasailalim sa anumang kaparaanan na pagkalikha sa mga ito na ikinabubuti ng mga tao na alipin ng Allâh at nasa kanilang kapakinabangan.

7. At ang kalangitan ay itinaas sa ibabaw ng kalupaan, at inilagay sa kalupaan ang makatarungang batas na ito ay Kanyang ipinag-utos at itinala upang sundin ng Kanyang mga alipin.

8-9. Upang hindi kayo magmamalabis at di-mandadaya sa timbang sa mga taong pinakikitunguhan, na kung kaya, sundin ninyo ang makatarungang pagtitimbang at huwag ninyong dayain ang timbangan kapag nagtimbang kayo sa mga tao.

10-12. At ang kalupaan ay Kanyang inilagay at ginawang palatag; upang manatili rito ang Kanyang mga nilikha. Nandirito ang mga prutas, at puno ng palmera ng datiles na naglalabas ng ubod na pinagmumulan sa pamamagitan nito ng mga bunga, at mga butil na may mga balat at dahon; bilang kabuhayan para sa inyo at sa inyong mga inaalagaang hayop, at mayroon ding mga tumutubong matatamis na mababangong pananim.

13. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao? At napakaganda ng sagot ng mga 'jinn' noong binigkas sa kanila ng Propeta ang

⁴¹¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

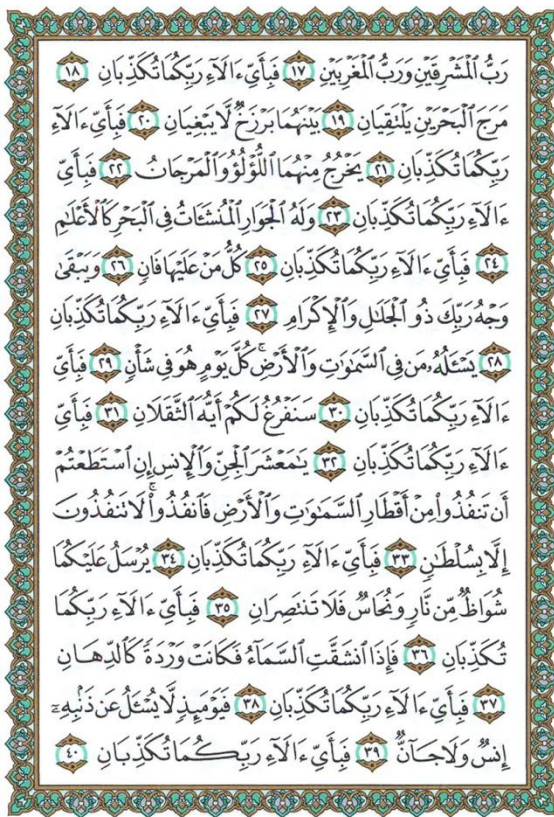
kabanata at sa tuwing mabibigkas ang mga ganitong talata, kanilang sinabi: “*Walang anuman sa mga biyaya ng aming ‘Rabb’ ang aming tinatanggihan, na kung kaya, sa Iyo lamang, O Allâh (ﷻ), ang aming papuri.*” At nararapat na ganito ang sinumang alipin ng Allâh na kapag binigkas sa kanya ang mga biyaya ng Allâh (ﷻ) at Kanyang mga palatandaan ay kanyang aaminin at pasasalamatan niya ang Allâh (ﷻ) at pupurihin niya.

14-15. Nilikha ang ama ng sangkatauhan, na si Âdam mula sa may tunog na luwad na katulad ng palayok na gawa sa luwad, at nilikha naman si Iblees na siya ay kabilang sa mga ‘*jinn*,’ mula sa walang usok na lagablab ng apoy na pinaghalu-halo.

16. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

سورة الرحمن

الرحمن الرحيم

nagtatagpo sa isa't isa.

17. Ang Allâh (ﷻ), Siya ang 'Rabb'⁴¹² na Nagmamay-ari ng dalawang sinisikatan ng araw sa taglamig at tag-init, na Tagapagmay-ari rin ng nilulubugan nito sa dalawang panahong yaon, at dahil lahat ng ito ay nasa ilalim ng Kanyang Pangangasiwa at Pangangalaga.

18. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

19-20. Malayang pinagtagpo ng Allâh (ﷻ) ang tubig ng dalawang karagatan – tabang at maalat – na ito ay nagtatagpo na mayroong itong harang na dinakikita na ito ay hindi naghahalo sa isa't isa na hindi nawawala ang katangian ng bawat isa nito, sa halip ay napanatili ang tabang bilang tabang at ang alat bilang alat kahit ang mga ito ay

21. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

22. Lumalabas mula sa dalawang karagatan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) ang dalawang bagay, perlas at koraless o 'coral.'

23. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

24. Pagmamay-ari Niya ang mga malalaking sasakyang-pandagat na kasinlaki ng mga bundok na naglalayag sa karagatan sa kapakinabangan ng tao na napakataas ang mga layag nito na mga bakal.

⁴¹²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

25. Kung gayon alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴¹³ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

26-27. Lahat ng nasa ibabaw ng kalupaan na nilikha ay mamamatay, at ang Mukha ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ na punung-puno ng kadakilaan, kamaharlikaan, karangalan at kabaitan ay mananatili magpasawalang-hanggan. Dito sa talatang ito ang katibayan sa katangian ng Allâh (ﷻ) na Siya ay mayroong Mukha na angkop at karapat-dapat lamang sa Kanya na walang paghahambing sa Kanyang mga nilikha at pagtatanong kung paano ang pagiging gayon nito.

28. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

29. Nagsusumamo ang lahat ng mga nasa kalangitan at kalupaan hinggil sa kanilang mga pangangailangan, na walang sinuman sa kanila ang hindi nangangailangan sa Allâh (ﷻ). Sa bawa’t araw, Siya ay nakikitungo sa mga ganitong bagay: pag-aangat o pagbababa ng sinuman, pagkakaloob o pagkakait, pagbibigay ng buhay o pagsasanhi ng kamatayan.

30. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

31. At walang pag-aalinlangan, Kami ay nakatuon sa pagkukuwenta at pagtutumbas sa inyong mga gawain na inyong ginawa sa daigdig, O kayong mga tao at mga ‘*jinn*,’ at paparusahan Namin ang mga masasama, at gagantimpalaan Namin ang mga sumunod.

32. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

33-34. O kayong grupo ng mga ‘*jinn*’ at mga tao! Kung may kakayahan kayo na takasan at lampasan ang hangganan at ang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) na kayo ay hanggang doon lamang, na lalampasan ninyo ang lugar ng mga kalangitan at kalupaan ay gawin ninyo, subalit wala kayong kakayahan hinggil dito maliban na lamang sa pamamagitan ng kapangyarihan, katibayan at kautusan na mula sa Allâh (ﷻ). (Paano ito mangyayari sa inyo samantalang wala kayong kakayahan na makapagdulot ng kapinsalaan at kapakinabangan sa inyong mga sarili?) Kung gayon,

⁴¹³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

35-36. Ipapadala laban sa inyong dalawa, ang walang usok na naglalagablab na apoy at purong tanso, na ibubuhos sa inyong mga ulunan, at hindi kayo magkakaroon ng kakayahan na mapangalagaan ang inyong mga sarili sa isa’t isa ni makapagtulungan, O kayo na mga ‘*jinn*’ at mga tao. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

37. At kapag nabiyak na ang kalangitan at nawarak na sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na ito ay magiging kulay pula na katulad ng rosas na magiging parang kumukulong mantika at lusaw na tanso; dahil sa kasidhian at sa kagimbal-gimbal na mangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

38. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

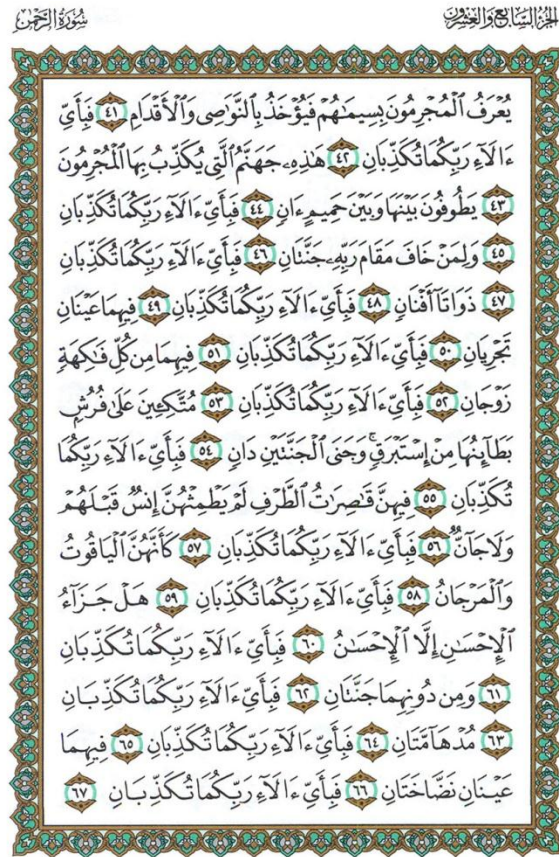
39. Na kung kaya, sa Araw na yaon ay hindi na tatanungin ng mga anghel ang mga masasama na mula sa tao at ‘*jinn*’ hinggil sa kanilang kasalanan.

40. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

41. Na malalaman ng mga anghel ang mga masasama dahil sa kanilang mga tanda, kaya sila ay dadakmain sa kanilang mga ulunan at mga paa at itatapon sila sa Impiyerno.

42. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘jinn’ at mga tao?

43-44. Sasabihin sa kanila na mga masasama bilang pag-aalipusta sa kanila: “Ito ang Impiyerno na hindi pinaniwalaan ng mga masasama at kanilang tinanggihan noong sila ay nasa daigdig: sila ay magsasalit-salitan mula sa parusa sa pagitan ng naglalagablab na Apoy at sa pagpapainom sa kanila ng napakasidhing kumukulong inumin, na magkakaputul-putol ang kanilang mga bituka dahil sa sidhi ng init nito.”

45. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘jinn’ at mga tao?

46. At para naman sa natakot sa Allâh mula sa Kanyang mga alipin na mga tao at mga ‘jinn,’ na natakot sa kanyang pakikipagharap sa Allâh (ﷻ), kaya siya ay naniwala at sumunod at iniwasan ang mga kasalanan, para sa kanya ay dalawang Hardin.

47. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘jinn’ at mga tao?

48. At ang dalawang Hardin ay may mga sanga na mga magaganda at malalawak na nakalatag ang pagkakasanga-sanga ng mga ito na may mga prutas.

49. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴¹⁴ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

50. Nasa dalawang Hardin na yaon ang dalawang ilog na malayang umaagos sa pagitan nito.

51. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

52. At nasa dalawang Hardin ding yaon ang bawa’t uri ng prutas na magkapis.

53. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

54. At para sa kanila na natakot sa kanilang pakikipagharap sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*,’ ang dalawang Hardin na roon sila’y magpakasaya, na sila ay mga nakasandal sa higaan na may mga nakahelera na mga makakapal na sutla na may mga burda, at ang mga bunga ng dalawang Hardin ay malalapit sa kanila na abot-kamay.

55. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

56. At nandoroon sa mga higaan na yaon ang kanilang mga asawa, na ang kanilang paningin ay para lamang sa kanilang mga asawa, at hindi sila tumitingin sa iba, na sapat sa kanila ang kanilang kinalalagyan, na hindi sila nahipo (o nagalaw) ng kahit na sinumang tao o ‘*jinn*’ bago ang kanilang mga sariling asawa.

57. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

58. At katulad nila na mga asawa na mga dilag na kababaihan sa ‘*Al-Jannah*,’⁴¹⁵ na mga ‘*Hoor*’ ay parang silang mga perlas at mga ‘*coral*’ dahil sa linis at ganda nila.

59. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

⁴¹⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴¹⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

60-61. Hindi ba ang nararapat lamang na gantimpala sa sinumang gumawa ng kabutihan sa daigdig ay walang iba kundi mabuti rin ang karapat-dapat na para sa kanya, na ito ay ‘*Al-Jannah*’ sa Kabilang-Buhay?

Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴¹⁶ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

62-63. At bukod pa sa dalawang Hardin na nabanggit ay mayroon pang dalawang panibagong Hardin. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

64-65. Ang dalawang (panibagong) Hardin na ito ay luntian, at sa katunayan dahil sa tindi ng pagiging luntian nito ay halos mangitim na ito. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

66-67. At nandoroon sa dalawang Hardin na yaon ang bukal na bumubulwak ang tubig na walang patid. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

⁴¹⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

68. Nasa dalawang Hardin ding yaon ang iba't ibang uri ng prutas, mga puno ng palmera ng mga datiles at 'Rommân' – 'Pomegranates' o granada.

69. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,'⁴¹⁷ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

70. At nasa apat na Hardin na yaon ang mga asawang ubod ng bait at ganda at maamo ang kanilang mga mukha.

71. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

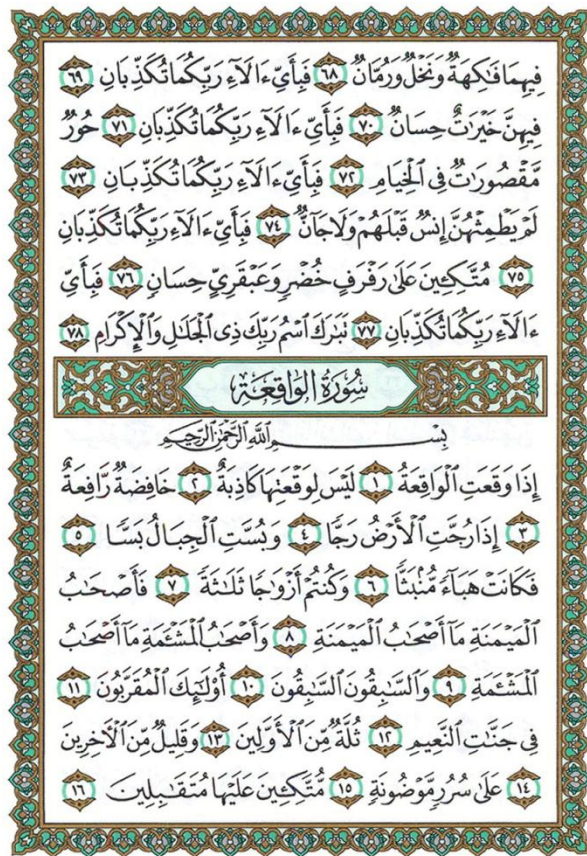
72. Mga 'Hoor' (mga magagandang dilag na mga kababaihan) – sila ay nakatago at pinangalagaan na nasa mga pabilyon o tolda.

73. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

74. Hindi kailanman nahipo (o nagalaw) ang mga 'Hoor' na ito ng kahit na sinumang tao at 'jinn' bago ang pagkatakda sa mga asawa nila na kalalakihan.

75. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong 'Rabb,' na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga 'jinn' at mga tao?

76. Sila ay nakasandal sa mga unan na kulay berde at mga magagandang higaan.

⁴¹⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

77. Kung gayon, alin sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴¹⁸ na pangrelihiyon at makamundo ang inyong tinatanggihan, O kayong mga ‘*jinn*’ at mga tao?

78. Napakasagana na biyaya sa Pangalan ng iyong ‘*Rabb*’ at Napakasaganang kabutihan, na Siya ang Tagapagmay-ari ng Kadakilaan at Ganap na Karangalan at Ganap na Kabaitan sa Kanyang mga pinakamamahala at malalapit Niyang mga alipin.

سورة الواقعة ٥٦

LVI – Sûrat Al-Wâqi`ah

[Kabanata Al-Wâqi`ah – Ang Matinding Pangyayari]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-3. Kapag naganap na ang Araw ng Muling Pagkabuhay ay wala nang sinupaman ang maaaring makapagpasinungaling sa pangyayaring ito, at ang pangyayaring ito ay magpapahamak sa mga kumalaban sa Allâh (ﷻ) sa Impiyerno, at mag-aangat sa Kanyang pinakamamahala at malalapit na alipin sa ‘*Al-Jannah*.’⁴¹⁹

4-6. At kapag niyanig ang kalupaan ng matinding pagkayanig, at dinurog ang mga kabundukan ng tunay na pagkadurog at ang mga ito ay magiging mga pulbos na parang alikabok na lamang na lumulutang sa kalawakan na ikinakalat ng hangin.

7. At kayong lahat, O sangkatauhan, ay nasa tatlong grupo:

8-9. Ang mga yaong nasa Kanang Bahagi – sila ang mga taong matataas ang antas at napakadakila ang kanilang kinalalagyan, at ang mga yaong nasa Kaliwang Bahagi – sila ay yaong mga abang-aba at napakababa ng kanilang antas at napakasama ng kanilang kalagayan.

⁴¹⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

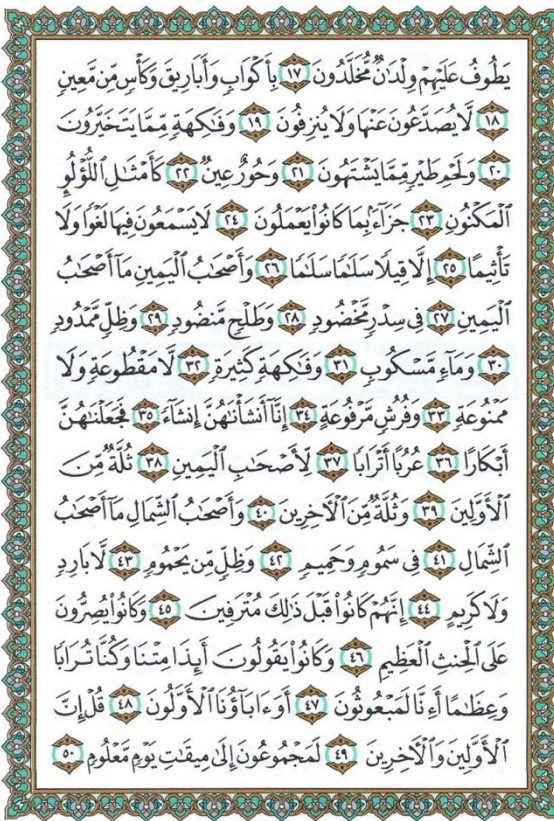
⁴¹⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

10-12. At ang mga nangunguna tungo sa kabutihan sa daigdig ay sila rin ang mangunguna tungo sa matataas na antas sa Kabilang-Buhay, at sila ang tunay na mga malalapit sa Allâh (ﷻ) na mga '*Al-Muqarrabun*' ay papapasukin sila ng Allâh (ﷻ) na kanilang '*Rabb*' sa mga Hardin ng Kaligayahan.

13-16. Na papasok doon ang maraming grupo na mula sa unang henerasyon na nanguna sa kabutihan mula sa sambayanan ni Muhammad, at ang iba pa sa kanila ay mula sa ibang sambayanan ng mga Propeta at Sugo, at ang ilan pa sa kanila ay magmumula sa dulo ng henerasyon na sambayanan ni Muhammad, na silang lahat ay nasa mga trono na pinalamutian ng ginto na sila ay mga nakasandal doon na nakaharap sila sa isa't isa.

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

الْمَلَأَ النَّارَ وَالْجَنَّةَ

17-19. Nakapalibot sa kanila ang mga kabataan na tagapagsilbi na hindi tumatanda at hindi namamatay, na dala-dala nila ang mga kopita at mga pitsel ('jug') at mga baso na mayroong umaapaw na alak na nagmula sa ilog sa 'Al-Jannah'⁴²⁰ na hindi nakalalasing at hindi nakalalango (di-nakahihilo).

20-24. At nakapalibot pa rin sa kanila ang mga tagapagsilbing kabataan na dala-dala nila ang kanilang pagpipilian na mga prutas, karne ng mga ibon na kalugud-lugod sa kanilang mga sarili. At para pa rin sa kanila ang mga dilag na kababaihan na malalawak at kaibig-ibig ang kanilang mga mata na katulad ng perlas na pinangalagaan sa loob ng lagayan o kabibi ('clam') nito, dahil sa linis at ganda nito; bilang gantimpala sa kanila sa kanilang nagawang kabutihan sa daigdig.

25-26. Wala silang maririnig sa 'Al-Jannah' (Hardin) na anumang walang kabuluhan at masasamang mga salita at mga bagay na di-maganda sa pandinig maliban sa mapayapang mga salita na hindi nasasamahan ng anumang kamalian at mga makasalanang salita, at magbabatian ng 'Salâm' sa kanila ang isa't isa.

27-34. At ang mga yaong 'As-hâ-bul Ya-meen' naman ay napakadakila ng kanilang kinalalagyan at gantimpala na sila ay nasa 'Puno ng Sidr' na walang tinik, at mga puno ng saging na magkakakumpul-kumpul, at nasa lilim na patuloy na walang katapusan, at sa tubig na patuloy na dumadaloy na walang tigil, at masaganang mga prutas na walang pagkaubos at walang sinuman ang makapipigil sa kanila mula rito na abutin o kunin, at nasa ibabaw ng mga trono ang kumpletong gamit pampahingahan.

35-38. Katiyakan, nilikha Namin sila na mga dilag na kababaihan ng 'Al-Jannah' (Hardin) bilang natatanging pagkalikha na hindi katulad ng pagkalikha sa mga

⁴²⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

kababaihan sa daigdig dahil ganap ang pagkalikha sa kanila na wala nang hanggan, at ginawa Namin sila na mga dalaga at birhen na walang bata at matanda sa kanila kundi nasa katamtaman at pare-parehong edad na kaakit-akit sa kanilang mga asawa, na ginawa sila para sa mga ‘Ashâbul Yameen.’

39-40. At ang maraming grupo sa kanila ay mula sa mga naunang henerasyon, at gayundin, ang ilan pang maraming grupo sa kanila ay mula sa mga nahuling henerasyon.

41-44. At ang mga nasa gawing kaliwa (‘As-hâ-bush Shi-mâl’) naman ay napakasama ng kanilang kalagayan at ng kanilang kaparusahan, na sila ay nasa napakainit na hangin na mula sa init ng Impiyernong-Apoy na halos nalalagutan sila ng hininga dahil sa dala ng hangin, at nasa mainit na tubig na kumukulo sa pinakasukdulang init nito at nasa lilim ng usok na napakaitim na wala kang matatamo na kahit na anumang lamig ni ginhawa.

45. Dahil walang pag-aalinlangan, sila sa daigdig ay nagpakasarap sa mga ipinagbabawal at tinalikuran nila ang dala-dala ng mga Sugo na mensahe.

46. At sila ay nanatili sa di-paniniwala sa Allâh at pagsamba ng iba bukod sa Kanya at sa pagsagawa ng kasalanan, at hindi sila naghangad na magbalik-loob sa Allâh (ﷻ).

47. At sinasabi nila noon bilang pagtanggì nila sa pagkabuhay na mag-uli: “*Bubuhayin ba tayong mag-uli kapag namatay na tayo at naging alabok na at ang ating mga buto ay nagkandudurug-durog na?*” At ito ay dahil sa hindi sila naniniwala na mayroong pagkabuhay na mag-uli.

48. “*Bubuhayin ba tayo na mag-uli, tayo at ang ating mga ninuno na nauna kaysa sa atin na naging alabok na at sumama na ito sa kalupaan?*”

49-50. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “*Oo, ang mga yaong nauna at mga nahuling henerasyon mula sa angkan ni Âdam ay walang pag-aalinlangang titipunin silang lahat sa isang araw na nakatakda nang magkakasabay, na ito ay ang Araw ng Muling Pagkabuhay.*”

51-55. Pagkatapos, katiyakan, kayo na mga ligaw mula sa tamang landas na hindi pinaniwalaan ang babala ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang pangako ay walang pag-aalinlangan na kakain kayo mula sa puno ng 'Zaqqum' na ito ay napakaruming puno, na pupunuin ninyo mula rito ang inyong mga tiyan; dahil sa tindi ng gutom, at iinom kayo ng tubig na napakatindi ng init na hindi nakapapawi ng uhaw, at iinom kayo mula rito nang maraming-marami na katulad ng pag-inom ng kamelyong uhaw na uhaw subalit hindi napapawi ang kanyang uhaw dahil sa sidhi ng sakit na idinudulot nito.

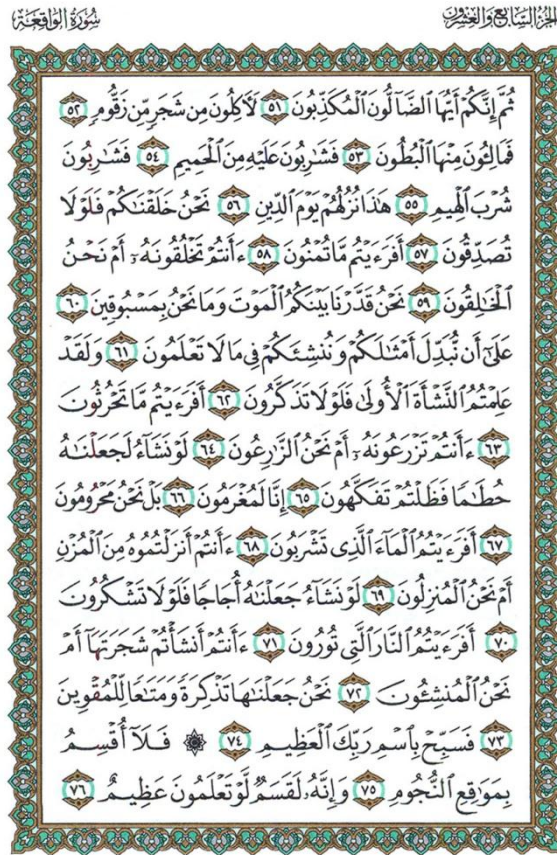
56. Itong matatamo nila na parusa ang inihanda bilang paglalait sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay at ito ay pag-aalipusta at paghamak sa kanila.

57. Kami ang lumikha sa inyo, O kayong mga tao, gayong kayo noon ay di man lamang nag-e-'exist' o umiiral (di pa buhay o wala ni anumang palatandaan sa inyo), kung gayon, hindi ba karapat-dapat na maniwalang kayo sa Muling Pagkabuhay?

58-59. Nakikita ba ninyo ang semilya na inilalabas ninyo patungo sa sinapupunan ng inyong mga asawa, kayo ba ang lumikha nito para maging tao o Kami na Tagapaglikha?

60-61. Kami ang nagtakda sa inyo ng kamatayan at hindi Kami mawawalan ni katiting ng kakayahan upang hindi Namin makayanan ang paglikha sa inyong muli sa Araw ng Muling Pagkabuhay bilang panibagong paglikha at bubuuin Namin kayong muli sa kaanyuan at kalagayan na hindi ninyo batid.

62. Katiyakan, batid ninyo na ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo noong unang anyo ng paglikha sa inyo mula sa wala, na kung kaya, hindi ba dapat na alalahanin ninyo ang kapangyarihang tinataglay ng Allâh (ﷻ) upang mabatid ninyo na kaya Niyang likhain kayong muli?

63-67. Sabihin nga ninyo sa Akin ang hinggil sa buto na itinatanim ninyo sa kalupaan, kayo ba ang nagpapatubo nito sa kalupaan, o Kami ang Tagapagpatubo nito? Walang pag-aalinlangan, Kami ang naglalagay nito sa angkop na lagayan nito at nagpapatubo nito sa kalupaan. Kung nanaisin Namin ay kaya Naming gawin na tuyot ang pananim na hindi pakikinabangan upang kainin, at kayo ay mamamangha sa anumang mangyayari sa inyong pananim at sasabihin ninyo: “*Katanyakan, kami ay talunan na pinarusahan,*” o di kaya ay sasabihin ninyo: “*Kami ay pinagkaitan ng biyaya.*”

68-69. Sabihin nga ninyo ang hinggil sa tubig na inyong iniinom upang kayo ay mabuhay, kayo ba ang nagsasanhi na pababain ito mula sa ulap hanggang sa makarating sa kalupaan, o Kami ang Nagsasanhi na pababain ito bilang awa sa inyo?

70. Kung ninais Namin ay gagawin Namin itong tubig na napakaalat, na hindi mapapakinabangan sa pag-inom at pagtanim, na kung kaya, hindi ba nararapat na magpasalamat kayo sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴²¹ na Siyang nagbaba ng tubig tabang, na ito ay para sa inyong kapakinabangan?

71-72. Sabihin nga ninyo sa Akin ang hinggil sa apoy na inyong pinagdiringas, kayo ba ang nagsanhi ng pagsibol ng puno na pinagmulan nito na sa pamamagitan nito ay napapalitaw ang apoy, o Kami ang Tagapagpasibol nito?

73. Kami ang naglikha ng apoy na inyong pinagdiringas bilang Paalaala sa inyo sa Apoy ng Impiyerno at napapakinabangan ito ng mga naglalakbay (na tulad ng sulo).

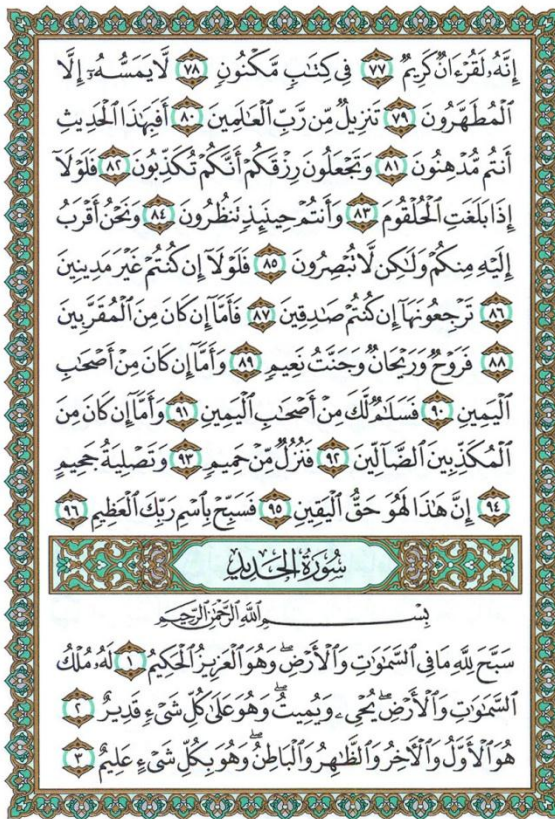
74. Na kung kaya, Luwalhatiin mo, O Muhammad (ﷺ), ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ na Pinakadakila na Ganap sa Kanyang mga Pangalan at Katangian, na sagana ang Kanyang Kagandahang-loob at Kabutihan.

75-76. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga nilulubugan ng mga bituin sa kalangitan, at katiyakang ito ay isang napakadakilang panunumpa kung ito ay batid lamang ninyo.

⁴²¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

الْمَدَنِيَّةُ

77-79. Katiyakan, ang Qur'ân na ito, na ipinahayag kay Muhammad (ﷺ) ay Qur'ân na dakila ang kapakinabangan nito, sagana sa kabutihan, sagana sa kaalaman na naitala sa Aklat na pinapangalagaan, na nakakubli sa paningin ng mga nilikha, na ito ay nasa kamay ng mga Anghel. Na walang nakahahawak nito maliban sa mga kagalang-galang na mga anghel na nilinis sila ng Allâh (ﷻ) mula sa anumang sakit at kasalanan, at wala ring makahahawak nito mula sa mga tao maliban sa mga malilinis mula sa pagtatambal, 'Janabah' at 'Hadath.'

80. At itong Dakilang Qur'ân na ipinahayag mula sa Allâh (ﷻ) na 'Rabb',⁴²² ng lahat ng mga nilalang ay makatotohanan na walang pag-aalinlangan ang hinggil sa mga nilalaman nito.

81. Kung gayon, ang napaka-maluwalhati at dakilang Qur'ân bang

ito ay inyong tinatanggihan at di-pinaniniwalaan, O kayong mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh?

82. At ang itinumbas ba ninyo na ang dapat ay pagpapasalamat sa mga biyaya ng Allâh (ﷻ) ay pagtangi at di-paniniwala? Dito sa paliwanag na ito ang patibay na isinumpa ang mga tao na pinababayaang nila ang Dakilang Qur'ân at walang silang pakialam sa paanyaya nito.

83-85. Samakatuwid, kaya ba ninyo, kapag umabot na ang kaluluwa ng isa sa inyo sa lalamunan nito sa oras ng kanyang kamatayan at kayo sa pagkakataong yaon ay nandoroon na nakikita ninyo, ay kaya ba ninyong pigilin ito sa kanyang katawan? Kailanma'y hindi ninyo ito makakayanan, at Kami ay mas malapit sa kanya kaysa sa inyo bukod sa Aming mga anghel na nandoroon, subalit hindi ninyo nakikita.

86-87. Samakatuwid, bakit hindi ninyo gawin, kung kayo ay talagang ligtas mula sa paghuhukom at pagbabayad dahil sa inyong mga gawain, na ibalik ang kaluluwa sa

⁴²²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

kanyang katawan kung kayo ay makatotohanan sa inyong mga sinasabi? Kailanman ay hindi ninyo makakayanan itong ibalik.

88-89. Samakatuwid, kapag ang namatay ay kabilang sa mga ‘*Muqarrabûn*’ – nangunguna sa kabutihan na mga malalapit sa Allâh ay para sa kanya sa kanyang kamatayan ang malawak na pagkaawa, kasiyahan at kalugud-lugod sa kanyang sarili, at para (pa rin) sa kanya ang Hardin ng Kaligayahan sa Kabilang-Buhay.

90-91. At kapag ang namatay naman ay kabilang sa mga ‘*As-hâ-bul Ya-meen*’ – ang mga nasa Kanang Bahagi, sasabihin sa kanya: “*Kapayapaan at kaligtasan ay sumaiyo; dahil sa ikaw ay kabilang sa mga ‘As-hâ-bul Ya-meen.’*”

92-94. Subalit kapag ang namatay naman ay kabilang sa mga hindi naniwala sa Kabilang-Buhay na ligaw mula sa Tamang Landas, ang ipangsasalubong sa kanya ay inumin ng Impiyernong-Apoy na kumukulo na napakatindi ang init, at Apoy na susunog sa kanya na malalasap niya ang sidhi ng parusa nito.

95-96. Katiyakan, ang salaysay na ito na Aming isinalaysay sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ay makatotohanan na tiyak ang pagkakasalaysay nito na walang pag-aalinlangan, kung gayon, luwalhatiin mo na may pagpupuri ang Pangalan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ na Pinakadakila, at ilayo mo Siya sa anumang sinasabi ng mga masasama na walang pananampalataya na hindi totoo kundi pawang kasinungalingan lamang, luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay ‘*Al-`Adzeem*’ – ang Pinakadakila na malayung-malayo sa anuman na kanilang sinasabing kasinungalingan.

سورة الحديد ٥٧

LVII – Sûrat Al-Hadîd

[Kabanata Al-Hadîd – Ang Bakal]

بسم الله الرحمن الرحيم

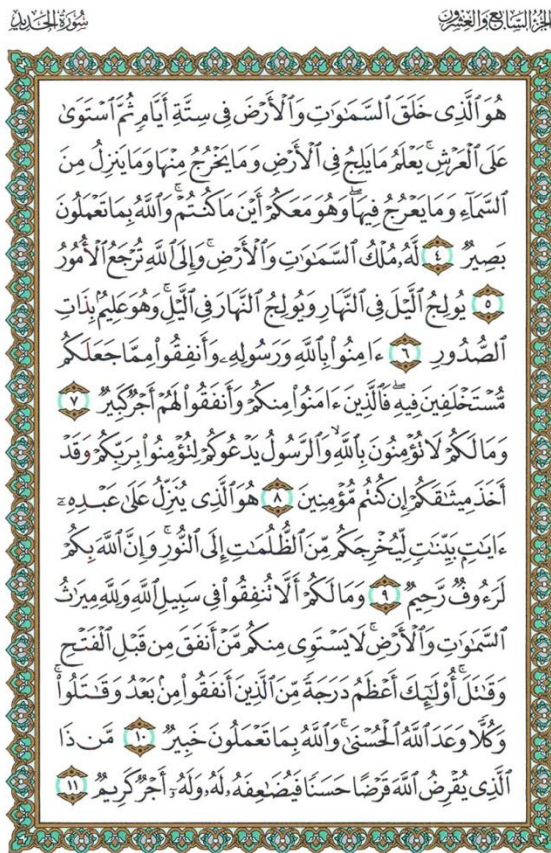
[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Ang anumang nasa mga kalangitan at kalupaan mula sa lahat ng nilikha ng Allâh ay niluluwalhati ang Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo sa lahat ng di-kaganapan, at Siya ay ‘*Al-`Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan sa Kanyang mga nilikha, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang Pangangasiwa sa kanila.

2. Pagmamay-ari Niya ang mga kalangitan at kalupaan at ang anumang mga nakapaloob dito, Siya ang Tagapagmay-ari na Tagapagpasya sa Kanyang nilikha, Siya ang nagbibigay ng buhay at nagsasanhi ng kamatayan, at Siya ang '*Qadeer*' – Pinakamakapangyarihan sa lahat ng bagay na kaya Niyang gawin ang anuman na Kanyang nais gawin at kung anuman ang nais Niyang mangyari ay mangyayari at kung anuman ang hindi Niya gustong mangyari ay hindi mangyayari.

3. Siya ay '*Al-Awwal*' – ang Una na walang anumang nauna kaysa Kanya, at '*Al-Âkhir*' – ang Huli na walang katapusan, Siya ay '*Adz-Dzâhir*' – Ang Nangingibabaw na wala nang mas nangingibabaw pa kaysa sa Kanya, at Siya ay '*Al-Bâtin*' – ang Pinakamalalim na wala nang mas malalim pa kaysa sa Kanya (sa pamamagitan ng Kanyang ganap na kaalaman sa lahat ng bagay) at walang anumang bagay ang naililihim sa Kanya sa kalupaan at gayundin sa mga kalangitan, Siya ang '*Aleem*' – Ganap na Nakaaalam ng lahat ng bagay.

4. Siya ang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan, at ang anumang nasa pagitan ng dalawang ito sa loob ng anim na araw, pagkatapos ay pumaroon Siya sa Kanyang 'Arsh (isinaling Trono) na nasa ibabaw ng lahat ng Kanyang nilikha sa kaparaanan na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan, batid Niya kung anuman ang pumapasok sa kalupaan na katulad ng butil, tubig-ulan at iba pa, at ang anumang lumalabas mula rito na katulad ng mga halaman, pananim at mga bunga, at anuman ang bumababa mula sa kalangitan na katulad ng ulan at iba pa; at ang anumang pumapaitaas patungo sa kalangitan na katulad ng mga anghel at ang mga gawain, na Siya ay kasama ninyo kahit saan man kayo naroroon sa pamamagitan ng Kanyang ganap na kaalaman, at ang Allâh (ﷻ) ang 'Baseer' – Ganap na Tagapagmasid sa inyong mga gawain na inyong ginagawa at ayon dito kayo ay tutumbasan.

5. Siya ang Nagmamay-ari ng mga kalangitan at kalupaan, at sa Kanya magbabalik ang lahat ng Kanyang mga nilikha sa Kabilang-Buhay, at sila ay tutumbasan ayon sa kanilang nagawa.

6. Ipinapasok Niya ang anumang nababawas sa mga oras ng gabi sa araw kaya humahaba ang araw, at ipinapasok Niya ang anumang nababawas sa mga oras ng araw sa gabi na kung kaya humahaba ang gabi, na Siya ang 'Aleem' – Ganap na Nakaaalam sa anumang nasa kalooban ng Kanyang nilikha.

7. Maniwala kayo sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ), at gumasta kayo mula sa anumang ipinagkaloob sa inyo ng Allâh (ﷻ) na kabuhayan at kayamanan bilang ipinagkatiwala sa inyo ng Allâh (ﷻ). At ang mga katulad nila na naniwala sa Allâh mula sa inyo, O kayong mga tao, at gumasta mula sa kanilang kayamanan ay para sa kanila ang dakilang gantimpala.

8. At ano ba ang katwiran ninyo sa hindi ninyo paniniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang batas, samantalang ang Sugo ay inaanyayahan kayo tungo sa bagay na ito, at walang pag-aalinlangang tinanggap Niya ang inyong pangako, kung kayo ay talagang naniniwala sa Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha sa inyo.

9. Walang iba kundi ang Allâh (ﷻ) ang nagpahayag sa Kanyang alipin na si Muhammad (ﷺ) ng malilinaw na mga talata ng Dakilang Qur'ân; upang kayo ay alisin sa pamamagitan nito mula sa Kadiliman ng Di-Paniniwala tungo sa Liwanag ng Paniniwala sa Allâh (ﷻ), at katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Raouf**' – Punung-Puno ng Kabutihan, na '**Raheem**' – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa inyo kaya iniaalis kayo mula sa mga Kadiliman tungo sa Liwanag.

10. At ano бага ang pumipigil sa inyo mula sa paggasta sa Daan ng Allâh (ﷻ)? Samantalang ang Allâh (ﷻ) ay Pagmamay-ari Niya ang lahat ng nasa mga kalangitan at kalupaan, at ang lahat ng nasa loob nitong dalawa, at walang sinuman ang mananatili na nagmamay-ari ng anumang nakapaloob dito bukod sa Allâh (ﷻ).

Hindi maaaring magkatulad sa gantimpala ang sinuman sa inyo na gumasta bago nangyari ang '*Fathu Makkah*' – pagbukas ng Makkah o pagpasok sa Makkah ng mga mananampalataya upang ibalik ang lugar na ito sa kadalisan ng pagsamba sa Allâh (ﷻ) – at nakipaglaban sa mga walang pananampalataya, sila ang mas dakila ang antas sa paningin ng Allâh (ﷻ) kaysa sa mga yaong gumasta sa Daan ng Allâh pagkatapos ng '*Fathu Makkah*' at sila ay nakipaglaban din sa mga walang pananampalataya.

Ang dalawang grupong ito ay pinangakuan ng Allâh (ﷻ) ng '*Al-Jannah*'.⁴²³ At ang Allâh (ﷻ) ang '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Tagapagmasid nang ganap sa mga ginagawa ninyo at walang anumang naililihim sa Kanya at ayon dito kayo ay tutumbasan.

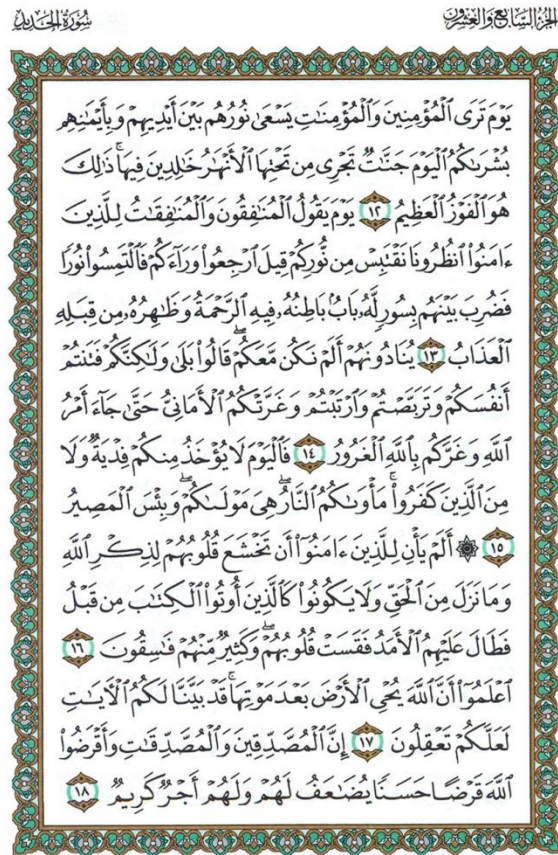
11. Siya na gumasta sa Daan ng Allâh na taos-puso sa kanyang kalooban nang walang panunumbat at walang pag-iimbot, ay pararamihin ng Allâh (ﷻ) sa kanya ang gantimpala at para sa kanya ang masaganang gantimpala na ito ay '*Al-Jannah*.'

⁴²³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

12. Sa Araw na makikita mo ang mga mananampalataya na mga kalalakihan at kababaihan na sumusunod sa kanila ang kanilang liwanag habang sila ay nasa ‘Sirât’ (tulay), sa kanilang harapan at sa kanilang gawing kanan ayon sa kung ano ang kanilang kabutihan, at sasabihin sa kanila: “Magandang balita para sa inyo sa Araw na ito! Sa pagpasok ninyo sa mga malalawak na Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno nito, na hindi na kayo paaalisin pa mula rito magpakailanman, at ito ang pagtutumbas sa inyo sa Kabilang-Buhay bilang inyong dakilang tagumpay.”

13. Sa Araw na sasabihin ng bawa’t mapagkunwari na mga kalalakihan at mga kababaihan sa kanila na mga mananampalataya habang sila ay nasa ‘Sirât.’ “Hintayin ninyo kami upang magkaroon kami ng liwanag mula sa inyong liwanag,” at sasabihin sa kanila ng mga anghel: “Bumalik kayo sa pinagmulan ninyo at doon kayo humingi ng liwanag (ito ay bilang pangungutya sa kanila)!” Na kung kaya, lalagyan ng harang (na pader) ang pagitan nila, na sa loob ay mayroong pintuan na malapit sa mga mananampalataya na ang nilalaman ng nasa loob ng pintuang ito ay awa, at ang nasa labas naman nito na nasa gawing malapit sa mga mapagkunwari ay kaparusahan.

14. Tatawagin ng mga mapagkunwari ang mga mananampalataya na kanilang sasabihin: “Hindi ba tayo ang magkasama noon sa daigdig na ginagawa namin ang aming obligasyon sa Islâm na katulad din ninyo?” Sasabihin ng mga mananampalataya sa kanila: “Tunay nga! Magkasama tayo noon subalit sinira ninyo ang inyong mga sarili dahil sa inyong pagiging mapagkunwari at paglabag sa Kautusan, at inaasam ninyo na mamatay kami kasama ang Propeta, at nag-alinlangan kayo hinggil sa pagkabuhay na mag-uli pagkatapos ng kamatayan, at nalinlang kayo ng inyong mga maling hangarin, at nanatili kayo sa gayong kalagayan hanggang sa dumating sa inyo ang kamatayan, at nilihis kayo ni ‘Shaytân’ mula sa Allâh (ﷻ).”

15. Na kung kaya, sa Araw na ito ay hindi na tatanggapin mula sa sinuman sa inyo, O kayong mga mapagkunwari, ang anumang pantubos upang tubusin kayo mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ), at ganoon din, hindi rin ito tatanggapin sa mga hindi naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at ang patutunguhan ninyong lahat ay Impiyernong-Apoy at ito ang mas higit na karapat-dapat sa inyo na paroroonan na napakasamang patutunguhan.

16. Hindi pa ba dumating ang panahon para sa mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanyang gabay, upang palambutin ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng pag-alaala sa Allâh (ﷻ) at pakikinig ng Qur'ân, at hindi maging matigas ang kanilang mga puso na tulad ng mga pinagkalooban ng Aklat na nauna sa kanila na mga Hudyo at mga Kristiyano na sa paglipas sa kanila ng matagal na panahon ay pinalitan nila ang salita ng Allâh (ﷻ) at dahil dito ay tumigas ang kanilang mga puso, at karamihan sa kanila ay hindi sumusunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ)?

Nasa talatang ito ang pag-uutos sa pagiging malambot ng puso at pagkatakot sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pakikinig sa Kanyang ipinahayag na Aklat at pagkakamit ng karunungan at babala na huwag gumaya sa mga Hudyo at mga Kristiyano sa pagiging matigas ng kanilang mga puso, at sa paglabag nila sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ).

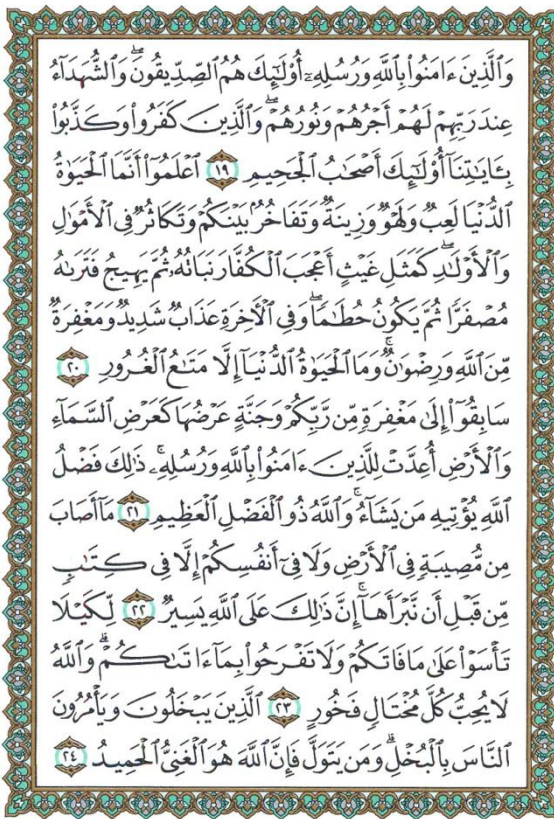
17. Dapat ninyong mabatid na ang Allâh (ﷻ) ay binubuhay Niya ang kalupaan sa pamamagitan ng ulan pagkatapos nitong maging tuyot at pinasisibol Niya ang mga pananim, na kung kaya, gayundin ang Kanyang kapangyarihan sa pagbuhay ng mga patay sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at Siya rin ang May Kapangyarihan para palambutin ang mga puso pagkatapos nitong maging matigas. Katiyakan, nilinaw Namin sa inyo ang mga palatandaan ng Aming Kapangyarihan; upang ito ay inyong maintindihan at maging aral sa inyo.

18. Katiyakan, ang mga gumagasta bilang kawanggawa mula sa kanilang mga kayamanan na mga kalalakihan at mga kababaihan, at ginasta nila sa Daan ng Allâh nang bukal sa kanilang mga kalooban; bilang paghahangad nila na makita ang Mukha ng Allâh (ﷻ), ay pararamihin sa kanila ang kanilang gantimpala, at para sa kanila na higit pa roon ay masaganang gantimpala na ito ay '*Al-Jannah*.'

⁴²⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ

19. At ang mga yaong naniwala sa Allâh at sa Kanyang mga Sugo at wala silang ginawang pagtatangi-tangi sa pagitan ng sinuman sa kanila, na sila ay mga matatapat at mga testigo sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb,’⁴²⁵ na naiparating ng kanilang mga Propeta sa kanilang sambayanan ang mensaheng ipinagkatiwala sa kanila, at gayundin ang mga namatay nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) ay para sa kanila ang masaganang gantimpala mula sa kanilang ‘Rabb’ at mayroon silang dakilang liwanag sa Araw ng Muling Pagkabuhay. Subalit ang mga yaong hindi naniwala at tinanggihan ang Aming mga palatandaan at mga katibayan, sila ang mga tao ng Impiyerno, na wala silang gantimpala at wala silang liwanag.

20. Dapat ninyong mabatid, O kayong mga tao, na ang buhay sa daigdig ay isang laro lamang at libangan, na laro

lamang ng katawan at libingan lamang ng puso at mga palamuti na pinapalamuti ng mga tao, at pagyayabang sa pagitan ninyo sa mga kasiyahan dito, at pagpaparami ng yaman at mga anak, na ang katulad nito ay parang tubig-ulan na nagagalak ang mga manananim sa pamamagitan nito dahil sa pagsibol ng mga halamanan at pananim, pagkatapos ito ay natutuyo na nakikita ninyo na nagiging kulay dilaw pagkatapos nitong maging luntian, pagkatapos ito ay magiging tangkay na lamang na tuyot.

Subalit sa Kabilang-Buhay ay mayroong masidhing kaparusahan sa mga walang pananampalataya, at mayroon namang kapatawaran mula sa Allâh (ﷻ) at pagmamahal para sa mga mananampalataya. At ang makamundong buhay na ito ay isang panlilintang na libangan lamang sa sinumang gumawa para rito at makalilimutan din niya pagkatapos nito.

21. Mag-unahan kayo, O kayong mga tao, sa pagpupunyagi tungo sa mga mabubuting gawa upang mapatawad ang inyong mga kasalanan at sa taos-pusong

⁴²⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

pagbabalik-loob sa Allâh (ﷻ) at paglayo sa mga kasalanan; upang gantimpalaan kayo ng kapatawaran mula sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*,’⁴²⁶ at ang isang ‘*Al-Jannah*,’⁴²⁷ na ang lawak nito ay kasinglawak ng kalangitan at kalupaan, na siyang inihanda sa mga yaong sumamba sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang mga Sugo. At ito ay kagandahang-loob ng Allâh (ﷻ) na ipinagkakaloob Niya sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang nilikha, dahil ang ‘*Al-Jannah*’ ay hindi maaaring makamtan kundi sa Awa lamang ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Kagandahang-loob at sa paggawa ng mabuti. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘*Dhûl Fadhlil`Adzeem*’ – Bukod-Tanging Nagmamay-ari at Tagapagkaloob ng dakilang kagandahang-loob sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya.

22. Anuman ang nangyari sa inyo, O kayong mga tao, na sakuna rito sa daigdig at gayundin sa inyong mga sarili na katulad ng mga sakit at taggutom ay walang iba kundi ito ay itinakda ng Allâh (ﷻ) sa ‘*Al-Lawh Al-Mahfoudh*’ bago pa Niya likhain ang lahat ng may buhay. Katiyakan, ito ay napakadali para sa Allâh (ﷻ).

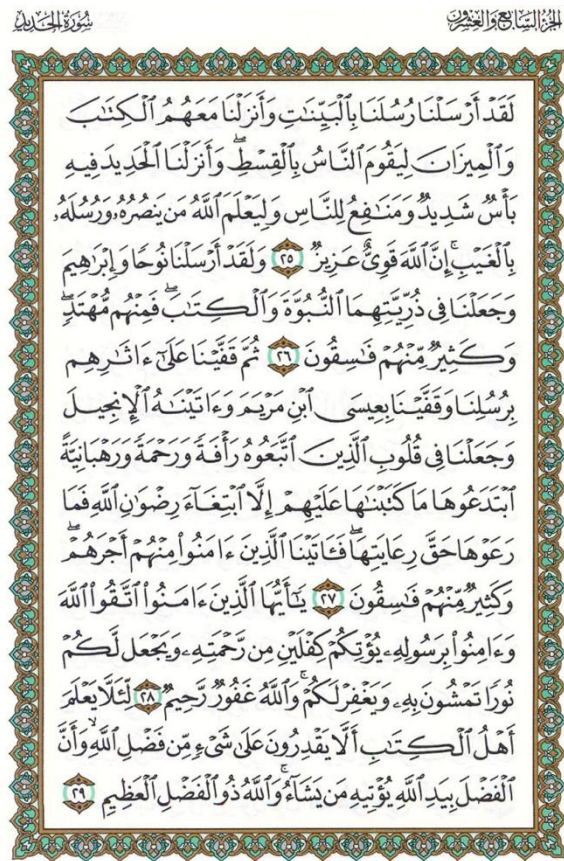
23-24. Upang hindi kayo malungkot sa anuman na hindi ninyo nakamtan na makamundong buhay at hindi kayo lubusan na matuwa sa anumang ipinagkaloob sa inyo, ng tuwa na may pagmamataas. At ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya minamahal ang sinumang nagmamayabang sa anumang ipinagkaloob sa kanya na makamundong buhay na ipinagmamayabang niya sa iba. Sila na mapagmataas ay ipinagkakait nila ang kanilang mga yaman, at hindi sila gumagasta sa Daan ng Allâh, na kanilang ipinag-uutos sa mga tao na maging maramot dahil sa kanilang pagiging makasarili.

At ang sinumang tatalikod sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) ay wala siyang pininsala kundi ang kanyang sarili lamang, at hindi niya mapipinsala ang Allâh (ﷻ), dahil ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangan na ‘*Al-Ghanee*’ – ang Napakayaman na Ganap na walang pangangailangan sa alinman sa Kanyang nilikha, na ‘*Al-Hameed*’ – ang Ganap na Kapuri-Puri na nasa Kanya ang lahat at ganap na mabubuting katangian at gawain na karapat-dapat na Siya ay purihin at pasalamat na lahat ng pagkakataon.

⁴²⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴²⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

25. Katiyakan, ipinadala Namin ang Aming mga Sugo na dala-dala nila ang mga malilinaw na katibayan, at ipinahayag Namin kasama sa pagkapadala sa kanila ang Kasulatan na naroroon ang mga alituntunin at mga batas, at ibinaba Namin ang ‘Mizân’ – Timbangan upang makitungo ang mga tao sa isa’t isa nang makatarungan, at ibinaba Namin para sa kanila ang bakal na naroroon sa bakal na yaon ang matinding kapangyarihan, at maraming mga kapakinabangan sa tao, upang palitawin ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan nito kung sino ang magtataguyod sa Kanyang ‘Deen’ at paniniwala sa Kanyang mga Sugo hinggil sa mga ‘Al-Ghayb’ – ang mga bagay na hindi nakikita. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘Qawee’ – Ganap na Malakas na hindi nagagapi, na ‘Azeez’ – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nadaraig.

26. At katiyakan, ipinadala Namin si Nûh (ﷺ) at si Ibrâhim (ﷺ) tungo sa kanilang sambayanan, at ginawa Namin sa lahi nilang dalawa ang pagka-Propeta at pagpapadala ng Kasulatan, na kung kaya, mayroon sa kanilang lahi ang nagabayan tungo sa katotohanan, at karamihan naman sa kanila ay lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ).

27. Pagkatapos ay sinundan Namin ng pagpapadala ng mga Sugo pagkatapos ni Nûh (ﷺ) at Ibrâhim (ﷺ) na may mga malilinaw na mga kapahayagan, at ipinadala Namin pagkatapos nila si `Îsâ (ﷺ) na anak ni Maryam at ipinagkaloob Namin sa kanya ang ‘Injeel’ (Ebanghelyo), at ipinag-utos Namin sa mga puso ng mga sumunod sa kanya sa kanyang ‘Deen’ ang pagiging mapagmahal at maawain, na kung kaya, sila ay nagmahalan sa isa’t isa, subalit nag-imbento sila ng paniniwalang monastisismo – ang paglayo sa makamundong buhay bilang pagmamalabis sa pagsamba – na hindi Namin ipinag-utos sa kanila at sila lamang ang nag-utos nito sa

kanilang mga sarili na ang kanilang layunin ay mapamahal sila sa Allâh (ﷻ), subalit hindi nila ito isinagawa ng karapat-dapat na pagsasagawa para rito; dahil binago nila ang katuruan at nilabag nila ang ‘*Deen*’ ng Allâh, na kung kaya, ipinagkaloob Namin sa sinumang naniwala sa Allâh (ﷻ) mula sa kanila at sa Kanyang mga Sugo ang kanilang gantimpala ayon sa kanilang paniniwala, subalit ang karamihan sa kanila ay lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at tinanggihan nila ang pagiging Propeta ni Propeta Muhammad (ﷺ), samakatuwid, ito ang naging bunga ng pag-iimbento ng kanilang pagbabago sa ‘*Deen*’ ng Allâh.

28. O kayong mga naniwala kay Mousã (Moises ﷺ) at naniwala kay `Îsã (Hesus ﷺ) bilang mga Sugo! Katakutan ninyo ang parusa ng Allâh (ﷻ) at maniwala kayo sa Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ), upang ipagkaloob sa inyo ang dobleng gantimpala mula sa Kanyang Awa, at pagkakalooban Niya kayo ng liwanag upang maging gabay ninyo, at patatawarin sa inyo ang inyong mga kasalanan, at ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa Kanyang alipin, na ‘*Raheem*’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa kanila.

29. Ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) para sa inyo ang lahat ng ito; upang mabatid ng lahat ng mga nagtatangan ng kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano na hindi pinaniwalaan si Muhammad, na walang pag-aalinlangan na wala silang anumang kakayahan mula sa biyaya ng Allâh (ﷻ) upang ito ay kanilang makamtan para sa kanilang mga sarili o di kaya ay kanilang ipagkaloob sa iba, dahil katiyakang ang biyaya at kagandahang-loob ay pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na ipinagkakaloob Niya sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin, at ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘*Dhûl Fadhlil `Adzeem*’ – Bukod-Tanging Nagmamay-ari at Tagapagkaloob ng dakilang kagandahang-loob para sa Kanyang mga nilikha.

سورة المجادلة ٥٨

LVIII – Sûrat Al-Mujâdilah

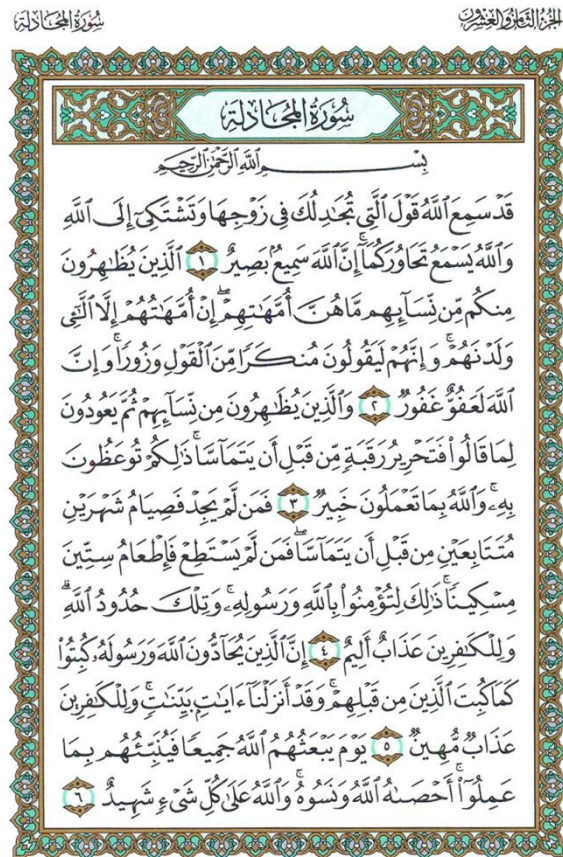
[Kabanata Al-Mujâdilah – Ang Babaing Sumasangguni]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Katiyakan, narinig ng Allâh (ﷻ) ang sinabi ni *Khawlah* na anak na babae ni *Ta'labah* na isinasangguni niya sa iyo ang hinggil sa kanyang asawa na si *Aws Ibnus Sâmit*, at ang ginawa niya sa karapatan ng kanyang asawa na tinatawag na '*Dzihâr*' – na ito ay ang pagsasabi niya sa kanyang asawa: "*Ikaw para sa akin ay katulad ng likuran ng aking ina,*" na ang ibig sabihin ay hindi na kita maaaring maging asawa, na siya ay nagsusumamo sa Allâh (ﷻ); upang malutas ang kanyang suliranin, at ang Allâh (ﷻ) ay nakikinig sa inyong pag-uusap na dalawa at sa kanyang pagsasangguni sa iyo. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '*Samee*' – Ganap na Nakakarinig sa anumang salita, na '*Baseer*' – Ganap na Nakakakita sa lahat ng bagay na walang anuman ang naililihim sa Kanya.

2. Ang mga yaong gumagawa ng '*Dzihâr*' sa kanilang mga asawa na sinasabi ng isa sa kanila sa kanyang asawa: "*Ikaw para sa akin ay katulad ng likuran ng aking ina,*" nang sa gayon ay maging bawal na sa kanya ang kanyang asawa ay sa katotohanan hindi naman talaga sila ang tunay nilang ina kundi sila ay kanilang mga asawa, dahil ang kanilang mga ina ay mga kababaihang nagsilang sa kanila. Kaya, katiyakang ang mga gumagawa ng ganitong gawain ay nakapagsabi sila ng mga karumal-dumal na kasinungalingan na wala sa

katotohanan. At katiyakang ang Allâh (ﷻ) ang *`Afûwun Ghafourun* – Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nakagawa ng ganitong kamalian, na siya ay taos-puso na agad na humihingi ng kapatawaran sa Allâh (ﷻ).

3. At ang mga yaong ipinagbabawal nila ang kanilang mga asawa sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng *‘Dzihâr,’* pagkatapos ay gusto nilang bawiin ang kanilang sinabi at nais na nilang makipagtalik sa kanilang asawa, ay nararapat sa asawang lalaki na gumawa ng *‘kaffarah’* – kabayaran sa kanyang ginawa, na ito ay pagpapalaya ng babaing mananampalatayang alipin o di kaya ay lalaki bago siya makipagtalik sa kanyang asawa, at ito ang batas ng Allâh (ﷻ) sa sinumang gumawa ng *‘Dzihâr’* sa kanyang asawa na ipinapayo Niya sa inyo, O kayong mga mananampalataya, upang hindi kayo makagawa ng *‘Dzihâr’* o makapagsabi ng ganitong kasinungalingan, at pagbabayaran ninyo kung kayo ay nakagawa ng katulad nito, at upang hindi na ninyo balikan pa ang ganitong gawain, at ang Allâh (ﷻ) ang *‘Khabeer’* – Ganap ang Kanyang Kagalingan na walang anumang naililihim sa Kanya sa inyong mga gawain at ayon dito kayo ay tutumbasan.

4. At sinuman ang hindi makatatagpo ng alipin na kanyang palalayain ay nararapat sa kanya na mag-ayuno nang tuluy-tuloy na dalawang buwan bago siya makipagtalik sa kanyang asawa, at sinumang hindi makakayanan ang pag-ayuno nang tuluy-tuloy na dalawang buwan dahil mayroon siyang katanggap-tanggap na katwiran ay nararapat siyang magpakain ng animnapung mahihirap na sapat na pagkain. At ito ang paglilinaw Namin sa inyo ng Batas sa sinumang nakagawa ng *‘Dzihâr,’* upang kayo ay maniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo, at ipatupad ang Batas ng Allâh, at iwasan na ang anumang nakasanayan ninyo noong kapanahunan ng kamangmangan, at ang mga Batas na nabanggit ay pag-uutos ng Allâh (ﷻ) at Kanyang hangganan na itinakda para sa inyo, na kung kaya, huwag ninyong lampasan. At sa mga walang pananampalataya ay mayroong masidhing kaparusahan para sa kanya.

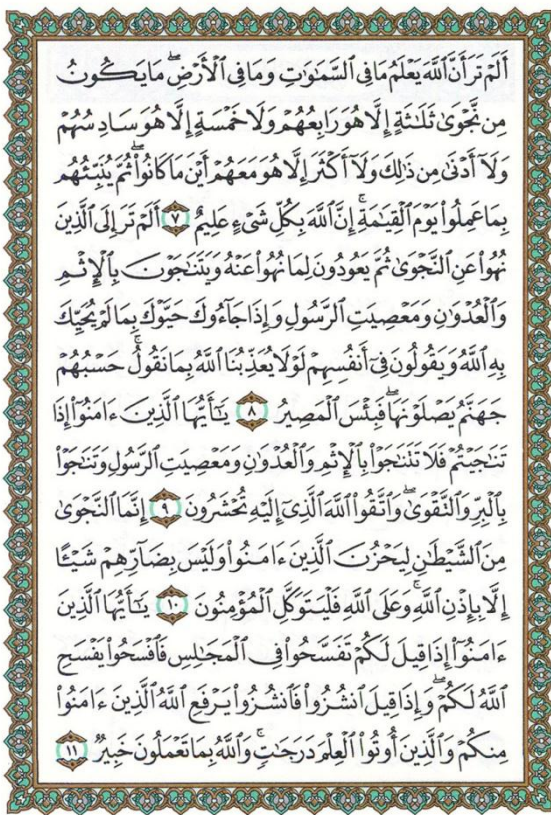
5. Katiyakan, ang mga yaong sumalungat sa Allâh at sa Kanyang Sugo na sinalungat ang pag-uutos nilang dalawa ay ipapahiya sila ng Allâh (ﷻ), na katulad ng pagpapahiya sa mga nauna sa kanila na mga sambayanan na nilabag ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang mga Sugo. At katiyakang nagpahayag Kami ng malilinaw na mga talata na mga katibayan bilang pagpapatunay na ang batas ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang hangganan itinakda ay katotohanan. At para sa mga tumanggi sa mga talatang nabanggit ay parusang magpapahamak sa kanila sa Impiyernong-Apoy.

6. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na Araw na bubuhayin ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng namatay, at titipunin ng Allâh (ﷻ) ang mula sa

kauna-unahang tao hanggang sa kahuli-hulihang tao sa isang lugar, at sasabihin sa kanila ang kanilang kinasanayan na gawin, mabuti man o masama, na ito ay naitala ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang mga tagasulat sa ‘*Al-Lawh Al-Mahfoudh*,’ at pinangalagaan ng Allâh (ﷻ) sa kanila sa mga talaan ng kanilang gawain, samantalang sila ay nakalimutan na nila ang mga ito, at ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘*Shaheed*’ – Testigo sa lahat ng bagay at walang anumang naililihim sa Kanya.

سورة المجادلة

الجزء الثاني

Nakaaalam ng lahat ng bagay.

8. Hindi mo ba nakita, O ikaw na Sugo ng Allâh, ang mga Hudyo na ipinagbawal ang pag-uusap-usap nila nang lihim dahil sa kaduda-dudang idinudulot nito sa kaisipan ng mga mananampalataya sa kanila, subalit binalikan pa rin nila ang ipinagbawal na ito sa kanila at nagsabwatan pa rin sila nang lihim sa isa't isa para sa kasalanan, pang-aapi at paglabag sa ipinag-utos ng Sugo? At kapag dumating sila sa iyo dahil sa anumang bagay ay babatiin ka nila ng pagbati na iba sa pagbati na iniutos ng Allâh (ﷻ) sa iyo, dahil kanilang sinabi: “*As-Sâmu`alayka,*” na ang ibig sabihin ay “*Ang kamatayan ay sumaiyo,*” at kanilang sinasabi sa pagitan nila: “*Hindi kaya tayo paparusahan ng Allâh sa sinasabi natin kay Muhammad kung siya ay totoo nga na Sugo ng Allâh,*” sapat na sa kanila ang Impiyernong-Apoy na papasukan nila, at magdurusa sila sa sidhi ng init nito at napakasamang lugar na patutunguhan nila.

9. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo, kung kayo ay nag-uusap nang lihim sa pagitan ninyo, ay huwag kayong mag-usap para sa kasalanan na

7. Hindi mo ba alam na walang pag-aalinlangang batid ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng bagay sa mga kalangitan at kalupaan? Na walang anumang nag-uusap na lihim na tatlong tao kundi ang Allâh (ﷻ) ang pang-apat dahil sa Kanyang Ganap na Kaalaman, samantalang Siya sa Kanyang Sarili ay nasa ibabaw ng Kanyang ‘*Arsh*’ (batay sa Kanyang Kamaharlikaan), at walang lima na nag-uusap nang gayong kaparaanan kundi Siya ang pang-anim, kahit na kakaunti pa ang bilang kaysa rito o mas marami ay kasama pa rin nila ang Allâh (ﷻ) dahil sa Kanyang Ganap na Kaalaman, kahit saang dako man sila naroroon, walang naililihim sa Kanya ang hinggil sa kanila na kahit na anuman, at pagkatapos ay ipababatid Niya sa Araw ng Muling Pagkabuhay kung anuman ang kanilang ginawa mabuti man o masama at ayon dito sila ay tutumbasan. Katiyakang ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘*Aleem*’ – Ganap na

salita, o di kaya ay anumang pang-aapi sa iba, o di kaya ay labag sa utos ng Sugo, kundi pag-usapan ninyo ang anumang kabutihan, pagsunod at magandang pakikitungo, at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod ninyo sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas ninyo sa Kanyang ipinagbabawal, dahil sa Kanya lamang na Bukod-Tangi kayo patutungo, kasama ang lahat ng inyong mga gawain, mga salita, na Kanyang itinala sa inyo, at ayon dito kayo ay tutumbasan.

10. Katiyakan, ang pag-uusap nang lihim bilang kasalanan at pang-aapi ay kabilang sa mga ibinubuyo ni ‘*Shaytân*’ at siya ang nagdadala nito na pinapalamutian niya ito sa inyo; upang magkaroon ng lungkot ang mga puso ng mga mananampalataya. Subalit hindi niya masasaktan sa pamamagitan nito ang mananampalataya maliban sa kung gugustuhin ng Allâh (ﷻ) at Kanyang nanaisin, at sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi nagtitiwala ang mga mananampalataya.

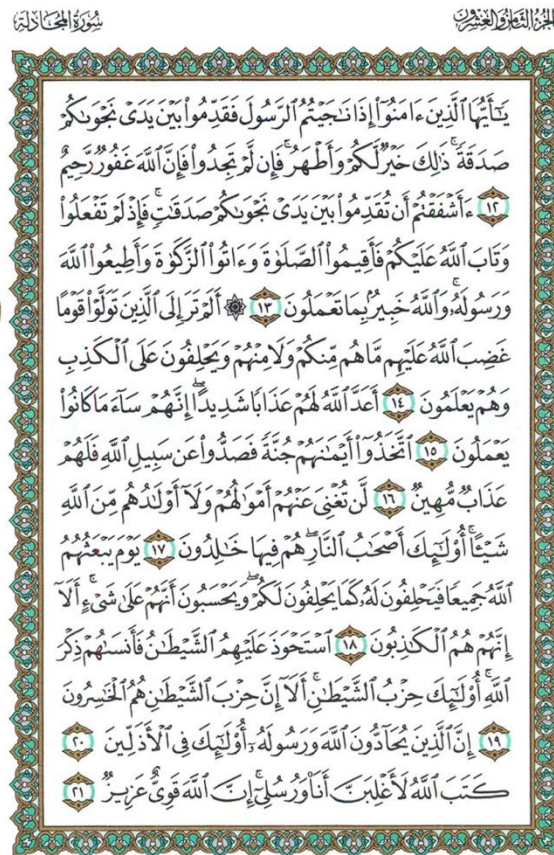
11. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, sundin ninyo ang Kanyang katuruan, kapag hiniling sa inyo na luwagan ninyo ang inyong mga pagitan sa isa’t isa mula sa inyong mga kinauupuan sa pagtitipun-tipon ay magbigay kayo ng puwang (o luwagan ninyo ang inyong mga pagitan sa isa’t isa), at luluwagan kayo ng Allâh (ﷻ) dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at kapag sinabi sa inyo, O kayong mga mananampalataya, na tumayo mula sa inyong kinauupuan dahil sa anumang bagay na ikabubuti ninyo ay tumayo kayo.

Iniaangat ng Allâh (ﷻ) sa antas ang mga mananampalataya na mga malilinis ang kalooban mula sa inyo at iniaangat din ng Allâh (ﷻ) sa antas ang mga nagtatangan ng kaalaman ng mga matataas na antas na masaganang gantimpala na mga antas na kalugud-lugod sa Allâh (ﷻ). At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ***Khabeer*** – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang inyong mga gawain, na walang anumang naililihim sa Kanya, at ayon dito kayo ay tinutumbasan. Dito sa talatang ito ang pagpapakita sa antas ng mga may kaalaman at ang kanilang katangian at taas ng kanilang mga antas.

12. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Kapag nais ninyo na sumangguni nang sarilinan sa Sugo ng Allâh (ﷻ), na kayo at siya lamang ay magbigay muna kayo ng kawanggawa sa mga nangangailangan, at ito ang mas higit na nakabubuti sa inyo dahil sa gantimpalang idudulot nito, at nakalilinis ng inyong mga puso mula sa mga kasalanan, at kung wala kayong makikitang kaparaanan para rito, samakatuwid ay wala kayong kasalanan; dahil katiyakang ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya, na ‘*Raheem*’ – Ganap na Mapagmahal at Napakamaawain sa kanila.

13. Nangangamba ba kayo sa kahirapan kung magbibigay kayo ng kawanggawa bago sumangguni nang sarilinan sa Sugo ng Allâh? Kung hindi ninyo ginawa ang ipinag-utos sa inyo ay pinatawad pa rin kayo ng Allâh (ﷻ), at pinahintulutan pa rin kayo na sumangguni nang sarilinan sa kanya kahit na hindi na ninyo ito gagawin, kung gayon, patatagin ninyo ang inyong mga sarili sa pananampalataya at magpatuloy kayo sa pagsasagawa ng ‘*Salâh*,’ at pagbibigay ng obligadong kawanggawa na ‘*Zakâh*,’ at pagsunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo sa lahat ng ipinag-utos sa inyo, at ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Khabeer*’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang inyong mga gawain, at ayon dito kayo ay tutumbasan.

14. Hindi ba ninyo nakikita ang mga mapagkunwari (‘*munâfiqûn*’) na itinuring nila ang mga Hudyo na mga kaibigan at mga minamahal na kung saan nasa mga ito ang Galit ng Allah? At ang mga mapagkunwari sa katotohanan ay hindi sila mga Muslim at hindi rin sila mga Hudyo, at sumusumpa sila ng kasinungalingan na sila (raw) ay mga Muslim, at ikaw naman ay walang pag-aalinlangang Sugo ng Allâh (ﷻ), at sila ay batid nila na kasinungalingan ang kanilang panunumpa.

15. Inihanda ng Allâh (ﷻ) sa kanila na mga mapagkunwari ang napakatindi at napakasidhing kaparusahan, dahil katiyakang napakasama ang kanilang ginawa na pagiging mapagkunwari at pagsumpa ng kasinungalingan.

16. Ginagamit ng mga mapagkunwari ang kanilang panunumpang kasinungalingan upang maging proteksiyon sa kanila sa kamatayan na mailigtas nila ang kanilang mga sarili na hindi patayin dahil sa kanilang di-paniniwala, nang sa gayon ay hindi sila kakalabanin ng mga Muslim at hindi pakikialaman ang kanilang mga kayamanan bilang ‘*ghanîmah*,’ at dahil doon hinarangan nila ang kanilang mga sarili at ang iba pa sa Daan ng Allâh na ito ay ang Islâm, kaya para sa kanila ang parusang magpapahamak sa kanila sa Impiyerno; dahil sa kanilang pagmamataas sa pamamagitan ng pagtanggì sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at pagharang sa Daan ng Allâh.

17. Hindi maililigtas ang mga mapagkunwari ng kanilang kayamanan at gayundin ng kanilang mga anak mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ). Sila ay mananatili sa Impiyerno magpasawalang-hanggan, na hindi sila makalalabas mula roon at doon ay hindi na sila magkakaroon pa ng kamatayan. At ang ganitong pagtutumbas o parusa ay para sa sinuman na hinarangan ang ‘*Deen*’ (o Relihiyon) ng Allâh sa pamamagitan ng kanyang salita o gawa.

18. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay bubuhayin ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng mga mapagkunwari mula sa kanilang mga libingan, at susumpa sila sa Kanya na sila ay mga mananampalataya, na katulad din ng pagsumpa nila sa inyo, O kayong mga mananampalataya sa daigdig, at iniisip nila na ang ginagawa nilang ito ay mapakikinabangan nila sa Allâh (ﷻ) na katulad ng pakinabang nila sa daigdig sa mga Muslim. Walang pag-aalinlangang dapat ninyong mabatid na sukdulan ang kanilang kasinungalingan na hindi ito nagawa ninuman bukod sa kanila.

19. Nadaig sila ni ‘*Shaytân*’ at nangibabaw sa kanila, hanggang sa sila ay hindi na sumunod sa mga Kautusan ng Allâh (ﷻ).

Sila ang mga nasa panig ni ‘*Shaytân*’ at kanyang mga tagasunod. Katiyakan, na dapat ninyong mabatid na ang mga nasa panig ni ‘*Shaytân*’ ay sila ang tunay na mga talunan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

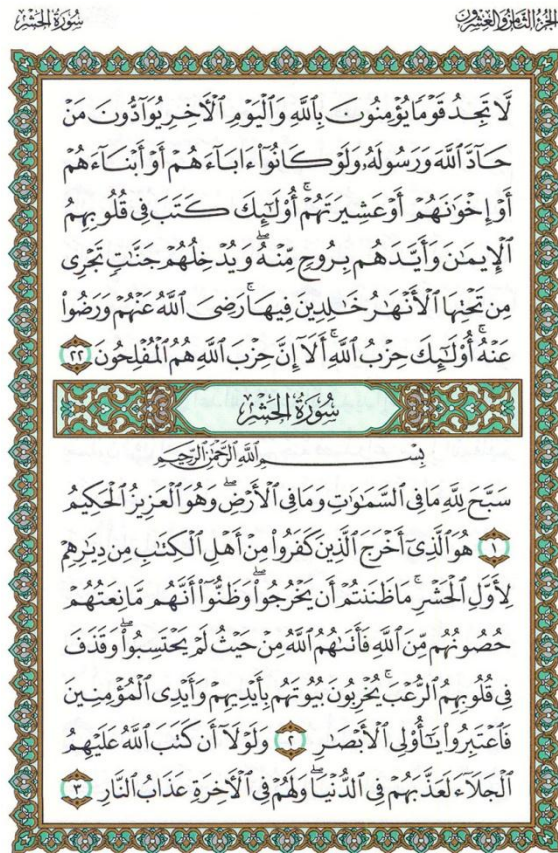
20. Katiyakan, ang mga yaong nilabag nila ang kautusan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo, sila ang kabilang sa mga hamak na mga talunan na hahamakin sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

21. Itinala ng Allâh (ﷻ) sa ‘*Al-Lawh Al-Mahfoudh*’ at pinagpasyahan Niya na; “*Ang pangingibabaw ay para sa Kanya, sa Kanyang Aklat, sa Kanyang mga Sugo at sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya.*”

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Qawee**’ Ganap na Malakas na hindi nagagapi, na ‘**Azeez**’ – Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na walang sinuman ang makadaraig sa Kanya.

22. Hindi ka makatatagpo, O Muhammad (ﷺ), ng mga tao na naniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kabilang-Buhay at ipinatutupad nila ang batas ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na pakamamahalin nila ang sinuman na kumakalaban sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, na lumabag sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang Sugo, kahit na sila pa ay kanilang magulang o di kaya ay kanilang mga anak o di kaya ay kanilang mga kapatid o di kaya ay kanilang mga kamag-anak.

Sila ang mga nagmamahal sa Allâh (ﷻ) at kumakalaban sa kalaban ng Allâh, na itinanim ng Allâh (ﷻ) ang kanilang Pananampalataya sa kanilang mga puso, at pinatatag sila sa pamamagitan ng tulong mula sa Kanya at pagtataguyod laban sa kanilang mga kalaban dito sa daigdig, at sa Kabilang-Buhay ay papapasukin sila sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno nito, at sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, ipagkakaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila roon ang Kanyang pagmamahal at hindi na sila kailanman kamumuhian ng Allâh (ﷻ), at mamahalin nila ang Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb' dahil sa mga ipinagkaloob sa kanila na mga karangalan at mga matataas na antas. Sila ang mga nasa panig ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang mga lubos na minamahal, at sila ang magkakamit ng kaligayahan sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

سورة الحشر ٥٩

LIX – Sûrat Al-Hashr

[Kabanata Al-Hashr – Ang Pagtitipon]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

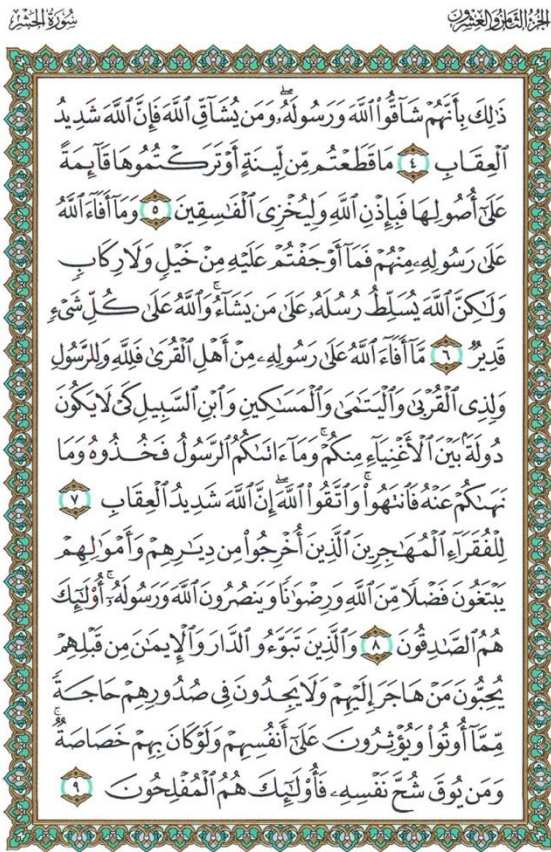
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Pinuri ang Allâh (ﷻ) at inilayo sa anumang bagay na hindi karapat-dapat sa Kanyang Kamaharlikaan, ng lahat ng mga nasa kalangitan at mga nasa kalupaan, at Siya ay '**Al-`Azeez**' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nadaraig, na '**Al-Hakeem**' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang Pagtakda, Pangangasiwa, Paglikha at Pagtala ng mga Batas, na inilalagay Niya ang lahat ng bagay sa karapat-dapat nitong paglagyan.

2. Walang iba kundi Siya (Allâh ﷻ) ang nagpaalis sa mga yaong tumanggi sa pagiging Propeta ni Muhammad (ﷺ), mula sa mga nagtatangan ng kasulatan na sila ay yaong mga Hudyo ng Banu Nadheer, mula sa kanilang mga tahanan na malapit sa mga Muslim na karatig lugar sa Madinah, at ito ang kauna-unahang pagpapaalis sa kanila mula sa lugar ng mga Arabo tungo sa '*Sham*.'

Hindi ninyo iniisip, O kayong mga Muslim, na sila ay aalis mula sa kanilang mga tahanan, na ganoon sila kaaba at kahamak; dahil sa matinding kapangyarihan at lakas ng kanilang mga kuta. At iniisip ng mga Hudyo na ang kanilang mga kuta ang magliligtas sa kanila mula sa kaparusahan ng Allâh at walang sinuman ang makagagapi sa kanila, subalit dumating sa kanila ang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) na hindi man lamang sumagi sa kanilang kaisipan na ito ay mangyayari, at ipinasok ng Allâh (ﷻ) sa kanilang mga puso ang takot at matinding pagkagimbal, na sinisira nila ang kanilang mga tahanan sa pamamagitan ng kanilang mga sariling kamay at sa kamay ng mga mananampalataya. Kung gayon, maging aral sa inyo, O kayong mga nagtatangan ng matitinong pag-iisip at matatalino, ang ganitong nangyari sa kanila.

3. At kung hindi lamang itinakda ng Allâh (ﷻ) sa kanila na sila ay lalabas mula sa kanilang mga tahanan at ito ay napagpasyahan na ay agad nang pinarusahan sila rito pa lamang sa daigdig sa pamamagitan ng pagpatay at pagbihag sa kanila, at para sa kanila sa Kabilang-Buhay ay masidhing kaparusahan sa Impiyernong-Apoy.

4. Itong nangyari sa mga Hudyo na kaparusahan dito sa daigdig at sa anumang nakatambang (o naghihintay) sa kanila na kaparusahan sa Kabilang-Buhay ay sa kadahilanang nilabag nila ang Allâh (ﷻ) at Kautusan ng Kanyang Sugo nang matinding paglabag, at kinalaban nila ang Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Sugo at nagpunyagi sila sa pagsagawa ng mga kasalanan. At ang sinumang lalabag sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, walang pag-aalinlangan, kung gayon, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Shadeedul `Iqâb*’ – Matindi ang Kanyang kaparusahan sa kanya na nakagawa nito.

5. Anuman ang inyong pinutol, O kayong mga mananampalataya, na mga punong palmera ng mga datiles o di kaya ay pinanatili ninyo sa pagkakatayo ang mga punong yaon, na hindi na ninyo pinakialaman, ito ay kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang

kagustuhan; upang ipahamak sa pamamagitan nito ang sinumang hindi sumunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ) at lumabag sa Kanyang Batas na pag-uutos at pagbabawal, dahil hinayaan kayo na magapi sila.

6. At anumang ibinigay ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo na napanalunan niya mula sa kayamanan ng mga Hudyo mula sa Banu Nadheer na tinatawag na ‘*Fâ`i*,’ nang hindi na ginamitan ng kabalyeriya⁴²⁸ ni pagsakay man sa kamelyo upang ito ay mapasainyo at hindi na kayo naghirap pa.

Subalit ibinibigay Niya ang kapangyarihan na magapi ng Kanyang mga Sugo ang sinuman na Kanyang nais sa mga kumakalaban sa Kanya, na sila ay susuko nang wala nang labanan, at ang ‘*Fâ`i*’ ay ang anumang nakuha na kayamanan sa mga walang pananampalataya sa makatarungang paraan nang walang naganap na labanan. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay na walang anumang makapipigil sa Kanya.

⁴²⁸Kabalyeriya – sundalo na nakikipaglaban na nakasakay sa kabayo.

7. At ang anumang ‘Fâ`i’ na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo mula sa kayamanan ng mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na mga taga-Makkah, na sila ay hindi na sumakay ng kabayo ni kamelyo man – ito ay pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo na ginagasta para sa kapakanan ng lahat ng mga Muslim, at sa mga kamag-anak ng Sugo ng Allâh, at sa mga ulila na sila ang mga yaong batang mahihirap na namatay ang kanilang mga ama, at sa mga mahihirap na sila ay nasa tunay na paghihikahos at pangangailangan, at anak sa daan (o tao na natigil o na-‘estranded’ sa daan) na siya ay dayuhan na naglakbay na naubusan ng baon at wala siyang anumang nalabing panustos para sa kanyang sarili; upang hindi ito maging yaman na pagpapasa-pasahan lamang ng mga mayayaman at ipagkakait sa mga mahihirap.

At anumang ipinagkaloob ng Sugo sa inyo na yaman o di kaya ay Batas na itinala para sa inyo ay panghawakan ninyo, at ang anumang ipinagbawal Niya sa inyo na huwag kunin o di-ipagawa ay iwasan ninyo, at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang ipinagbabawal. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay ‘*Shadeedul `Iqâb*’ – Masidhi ang Kanyang kaparusahan sa sinumang lumabag at sumalungat sa Kanyang ipinag-uutos at ipinagbabawal. Ang talatang ito ang katibayan na dapat sundin ang ‘*Sunnah*:’ salita man ito o di kaya ay gawa o di kaya ay ang ipinahintulot ng Sugo ng Allâh (ﷻ).

8. At gayundin, mayroon ding bahagi mula sa yaman ng ‘Fâ`i’ na ibinigay ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang Sugo ang mga mahihirap na mga ‘*Muhâjireen*’ na sila ay yaong mga pinilit na paalisin ng mga walang pananampalataya sa Makkah sa kanilang mga tahanan at pinaiwan ang kanilang mga kayamanan na hinihingi nila sa Allâh (ﷻ) na pagkalooban sila ng kabuhatan dito sa daigdig at pagmamahal sa Kabilang-Buhay, at itinataguyod nila ang ‘*Deen*’ (o Relihiyon) ng Allâh at ng Kanyang Sugo sa pamamagitan ng pakikipagpunyagi sa Daan ng Allâh. Ang mga katulad nila ang katiyakang matatapat na pinatunayan ng kanilang gawa ang kanilang mga sinasabi.

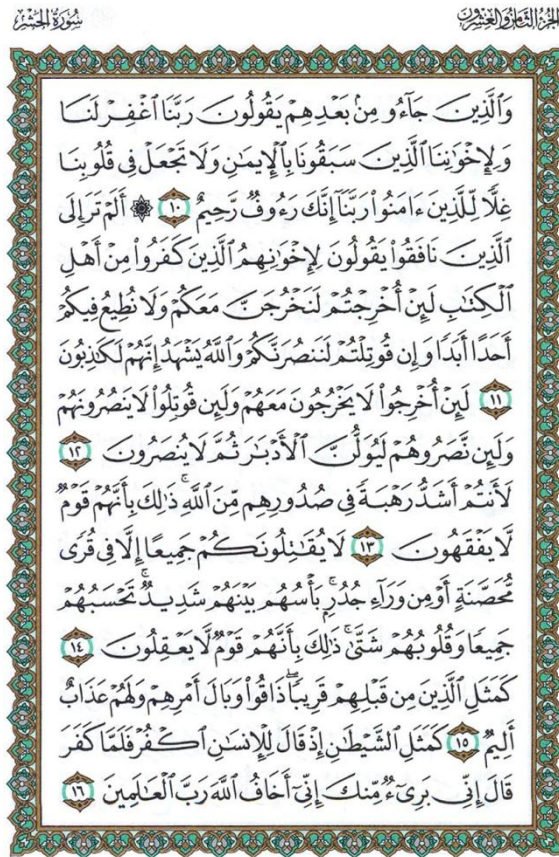
9. At maging ang mga yaong naninirahan sa Madinah, at naniwala sa Allâh (ﷻ) bago mangibang-bayan ang mga taga-Makkah, na sila ay yaong mga ‘*Ansar*’ na minamahal nila ang mga ‘*Muhâjireen*’ na mga taga-Makkah, at sila ay tinutulungan nila sa pamamagitan ng kanilang mga kayamanan, at walang anumang pag-iimbot sa kanilang mga sarili mula sa anumang ipinagkaloob sa mga taga-Makkah na ‘Fâ`i’ at iba pa, at inuuna nila ang mga ‘*Muhâjireen*’ at ang mga nangangailangan kaysa sa kanilang mga sarili, kahit pa sila ay nangangailangan din. At sinuman ang nailigtas niya ang kanyang sarili sa pagiging maramot at pagkakait ng anumang kagandahang-loob mula sa kanyang yaman ay sila ang mga magtatagumpay na makakamtan nila ang anuman na kanilang inaasam.

10. At ang mga yaong dumating na mga mananampalataya pagkatapos nila na mga ‘Ansar’ at mga ‘Muhâjireen’ na mga nauna, na kanilang sinasabi: “O Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’ Patawarin Mo ang aming mga kasalanan at patawarin Mo ang aming mga kapatid sa pananampalataya na mga nauna kaysa sa amin na naniwala sa Iyo, at huwag Mong hayaan na magkaroon ng kahit na anumang pag-iimbot, galit ang aming mga puso sa kaninuman sa kanila na mga naniwala. O aming ‘Rabb!’ Katiyakan, Ikaw ang ‘**Raouf**’ – Punung-Puno ng Kabutihan sa Iyong alipin, na ‘**Raheem**’ – Ganap na Mapagmahal sa kanila at Napakamaawain.”

Nasa talatang ito ang patunay na nararapat sa isang Muslim na isaalang-alang ang kabutihan ng mga nauna at manalangin para sa kanila, at mahalin niya ang mga tagasunod ng Sugo ng Allâh at alalahanin niya ang kanilang kabutihan at ihingi sila ng pagmamahal ng Allâh (ﷻ).

11. Hindi mo ba napagmasdan ang mga mapagkunwari na sinasabi nila sa kanilang mga kapatid sa di-paniniwala na mga Hudyo mula sa Banu Nadheer: “Kapag kayo ay pinaalis ni Muhammad at ng kanyang mga kasamahan mula sa inyong mga tahanan ay aalis din kami na kasama ninyo, at hindi kami kailanman susunod sa kahit kaninuman sa kanila laban sa inyo upang kayo ay ipahamak, at hindi namin susundin ang utos ng kahit sinumang mag-utos sa amin na ipahamak kayo o pagbawalan kami na hindi sasama sa inyong pag-alis, at kapag nakipaglaban sila sa inyo ay makikipagtulungan kami sa inyo laban sa kanila.” Subalit ang Allâh (ﷻ) ang Testigo na ang mga mapagkunwari ay mga sinungaling sa kanilang ipinangako sa mga Hudyo ng Banu Nadheer.

12. Katiyakan, kapag pinaalis ang mga Hudyo mula sa Madinah ay hindi sasama sa kanila ang mga mapagkunwari, at kapag sila ay kinalaban ay hindi sila makikipaglaban kasama ng mga Hudyo na tulad ng ipinangako nila, at kung sakali na

silâ ay makipaglaban kasama nila ay tatalikod din silâ at tatakas dahil sa pagkatalo, pagkatapos ay hindi na silâ tutulungan ng Allâh (ﷻ) sa halip ay ipapahamak silâ at ipapahiya.

13. Katiyakan, ang takot ng mga hudyo at mapagkunwari sa inyo, O kayong mga mananampalataya, ay mas matindi na nasa kanilang mga kalooban kaysa sa takot nila sa Allâh (ﷻ); dahil sa silâ ay mga tao na hindi nila naiintindihan ang kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at ang tamang paniniwala sa Kanya, at silâ ay hindi natatakot sa Kanyang kaparusahan.

14. Hindi makikipagharap sa inyo ang mga Hudyo sa pakikipaglaban nang magkakasama silâ, maliban na lamang kung silâ ay nasa mga bayan na protektado ng mga pader at mga kuta at silâ ay nasa ilalim ng mga hukay o di kaya silâ ay nasa likuran ng mga haligi o malalapad na pader. Dahil sa kanilang kaduwagan at takot na umiiral sa kanilang mga puso, ang kanilang poot at paglalaban-laban sa isa't isa ay mas matindi, na iniisip ninyo na silâ ay nagkakaisa sa iisang salita lamang, subalit ang mga puso nila ay magkakalayo; dahil sa silâ ay mga tao na hindi nila naiintindihan ang utos ng Allâh (ﷻ) at hindi nila sinusuri ang mga talata ng Allâh (ﷻ).

15. Ang katulad nila na mga Hudyo sa nangyari sa kanila na parusa ng Allâh (ﷻ) ay tulad ng nangyari sa mga walang pananampalatayang Quraysh sa Badr at sa mga Hudyo ng Bani Qaynuqa`, dahil natikman nila ang masamang bunga ng kanilang dipaniniwala at ng kanilang pakikipaglaban sa Sugo ng Allâh (ﷻ) dito sa daigdig, at ang para sa kanila sa Kabilang-Buhay ay masidhing parusa.

16. At ang katulad nila na mga mapagkunwari sa paghihikayat nila sa mga Hudyo sa pakikipaglaban at pangangako nila na silâ ay makikipagtulungan sa kanila laban sa Sugo ng Allâh (ﷻ) ay tulad ni 'Shaytân' noong hinikayat niya ang tao: "*Huwag kang maniwala,*" na inanyayahan niya para rito, at nang hindi na nanampalataya ang tao ay kanyang sinabi: "*Walang pag-aalinlangan, ako ay walang pananagutan sa iyo, dahil katiyakang ako ay natatakot sa Allâh na 'Rabb' ng lahat ng mga nilalang.*"

سورة الحشر

الحشر

17. Na kung kaya, ang naging bunga ng pangyayari kay 'Shaytân' at sa tao na sumunod sa kanya sa di-paniniwala, ay sa Impiyerno silang pareho na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, at ito ang kabayaran sa mga masasama na lumabag sa Batas ng Allâh.

18. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanyang gabay, katakutan ninyo ang Allâh (ﷻ), at maging maingat kayo sa Kanyang parusa sa pamamagitan ng pagsagawa ng ipinag-uutos Niya sa inyo at pag-iwas ng ipinagbabawal Niya sa inyo, at hayaang suriin ng sinuman sa inyo ang anuman na kanyang nagawang gawain para sa Kabilang-Buhay, at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng inyong mga ginagawa at iniinawan. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang '**Khabeer**' – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid

Niya nang ganap ang anuman na inyong ginagawa, at walang anumang naililihim sa Kanya sa inyong mga gawain, at ayon dito kayo ay tutumbasan.

19. At huwag ninyong gawin, O kayong mga mananampalataya, ang tulad ng mga yaong hindi nila isinakatuparan ang karapatan ng Allâh (ﷻ) na ipinag-uutos sa kanila, at ito ay nakaligtaan nila, dahil doon ay ipinakaligta rin sa kanila ang karapatan ng kanilang mga sarili na kabutihan para sila ay makaligtas mula sa parusa ng Allâh sa Araw ng Muling Pagkabuhay, sila ang mga yaong itinuturing na mga masasama na lumabag sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at sa pagsunod sa Kanyang Sugo.

20. Na kung kaya, hindi maaaring magkatulad ang mga taong maninirahan ng Impiyerno na pinaparusahan at ang mga taong maninirahan sa '*Al-Jannah*'⁴²⁹ na pinaliligaya, dahil ang mga maninirahan sa '*Al-Jannah*' ang tunay na mga

⁴²⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

nagtagumpay na nagkamit ng lahat ng kanilang minimithi, na ligtas sa anumang bagay na di kanais-nais.

21. Kung ibinaba lamang Namin ang Dakilang Qur'ân sa isa sa mga bundok mula sa maraming kabundukan, at naiintindihan nito (bundok) kung anuman ang pangako at babala na nasa loob nito (Qur'ân), at makikita na kahit na napakatibay at napakalakas at napakalaki ng bundok na ito, ay magpapasailalim pa rin ito at magpapakumbaba na mabibiyak at madudurog dahil sa takot sa Allâh (ﷻ).

Ito ang mga parabola na Aming ibinibigay at nililinaw sa tao upang mapag-isipan nila ang Kapangyarihan ng Allâh (ﷻ) at ang Kanyang Kadakilaan. Nasa talata ring ito ang pag-uutos sa pagsuri ng Dakilang Qur'ân, at pag-iintindi ng mga kahulugan nito at pagpapatupad.

22. Siya ang Allâh (ﷻ), na bukod sa Kanya ay '*Lâ i-lâ-ha il-la Huwa*' – walang sinumang '*ilâh*' (diyos) na sinasamba o bukod-tangi na may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin kundi Siya, ang '*Aleem*' – Ganap na Nakaaalam ng anumang kinikimkim at inihahayag, nababatid Niya ang anumang lihim at lantad, na Siya ay '*Ar-Rahmân*' – ang Pinakamahabagin na saklaw ng Kanyang habag ang lahat ng bagay, na Siya ay '*Ar-Raheem*' – ang Pinakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa mga naniwala sa Kanya.

23. Siya ang Allâh (ﷻ), na bukod sa Kanya ay '*Lâ i-lâ-ha il-la Huwa*' – walang sinumang diyos na sinasamba o bukod-tangi na may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin kundi Siya, '*Al-Malik*' – ang Nagmamay-ari at Hari ng lahat ng bagay, na Siya ang ganap na may kapangyarihan sa kanila, na ginagawa Niya ang anuman na Kanyang nais na walang sinuman ang makapipigil at makahahadlang sa Kanya; na Siya ay '*Al-Quddûs*' – ang Dalisay at Ganap na Napakalayo sa pagiging di-kaganapan; na Siya ay '*As-Salâm*' – ang Ligtas sa lahat ng kapintasan, kakulangan o pangangailangan na ikasasanhi ng pagkabawas o pagkababa ng Kanyang mga ganap na katangian at mga pagkilos; '*Al-Mu`min*' – ang Tagapagpatunay sa mga malililaw na mga palatandaan ng Kanyang mga Sugo at Propeta sa anumang mensahe na dala-dala nila; na Siya ay '*Al-Muhaymin*' – ang Tagapagmasid sa lahat ng Kanyang nilikha sa kanilang gawain na sakop sila ng Kanyang Kapangyarihan at Pangunguntrol; '*Al-Azeez*' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na walang sinuman ang makahihigit sa Kanya, na nangingibabaw sa lahat ng bagay; '*Al-Jabbar*' – ang Tagasupil na sinusupil Niya ang Kanyang mga alipin at nagpapasailalim sa Kanya ang lahat ng Kanyang mga nilikha, '*Al-Mutakabbir*' – ang nagtataglay ng Pagmamataas na Siya lamang ang may karapatan ng Pagmamataas at Kadakilaan. Luwalhati sa Allâh (ﷻ) ang Kataas-taasan,

na Siya ay ligtas na malayo sa anumang ginagawa nilang pagtatambal sa pagsamba sa Kanya.

24. Siya ang Allâh (ﷻ), '***Al-Khaliq***' – ang Tagapaglikha na napakagaling sa Kanyang paglikha ayon sa Kanyang karunungan; '***Al-Bâri***' – ang Pinakadalubhasa na Manlilikha (o Imbentor) ng lahat ng bagay ayon sa Kanyang kagustuhan; '***Al-Musawwir***' – ang Tagapagkaloob ng mga hugis ayon sa Kanyang nais. Pagmamay-ari Niya ang mga mabubuti at magagandang Pangalan at mga matataas na katangian, na pumupuri sa Kanya ang lahat ng mga nasa kalangitan at kalupaan, at Siya ay '***Al-Azeez***' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na matindi ang Kanyang paghihiganti sa mga kumakalaban sa Kanya, na '***Al-Hakeem***' – ang Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha.”

سورة الممتحنة ٦٠

LX – Sûrat Al-Mumtahanah

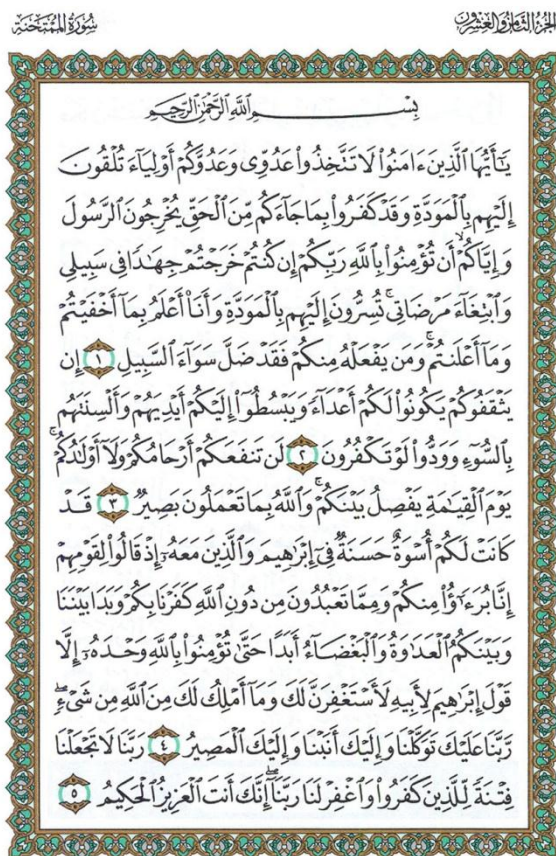
[Kabanata Al-Mumtahanah – Ang Babae na Sinubok]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at sumunod ng Kanyang batas! Huwag ninyong ituring ang Aking kalaban at ang inyong kalaban bilang mga malalapit na kaibigan at pakamamahalin, na ipinapakita ninyo sa kanila ang inyong pagsang-ayon, na ibinabalita ninyo sa kanila ang hinggil sa Sugo ng Allâh (ﷻ) at ang lahat ng lihim ng mga Muslim, samantalang sila ay walang pag-aalinlangang tinanggihan ang anumang dala-dala ninyo na katotohanan, na paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at ang anuman na ipinahayag sa kanya na Dakilang Qur'ân, na pinaalis nila ang Sugo at kayo, O kayong mga mananampalataya, mula sa Makkah; dahil pinaniwalaan ninyo ang Allâh (ﷻ) bilang inyong 'Rabb'⁴³⁰ at sinamba ninyo Siya nang bukod-tangi.

Kung kayo, O mananampalataya, ay nangibang-bayan na nagpunyagi alang-alang sa Aking Daan, na hinahangad ninyo ang Aking pagmamahal sa inyo ay huwag ninyong pagtutuunan ng pagmamahal ang Aking mga kalaban at iyong mga kalaban, na itinutuon ninyo sa kanila ang pagmamahal nang lihim, gayong Ganap na Nababatid Ko kung anuman ang inyong

⁴³⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

inililihim at inilalantad, at sinuman ang gagawa nito mula sa inyo ay katiyakang siya ay nalihis sa Daan ng Katotohanan, at naligaw sa Tunay na Landas.

2. Kung natamo nila ang pangngibabaw laban sa inyo at nadaig nila kayo sa lakas, sila na mga minamahal ninyo nang lihim ay kakalabanin kayo at makikipagpatayan sila sa inyo o bibihagin nila kayo o di kaya ay lalaitin nila kayo, at hinahangad nila sa lahat ng pagkakataon na sana ay matulad kayo sa kanila sa pagtangga at dipaniniwala.

3. Wala kayong mapapalang anumang kapakinabangan sa inyong mga kamag-anak at maging sa inyong mga anak sa Araw ng Muling Pagkabuhay kung kayo ay makikipagsabwatan sa kanila na mga walang pananampalataya dahil paghihiwalayin kayo roon ng Allâh (ﷻ), at papapasukin Niya ang sinumang sumunod sa Kanya sa ‘Al-Jannah’ at ang hindi naman sumunod sa Kanya ay sa Impiyernong-Apoy, at ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Baseer**’ – Ganap na Tagapagmasid sa lahat ng inyong mga ginagawa, na walang anumang naililihim sa Kanya sa inyong mga sinasabi at ginagawa.

4. Katiyakan, para sa inyo, O kayong mga mananampalataya, ang napakagandang halimbawa kay Ibrâhim at sa mga naniwala sa Allâh (ﷻ) na kasama niya, noong sinabi nila sa kanilang sambayanan na mga hindi naniwala sa Allâh:

“Katiyakan, kami ay walang pananagutan sa inyo at sa anuman na inyong sinasamba bukod sa Allâh, hindi namin kayo pinaniniwalaan, at tinatanggihan namin ang anumang ginawa ninyong di-paniniwala, at lumantad na sa pagitan namin at pagitan ninyo ang paglalaban-laban at pagkapoot magpakailanman habang kayo ay nananatili sa inyong pagtangga sa Allâh, maliban na lamang kung kayo ay maniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ),” subalit hindi rito kabilang sa pagiging halimbawa ni Ibrâhim ang kanyang ginawang paghingi ng kapatawaran sa kanyang ama; dahil ito ay nangyari bago mapatunayan ni Ibrâhim na ang kanyang ama pala ay kalaban ng Allâh, at nang mapatunayan niya na siya ay kalaban ng Allâh ay inalis na niya ang kanyang pananagutan sa kanya:

“O Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’ Sa Iyo lamang kami nananalig, at sa Iyo lamang kami nagbabalik-loob, at sa Iyo lamang kami tutungo sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

5. “O Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’ Huwag mong hayaan na kami ay maging pagsubok para sa mga walang pananampalataya, na paparusahan Mo kami o di kaya ay magagapi kami ng mga walang pananampalataya, na sasabihin ng mga walang pananampalataya: ‘Kung sila ay nasa katotohanan ay hindi nangyari sa

kanila ang kaparusahan, at mas lalong naragdagan ang kanilang di-paniniwala,’ at pagtakpan Mo ang aming mga kasalanan sa pamamagitan ng Iyong pagpapatawad sa amin! Walang pag-aalinlangan, Bukod-Tanging Ikaw lamang ang ‘Al-`Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nahihigitan, na ‘Al-Hakeem’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita at mga gawa.”

سُورَةُ الْمُحَمَّدِ

الْمُحَمَّدِ

6. Katiyakan, mayroon para sa inyo, O kayong mga mananampalataya, mula kay Ibrâhim (عليه السلام) at sa kanyang mga kasamahan na napakagandang halimbawa sa sinumang naghahangad ng kabutihan mula sa Allâh (ﷻ), sa daigdig at sa Kabilang-Buhay. At sinuman ang tatalikod sa anumang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) na pagsunod sa Kanyang mga Propeta, at mamahalin niya ang mga kalaban ng Allâh, samakatuwid walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ay **'Al-Ghanee'** – ang Bukod-Tangi at Ganap na Napakayaman na walang anumang pangangailangan, na hindi nanga-ngailangan sa alinman sa Kanyang mga alipin, na **'Al-Hameed'** – ang Ganap na Kapuri-puri na pinupuri sa Kanyang Sarili at sa Kanyang katangian sa lahat ng pagkakataon.

7. Baka sakaling sanhiin ng Allâh (ﷻ) na magkaroon sa pagitan ninyo, O

kayong mga mananampalataya, at ang mga itinuring ninyo na kalaban na inyong kamag-anak na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na magkaroon ng pagmamahalan pagkatapos ng alitan, at pag-uunawaan pagkatapos ng pag-aaway dahil sa pagbubukas ng kanilang kalooban sa Islâm. At ang Allâh (ﷻ) ang **'Qadeer'** – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay, at ang Allâh (ﷻ) ang **'Ghafour'** – Ganap na Mapagpatawad sa Kanyang mga alipin, na **'Ar-Raheem'** – ang Ganap na Mapagmahal sa kanila at Napakamaawain.

8. Hindi kayo pinagbawalan ng Allâh (ﷻ), O kayong mga mananampalataya, na makitungo nang makatarungan sa kanila na mga walang pananampalataya na hindi nakipaglaban sa inyo dahil sa pagsaalang-alang sa inyong Relihiyong Islâm, at hindi nila kayo pinaalis mula sa inyong mga tahanan, at maging patas kayo sa kanila sa pamamagitan ng pagiging mabuti ninyo sa kanila.

Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay nagmamahal sa mga makatarungan sa kanilang mga salita at mga gawa.

9. Katiyakan, ang pinagbawalan lamang ng Allâh (ﷻ) na pakitunguhan ninyo ay sila na mga nakipaglaban sa inyo dahil sa ang inyong pananampalataya ay Islâm at pinaalis kayo mula sa inyong mga tahanan, at nakipagtulungan sila sa mga walang pananampalataya sa pagpapaalis sa inyo, na kayo ay pinagbabawalan na makitungo sa kanila na may pakikipagtulungan at pagmamagandang-loob.

At sinuman ang magturing sa kanila bilang kaagapay laban sa mga mananampalataya at sila ay mamahalin, samakatuwid, ang mga katulad nila na nagturing, ang mga tunay na masasama na nagpahamak ng kanilang mga sarili at lumabag sa Batas ng Allâh.

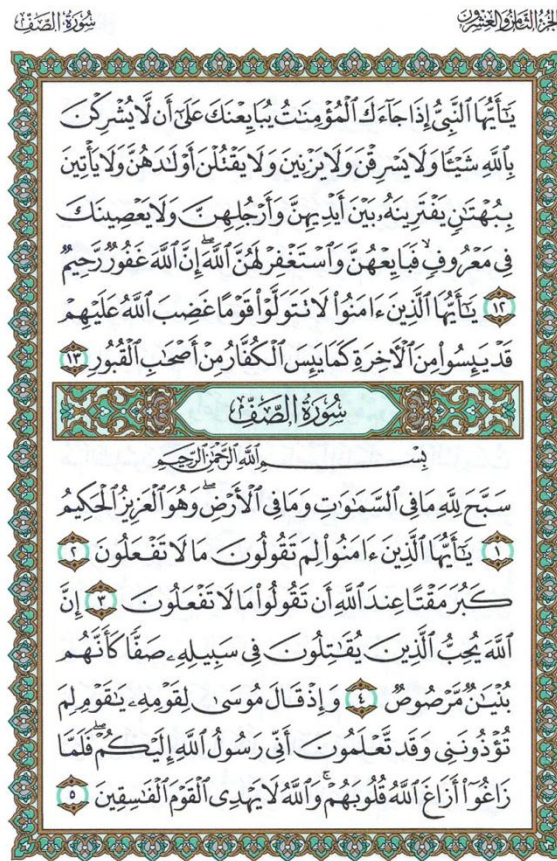
10. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Kapag dumating sa inyo ang mga kababaihan na mga mananampalataya na nangibang-bayan mula sa bayan ng walang pananampalataya tungo sa bayan ng Islâm ay subukin ninyo sila upang malaman ninyo kung gaano katotoo ang kanilang paniniwala; ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakaaalam ng katotohanan sa kanilang paniniwala, at kapag nalaman na ninyo na sila ay mga mananampalataya ayon sa mga nakita ninyo na malilina sa mga palatandaan ay huwag na ninyo silang ibalik sa kanilang mga asawa na walang pananampalataya, dahil ang mga kababaihan na mga mananampalataya ay hindi na ipinahihintulot na mapangasawa ng mga walang pananampalataya, at hindi rin ipinahihintulot sa mga walang pananampalataya na makapag-asawa ng mga mananampalatayang kababaihan, at ibigay ninyo sa mga dating asawa ng mga nagsiyakap ng Islâm na mga kababaihan ang anumang nagasta nilang '*Mahr*,' at wala kayong kasalanan kapag pinakasalan ninyo sila kung ibibigay ninyo sa kanila ang kanilang mga '*Mahr*.'

At huwag ninyong pigilin na mag-asawa ang mga inyong mga dating asawa na mga walang pananampalataya na mga kababaihan at hingin ninyo sa mga walang pananampalataya na mapapangasawa nila ang anuman na nagasta ninyo na '*Mahr*' sa inyong mga dating naging asawa kung sila ay tumalikod sa Islâm at sumunod sa mga walang pananampalataya, at ganoon din hilingin din nila na mga walang pananampalataya ang nagasta nila na '*Mahr*' sa kanilang mga dating naging asawa na mga nag-Muslim na sumunod sa inyo na mga mananampalataya.

Itong batas na nabanggit ay Batas ng Allâh (ﷻ) na ipinatutupad Niya sa pagitan ninyo, na kung kaya, huwag ninyong labagin. At ang Allâh (ﷻ) ang '*Aleem*' – Ganap na Nakaaalam na walang anuman ang naililihim sa Kanya, na '*Hakeem*' – Ganap na Maalam sa Kanyang mga sinasabi at ginagawa.

11. At kapag sumama sa mga walang pananampalataya ang ilan sa naging asawa ninyo, na sila ay bumalik sa di-pananampalataya, at hindi ibinalik sa inyo ng mga walang pananampalataya ang mga ‘*Mahr*’ na ibinigay ninyo sa dati ninyong mga asawa na sumama sa kanila, pagkatapos ay nanalo kayo laban sa mga ito at sa iba pa na mga walang pananampalataya sa labanan ay ibigay ninyo sa kanila na mga walang pananampalataya na iniwan sila ng kanilang mga asawa na nagsiyakap sa Islâm, na nagtungo sa mga Muslim, ang mga ‘*Mahr*’ ng kanilang dating asawa mula sa mga ‘*Ghânimah*’ o di kaya ay sa iba na katulad ng kanilang naibigay noon, at matakot kayo sa Allâh (ﷻ) kung kayo ay talagang tunay na naniniwala sa Kanya. (Na ang ibig sabihin, dapat ay maging makatarungan tayo sa lahat ng pagkakataon, kahit hindi naging makatarungan ang mga walang pananampalataya sa pamamagitan halimbawa ng di nila pagbabalik ng ‘*Mahr*’ sa inyo.)

12. O ikaw na Propeta! Kapag dumating sa iyo ang mga kababaihan na mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo na sila ay nangangako sa iyo na hindi sila sasamba ng iba bukod sa Allâh, at hindi sila magnanakaw, at hindi sila makikiapid, at hindi nila papatayin ang kanilang mga sanggol pagkatapos ng panganganak o bago ito isilang, at hindi sila magsisinungaling na ipapangalan nila sa kanilang mga asawa ang mga bata na hindi naman talaga mga anak ng kanilang asawa, at hindi sila lalabag sa iyo sa kabutihan na ipag-uutos mo sa kanila, ay makipagkasundo ka sa kanila, at hilingin mo sa Allâh (ﷻ) na patawarin sila sa kanilang pagkakasala. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa Kanyang mga alipin na nagsisisi, na ‘*Raheem*’ – Ganap na Mapagmahal sa kanila at Napakamaawain.

13. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo! Huwag na ninyong ituring na mga malalapit na kaibigan ang mga taong kinapootan ng Allâh (ﷻ) dahil sa kanilang pagtangi sa Allâh. Katiyakan, wala na silang pag-asa pa sa gantimpala ng Allâh (ﷻ) sa Kabilang-Buhay na tulad ng mga walang pananampalataya, na mga nakalibing na wala na silang pag-asa pa sa awa ng Allâh (ﷻ) sa Kabilang-Buhay kapag nasaksihan na nila ang katotohanan na mangyayari, at natiyak na nila na sila ay walang anumang kabahagi na kabutihan.

سورة الصف ٦١

LXI – Sûrat As-Saff

[Kabanata As-Saff – Ang Hanay o ang Hilera]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

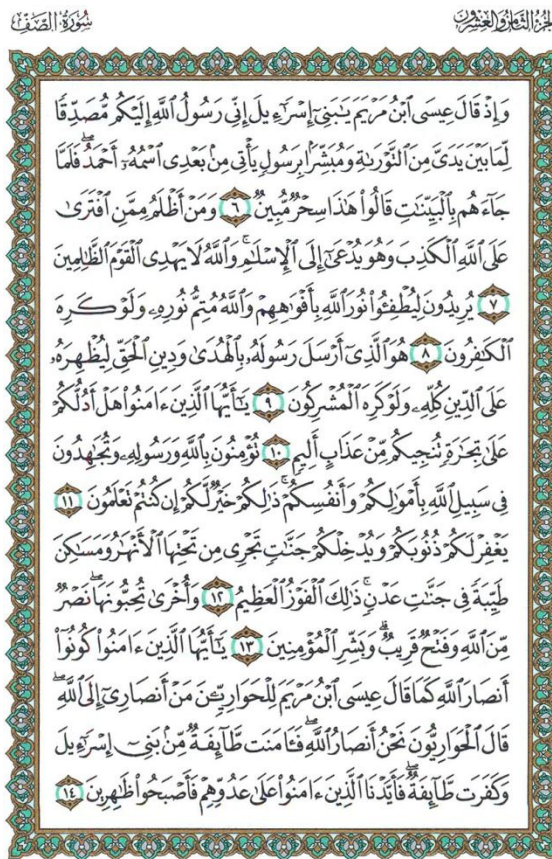
1. Pinuri ang Allâh (ﷻ) at inilayo sa anumang bagay na hindi karapat-dapat sa Kanyang Kamaharlikaan ng lahat ng mga nasa kalangitan at mga nasa kalupaan, at Siya ay ‘*Al-`Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na di nadaraig, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita at mga gawa: (pagtatakda, pangangasiwa, paglikha at pagsasatala ng Batas, na inilalagay Niya ang lahat ng bagay sa karapat-dapat nitong paglagyan.)

2. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Bakit kayo nangangako ng pangako o nagsasalita ng mga salita na hindi naman ninyo tinutupad? Ito ay pagsalungat sa sinuman na sinasalungat ng kanyang gawa ang kanyang sinasabi.

3. Kapoot-poot sa paningin ng Allâh (ﷻ) ang inyong sinasabi sa inyong mga bibig na hindi naman ninyo ginagawa.

4. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay minamahal Niya ang mga nakikipaglaban sa Kanyang daan na mga nakahelera na para silang matitibay na mga estruktura (haligi o gusali) na hindi nalulusutan ng kalaban. Nasa talatang ito ang katangian ng ‘*Jihâd*’ – pagpupunyagi sa Daan ng Allâh at ang mga *Mujâhideen*; dahil sa pagmamahal ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga alipin na mga mananampalataya kapag sila ay nakahelera na humaharap sa mga kumalaban sa Kanya (Allâh ﷻ), na sila ay nakikipaglaban sa Kanyang Daan.

5. At ipaalaala mo sa iyong sambayanan, O Muhammad (ﷺ), noong sinabi ng Propeta ng Allâh (ﷻ) na si Mousâ (ﷺ) sa kanyang sambayanan: “*Bakit ninyo ako nilalait sa salita at sa gawa, gayong batid ninyo na ako ay Sugo ng Allâh sa inyo?*” Na kung kaya, nang sila ay lumihis sa katotohanan samantalang ito ay batid nila at nagpumilit sila rito, ay nilihis ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga puso mula sa pagtanggap ng patnubay; bilang parusa sa kanila sa kanilang paglihis na pinili ng kanilang mga sarili. At ang Allâh (ﷻ) ay hindi Niya ginagabayan ang mga taong naghimagsik na sumuway sa pagsunod sa Kanya at lumabag sa Kanyang Batas.

6. Ipaalaala mo, O Muhammad (ﷺ), sa iyong sambayanan, noong sinabi ni `Îsâ na anak ni Maryam (عليها السلام) sa kanyang sambayanan: “O angkan ni Isrâ’il, walang pag-aalinlangan, ako ay Sugo ng Allâh sa inyo na pinatutunayan ang anumang dumating na nauna kaysa sa akin na ‘Tawrah,’ at nagbibigay ng magandang balita at tumitestigo sa Sugo na darating pagkatapos ko na ang kanyang pangalan ay Ahmad, na siya si Muhammad, at mag-aanyaya na siya ay paniwalaan,” subalit nang dumating sa kanila si Muhammad (ﷺ) na may dala-dalang malilinao na mga talata, kanilang sinabi: “Ang dala-dala mo sa amin ay malinao na salamangka.”

7. At sino pa ba ang mas matindi ang kanyang kasamaan at paglabag kaysa sa kanya na nag-imbento ng kasinungalingan laban sa Allâh, na siya ay nagturing ng mga katambal sa kanyang pagsamba sa Allâh, gayong

siya ay inaanyayahan na pumasok sa Islâm at maging taos-puso ang kanyang pagsamba sa Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi? At hindi ginagabayan ng Allâh (ﷻ) ang mga yaong hinamak nila mismo ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagtangga sa Allâh at pagsamba ng iba, na sila ay hindi Niya gagabayan sa anumang patnubay.

8. Ninanais nila na mga masasama na sirain ang katotohanan na dala-dala ni Muhammad (ﷺ), na ito ay ang Qur’ân, sa pamamagitan ng kanilang mga sinasabing kasinungalingan. Subalit ito ay hindi nila kailanman maisasakatuparan bagkus ay pangigingabawin Niya ang Katotohanan – ang Liwanag ng Islâm – sa pamamagitan ng pagbubuo ng Kanyang ‘Deen’ kahit ito ay kamuhian pa ng mga walang pananampalataya.

9. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang nagpadala sa Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ) na dala-dala niya ang Patnubay na ito ay ang Qur’ân at ang ‘Deen’ (o Relihiyon) ng Katotohanan na ito ay ang ‘Deen Al-Islâm;’ upang ito ay pangigingabawin Niya sa

lahat ng relihiyon na labag at salungat dito kahit na ito ay kamuhian pa ng mga ‘*Mushrikûn*’ – sumasamba ng iba bukod sa Allâh.

10. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Nais ba ninyong gabayan Ko kayo sa dakilang pakikipagkalakalan na magliligtas sa inyo mula sa masidhing kaparusahan?

11. Na kayo ay manatili sa inyong paniniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at kayo ay magpunyagi at makipaglaban sa Daan ng Allâh; upang itaguyod ang Kanyang ‘*Deen*’ sa pamamagitan ng inyong yaman at inyong buhay: ito ang mas higit na nakabubuti sa inyo kaysa sa makamundong pakikipagkalakalan, kung kayo ay nakababatid sa anumang nakapipinsala at nakabubuti sa inyo ay sundin ninyo ito.

12-13. Kapag ginawa ninyo, O kayong mga mananampalataya, ang ipinag-utos sa inyo ng Allâh (ﷻ) ay patatawarin Niya sa inyo ang inyong mga kasalanan at papapasukin Niya kayo sa mga ‘*Jannât*’ na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno nito, at sa mga tahanan na kalugud-lugod na mga malilinis na nasa mga hardin na mananatili kayo roon magpasawalang-hanggan, na ito sa katotohanan ang dakilang tagumpay na wala nang makahihigit pa rito.

At iba pang karagdagang biyaya para sa inyo, O kayong mga mananampalataya, na ito ay inaasam ninyo, ang inyong pangingibabaw at pagwawagi mula sa Allâh (ﷻ) ay darating sa inyo, at maagang tagumpay ninyo sa pamamagitan mismo ng inyong mga kamay. At ipamalita mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga mananampalataya, ang tagumpay, pagkapanalo rito sa daigdig at ang ‘*Al-Jannah*’,⁴³¹ sa Kabilang-Buhay.

14. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Gawin ninyo ang inyong mga sarili na kaagapay ng ‘*Deen*’ ng Allâh, na katulad ng mga pinili na tagasunod ni `Îsâ (Hesus ﷺ), na sila ang naging tagapagtaguyod ng ‘*Deen*’ ng Allâh noong sinabi sa kanila ni `Îsâ: “*Sino sa inyo ang susunod at tutulong sa akin upang siya ay mapamahal sa Allâh (ﷻ) at mapalapit?*” Sinabi nila: “*Kami ang mga tagapagtaguyod ng ‘Deen’ ng Allâh na kami ay magpupunyagi nang alang-alang sa Kanya.*” Pagkatapos ang isang grupo mula sa angkan ni Isrâ`îl ay ginabayan at ang isang grupo naman ay naligaw, na kung kaya, pinagkalooban Namin ng kapangyarihan ang naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at tinulungan Namin sila laban sa kanilang kalaban mula sa iba’t-ibang grupo ng mga nag-aangking tagasunod ni `Îsâ (Hesus ﷺ) gayong hindi naman talaga totoo, at sila ay nagtagumpay laban sa kanila; at ito ay sa pamamagitan ng pagkakapadala kay Muhammad (ﷺ).

⁴³¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة الجمعة ٦٢

LXII – Sûrat Al-Jumu`ah

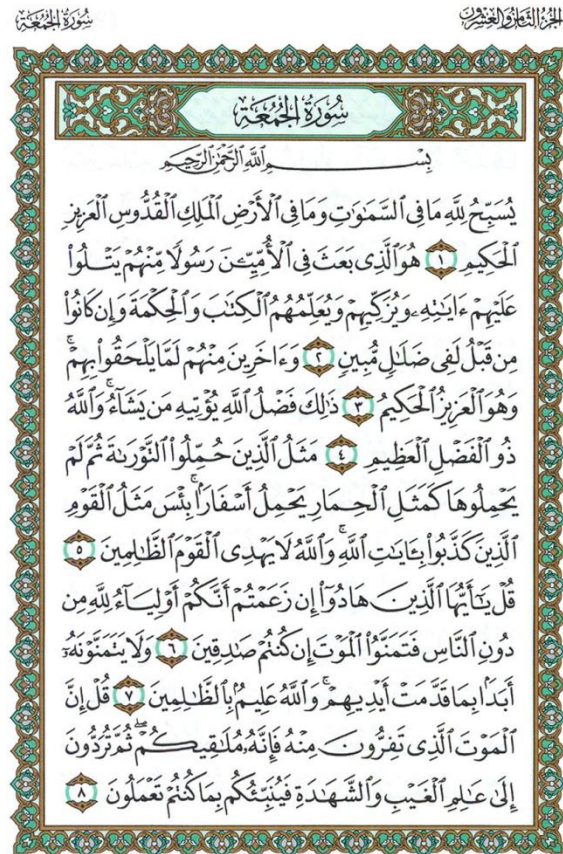
[Kabanata Al-Jumu`ah – Ang (Araw ng) Jumu`ah (Biyernes)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Pinuri ang Allâh (ﷻ) at inilayo sa anumang bagay na hindi karapat-dapat para sa Kanyang Kamaharlikaan, ng lahat ng mga nasa kalangitan at mga nasa kalupaan, na Siya ay ‘**Al-Malik**’ – ang Bukod-Tanging Hari at Tagapagmay-ari ng lahat ng bagay, na wala Siyang kahati ni kabahagi ni katambal man, at ginagawa Niya ang anuman na Kanyang nais na walang sinuman ang makapipigil sa Kanya, na Siya ay ‘**Al-Quddus**’ – ang Banal, Ganap ang mga Katangian, at Malaya at Ligtas sa lahat ng pangangailangan at anumang kakulangan, na ‘**Al-Azeez**’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nadaraig, na ‘**Al-Hakeem**’ – ang Ganap na Maalam sa lahat ng Kanyang Pagpapanukala, Pangangasiwa at Paglikha.

2-3. Walang iba kundi ang Allâh (ﷻ)

ang nagpadala sa mga Arabo ng Sugo na hindi marunong bumasa, na nagmula mismo sa kanila tungo sa lahat ng sangkatauhan, na walang anumang (Banal na) Kasulatan ni bakas ng mensahe ang nakarating sa kanila, na binibigkas sa kanila ang Qur`ân at nililinis sila mula sa mga maling paniniwala at mga masasamang pag-uugali, at itinuturo sa kanila ang Qur`ân at ang ‘*Sunnah*.’

At katiyakan, sila – bago ang pagkakapadala ng Sugong ito – ay nasa malinaw na pagkaligaw mula sa katotohanan. At ipinadala rin siya sa ibang mga sambayanan, at maging sa mga darating pang henerasyon na hindi pa lumilitaw, na ito ay magmumula sa mga Arabo at mga hindi Arabo, na siya ay ipinadala bilang Sugo sa lahat ng sangkatauhan. At ang Allâh (ﷻ), Siya ay ‘**Al-`Azeez**’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan, Bukod-Tangi at Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay, na ‘**Al-Hakeem**’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga sinasabi at ginagawa.

4. Itong pagkakapadala sa Sugo na si Muhammad (ﷺ) para sa sambayanan ng mga Arabo at hindi Arabo ay bilang kagandahang-loob na mula sa Allâh (ﷻ), na ipinagkakaloob Niya sa sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin, na Siya ang ‘**Dhûl Fadhlil `Adzeem**’ – Bukod-Tanging Nagmamay-ari at Tagapagkaloob ng dakilang kagandahang-loob at masaganang biyaya.

5. Ang kahalintulad ng mga Hudyo na inutusan na ipatupad ang ‘**Tawrah**’ subalit pagkatapos ay hindi naman nila ito isinagawa, ay katulad ng isang asno na pasan-pasan nito ang mga aklat subalit hindi nito alam kung ano ang nasa loob nito, napakasama ang ginawang paghahalintulad sa mga tao na tinanggihan ang mga talata ng Allâh (ﷻ), at hindi naging kapaki-pakinabang sa kanila ang mga ito.

At hindi ginagabayan ng Allâh (ﷻ) ang mga masasama na lumalabag sa Kanyang hangganang itinatakda at hindi sumusunod sa Kanyang kagustuhan.

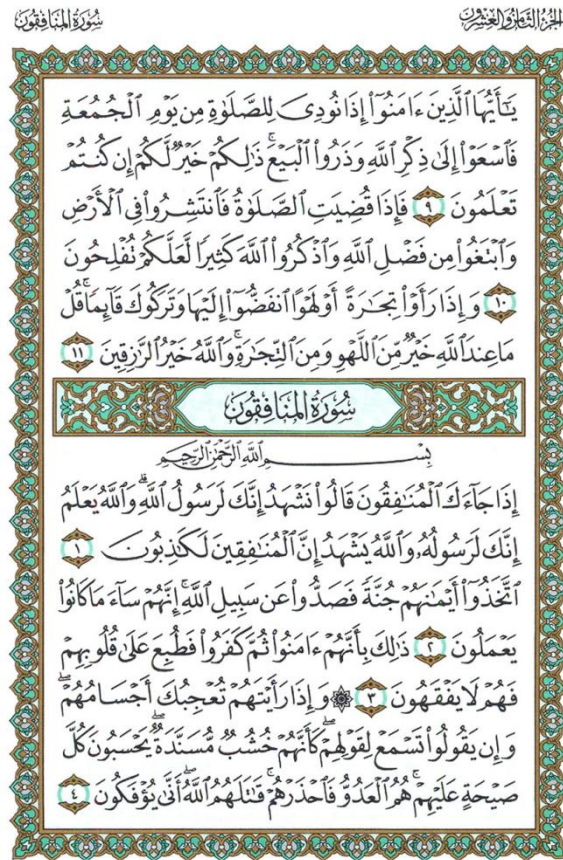
6. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ), na sumusunod sa binago at sinirang katuruan ng mga Hudyo: “*Kung inaangkin ninyo – bilang kasinungalingan – na kayo ay mga minamahal ng Allâh kaysa sa ibang mga tao ay hangarin ninyo ang kamatayan kung kayo ay totoo sa inyong pag-aangkin na mahal kayo ng Allâh (ﷻ).*”

7. At kailanman ay hindi nila aasamin na mga Hudyo ang kamatayan dahil sa mas nanaig sa kanila ang makamundong buhay kaysa sa Kabilang-Buhay, at pagkatakot sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) sa kanila dahil sa kanilang nagawang di-paniniwala at masamang gawain! At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa mga masasama, at walang anuman ang naililihim sa Kanya sa kanilang pagiging masama.

8. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “*Katiyakan, ang kamatayan na inyong tinatakan ay walang pag-aalinlangang makahaharap ninyo, dahil katotohanang ito ay darating sa inyo sa katapusan ng inyong buhay, pagkatapos kayo ay ibabalik sa Araw ng Muling Pagkabuhay tungo sa Allâh (ﷻ) na Siyang Ganap na Nakababatid ng anumang lihim at anumang nakikita, at ipababatid Niya sa inyo ang inyong mga kinagawian na gawin, at ayon dito kayo ay tutumbasan.*”

9. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Kapag nanawagan ang tagapagtawag ng 'Salâh' sa araw ng Jumu'ah samakatuwid ay magsitungo kayo sa 'Khutbah' bilang pakikinig sa pagpapayo at sa pagsagawa ng papuri o pag-alaala sa Allâh (ﷻ), at pansamantalang iwanan ninyo muna ang pakikipagkalakalan, at gayundin ang pamimili at ang lahat ng anumang makaaabala sa inyo. At itong ipinagutos sa inyo ay mas higit na nakabubuti para sa inyo; dahil naririto ang kapatawaran ng mga kasalanan at gantimpala ng Allâh (ﷻ) sa inyo, kung batid ninyo (na ito) ay nakabubuti sa inyong mga sarili ay gawin ninyo ito.

Nasa talatang ito ang katibayan sa pag-uutos na dumalo sa 'Salâh' ng 'Jumu'ah' at pakikinig ng 'Khutbah' (o pagpapayo).

10. At kapag nakapakinig na kayo ng 'Khutbah' at naisagawa na ninyo ang pagsa-'Salâh' ay magsihayo kayo sa kalupaan, at hingin ninyo ang kabuhayan mula sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng inyong pagpupunyagi at sambitin ninyong madalas ang mga papuri sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng inyong katayuan; upang makamtan ninyo ang tagumpay sa daigdig at Kabilang-Buhay.

11. At kapag nakita nila na mga Muslim ang ilang mga kalakal (paninda) o anumang bagay na nakatatawag pansin na makamundo at mga palamuti nito ay nagkakawatak-watak sila patungo roon, at iniwan ka nila, O Muhammad (ﷺ), na nakatayo sa iyong 'mimbar' o pulpito na nagbibigay ng pagpapayo. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): "Anuman ang nasa Allâh (ﷻ) na gantimpala at kasiyahan ay mas higit na kapaki-pakinabang sa inyo kaysa sa mga palamuti at kalakal na inyong hinahangad! At ang Allâh (ﷻ) ang 'Khayrul Râziqeen' – Bukod-Tanging Pinakamabuting Tagapagbigay ng kabuhayan at Tagapagkaloob, na kung kaya, sa Kanya lamang kayo humingi, at hingin ninyo sa Kanya ang tulong sa pamamagitan ng pagsunod ninyo sa Kanya upang makamtan ninyo mula sa Kanya ang anumang mas nakabubuti sa inyo rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay."

سورة المنافقون ٦٣

LXIII – Sûrat Al-Munâfiqûn

[Kabanata Al-Munâfiqûn – Ang Mga Mapagkunwari]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

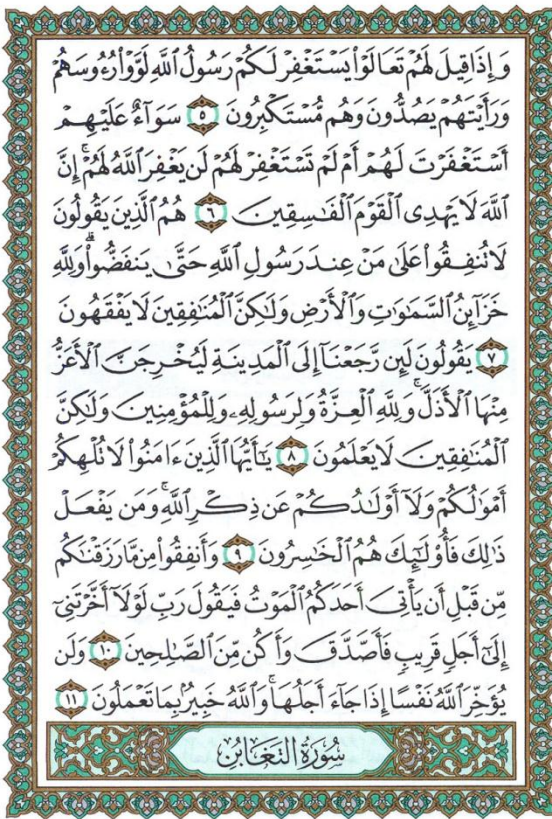
1. Kapag dumating sa iyong pagpupulong, O Muhammad, ang mga mapagkunwari na kanilang sinabi: “*Tumitestigo kami na sa katunayan ikaw ay Sugo ng Allâh.*” Ganap na Nababatid ng Allâh (ﷻ) na ikaw ay Kanyang Sugo, at ang Allâh (ﷻ) ay tumitestigo na ang mga mapagkunwari ay mga sinungaling sa kanilang panlabas na pagpapakita ng pagtestigo sa iyo, na sila ay sumusumpa sa pamamagitan ng kanilang mga bibig at inililihim nila sa kanilang kalooban ang pagtanggì at di-paniniwala.

2-3. Katiyakan, ginagawa nila na mga mapagkunwari ang panunumpa upang mapangalagaan nila ang kanilang mga sarili mula sa paninisi at parusa, at sa ganito nila pinigilan ang kanilang mga sarili at pinigilan ang mga tao mula sa Matuwid na Daan ng Allâh (ﷻ). Walang pag-aalinlangan, napakasama ng kanilang ginawa; dahil sa sila ay naniwala bilang panlabas na pagpapakita lamang, subalit sa kanilang kalooban ay poot, pagtanggì at di-paniniwala, na kung kaya, isinara ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga puso dahil sa kanilang di-paniniwala, kaya hindi na nila naintindihan kung ano ang nakabubuti sa kanila.

4. At kapag nakita mo sila na mga mapagkunwari ay mamamangha ka at kalulugdan mo ang kanilang tindig at panlabas na kaanyuan, at kapag sila ay nagsalita, pakikinggan mo ang kanilang mga salita; dahil sa tatas ng kanilang mga dila, subalit ang kanilang mga puso ay walang laman na tamang paniniwala, at ganoon din ang kanilang kaisipan, wala rin ito sa tamang pag-iintindi at sa anumang kapaki-pakinabangan na kaalaman. Ang katulad nila ay parang mga kahoy na nakasandal sa pader na walang halaga, na iniisip nila na sa tuwing may di-kanais-nais na pangyayari o nakatatakot na pangyayari ay laban sa kanila na sila ang pinupuntirya at sisirain sila; dahil katotohanang batid nila ang kanilang tunay na katayuan, at ito ay nagpapahiwatig ng kanilang labis na kaduwagan at labis na pagkatakot na nakatanim sa kanilang kalooban. Sila ay iyong mga kaaway at sukdulan ang kanilang poot sa iyo at sa mga mananampalataya, na kung kaya, maging maingat ka sa kanila, isinumpa sila ng Allah at inilayo sa Kanyang awa! Paanong tinatanggihan nila ang katotohanan at nagtungo sila sa pagiging mapagkunwari at pagkaligaw.

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

الْمُنَافِقُونَ

5. At kapag sinabi sa kanila na mga mapagkunwari: “Magsipagbalik-loob kayo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pag-amin ninyo sa anumang nagawa ninyong masasamang salita at kamangmangan, at ihihingi kayo ng Sugo ng Allâh ng kapatawaran sa Allâh (ﷻ) na ‘Rabb,’⁴³² ay iiiling nila ang kanilang mga ulo bilang pang-iinsulto at pagmamataas, at makikita mo sila, O Muhammad, na tatalikod sa iyo at nagmamataas sa pamamagitan ng dipagsunod sa anumang iminungkahi mo sa kanila.

6. Pareho rin sa kanila na mga mapagkunwari, O Muhammad, ihingi mo man sila ng kapatawaran o hindi mo sila ihingi ng kapatawaran, kailanman ay hindi patatawarin ng Allâh (ﷻ) ang kanilang mga kasalanan; dahil sa kanilang pagpupumilit sa pagiging masama at pagiging matindi sa kanilang pagtangga sa Allâh (ﷻ). Katiyakang

hindi ginagabayan ng Allâh (ﷻ) sa paniniwala ang mga tumanggi sa Kanya, na mga naghimagsik na hindi sumunod sa Kanyang kagustuhan.

7. Sila na mga mapagkunwari ay sinasabi nila sa mga taga-Madinah: “*Huwag kayong magbigay ng kawanggawa sa mga tagasunod ni Muhammad na mga ‘Muhâjireen,’ hanggang sa sila ay lumayo sa kanya (Muhammad),*” gayong Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ang mga yaman sa mga kalangitan at kalupaan, at ang anumang nasa dalawang ito na kabuhayan, pinagkakalooban Niya ang sinuman na Kanyang nais at pinagkakaitan Niya ang sinuman na Kanyang nais, subalit hindi ito nauunawaan ng mga mapagkunwari.

8. Sinasabi ng mga mapagkunwari (bilang pag-aalipusta): “*Kapag kami ay bumalik sa Madinah ay tiyak na palalabasin (o itataboy) ng mas kagalang-galang ang grupo ng mga hamak,*” na ang ibig sabihin ng ‘mga hamak’ ay yaong mga mananampalataya at

⁴³²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

ang ibig sabihin ng ‘*mas kagalang-galang*’ sa kanila ay ang pinakapinuno ng mga mapagkunwari, subalit pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) ang karangalan, at gayundin ng Kanyang Sugo at ng mga mananampalataya na naniniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at hindi sa iba, gayunpaman, ang mga mapagkunwari ay hindi nila ito batid dahil sa tindi ng kanilang kamangmangan.

9. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Huwag ninyong pahintulutan na kayo ay malinlang ng inyong mga yaman, at gayundin, ng inyong mga anak mula sa pagsamba sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanya, at sinuman ang malinlang hinggil dito (pagsamba) ng kanyang mga yaman at kanyang mga anak, sila sa katotohanan ang mga ganap na talunan na wala silang anumang bahagi mula sa parangal ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Awa.

10. At gumasta kayo, O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo, mula sa ilang bahagi ng anumang ipinagkaloob Namin sa inyo sa Daan ng Mabuti, bago dumating sa isa sa inyo ang kamatayan, at kanyang sasabihin bilang pagsisisi kapag nakita na niya ang mga palatandaan nito: “*O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb!’ Maaari Mo ba akong pagkalooban ng maikli pang panahon, at iantala Mo ang aking kamatayan ng kahit maikling oras, upang makapagbigay ako ng kawanggawa mula sa aking kayamanan, at nang ako ay maging kabilang sa mga mabubuti na may takot sa Iyo?*”

11. At kailanman ay hindi na iaantala ng Allâh (ﷻ) ang sinumang may buhay kapag dumating na ang kamatayan nito, at nabuo na niya ang nakatakandang buhay na para sa kanya. At walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Khabeer**’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang anumang inyong ginagawa, mabuti man o masama, at ayon dito kayo ay tutumbasan.

سورة التغابن ٦٤

LXIV – Sûrat At-Taghâbun

[Kabanata At-Taghâbun – Ang Pagiging Talunan (ng mga papasok sa Impiyerno)]

بسم الله الرحمن الرحيم

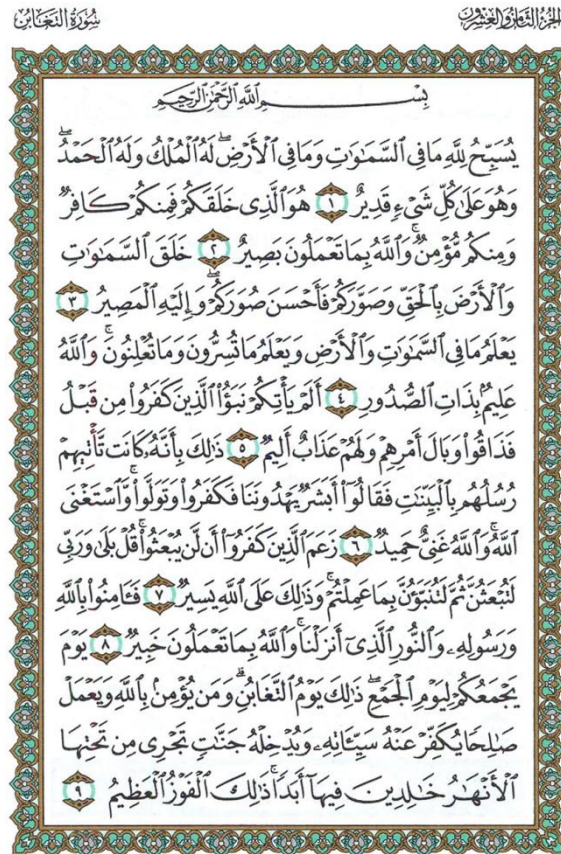
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Pumupuri sa Allâh (ﷻ) at inilalayo sa anumang bagay na hindi karapat-dapat sa Kanyang Kamaharlikaan ang lahat ng mga nasa kalangitan at mga nasa kalupaan, at Pagmamay-ari ng Allâh (ﷻ) ang walang hanggang pangangasiwa sa lahat ng bagay, at sa Kanya rin ang pinakamabuting pagpupuri, at Siya ang ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan na May Kakayahang gawin ang lahat ng bagay.

2. Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo mula sa wala, subalit ang iba sa inyo ay tinatanggi ang Kanyang karapatan na Bukod-Tanging karapat-dapat lamang na sambahin, at ang iba naman sa inyo ay naniniwala sa Kanya at sumusunod sa Kanyang Batas, at Siya ang ‘*Baseer*’ – Ganap na Tagapagmasid sa inyong ginagawa at walang anumang naililihim sa Kanya hinggil dito, at ayon dito kayo ay Kanyang tutumbasan.

3. Nilikha ng Allâh (ﷻ) ang mga kalangitan at ang kalupaan sa pinakaganap na karunungan, at nilikha kayo sa pinakamagandang hugis, at sa Kanya kayo magbabalik sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at tutumbasan Niya ang bawa’t isa ayon sa kanyang ginawa.

4. Batid ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng mga nasa kalangitan at mga kalupaan, at batid Niya ang anumang inililihim ninyo sa mga pagitan ninyo, O kayong mga tao, at ang anumang inyong inilalantad. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa anumang ikinukubli ng mga dibdib at kinikimkim ng mga sarili.

5. Hindi ba dumating sa inyo, O kayong mga sumamba ng iba bukod sa Allâh, ang kuwento ng mga yaong hindi naniwala sa Allâh na mga naunang sambayanan kaysa sa inyo, na dumating sa kanila ang kaparusahan dahil sa kanilang pagtangga sa Allâh (ﷻ) at sa kanilang masamang gawain dito sa daigdig, at para sa kanila sa Kabilang-Buhay ay masidhing parusa?

6. Itong dumating sa kanila na parusa sa daigdig, at anumang mangyayari pa sa kanila na parusa sa Kabilang-Buhay; ay dahil sa noong dumating sa kanila ang mga Sugo ng Allâh, na dala-dala nila ang mga malilinaw na talata at ang mga malilinaw na himala, ay kanilang sinabi bilang pagtangga: *“Tao lamang ba na katulad namin ang gagabay sa amin?”*

Na kung kaya, tinanggihan nila ang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at tinanggihan nila ang mensahe ng mga Sugo, at tinalikuran nila ang katotohanan at hindi nila tinanggap, subalit ang Allâh (ﷻ) ay hindi nangangailangan sa kanila, na Siya ay ‘**Ghanee**’ – Napakayaman na malayung-malayo sa lahat ng pangangailangan na ganap ang Kanyang kalayaan at di-pangangailangan sa kahit na kaninupaman, na Siya ang ‘**Hameed**’ – pinupuri sa Kanyang mga salita, mga gawa at mga katangian sa lahat ng pagkakataon, na Siya ay hindi nangangailangan sa kanila, at walang anumang mawawala sa Kanya sa kanilang pagkaligaw.

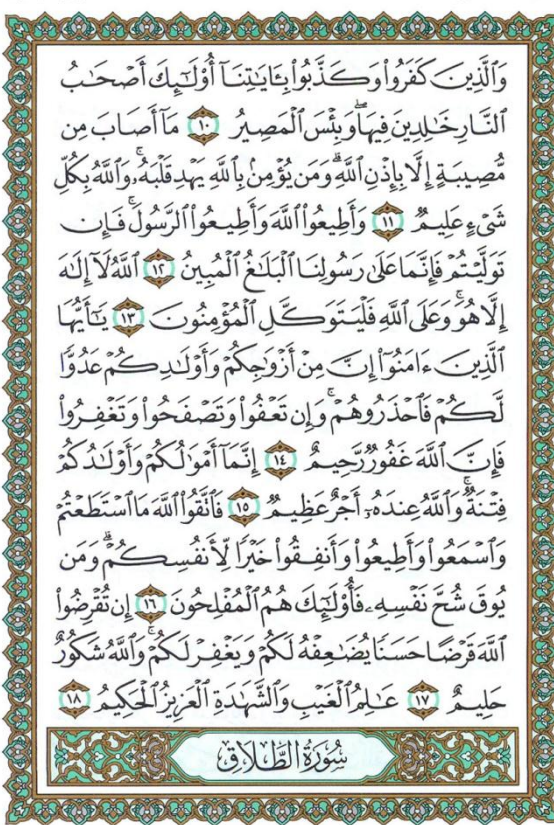
7. Inangkin ng mga hindi naniwala sa Allâh bilang maling pag-aangkin na kailanman sila ay hindi na palalabasin pang muli mula sa kanilang mga libingan pagkatapos ng kanilang kamatayan, sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): *“Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan, kundi sumusumpa ako sa Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb,’ na palalabasin Niya kayo mula sa inyong mga libingan na buhay, pagkatapos ay ipababatid sa inyo kung ano ang inyong ginawa sa daigdig, at ito ay napakadali lamang para sa Allâh (ﷻ).”*

8. Na kung kaya, maniwala kayo sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, O kayong mga sumasamba ng iba, at sumunod kayo sa gabay ng Dakilang Qur’ân na ipinahayag Niya sa Kanyang Sugo. At ang Allâh (ﷻ) ang ‘**Khabeer**’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang anumang inyong ginagawa at walang anumang naililihim sa Kanya sa inyong mga gawain at sinasabi, at ayon dito kayo ay tutumbasan sa Araw ng Muling Pagkabuhay.

9. Alalahanin ninyo, ang Araw ng Pagtitipun-tipon na kung saan kayo ay titipunin ng Allâh (ﷻ) sa Araw na yaon, ang lahat ng mga nauna at ang lahat ng mga huli pang dumating, na itong Araw na ito ay lilitaw ang pagkatalo ng mga tao ng Impiyerno; dahil sa kanilang ginawang pagtangi sa pagsunod sa Allâh (ﷻ). At ang sinumang naniwala sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang kagustuhan ay buburahin sa kanya ang kanyang mga kasalanan, at papapasukin siya sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga palasyo nito, na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, at itong pagpanatili sa mga Hardin na ito ang pinakadakilang tagumpay na wala nang hihigit pa.

سُورَةُ التَّغَابُنِ

الْمُلْكُ الْقَدِيمُ

10. At ang mga yaong tumanggi sa paniniwala sa Allâh at di-pinaniwalaan ang Kanyang mga kapahayagan at mga katibayan na Kanyang ipinagkaloob sa Kanyang mga ipinadalang Sugo, sila ang mga maninirahan sa Apoy, na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, at napakasama ng kanilang patutunguhan na Impiyernong-Apoy.

11. Anuman ang nangyaring sakuna sa sinuman ay hindi ito nangyari kundi sa kapahintulutan ng Allâh (ﷻ) mula sa Kanyang pagpapasya at pagtatakda. At sinumang naniwala sa Allâh ay gagabayan ng Allâh (ﷻ) ang kanyang puso upang maging katanggap-tanggap sa kanya ang Kanyang kagustuhan at upang siya ay masiyahan sa anuman na Kanyang pinagpasyahan. At gagabayan siya sa mabuting salita, gawain at kalagayan. Sapagka't ang gabay ay nasa puso at ang pangangatawan ay sasang-ayon sa kanyang puso. At ang

Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay na walang anuman ang naililihim sa Kanya.

12. At sumunod kayo sa Allâh (ﷻ), O kayong mga tao at magpasailalim kayo sa Kanyang kagustuhan na pag-uutos at pagbabawal, at sumunod kayo sa Kanyang Sugo sa anuman na kanyang ipinarating sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*,’ at kapag kayo ay tumalikod mula sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, ay hindi makaaapekto sa Kanyang Sugo ang inyong pagtalikod, kundi ang tungkulin lamang niya ay iparating sa inyo ang anumang mensahe na dala-dala niya at iparating nang malinaw na pagpaparating.

13. Ang Allâh (ﷻ) ang Bukod-Tangi na walang sinuman ang diyos na sinasamba o may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya, at sa Kanya lamang ipinaubaya ng mga mananampalataya ang kanilang mga sarili sa lahat ng larangan ng kanilang pamumuhay dahil sa kanilang paniniwala sa Kanyang Kaisahan.

14. O kayong mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo! Katotohanan, mayroon sa inyong mga asawa at sa inyong mga anak ang kalaban ninyo, na pinipigilan kayo mula sa Daan ng Allâh at hinaharangan kayo sa pagsunod sa Kanya, na kung kaya, maging maingat kayo sa kanila at huwag ninyo silang sundin, subalit kapag pinalampas ninyo ang kanilang kamalian at pinabayaan na ninyo sila, at pinatawad na ninyo sila, samakatuwid walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad, na ‘*Raheem*’ – Ganap na Mapagmahal at Napakamaawain, na pinatatawad sa inyo ang inyong mga kasalanan; dahil Siya ay Napakadakila sa Kanyang Kapatawaran at malawak ang Kanyang Habag.

15. Ang inyong mga yaman at ang inyong mga anak ay walang iba kundi mga pagsubok lamang sa inyo, samantalang nasa Allâh (ﷻ) ang dakilang gantimpala sa sinumang pinili niya ang pagsunod sa Kanya kaysa sa pagsunod sa iba, at tinupad niya ang karapatan ng Allâh (ﷻ) sa kanyang kayamanan.

16. Na kung kaya, lubusin ninyo, O kayong mga mananampalataya, ang inyong kakayahan sa pagkatakot sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng pagkakataon, at makinig kayo sa Sugo ng Allâh ng tunay na pakikinig at lubos na pag-uunawa, at sundin ninyo ang Kanyang ipinag-uutos at iwasan ninyo ang Kanyang ipinagbabawal, at gumasta kayo mula sa ipinagkaloob sa inyo ng Allâh (ﷻ) na kabuhayan; ito ang makabubuti para sa inyo. At sinuman ang ligtas sa kanyang pagiging maramot at mula sa pagpigil sa pagbibigay ng kawanggawa mula sa kanyang kayamanan, ay sila ang tunay na magkakamit ng tagumpay at magkakamit ng karangalan na kanilang minimithi.

17. Kung gagastahin ninyo ang inyong kayamanan sa Daan ng Allâh na taimtim na bukal sa kalooban, ay dodoblehin ng Allâh (ﷻ) ang gantimpala sa inyong ginasta, at patatawarin Niya sa inyo ang inyong mga kasalanan. At walang pag-aalinlangan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Shakûr*’ – Ganap na Tagapagtangkilik sa sinumang gumasta ng yaman sa pamamagitan ng Kanyang pagkakaloob ng masaganang gantimpala mula sa kanilang ginasta, na Siya ang ‘*Haleem*’ – Ganap na Napakalawak ng Pagpapasensiya at Pang-unawa na hindi Niya kaagad pinaparusahan ang sinumang lumabag sa Kanya.

18. At Siya ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa lahat ng bagay na di-nakikita at nakikita, na ‘*Al-`Azeez*’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na hindi nadaraig, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita at mga gawa.

سورة الطلاق ٦٥

LXV – Sûrat At-Talâq

[Kabanata At-Talâq – Ang Paghihiwalay (o Diborsiyo)]

بسم الله الرحمن الرحيم

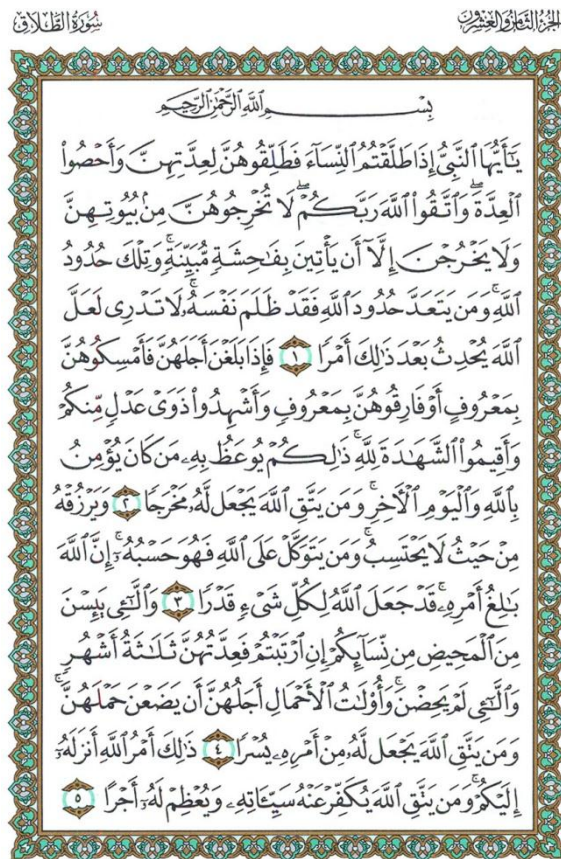
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. O Propeta, kung nais ninyo – ikaw at ang mga mananampalataya – na hiwalayan ang inyong mga asawa ay hiwalayan ninyo sila sa kanilang mga ‘Iddah’ – na ang ibig sabihin ay malinis na wala sa kalagayan ng buwanang-dalaw (o regla) at walang nangyaring pakikipagtalik – at pangalagaan ninyo ang ‘Iddah,’ upang malaman ninyo ang eksaktong panahon ng inyong pakikipagbalikan kung nais ninyong makipagbalikan sa kanila, at katakutan ninyo ang Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb.’

At huwag ninyong palabasin ang mga hiniwalayan na mga asawa sa kanilang mga tahanan na kung saan sila ay naninirahan hanggang sa matapos ang ‘Iddah,’ at ito ay tatlong magkakasunod na pagdating ng buwanang-dalaw – maliban sa hindi pa nagkakaroon ng buwanang-dalaw dahil sa pagiging kabataan pa niya at ang hindi na talagang dinaratnan ng buwanang-dalaw at ang nasa kalagayan o maliwanag na pagdadalang-tao, at hindi sila maaaring paalisin o umalis sa kanilang mga kinaroroonan na tahanan maliban na lamang sa mga yaong nakagawa ng malinaw na kasalanan na tulad ng pakikiapid.

At ito ay mga alituntunin na batas na itinala ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga alipin. At sinuman ang lalabag sa mga batas na ito ay katiyakang hinamak niya ang kanyang

sarili at inilagay niya sa kapahamakan. Hindi mo alam, O ikaw na nakipaghiwalay, na ang Allâh (ﷻ) ay maaaring magpalitaw ng pangyayari pagkatapos ng paghihiwalay na magiging sanhi ng pakikipagbalikan mo sa kanya.

2-3. At kapag malapit nang matapos ang itinakdang ‘*Iddah*,’ alin sa dalawa, maaari kayong makipagbalikan sa kanila sa napakahusay na kaparaanan at pagtutustos sa kanilang pangangailangan o di kaya ay makipaghiwalay kayo sa kanila kalakip ang pagbibigay ng kabuuan ng lahat ng kanyang karapatan at hindi pagpapahamak sa kanila. At magpatestigo kayo sa inyong pagbabalikan o sa inyong paghihiwalay ng dalawang matutuwid mula sa inyong mga kalalakihan. At isagawa ninyo, O kayong mga testigo ang taos-puso na taimtim na pagtestigo na walang anumang ibang kadahilanan. Ito ang ipinag-utos sa inyo bilang pagpapayo sa sinumang naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kabilang-Buhay, at sinuman ang may takot sa Allâh (ﷻ) na ginagawa niya ang anumang ipinag-utos sa kanya at iniwasan niya ang anumang ipinagbawal ay ipagkakaloob sa kanya ng Allâh (ﷻ) ang solusyon upang siya ay makalabas sa lahat ng kagipitan, at ipagkakaloob sa kanya ang mga kaparaanan ng kabuhayan na hindi kailanman sumagi sa kanyang kaisipan at hindi niya ito kailanman inaasahan na magaganap. At sinuman ang ipinaubaya niya ang kanyang sarili sa Allâh (ﷻ) ay sapat na ang Allâh (ﷻ) sa kanya sa anuman na kanyang suliranin sa lahat ng larangan ng kanyang buhay. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ay ganap na ganap ang Kanyang Kautusan, na walang makalalampas sa Kanyang kaalaman, na nagaganap ang anuman na Kanyang nais. Katotohanan, nagtakda ang Allâh (ﷻ) sa lahat ng bagay ng katapusan at limitasyon (dito sa daigdig), at pagtatakda na hindi kailanman makalalampas dito ang anuman.

4. Ang mga kababaihan na hiniwalayan na hindi na sila dinaratnan ng buwanang-dalaw (o regla) dahil sa kanilang katandaan, at nagdadalawang-isip kayo kung ano ang nararapat sa kanila, ang kanilang ‘*Iddah*’ ay tatlong buwan; at ang mga yaong nasa edad pang kabataan na mga kababaihan na hindi pa dinaratnan ng buwanang-dalaw ay tatlong buwan din ang itinakdang ‘*Iddah*’ para sa kanila. At para naman sa mga kababaihan na nasa kalagayan ng pagdadalang-tao, ang kanilang ‘*Iddah*’ ay ang pagkatapos na ng pagluluwal sa kanilang sanggol; at sinumang natatakot sa Allâh (ﷻ) na ipinatutupad niya ang Kanyang batas ay gagawin ng Allâh (ﷻ) na madali para sa kanya ang anumang nais niyang bagay, dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

5. Itong nabanggit hinggil sa paghihiwalay at sa ‘*Iddah*’ ay kautusan mula sa Allâh (ﷻ) na ipinahayag sa inyo, O kayong mga tao; nang sa gayon ay ipatupad ninyo ito sa inyong mga sarili. At sinuman ang natatakot sa Allâh (ﷻ) na iniwasan niya ang Kanyang ipinagbabawal at sinunod niya ang Kanyang ipinag-uutos ay buburahin sa kanya ng Allâh (ﷻ) ang kanyang mga kasalanan, ipagkakaloob sa kanya ang masaganang buhay sa Kabilang-Buhay at papapasukin siya sa ‘*Al-Jannah*.’

سُورَةُ الطَّلَاقِ

الْبُرْءِ الْمُنْكَرِ

6. Patirahin ninyo ang inyong mga hiniwalayan na asawa sa panahon ng kanilang ‘Iddah’ sa mga tirahan na katulad ng inyong tinitirhan ayon sa inyong kakayahan, at huwag ninyo silang pahirapan na mamamaltrato (o maaapi) sila sa pamamagitan ng di pagpapatira sa kanila sa karapat-dapat nilang pagtirhan na maaaring maging dahilan ng kanilang pag-alis. At kapag ang inyong hiniwalayan na mga asawa ay nasa mga kalagayan ng pagdadalang-tao ay tustusan ninyo sila sa kanilang pangangailangan sa panahon ng kanilang ‘Iddah’ hanggang sa sila ay makapanganak. At kapag ipinasuso nila sa iba ang mga anak nila mula sa inyo nang may bayad ay ibigay ninyo sa kanila ang karapatan na kabayaran para sa kanila, at hayaan ng isa’t isa sa inyo na makitungo nang mabuti at taos-puso. Subalit kapag hindi kayo gagasta sa pagpapasuso ng ina ay tungkulin ng ama na hanapan ng

ibang tagapagpasuso ang sanggol.

7. At hayaan ng asawang lalaki na gumasta batay sa kanyang kakayahan mula sa anumang ipinagkaloob sa kanya ng Allâh (ﷻ) sa kanyang asawa na hiniwalayan niya at sa kanyang anak na inaalagaan nito kung ang asawang lalaki ay maluwag sa kanyang pamumuhay. At kung siya naman ay mahirap sa kanyang pamumuhay ay hayaang gumasta lamang siya ayon sa kung ano ang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanya na kabuhayan. At hindi inuutusan ang mahirap sa paggasta ng katulad ng Kanyang ipinag-utos sa mayaman, at walang pag-aalinlangang ipagkakaloob ng Allâh (ﷻ) ang kaluwagan at yaman pagkatapos ng kahirapan.

8-9. At maraming bayan ang naghimagsik laban sa kautusan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang Sugo at tuwiran ang kanilang ginawa na paglabag at di-paniniwala; na kung kaya, pinagbayad Namin sila nang matinding pagbabayad dito sa daigdig dahil sa kanilang ginawa at pinarusahan Namin sila ng kagimbal-gimbal na parusa, na kung kaya, naganap sa kanila ang pinakamasamang bunga ng kanilang di-paniniwala, at

ang pinakabunga ng kanilang di-paniniwala ay pagkawasak at pagkatalo na wala nang hihigit pa kaysa rito na pagkatalo.

10-11. Inihanda ng Allâh (ﷻ) sa kanila na mga lumabag at hindi sumunod sa Kanyang kautusan at sa Kanyang Sugo ang pinakamasidhing kaparusahan, na kung kaya, matakot kayo sa Allâh (ﷻ) at mag-ingat kayo sa Kanyang galit, O kayong mga pinagkalooban ng talino na nanampalataya sa Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang Sugo.

Katiyakan, ipinahayag ng Allâh (ﷻ) sa inyo, O kayong mga mananampalataya, ang paalaala na nagpapaalaala sa inyo at ipinababatid sa inyo ang inyong bahagi mula sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang kagustuhan. At itong pagpapaalaala ay ang Sugo na bibigkasin (o ihahayag) sa inyo ang mga talata ng Allâh na lilinawin sa inyo ang katotohanan mula sa kamalian; upang alisin ang mga naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at nagsagawa ng ipinag-utos sa kanila ng Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanya, mula sa mga kadiliman ng di-paniniwala tungo sa Liwanag ng Paniniwala. At ang sinumang naniwala sa Allâh (ﷻ) at gumawa ng kabutihan ay papapasukin sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno nito, na sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, katiyakan, ginawa ng Allâh (ﷻ) na mabuti sa mananampalatayang gumawa ng kabutihan ang kanyang kabuhayan sa ‘*Al-Jannah*’.⁴³³

12. Ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ang Siyang lumikha ng mga pitong kalangitan at lumikha ng magkakapatong na pitong kalupaan, at nagbaba ng Kanyang kautusan mula sa anumang Kanyang ipinahayag sa Kanyang mga Sugo at sa Kanyang Pangangasiwa sa Kanyang nilikha sa pagitan ng mga kalangitan at kalupaan; upang mabatid ninyo, O kayong mga tao, na ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Qadeer*’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay na walang anumang makahihigit sa Kanya, at katiyakang saklaw ng kaalaman ng Allâh (ﷻ) ang lahat ng bagay na walang anuman ang maaaring makalabas (o maihiwalay) sa Kanyang kaalaman at kapangyarihan.

⁴³³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة التحريم ٦٦

LXVI – Sûrat At-Tahrîm

[Kabanata At-Tahrîm – Ang Pagbabawal o Pagpipigil]

بسم الله الرحمن الرحيم

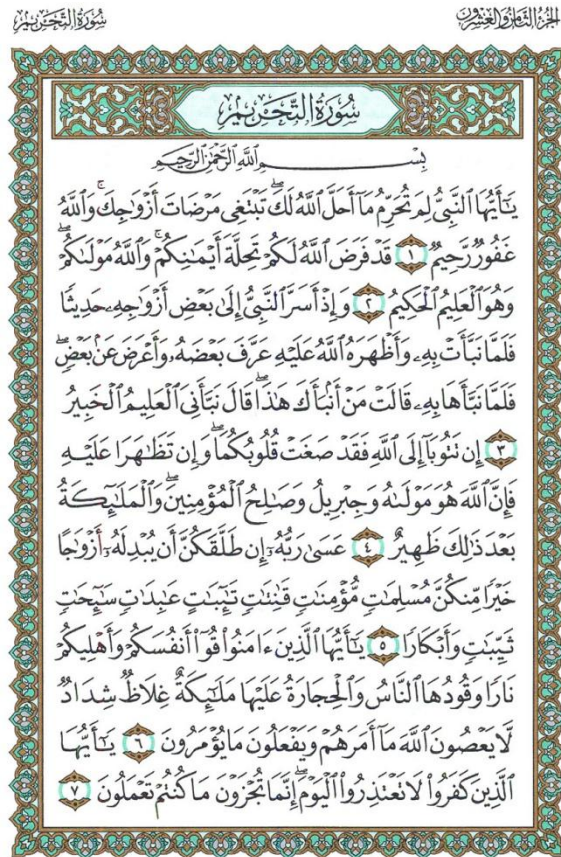
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. O Propeta, bakit mo ipinagbabawal sa iyong sarili ang bagay na ipinahintulot ng Allâh (ﷻ) sa iyo, na naghahangad ka na palugurin ang inyong mga asawa sa pamamagitan ng pagkakait mo sa iyong sarili ng bagay na ipinahintulot sa iyo? At ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad, na ‘*Raheem*’ – Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal sa iyo.

2. Katiyakan, itinala ng Allâh (ﷻ) na batas sa inyo, O kayong mga mananampalataya, ang kalutasan bilang panghalili sa inyong ginawang panunumpa, na ito ay: pagpapakain ng sampung mahihirap, o di kaya ay pagdaramit sa kanila, o di kaya ay pagpapalaya ng isang alipin na babae, at sinuman ang hindi makagagawa ng mga nabanggit ay mag-ayuno siya ng tatlong araw. At ang Allâh (ﷻ) ang Tagapangalaga sa inyo, at Siya ay ‘*Al-Aleem*’ – ang Ganap na Nakababatid sa anumang ikabubuti ninyo kaya ito ay ipinagutos sa inyo, na ‘*Al-Hakeem*’ – ang Ganap na Maalam sa Kanyang mga salita at mga gawa.

3. At noong nagsabi ng lihim ang Propeta sa kanyang asawa na si Hafsa (رضي الله عنها), at nang ikinuwento niya ito kay A'ishah (رضي الله عنها), ay ipinabatid ng Allâh (ﷻ) sa kanya ang

pagbunyag na ginawa ni Hafsah sa kanyang lihim, na kung kaya, ipinaalam niya kay Hafsah ang ilan sa ibinunyag nito at hindi na niya sinabi ang iba pa bilang paggalang kay Hafsah (ﷺ), at nang sinabi niya sa kanya ang ilan sa ibinunyag niyang lihim, kanyang sinabi: “*Sino ang nagsabi nito sa iyo?*” Kanyang sinabi: “*Ang nagsabi nito sa akin ay ang Allâh (ﷻ) na ‘Al-`Aleem’ – ang Ganap na Nakaaalam, na ‘Al-Khabeer’ – ang Pinakadalubhasa na Ganap ang Kanyang Kagalingan na Nababatid Niya nang ganap ang lahat na walang anuman ang naililihim sa Kanya.*”

4. At kung magbabalik-loob kayong dalawa sa Allâh (ﷻ), dahil katotohanang ang isa sa inyo ay nararapat na humingi ng kapatawaran sa Allâh (ﷻ) dahil sa kanyang pagkagusto sa anumang bagay na di-naibigan ng Sugo ng Allâh (ﷻ) na ito ay ang pagbunyag ng kanyang lihim, at kapag kayo ay nagtulungan sa ikasasama niya (Sugo ng Allâh), katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang kanyang Tagapangalaga at Tagapagtulong, at si Jibril (ﷺ), at ang mga mabubuti sa mga mananampalataya; at pagkatapos ng pangangalaga at pagtulong ng Allâh (ﷻ) ay ang mga anghel ang kanyang mga kakampi na tumutulong sa sinumang kumakalaban sa kanya.

5. Maaaring ang ‘*Rabb*’⁴³⁴ ni Muhammad (ﷺ), O kayo na kanyang mga asawa, kung hiniwalayan niya kayo ay pagkakalooban siya bilang kapalit ninyo ng mga asawa na magpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ), na naniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, na sumusunod sa Allâh (ﷻ), at nagbabalik-loob, at nagsisitungo sa anumang kalugud-lugod sa Allâh (ﷻ) bilang pagsunod sa Kanya, mga palagian sa kanilang pagsamba sa Kanya, na mga nag-aayuno, at mayroon sa kanila ang dating nakapag-asawa at mga dalaga.

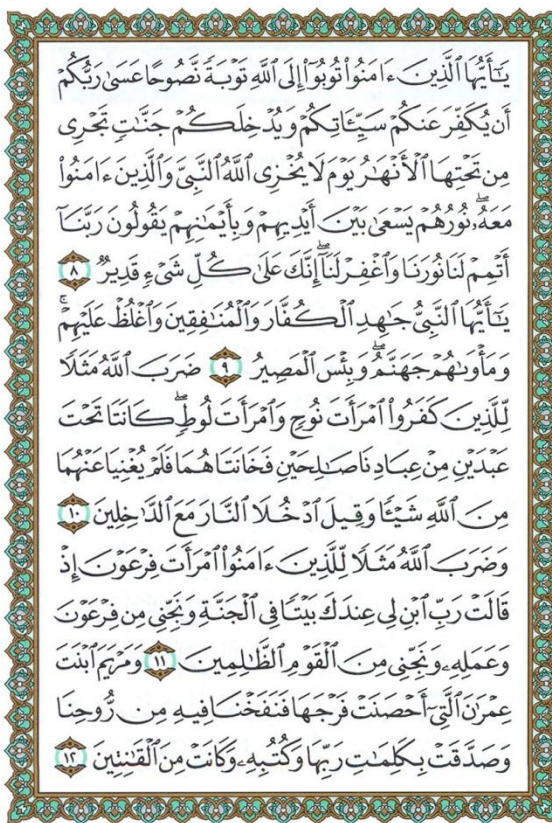
6. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo, pangalagaan ninyo ang inyong mga sarili sa pamamagitan ng pagsunod sa mga ipinag-uutos ng Allâh (ﷻ) at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbabawal sa inyo, at pangalagaan ninyo ang inyong pamilya na tulad ng pangangalaga ninyo sa inyong mga sarili mula sa Impiyernong-Apoy na ang panggatong ay mga tao at bato, na ang mga nagpaparusa roon na nasa Impiyerno ay mahihigpit na mga anghel at masisidhi sa kanilang pagpaparusa, at hindi nila nilalabag ang anumang ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa kanila, at ipinatutupad nila ang anumang ipinag-utos sa kanila.

7. At sasabihin sa mga di-naniwala sa Kaisahan ng Allâh at tumanggi sa Kanya habang sila ay ipinapasok sa Impiyerno: “*Huwag na kayong mangatwiran ngayon; dahil pinagbabayad lamang kayo sa anuman na inyong ginawa sa daigdig.*”

⁴³⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة التحريم

الجزء ٢٨

gabayan kami tungo sa ‘Al-Jannah’ (Hardin), at pagkalooban Mo kami ng kapatawaran. Katiyakan, Ikaw ang ‘**Qadeer**’ – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay.”

8. O kayong mga naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo! Magbalik-loob kayo tungo sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pag-iwas nang taimtim sa anumang pagkakasala na inyong nagawa, na ang layunin ay hindi na ninyo babalikan pa ang pagkakasalang yaon; upang ang Allâh (ﷻ) na inyong ‘*Rabb*’ ay buburahin sa inyo ang anuman na inyong nagawang mga kasalanan, at papapasukin kayo sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga palasyo nito sa Araw na hindi ipapahiya ng Allâh (ﷻ) ang Propeta at ang mga yaong naniwala sa Allâh na kasama niya, at sila ay hindi paparusahan bagkus ay itataas ang kanilang mga antas. Ang kanilang liwanag ay pumaparoon sa kanilang harapan at sa kanilang gawing kanan, na kanilang sinasabi: “O Allâh (ﷻ) na aming ‘*Rabb*!’ Gawin Mong ganap sa amin ang aming liwanag hanggang kami ay makalampas sa ‘*Sirât*,’ at

9. O Propeta! Makipaglaban ka sa mga yaong walang pananampalataya (na kalaban ng Allâh) at lantaran ang kanilang pagtangga at pakikipaglaban, at makipaglaban ka sa kanila nang patayan, at makipaglaban sa mga mapagkunwari na inilihim nila ang kanilang di-paniniwala habang ginagawa nila sa panlabas ang alituntunin ng Islâm, at maging mabalasik ka at matapang sa pakikipaglaban sa kanila, at ang kanilang patutunguhan sa Kabilang-Buhay ay Impiynong-Apoy na napakasamang patutunguhan.

10. Nagbigay ang Allâh (ﷻ) ng halimbawa hinggil sa kalagayan nila na mga walang pananampalataya – sa kanilang pakikisalamuha sa mga Muslim at pakikipag-ugnayan sa kanila, at ito ay hindi makapagbibigay ng anumang pakinabang sa kanila dahil sa hindi nila paniniwala sa Allâh (ﷻ) – na katulad ng kalagayan ng asawa ng Propeta ng

Allâh na si Nûh at asawa ng Propeta ng Allâh na si Lût: dahil sa ang dalawang kababaihan na ito ay nasa ilalim ng pagiging asawa ng dalawa sa Aming mga alipin na mga mabubuti, subalit pareho nilang ipinagkanulo sila (Propeta Nûh at Propeta Lût) sa ‘Deen’ ng Allâh, dahil katotohanang sila ay hindi naniwala sa Allâh, na kung kaya, wala silang anumang magagawa at hindi sila maipagtatanggol ng dalawang Sugo ng Allâh na ito, upang iligtas sila sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ), at sasabihin sa dalawang kababaihan na asawa nila: “*Pumasok kayo sa Impiyerno, kasama ng mga yaong pumapasok.*” Dito sa halimbawang ito ang katibayan na ang pagiging malapit sa mga Propeta at pagiging mabubuti ay hindi kailanman magiging kapaki-pakinabang sa mga gumagawa ng kasamaan at tumanggi sa katotohanan.

11. At nagbigay (din) ng halimbawa ang Allâh (ﷻ) hinggil sa katayuan ng mga mananampalataya na sila ay naniwala sa Allâh at sumamba sa Kanyang Kaisahan at sumunod sa Kanyang batas, na katotohanang hindi magiging kapahamakan sa kanila ang kanilang ugnayan sa mga walang pananampalataya na tulad ng asawa ni Fir`âwn na siya ay nasa ilalim ng pagiging asawa ng pinakamatindi na tumanggi sa paniniwala sa Allâh, at siya naman ay naniwala sa Allâh noong kanyang sinabi: “*O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb!’*”⁴³⁵ *Itayo Mo ako ng tahanan mula sa Iyo sa ‘Al-Jannah,’*⁴³⁶ *at iligtas Mo ako mula sa pangunguntol ni Fir`âwn at mula sa anuman na kanyang masamang ginagawa, at iligtas Mo ako mula sa mga sumunod sa kanya sa kanilang pagiging masama at pagkaligaw, at mula sa Iyong kaparusahan.”*

12. At nagbigay pa rin ang Allâh (ﷻ) ng halimbawa hinggil sa mga yaong naniwala na tulad ni Maryam (Maria) na anak na babae ni `Imrân na pinangalagaan ng Allâh (ﷻ) ang kanyang kapurihan, at inilayo Niya sa mga kahalayan at pakikiapid, at inutusan ng Allâh (ﷻ) si Anghel Jibril na iHINGA ang ‘Rûh’ (o Ispiritu) sa bukas na damit na nasa gawing bahagi ng kanyang dibdib, at nakarating ang pag-ihip na ito sa kanyang sinapupunan at ipinagdalang-tao niya si `Îsâ (Hesus ﷺ), at pinaniwalaan niya ang mga kautusan ng Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb,’ at sinunod niya ang mga batas na Kanyang itinala sa Kanyang mga alipin, at ang Kanyang mga Aklat na Kanyang ipinahayag sa Kanyang mga Sugo, at siya ay kabilang sa mga sumusunod sa Kanya.

⁴³⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴³⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة الملك ٦٧

LXVII – Sûrat Al-Mulk

[Kabanata Al-Mulk – Ang Kaharian]

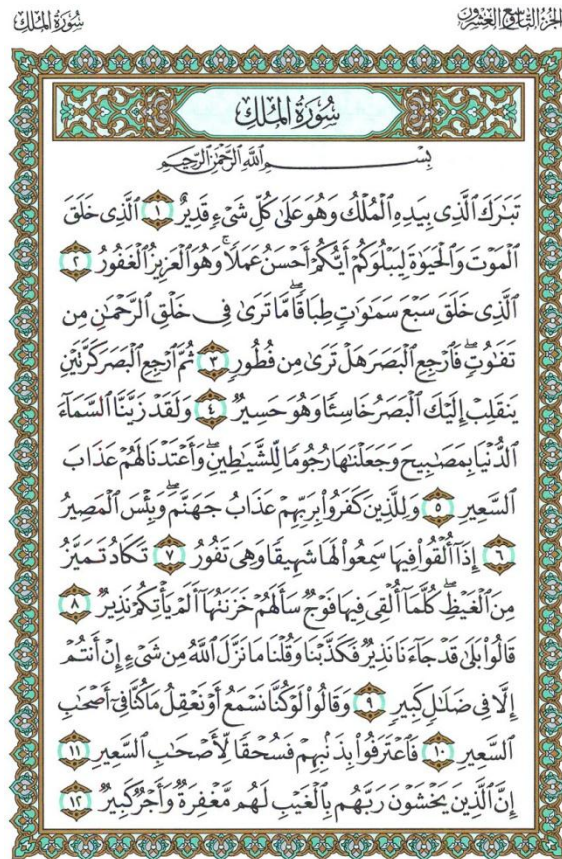
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Kataas-taasan sa Allâh at Kadakilaan sa Kanya na Siya ay malayo, ang Kanyang Sarili, ang Kanyang mga Katangian at Gawain, sa anumang di-kaganapan; at napakasagana ng Kanyang Kabutihan at pagiging mabuti sa lahat ng nilikha, na nasa Kanyang kamay ang pagiging Tagapagmay-ari sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at sa pangunguntol sa dalawang ito, na nangyayari ang anuman na Kanyang ipinag-utos at pinagpasyahan, at Siya ang '**Qadeer**' – Ganap na Makapangyarihan sa lahat ng bagay. Naiintindihan sa talatang ito bilang karagdagang patunay na ang Allâh (ﷻ) ay nagtataglay ng katangian na pagkakaroon ng Kamay na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan.

2. Na Siya ang lumikha ng kamatayan at buhay; upang subukin kayo, O kayong mga tao, kung sino sa inyo ang gagawa ng kabutihan at magiging taos-puso sa kanyang gawain? At Siya ay '**Al-Azeez**' – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na Ganap na Makapangyarihan na walang anumang nais Niya ang hindi mangyayari, na '**Al-Ghafour**' – ang Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisisi mula sa Kanyang mga alipin. Nasa talatang ito ang paghihikayat sa paggawa ng mga kabutihan at pagbabawal sa paggawa ng mga kasalanan.

3. Na Siya ang lumikha ng mga pitong kalangitan na magkakaparehas sa kaparaanan ng paglikha na magkakapatung-patong sa isa't isa, at wala kang makikita sa nilikha ng Allâh (ﷻ) na 'Ar-Rahmân' – O ikaw na tumitingin – na anumang pagkakaiba at pagkakamali. Na kung kaya, muli mong tingnan ang kalangitan: “*Mayroon ka bang nakikita na anumang pagkakabiyak o pagkakabutas-butas nito?*”

4. At pagkatapos ay tumingin kang muli nang paulit-ulit, babalik ang iyong paningin na abang-aba dahil sa pagkabigo na makakita ng anumang kakulangan at dahil (din) sa kapaguran.

5. At katiyakan, pinalamutian Namin ang malapit na kalangitan na nakikita ng mga mata ang mga dakilang maliliwanag na mga bituin, at ginawa Namin mula sa mga ito ang mga bulalakaw na nakasusunog sa sinumang aakyat mula sa mga 'Shaytân' para sa pakikinig nang panakaw, at inihanda Namin para sa kanila sa Kabilang-Buhay ang parusa sa Impiyerno na naglalagablab na apoy na napakasidhi na masusunog sila sa tindi ng init nito.

6. At para sa mga hindi naniwala sa kanilang 'Rabb' (Allâh ﷻ) ay napakasidhing parusa sa kanila sa Impiyernong-Apoy, at katotohanang napakasama na kanilang patutunguhan na Impiyerno.

7. Kapag inihagis ang mga walang pananampalataya sa Impiyernong-Apoy ay makaririnig sila ng kagimbal-gimbal na ingay ng pagkulo ng Impiyerno.

8. Na halos sumabog ang Impiyerno dahil sa tindi ng galit nito sa mga walang pananampalataya. Sa tuwing ihahagis dito ang grupo ng mga tao ay tatanungin sila ng mga tagapangasiwa ng Impiyernong ito bilang pag-aalipusta: “*Hindi ba dumating sa inyo sa daigdig ang Sugo upang balaan kayo hinggil sa parusa na kinaroroonan ninyo sa ngayon?*”

9. Tutugon sila na kanilang sasabihin: “*Oo, katiyakang dumating sa amin ang Sugo na mula sa Allâh at binalaan kami, subalit hindi namin pinaniwalaan, at sinabi namin sa kanyang dala-dalang mga talata na kapahayagan: 'Hindi nagpahayag ang Allâh (ﷻ) ng anuman sa kahit kaninumang tao, na kung kaya, kayong mga Sugo ay walang iba kundi malayung-malayo sa katotohanan bilang pagkaligaw.'*”

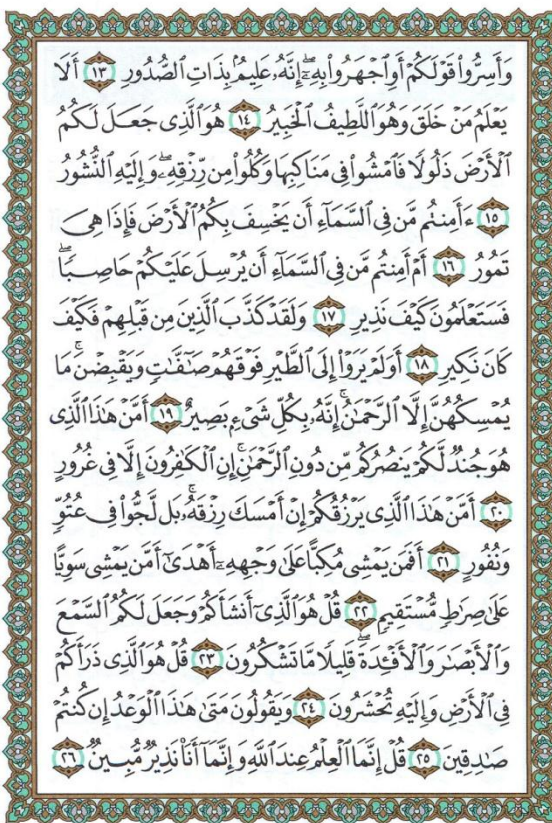
10. At kanilang sasabihin bilang pag-amin: “*Kung nakinig lamang kami bilang pakikinig na naghahanap ng katotohanan, o di kaya ay pinag-isipan namin ang anumang paghikayat na ginawa sa amin, ay hindi kami magiging kabilang sa mga tao ng Naglalagablab na Impiyerno.*”

11. Kaya ganoon nila inamin ang kanilang pagtangi at di-paniniwala na siyang naging sanhi ng pagkabulid nila sa kaparusahan sa Impiyernong-Apoy. Samakatuwid, malayung-malayo ang mga taga-Impiyerno mula sa Awa ng Allâh.

12. Katiyakan, ang mga yaong natatakot sa Allâh na kanilang ‘*Rabb*’ at Siya ay sinasamba nila, at hindi nila nilalabag ang kagustuhan ng Allâh (ﷻ) habang sila ay malayo sa paningin ng tao, at kinatatakutan nila ang parusa sa Kabilang-Buhay gayong hindi pa nila ito nakikita, ang para sa kanila ay kapatawaran mula sa Allâh sa kanilang mga kasalanan at dakilang gantimpala na ito ay ‘*Al-Jannah*.’

سورة الملك

الجزء ٢٩

13. Ilihim man ninyo ang inyong sinasabi, O kayong mga di-naniniwala sa ‘Deen’ ng Allâh at sa Kanyang Sugo o di kaya ay ilantad ninyo ito, ay pareho lamang ito sa Allâh (ﷻ), dahil katiyakan, Siya ang ‘**Aleem**’ – Ganap na Nakaaalam sa mga kinikimkim ng mga dibdib, na kung kaya, paano pa kaya maililihim sa Kanya ang inyong mga sinasabi at ginagawa.

14. Hindi ba batid ng Allâh (ﷻ) na Siyang Lumikha ng lahat ang Kanyang mga nilikha at ang anuman na hinggil sa kanilang katayuan? At Siya ay ‘**Al-Lateef**’ – ang Kapita-pitagan at Napakabait sa Kanyang mga alipin, na ‘**Al-Khabeer**’ – Ganap ang Kanyang Kagalingan na Tagapagmasid at Nakababatid nang ganap sa kanila at sa kanilang mga ginagawa.

15. Ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi ang Siyang lumikha sa inyo ng kalupaan na

palatag upang maging madali para sa inyo ang pananatili rito, na kung kaya, maglakbay kayo sa mga lugar nito at sa iba’t ibang sulok nito, at mamuhay kayo mula sa kabuhayan na ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa inyo, na mula rito ay Kanyang pinalitaw para sa inyo; at sa Kanya lamang na Bukod-Tangi kayo patutungo mula sa libingan sa Pagkabuhay na Mag-uli para sa pagbabayad at pagtutumbas.

At nasa talatang ito ang pagpapahiwatig tungo sa paghingi ng kabuhayan, at pagiging katibayan sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at Kanyang Kapangyarihan, at pagpapaalaala sa Kanyang mga biyaya, at babala mula sa pagtutuo lamang ng mga sarili sa makamundong bagay.

16-17. Kayo ba na mga hindi naniwala na taga-Makkah ay nakatitiyak na ligtas kayo sa Allâh (ﷻ) na nasa ibabaw ng kalangitan (sa itaas ng lahat ng Kanyang mga nilikha), na hindi Niya sasanhiin na lamunin kayo ng kalupaan kapag ito ay yumanig hanggang sa mamatay kayo? Nakatitiyak ba kayo sa Allâh (ﷻ) na nasa ibabaw ng kalangitan (sa itaas ng lahat ng Kanyang mga nilikha) na hindi Niya sasanhiin na magpadala sa inyo ng malakas na hangin na dala-dala nito ang mga maliliit na bato

upang ipatama sa inyo? Walang pag-aalinlangan, mababatid ninyo, O kayong mga walang pananampalataya, kung gaano katotoo ang Aking babala sa inyo kapag nangyari na ang parusa sa inyo. At wala na kayong pakinabang pa sa anumang kaalaman na inyong tinaglay pagdating nito. Nasa talatang ito ang patunay sa pagiging Kataas-taasan ng Allâh (ﷻ) na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan.

18. At katiyakan, tumanggi sa paniniwala ang mga yaong nauna kaysa sa kanila na mga taga-Makkah na walang pananampalataya, sa mga Sugo na ipinadala sa kanila na tulad ng sambayanan ni Nûh, ni `Âd at ni Thamoud, na kung kaya, gaano kasidhi ang Aking pagtanggì sa kanila at pagpalit Ko sa anumang biyaya na nasa kanila ng parusa na ibinaba sa kanila at nagpuksa sa kanila?

19-21. Nakalimutan ba nila na mga walang pananampalataya, at hindi ba nila napagmasdan ang mga ibon sa itaas nila, na nakadipa ang kanilang mga pakpak habang ang mga ito ay lumilipad sa himpapawid, at minsan ay tinitiklop nito ang kanilang mga pakpak? Na walang sinumang nag-aalaga sa mga ito upang ito ay hindi bumagsak bukod sa Allâh (ﷻ) na ‘*Ar-Rahmân*.’ Katiyakan, Siya ang ‘*Baseer*’ – Ganap na Tagapagmasid ng lahat ng bagay na walang anumang makikita na kakulangan at pagkakasalungatan sa Kanyang mga nilikha.

Na kung kaya, sino pa ba ang inaangkin ninyo, O kayong mga walang pananampalataya, na kakampi ninyo na tutulong sa inyo bukod sa Kanya na ‘*Ar-Rahmân*,’ kung nais Niya ang kapinsalaan sa inyo? Kaya, ang mga walang pananampalataya sa gayong pag-aangkin ay nasa kahibangan na nalinlang lamang sila at nailigaw ni ‘*Shaytân*.’

O sino ba ang maaaring makapagkaloob ng kabuhayan mula sa inyong inaangkin na nagbibigay (daw) sa inyo ng kabuhayan kapag itinigil ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang Kanyang kabuhayan na ipinagkakaloob sa inyo? Hindi ang kanilang inaakala ang katotohanan, kundi walang pag-aalinlangan, patuloy ang mga walang pananampalataya sa kanilang paglabag at pagkaligaw bilang pagmamatigas at pagmamataas at paglayo sa katotohanan, na hindi nila ito (katotohanan) pinakikinggan at sinusunod.

22. Siya ba na naglalakad na nakatungo na hindi tumitingin sa kanyang nilalakaran at hindi niya alam kung saan siya dadaan at kung paano siya tutungo ay mas napatnubayan sa matuwid na daan, o siya na naglalakad nang matuwid na nasa Matuwid na Landas na malinaw na walang anumang kamalian? At ito ang halimbawa na ibinigay ng Allâh (ﷻ) hinggil sa mananampalataya at walang pananampalataya.

23-24. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo mula sa wala, at iginawa Niya kayo ng pandinig upang kayo ay makarinig, at

mga paningin upang kayo ay makakita, at mga puso upang kayo ay makaintindi, subalit kakaunti lamang sa inyo, O kayong mga walang pananampalataya, ang tumatanaw ng utang na loob sa mga biyayang ito, sa Allâh (ﷻ) na inyong ‘Rabb’ na Siyang nagkaloob sa inyo ng mga biyayang ito.”

Sabihin mo sa kanila: “Ang Allâh (ﷻ) ang Siyang lumikha sa inyo at nagpakalat sa inyo sa kalupaan, at sa Kanya na Bukod-Tangi kayo titipunin pagkatapos ng inyong pagkakahiwa-hiwalay para sa pagbabayad at pagtutumbas.”

25-26. At sinasabi ng mga walang pananampalataya: “Kailan pa ba mangyayari ang ipinangako mong pagtitipun-tipon, O Muhammad? Sabihin ninyo sa amin kung kailan ito, O kayong mga mananampalataya, kung kayo ay totoo sa inyong mga inaangkin.”

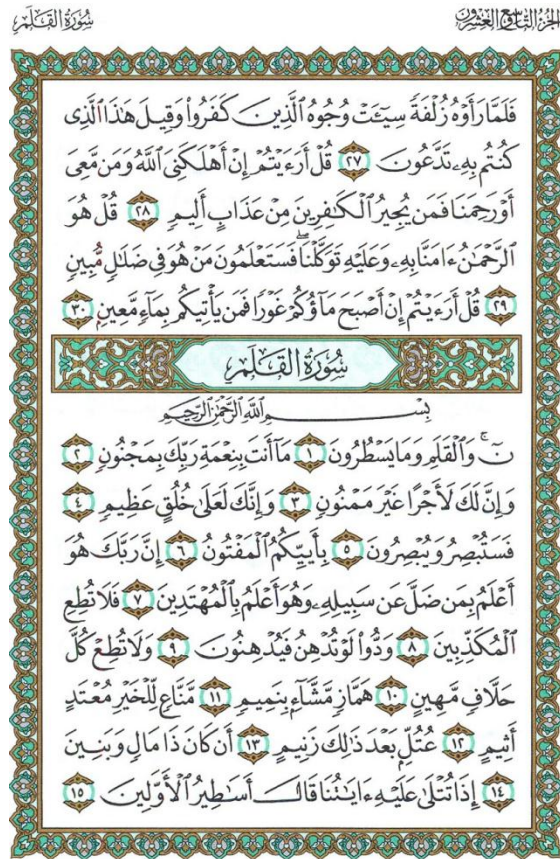
Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Katiyakan, ang kaalaman hinggil sa Oras ng Pagkagunaw ng daigdig ay Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ), at walang pag-aalinlangang ako ay tagapagbabala lamang sa inyo upang balaan kayo sa parusa ng inyong pagtanggì sa paniniwala, at linawin sa inyo ng ganap na paglilinaw kung ano ang ipinag-utos sa akin ng Allâh (ﷻ).”

27. At nang makita na ng mga walang pananampalataya ang parusa ng Allâh (ﷻ) na nasa kanila nang harapan ay lumitaw ang pagkaaba at pagkahamak sa kanilang mga mukha, at sasabihin sa kanila bilang pag-aalipusta: “Ito na ang inyong ipinamamadaling kahilingan sa daigdig noon.”

28. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa mga walang pananampalataya: “Sabihin nga ninyo sa akin! Kapag sinanhi ng Allâh (ﷻ) na ako ay mamatay at yaong mga kasama ko na mga mananampalataya na tulad ng inyong hinahangad o di kaya ay kinawaan Niya kami at inantala ang aming kamatayan, at iniligtas Niya kami mula sa Kanyang parusa – sino pa kaya ang magliligtas sa inyo at maglalayo sa inyo mula sa masidhing kaparusahan?”

29. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Ang Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin na aming pinaniwalaan at sinunod, at sa Kanya lamang na Bukod-Tangi namin ipinaubaya ang aming mga sarili, at walang pag-aalinlangan, mababatid ninyo, O kayong mga walang pananampalataya, kapag dumating na sa inyo ang parusa: kung sino sa dalawang panig, kami ba o kayo, ang nasa malayung-malayo sa katotohanan.”

30. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: “Sabihin nga ninyo sa akin! Kapag ang lahat ng inyong tubig ay hinigop ng kalupaan at wala na kayong matatagpuan na anupaman, sino pa ba bukod sa Allâh (ﷻ) ang makapagbibigay sa inyo ng tubig na umaagos sa kalupaan na malinaw na nakikita ng inyong mga paningin?”

سورة القلم ٦٨

LXVIII – Sûrat Al-Qalam [Kabanata Al-Qalam – Ang Panulat]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. *Nûn*. Ang katulad nitong titik ng ‘*Arabic*’ ay nauna nang naipaliwanag sa ‘*Sûratul Baqarah*.’ Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ‘*Qalam*’ na ipinanunulat ito ng mga anghel at mga tao, at ang anuman na kanilang isinusulat na kabutihan, kapakinabangan at mga kaalaman. Ikaw, kailanman, O Muhammad (ﷺ), sa pamamagitan ng Biyaya ng Allâh sa pagiging Propeta mo at pagiging Sugo ay hindi mahina ang iyong kaisipan at hindi ka nasisiraan ng bait. At katiyakan, para sa iyo, sa anumang natatagpuan mo na mga paghihirap dahil sa iyong pagpaparating ng mensahe, ang dakilang gantimpala na walang kabawasan at walang katapusan. At katiyakang ikaw, O Muhammad (ﷺ), ay nasa pinakadakilang pag-uugali, na ito ay ang anumang nasa loob ng Qur’ân na mga mabubuting pag-uugali.

Dahil walang pag-aalinlangan, ang ipinag-utos sa Dakilang Qur’ân ay ito mismo ang pag-uugali niya na ginagawa niya ang anumang ipinag-uutos (sa Kasulatang ito) at iniiwasan niya ang anumang ipinagbabawal.

5-6. Malapit na malapit mo nang makita at maging nila, O Muhammad (ﷺ), kung sino sa inyo ang nasapian ng kasamaan at nasiraan ng bait.

7. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ ang Siyang Ganap na Nakababatid kung sino man ang masama na ligaw mula sa ‘*Deen*’ ng Allâh at sa Daan ng Patnubay, at Siya ang Ganap na Nakaaalam ng may takot na pinatnubayan tungo sa katotohanan.

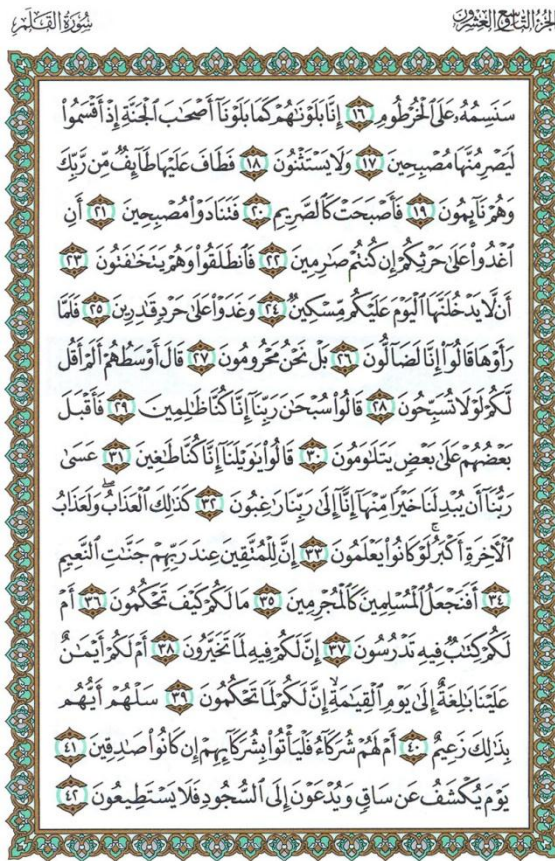
8. Kaya, magpakatatag ka sa iyong kinaroroonan, O Muhammad (ﷺ), sa pagsalungat sa mga tumatanggi at hindi naniwala, na sila ay huwag mong sundin.

9. Inasam nila at ninais na sana ay makiayon (o makipag-‘*compromise*’) ka sa kanila, sumunod ka sa ilan sa mga nais nila, upang sila ay makiayon (o makipag-‘*compromise*’) din sa iyo.

10-15. Huwag mong sundin, O Muhammad (ﷺ), siya na palaging sumusumpa na sinungaling na hamak, na sinisiraan niya ang mga tao, at nagkakalat siya ng mga balita upang siraan niya ang mga pagitan ng mga tao, na maramot sa mga kayamanan, tagapagharang ng katotohanan, matindi ang kanyang pagpigil sa kabutihan, na lumalabag sa hangganang itinakda sa pamamagitan ng pagiging masama sa mga tao, at pagsagawa ng mga ipinagbabawal na maraming kasalanan, matindi ang kanyang pagtanggì sa Allâh (ﷻ) at sukdulan ang kanyang pagiging masama na nais niya

palaging makalamang, at anak sa pagkakasala; dahil sa siya ay maraming yaman at mga anak.

Kapag binigkas sa kanya ang isa sa mga talata ng Dakilang Qur'ân ay tinatanggihan niya ito, at kanyang sinabi: “*Ito ay kathang-isip at mga haka-haka na alamat ng mga naunang tao.*” Ito ang masidhing babala sa sinumang Muslim na sasang-ayon sa ganitong pag-uugali.

madilim.

21-22. At nagtawagan sila sa isa't isa pagkasapit na pagkasapit ng umaga: “*Pumunta na kayo ng maaga sa inyong mga pananim kung talagang hangad ninyo na pitasin ang mga bunga nito.*”

22-24. At tumungo sila roon nang mabilisan, habang sila ay nag-uusap nang palihim sa isa't isa: “*Huwag ninyong hayaan ngayon na makapasok ang kahit isa man lamang na mahirap sa inyong hardin.*”

25. At sa pinakaumpisa pa lamang ng umaga ay nagtungo na sila sa kanilang hardin na ang kanilang masamang layunin ay ipagkait sa mga mahihirap ang anumang bunga ng hardin, na sila ay umaasam na kayang-kaya nila itong gawin.

26-33. At nang nakita nila ang kanilang hardin na nasunog ay tinanggihan nila at hindi sila makapaniwala at kanilang sinabi: “*Katiyakan, nagkamali tayo ng daan*

16. Katiyakan, magtatatak Kami ng tanda sa kanyang ilong na mananatili ito na hindi na mawawala pa sa kanya; upang sa pamamagitan nito ay mapahiya siya sa harapan ng mga tao.

17-18. Walang pag-aalinlangan, sinubok Namin ang mga taga-Makkah ng taggutom at tagtuyot, na tulad ng pagsubok Namin sa mga tao na nagmamay-ari ng hardin, noong sila ay nagsumpaan sa isa't isa, na pipitasin nila ang mga bunga ng kanilang hardin nang maagang-maaga kinabukasan; upang hindi makakain mula rito ang iba, at hindi sila nagsabi ng: “*Insha`Allâh,*” – na ang ibig sabihin ay kung pahintulutan ng Allâh (ﷻ).

19-20. At doon ay nagbaba ang Allâh (ﷻ) sa hardin na yaon ng apoy sa gabi, na ito ay nasunog habang sila ay natutulog, na kung kaya, ito ay nasunog na nangitim na tulad ng gabing

tungo sa hardin,” subalit nang mapatunayan nila na ito talaga ang kanilang hardin, kanilang sinabi: “Ang katotohanan, tayo ay pinagkaitan ng kapakinabangan sa hardin na ito; dahil sa ating layunin na ipagkait at pagbawalan ang mga mahihirap mula rito.”

Sinabi ng isa sa mabuti sa kanila: “*Hindi ba sinabi ko sa inyo na nararapat na magsabi kayo ng ‘Insha`Allâh?’*” Kanilang sinabi noong sila ay bumalik na sa kanilang katinuan: “*Luwalhati sa Allâh na aming ‘Rabb’ na Siya ay ligtas sa pagsasagawa ng pandaraya sa atin na hindi Niya tayo dinaya sa nangyari sa atin, bagkus tayo ay masasama na inapi natin ang ating mga sarili sa hindi pagsasabi ng ‘Insha`Allâh’ at sa ating masamang layunin.*”

At pagkatapos ay nagharap-harap sila sa isa’t isa na sinisisi nila ang bawa’t sarili nila dahil sa kanilang masamang layunin, na kanilang sinabi: “*Kapighatian sa atin dahil nilabag natin ang hangganan na itinakda ng Allâh sa pamamagitan ng pagkakait natin sa mga mahihirap at paglabag natin sa Kautusan ng Allâh, na pagkalooban nawa tayo ng Allâh (ﷻ) ng higit pa kaysa sa ating hardin; dahil sa ating pagsisisi at pag-amin natin na ating kasalanan. At tayo sa katotohanan, sa ating ‘Rabb’ lamang na Bukod-Tangi tayo humahangad, na inaasam natin ang Kanyang kapatawaran at humihingi tayo ng biyaya.*”

Ang katulad nito na pagpaparusa na Aming ipinarusa sa mga nagmamay-ari ng hardin ay ganito rin ang Aming igagawad na parusa rito sa daigdig sa sinumang lalabag sa kautusan ng Allâh (ﷻ), at ipinagkait ang anumang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) na biyaya, subalit katotohanang ang parusa sa Kabilang-Buhay ay mas masidhi kaysa sa parusa rito sa daigdig, na kung batid lamang nila ito ay iiwasan nila ang anumang magiging sanhi ng ganitong kaparusahan.

34. Katiyakan, ang mga yaong natakot sa parusa ng Allâh sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang ipinag-uutos at umiwas sa Kanyang ipinagbabawal, ay para sa kanila mula sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘Rabb’ sa Kabilang-Buhay ay mga Hardin na nandoroon ang patuloy at walang-hanggang kaligayahan.

35-36. Ituturing ba Namin ang mga nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allâh sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanya na katulad ng mga walang pananampalataya? Paano kayo naghuhusga nang ganitong maling paghuhusga, na pinagpantay ninyo ang kabayaran para sa kanila?

37-38. O mayroon ba kayong Aklat na ipinahayag mula sa kalangitan na nakasaad doon na ang sumusunod ay katulad ng lumalabag, na pinag-aralan ninyo roon ang

anuman na inyong sinasabi? Na nagagawa ninyo sa Aklat na yaon ang anuman na inyong nais? Hindi ito kailanman nangyari sa inyo.

39. O gumawa ba kayo ng mga kasunduan na kayo ay nakipagkasundo sa Amin, na habang panahon hanggang sa Araw ng Paghuhukom, na walang pag-aalinlangang mangyayari ang anuman na inyong nais?

40-41. Tanungin mo ang mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, O Muhammad (ﷺ): *“Sino sa kanila ang matatag na magtitiyak na mangyayari ang kanyang inaangkin? O mayroon ba silang mga diyus-diyusan na tinitiyak sa kanila ang anuman na kanilang sinasabi, na tumutulong sa kanila upang mangyari ang anuman na kanilang nais, magpakita sila ng katibayan kung sila ay totoo sa kanilang pag-aangkin?”*

42. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay magiging kagimbal-gimbal ang pangyayari, at darating ang Allâh (ﷻ) upang pagpasiyahan ang Kanyang itinakda sa pagitan ng Kanyang mga nilikha, at palilitawin Niya ang Kanyang kagalang-galang na ‘Sâq’.⁴³⁷ Sinabi ng Propeta: *“Ipapakita ng Allâh (ﷻ) na ating ‘Rabb’ ang Kanyang ‘Sâq,’ at doon magsu-‘Sujûd’ (o magpapatirapa) sa Kanya ang lahat ng mga mananampalataya lalaki man o babae, at mananatiling nakatayo ang sinumang nag-‘Sujûd’ (o nagpatirapa) sa daigdig bilang pakitang-tao lamang na sila ay tutungo upang magpatirapa subalit titigas ang kanilang mga likuran na hindi nila maibabaluktot ang kanilang mga buto sa gulugod (o ‘vertebral column’).”*

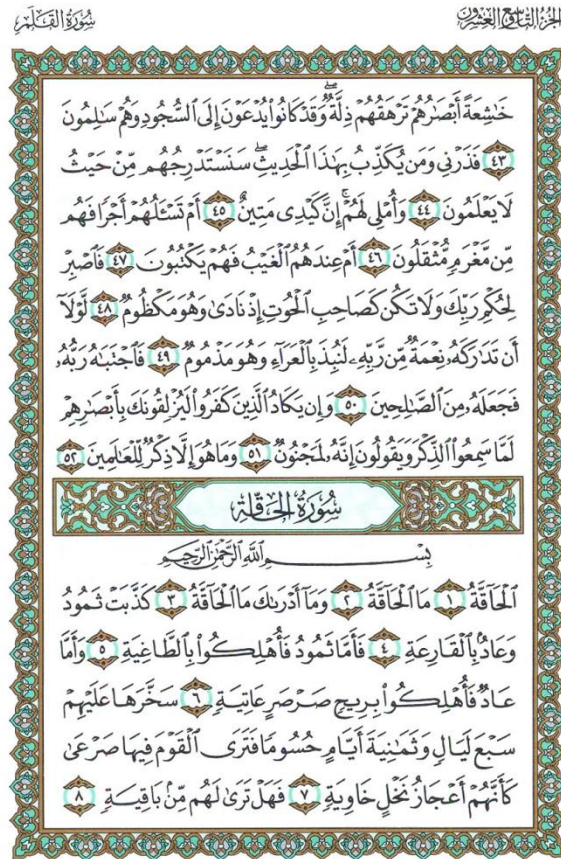
⁴³⁷ ‘Sâq’ – isinalin sa wikang Filipino na Binti, na ito ay walang kahalintulad kundi ayon sa angkop na Kamaharlikaan ng Allâh (ﷻ).

43. Nakatungo ang kanilang mga paningin na hindi nila maiaangat, na sila ay pinagtakluban ng kaabahan at kapahamakan dahil sa tindi ng parusa ng Allâh; katiyakang sila noon ay hinihikayat tungo sa pagsasagawa ng ‘Salâh’ para sa Allâh (ﷻ) at pagsamba sa Kanya, at sila noon ay kayang-kaya nilang gawin ito subalit sila ay hindi nagpatirapa; dahil sa kanilang pagmamataas.

44-45. Na kung kaya, hayaan mo, O Muhammad (ﷺ), Ako at siya na tinanggihang ang Dakilang Qur’ân na ito, dahil katiyakang nasa Akin ang pagbabayad at pagpaparusa sa kanila, na pagkakalooban Namin sila ng mga kayamanan, mga anak at mga biyaya bilang pagpapaluwag sa kanila na hindi nila namamalayan na ito ang dahan-dahan na pagpapahamak sa kanila, at bibigyan Namin sila ng sandaling ginhawa at pahahabain Namin ang kanilang buhay upang mas lalong maragdagan ang kanilang mga kasalanan. Katiyakan, ang Aking Panukala na pagpaparusa sa mga walang pananampalataya ay matatag (o matibay).

46-47. O sinisingil mo ba, O Muhammad (ﷺ), sila na mga walang pananampalataya ng makamundong kabayaran bilang kapalit sa iyong pagpaparating ng mensahe, na sila sa ganoong paniningil ay nabibigatan at nahihipapan? O mayroon ba silang kaalaman hinggil sa mga bagay na di-nakikita, na sila ang nag-aatas ng pagtatakda para sa kanilang sarili na mas nakahihigit (daw) ang kanilang antas sa paningin ng Allâh (ﷻ) kaysa sa mga naniwala sa Allâh?

48-50. Tiisin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang pinagpasiyahan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb’ at Kanyang itinakda, na kabilang dito ay pagbibigay ng palugit sa kanila at pag-aantala ng iyong pagkapanalo laban sa kanila, at huwag mong hayaan na maging katulad ka ng nilamon ng malaking isda na si Yûnus sa pagmamadali at pagkagalit, noong siya ay nanawagan sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb,’ na siya ay

punung-puno ng pagdadalamhati na hinihiling niya na madaliin ang pagparusa sa kanila, na kung hindi lamang umabot sa kanya ang biyaya ng kanyang ‘*Rabb*’ na siya ay ginabayan para magsisi at ito ay tinanggap sa kanya, ay iluluwa siya ng isda sa dalampasigan na pababayaang at sisihin, dahil sa siya ay nakagawa ng isang bagay na karapat-dapat sisihin, subalit dahil sa siya ay pinili ng kanyang ‘*Rabb*’ para sa Kanyang mensahe, na kung kaya, siya ay ibinilang sa mga mabubuti na mabuti ang mga layunin, mga gawain at mga salita.

51. At halos maitumba ka sa iyong kinaroroonan, O Muhammad (ﷺ), ng mga walang pananampalataya dahil sa kanilang matinding pagtingin sa iyo bilang poot at galit noong narinig nila ang Qur’ân, na kanilang sinasabi: “*Katunayan, ikaw ay nasisiraan ng bait.*”

52. Subalit ang Qur’ân ay walang iba kundi pagpapayo, paalaala sa mga tao at mga ‘*jinn.*’

سورة الحاقة ٦٩

LXIX – Sûrat Al-Hâqqah

[Kabanata Al-Hâqqah – Ang Ganap Na Katotohanan⁴³⁸]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

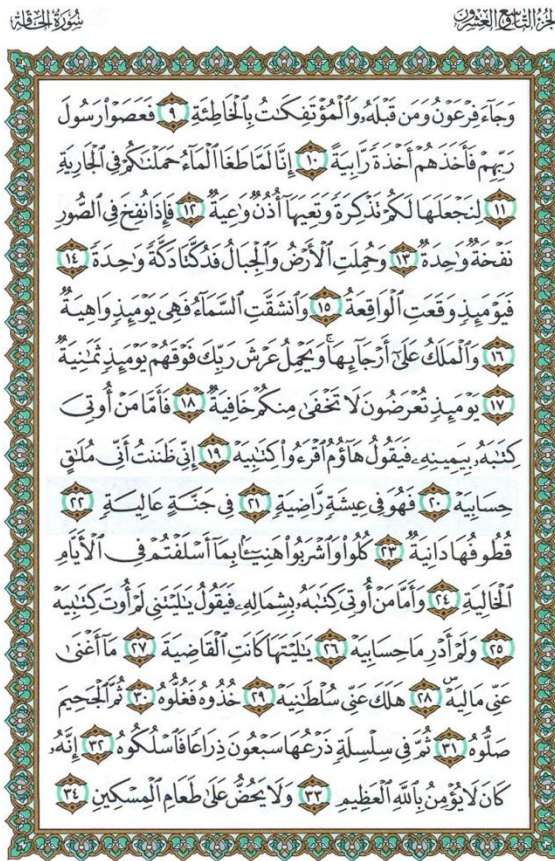
1-3. “*Al-Hâqqah*” – Ang Pagkabuhay na Mag-uli ay walang pag-aalinlangang magaganap na roon ay maisasakatuparan ang anumang ipinangako at ibinigay na babala. Ano ba ang Pagkabuhay na Mag-uli na kung saan ang katangian at kalagayan nito ay katiyakang magaganap?

Ano ba ang magpapabatid sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ng katotohanan hinggil sa Pagkabuhay na Mag-uli at magsasalarawan sa iyo sa kagimbal-gimbal at matinding pangyayari roon?

4. Hindi naniwala ang mga lipi ni Thamoud na sambayanan ni Sâleh at ang mga lipi ni `Âd na sambayanan ni Hûd, sa Pagkabuhay na Mag-uli na sa Araw na yaon ay kakalabog sa kanilang mga dibdib ang kagimbal-gimbal na pangyayari.

⁴³⁸Isa sa mga pangalan ng Araw ng Paghuhukom

5-8. Hinggil sa sambayanan ni Thamoud, sila ay pinuksa sa pamamagitan ng ingay na lumampas sa pagiging hangganan ng tindi ng lakas nito, at sa sambayanan naman ni `Âd ay pinuksa sa pamamagitan ng malamig na hangin na napakalakas ang bugso nito, na pinanatili ito ng Allâh (ﷻ) sa kanila sa loob ng pitong gabi at walong araw na magkakasunod, na patuloy at walang tigil, na makikita mo ang mga tao sa mga gabi at mga araw na yaon na mga nakahandusay at mga patay na ang katulad nila ay mga puno ng palmera ng datiles na binunot sa pinakaugat. Kung gayon, mayroon ka pa bang nakikita sa kanila na nanatiling buhay na hindi napuksa?

9-10. At dumating ang pinakamasama na si Fir`awn at ang mas nauna pa sa kanya na mga sambayanan na sila ay hindi naniwala sa kanilang mga Sugo, at ang mga nanirahan sa mga bayan ni Lût na binaligtad sa kanila ang kanilang bayan dahil sa kanilang kasuklam-suklam na gawain na di-paniniwala, pagsamba sa iba at mga kahalayan.

At lumabag ang bawa't sambayanan mula sa kanilang Sugo na ipinadala sa kanila ng Allâh (ﷻ) na kanilang 'Rabb',⁴³⁹ na kung kaya, pinuksa sila ng Allâh (ﷻ) nang matinding pagkapuksa.

11-12. Katiyakan, Kami, noong umapaw na ang tubig, hanggang sa natabunan na nito ang lahat ng bagay, ay dinala Namin ang mga ninuno ninyo na kasama ni Nûh sa pamamagitan ng pagsakay sa Arka (malaking sasakyang pantubig) na ito ay lumalayag sa tubig;

upang gawin Namin ang pangyayaring ito na paraan ng pagligtas sa mga mananampalataya at paglunod sa mga walang pananampalataya bilang aral at pagpapayo, na naitanim ng bawa't pandinig kung ano ang dapat nilang itanim na aral at naintindihan ng bawa't nakarinig na ito ay mula sa Allâh (ﷻ).

13-18. At kapag hinipan na ng anghel ang tambuli ng isang ihip, na ito ay ang unang pag-ihip na magiging kawakasan ng lahat ng sandaigdigan, at aalisin ang kalupaan at ang kabundukan mula sa kinaroroonan nito, at wawasakin at yayanigin ito ng isang pagyanig na napakatindi. At sa mga oras na yaon ay mangyayari ang pagkagunaw ng daigdig, at mabibiyak ang kalangitan na sa pagkakataong yaon ay napakahina nito na nakalaylay, na hindi na magkakarugtong at wala na itong tibay, at ang mga anghel ay nandoroon sa mga dulo ng mga kalangitang yaon, at bubuhatin ng walong mga malalaki at dakilang anghel ang 'Arsh' ng Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb,' na nasa ibabaw nila sa Araw ng Muling Pagkabuhay. At sa Araw na yaon ay ilalantad kayo

⁴³⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

sa Allâh (ﷻ), O kayong mga tao, para sa pagbabayad at pagtutumbas, na walang anumang naitatago sa Kanya sa inyong mga lihim.

19-24. At ang sinumang ipagkakaloob sa kanya ang kanyang talaan ng kanyang gawain sa pamamagitan ng kanyang kanang kamay, kanyang sasabihin bilang matinding kagalakan at tuwa: *“Narito! Kunin ninyo at basahin ninyo ang aking talaan! Katiyakang ako ay nakatiyak noong nasa daigdig pa ako, na walang pag-aalinlangang makakamit ko ang anumang karapat-dapat na pagtutumbas para sa akin sa Araw ng Muling Pagkabuhay, na kung kaya, pinaghandaan ko ito kalakip ng tamang paniniwala at mabuting gawa,”* na sa gayong kadahilanan, siya ay nasa kalugud-lugod na pamumuhay, na nasa matataas na mga antas sa Hardin, na ang mga bunga nito ay kumpul-kumpol na napakalapit sa kanya na maaaring pitasin nang nakatayo, nakaupo at nakahiga, na sasabihin sa kanila: *“Halinang kumain kayo at uminom na malayo sa anumang kapahamakan na ligtas sa anumang hindi kanais-nais; dahil sa inyong mga nagawang kabutihan sa mga nakaraan ninyong araw sa daigdig.”*

25-29. At siya naman na ipinagkaloob sa kanya ang kanyang talaan ng kanyang mga gawain sa pamamagitan ng kanyang kaliwang kamay, ay kanyang sasabihin bilang pagsisisi at panghihinayang:

“Sana ay hindi na ibinigay sa akin ang aking talaan nang sa gayon ay hindi ko na nalaman kung ano ang aking naging kabayaran! Sana, ang kamatayan na nangyari sa akin sa daigdig ay yaon na ang naging tunay kong katapusan at hindi na ako mabubuhay pa pagkatapos noon! Hindi ko napakinabangan ang aking kayamanan na aking nilikom sa daigdig! Naglaho na sa akin ang anuman na aking kakayahan at paninindigan, at wala na akong katibayan upang mangatwiran!”

30-34. Sasabihin sa mga tagapangasiwa ng Impiyernong-Apoy: *“Dakmain ninyo ang masama na makasalanang ito, at pagsamahin ninyo ang kanyang dalawang kamay at leeg sa pagkakadena, pagkatapos ay ipasok ninyo siya sa Impierno upang malasap niya ang init nito, pagkatapos ay ilagay ninyo siya sa kadena na gawa sa bakal na ang haba nito ay pitumpong kyubit,⁴⁴⁰ at doon ninyo siya ikadena.”*

Katotohanan, siya ay hindi naniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang kadakilaan, at hindi sumunod sa Kanyang gabay at hindi niya hinikayat ang mga tao sa daigdig na pakanin ang mga nangangailangan na mga mahihirap at iba pa.

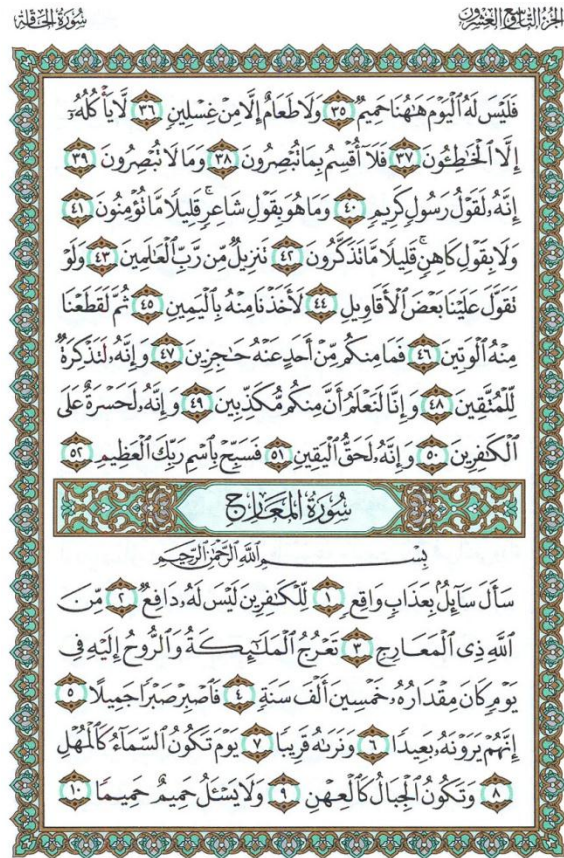
⁴⁴⁰Kyubit – sinaunang pamamaraan ng pagsukat ng haba sa pamamagitan ng braso, mula siko hanggang pulso o galanggalangan (‘wrist’ sa wikang Inggles).

35-37. At sa Araw na ito (Araw ng Muling Pagkabuhay) walang sinuman mula sa mga malapit sa kanya na walang pananampalataya ang makapagliligtas sa kanya mula sa kaparusahan, at wala siyang anumang makakain sa Impiyerno kundi mula sa nana at maruming pinaghugasan ng mga sugat ng mga tao, na walang kumakain nito kundi yaong mga makasalanan na nagpumilit sa dipaniniwala sa Allâh (ﷻ).

38-43. At sumusumpa Ako sa pamamagitan ng anumang bagay na inyong nakikita at sa pamamagitan ng anumang bagay na hindi ninyo nakikita, na walang pag-aalinlangang ang Qur'ân ay salita ng Allâh (ﷻ), na binibigkas ng dakilang Sugo na mataas ang kanyang antas at karangalan, at hindi ito salita ng manunula na katulad ng inyong inaangkin, dahil kapag ito ay salita ng manunula ay kakaunti lamang ang inyong paniniwalaan sa Kasulatang ito, at hindi rin ito mga orasyon ng mga manghuhula, dahil kapag ito ay mga orasyon ng mga manghuhula ay kakaunti lamang sa inyo ang makaaaalaala nito at makababatid, kundi ito ay walang pag-aalinlangan na Salita ng 'Rabb' ng lahat ng mga nilikha na Kanyang ipinahayag sa Kanyang Sugo na si Muhammad (ﷺ).

44-48. At kung mag-iimbento si Muhammad (ﷺ) ng anuman na hindi Namin sinabi, ay paparusahan Namin siya sa pamamagitan ng kanyang kamay o sa pamamagitan ng matinding kapangyarihan at lakas, pagkatapos ay puputulin Namin ang ugat sa kanyang leeg na may koneksiyon sa kanyang puso (upang siya ay mamatay), at walang sinuman mula sa inyo ang magkakaroon ng kakayahan na mailigtas siya mula sa Aming parusa. At ang Qur'ân na ito ay pagpapayo sa mga matatakutin sa Allâh na sumusunod sa Kanyang mga ipinag-uutos at umiiwas sa Kanyang mga ipinagbabawal.

49-52. At katiyakan, batid Namin na mayroon sa inyo ang hindi naniniwala sa Qur'ân na ito kahit gaano pa kalinaw ang mga talata nito. At katiyakan, ang hindi paniniwala

rito ay pagsisisihan nang matindi ng mga walang pananampalataya sa oras na makikita na nila ang parusa na para sa kanila at ang biyaya na para sa mga mananampalataya. At katiyakan, ito ay katotohanang di mapag-aalinlangan at katiyakan na ganap na walang pag-aalinlangan ang hinggil dito. Na kung kaya, luwalhati sa Allâh (ﷻ) na Siya ay malayo sa anumang hindi karapat-dapat sa Kanyang Kadakilaan, at luwalhatiin mo Siya sa pamamagitan ng Kanyang dakilang Pangalan, na ‘*Al-`Adzeem*’ – ang Pinakadakila.

سورة المعارج ٧٠

LXX – Sûrat Al-Ma`ârij

[Kabanata Al-Ma`ârij – Ang Mga Daan Ng Pag-Akyat o Pag-angat]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Nagtanong ang tagapagtanong mula sa mga walang pananampalataya at nanalangin laban sa kanyang sarili at sa kanyang sambayanan na mangyari na ang parusa sa kanila bilang pang-iinsulto, at katiyakang ito ay mangyayari sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay na walang pag-aalinlangan, na walang sinumang makapipigil nito sa Allâh (ﷻ) na Kataas-taasan at Napakadakila, na umaakyat ang mga anghel at si Jibril tungo sa Allâh (ﷻ) sa Araw na ang katumbas ay limampung libong taon sa mga taon dito sa daigdig, at para sa mga mananampalataya ay kasintagal lamang ng isang obligadong ‘*Salâh*.’

5. Na kung kaya, magtiis ka, O Muhammad (ﷺ), sa kanilang pangungutya at sa ipinamamadali nila na parusa, ng pagtitiis na walang pagdaing kundi sa Allâh (ﷻ) lamang.

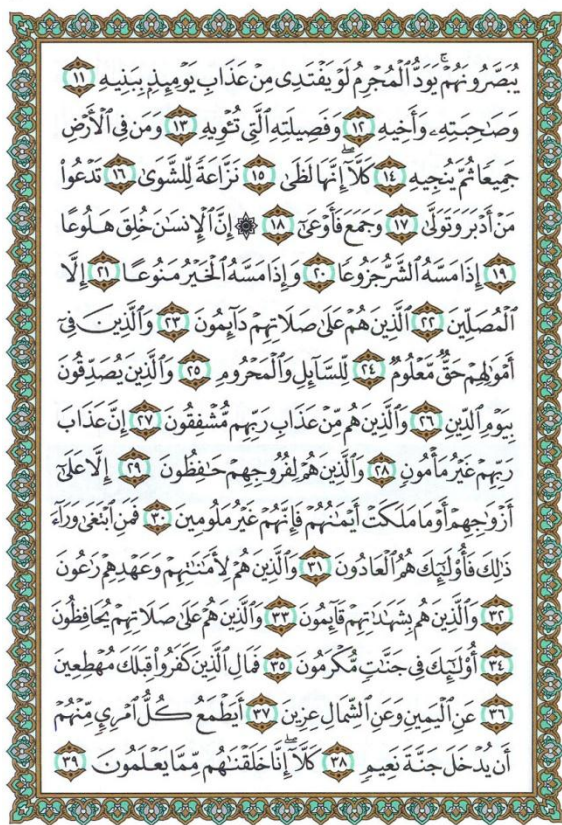
6-7. Katiyakan, iniisip nila na mga walang pananampalataya na malayong mangyari ang parusa at nakikita nila na ito ay hindi mangyayari, samantalang Kami ay nakikita Namin ito nang may katiyakan at malapit nang mangyari na walang pag-aalinlangan.

8-9. Sa Araw na ang kalangitan ay magiging katulad ng kumukulong maruming langis na natutunaw, at ang mga kabundukan ay magiging katulad naman ng mga pira-pirasong balahibo ng lana na may mga kulay na ikinalat ng hangin.

10. At hindi na magtatanong ang matalik na kaibigan hinggil sa nangyari sa kanyang kaibigan; dahil bawa’t isa ay abalang-abala sa kanyang sarili sa tindi ng pangyayari.

سورة المعارج

الجزء ٢٩

11-14. Makikita at mababatid nila na wala nang kakayahang ang sinuman na makagawa ng anumang kapakinabangan sa sinuman. Aasamin ng mga walang pananampalataya na kung maaari lamang sana ay matubos niya ang kanyang sarili mula sa parusa sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa pamamagitan ng kanyang mga anak, asawa at kapatid, at sa pamamagitan ng kanyang pamilya na siyang nagkalinga sa kanya at doon siya namuhay na kasama nila dahil sa kanilang ugnayang magkamag-anak, at sa lahat ng nasa kalupaan na mga tao at iba pa, upang mailigtas niya lamang ang kanyang sarili mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

15-18. Ang pangyayari ay hindi tulad ng iyong inaasam na pagtutubos, O ikaw na walang pananampalataya, kundi ito ay Impiyerno na nagliliyab ang Apoy nito, at tinutuklap ng

matinding init ang balat ng ulo at lahat ng dulo ng katawan, na tinatawag nito ang sinumang tumalikod sa katotohanan sa daigdig, at tinalikuran ang pagsunod sa Allâh at sa Kanyang Sugo, at naglikom ng yaman na itinago niya sa kanyang imbakan at hindi niya ibinigay ang karapatan ng Allâh (ﷻ) sa yamang ito (sa pamamagitan ng paggasta sa Daan ng Allâh).

19-30. Katiyakan, ang tao ay nilikha na kaunti ang pagpapasensiya at gahaman, at kapag nangyari sa kanya ang di-kanais-nais at kahirapan ay magiging matindi ang kanyang kawalan ng kakuntentuhan, at kapag nangyari (naman) sa kanya ang mabuti at kaginhawahan ay magiging matindi ang kanyang pagiging makasarili at karamutan, maliban sa kanila na patuloy sa pagsasagawa ng 'Salâh,' na ito ay kanilang inaalaan at ginagawa sa tamang oras nito, at hindi sila nahahadlangan ng kahit na ano para rito, at ang mga yaong nagbukod ng nakatakdang bahagi mula sa kanilang yaman na ipinag-utos ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na ito ay obligadong kawanggawa ('zakâh') na ibinibigay sa mga nangangailangan: kahit alinman sa dalawa sa nanghihingi at hindi nanghihingi, at ang mga yaong naniwala sa Araw ng

Paghuhukom para sa Pagbabayad kaya ito ay pinaghandaan nila sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga mabubuting gawa, at ang mga yaong natatakot sa kaparusahan ng Allâh. Katiyakan, ang parusa ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ ay hindi maaaring ipagwalang-bahala, na hindi niya tinitiyak sa kanyang sarili na siya ay ligtas mula rito. At ang mga yaong inaalagaan nila ang kanilang mga pribadong bahagi mula sa anumang kahalayan at ipinagbawal ng Allâh (ﷻ), maliban sa kanilang mga asawa o sa pagmamay-ari ng kanilang kanang kamay na mga alipin na kababaihan – hinggil sa mga ito ay hindi sila maaaring sisihin.

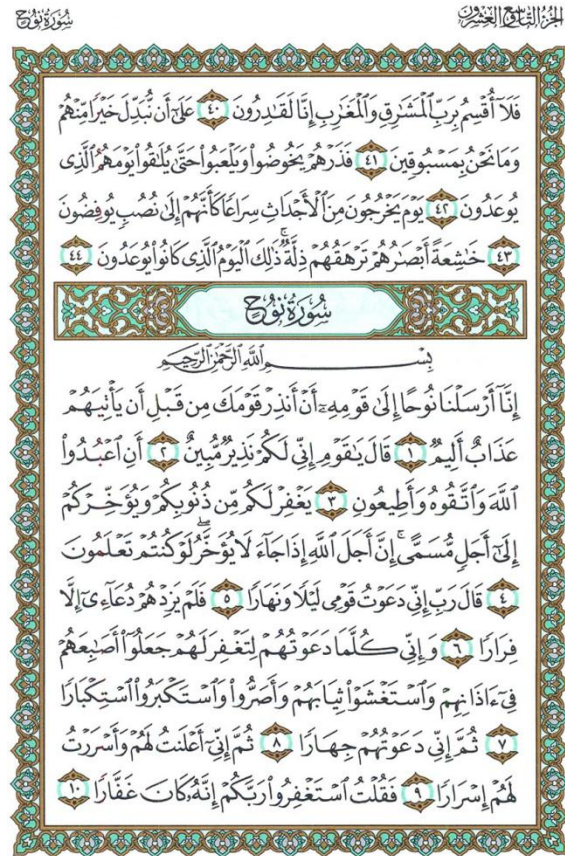
31-35. At sinuman ang magnanais na isagawa nila ang kanyang pagnanasa sa hindi nila mga asawa at pagmamay-aring alipin ay sila sa katunayan ang mga yaong lumampas sa hangganan ng ipinahintulot tungo sa ipinagbawal. At ang mga yaong inaalagaan nila ang mga ipinagkatiwala ng Allâh (ﷻ) at ipinagkatiwala ng mga alipin ng Allâh sa kanila, at pinanindigan nila ang kanilang mga pangako sa Allâh (ﷻ) at sa mga alipin ng Allâh, at ang mga yaong tinutupad nila ang kanilang pagtestigo ng katotohanan na walang pagbabago o paglilihim, at ang mga yaong isinagawa nila nang ganap ang pagsa-‘*Salâh*’ at wala silang binabago na anuman sa mga obligasyon ng gawaing ito. Sila na mga nagtatangan ng mga ganitong dakilang katangian ay mananatili sa mga Hardin ng Walang-Hanggang Kaligayahan, na pinararangalan ng lahat ng uri ng parangal.

36-39. Kung gayon, ano pa ba ang nagtutulak sa kanila na mga walang pananampalataya na makinig at magtungo sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na nagmamadaling iniaangat ang kanilang mga leeg na nakaharap ang kanilang paningin sa iyo na sila ay nag-uumpukan sa iyong gawing kanan at sa iyong gawing kaliwa na iba’t ibang grupo na magkakahiwa-hiwalay, na nag-uusap-usap at namamangha na may pag-aalinlangan?

Umaasam ba ang bawa’t isa sa kanila na mga walang pananampalataya na papapasukin sila ng Allâh (ﷻ) sa Hardin ng Walang-Hanggang Kaligayahan? Ang katotohanan ay hindi ang yaong kanilang inaasam, kundi walang pag-aalinlangan, kailanman ay hindi sila makapapasok doon. Katiyakan, nilikha Namin sila (ang tao) mula sa bagay na batid nila na walang halagang lusaw na bagay na katulad din ng iba, subalit hindi sila naniwala, kung gayon, saan ba magmumula ang pagiging karapat-dapat o karapatan nila sa pagpasok sa Hardin ng Walang-Hanggang Kaligayahan?

40-41. Sumusumpa Ako sa pama-magitan ng 'Rabb' ng sinisikatan ng araw at mga bituin, at nilulubugan nito, na katiyakang Kami ang May Kakayahan na palitan sila ng ibang sambayanan na mas mabuti kaysa sa kanila at mas masunurin sa Allâh (ﷻ), at walang sinuman ang makahihigit at makapipigil sa Amin mula sa anumang Aming nais na ipapalit.

42-44. Subalit nauna na sa Aming kaalaman at kagustuhan na inaantala Namin ang pagpaparusa sa mga walang pananampalatayang ito at hindi Namin sila papalitan ng ibang mga Nasyon (na hindi sila kaagad na pupuksain upang mapalitan ng iba.) Kung gayon, pabayaan mo na lamang silang magpakalulong sa kanilang kamalian at magpakasasa sa kanilang makamundong hangarin hanggang sa marating nila ang Araw ng Muling Pagkabuhay na kung saan doon ay pinangakuan sila ng kaparusahan, na sa Araw na yaon ay lalabas sila nang mabilisan mula sa mga libingan na katulad ng kanilang ginawang pagtungo sa kanilang mga diyus-diyusan na kanilang inimbento upang sambahin bukod sa Allâh, na sila ay nagmamadali na abang-aba ang kanilang paningin na nakatungo sa ibaba, na pinagtakluban sila ng kapahamakan at pinagtabuyan na walang halaga, ito na ang Araw na ipinangako sa kanila sa daigdig, na nilalait nila noon at hindi pinaniniwalaan.

سورة نوح ٧١

LXXI – Sûrat Nûh

[Kabanata Nûh – (Si Propeta) Nûh (Noah)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

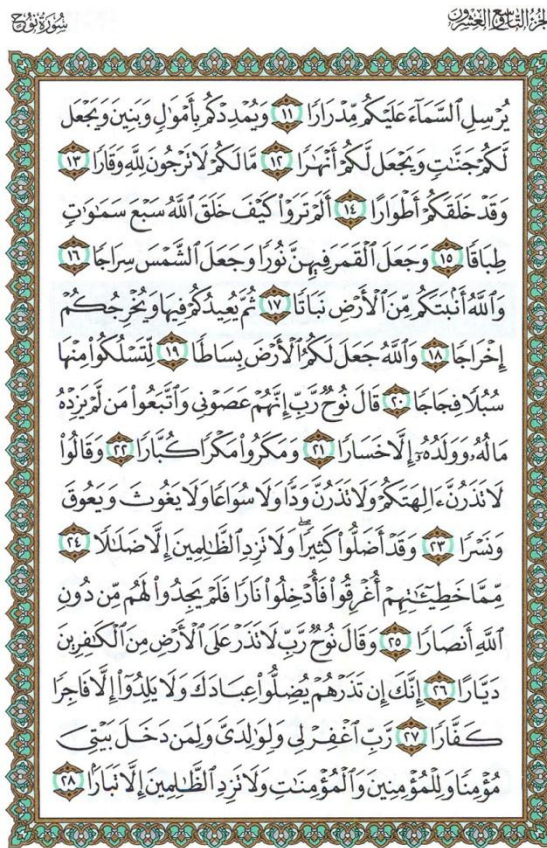
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Katiyakan, Kami ang nagpadala kay Nûh (ﷺ) tungo sa kanyang sambayanan, at Aming sinabi sa kanya: *“Balaan mo ang iyong sambayanan bago dumating sa kanila ang masidhing kaparusahan.”*

Sinabi ni Nûh (ﷺ): *“O aking sambayanan! Katiyakan, ako ay tagapagbabala sa inyo na dala-dala ko ang babala hinggil sa parusa ng Allâh (ﷻ) kung kayo ay lalabag sa akin, kaya maniwala kayo sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), at sambahin ninyo lamang Siya nang bukod-tangi, at matakot kayo sa Kanyang kaparusahan, at maniwala kayo sa akin na sumunod sa aking ipinag-uutos at umiwas sa aking ipinagbabawal, dahil katiyakang ako ay Sugo ng Allâh sa inyo, patatawarin Niya sa inyo ang inyong mga kasalanan at pagkakalooban Niya kayo ng mahahabang buhay hanggang dumating sa inyo ang nakatakhang katapusan ng inyong buhay ayon sa kaalaman ng Allâh (ﷻ), katiyakan, ang kamatayan kapag ito ay dumating ay hindi na ito maiaantala pa, na kung alam lamang ninyo ito ay magmamadali kayo tungo sa paniniwala at pagsunod.”*

5-10. Sinabi ni Nûh (ﷺ): *“O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb,’⁴⁴¹ katiyakang inanyayahan ko ang aking sambayanan tungo sa paniniwala sa Iyo, at pagsunod sa Iyo sa gabi at araw, subalit walang nairagdag sa kanila ang aking paanyaya tungo sa paniniwala kundi paglayo nila mula sa akin at pagtalikod, at katiyakang sa tuwing inaanyayahan ko sila tungo sa paniniwala sa Iyo; upang ito ang magiging daan sa Iyong pagpatawad sa kanilang mga kasalanan ay inilalagay nila ang kanilang mga daliri sa kanilang mga tainga; upang hindi nila marinig ang paanyaya ng katotohanan, at nagsisipagtalukbong sila ng kanilang mga kasuotan; upang hindi nila ako makita, at nanatili sila sa kanilang di-paniniwala, at nagmataas sila nang matinding pagmamataas sa pamamagitan ng di-pagtanggap ng Tamang Pananampalataya, pagkatapos ay katiyakang inanyayahan ko pa rin sila tungo sa paniniwala nang hayagan na lantaran na walang paglilihim, pagkatapos ay katiyakang inihayag kong muli sa kanila ang paanyaya sa madla na may malakas na boses at minsan naman ay palihim ang aking pakikipag-usap sa kanila, na aking sinabi sa aking sambayanan: ‘Hilingin ninyo ang kapatawaran ng inyong ‘Rabb’ sa inyong mga kasalanan, at magsisi kayo sa Kanya mula sa inyong di paniniwala, dahil katiyakang ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisi mula sa Kanyang alipin at nagbalik-loob sa Kanya.’*

⁴⁴¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

11-16. 'Kung kayo ay magsisisi at hihingi ng kapatawaran ay ibababa ng Allâh (ﷻ) sa inyo ang masaganang tubig-ulan, at gagawin ng Allâh (ﷻ) na masagana sa inyo ang inyong kayamanan at pararamihin ang inyong mga anak, at ililikha kayo ng mga hardin upang lumigaya kayo sa mga bunga at ganda nito, at igagawa kayo ng mga ilog na kayo ay iinom mula roon at didiligan ang inyong mga pananim at paiinum ang inyong mga inaalagaang hayop.'" Bakit kayo, O aking sambayanan ay hindi natatakot sa Kadakilaan ng Allâh (ﷻ) at sa Kanyang pagiging Ganap na Makapangyarihan, gayong katiyakang nilikha Niya kayo sa magkakasunud-sunod na yugto: na 'Nutfah,' 'Alaqah,' at 'Mudhghah,' pagkatapos ito ay ginawa Niyang buto at laman? Hindi ba ninyo nakikita kung paano nilikha ng Allâh (ﷻ) ang pitong kalangitan na magkakapatung-patong

na ang isa ay nasa ibabaw ng isa, at ginawa (rin) Niya roon para sa inyo ang buwan bilang liwanag sa mga kalangitang ito, at ginawa (pa rin) Niya para sa inyo ang araw bilang 'Sirâjâ' (tanglaw o ilawan) na nagpapaliwanag upang makakita ng tunay na liwanag ang lahat ng nasa kalupaan?

17-20. At nilikha ng Allâh (ﷻ) ang inyong pinakalahi na si Âdam (ﷺ) mula sa (alabok ng) kalupaan, pagkatapos ay ibabalik kayo sa kalupaan pagkatapos ng inyong kamatayan, at pagkatapos muli ay palalabasin kayo mula rito (kalupaan) sa Araw ng Muling Pagkabuhay bilang Pagbuhay na Mag-uli na walang pag-aalinlangang magaganap. At ginawa ng Allâh (ﷻ) para sa inyo ang kalupaan na palatag; upang kayo ay manirahan dito at ginawan Niya rin kayo ng mga malalawak na daanan.

21-25. Sinabi ni Nûh (ﷺ): "O Allâh (ﷻ) na aking 'Rabb!' Katiyakan, ang aking sambayanan ay lubusang nagmalabis sa pamamagitan ng paglabag at di-paniniwala sa akin, at sinunod ng mga mahihina sa kanila ang mga namumuno na mga ligaw na walang nairagdag sa kanila sa kanilang kayamanan at mga anak kundi pagkaligaw dito sa daigdig at parusa sa Kabilang-Buhay, at nagpakana ng matinding pakana ang mga pinuno ng pagkaligaw sa kanilang mga tagasunod na mga mahihina, at

kanilang sinabi sa kanila: ‘Huwag ninyong iwan ang inyong pagsamba sa inyong mga diyus-diyusan tungo sa pagsamba sa Allâh na Nag-iisa, na iniaanyaya sa inyo ni Nûh, at huwag ninyong iwan si ‘Wadd’ at gayundin si ‘Suwâ’ at gayundin si ‘Yaghûth’ at si ‘Ya`ûq’ at si ‘Nasr.’ Ito ang mga pangalan ng kanilang mga diyus-diyusan na kanilang sinamba bukod sa Allâh, na ito ay mga pangalan ng mga mabubuting kalalakihan, nang sila ay namatay iniudyok ni Shaytân sa kanilang sambayanan na igawa sila ng mga rebulto; upang tumibay (daw) sila sa pagsamba ayon sa kanilang pag-aangkin – na sila ay tumitibay (daw) sa pagsunod kapag ang mga ito ay kanilang nakikita. Nang nawala na ang mga naunang tao at lumipas na ang matagal na panahon, at nagpalit na ng panibagong henerasyon, ay muling nag-udyok sa kanila si Shaytân sa pagsasabi na ang kanilang mga ninuno ay sinamba ang mga rebultong ito, na kung kaya, inanyuan nila ito at nagsimula na silang manalangin sa pamamagitan ng mga ito. Ito ang tunay na kadahilanan sa pagbabawal ng pagsagawa ng rebulto at pagtayo ng mga ‘Musuleo’ sa mga libingan; dahil sa katotohanan, sa paglipas ng panahon ay ito na ang nasasamba ng mga tao na kulang sa kaalaman. “At katiyakan, iniligaw nila na mga pinuno ng pagkaligaw ang maraming mga tao dahil sa kanilang panlilinlang at pagpapaganda sa kanila ng mga daan ng pagkaligaw, na kung kaya, ‘O aming ‘Rabb,’ walang nairagdag sa kanila na mga masasama para sa kanilang mga sarili dahil sa kanilang di-paniniwala at pagmamatigas kundi paglayo lamang sa katotohanan.”

At dahil sa kanilang kasalanan at pagpupumilit sa di-paniniwala at pagmamalabis ay nilunod sila sa pamamagitan ng delubyo (malaking baha), at sa Kabilang-Buhay kasunod ng ginawang pagkalunod sa kanila ay pagpapapasok sa kanila sa matinding Impiyernong-Apoy na naglalagablab at nanununog. At wala na silang matatagpuan pa bukod sa Allâh na tutulong sa kanila, o di kaya ay magliligtas sa kanila mula sa Kanyang kaparusahan.

26-28. At sinabi ni Nûh (ﷺ) pagkatapos na mawalan na siya ng pag-asa mula sa kanyang sambayanan: “O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb!’ Nagsusumamo ako sa Iyo, na huwag Mo nang hayaan pang may matira na kahit na isa mula sa mga hindi naniwala sa Iyo, na mabubuhay siya sa kalupaan na makakakilos pa siya rito. Katiyakan, kapag nagtira ka pa sa kanila na hindi sila mapupuksang lahat ay ililigaw nila ang Iyong mga alipin na naniwala na sa Iyo mula sa Daan ng Katotohanan, at wala nang magmumula sa kanilang lahi kundi lihis mula sa katotohanan at matindi sa di-paniniwala at paglabag sa Iyo.

“O Allâh (ﷻ) na aking ‘Rabb,’ patawarin Mo ako at ang aking mga magulang at ang sinumang pumasok sa aking tahanan na mananampalataya, at ang mga mananampalataya na mga kalalakihan at mga kababaihan na naniwala sa Iyo, at huwag Mo nang dagdagan ang mga walang pananampalataya kundi pagkawasak, pagkatalo rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.”

سورة الجن ٧٢

LXXII – Sûrat ‘Al-Jinn’

[Kabanata ‘Al-Jinn’ – Ang mga ‘Jinn’]

بسم الله الرحمن الرحيم

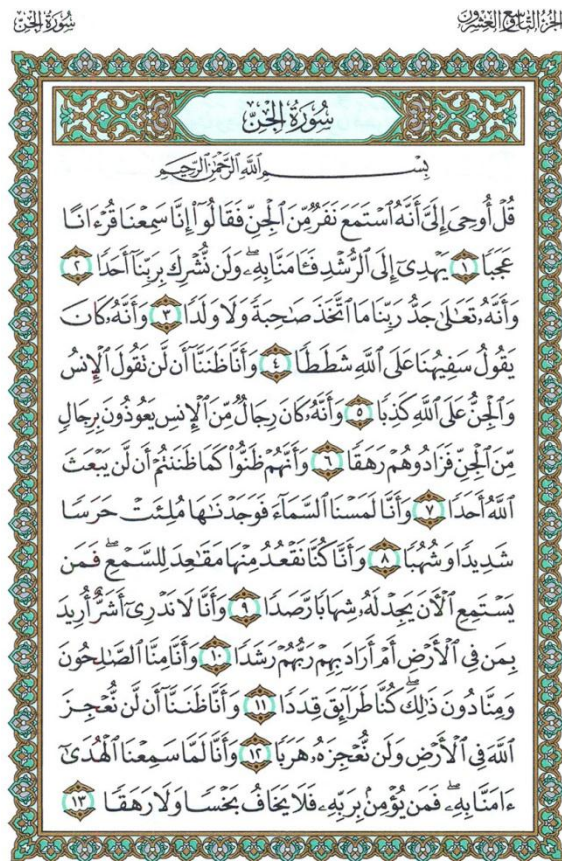
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-2. Sabihin mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ): “Inihayag sa akin ng Allâh (ﷻ) na walang pag-aalinlangang may isang grupo ng mga ‘jinn’ ang nakinig sa aking pagbabasa ng Qur’ân, at nang marinig nila ito ay sinabi nila sa kanilang sambayanan:

‘Katiyakan, narinig namin ang kamangha-manghang Qur’ân sa pagiging magaling (o ‘eloquente’) nito at sa pagiging malinaw nito, na nag-aanyaya tungo sa katotohanan at gabay, na kung kaya, pinaniwalaan namin ang Qur’ân na ito, at kailanman ay hindi kami magtatambal ng kahit na sinupaman sa pagsamba namin sa Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb!’⁴⁴²

3. ‘At katiyakang Siya, na napakataas ng Kamaharlikaan ng aming ‘Rabb’ at Kanyang Kadakilaan, na kailanma’y hindi Siya nagkaroon ng asawa at kailanma’y hindi Siya nagkaroon ng anak.

⁴⁴²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

4. 'Katiyakan, siya na may kakulangan ng kaisipan mula sa amin – na siya ay si Iblees ('Shaytân') – ay nagsabi laban sa Allâh (ﷻ) ng salita na malayo sa katotohanan, sa pag-aangkin niya na nagkaroon ng asawa at anak ang Allâh.

5. 'At katiyakan, iniisip namin na ang tao at ang 'jinn' ay hindi magsisinungaling laban sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng paglalagay niya ng kahanay sa pagsamba sa Allâh sa pagsasabi niyang Siya ay mayroong asawa at anak.

6. 'At katiyakan, mayroon sa mga kalalakihan mula sa mga tao ang humihingi ng proteksiyon sa mga kalalakihan mula sa 'jinn,' gayong sa pamamagitan nito ay mas lalong nadaragdagan ng mga kalalakihang 'jinn' ang paglabag ng mga kalalakihan na mula sa mga tao at paglampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ) at sa kasiraan ng kaisipan.'

Ang ganitong paghihingi ng kalinga sa iba bukod sa Allâh na tinutukoy ng Allâh (ﷻ) na ginagawa ng mga tao sa kapanahunan ng kamangmangan ay kabilang sa malaking 'Shirk' na hindi pinatatawad ng Allâh (ﷻ) ang ganitong uri ng kasalanan maliban na lamang kung ang nakagawa nito ay nagsisi ng totoong pagsisisi (bago dumating sa kanya ang itinakdang kamatayan).

At ang talatang ito ay nagbibigay ng matinding babala sa sinumang tumutungo sa mga salamangkero, manghuhula at iba pang mga katulad nito.

7. 'At katiyakan, ang mga walang pananampalataya mula sa sangkatauhan ay ganoon din ang kanilang iniisip na tulad ninyo, O kayong mga 'jinn,' na ang Allâh (ﷻ) ay hindi na magpapadala ng Sugo pagkatapos ng mahabang panahon.

8. 'At katiyakan, kami na mga 'jinn' ay humiling kami na marating namin ang kalangitan; upang marinig namin ang mga sinasabi ng mga naninirahan doon, subalit natagpuan namin ang kalangitan na punung-puno ng napakaraming anghel na binabantayan ito, na mayroon silang mga bulalakaw na nakasusunog na ipinambabato nila sa sinumang lalapit doon.

9. 'At katiyakan, ginagawa namin noon na magtungo sa mga lugar sa kalangitan; upang makarinig kami ng mga balita roon, subalit ngayon ang sinumang magsikap na makarinig ng mga balita ay matatagpuan niya ang mga nakasusunog na bulalakaw na nakatambang sa kanya, na susunugin siya at papatayin.'

Nandirito sa dalawang magkasunod na talatang ito ang pagpapawalang-saysay sa mga inaangkin ng mga salamangkero at manghuhula, na sila raw ay nagtataglay ng kaalaman hinggil sa mga bagay na di-nakikita, na nalililang nila ang mga mahihina

ang kaisipan mula sa mga tao; dahil sa kanilang kasinungalingan at pag-iimbento ng mga kuwento.

10. *‘At katiyakan, kami na mga ‘jinn’ ay hindi namin alam, kung masama⁴⁴³ ba ang nais na iparating sa mga naninirahan sa kalupaan o ang nais ba ng Allâh (ﷻ) sa kanila ay kabutihan at gabay?*

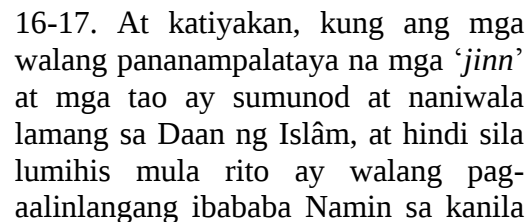
11. *‘At kami sa katotohanan, ay mayroon sa amin ang mga mabubuti na mga matatakutin (sa Allâh ﷻ), at mayroon din sa amin na hindi gayon ang katangian na tulad ng mga walang pananampalataya at masasama, at kami ay iba’t ibang grupo at iba’t ibang mga sekta.*

12. *‘At walang pag-aalinlangang natiyak na namin sa aming mga sarili na ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Makapangyarihan sa anuman na Kanyang nais sa amin, at katiyakang kami ay nasa ilalim ng Kanyang Kamay at Kapangyarihan, at kailanman ay hindi namin Siya matatakas sa anuman na Kanyang nais sa amin kahit saan man kami naroroon, at kailanman ay hindi namin matatakas ang Kanyang parusa mula sa kalupaan at hindi kami makaliligtas sa pamamagitan ng pagtakas tungo sa kalangitan, kung nais Niya ang parusa sa amin.*

13. *‘At katiyakan, noong marinig namin ang Dakilang Qur’ân ay amin itong pinaniwalaan, tinanggap namin na ito ay katotohanan mula sa Allâh (ﷻ), na kung kaya, sinuman ang naniniwala sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘Rabb’⁴⁴⁴ ay walang pag-aalinlangan na siya ay walang dapat na ipangamba na mababawasan ang kanyang kabutihan at dadayain siya upang maragdagan ang kanyang kasalanan.*

⁴⁴³Ito ang katibayan hinggil sa kakulangan sa kaalaman ng mga walang pananampalataya mula sa ‘jinn’ na itinatangi nila ang kasamaan sa Allâh (ﷻ), gayong hindi ito katangian ng Allâh (ﷻ) na tulad ng sinabi ni Propeta Muhammad (ﷺ), na ‘Ang kasamaan ay hindi maaaring itangi sa Iyo (Allâh ﷻ).’ Naitala sa Sahih Muslim 1:535.

⁴⁴⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

19. At katiyakan, nang tumayo si Muhammad (ﷺ) para sa pagsamba Niya sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*,’ ay halos magkapatung-patong na maraming grupo sa ibabaw

ng isa pagkatapos ng isa ang mga ‘jinn’ dahil sa rami at tindi ng kanilang pagsisiksikan; upang mapakinggan ang Qur’ân mula sa kanya.

20. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: *“Katiyakan, ang sinasamba ko lamang ay ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na aking ‘Rabb’⁴⁴⁵ at hindi ako sumasamba sa kahit na sinuman na itatambal ko sa pagsamba sa Kanya.”*

21-23. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ) sa kanila: *“Katiyakan, wala ako sa kakayahan na magsanhi sa inyo ng kapahamakan, at wala rin akong kakayahan na dalhin kayo sa Tamang Landas.”* Sabihin mo: *“Katiyakan, kailanman ay hindi ako maililigtas ng sinuman mula sa parusa ng Allâh (ﷻ) kung Siya ay aking nilabag, at hindi ako makatatagpo bukod sa Kanya ng sinuman upang tunguhin kung ako ay tatakas mula sa Kanyang parusa. Ang kakayahan ko lamang ay iparating sa inyo mula sa Allâh (ﷻ) ang anuman na ipinag-utos Niya sa akin na iparating sa inyo at ang Kanyang mensahe na ipinag-utos Niya na iparating ko sa inyo. At sinuman ang lalabag sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo, at tatalikod sa ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ), walang pag-aalinlangang ang kanyang kabayaran ay Impiynong-Apoy na kailanma’y hindi na siya makalalabas pa mula roon.”*

24. Hanggang kapag nakita na ng mga walang pananampalataya ang anuman na ipinangako sa kanila na kaparusahan ay katiyakang mababatid nila habang ito ay dumarating sa kanila: kung sino ang mas mahina ang kanyang tagatulong at mas kakaunti ang bilang ng kanyang sundalo.

25-28. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na mga walang pananampalataya: *“Hindi ko alam kung ang parusang ipinangako sa inyo ay malapit nang dumating o ginawa ng aking ‘Rabb’ na mahaba pa ang panahon ng pagdating nito? At Siya, luwalhati sa Kanya, ang Ganap na Nakaaalam sa anumang bagay na di-nakikita ng mga mata, na walang sinuman ang maaaring makapagpalitaw ng Kanyang inilihim mula sa Kanyang nilikha.”*

Maliban sa sinumang pinili ng Allâh (ﷻ) para sa Kanyang mensahe na siya ay naging katanggap-tanggap sa Kanya, dahil walang pag-aalinlangang ipinapakita Niya sa kanila ang ilan sa mga lihim, at pagkatapos ay nagpapadala Siya sa harapan ng Kanyang Sugo mula sa Kanyang nilikha at sa kanilang likuran ng mga anghel upang sila ay pangalagaan mula sa mga ‘jinn,’ upang hindi sila makapagnakaw ng mga balita at maibulong ito sa mga manghuhula; upang mapatunayan ng Sugong si Muhammad (ﷺ), na ang mga Sugo na nauna sa kanya ay katulad din niya sa

⁴⁴⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

kalagayan sa pagpaparating ng katotohanan at pagiging totoo, at katiyakang siya ay pinangalagaan na tulad ng pangangalaga sa kanya mula sa mga ‘*jinn*,’ at katiyakang ang Allâh (ﷻ), luwalhati sa Kanya at Kataas-Taasan, ay saklaw ng Kanyang kaalaman ang anuman na mayroon sila, lantad man ito o lihim na mga batas at mga alituntunin at iba pa, at wala Siyang anumang nakaliligtaan mula rito, at katiyakang ang Allâh (ﷻ) ay itinala Niya ang lahat ng bagay at walang anumang bagay ang naililihim sa Kanya.

سورة المزمل ٧٣

LXXIII – Sûrat Al-Muzzammil

[Kabanata Al-Muzzammil – Ang Nagtalukbong ng Buong Katawan]

بسم الله الرحمن الرحيم

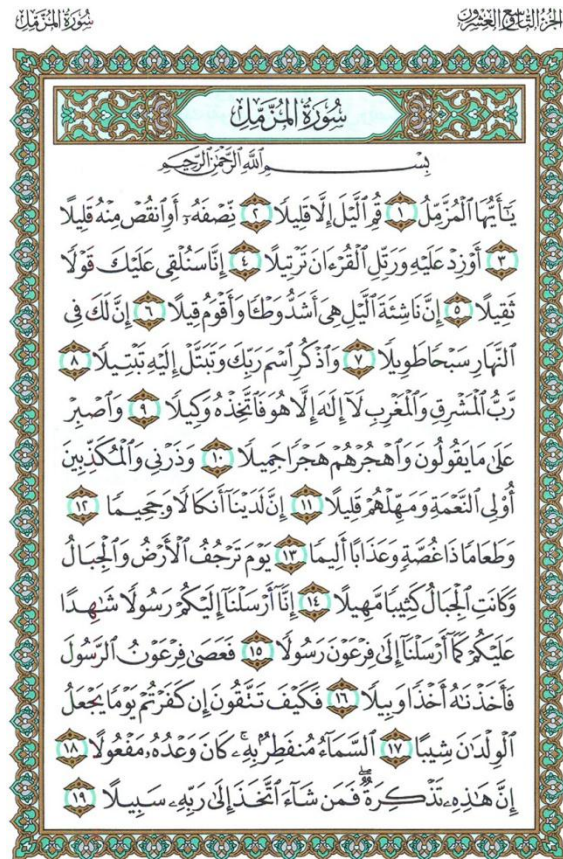
[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. O ikaw Muhammad (ﷺ) na nagtalukbong ng buong katawan, tumayo ka at magsagawa ka ng ‘Salâh’ sa gabi na wala kang ipagpapaliban maliban sa maikling bahagi lamang nito. Mag-‘Salâh’ ka nang kalahati ng gabi o di kaya ay bawasan mo ng kaunti ang kalahating ito hanggang sa ito ay maging ikatlong bahagi (1/3), o di kaya ay dagdagan mo ang kalahating ito hanggang sa ito ay maging dalawang bahagi ng tatlo (2/3), at bigkasin mo ang Dakilang Qur’ân nang marahan upang mapalitaw mo ang ganda ng bigkas ng mga titik nito at ang mga hinihintuan nitong salita habang ito ay binibigkas.

5. Katiyakan, ipapahayag Namin sa iyo, ang Dakilang Qur’ân na nagsasaad ng lahat ng ipinag-uutos at ipinagbabawal, at ang mga alituntunin ng batas.

6. Katiyakan, ang pagsamba na isinasagawa sa kalaliman ng gabi ay mas matindi ang idinudulot nitong tibay sa puso at para sa pag-uunawa at pagmumuni-muni sa mga kahulugan at higit na kaangkop-angkop para sa pagbibigkas sa mga salita; dahil mailalayo nito ang puso mula sa mga nakasasagabal dito na mga makamundo.

7. Katiyakan, para sa iyo sa araw ay gawain upang tugunan ang iyong pangangailangan, at mahabang panahon upang isagawa ang tungkulin sa iyong mensahe, na kung kaya, bigyan mo ng pagkakataon ang iyong sarili sa gabi upang sambahin ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*.’

8-9. At alalahanin mo, O Muhammad (ﷺ), ang Pangalan ng iyong ‘*Rabb*’ at manawagan ka sa Kanya sa pamamagitan Nito, at ibukod-tangi mo ang kabuuan ng oras na ito sa pagtuon at sa pagsamba mo lamang sa Kanya, at ipaubaya mo ang iyong sarili sa Kanya. Siya ang ‘*Rabb*’ na Nagmamay-ari ng silangan at kanluran, na walang sinuman ang ‘*ilâh*’ – diyos na sinasamba o bukod-tangi na may karapatan at karapat-dapat na sambahin bukod sa Kanya, na kung kaya, ipaubaya mo ang iyong sarili sa Kanya at ipasa-Kanya mo na lamang ang lahat ng mga bagay-bagay hinggil sa iyo.

10. At maging matiisin ka, O Muhammad (ﷺ), sa anuman na sinasabi sa iyo ng mga walang pananampalataya at sinasabi hinggil sa iyong ‘*Deen*,’ at salungatin mo sila sa kanilang mga maling gawain kalakip ang pagtalikod mo sa kanila sa maayos na kaparaanan at iwasan mo na ang paghihiganti sa kanila.

11. At pabayaan mo na Ako, O Muhammad (ﷺ), at sila na mga di-naniwala sa Aking mga talata na mga nagtatangan ng mararangya at maririwasang pamumuhay dito sa daigdig, at hayaan mo sila sa ganitong kalagayan dahil sa ito ay palugit na maikling panahon lamang bilang pag-aantala ng parusa hanggang sa dumating sa kanila ang nakatakda na naitala sa kasulatan na pagpaparusa.

12-13. Katiyakan, para sa kanila mula sa Amin sa Kabilang-Buhay ang mabigat na kadena na nakakadena sa kanila, at naglalagablab na Apoy na roon sila ay susunugin, at mabahong pagkain na bumabara sa mga lalamunan at hindi maatim (hindi matanggap), at parusa na napakasidhi.

14. Sa Araw na yayanig ang kalupaan at mga kabundukan nang napakasidhing pagkayanig hanggang sa ang mga kabundukan ay magiging parang nakatambak lamang na ibinuhos na mga buhangin na nakakalat, pagkatapos maging buo nito at matibay nito.

15-16. Katiyakan, ipinadala Namin sa inyo, O kayong mga taga-Makkah, si Muhammad (ﷺ) bilang Sugo na titestigo laban sa inyo sa anuman na ginawa ninyo na di-paniniwala at paglabag, na katulad din ng pagkapadala Namin kay Mousâ (ﷺ) tungo sa masamang tao na si Fir`âwn, subalit di-pinaniwalaan ni Fir`âwn si Mousâ (ﷺ) at hindi naniwala sa kanyang mensahe at nilabag ang kanyang utos, na kung

kaya, pinuksa Namin sila nang matinding pagkapuksa. Nandirito sa kapahayagang ito ang babala mula sa paglabag sa Sugo na si Muhammad (ﷺ); upang hindi mangyari sa sinumang lumabag ang katulad ng nangyari kay Fir`âwn at sa kanyang sambayanan.

17. Kung gayon, paano ninyo mapangangalagaan ang inyong mga sarili kung kayo ay di-naniwala sa kaparusahan na mangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay na sa tindi nito ay mamumuti ang buhok ng mga batang sanggol; dahil sa kagimbal-gimbal na pangyayaring ito?

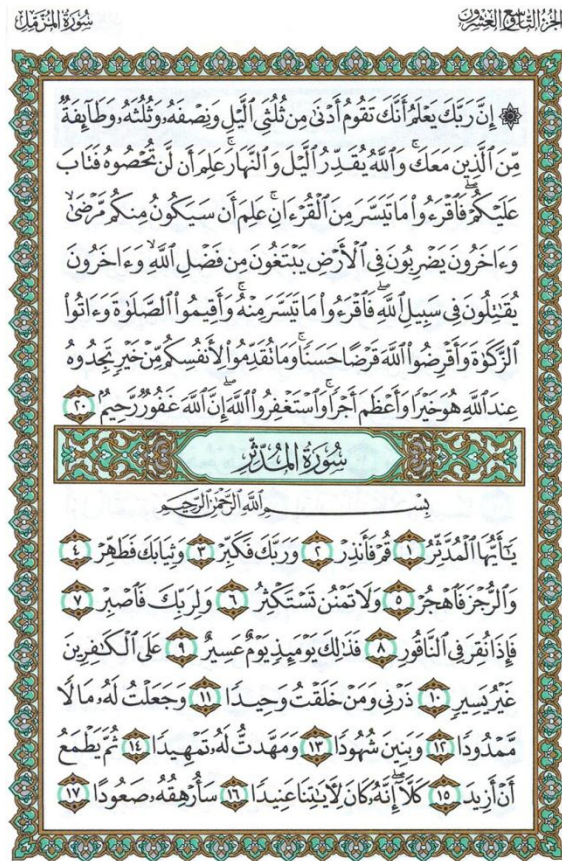
18. Ang kalangitan ay magkakabiyak-biyak sa Araw na yaon; sa tindi ng pangyayari, ang pangako ng Allâh (ﷻ) hinggil sa pagdating ng Araw na ito ay katiyakang magaganap na walang pag-aalinlangan.

19. Katiyakan, ang mga talatang ito na nakakikilabot na naglalaman ng mga babala at mga panakot ay bilang payo at aral sa sangkatauhan, na kung kaya, sinuman ang nagnanais na matuto at makinabang sa mga aral na ito ay hayaan niyang piliin ang pagsunod at pagkatakot sa Allâh (ﷻ), na ito ang kanyang tatahakin na daan, na samakatuwid magdadala sa kanya tungo sa pagmamahal ng Allâh (ﷻ) na kanyang 'Rabb' na Siyang lumikha at nagkalinga sa kanya.

20. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘Rabb,’⁴⁴⁶ O Muhammad (ﷺ), ang Ganap na Nakaaalam na ikaw ay tumatayo sa kalaliman ng gabi upang maisagawa ang ‘Tahajjud,’ na minsan ay halos dalawang bahagi ng tatlo (2/3) ng gabi, at minsan naman ay halos kalahati ng gabi, at minsan naman ay ikatlong bahagi (1/3) ng gabi. At sumasama sa pagsagawa mo nito ang ilan sa iyong grupo na mga tagasunod. At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Bukod-Tanging Tagasukat ng gabi at araw, at batid Niya ang bawa’t sukat nito, at batid Niya kung ano ang nakalipas na at kung ano ang nananatili pa mula sa dalawang ito.

Batid ng Allâh (ﷻ) na hindi maaaring maisagawa ninyo nang buong magdamag ang pagsa-‘Salâh,’ na kung kaya, ito ay pinagaan sa inyo, kaya basahin ninyo sa inyong pagsa-‘Salâh’ sa gabi ang anuman na makayanan

ninyong basahin mula sa Qur’ân, batid ng Allâh (ﷻ) na katiyakang mayroon sa inyo na hindi niya kaya ang mag-‘Salâh’ sa gabi dahil sa siya ay maysakit, at mayroon namang iba na naglalakbay sa kalupaan para sa pangangalakal at ibang gawain upang hangarin ang ipinahintulot (o legal) na kabuhayan mula sa Allâh (ﷻ), at ang iba naman sa inyo ay nagpupunyagi sa pakikipaglaban sa Daan ng Allâh; upang mangibabaw ang Kanyang Salita at maipalaganap ang Kanyang ‘Deen,’ kaya bigkasin ninyo sa inyong pagsa-‘Salâh’ ang anuman na kaya ninyong bigkasin mula sa Qur’ân, at walang patid na ipagpatuloy ninyo na isagawa ang mga obligadong ‘Salâh’ at ibigay ninyo ang ‘Zakâh’ na obligadong kawanggawa mula sa inyo, at gumawa kayo ng iba’t ibang uri ng kabutihan sa pamamagitan ng pagbibigay mula sa inyong kayamanan bilang pagmamagandang-loob; sa paghahangad na pakikipagharap ninyo sa Allâh (ﷻ), at ang anuman na ginawa ninyo na iba’t ibang uri ng kawanggawa at kabutihan at mga pagsunod, ay matatagpuan ninyo ang gantimpala nito sa Allâh (ﷻ) sa Araw ng Muling Pagkabuhay na higit pa kaysa sa inyong nagawa

⁴⁴⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

sa daigdig at mas dakila sa gantimpala, at hingin ninyo ang kapatawaran ng Allâh (ﷻ) sa lahat ng pagkakataon. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Ghafour*’ – Ganap na Mapagpatawad sa inyo, na ‘*Raheem*’ – Ganap na Mapagmahal at Napakamaawain sa inyo.

سورة المدثر ٧٤

LXXIV – Sûrat Al-Muddaththir

[Kabanata Al-Muddaththir – Ang Nagbalabal (o Nagtakip Ng Katawan)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-7. O ikaw Muhammad (ﷺ) na nagbalabal (o nagtakip ng buong katawan) sa pamamagitan ng iyong kasuotan! Tumayo ka mula sa iyong higaan at balaan mo ang mga tao mula sa parusa ng Allâh! At dakilain mo ang Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ na Bukod-Tangi na Nag-iisa at sambahin mo Siya sa Kanyang Kaisahan! At linisin mo ang iyong kasuotan mula sa mga maruruming bagay at manatili ka sa paglayo sa mga diyus-diyusan, mga santo at lahat ng gawain na may kinalaman sa pagsamba sa iba bukod sa Allâh at huwag na huwag mong lapitan ang mga ito! At huwag kang magbigay ng kahit na anumang bagay na ang hangarin ng iyong pamimigay ay may kapalit (na suklian o tumbasan) ito ng higit pa kaysa rito, at alang-alang sa pagmamahal ng Allâh na iyong ‘*Rabb*’,⁴⁴⁷ ay maging matiisin ka habang isinasagawa mo ang Kanyang mga ipinag-uutos at inihiwasan ang Kanyang mga ipinagbabawal.

8-10. At kapag hinipan na ang Tambuli sa ikalawang pag-ihip nito upang buhayin at palabasin ang mga namatay mula sa kanilang mga libingan, walang pag-aalinlangang napakatindi ang hirap na mararanasan sa Araw na ito ng mga walang pananampalataya. At malayo sa pagiging madali na inaakalang mawawala sila kaagad sa anuman na kanilang kinaroroonang napakahirap na kalagayan at matatapos kaagad sa pakikipagkuwenta sa kanilang mga gawain at sa iba pang mga kagimbal-gimbal na mga pangyayari.

11-17. Hayaan mo na Ako, O Muhammad (ﷺ), Ako at siya na nilikha Ko sa sinapupunan ng kanyang ina na nag-iisa na wala siyang anumang yaman ni anak sa

⁴⁴⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

kanyang tabi noon, at pagkatapos ay pinagkalooban ko siya ng banayad at marangyang pamumuhay para sa kanya at mga anak na naging kasa-kasama niya kahit saan man siya naroroon sa Makkah na ang mga ito ay hindi humihiwalay sa kanya. At ginawa Kong madali para sa kanya ang daan ng pamumuhay, pagkatapos ng lahat ng ito ay naghahangad pa rin siya na dagdagan Ko ang kanyang yaman at anak, gayong katiyakang hindi naman siya naniwala sa Akin.

Ang katotohanan ay hindi tulad ng inaangkin niya na masama at makasalanan, bagkus ay hindi Ko siya pagkakalooban ng karagdagan; dahil siya ay walang pag-aalinlangang nagmamatigas at tinatanggi ang Qur'ân at ang mga katibayan ng Allâh (ﷻ) (sa Qur'ân na ito) para sa Kanyang mga nilikha. Sapilitan Ko siyang kakaladkarin sa matinding kaparusahan at sa kapaguran na wala na siyang kapahingahan pa. [Ang tinutukoy dito ay si Al-Walid Ibn Mughirah na tumanggi sa katotohanan at lantad ang kanyang pakikipaglaban sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo].

الجزء الثاني والعشرون

umatras bilang pagtalikod sa katotohanan, at nagmataas mula sa pag-amin, kaya sinabi (na lamang) niya hinggil sa Dakilang Qur'ân: *“Walang anumang sinasabi si Muhammad kundi salamangka na ginaya niya mula sa mga naunang tao, at ang Qur'ân na ito ay walang iba kundi salita ng mga tao na natutunan ni Muhammad sa kanila pagkatapos ay inangkin niyang ito ay nagmula sa Allâh.”*

18-25. Katiyakan, siya ay nag-isip at nagbalak ng masama, at pinaghandaan niya ang kanyang sasabihin na paninira kay Muhammad (ﷺ) at sa Qur'ân, at siya ay nahirapan dahil sa sobrang kaiisip at kababalak ng kasamaan, at napiga (nadiin) at nadaig ang kanyang kaisipan, na kung kaya, sa ganitong kadahilanan ay karapat-dapat siya sa pagkawasak, samakatuwid paano niya pinaghandaan sa kanyang sarili ang ganitong pag-aalipusta?

At pagkatapos ay muli pa ring napiga at nadaig ang kanyang kaisipan dahil sa kaisip at pagbabalak ng kasamaan at paghahanda kung paano aalipustain ang Qur'ân. Pagkatapos ay kumunot ang kanyang noo at tumindi ang pagkakunot nito at pagdilim ng kanyang mukha dahil sa inabot niyang matinding pag-iisip, at wala siyang natagpuan na gagamitin bilang pag-aalipusta sa Qur'ân; pagkatapos siya ay

26-30. Walang pag-aalinlangan, ipapasok ko siya sa ‘*Saqar*’ – Impiyerno – upang siya ay masunog sa pamamagitan ng init at apoy nito, at ano ba ang nagawa mong paraan para malaman mo kung ano ang ‘*Saqar*’ o Impiyernong-Apoy na ito, na walang itinitira na kahit na ano kundi sinusunog nito ang bawa’t laman at buto, at binabago nito ang kaanyuan ng balat at pinaiiitim ito, na sinusunog at tinutuklap ito! At ang mga tagapangasiwa sa Impiyernong ito at kumukuntrol sa pagpaparusa sa mga nasa loob nito ay labinsiyam na mga anghel na mga matitindi.

31. At hindi Kami naglikha ng mga tagapagbantay ng Impiyerno kundi ng matitindi at mga mababalasik na mga anghel, at hindi Namin ginawa ang ganitong hustong bilang kundi upang subukin ang mga di-naniwala sa Allâh; at upang ang mga yaong

pinagkalooban ng Kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano ay umabot sa kapasyahan na pagtitiyak na ang sinasabi ng Dakilang Qur'ân hinggil sa mga tagapangasiwa ng Impiyerno ay walang iba kundi katotohanan na mula sa Allâh (ﷻ), dahil ito ay sumang-ayon sa anumang nasa kanila na mga kasulatan; at mas lalong titibay at madaragdagan ang mga mananampalataya sa kanilang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at pagsagawa ng Kanyang batas; at upang walang maiwan na anumang pag-aalinlangan sa mga yaong pinagkalooban ng kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano, at gayundin sa mga mananampalataya na naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo; at upang masabi ng mga yaong may pagkukunwari sa kanilang mga puso at mga walang pananampalataya: *“Ano ba ang layunin ng Allâh sa ganitong kamangha-manghang bilang?”* At sa ganito na pagkabanggit na bilang ay inililigaw ng Allâh (ﷻ) ang sinumang nais Niyang iligaw at ginagabayan Niya ang sinumang nais Niyang gabayan, at walang nakaalam ng bilang ng mga anghel ng iyong ‘Rabb’ na Kanyang nilikha kundi Siya lamang, ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi. At ang Impiyernong-Apoy ay walang iba kundi bilang paalaala at pagpapayo sa sangkatauhan.

32-37. Ang katotohanan ay hindi yaong tulad ng nabanggit na pagtangga sa anumang dala-dala ng Sugo, sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng buwan, at sa gabi kapag ito ay naglaho, at sa umaga kapag ito ay lumiwanag na. Katiyakan, ang Impiyerno ay isa sa mga dakilang palatandaan; bilang babala at panakot sa mga tao, sa sinumang nagnais mula sa inyo na mapalapit sa kanyang ‘Rabb’ sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga ipinag-uutos, o di kaya ay manatili sa pagtangga sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga ipinagbabawal.

38-47. Ang bawa't tao ay mananagot sa bawa't kanyang ginawa, na ito ay nakatala sa Allâh (ﷻ) na kanyang makakamtan ang katumbas nito, at hindi siya makakawala hanggang hindi niya maisakatuparan ang anuman na nararapat na kabayaran sa kanyang ginawa at mga kaparusahan, maliban sa mga Muslim na mga taimtim ang kanilang mga layunin na sila ang mga taong nasa gawing Kanan na iniligtas nila ang kanilang sarili sa pamamagitan ng pagsunod, na sila ay nasa mga ‘Jannât’ na hindi kayang arukin ang dakilang katangian nito, na tinatanong nila ang isa't isa hinggil sa mga walang pananampalataya na gumawa ng pang-aapi mismo sa karapatan ng kanilang mga sarili: *“Ano ba ang naging sanhi ng inyong pagpasok sa Impiyerno, na sinanhi na malasap ninyo ang init nito?”* Sasabihin ng mga masasama: *“Hindi kami kabilang sa mga yaong nagsasagawa ng pagsa-‘Salâh’ sa daigdig, at hindi kami nagbibigay ng kawanggawa at nagmamagandang-loob sa mga mahihirap at dukha, na kung kaya, kami ay nalulong sa pagkukuwentuhan ng mga walang kabuluhang bagay kasama sa mga nalinlang at naligaw, at kami ay hindi naniwala sa Araw ng Paghuhukom at Pagbabayad, hanggang sa dumating sa amin ang kamatayan na kami ay nasa ganoong pagkaligaw at kamalian.”*

48. Na kung kaya, hindi na magiging kapaki-pakinabang para sa kanila ang pamamagitan ng lahat ng mga tagapagpamagitan na mga anghel, mga propeta at iba pa; dahil ang pamamagitan ay para lamang sa sinumang kinalugdan ng Allâh (ﷻ) at nagpahintulot na pamamagitanan siya.

49-51. Samakatuwid, ano ba ang nangyari sa kanila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na kanilang nilayuan ang Qur'ân at ang anumang nakapaloob dito na mga aral?

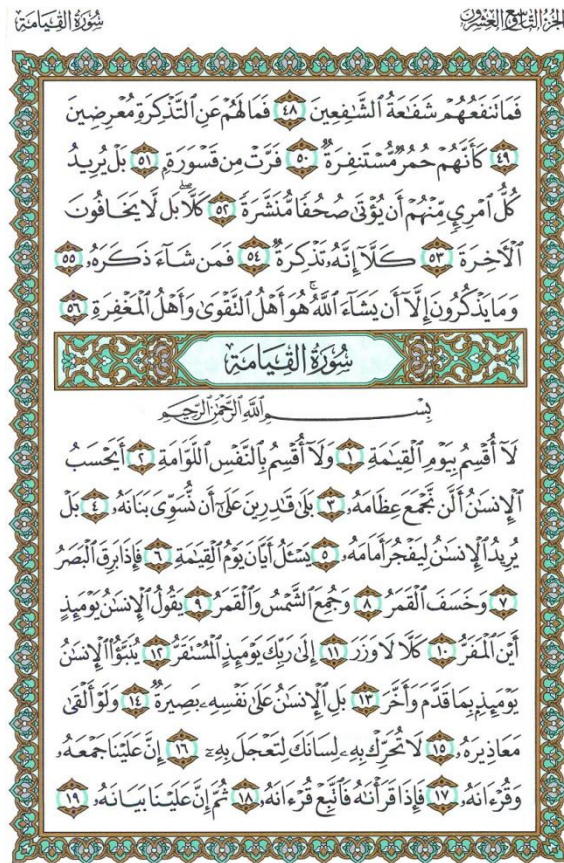
Ang mga katulad nila ay parang maiilap na mga asno na matindi sa pagiging mailap nito, na tumakas mula sa mangangaso, o sa leon o sa mabangis na hayop na lumalapa ng mga laman.

52-53. Subalit naghahangad pa rin ang bawa't isa sa kanila, na sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na magpahayag sa kanila ang Allâh (ﷻ) ng aklat na bukas na mga pahina mula sa kalangitan, na katulad ng ipinahayag kay Muhammad (ﷺ).

Ang katotohanan ay hindi ang yaong kanilang inangkin, sa halip ang katotohanan ay hindi talaga sila natatakot sa Kabilang-Buhay at hindi naniniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli at Pagbabayad.

54-56. Hindi ang kanilang inaangkin ang siyang katotohanan, kundi walang pag-aalinlangang ang Qur'ân ay naglalaman ng malalim na pagpapayo na sapat na upang sila ay pagpayuhan. Na kung kaya, sinuman ang magnanais ng pagpapayo ay alamin niya ang kung anuman ang nasa loob nito at sundin ang gabay nito, at walang sinuman ang makatatanggap ng payo mula rito maliban sa sinumang nais ng Allâh (ﷻ) na magabayan.

Siya, ang Allâh (ﷻ) ang Bukod-Tangi at Nag-iisang 'Ilâh,' karapat-dapat na katakutan at sundin, at Siya lamang ang may karapatang magpatawad sa sinumang naniwala at sumunod sa Kanya.

سورة القيامة ٧٥

LXXV – Sûrat Al-Qiyâmah

[Kabanata Al-Qiyâmah – Ang Pagkabuhay Na Mag-uli]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Araw ng Muling Pagkabuhay, at sumumpa rin Siya sa pamamagitan ng taong mananampalataya na natatakot na sinisipi niya ang kanyang sarili sa kanyang pagkukulang sa mga kabutihan at pagsagawa ng mga kasalanan. Iniisip ba ng isang taong walang pananampalataya na hindi Namin kayang ipuning muli ang kanyang buto pagkatapos magkadurug-durog nito at kumalat?

Hindi ang kanyang inaakala ang katotohanan kundi walang pag-aalinlangan, kaya Naming buuin at pagsama-samahing muli sa pinakaangkop na ayos na pagkabuo, ang mga dulo ng mga daliri ng kanyang mga kamay at mga paa (o pagsasama-samahin ito na gawing isang daliri na lamang na tulad ng pinakadulo ng kuko ng paa ng kamelyo).

5-6. Subalit tinatanggi ng tao ang Muling Pagkabuhay, na nais niyang manatili sa pagiging masama sa mga darating pang mga araw ng kanyang buhay, na tinatanong ng walang pananampalatayang ito bilang pagtanggi sa pagkagunaw ng daigdig: “*Kailan ba mangyayari ang Muling Pagkabuhay?*”

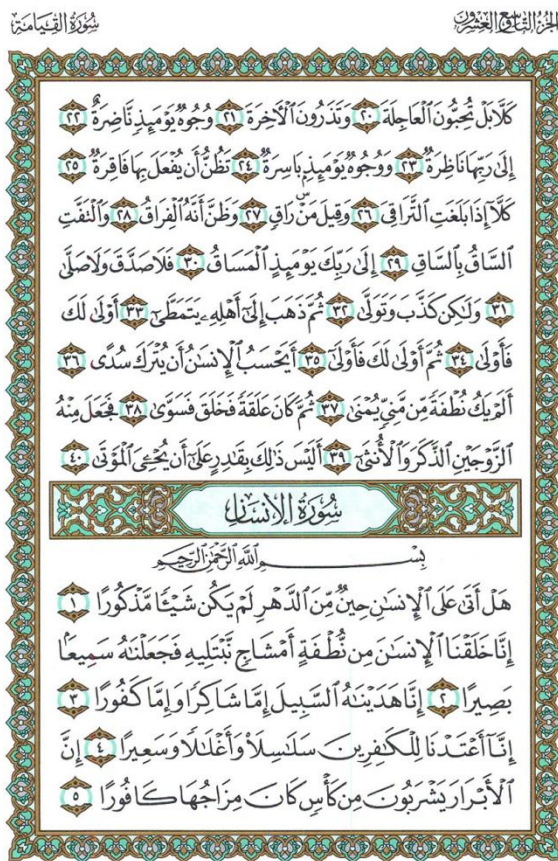
7-10. Samakatuwid, kapag naging malamalam na ang paningin at magugulat at mamamangha sa kagimbal-gimbal na pangyayari sa Araw ng Muling Pagkabuhay na nakikita, at mawawalan na ng liwanag ang buwan, at sabay nang sisikat ang araw at buwan mula sa kanluran na napakadilim, sasabihin ng tao sa oras na yaon: “*Saan ba maaaring makapagtago upang makatakas sa kagimbal-gimbal na parusang ito?*”

11-12. Ang katotohanan ay hindi ang yaong iyong inaasam-asam, O ikaw na tao, na paghingi ng mapagkukublihan, dahil wala nang mapagkukublihan at wala nang kaligtasan sa ngayon. Ang patutunguhan ng lahat ng mga nilikha sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay sa Allâh (ﷻ) lamang na Bukod-Tangi at doon sila mananatili, upang pagbayarin ang bawa’t isa sa anuman na karapat-dapat na kabayaran para sa kanya.

13. Na ipababatid sa tao sa Araw na yaon ang lahat ng kanyang ginawa: mabuti man o masama, ang kanyang unang ginawa at ang kanyang huling ginawa sa kanyang buhay.

14-15. Walang pag-aalinlangan, ang tao ay magiging malinaw na saksi laban sa kanyang sarili sa anuman na kanyang ginawa o hindi ginawa, kahit ikatwiran pa niya ang lahat ng maaaring ikatwiran sa kanyang kasalanan ay hindi na ito magiging kapaki-pakinabang pa sa kanya.

16-19. Huwag mong igalaw ang iyong dila, O Muhammad (ﷺ), sa pagbigkas ng Qur'ân habang ito ay ipinapahayag sa iyo; dahil sa nais mong madaliin ang pagsaulo nito, na nangangamba ka na baka hindi mo ito maisaulo. Katiyakan, pagsasama-samahin Namin ito sa iyong kalooban, pagkatapos ay mabibigkas mo ito sa pamamagitan ng iyong dila kung kailan mo ito naisin. Na kung kaya, kapag binigkas ito sa iyo ng Aming Sugo na si (Anghel) Jibril (جبريل) ay makinig ka sa pagbibigkas niya at tumahimik ka para rito, pagkatapos ay saka mo bigkasin na katulad ng ginawa niya na pagkabigkas sa iyo, pagkatapos ay walang pag-aalinlangan, Kami ang maglililaw sa anumang hindi mo naintindihan na mga kahulugan at mga alituntunin na itinuturo nito.

20-21. Ang katotohanan ay hindi ang inyong inaangkin, O kayong mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh, na wala nang Pagkabuhay pa na Mag-uli at wala nang Pagbabayad, kundi ang katotohanan ay mga tao kayong nahuhumaling sa makamundo at sa kinang nito, at tinalikuran ninyo ang Kabilang-Buhay at ang anumang kasiyahan na naroroon.

22-23. Ang mga mukha ng mga masasayang tao sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay nagniningning at nagliliwanag sa kagalakan, na nakikita niya ang Tagapaglikha at Nagmamay-ari sa kanya, na siya ay lubos na naliligayahan sa pangyayaring ito.

24-25. At ang mga mukha ng mga nagdadalamhati sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay malulungkot at madidilim, na nag-aabang sa pagdating ng matinding kapinsalaan na

mangyayari sa kanya, na nakababali ng kanyang mga gulugod sa likuran.

26-30. Katiyakan, kapag umabot na ang kaluluwa sa itaas ng dibdib (na malapit sa lalamunan) sa paglabas nito sa oras ng kamatayan, at sasabihin sa isa't isa ng mga nandoroon: "*Mayroon pa bang makagagamot at makapagpapagaling sa kanya sa kanyang katayuan sa ngayon?*" At doon matitiyak ng taong naghihingalo na ang nangyayaring ito sa kanya ay paglisan na sa daigdig na ito; dahil makikita na niya ang mga anghel ng kamatayan, at magpapang-abot na ang huling matinding pangyayari rito sa daigdig at ang unang matinding pangyayari sa Kabilang-Buhay, na sa Allâh (ﷻ) lamang patutungo ang mga alipin sa Araw ng Muling Pagkabuhay: na maaaring patungo sa 'Al-Jannah' o maaaring patungo sa Impiyerno.

31-35. Na kung kaya, hindi naniwala ang walang pananampalataya sa Sugo at sa Qur'ân, at hindi na rin niya isinagawa nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) ang mga obligadong 'Salah' (Pagdarasal)! Bagkus ay tinanggihan niya ang Qur'ân at

tinalikuran niya ang paniniwala rito! Pagkatapos siya ay naglakad nang may pagmamayabang tungo sa kanyang pamilya na pinupuri niya ang kanyang sarili bilang pagmamataas. Kapighatian sa iyo ng tunay na kapighatian! At pagkatapos muli, kapighatian sa iyo ng tunay na kapighatian!

36-40. Iniisip ba ng taong hindi naniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli na siya ay pababayaan lamang nang walang pananagutan, na hindi siya sakop ng pag-uutos at pagbabawal, at hindi na siya huhukuman at hindi na siya paparusahan? Hindi ba nagmula lamang siya sa isang ‘*Nutfah*’ na mahina, mula sa walang kahala-halagang lusaw na bagay, na lumalabas at pumapasok sa mga sinapupunan? Pagkatapos ito ay naging kasing tulad ng isang namumuong malapot na dugo na pulang-pula (*‘Alaqah*); pagkatapos ay hinubog siya ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan at hinugis Niya sa pinakamagandang hugis at sa pinakaangkop na kaanyuan. At pagkatapos ay ginawa ang taong ito na magkapis: lalaki at saka babae. Hindi ba sa ganitong pamamaraan ng Allâh (ﷻ) na paglikha ng lahat ng mga bagay ay patibay sa Kanyang pagiging Ganap na Makapangyarihan na kaya Niyang ibalik ang anuman na Kanyang nilikha pagkatapos nilang mangawala? Oo nga! Walang pag-aalinlangan, Siya sa katotohanan ang tunay na Makapangyarihan na may kakayahan na gawin ito.

سورة الإنسان ٧٦

LXXVI – Sûrat Al-Insân o Ad-Dahr

[Kabanata Al-Insân o Ad-Dahr – Ang Tao o Ang Panahon]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Katotohanan, hindi ba dumating sa kasaysayan ng tao ang mahabang panahon bago inihinga sa kanya ang kaluluwa (na kung kaya, siya ay nagkaroon ng buhay), na siya ay wala pa ni anupaman at di-man lamang nababanggit ang hinggil sa kanya?

2-3. Katiyakan, nilikha Namin ang tao mula sa ‘*Nutfah*’ – lusaw na bagay na pinagsama mula sa lalaki at sa babae, upang subukin Namin siya sa pamamagitan ng pag-uutos sa kanya ng mga alituntunin ng batas pagkatapos siyang likhain, at sa ganitong kadahilanan ay ginawan Namin siya ng pandinig at paningin; upang marinig niya ang mga talata at makita niya ang mga palatandaan.

Katiyakan, nilinaw Namin at ipinakita Namin sa kanya ang Daan ng Patnubay at Pagkaligaw, kabutihan at kasamaan: kung siya ba ay magiging mananampalataya na tatanaw ng utang na loob o siya ba ay magiging walang pananampalataya na ipagsasawalang-bahala niya ang mga biyaya na ipinagkaloob sa kanya.

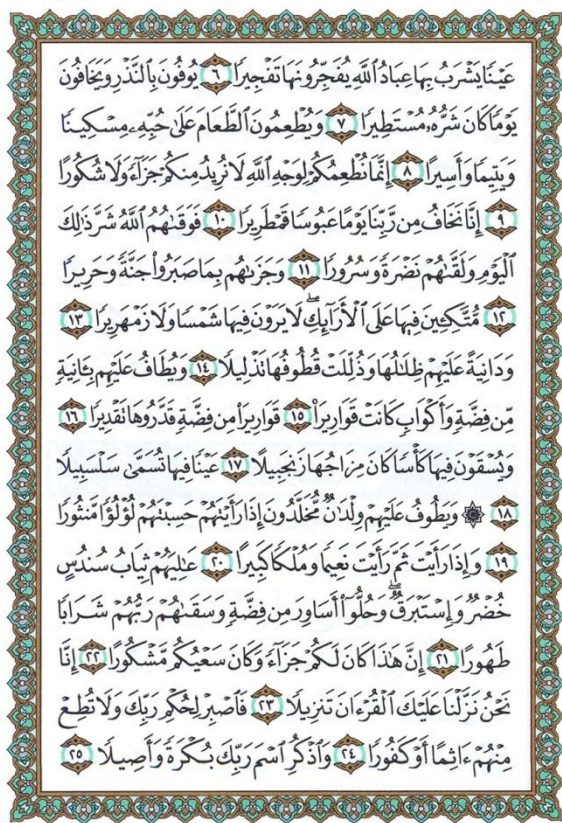
4. Katiyakan, inihanda Namin para sa mga walang pananampalataya ang mga kadena na gawa sa bakal upang ikadena sa kanilang mga paa, at mga kadena na ipupulupot sa kanilang mga kamay tungo sa kanilang mga leeg, at Impiyernong-Apoy na rito sila ay susunugin.

5. Katiyakan, ang mga mananampalataya na mga dalisay ang kanilang mga layunin, na ipinatutupad nila ang karapatan ng Allâh (ﷻ) sa kanila, ay iinom sila sa Araw ng Muling Pagkabuhay mula sa kopita na nalalamnan ito ng alak na hinaluan ng pinakamabangong amoy na ito ay tubig na mula sa isang bukal ng ‘*Al-Jannah*’⁴⁴⁸ na tinatawag na ‘*Kâfur*.’

⁴⁴⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

الْبَاقِيَةُ الْخَامِسَةُ

6-10. Itong inumin na hinaluan ng tubig sa ilog ng 'Kâfur' ay bukal na umiinom mula rito ang mga alipin ng Allâh, na ginagawa nila rito ang anuman na kanilang nais, na ito ay patuloy na bumubukal nang masagana upang maging madali para sa kanila ang pakikinabang (sa bukal na) ito. Na tinutupad nila ang anumang inuubliga nila sa kanilang mga sarili na pagsunod sa Allâh (ﷻ) bilang pangako, at kinatatakutan nila ang parusa ng Allâh (ﷻ) sa Araw ng Muling Pagkabuhay na napakatindi ang idudulot na kapinsalaan ng mangyayari roon, at ang kaparusahan nito ay magiging laganap sa mga tao, maliban sa sinumang kinaawaan ng Allâh (ﷻ), at nagbibigay sila ng mga pagkain kahit na ito ay gustung-gusto pa nila sa kanilang mga sarili at kailangang-kailangan nila, sa mga mahihirap na hindi na nila kaya pang magtrabaho upang kumita, na wala silang anumang pagmamay-ari na

kabuhayan; at sa sanggol na namatayan ng kanyang ama na wala siyang anumang yaman, at sa bihag na nabihag sa labanan ng mga walang pananampalataya at iba pa, at sinasabi nila sa kanilang mga sarili: “Katiyakan, nagmamagandang-loob kami sa inyo na ang hangarin namin ay pagmamahal ng Allâh (ﷻ) at makamtan ang Kanyang gantimpala, na wala kaming anumang hinahangad na kapalit at hindi ninais na purihin at igalang ninyo. Katiyakan, kami ay natatakot sa Allâh (ﷻ) na aming ‘Rabb,’ sa Araw na magiging malungkot at gimbal na gimbal ang mga mukha ng mga tao mula sa pagkatakot dahil sa matinding pangyayari rito.”

11-14. Na kung kaya, iniligtas sila ng Allâh (ﷻ) mula sa tindi ng mga pangyayari sa Araw na yaon, at pinagkalooban sila ng liwanag ng kagandahan at liwanag sa kanilang mga mukha, at kasiyahan sa kanilang mga kalooban, at gagantimpalaan sila ng dakilang ‘Jannah’ dahil sa kanilang pagtitiis sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) noong sila ay nasa daigdig pa, na sila ay kakain mula roon ng anuman na kanilang nais, at magsusuot sila ng mga kasuotan doon na gawa sa sutla (‘silk’), at sila ay nakasandal sa kanilang pagkakaupo roon sa mga upuan na pinalamutian ng mga magagandang burda at mga pantakip, na wala silang matatagpuan doon na anumang init ng araw ni

tindi ng lamig, na malapit sa kanila ang mga puno ng ‘*Jannah*’ na sila ay nilililiman ng mga sanga nito, na ginawang madali para sa kanila ang pagpitas ng mga bunga nito.

15-18. At umiikot sa kanila ang mga kabataan na tagapagsilbi na dala-dala nila ang mga lalagyan ng pagkain na gawa sa pilak at mga tasa ng inumin na gawa sa kristal, na kristal na naaaninag dahil sa kalinawan nito, na gawa sa pilak, na sinukat ng ganap na pagkasukat ng mga tagapagsilbi ng inumin ang anuman na naiibigan nilang inumin na walang labis at walang kulang, at paiinumin sila na mga mabubuti sa ‘*Al-Jannah*’⁴⁴⁹ ng isang kopita na puno ng alak na hinaluan ng ‘*Zanzabîl*’ (‘*ginger*’), na umiinom sila mula sa bukal na ilog ng Hardin na pinangalanang ‘*Salsabîl*,’ dahil sa linis at ligtas sa anumang idudulot nitong kapinsalaan at kapahamakan, na napakadaling inumin na mabango.

19. At umiikot sa kanila na mga mabubuti upang sila ay pagsilbihan ng mga kabataan na nananatili ang kanilang kabataan magpasawalang-hanggan, na kapag nakita mo sila ay iisipin mo dahil sa ganda at linis ng kanilang mga kutis at liwanag ng kanilang mga mukha na sila ay parang nagkalat na mga perlas na kumikinang.

20. At kapag nakita mo ang anumang lugar sa ‘*Al-Jannah*’ ay mamamalas mo ang kaligayahang hindi kayang ipaliwanag ang lubus-lubusang kagandahan nito, at napakadakila at napakalawak na kaharian na napakaganda na walang katapusan.

21. Nasa ibabaw nila at nagpapaganda ng kanilang mga katawan ang mga kasuotan na kulay berde na napakapino at makapal na sutla, na pinapalamutian sila ng mga pulseras na pilak, at pagkakalooban sila ng Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’ ng higit pa sa ganoong kasiyahan na inumin na napakalinis na walang anumang dumi at bahid dungis.

22. At sasabihin sa kanila: “*Katiyakan, ito na ang ipinangako sa inyo bilang kapalit ng inyong mga mabuting gawa, at ang inyong naging gawain sa daigdig ay kalugod-lugod at katanggap-tanggap sa paningin ng Allâh (ﷻ).*”

23. Katiyakan, ibinaba Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang Qur’ân nang yugtu-yugto bilang makatotohanang pagpapahayag mula sa Amin; upang paalalahanan sila sa nakapaloob dito na pangako, babala, gantimpala at parusa.

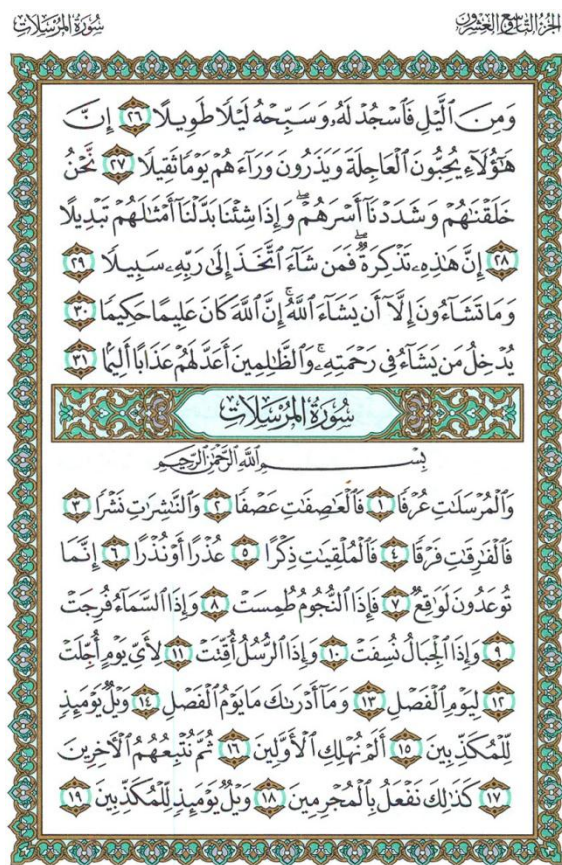
24-25. Na kung kaya, pagtiisan mo, O Muhammad (ﷺ), ang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) na iyong ‘*Rabb*’ bilang Kanyang pagtatakda at ito ay tanggapin mo, at gayundin ang Kanyang batas, at magpatuloy ka sa pagpapatupad nito, at huwag mong sundin ang sumasamba ng iba bukod sa Allâh na nagpakalulong sa kanilang masamang pagnanasa o sukdulang pagtanggap at pagkaligaw, at ipagpatuloy mo ang pag-alaala at pagpuri sa Pangalan ng iyong ‘*Rabb*,’ at panalangin sa Kanya sa umaga at hapon.

⁴⁴⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

26. At mula sa bahagi ng gabi ay magpakumbaba ka sa pamamagitan ng pagpapatirapa at taimtim na mag-‘*Salâh*’ ka na para lamang sa Kanya, at magsagawa ka ng panggabi na ‘*Salâh*’ sa kahabaan ng gabi – na tinatawag na ‘*Tahajjud*.’

27. Katiyakan, ang mga yaong sumasamba ng iba bukod sa Allâh ay mga gahaman sa makamundo na rito sila nalilibang at nasisiyahan, at pinabayaan nila at tinalikuran ang gawain para sa Kabilang-Buhay, na kung saan, nandoroon ang kanilang kaligtasan sa Araw na ang kapighatian ay napakasidhi.

28. Katiyakan, nilikha Namin sila, at pinatatag Namin ang pagkalikha sa kanila, at kung nanaisin Namin ay pupuksain Namin sila, at magpapalitaw Kami ng panibagong tao na higit pa ang pagkatakot sa Allâh (ﷻ) kaysa sa kanila.

29-31. Katiyakan, ang mga kabanatang ito ng Dakilang Qur’ân ay bilang pagpapayo sa sangkatauhan, na kung kaya, sinuman ang nagnanais ng kabutihan sa kanyang sarili rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay ay hayaan niyang gawing Daan ang Tunay na Paniniwala at Pagkatakot sa Allâh (ﷻ) na maghahatid sa kanya tungo sa kapatawaran ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang pagmamahal. At ang anumang bagay na inyong nais ay nasa ilalim lahat ng pagtatakda ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang kagustuhan. Katiyakan, ang Allâh (ﷻ) ang ‘*Aleem*’ – Ganap na Nakaaalam sa katayuan ng Kanyang mga nilikha, na ‘*Hakeem*’ – Ganap na Maalam sa Kanyang pangangasiwa at gawain. At ipinapapasok Niya sa Kanyang awa at pagmamahal ang sinuman na Kanyang nais mula sa Kanyang mga alipin at sila ay yaong mga mananampalataya, at ang inihanda naman para sa mga masasama na lumampas sa hangganang itinakda ng Allâh (ﷻ) ay masidhing kaparusahan.

سورة المرسلات ٧٧

LXXVII – Sûrat Al-Mursalât

[Kabanata Al-Mursalât – Yaong Mga Ipinapadala
(Na Mga Hangin O Mga Anghel)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na
Mapagmahal

1-7. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga hangin kapag ito ay umiihip nang tuluy-tuloy at nag-uunahan sa isa't isa, at sa pamamagitan ng mga hangin na matindi ang pagdaluyong na nakapipinsala at sa mga anghel na pinagkatiwalaan sa pagkalat ng mga ulap tungo sa kung saan nais ng Allâh (ﷻ). At sa mga anghel na bumababa mula sa Allâh (ﷻ) na dala-dala nila ang mensahe na naghiiwalay ng katotohanan sa kamalian, at ang ipinahintulot sa ipinagbawal, at sa mga anghel na tumatanggap ng mga kapahayagan mula sa Allâh (ﷻ) at ibinaba sa Kanyang mga Propeta; na ito ang padala ng Allâh (ﷻ) upang walang anumang ikakawatiran ang Kanyang mga nilikha at bilang babala mula sa Kanya para sa kanila; upang wala na silang anumang katibayan.

Katiyakan, ang anumang ipinangako sa inyo hinggil sa Kabilang-Buhay at anumang naroroon na paghuhukom at pagbabayad ay katiyakan na magaganap na walang pag-aalinlangan.

8-15. Kapag nawalan na ng liwanag ang mga bituin, at kapag nagkabiyak-biyak na ang kalangitan, at kapag nagliparan na ang mga kabundukan at kumalat nang parang alikabok na ikinalat ng hangin, at kapag itinakda na sa mga Sugo ang Oras upang hukuman ang pagitan nila at ang mga tao, na sa kanila sila ay ipinadala, sasabihin:

“*Gaano ba kadakila ang Araw na ito na kung saan inantala ang mga Sugo?*”
Inantala hanggang dumating ang Araw ng Pagpasya at Paghuhukom sa pagitan ng mga nilikha. At ano ang makapagpapabatid sa iyo, O ikaw na tao, kung ano ang Araw ng Paghuhukom na ito at kung gaano ang kagimbal-gimbal na mangyayari roon? Matinding kapighatian sa Araw na yaon sa mga di-naniwala sa ipinangakong Araw na ito!

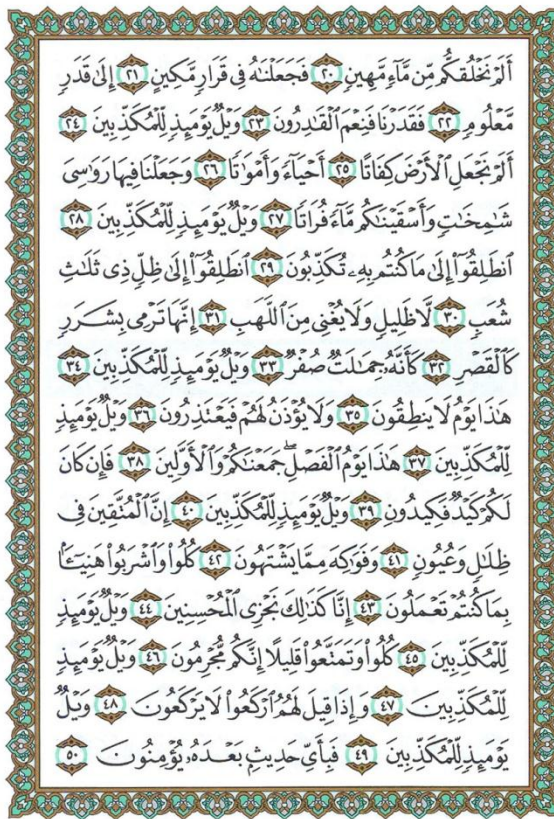
16-18. Hindi ba pinuksa Namin ang mga naunang sambayanan; dahil sa kanilang di-paniniwala sa mga Sugo na tulad ng sambayanan ni Nûh, ni `Âd at ni Thamoud?

Pagkatapos ay isusunod Namin ang mga huli pang dumating na mga sambayanan na mga katulad din nila sa di-paniniwala at paglabag. Ang katulad nitong matinding pagpupuksa ay gagawin din Namin sa mga masasama mula sa mga walang pananampalataya na mga taga-Makkah; dahil sa kanilang di-paniniwala sa Sugong si Propeta Muhammad (ﷺ). Ganito Kami makitungo sa mga kriminal at mga tumanggi sa katotohanan.

19. Kapighatian at pagkawasak sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa sinumang hindi naniwala sa Kaisahan ng Allâh (ﷻ), sa pagka-Propeta ni Propeta Muhammad (ﷺ), sa Muling Pagkabuhay at Paghuhukom!

سورة المرسلات

الجزء ٢٩

20-23. Hindi ba nilikha Namin kayo, O kayong mga walang pananampalataya mula sa walang halaga na lusaw na bagay, na ito ay ‘*Nutfah*,’ at pagkatapos inilagay Namin itong lusaw na bagay na ito sa matatag at ligtas na lugar, na ito ay sinapupunan ng kababaihan, hanggang sa dumating ang itinakdang oras na ito ay mabuo, na bukod-tanging ang Allâh (ﷻ) lamang ang Siyang Nakaaalam? At itinakda Namin ang paglikha nito, paghugis nito at pagluluwal nito, at Kami ang pinakamabuting Tagapagtakda.

24. Kapighatian at pagkawasak sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga hindi naniwala sa Aming kapangyarihan!

25-27. Di ba nilikha Namin ang kalupaang ito na kung saan sa ibabaw nito kayo ay namumuhay, na nagsasama-sama sa ibabaw nito ang

lahat ng may buhay na hindi kayang bilangin, at gayundin sa ilalim nito ang mga walang buhay na hindi rin kayang bilangin, at naglagay Kami rito ng mga matatag at mga mataas na mga kabundukan; upang hindi kayo basta-bastang mayayanig nito, at pinainom Namin kayo sa tabang ng napakasarap na inumin?

28. Kapighatian at pagkawasak sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga yaong hindi naniwala sa mga biyayang ito!

29-33. Sasabihin sa mga walang pananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay: “*Maglakad kayo tungo sa Impiyernong-Apoy na kinagawian ninyong hindi paniwalaan sa daigdig, na patuloy kayong maglakad! At magpalilim kayo sa usok ng Impiyernong-Apoy na nahahati sa tatlong bahagi, na hindi nakapagbibigay ng lilim upang magpaginhawa sa inyo mula sa init sa Araw na yaon, at hindi kayo aalisin sa init ng naglalagablab na apoy na ito.*”

Katiyakan, ang Impiyerno ay mayroong ibinubugang malalaking apoy na ang bawa’t tumitilapon mula rito na apoy ay kasinglaki ng malalaki at matataas na gusali, na ang

mga tilamsik ng Apoy na ito na nagliliparan o nagtatsikan ay tulad ng mga kamelyo na mga maiitim na maladilaw ang kulay nito.

34. Kapighatian at pagkawasak sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa sinumang hindi naniwala sa babalang ito ng Allâh (ﷻ)!

35-36. Ito ang Araw ng Muling Pagkabuhay na kung saan doon ay hindi sila makapagbibigkas ng anumang salita na mapakikinabangan nila, at hindi rin sila pahihintulutan na magsalita upang mangatwiran dahil wala silang dapat na ikatwiran.

37. Kapighatian at kapahamakan sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga hindi naniwala sa pagdating ng Araw na ito at sa anumang mangyayari rito!

38-39. Ito ang Araw na huhukuman ng Allâh (ﷻ) ang pagitan ng Kanyang mga nilikha, at mananaig sa Araw na yaon ang katotohanan mula sa kamalian, na titipunin Namin kayo ritong lahat – O kayong mga hindi naniwala mula sa sambayanan na ito – kasama ang mga walang pananampalataya mula sa mga naunang sambayanan, at kung kayo ay mayroong pakana upang makaligtas mula sa parusang ito ay gawin ninyo, at iligtas ninyo ang inyong mga sarili mula sa galit at parusa ng Allâh (ﷻ)!

40. Kapighatian at kapahamakan sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa sinumang hindi naniwala sa Araw ng Muling Pagkabuhay na ito!

41-45. Katiyakan, sa Araw ng Muling Pagkabuhay, ang mga yaong natakot sa Allâh (ﷻ) na kanilang ‘*Rabb*’⁴⁵⁰ noong sila ay nasa daigdig pa at kinatakutan nila ang Kanyang parusa kaya sinunod nila ang Kanyang mga ipinag-utos at iniwasan nila ang Kanyang mga ipinagbawal, na sila sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay nasa lilim ng mga puno at mga ilog na umaagos, at masasaganang prutas na mula sa anuman na kanilang nais sa kanilang sarili na sila ay nagpapakasiya. Sasabihin sa kanila: “*Kumain na kayo ng masasarap na pagkain at uminom nang kaiga-igayang pag-inom; dahil sa inyong nagawa sa daigdig na mga mabubuting gawa.*”

Katiyakan, Kami sa pamamagitan nitong dakilang gantimpala ay ginagantimpalaan Namin ang mga mabubuti sa kanilang mga gawain at sumunod sa Aming mga ipinag-utos. Kapighatian at kapahamakan sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga yaong hindi naniwala sa anumang kasiyahan sa ‘*Al-Jannah*!’⁴⁵¹

⁴⁵⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

⁴⁵¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

46. Sasabihin sa mga walang pananampalataya: “*Kumain na kayo mula sa anumang masasarap na pagkain na mayroon sa makamundong buhay, at magpakasaya na kayo sa mga pansamantalang pagnanasa rito nang maiksing panahon; dahil kayo sa katotohanan ay mga masasama dahil sa inyong pagsamba ng iba bukod sa Allâh.*”

47. Kapighatian at kapahamakan sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga yaong hindi naniwala sa Paghuhukom at Pagbabayad!

48. At kapag sinabi sa kanila na mga sumasamba ng iba bukod sa Allâh: “*Magsagawa kayo ng ‘Salâh’ nang alang-alang sa Allâh (ﷻ) at matakot kayo sa Kanya!*” Hindi sila matatakot at hindi sila magsasagawa ng ‘Salâh,’ sa halip ay magpupumilit sila sa kanilang pagmamataas at pagmamatigas.

49-50. Kapighatian at kapahamakan sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga hindi naniwala sa mga talata ng Allâh (ﷻ)! Na kung kaya, ano pa bang Aklat at Salita pagkatapos ng Dakilang Qur’ân na malinaw na himala ang kanilang paniniwalaan kung hindi sila maniwala sa Dakilang Qur’ân?

سورة النبا ٧٨

LXXVIII – Sûrat An-Naba` [Kabanata An-Naba` – Ang Balita]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

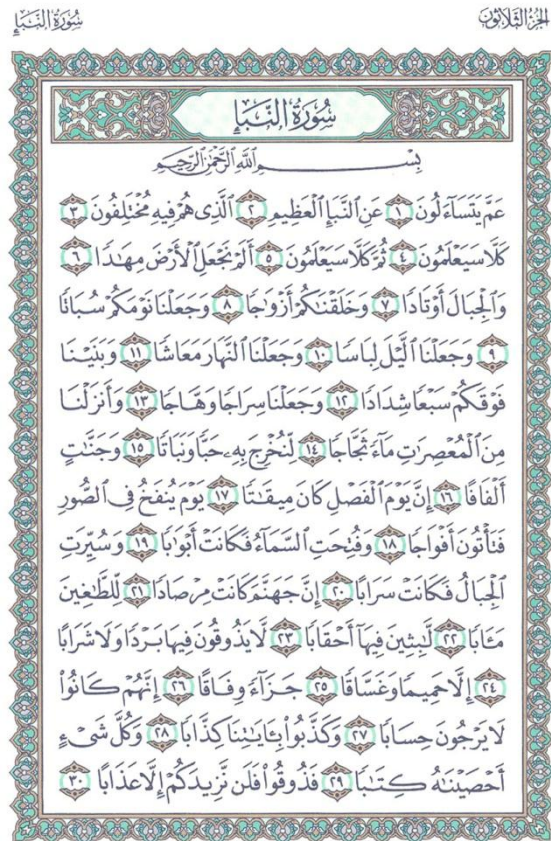
1-3. Hinggil ba sa ano ang itinatanong sa isa't isa ng mga walang pananampalataya na mga Quraysh? Nagtatanungan sila hinggil sa dakilang balita, na ito ay ang dakilang Qur'ân na nagsasaad ng hinggil sa Muling Pagkabuhay na pinagdududahan ng mga walang pananampalatayang mga Quraysh at hindi nila pinaniniwalaan.

4-5. Ang katotohanan ay hindi ang yaong inaangkin ng mga walang pananampalataya, kundi katiyakan, mababatid nila na mga walang pananampalataya ang bunga ng kanilang pagtangga, at mapatutunayan nila kung ano ang gagawin ng Allâh sa kanila sa Araw ng Muling Pagkabuhay!

Muli, katiyakang mapatutunayan nila ito, at mapatutunayan na katotohanan ang dala-dala ni Muhammad (ﷺ) na Qur'ân at ang hinggil sa Pagkabuhay na Mag-uli. At ito ay pagdidiin bilang matinding babala laban sa kanila.

6. Hindi ba ginawa Namin para sa inyo ang kalupaan na palatag na parang katulad ng higaan?

7. At ang mga kabundukan na nakatalusok; upang hindi yayanig para sa inyo ang kalupaan?

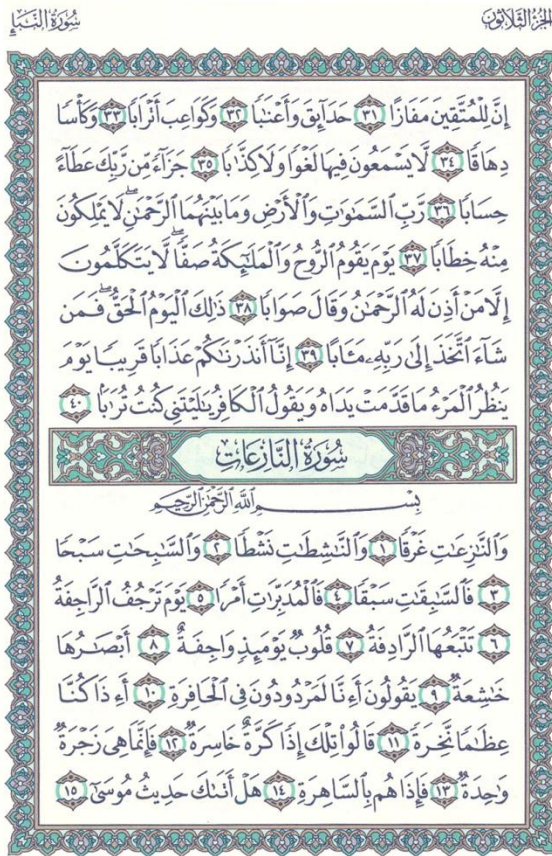

8. At nilikha Namin kayo na mga magkakaparis na lalaki at babae?
9. At ginawa Namin ang inyong pagtulog bilang pamamahinga ng inyong mga katawan, na dahil doon ay nagkakaroon kayo ng kapahingahan at kapanatagan?
10. At ginawa Namin ang gabi na katumbas ng kasuotan na sa pamamagitan nito ay tinatakpan kayo ng kadiliman nito at tinatalukbungan, na katulad ng pagtatakip ng damit kapag nakasuot ito?
11. At ginawa Namin ang araw para sa paghahanap ng inyong kabuhayan, na kayo ay kumakalat sa kalupaan upang makapaghanap-buhay at nagpupunyagi para sa ikabubuti ninyo?
12. At itinayo Namin sa ibabaw ninyo ang pitong kalangitan na matatag at buo ang pagkalikha at pagkasaayos nito, na hindi biyak-biyak at hindi hungkag o butas-butas?
13. At ginawa Namin (doon) ang araw bilang tanglaw na nagniningning at kumikinang ang liwanag nito?
- 14-16. At ibinaba Namin mula sa ulap ang tubig-ulan na bumubuhos nang masagana; upang sa pamamagitan nito ay sisibol ang butil na siyang pinagkukunan ng kabuhayan ng mga tao, at mga damuhan na kumakain mula rito ang inyong mga inaalagaang hayop, at mga hardin na malalago na kumpul-kumpol at maraming sanga?
- 17-18. Katiyakan, ang Araw ng Pagpapasya sa pagitan ng mga nilikha, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay, ay isang itinakdang bagay na pagtatagpo ng lahat mula sa kauna-unahan hanggang sa kahuli-hulihang tao, sa Araw na hihipan ng anghel ang tambuli bilang umpisa ng pagbubuhay na mag-uli, na darating kayo nang dagsaan na iba't ibang mga nasyon na ang bawa't nasyon ay kasama nila ang kanilang pinuno.
19. At bubuksan ang kalangitan, na ito ay may mga pintuan na marami, na mula rito ay bumababa ang mga anghel.
20. At mawawala ang katatagan ng mga bundok, na ang mga ito ay maaalis mula sa mga kinalalagyan at magiging parang isang malikmata na lamang.
- 21-26. Katiyakan, ang Impiyernong-Apoy ay nakaabang sa mga walang pananampalataya dahil sa ito ay inihanda para sa kanila, na ito ang kanilang

patutunguhan, at sila ay mananatili roon ng pagkahaba-habang panahon na walang patid at tuluy-tuloy na walang katapusan.

At hindi sila makatitikim doon ng anuman na magpapalamig o magpapaginhawa sa kanila mula sa init ng Impiyernong-Apoy, at walang anumang inumin ang ipaiinom sa kanila kundi mainit na tubig na sukdulan ang init nito at nana na nagmumula sa mga tao na nasa Impiyerno, at ito ay bilang kabayaran sa kanila na walang pag-aalinlangang makatarungang pagbabayad; na angkop lamang sa anuman na kanilang ginawa sa daigdig.

27-30. Dahil katiyakan, hindi sila natatakot sa Araw ng Pagtutuos, na kung kaya, hindi nila ito pinaghandaan, at tinanggihan nila ang anumang dala-dala ng mga Sugo bilang pagpapasinungaling, at batid Namin ang lahat ng bagay at ito ay Aming itinala sa '*Al-Lawh Al-Mahfoudh*,' (Talaan na Pinangalagaan) na kung kaya, lasapin ninyo, O kayong mga walang pananampalataya, ang kabayaran sa inyong mga ginawa, na wala Kaming mairagdag sa inyo kundi ang patuloy na parusa pagkatapos ng unang parusa.

31-35. Katiyakan, ang para sa mga yaong nagkaroon ng takot sa kanilang 'Rabb' at gumawa ng kabutihan, ay tagumpay sa pamamagitan ng pagpapapasok sa kanila sa 'Al-Jannah.' Na katiyakan, ang para sa kanila roon ay dakilang mga hardin at mga ubasan, at para (pa rin) sa kanila roon ay mga asawa na mga dilag na bagong sibol na pare-pareho ang edad, at para (pa rin) sa kanila roon ay kopita na punung-puno ng alak. Na wala silang maririnig sa 'Al-Jannah',⁴⁵² na anumang salita na walang kabuluhan, at hindi nila pasisinungalingan ang isa't isa.

36-39. Na para sa kanila ang lahat ng ito bilang gantimpala at kagandahang-loob mula sa Allâh (ﷻ) at masaganang pamamahagi na angkop na angkop sa kanila. Mula sa 'Rabb' ng mga kalangitan at kalupaan, at sa anumang nasa pagitan ng dalawang ito, na Siya ang Pinakamahabagin sa daigdig at sa

Kabilang-Buhay, na walang sinuman ang mangangahas na magsalita sa Kanya maliban sa kung ito ay Kanyang pahintulutan, sa Araw na tatayo si Jibril (ﷺ) at ang mga anghel na nakahanay, na hindi sila maaaring mamagitan maliban sa kung sino ang pinahintulutan ng Allâh (ﷻ) na Pinakamahabagin na pamagitanan, at pawang katotohanan lamang ang sasabihin at kung ano ang karapat-dapat na sabihin. Iyan ang Tunay at Totoong Araw, na walang pag-aalinlangang darating, kung gayon, sino man ang nagnanais na mailigtas ang kanyang sarili sa kalagiman nito ay hayaan niyang tahakin ang daan patungo sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanya sa makamundong buhay na ito; upang ito ang kanyang matagpuan sa Kanya.

40. Katiyakan, binalaan Namin kayo hinggil sa parusa na magaganap sa Araw ng Muling Pagkabuhay na napakalapit nang mangyari, na kung saan doon ay makikita ng bawa't isa ang anumang kanyang ginawa na mabuti o di kaya ay ang kanyang ginawa na kasamaan, at sasabihin ng walang pananampalataya dahil sa kagimbalgimbal na pangyayari sa Araw ng Paghuhukom na ito: "*Sana ay naging alabok na lamang ako at hindi na ako binuhay pang mag-uli.*"

⁴⁵² Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة النزعات ٧٩

LXXIX – Sûrat An-Nâzi`ât

[Kabanata An-Nâzi`ât – Yaong Mga Humahablot (Ng Mga Kaluluwa)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-7. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga anghel na humahablot sa mga kaluluwa ng mga walang pananampalataya nang masidhing paghahablot sa oras ng kanilang kamatayan, at sa mga anghel na malumanay na may pag-iingat na kinukuha ang mga kaluluwa ng mga mananampalataya, at sa mga anghel na lumulutang (lumalangoy) habang sila ay bumababa mula sa kalangitan o umaakyat patungo roon, at kasunod kaagad nito ay sumumpa rin ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga anghel na nakikipag-unahan sa mga ‘*Shaytân*’ sa pagdala ng kapahayagan tungo sa mga Propeta; upang ito ay hindi manakaw sa kanila, at pagkatapos kasunod kaagad din nito ang panunumpang muli ng Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga anghel na nagpapatupad sa utos ng kanilang ‘*Rabb*’⁴⁵³ na ipinagkatiwala sa kanila na pangangasiwa sa Kanyang mga nilikha – at hindi maaaring manumpa ang sinumang nilikha sa ibang pangalan maliban sa Pangalan ng ‘*Rabb*,’ Allâh (ﷻ).

Na kung kaya, sinuman ang nakagawa nito ay nagkasala ng pagtatambal (‘*shirk*’) – samakatuwid, walang pag-aalinlangan, kayong lahat na mga nilikha ay bubuhayin na mag-uli at huhukuman, sa Araw na yayanig nang napakasidhi ang kalupaan at ang mga kabundukan sa unang pag-ihip ng ‘*Sur*’ (tambuli) upang sanhiin na mamatay ang lahat ng may buhay, at susundan ito ng pangalawang pag-ihip ng tambuli upang buhayin naman na mag-uli ang mga namatay.

8-9. Ang mga puso ng mga walang pananampalataya sa Araw na yaon ay kakaba nang labis-labis dahil sa tindi ng pagkatakot, ang kanilang mga mata naman ay nakatungo na abang-aba dahil sa kagimbal-gimbal na nakikita nito.

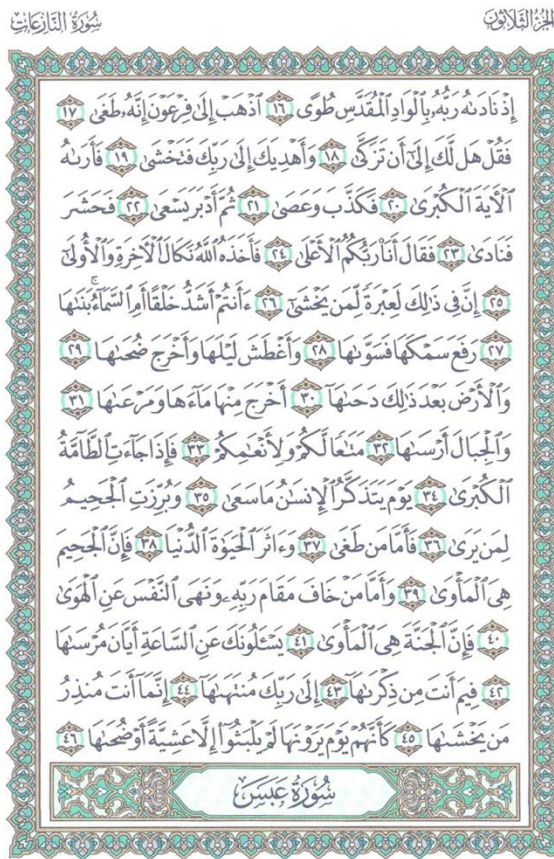
10-12. Sasabihin nila na hindi naniwala sa Pagkabuhay na Mag-uli: “*Maibabalik pa ba kaming muli pagkatapos ng aming kamatayan tungo sa dati naming kalagayan na katulad nang kami ay nabubuhay sa kalupaan? At maibabalik pa ba kami samantalang ang aming mga buto ay nadurog na at naging alabok?*”

⁴⁵³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

Sasabihin nila: “*Kung gayon, ang aming pagbabalik sa gayong kalagayan ay kapighatian at pagiging talunan!*”

13-14. Walang pag-aalinlangan, sa pamamagitan lamang ng isang pag-ihip ng tambuli ay kaagad na matatagpuan nila ang kanilang mga sarili na mga buhay na nasa ibabaw ng kalupaan pagkatapos nilang manatili na mga patay sa ilalim nito.

15. May dumating ba sa iyo, O Muhammad (ﷺ), na kuwento hinggil kay Mousã (عليه السلام)?

16-19. Noong tinawag siya ng kanyang ‘Rabb,’⁴⁵⁴ doon sa dalisay at mabiyayang lambak ng Tuwâ, na sinabi sa kanya: “Magtungo ka kay Fir`âwn, dahil walang pag-aalinlangan, lumampas na sa hangganan ang kanyang paghihimagsik.” At sabihin mo sa kanya: ‘Nagnanais ka pa ba na linisin ang iyong sarili mula sa mga kasalanan upang pasukin ang iyong puso ng tamang paniniwala, at ginagabayan kita tungo sa pagsunod sa iyong ‘Rabb’ upang magkaroon ka ng takot sa Kanya at mapag-ingatan ang Kanyang kaparusahan?’”

20-22. Ipinakita ni Mousâ (ﷺ) kay Fir`âwn ang dakilang palatandaan: ang tungkod at ang kamay, subalit pinasinungalingan ni Fir`âwn ang Propeta ng Allâh na si Mousâ (ﷺ), at nilabag niya ang kanyang ‘Rabb,’ ang Allâh (ﷻ) na Kataas-taasan, pagkatapos ay tumalikod na tinanggihan ang

tamang paniniwala na siya ay nagsumigasig sa paglabag kay Mousâ (ﷺ).

23-26. At kaagad na tinipon niya ang mga tao sa kanyang kaharian at siya ay nanawagan sa kanila, at kanyang sinabi: “Ako ang inyong ‘rabb’ na kataas-taasan na wala nang hihigit pa kaysa sa akin,” na kung kaya, ginantihan siya ng Allâh (ﷻ) ng kaparusahan mula sa Kanya rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, at ginawa siya bilang aral at paalaala at babala sa mga katulad niya na naghimagsik. Katiyakan, si Fir`âwn at ang anumang nangyari sa kanya na parusa ay aral sa sinumang naghahangad ng pagpapayo at lumalayo sa anumang makapagpapahamak sa kanya.

27-33. Ang inyo bang pagkabuhay na mag-uli, O kayong mga tao, ay mas mahirap sa inyong paningin kaysa paglikha ng kalangitan? Na iniangat ito sa inyong itaas na katulad ng pagkakatayo ng matatag na gusali, na nakataas na bubong na nasa himpapawid na nilikha nang ganap na walang pagkakabaluktot at walang kapuwang-

⁴⁵⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

puwang, at pinadilim Niya ang gabi nito sa pamamagitan ng paglubog ng araw, at pinalitaw naman Niya ang liwanag nito sa pamamagitan ng pagsikat ng araw.

At ang kalupaan pagkatapos ng pagkalikha ng kalangitan ay ginawa Niyang palatag, at iniimbak Niya roon ang anumang kapaki-pakinabang, at pinabubulwak Niya ang mga bukal ng tubig, at pinasisibol Niya ang anumang pananim na ipinakakain sa anumang alagang hayop, at itinalusok Niya sa ilalim nito ang mga kabundukan upang maging matatag at di-yumanig ang kalupaan. Nilikha Niya ang lahat ng mga biyayang ito upang maging kapakinabangan ninyo at ng inyong mga inaalagaang hayop. [Katiyakan, ang paglikha o pagbuhay na mag-uli sa inyong lahat sa Araw ng Muling Pagkabuhay kung tutuusin ay mas madali sa paningin ng Allâh (ﷻ) kaysa sa unang paglikha ng mga ito, subalit ang lahat ng ito ay napakadali sa paningin ng Allâh (ﷻ), pare-pareho na walang mahirap likhain.]

34-36. Subalit kapag dumating ang kagimbal-gimbal na pangyayari, na ito ay ang Araw ng Muling Pagkabuhay sa Ikalawang Pag-ihip, at doon ay maaalaala ng tao kung ano ang kanyang pinagpunyagian, ipapakita sa kanya ang lahat ng kanyang ginawa, mabuti man o masama, na ito ay kanyang mapagtatanto at aaminin, at ilalantad ang Impiyernong-Apoy na makikita ito nang harapan ng sinumang karapat-dapat na makakita nito.

37-39. Samakatuwid, sinuman ang naghimagsik laban sa kautusan ng Allâh (ﷻ), at mas ninais niya ang makamundong buhay kaysa sa Kabilang-Buhay, walang pag-aalinlangang ang kanyang patutunguhan ay Impiyernong-Apoy.

40-41. Subalit sa kanya na nagkaroon ng takot sa pakikipagharap sa Allâh (ﷻ) na kanyang ‘*Rabb*’ para sa paghuhukom, at pinigilan niya ang kanyang sarili sa lahat ng masamang pagnanasa, walang pag-aalinlangan, ang ‘*Al-Jannah*’⁴⁵⁵ ang kanyang magiging tahanan.

42-46. Tinatanong ka ng mga walang pananampalataya, O Muhammad (ﷺ) – bilang pagmamaliit – hinggil sa Oras ng pagdating ng pagkagunaw ng daigdig, na sila ay binabalaan mo hinggil sa bagay na ito. Wala sa iyo ang kahit na anumang kaalaman hinggil sa bagay na ito, bagkus ang kaalaman hinggil dito ay bukod-tanging nasa Allâh (ﷻ) lamang, at walang pag-aalinlangan, ang tungkulin mo lamang hinggil sa Oras ng pagkagunaw ng daigdig ay balaan ang sinumang natatakot hinggil dito, na sa Araw na makikita nila ang pagkagunaw ng daigdig na para bagang sila ay hindi nanatili sa buhay sa daigdig; dahil sa tindi ng Oras ng pagkagunaw ng daigdig na ito ay parang naging katulad lamang ng pagitan ng ‘*Dhuhr*’ (tanghali) at ‘*Maghreb*’ (paglubog ng araw) sa kanilang paningin, o di kaya ay sa pagitan ng pagsikat ng araw hanggang tanghaling tapat.

⁴⁵⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

سورة عبس ٨٠

LXXX – Sûrat `Abasa

[Kabanata `Abasa – Nagkunot ng Noo]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

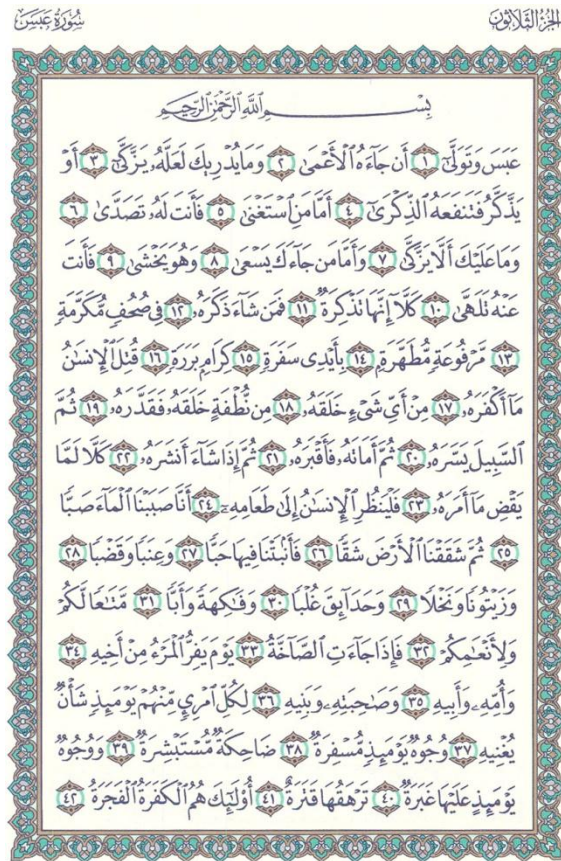
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-2. Nakita ang pagkunot ng noo at pagbabago sa mukha ng Sugo ng Allâh (ﷻ) at pagtalikod mula sa bulag na si `Abdullah Ibn Ummi Makhtûm (ؓ) na dumating sa kanya na humihingi ng gabay, habang ang Sugo ng Allâh (ﷻ) ay abala sa paghikayat ng mga matataas na Quraysh tungo sa Islâm.

3-4. At ano bang bagay ang makapagpapabatid sa iyo sa katotohanan hinggil sa kanya? Na maaaring siya sa kanyang pagtatanong ay maging dalisay ang kanyang sarili mula sa kasalanan, o di kaya ay magkaroon siya ng karagdagang aral at mga babala.

5-7. Subalit siya na hindi nangangailangan ng iyong gabay dahil iniisip niyang siya'y malaya dahil sa kanyang yaman at tinataglay na mataas na antas sa lipunan, siya ang mas pinagtuunan mo ng pansin at pinakikinggan ang kanyang sinasabi, ano бага ang halaga sa iyo kung hindi niya lilinis ang kanyang sarili mula sa maling paniniwala?

8-16. At siya naman na nananabik sa pakikipagtagpo sa iyo, at natatakot sa Allâh (ﷻ) mula sa kakulangan niya sa mga patnubay, ay siya naman ang hindi mo pinagkaabalahan at mas binigyan mo ng pansin ang iba. Hindi nararapat na ganoon

ang iyong ginawa, O Muhammad (ﷺ), katiyakan, nakapaloob sa kabanatang ito ang gabay at pagpapayo sa iyo at sa lahat ng nagnais ng pagpapayo. Na kung kaya, sinuman ang nagnais ay purihin niya ang Allâh (ﷻ) at sumunod sa Kanyang kapahayagan. At itong kapahayagan na ito na Qur'ân ay nasa mga dakilang talaan na napakataas ng antas at napakarangal na malinis mula sa anumang dungis ng pagdaragdag at pagbabawas, na nasa mga kamay ng mga anghel na tagasulat, na mga tagapagdala ng mensahe sa pagitan ng Allâh (ﷻ) at ng Kanyang nilikha, sila (mga anghel) ay kagalang-galang na nilikha, ang kanilang katangian at mga gawain ay pagiging masunurin at dalisay.

17-23. Isinumpa ang taong walang pananampalataya at pinarusahan, napakatindi ng kanyang paglabag sa Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha! Hindi ba niya napagmasdan kung saang bagay siya nagmula noong una siyang nilikha ng Allâh (ﷻ)? Nilikha siya ng Allâh (ﷻ) mula sa isang patak na lusaw na bagay, na ito ay semilya, na kasunod noon ay itinakda ang mga yugto ng kanyang buhay at tamang sukat at hugis, pagkatapos ay ipinakita sa kanya ang daan ng mabuti at masama, pagkatapos ay sinanhi Niya na siya ay mamatay at ginawan siya ng lugar para kanyang paglilibingan, pagkatapos kapag ninais na ng Allâh (ﷻ) ay bubuhayin siya na mag-uli at ibabalik pagkatapos ng kamatayan para sa paghuhukom at pagbabayad.

Ang katotohanan ay hindi ang yaong sinabi at ginawa ng walang pananampalataya, dahil hindi niya isinagawa ang iniutos ng Allâh (ﷻ) sa kanya na tamang paniniwala at pagpapatupad ng pagsunod sa Kanya.

24-32. Pagmasdan ng tao: kung paano nilikha ang kanyang kinakain na ito ang bumubuhay sa kanya. Katiyakan, ibinuho Namin sa kalupaan ang tubig nang tamang pagkabuhos nito, pagkatapos ay biniyak Namin ito upang sumibol mula rito ang iba't ibang pananim, at sa pamamagitan nito pinasibol Namin ang mga butil, at mga ubas, at mga damuhan para sa mga hayop, at mga 'zayton' (oliba), at mga puno ng palmera ng datiles, at malalagong mga puno ng mga hardin, at mga bunga (o prutas) na iba't ibang uri at mga halamanan, at mga 'abb' (mga 'herbs' o damong-gamot at iba pa), upang kayo ay masiyahan sa mga biyayang ito, kayo at ang inyong mga alagang hayop.

33-37. At kapag dumating ang kagimbal-gimbal na ingay sa Araw ng Muling Pagkabuhay na mabibingi sa pamamagitan ng kagimbal-gimbal na ingay na ito ang lahat ng pandinig, sa Araw na tatakasan ng tao, dahil sa kalagim-lagim na pangyayari sa Araw na ito, ang kanyang kapatid, ang kanyang ina at ang kanyang ama, at ang kanyang asawa at ang kanyang mga anak. Bawa't isa sa kanila sa Araw na yaon ay sarili lamang niya ang kanyang pagtutuunan ng pansin at wala na siyang pakialam sa iba.

38-42. Ang mga mukha ng mga masasaya sa Araw na yaon ay mga maaliwalas na nagniningning sa matinding kasiyahan, at ang mga mukha naman ng mga nasa kapighatian ng Impiyerno ay mga madidilim at maiitim, na pinagtakluban ito ng kapighatian. Sila na ganito ang katangian ay sila ang mga yaong binalewala ang mga biyaya ng Allâh (ﷻ) at hindi pinaniwalaan ang Kanyang mga talata at naghimagsik sa pakikipaglaban sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagtanggì at pagsagawa ng sukdulang kasamaan.

سورة التكويد ٨١

LXXXI – Sûrat At-Takwîr

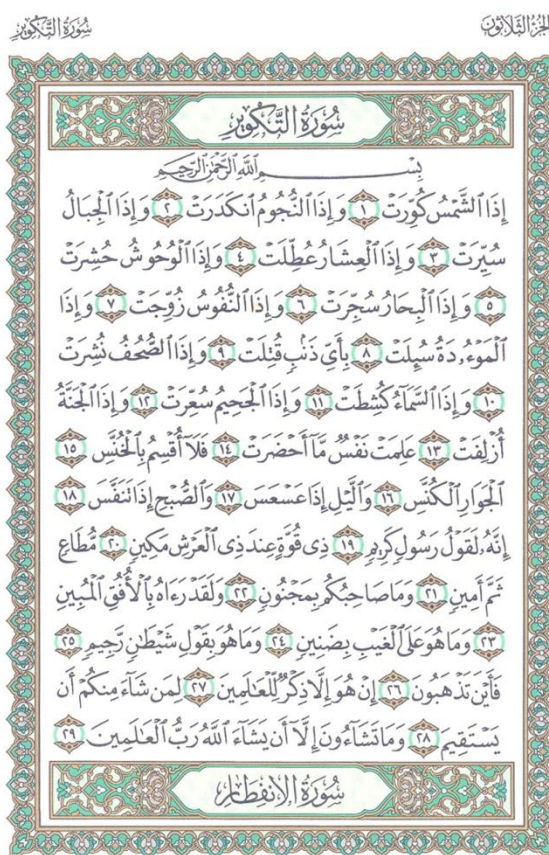
[Kabanata At-Takwîr – Ang Pagpulpot]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-14. Kapag ang araw ay nag-kuwwir at umikot nang papulpot hanggang sa ito ay kumuyumos at pagkatapos ay titilapon nang biglaan at mawalan na ito ng liwanag, at kapag ang mga bituin ay nagkandalaglagan at nawala na rin ang ningning nito, at kapag ang mga kabundukan ay pinagalaw na sa ibabaw ng kalupaan at parang alikabok na lamang na nagliliparan, at kapag ang mga babaeng kamelyo na mga buntis ay pinabayaan na lamang at hindi na pinag-ukulan ng pansin, at kapag ang mga iba't ibang mababangis na hayop ay nagsama-sama na at nagkahalu-halo; upang pagagantihin ng Allâh (ﷻ) ang isa sa isa, at kapag ang mga karagatan ay umapaw at pagkatapos ay sasabog at kakalat, at kapag pinagsama-sama na ang mga kaluluwa na magkakatulad (na ang kaluluwa ng mga mabubuti ay magkakasama at ganoon din ang mga masasama ay magkakasama rin), at kapag ang batang babaing sanggol na

inilibing nang buhay ay tatanungin sa Araw ng Muling Pagkabuhay ng tanong bilang pagpapagaan ng kalooban, at bilang pagsindak sa sinumang naglibing sa kanya: kung ano ba ang kasalanan niya at bakit siya inilibing nang buhay, at kapag ilalantad na ang mga talaan ng gawain, at kapag ang kalangitan ay aalisin na at tatanggalin na sa kinaroroonan nito, at kapag ang Impiyernong-Apoy ay sinilaban na at pagliliyabin, at

kapag ang ‘*Al-Jannah*’⁴⁵⁶ na tahanan ng kasiyahan ay ilalapit na sa mga maninirahan dito na mga matatakutin sa Allâh, at kapag ito ay nangyari, matitiyak na at matatagpuan na ng bawa’t tao kung ano ang bunga ng kanyang nagawa, mabuti man ito o masama.

15-21. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga bituin na nakatago ang liwanag nito sa araw (‘*day*’), at sa mga planeta na nakalutang na itinatago ang mga sarili nito sa mga nililigiran nito, at sa pamamagitan ng gabi habang dumarating ang dilim nito, at ang umaga kapag lumitaw na ang liwanag nito, katotohanan, ang Qur’ân ay ipinaparating ng kagalang-galang na Sugo – na siya ay si Anghel Jibril (جبريل) – na nagtatangan ng lakas sa pagpapatupad ng anumang ipinag-utos sa kanya, na nagtataglay ng mataas na antas sa Allâh (ﷻ) na Siyang ‘*Rabb*’⁴⁵⁷ ng ‘*Arsh*’ [ang Trono ng Allâh na angkop sa Kanyang Kamaharlikaan], na siya (Jibril) ay sinusunod ng mga anghel, na ipinagkatiwala sa kanya ang kapahayagan na siya ay bumababa na dala-dala ito.

22-25. At si Muhammad (ﷺ) na kilala ninyo ay hindi siya nasisiraan ng bait, at katiyakan, nakita ni Muhammad si Anghel Jibril na dala-dala sa kanya ang mensahe, na siya ay nasa malinaw na kalawakan [‘*Ufuq*’ (‘*horizon*’) – sugpungan ng langit at lupa o abot-tanaw, na nasa dakong silangan], na siya ay hindi nagmamaramot sa pagpaparating ng kapahayagan, at ang Qur’ân na ito ay hindi salita ng isinumpang ‘*Shaytân*’ na inilayo mula sa Awa ng Allâh, kundi ito ay Salita ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kapahayagan.

26-29. Kung gayon, saan na ba nakarating ang inyong kaisipan sa pagpapasinungaling sa Qur’ân pagkatapos nitong mga matitibay na mga katibayan? Ito ay walang iba kundi aral mula sa Allâh (ﷻ) sa lahat ng sangkatauhan sa sinumang nagnanais mula sa inyo na magpakatuwid sa katotohanan at tamang paniniwala, at ang anuman na nanaisin ninyo na pagpapakatuwid ay hindi kayo magkakaroon ng kakayahan para rito, kung ito ay hindi gugustuhin ng Allâh (ﷻ) na ‘*Rabb*’ ng lahat ng mga nilalang.

⁴⁵⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

⁴⁵⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الانفطار ٨٢

LXXXII – Sûrat Al-Infîtâr

[Kabanata Al-Infîtâr – Ang Pagkakasambulat (o Pagkakawasak Ng Mga Kalangitan)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

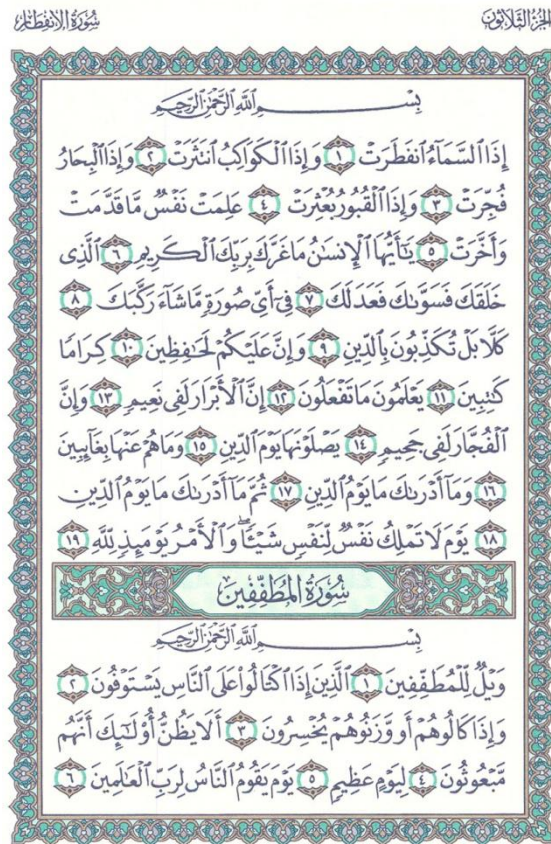
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-5. Kapag sumambulat at nagkawasak-wasak na ang kalangitan at nasira na ang sistema nito, at kapag nagbagsakan na ang mga bituin, at kapag ang mga karagatan ay nag-umapaw na at sumabog at kumalat na, at kapag ang mga libingan ay ibinaligtad na at binuhay nang mag-uli ang sinumang nandoroon, sa pagkakataong yaon ay mababatid ng lahat ng tao ang lahat ng kanilang ginawa, mula sa kauna-unahan hanggang sa kahuli-hulihang nagawa, at sila ay papagbabayaran para rito

6-8. O ikaw na tao, na hindi naniwala sa Muling Pagkabuhay, ano бага ang nakalinlang sa iyo, upang masamba mo ang iba bukod sa Allâh, na ito ang ipinantay mo sa Allâh (ﷻ) na Siyang Lumikha sa iyo, na Mapagbigay ng masagana, na karapat-dapat na pasalamat at sundin? Na Siyang lumikha sa iyo, at ginawa Niyang ganap at matuwid ang pagkalikha sa iyo, at binuo ka Niya upang maisakatuparan mo ang

iyong tungkulin, at sa anumang hugis na Kanyang ninais ay hinubog ka Niya.

9-12. Ang katotohanan ay hindi ang yaong sinasabi ninyo, na kayo sa pagsamba ninyo ng iba bukod sa Allâh ay nasa tamang katwiran, kundi kayo ay hindi naniniwala sa Araw ng Paghuhukom at Pagbabayad. Subalit walang pag-aalinlangan,

may mga anghel na nasa inyo na nagmamanman na kagalang-galang sa paningin ng Allâh (ﷻ) na tagasulat sa anumang ipinagkatiwala sa kanila upang itala ang mga ito sa talaan, at wala silang anumang nakaliligtaan sa anuman na inyong gawain at sa anuman na inyong inilihim, batid nila kung anuman ang inyong ginagawa mabuti man ito o masama.

13. Katiyakan, ang mga nagpapatupad ng karapatan ng Allâh (ﷻ) at karapatan ng Kanyang mga nilikha ang siyang nasa tunay na kasiyahan.

14-16. At katiyakan, ang mga masasama na sila ang mga yaong nagkulang sa kanilang pagpapatupad sa karapatan ng Allâh (ﷻ) at karapatan ng Kanyang mga alipin ang siyang nasa Impiyernong-Apoy, na sinusunog sila ng lagablab nito sa Araw ng Pagbabayad, at kailanman ay hindi sila maaaring lumiban mula sa parusa sa Impiyernong-Apoy, at hindi sila makakawala rito, at hindi rin sila mamamatay.

17-19. At ano ba ang makapagpapabatid sa iyo hinggil sa kadakilaan ng Araw ng Paghuhukom, at muli, ano ba ang makapagpapabatid sa iyo hinggil sa kadakilaan ng Araw ng Paghuhukom? Sa Araw ng Paghuhukom ay wala nang magagawa ang sinuman para sa kapakinabangan ng sinuman, at ang Pangunguntrol sa Araw na yaon ay Pagmamay-ari lamang ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi na hindi nagagapi ng kahit na sino, at hindi mapipigil at hindi madaraig ng sinuman.

سورة المطففين ٨٣

LXXXIII – Sûrat Al-Mutaffifîn

[Kabanata Al-Mutaffifîn – Ang Mga Mandaraya]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-6. Matinding parusa at kapighatian sa mga yaong nandaraya sa sukat at timbang, na mga yaong, kapag sila ay bumili sa mga tao ng bagay na sinusukat o di kaya ay tinitimbang ay hinihingi para sa kanilang mga sarili bilang karapatan ang hustong timbang, at kapag sila naman ang nagbenta sa mga tao ng bagay na sinusukat o di kaya ay tinitimbang ay binabawasan nila ang sukat at timbang nito, na kung kaya, paano pa kaya ang katayuan ng isang nangangamkam sa karapatan ng iba?

Katiyakan, mas higit ito na karapat-dapat sa ibinababala ng Allâh (ﷻ) na parusa kaysa sa nandaraya lamang sa timbang at sukat. Hindi ba iniisip ng mga nandarayang ito na ang Allâh (ﷻ) ay walang pag-aalinlangan na bubuhayin sila na mag-uli at huhukuman sa anuman na kanilang mga nagawa sa Araw na napakatindi ang kalagiman nito? Sa Araw na tatayo ang mga tao sa harapan ng Allâh (ﷻ), na sila ay huhukuman, sa kaunti man o marami, at sila ay nasa ilalim ng pangunguntrol ng Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha ng lahat ng mga nilikha.

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

الْمُطَفِّفِينَ

7-9. Katiyakan, hindi ang inyong inaakala hinggil sa mga nandaraya ng sukat at timbang, na ito ay hindi mabigat na pananagutan, na kung kaya, magsitigil na kayo sa pagsasagawa nito. Katotohanan, ang patutunguhan ng masasama ay ‘Sijjin’ na isang lugar na napakasikip, at paano mababatid ang pagiging masikip nito? Ito ay nasa Aklat na iniukit ang pagkakasulat na katulad ng numerong itinatak sa kasuotan na hindi na makalilimutan at hindi na mabubura pa.

10-17. Masidhing kaparusahan sa Araw na yaon sa mga walang pananampalataya, na hindi nila pinaniniwalaan ang pagdating ng Araw ng Pagbabayad, at walang sinuman ang hindi naniniwala rito kundi lahat ng masasama na napakaraming kasalanan, na kapag binigkas sa kanya ang mga talata ng Qur’ân, kanyang sasabihin: “Ito ay mga haka-haka ng mga

naunang tao.” Ang katotohanan ay hindi ang yaong kanilang inangkin, kundi bagkus ito ay Salita ng Allâh (ﷻ) at Kanyang kapahayagan sa Kanyang Propeta, at ang tunay na nakapagtakip sa kanilang mga puso sa di paniniwala ay ang nakabalot dito na kaitiman na siyang nagpaitim ng kanilang budhi dahil sa rami ng kanilang mga nagawang kasalanan.

Hindi ang inangkin ng mga walang pananampalataya ang siyang katotohanan, kundi walang pag-aalinlangan, sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay lalagyan ng harang sa kanilang harapan upang hindi nila makita ang Allâh (ﷻ) na lumikha sa kanila. Pagkatapos sila ay papapasukin sa Impiyernong-Apoy na malalasap nila ang lagablab nito. Pagkatapos sasabihin sa kanila, “Iyan ang kabayaran ng inyong kinaugalian na pagtanggi.”

18-21. Katotohanan, hindi ang kanilang inaakala na ang Qur’ân ay ginaya lamang mula sa mga naunang tao. Walang pag-aalinlangan, ang mga talaan ng mabubuti ay nasa mataas na antas ng ‘Al-Jannah.’ At ano ang makapagpapabatid sa iyo, O

Muhammad (ﷺ), kung ano ang mataas na antas na ito? Ang Aklat ng mga mabubuti na ang pagkakasulat ay iniukit na katulad ng numerong itinatak sa kasuotan na hindi na makalilimutan at hindi na mabubura pa, na ito ay nababasa ng mga malalapit sa Allâh na mga anghel sa bawa't kalangitan.

22-28. Katiyakan, ang mga matatapat at ang mga masunurin ay nasa kasiyahan sa 'Al-Jannah',⁴⁵⁸ na sila ay nasa kanilang mga trono, na nakatingin sila sa kanilang 'Rabb',⁴⁵⁹ at nakatingin sila sa anumang inihanda sa kanila na kalugud-lugod na bagay na tulad ng kaharian at iba pa, na makikita sa kanilang mga mukha ang liwanag ng kaligayahan, na pinainom sila ng malinis na alak na nakasara o nakaselyado sa pinagkalagyan nito, na ang pinakaalak nito ay napakabangong amoy na tulad ng 'musk,' at dito sa ganitong walang-hanggang kaligayahan ay nararapat na makipag-unahan ang sinuman na nagnanais na manguna. At ang inuming ito ay nahahaluan ng sangkap mula sa bukal sa 'Al-Jannah' na nakikilala dahil sa taas ng antas nito sa pangalang 'Tasnîm,' na isang bukal na inihanda; upang makainom dito ang mga malalapit sa Allâh at malalasap ang tunay na sarap nito.

29-34. Walang pag-aalinlangan, yaong mga makasalanan, na kung saan, noong sila ay nasa daigdig pa, minamaliit nila ang mga mananampalataya, at kapag sila ay napadaan sa kanila na mga mananampalataya ay nagbubulung-bulungan sila na may panlalait sa kanila. At kapag nakabalik itong mga makasalanan sa kanilang mga pamilya at mga kamag-anak ay nagbibiruan sila bilang panlalait sa mga mananampalataya. At kapag nakita nila na mga walang pananampalataya ang mga tagasunod ni Propeta Muhammad, na sa katunayan, sila ang tunay na sumunod sa patnubay, kanilang sasabihin: "*Katiyakan, sila ang mga ligaw dahil sa pagsunod nila kay Muhammad,*" gayong hindi naman ipinadala ng Allâh (ﷻ) ang mga makasalanang yaon upang magmanman sa mga tagasunod ni Propeta Muhammad. At sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay mamaliitin ng mga naniwala sa Allâh, sa Kanyang Sugo at sumunod sa Kanyang batas ang mga walang pananampalataya na katulad ng kanilang ginawang panlalait sa kanila sa daigdig.

35-36. Nasa mga matataas na uri ng trono, nakaupo ang mga mananam-palataya na kanilang pinagmamasdan ang anumang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila na karangalan, kaligayahan, biyaya sa 'Al-Jannah,' at mas higit pang dakila kaysa rito ang kanilang pagtingin sa Dakilang Mukha ng Allâh (ﷻ). Na kung kaya, hindi ba pinagbayad lamang ang mga walang pananampalataya – kung ganito ang ginawa sa kanila – nang ganap at sapat na pagbabayad sa anuman na kanilang ginawa sa daigdig na mga kasamaan at mga kasalanan?

⁴⁵⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

⁴⁵⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الانشقاق ٨٤

LXXXIV – Sûrat Al-Inshiqâq

[Kabanata Al-Inshiqâq – Ang
Pagkakabiyak-biyak]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

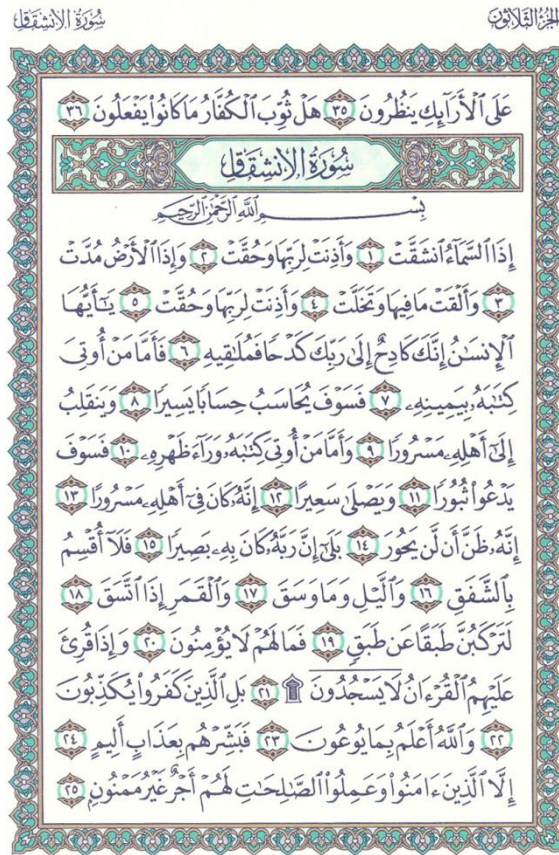
Sa Ngalan ng Allâh, ang

Pinakamahabagin, ang Napakamaawain
at Ganap na Mapagmahal

1-5. Kapag ang kalangitan ay nagkabiyak-biyak na, nagkahiwa-hiwalay dahil sa matinding pagkaulat sa Araw ng Muling Pagkabuhay, at nakinig ito at sumunod sa Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ nito na Tagapaglikha sa anumang pagkakautos rito na pagkakabiyak-biyak, at nararapat lamang na ito ay sumunod sa Kanyang kagustuhan. At kapag ang kalupaan ay pinalatag na at pinalawak (na magiging patag na ang lahat ng ito), at nagkadurug-durog na ang mga kabundukan sa Araw na yaon, at iniluwa nito (kalupaan) ang anuman na nasa ilalim nito na mga patay at binalewala na sila, at sumunod na ito (kalupaan) sa ipinag-utos dito ng Kanyang ‘Rabb,’ na nararapat lamang na ito ay sumunod sa Kanyang kagustuhan.

6. O ikaw na tao! Walang pag-aalinlangan, ikaw ay bumabalik patungo sa Allâh (ﷻ) na kasama ang iyong mga gawa at pagkilos, mabuti man ito o masama, isang katiyakang pagbabalik, na kung saan makatatagpo mo ang Allâh (ﷻ) sa Araw na yaon, ang Araw ng Muling Pagkabuhay, na kung kaya, huwag mong isipin na mawawala ang kabayaran mula sa Kanya bilang kagandahang-loob o katarungan.

7-9. Na kung kaya, ang para sa kanya na ibinigay ang kanyang Talaan ng gawain sa pamamagitan ng kanyang kanang kamay, na siya ay naniniwala sa kanyang ‘Rabb,’ ay walang pag-aalinlangan siya ay huhukuman nang magaan na paghuhukom, at siya ay babalik sa kanyang pamilya sa ‘Al-Jannah’ nang masaya.

10-15. At sino naman na ipagkakaloob sa kanya ang Talaan ng kanyang gawain sa kanyang likuran, na siya ay hindi naniwala sa Allâh, walang pag-aalinlangang ang para sa kanya ay pagkahamak at pagkawasak, at siya ay papapasukin sa Impiyernong-Apoy na malalasap niya ang lagablab nito. Dahil walang pag-aalinlangan, noong siya ay nasa daigdig pa ay nagpakalulong siya sa kasiyahan kasama ang kanyang pamilya at napakayabang! Na hindi niya iniisip ang kanyang patutunguhan, na inaakala niyang hindi na siya magbabalik pa sa Allâh (ﷻ) na Tagapaglikha na Siyang muling bumuhay sa kanya para sa paghuhukom.

Walang pag-aalinlangan, siya ay ibabalik ng Allâh (ﷻ) na katulad ng pagkakalikha sa kanya sa una at papagbabayaran siya sa kanyang mga nagawa. Hindi ang kanyang inaakala ang katotohanan, kundi katiyakan, ang kanyang ‘*Rabb*’ ang Ganap na Nakakakita at Nakababatid sa kanyang naging kalagayan mula sa araw na siya ay nilikha hanggang sa siya ay bubuhayin na mag-uli.

16-19. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pamumula ng kalawakan sa oras ng paglubog ng araw, at sa pamamagitan ng gabi at sa anumang nagsasama-sama sa kadiliman nito na mga gumagapang, mga insekto, mga nagsisiliparan at iba pa, at sa pamamagitan ng buwan kapag nabuo ang liwanag sa kabilugan nito, walang pag-aalinlangan, kayo ay naglalakbay, O kayong mga tao, patungo sa iba’t ibang yugto ng buhay at iba’t ibang kalagayan: mula sa ‘*Nutfah*,’ tungo sa ‘*Alaqah*,’ tungo sa ‘*Mudhghah*,’ tungo sa pag-ihip o paglalagay ng kaluluwa sa iyong katawan, tungo sa kamatayan, tungo sa pagkabuhay na mag-uli at pagbabalik.

At hindi maaari sa sinumang nilikha ng Allâh na manunumpa maliban sa pamamagitan lamang ng Pangalan ng Allâh (ﷻ), at kung ito ay kanyang lalabagin, nagkasala siya kung gayon ng kasalanang ‘*Shirk*’ – pagtatambal o pagsamba ng iba bukod sa Allâh.

20-24. Samakatuwid, ano pa ba ang pumipigil sa kanila mula sa paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Muling Pagkabuhay pagkatapos linawin sa kanila ang mga talatang ito? At bakit sila, kapag binigkas sa kanila ang Qur’ân ay hindi sila nagpapatirapa sa Allâh (ﷻ) at hindi nila tinatanggap ang anumang nasa loob nito? Katiyakan, ang pag-uugali ng mga walang pananampalataya ay pagtanggì at paglabag sa katotohanan. At ang Allâh (ﷻ) ang Ganap na Nakababatid sa niloloob ng kanilang mga kalooban na pagmamatigas kahit pa alam nila na ang anumang kaalaman na nilalaman ng Qur’ân ay katotohanan, na kung kaya, ipamalita mo sa kanila, O Muhammad (ﷺ), na ang Allâh (ﷻ) na Kataas-taasan ay inihanda sa kanila ang masidhing kaparusahan.

25. Subalit ang mga yaong naniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at isinagawa nila ang anuman na ipinag-utos sa kanila ng Allâh (ﷻ), ay para sa kanila ang gantimpala sa Kabilang-Buhay na walang katapusan at walang kabawasan.

سورة البروج ٨٥

LXXXV – Sûrat Al-Burûj [Kabanata Al-Burûj – Ang mga Dakilang Bituin]

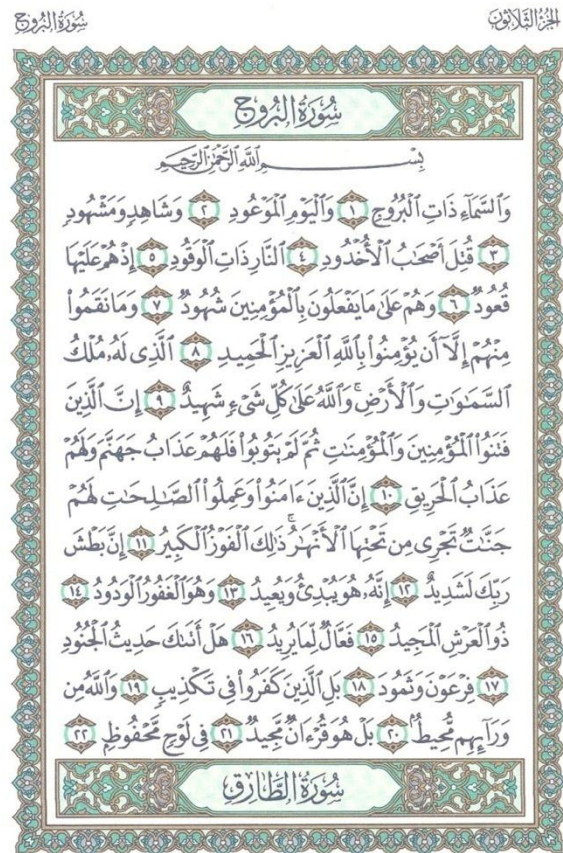
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-9. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kalangitan na nagtatangan ng mga dakilang bituin na kung saan ito ang mga lugar na dinaraan (o nililigiran) ng araw at ng buwan, at sa pamamagitan ng ipinangakong Araw, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay, na ipinangako ng Allâh (ﷻ) sa Kanyang mga nilikha na titipunin sila roon, at sa pamamagitan ng ‘Shâhid’ (sumasaksi) na ito ay ‘Jum`ah,’ at sa ‘Mashhûd’ (sinaksihang araw) na ito ay araw ng ‘Arafat.’ At sumusumpa ang Allâh (ﷻ) sa anumang nais Niya para sa Kanyang mga nilikha, magkagayunpaman, ang nilikha ay hindi maaaring sumumpa sa pamamagitan ninuman kundi sa Pangalan lamang ng Allâh (ﷻ), dahil ang panunumpa sa iba bukod sa Allâh ay isang ‘Shirk.’

Pagkawasak, parusa at sumpa sa mga yaong naghukay sa kalupaan nang malalim na hukay; upang parusahan ang mga mananampalataya, at nagparingas ng matinding apoy mula sa lumiliyab na paggatong na marami, habang sila naman ay nakaupo na nakaabang sa gilid na nakapalibot sa pinagdingasang apoy na sila ay nanatili roon, at sila ang saksi sa anuman na ginawa nilang pagpapahirap at pagpaparusa sa mga mananampalataya. At walang anumang nagtulak sa mga walang pananampalataya na gawin ang ganitong matinding pagpaparusa sa mga mananampalataya kundi dahil lamang sa sila ay naniwala sa Allâh (ﷻ) na ‘Al-`Azeez’ – ang Kataas-Taasan at Punung-Puno ng Karangalan na

Ganap na Makapangyarihan na hindi nagagapi, na '*Al-Hameed*' – ang Karapat-dapat ng lahat ng Papuri na pinupuri sa Kanyang mga Salita, mga Gawa at mga Katangian sa lahat ng pagkakataon, na Siya ang Nagmamay-ari ng mga kalangitan at kalupaan, at Siya ay tumitestigo sa lahat ng bagay na walang anuman ang naililihim sa Kanya.

10. Katiyakan, ang mga yaong nagparusa sa mga mananampalatayang kababaihan at kalalakihan sa pamamagitan ng pagsunog sa kanila sa apoy; upang sila ay alisin sa '*Deen*' ng Allâh, pagkatapos ay hindi sila nagsisi at humingi ng kapatawaran, ang para sa kanila sa Kabilang-Buhay ay kaparusahan sa Impiyernong-Apoy at magkakaroon sila ng masidhing kaparusahan na naglalagablab na Apoy.

11. Katiyakan, ang mga yaong naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga mabubuting gawa ay para sa kanila ang mga '*Jannât*'⁴⁶⁰ na umaagos sa ilalim ng mga palasyo nito ang mga ilog, na ito ang Dakilang Tagumpay.

12-16. Katiyakan, ang paghihiganti ng iyong '*Rabb*'⁴⁶¹ sa mga kumalaban sa Kanya at ang Kanyang parusa para sa kanila ay napakatindi na napakasidhi. Walang pag-aalinlangan, Siya ang nagpanimula ng paglikha at pagkatapos ay muli Niya itong uulitin, bubuhayin Niyang muli ang lahat pagkatapos nilang mamatay, at Siya ay '*Al-Ghafour*' – ang Ganap na Mapagpatawad sa sinumang nagsisi na humingi ng kapatawaran, na '*Al-Wadûd*' – ang Punung-Puno ng Pagmamahal sa mga malalapit sa Kanya, na Siya ang '*Dhûl `Arshil Majeed*' – Nagmamay-ari ng Maluwalhati at Dakilang '*Arsh*,' na ginagawa Niya ang anuman na Kanyang nais, na walang anuman ang makapipigil sa Kanya sa anuman na Kanyang nais.

17-22. Nakarating ba sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang kuwento hinggil sa grupo ng mga walang pananampalataya na hindi naniwala sa kanilang mga Propeta, na si Fir`âwn at ang kanyang mga sundalo at sambayanan ni Thamoud, at ang anuman na nangyari sa kanila na parusa at ganti, na ito ay hindi naging aral sa kanilang sambayanan, sa halip ang mga walang pananampalataya ay nagpatuloy sa kanilang pagtangga at di-paniniwala na katulad ng kinaugalian ng mga nauna sa kanila.

At ang Allâh (ﷻ) ang Siyang Ganap na Nakababatid na saklaw sila ng Kanyang kaalaman at kakayahan, at walang anuman ang naililihim sa Kanya hinggil sa kanila at sa kanilang mga gawain na anuman. At ang Dakilang Qur`ân ay hindi katulad ng inangkin ng mga walang pananampalataya at sumamba ng iba bukod sa Allâh na ito ay tula o salamangka, na kung kaya, hindi nila ito pinaniwalaan, bagkus ang Qur`ân ay Dakila na Maluwalhati, na nakaukit ang pagkakatala sa tinatawag na '*Al-Lawh Al-Mahfudh*' na pinangalagaan mula sa anumang pagbabago, pagdaragdag, pagbabawas at pagsira.

⁴⁶⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

⁴⁶¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الطارق ٨٦

LXXXVI – Sûrat At-Târiq

[Kabanata At-Târiq – Bituin na Naglalagos ang Liwanag nito sa Kaningningan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

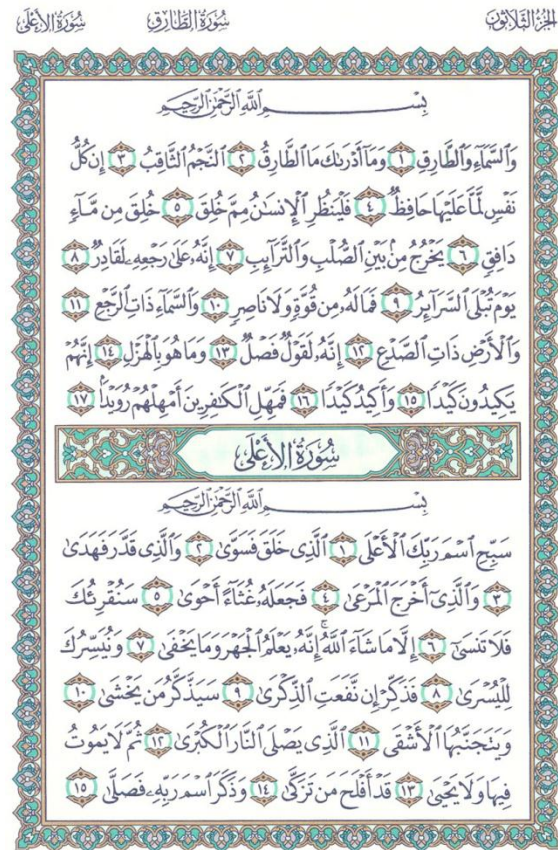
Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kalangitan at bituin na lumilitaw lamang sa gabi, at ano ang makapagpapabatid sa iyo kung gaano kadakila ang bituin na ito? Ito ay bituin na naglalagos ang liwanag nito sa kaningningan.

Walang anumang buhay kundi mayroong tagapangalaga na pinagkatiwalaan na anghel na nagmamanman sa kanya na itinatala para sa kanya ang kanyang mga gawain; upang siya ay tutumbasan sa Kabilang-Buhay ayon dito.

5-8. Samakatuwid, hayaang pagmasdan ng tao na hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay kung saan nagmula ang paglikha sa kanya. Upang mabatid niya na ang pagbuhay sa kanya na mag-uli ay hindi mahirap na hindi maaaring makahigit sa pagiging madali kaysa sa unang pagkalikha sa kanya, siya ay nilikha mula sa patak ng semilya na bumubulwak (o lumalabas) nang mabilis patungo sa sinapupunan, na ito ay lumalabas sa pagitan ng ‘Sulb’ o gulugod (o ‘backbone’) ng lalaki at ‘Tarâ`ib’ o dibdib ng babae.

Walang pag-aalinlangan, Siya na lumikha sa tao mula sa ganitong lusaw na bagay ay katiyakang kaya Niya itong ibalik muli o buhaying muli pagkatapos ng kamatayan.

9-10. Sa Araw na susuriin ang mga lihim kung bakit ito inilihim, at paghihiwalayin ang mabuti mula sa masama na wala nang anumang lakas ang tao upang ilayo niya ang kanyang sarili sa ganitong pagsusuri, at wala siyang sinumang makatutulong na ilalayo siya mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ).

11-14. At sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng kalangitan na nagtatangan ng ulan nang paulit-ulit, at sa pamamagitan ng kalupaan na nagkakabiyak-biyak dahil sa pagsisibol ng mga pananim mula rito. Walang pag-aalinlangan, ang Qur'ân ay Salita na inihihiwalay ang katotohanan sa kamalian, at ito ay hindi mga walang kabuluhan na salita lamang. At hindi maaari sa sinumang nilikha na susumpa sa iba bukod sa Allâh, kung hindi, ito ay magiging 'Shirk.'

15-17. Katiyakan, ang mga yaong hindi naniwala sa Sugo ng Allâh at sa Dakilang Qur'ân ay nagsasagawa ng pakana at nagbabalak ng masama; upang mailayo nila sa pamamagitan ng kanilang pakana ang katotohanan at maitatag nila ang kasinungalingan, at Ako naman ay nagpapanukala ng plano upang mangibabaw ang katotohanan, kahit ayaw ng mga walang pananampalataya, na kung kaya, huwag mong madaliin sa kanila, O Muhammad (ﷺ), ang paghingi na ibaba ang kaparusahan para sa kanila, bagkus ay bigyan mo sila ng palugit at bigyan mo sila ng maikling panahon, at huwag kang magmadali para sa kanila, at walang pag-aalinlangan, makikita mo ang mangyayari sa kanila na parusa, ganti, kapahamakan at pagkawasak.

سورة الأعلى ٨٧

LXXXVII – Sûrat Al-A`lã [Kabanata Al-A`lã – Ang Kataas-Taasan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-5. Luwalhatiin mo ang Pangalan ng iyong ‘*Rabb*’⁴⁶² na Kataas-taasan, at ilayo mo sa pagtatambal at kakulangan ng pagluwalhati na angkop sa Kanyang Kadakilaan, na Siya ang lumikha ng lahat ng nilalang, at ginawa Niyang ganap ang Kanyang paglikha, at ginawa Niya ito sa pinakamabuting paggawa, at Siya ang nagtakda ng lahat ng pagtatakda, at ginabayan Niya ang bawa’t nilikha tungo sa kung ano ang karapat-dapat at angkop para sa kanya, at Siya ang nagpatubo ng mga pananim na luntian, na pagkatapos ay ginawa Niya ito na matuyo at mangitim na mag-iba ang kulay nito.

6-7. Walang pag-aalinlangan, O Muhammad (ﷺ), na bibigkasin Namin sa iyo, ang Qur’ân na ito, ng pagbibigkas na hindi mo na makalilimutan, maliban sa kung anuman ang nais ng Allâh (ﷻ) na ayon sa pinagpasyahan ng Kanyang karunungan, na ito ay makalimutan mo dahil sa kabutihan na Siya lamang ang Nakaaalam. Katiyakan, Siya – luwalhati sa Kanya – ay batid Niya ang anumang lantad na salita o gawa man, at ang anumang lihim mula rito.

8. At walang pag-aalinlangan, ipagkakaloob Namin sa iyo, ang pagiging madali ng lahat ng bagay hinggil sa buhay, at kabilang dito ang pagiging madali sa pagkatanggap ng tungkulin sa pagpaparating ng mensahe, at ginawa para sa iyo ang iyong ‘*Deen*’ bilang pamamaraan ng pamumuhay na madali na walang anumang kahirap-hirap.

9. Na kung kaya, pangaralan mo, O Muhammad (ﷺ), ang iyong sambayanan sa pamamagitan ng Dakilang Qur’ân, na ang pangangaral na ito ay magiging kapaki-pakinabang sa kanila. Gayunpaman, ang pagpapaalaala ay ipinag-uutos kahit walang makikinabang nito, dahil ang gabay ay nasa pagtatangan ng Kamay ng Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, at wala kang tungkulin kundi iparating lamang ito.

10-13. Makikinabang ng aral na ito ang sinumang natatakot sa kanyang ‘*Rabb*,’ at lalayo naman sa paalaalang ito ang sinumang masama na hindi natatakot sa kanyang

⁴⁶²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

‘*Rabb*,’⁴⁶³ na siya ay katiyakang papasok sa matinding parusa ng Impiyernong-Apoy na malalasap niya ang lagablab nito, pagkatapos ay wala na siyang kamatayan doon upang siya ay hindi na makapagpahinga, at hindi rin siya mabubuhay ng buhay na may kapakinabangan.

14-15. Katiyakan, magtatagumpay ang sinumang nililinis niya ang kanyang sarili mula sa mga masasamang pag-uugali, at inaalaala niya ang Pangalan ng Kanyang ‘*Rabb*’ – Allâh (ﷻ), at pinaniwalaan niya ang Kanyang Kaisahan at nanalangin sa Kanya at gumawa ng anumang kalugud-lugod sa Kanya, at isinagawa niya ang pagsa-‘*Salâh*’ sa tamang oras nito; bilang paghahangad ng pagmamahal ng Allâh (ﷻ) at pagsunod sa Kanyang batas.

16. Katiyakan, hindi ang inyong inaakala ang katotohanan, kundi walang pag-aalinlangan, kayo – O kayong mga tao – ay mas inuuna pa ninyo ang kinang ng makamundong buhay sa daigdig kaysa walang-hanggang kaligayahan sa Kabilang-Buhay.

17. At ang buhay sa Kabilang-Buhay at ang anuman na naroroon na patuloy na kaligayahan, ay mas higit na mabuti kaysa sa daigdig na ito, at nananatili magpasawalang-hanggan.

18-19. Katiyakan, ang anumang inihayag Ko sa inyo sa kabanatang ito ay naitala rin ang kahulugan nito sa mga naunang Kasulatang ipinahayag bago pa ang Qur’ân, na ito ay sa Kasulatan nina Ibrâhim (ﷺ) at Mousâ (ﷺ).

⁴⁶³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الغاشية ٨٨

LXXXVIII – Sûrat Al-Ghâshiyah

[Kabanata Al-Ghâshiyah –

Ang Kagimbal-gimbal]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang

Pinakamahabagin, ang Napakamaawain

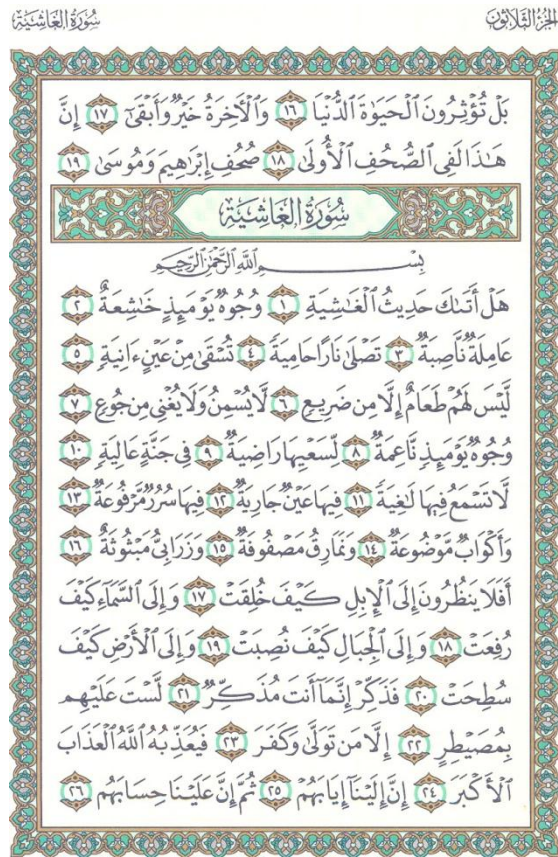
at Ganap na Mapagmahal

1. Mayroon bang dumating sa iyong kuwento hinggil sa kagimbal-gimbal na Araw, na ito ay Araw ng Muling Pagkabuhay?

2-7. Ang mga mukha ng walang pananampalataya sa Araw na yaon ay kaawa-awa dahil sa kaparusahan, na nagpakahirap nang labis sa makamundong buhay (sa pagsamba ng iba bukod sa Allâh), na hapung-hapo sa pagpapahirap sa kanya sa Kabilang-

Buhay, na siya ay susunugin sa naglalagablab na apoy at paiinumin mula sa kumukulong bukal na napakatindi ang init nito, walang anumang pagkain ang mga nasa Impiyerno kundi mula sa ‘Dharee’ – matinik na halaman na nakalalason na ito ay napakasamang pagkain at napakarumi, at hindi ito makapagbibigay ng kapakinabangan sa katawan at hindi makapapawi ng gutom at uhaw.

8-16. At ang mga mukha ng mananampalataya sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay masayang-masaya; dahil sa kanyang ginawang pagpunyagi sa daigdig sa mga pagsunod sa kautusan na naging kalugud-lugod sa kanya sa Kabilang-Buhay, na nasa mataas na antas at lugar ng ‘Al-Jannah,’⁴⁶⁴ na kung saan doon ay wala siyang maririnig ni anumang salita na walang kabuluhan, na nandoroon ang umaagos na mga tubig mula sa bukal, na naroroon ang matataas na mga trono at mga nakahain na mga inumin na nasa mga kopita, at mga ‘Namâriq’ (mga malalambot na unan o natatangi), na nakahelera na magkakatabi sa isa’t isa, at mga magagarang alpombra na nakalatag.

⁴⁶⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

17-20. Hindi ba pinagmasdan ng mga walang pananampalataya ang mga kamelyo; kung paano ito nilikha sa kamangha-manghang pagkalikha? At sa kalangitan kung paano ito itinaas na pagkakaganda-gandang pagkakataas? At sa mga kabundukan kung paano itinalusok sa kalupaan upang magpatatag at magpanatili nito? At sa kalupaan kung paano itong ginawang palatag at madaling pamuhayan?

21-22. Kung gayon, paalalahanan mo, O Muhammad (ﷺ), ang mga tumanggi sa mensaheng dala-dala mo sa kanila, at huwag kang malungkot sa kanilang pagtanggap, dahil ikaw, ang tungkulin mo ay tagapagpaalaala lamang, at wala kang karapatan na pilitin o puwersahin sila para maniwala.

23-24. Subalit ang sinumang tumanggi sa pagpapaalaala at pagpapayo at nagpumilit sa di paniniwala, ay walang pag-aalinlangang paparusahan siya ng Allâh (ﷻ) nang matinding kaparusahan sa Impiyerno.

25-26. Katiyakan, sa Amin sila magbabalik pagkatapos ng kamatayan, pagkatapos ay walang pag-aalinlangang Kami ang magtutumbas para sa kanila at papagbabayaran sila sa anuman na kanilang nagawa.

سورة الفجر ٨٩

LXXXIX – Sûrat Al-Fajr [Ang Pamimitak ng Liwanag]

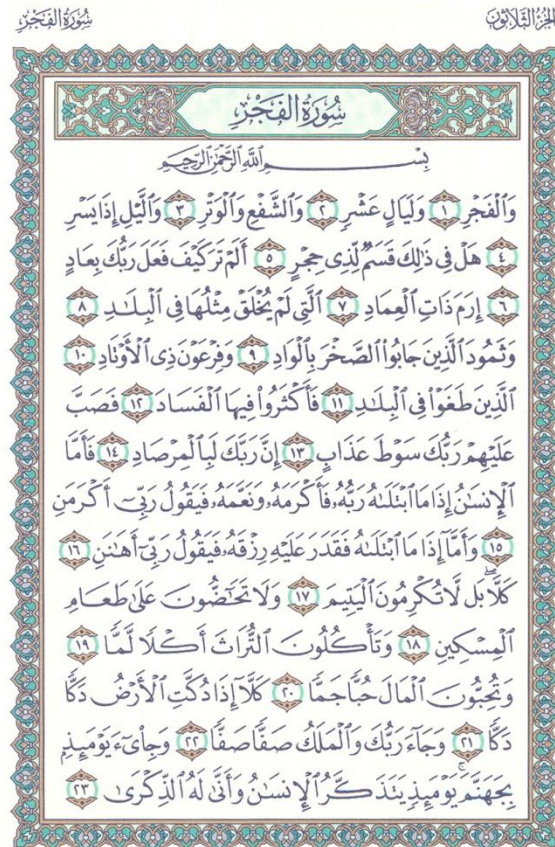
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-5. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ‘Fajr,’ at sa pamamagitan ng sampung gabi na ito ay ang unang sampung araw ng ‘Dhul Hijjah’ at sa anuman na pinarangalan nito, at sa lahat ng ‘Shaf’a’⁴⁶⁵ at sa ‘witr,’⁴⁶⁶ at sa pamamagitan ng gabi habang lumalaganap ang kadiliman nito, hindi ba sa mga panunumpang nabanggit ay mga matibay na katibayan sa sinumang ginagamit niya ang kanyang pang-unawa!

6-8. Hindi mo ba nakita, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang ginawa ng iyong ‘Rabb’⁴⁶⁷ sa sambayanan ni ‘Âd, na sila ay mula sa tribo ng ‘Iram’ na nagtatangan ng pambihirang lakas at mga nagmamay-ari ng mga matataas na gusali na may matitibay na mga haligi sa mga matatag na pader, na walang nilikha na ganito sa kalupaan sa pagiging katulad ng kanilang higitang pangangatawan at pambihirang lakas?

⁴⁶⁵‘Shaf’a’ – pares (‘even’ sa wikang Inggles), ang ika-10 na araw sa buwan ng ‘Dhul Hijjah,’ ang araw ng pagsasakripisyo ng mga hayop sa buwan ng Hajj.

⁴⁶⁶‘Witr’ – gansal (‘odd’ sa wikang Inggles), ang ika-9 na araw sa buwan ng ‘Dhul Hijjah’ sa araw ng pagtigil o pananatili sa Arafah.

⁴⁶⁷Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

9. At kung paano ang ginawa sa mga angkan ni Thamoud na sila ang sambayanan ni Sâleh, na tinatabas at inuukit nila ang mga matatayog na bato na nasa kalagitnaan ng mga maliliit na lambak at ginawa nila ito bilang mga tahanan?

10. At kay Fir`âwn na hari ng Ehipto na nagmamay-ari ng mga sundalo na nagpapatatag ng kanyang kaharian at nagpapalakas ng kanyang pag-aatas?

11-14. Sila ay lumampas sa hangganan at nagmalabis sa kalupaan, at napakarami na ang kanilang nagawang pang-aapi at pamiminsala sa kalupaan, na kung kaya, pinuksa sila ng iyong ‘*Rabb*,’⁴⁶⁸ ng matinding pagkapuksa. Walang pag-aalinlangan, ang iyong ‘*Rabb*,’ O Muhammad (ﷺ), ang Walang-Hanggang Nakamasid sa kanila na Batid Niya kung sinuman ang lumabag sa Kanya, na pansamantalang pinagbibigyan sila, at pagkatapos ay pupuksain sila bilang pagpupuksa ng Makapangyarihan at Tagapagkuntrol.

15. Sa sinumang tao na kapag siya ay sinubok ng kanyang ‘*Rabb*’ ng biyaya, at pinaluwag sa kanya ang kanyang kabuhayan, at siya ay inilagay sa marangyang pamumuhay, na iniisip niya na ito ay parangal sa kanya mula sa kanyang ‘*Rabb*,’ na kanyang sasabihin: “*Ang aking ‘Rabb’ ay pinarangalan ako.*”

16. Subalit siya naman na sinubok, at pinasikip sa kanya ang kanyang kabuhayan, at iniisip na ito ay kawalang-halaga sa paningin ng Allâh (ﷻ), ay sasabihin niya: “*Ang aking ‘Rabb’ ay hinamak ako.*”

17-20. Ang katotohanan ay hindi ang iniisip ng taong ito, dahil ang pagpaparangal ay dahil sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at ang pagpapahamak ay dahil sa paglabag sa Kanya, at kayo ay hindi ninyo inaalagaan at pinahahalagahan ang mga ulila, at hindi kayo nakikitungo nang mabuti sa mga katulad niya, at hindi ninyo ipinag-utos sa isa’t isa na pakanin ang mga mahihirap, at kinakain ninyo (kinukuha ninyo nang di-makatarungan) ang karapatan ng iba sa pamamagitan ng pagiging gahaman (o sakim) ninyo sa mana ng iba, at talamak ninyong minamahal ang kayamanan.

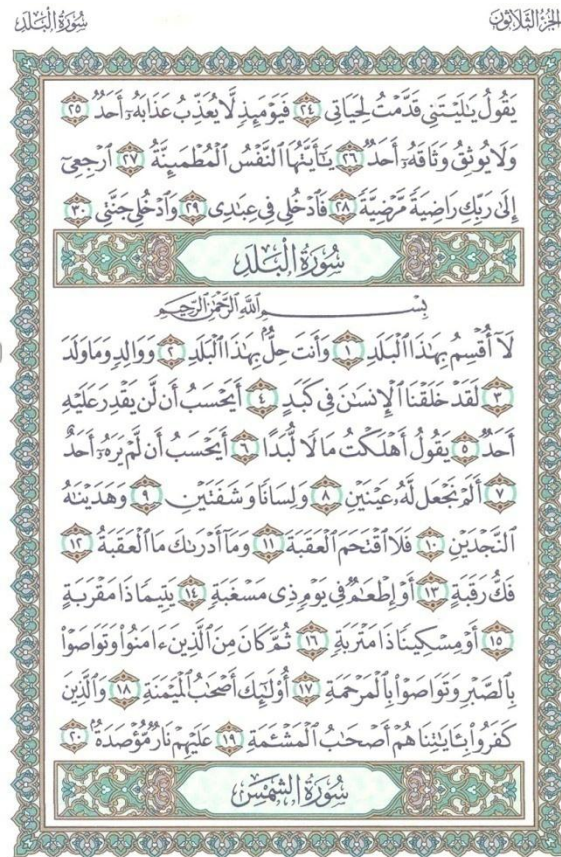
21-23. Na hindi nararapat na ganito ang inyong kalagayan (pagkatao). Na kung kaya, kapag niyanig na ang kalupaan at nagkabiyak-biyak na ang mga ito, at dumating ang iyong ‘*Rabb*,’ O Muhammad (ﷺ), upang pagpasyahan ang Kanyang paghuhukom sa pagitan ng Kanyang mga nilikha, at ang mga anghel ay nakahanay, at dadalhin ang Impiyernong-Apoy sa kagimbal-gimbal na Araw na yaon, na roon ay mapagtatanto ng walang pananampalataya ang katotohanan at siya ay magsisisi, subalit ano pa ba ang makukuha niyang pakinabang kapag siya ay nagsisi, gayong walang pag-aalinlangang hindi niya pinahalagahan ang katotohanan at pagsisisi noong siya ay nasa daigdig pa, kaya huli na ang lahat para sa kanya?

⁴⁶⁸Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

24. Sasabihin niya: “Sayang! Sana, ang nagawa ko sa daigdig na mga gawain ay ang anumang mapapakinabangan ko sa aking buhay sa Kabilang-Buhay.”

25-26. Na kung kaya, sa matinding Araw na yaon ay walang sinuman ang may kakayahan na magparusa na katulad ng pagpaparusa ng Allâh (ﷻ) sa sinumang lumabag sa Kanya, at walang sinuman ang may kakayahan na gapusan o magkadena na katulad ng paggagapos o pagkakadena ng Allâh (ﷻ), at walang sinuman ang makaaabot sa anumang kakayahan ng Allâh (ﷻ) sa Araw na yaon.

27-30. Sasabihin sa isang matapat na mananampalataya: “O ikaw na may panatag na kalooban tungo sa pagpuri sa Allâh (ﷻ) at paniniwala, at sa anumang kaligayahan na inihanda sa mga mananampalataya, bumalik ka na sa iyong ‘Rabb’ at sa Kanyang pangangalaga na kalugud-lugod sa iyo ang Kanyang pagpaparangal, at ang Allâh (ﷻ) ay katiyakang nasiyahan sa iyo, na kung kaya, pumasok ka na kabilang sa mga mabubuting alipin ng Allâh, at pumasok ka na kasama nila sa Aking ‘Al-Jannah!’”⁴⁶⁹

سورة البلد ٩٠

XC – Sûrat Al-Balad [Kabanata Al-Balad – Ang Lungsod (ng Makkah)]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng sagradong bayan, na ito ay ang Makkah, na kung saan, ikaw ay naninirahan, O Muhammad (ﷺ), sa sagradong bayang

⁴⁶⁹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

ito, at sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ama ng sangkatauhan – na siya ay si Âdam (ﷺ) – at sa sinumang ipapanganak mula sa kanya, walang pag-aalinlangan, nilikha Namin ang tao na nasa paghihirap at pagpupunyagi sa makamundong buhay.

5. Iniisip ba niya na dahil sa kanyang nalikom na salapi o kayamanan ay wala nang kakayahan ang Allâh (ﷻ) laban sa kanya?

6-7. Sasabihin niya na may pagmamayabang: “*Nag-aksaya ako ng maraming kayamanan.*” Iniisip ba niya na sa ganitong gawain ay hindi siya nakikita ng Allâh (ﷻ), at hindi siya papagbabayaran sa anuman na kanyang nagawa, maliit man o malaki?

8-10. Hindi ba ginawan Namin siya ng dalawang mata na sa pamamagitan nito ay nakakakita siya, at dila at dalawang labi, na siya ay nakapagsasalita sa pamamagitan nito, at nilinaw Namin sa kanya ang dalawang daan: ang mabuti at masama?

11. Subalit hindi siya naghangad na makaligtas sa masidhing pagpapahirap sa Kabilang-Buhay sa pamamagitan ng paggasta ng kayamanan sa Daan ng Allâh, upang siya ay maging tiyak sa kaligtasan.

12. Ano bang bagay ang makapagpapabatid sa iyo: sa anumang kahirapan sa Kabilang-Buhay at anumang makatutulong para makaligtas sa kahirapang ito?

13. Katiyakan, ito ay pagpapalaya ng mananampalatayang alipin mula sa pagkabihag at pag-alipin sa kanya.

14-16. O di kaya ay pagpapakain sa panahon na matindi ang taggutom, ng mga ulila mula sa kamag-anak, na sa panahong yaon ang kahalagahan ng pagsasagawa ng kawanggawa at pagpapatibay ng ugnayang magkakamag-anak, o di kaya ay sa mahihirap na dukha na salat sa kahirapan.

17. Pagkatapos, kasama sa pagsagawa ng mga mabubuting gawa na mga nabanggit ay ang pagiging dalisay niya na taos-puso ang kanyang paniniwala sa Allâh (ﷻ), na nagpapayuhan sa isa’t isa ng pagtitiis sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) at pag-iwas sa mga kasalanan, at nagpapayuhan sa pagiging mabuti at pagsasagawa ng kawanggawa.

18. Ang mga yaong gumawa ng ganitong gawain, sila ang mga ‘*Ashâbul Maymanah*’ – nasa gawing kanan, na kung saan, sila ay isasama sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga nasa gawing kanan na patungo sa ‘*Al-Jannah*.’

19. Ang mga yaong hindi naniwala sa Qur’ân, sila ang mga yaong ‘*Ashâbul Mash`amah*’ na ibibilang at isasama sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa mga nasa gawing kaliwa patungo sa Impiyerno.

20. Na ang kanilang kabayaran ay Impiyernong-Apoy na nakapinid.

سورة الشمس ٩١

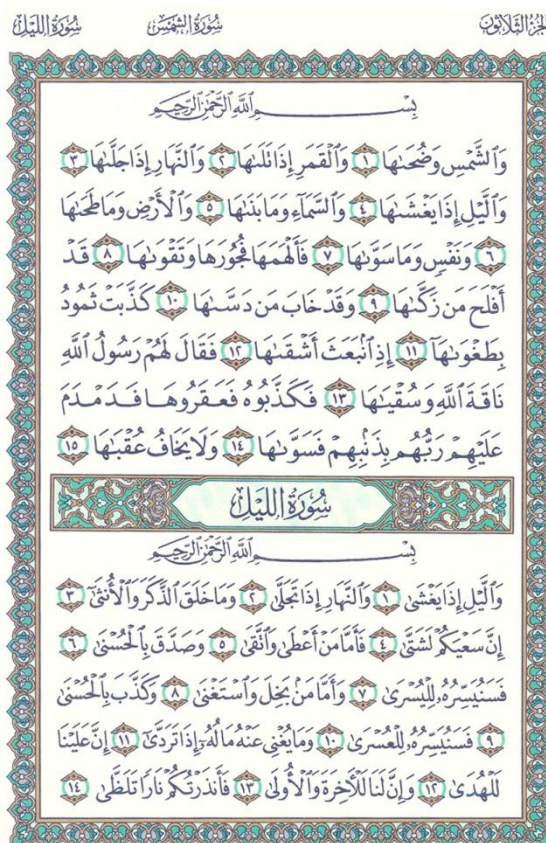
XCI – Sûrat Ash-Shams [Kabanata Ash-Shams – Ang Araw]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-10. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng araw ('sun') at sa liwanag ng sinag sa umpisa ng araw ('day') nito, at sa pamamagitan ng buwan kapag ito ay sumunod (o humalili) sa araw sa pamamagitan ng paglitaw nito at lulubog (naman ang araw), at sa araw ('day') kapag naglaho na ang kadiliman at lumiwanag na, at sa gabi kapag natakpan na at dumilim na ang kalupaan, at sa kalangitan at sa matatag na pagkakataas nito, at sa kalupaan at pagkalatag nito, at sa bawa't tao at sa pagkakaganap na pagkakalikha nito ng Allâh (ﷻ) upang magampanan niya ang kanyang tungkulin, at nilinaw sa kanya ang daan ng masama at daan ng mabuti, katiyakan, nagtagumpay ang sinumang nilinis niya ang kanyang pagkatao at pinalago niya sa kabutihan, at katiyakan, natalo ang sinumang nilulong niya ang kanyang sarili sa mga kasalanan.

11-15. Tinanggihan ng sambayanan ni Thamoud ang kanilang Propeta sa pamamagitan ng ginawa nilang sukdulang paglabag, noong isinagawa ng karamihan sa tribo ang kasamaan sa pamamagitan ng pagsaksak nila sa babaeng kamelyo, na sinabi sa kanila ng Sugo ng Allâh na si Sâleh (ﷺ): “Ingatan ninyo na makagawa kayo ng anumang masamang hakbang laban sa babaeng kamelyo na ipinadala ng Allâh (ﷻ) sa inyo bilang palatandaan, at ingatan ninyo na maharangan ang

pagpapainom sa kanya ng kanyang inumin, dahil para sa kanya ang isang araw upang makainom at para naman sa inyo ang isang araw,” at naging mahirap ito sa kanila, na kung kaya, pinasinungalingan nila ang anumang babala sa kanila, kaya pinatay nila ang babaeng kamelyo, na sa ganitong kadahilanan ay winasak sila ng kanilang ‘Rabb’⁴⁷⁰ bilang parusa sa kanilang kasalanan, at ginawa ito sa kanila na magkakasabay na walang sinuman ang nakaligtas sa kanila. At kailanman ay hindi natatakot ang Allâh (ﷻ) sa anumang magiging bunga ng iginawad Niyang matinding kaparusahan sa kanila.

⁴⁷⁰Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

سورة الليل ٩٢

XCII – Sûrat Al-Layl [Kabanata Al-Layl – Ang Gabi]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng gabi kapag natakpan na ng buong kadiliman nito ang kalupaan at ang mga nasa ibabaw nito, at sa pamamagitan ng araw ('day') kapag naglaho na ang kadiliman ng gabi dahil sa liwanag nito, at sa pamamagitan ng paglikha Niya ng paris: babae at lalaki.

Walang pag-aalinlangan, ang inyong pagpupunyagi at gawa ay magkakaiba sa mga layunin at hangarin sa pamamagitan ng pagsasagawa ng iba para sa makamundo lamang at ng iba naman para sa Kabilang-Buhay.

5-7. Subalit ang sinumang gumasta sa kawanggawa mula sa kanyang kayamanan at pinanatili niya ang kanyang tungkulin sa Allâh (ﷻ) at natakot sa Kanya sa pamamagitan ng pagsagawa ng mga ganitong kabutihan, at pinaniniwalaan niya ang Paghuhukom at ang gantimpala sa kanyang mga gawain.

Walang pag-aalinlangan gagabayan Namin siya tungo sa daan ng kabutihan at pagiging matuwid, at gagawin Naming madali para sa kanya ang kanyang pamumuhay.

8-11. At sino naman ang nagmaramot sa kanyang kayamanan at iniisip niya na hindi niya kailangan ang gantimpala ng kanyang 'Rabb,' at hindi naniniwala sa paghuhukom at pagtutumbas.

Walang pag-aalinlangan, gagawin Naming madali para sa kanya ang mga daan patungo sa pagiging sawi, at wala siyang mapapakinabangan sa kanyang kayamanan na kanyang ipinagdamot kapag siya ay itinaapon na sa Impiyerno.

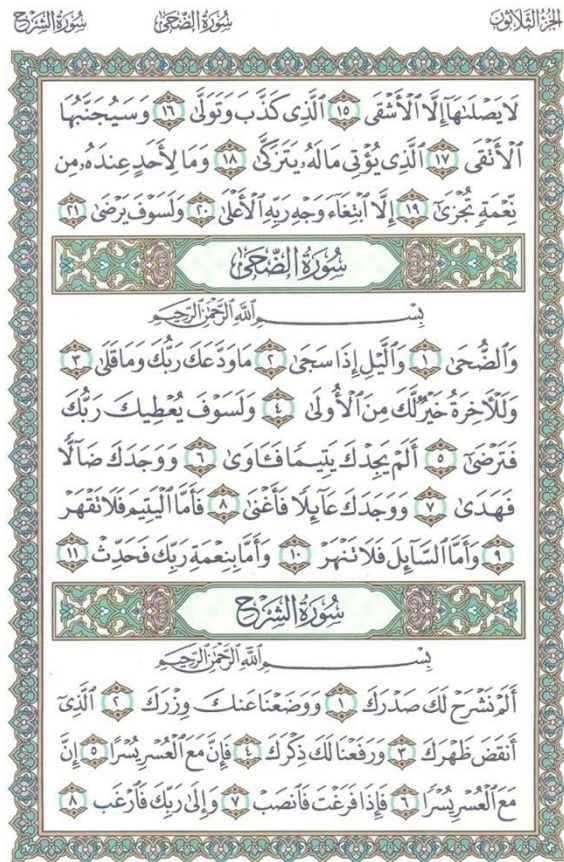
12-13. Katotohanan, tungkulin Namin dahil sa Aming kagandahang-loob at karunungan na linawin ang Daan ng Patnubay na naggagabay tungo sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang 'Al-Jannah'⁴⁷¹ sa daan ng pagkaligaw, at katiyakan, pagmamay-ari Namin ang buhay sa Kabilang-Buhay at buhay sa daigdig.

14. Na kung kaya, binalaan Ko kayo, O kayong mga tao, at tinakot hinggil sa naglalagablab na Apoy na napakatindi na ito ay Impiyernong-Apoy.

⁴⁷¹Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa ikatlong pahina, ikaapat na talababâ.

15-16. Na walang sinuman ang makapapasok (sa Apoy na) ito kundi siya na napakatindi ang kasamaan, na tinanggihan niya ang Propeta ng Allâh na si Muhammad (ﷺ), at tinanggihan niya ang paniniwala sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang Sugo at pagsunod sa kanilang dalawa.

17-21. At walang pag-aalinlangan, ilalayo sa kaparusahang ito ang sinuman na matindi ang kanyang pagkatakot sa Allâh (ﷻ), na ginasta niya ang kanyang kayamanan bilang paghahangad ng karagdagang kabutihan. At ang paggasta na ito ay hindi bilang ganti sa sinumang gumawa sa kanya ng kabutihan, bagkus ang hangarin niya ay makaharap ang Mukha ng kanyang ‘Rabb’ na Kataas-taasan at makamit ang Kanyang Kaluguran, at walang pag-aalinlangan ipagkakaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanya sa ‘Al-Jannah’ at ang anumang ikalulugod niya.

سورة الضحى ٩٣

XCIII – Sûrat Adh-Dhuhâ [Kabanata Adh-Dhuhâ – Ang Umaga]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Rahîm]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-3. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ‘Dhuhâ,’ at sa gabi kapag tumahimik na ito para sa mga nilikha at tumindi na ang kadiliman nito. Sumusumpa ang Allâh (ﷻ) sa anuman na Kanyang nais sa Kanyang mga nilikha subalit ang sinumang nilikha ay hindi maaaring sumumpa sa iba bukod sa Allâh na Tagapaglikha, dahil ang panunumpa bukod sa Allâh ay isang uri ng ‘Shirk’ – pagtatambal sa pagsamba sa Allâh o pagsamba ng iba bukod sa Allâh.

Hindi ka pinabayaan ng iyong ‘Rabb,’⁴⁷² O Muhammad (ﷺ), at hindi ka Niya kinapootan sa pansamantalang pagpapaantala ng pagdating sa iyo ng Rebelasyon (‘Wahi’).

4-5. At ang Kabilang-Buhay ay mas makabubuti sa iyo, kaysa buhay sa daigdig, at walang pag-aalinlangan, ipagkakaloob ng iyong ‘Rabb,’ sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang masaganang biyaya sa Kabilang-Buhay, na ikaw ay masisiyahan nang lubusan.

6-8. Hindi ba nasumpungan (natagpuan) ka noon na ulila at inalagaan ka at kinalinga, at natagpuan ka na di-maalam sa kasulatan at tamang paniniwala subalit itinuro sa iyo ang anuman na hindi mo alam, at ginabayan ka sa pinakamabuting gawa? At natagpuan ka na mahirap, at ipinagkaloob sa iyo ang iyong kabuhayan, at pinayaman ka sa pamamagitan ng pagiging panatag sa kalooban at mapagtiis?

9-11. Na kung kaya, huwag mong pakikitunguhan nang masama ang ulila, at huwag mong ipagtabuyan ang sinumang namamalimos, bagkus ay pakanin mo, at ibigay mo ang kanilang pangangailangan, at ipahayag mo ang anumang ipinagkaloob sa iyo na Biyaya (pagka-Propeta at iba pang mga Biyaya), ng iyong ‘Rabb.’

سورة الشرح ٩٤

XCIV – Sûrat Ash-Sharh [Kabanata Ash-Sharh – Ang Kaginhawahan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-4. Hindi ba binuksan Namin ang iyong kalooban, O Muhammad (ﷺ), sa liwanag ng Islâm pagkatapos ng kasikipan nito, at inialis Namin sa iyo ang mabigat na pasanin (pananagutan) na nakaatang sa iyong likuran, at ginawa ka Namin – sa pamamagitan ng pagkakaloob Namin sa iyo ng mga parangal – na nasa mataas na antas?

5-6. Na kung kaya, huwag kang magpapigil sa pagpapalaganap mo ng mensahe dahil sa panggugulo ng iyong mga kalaban; dahil walang pag-aalinlangan na sa bawa’t kahirapan ay may kasama itong kaginhawahan, na katiyakang sa bawa’t kahirapan ay may kasama itong kaginhawahan.

⁴⁷²Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

7-8. Na kung kaya, kapag natapos ka na sa pagiging abala mo sa makamundong gawain ay magpunyagi ka sa pagsamba sa Allâh (ﷻ), at tungo sa Kanya na iyong ‘*Rabb*’ na Bukod-Tangi ay hangarin mo ang anumang nagmumula sa Kanya na biyaya.

سورة التين ٩٥

XCV – Sûrat At-Tîn

[Kabanata At-Tîn – Ang Igos]

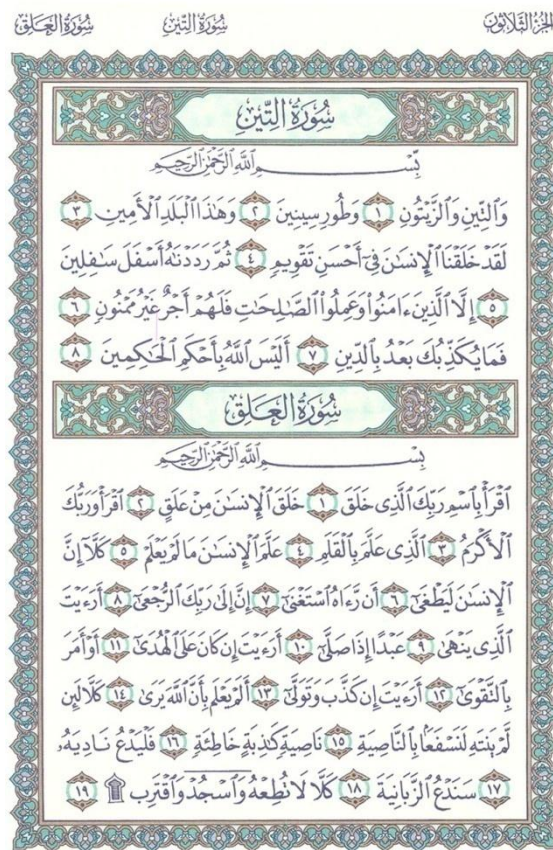
بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-6. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng ‘Tîn’ at saka sa ‘Zayton’ (Oliba), na itong dalawang ito ay kabilang sa mga uri ng bunga, at sumumpa (rin) ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng bundok ng Sinai na kung saan nakipag-usap ang Allâh (ﷻ) kay Mousâ (ﷺ) roon, at sumumpa (rin) ang Allâh (ﷻ) sa bayang ligtas sa anumang kinatatakutan, na ito ay ang Makkah, na kung saan, dito ibinaba ang Rebelasyon.

Katiyakan, nilikha Namin ang tao sa pinakamagandang hugis, pagkatapos ay ibababa Namin tungo sa kababa-babaan ng Impiyerno kung hindi siya susunod sa Allâh (ﷻ) at sa Kanyang mga Sugo, subalit ang mga yaong naniwala sa Allâh at gumawa ng mga mabubuting gawa ay para sa kanila ang dakilang gantimpala na walang katapusan at hindi nababawasan.

7. Ano ba ang nagtulak sa iyo, O ikaw na tao, pagkatapos nito, na tumanggi sa Muling Pagkabuhay at sa Pagbabayad, samantalang napakalinaw ng mga katibayan sa kakayahan ng Allâh (ﷻ) para rito?

8. Hindi ba ang Allâh (ﷻ) na Siyang lumikha ng Araw na ito para sa Paghuhukom sa pagitan ng mga tao ay Siyang Pinakamagaling sa lahat ng tagapaghukom sa lahat ng Kanyang mga nilikha?

Walang pag-aalinlangan, tunay na Siya nga! Kung gayon, pababayaang na lang ba ang mga tao na hindi na pakikialaman, na wala nang pag-uutos para sa kanya at wala nang pagbabawal, na siya ay di na gagantimpalaan at hindi na paparusahan?

سورة العلق ٩٦

XCVI – Sûrat Al-`Alaq [Kabanata Al-`Alaq Ang Namuong Dugo]

بسم الله الرحمن الرحيم

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-5. Bigkasin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang ipinahayag sa iyo na mula sa Dakilang Qur'ân bilang iyong pagsisimula! Sa Pangalan ng iyong 'Rabb'⁴⁷³ na Bukod-Tanging Tagapaglikha, na Siya ang lumikha ng lahat ng tao mula sa namuong dugo na malapot.

Bigkasin mo, O Muhammad (ﷺ), ang anumang ipinahayag sa iyo! At katiyakan, ang iyong 'Rabb' ay sagana sa kabutihan at malawak ang Kagandahang-loob, na Siya ang nagturo sa Kanyang nilikha ng pagsusulat sa pamamagitan ng panulat, na tinuruan Niya ang tao ng bagay na hindi nito alam, at iniahon Niya mula sa kadiliman at kamangmangan tungo sa liwanag ng kaalaman.

6-8. Katiyakan, ang tao ay lumampas sa hangganan na itinakda ng Allâh (ﷻ) dahil siya ay nagmayabang sa kanyang yaman, na kung kaya, dapat na mabatid ng sinumang lumampas sa hangganan ng katotohanan, ang kanyang pagbabalik ay tungo sa Allâh (ﷻ) na iyong 'Rabb.'

9-19. Nakakita ka ba, O Muhammad (ﷺ), ng mas higit pa na kamangha-mangha sa kanyang pagiging masama kaysa sa kanya na naghaharang – siya ay si Abu Jahl – sa Aming alipin kapag siya ay nagsasagawa ng 'Salâh' sa kanyang 'Rabb' – siya ay si Muhammad? Ano kaya ang masasabi mo, kung siya (Muhammad) ba na pinagbabawalang magsagawa ng 'Salâh' ang nasa patnubay, na kung gayon, bakit siya pinagbabawalan? O di kaya siya ba na nag-utos sa iba ng pagkatakot ay karapat-dapat ba siyang pagbawalan?

⁴⁷³Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

Ano sa tingin mo, kung siya (Abu Jahl) ba (na walang pananampalataya) na nagbabawal, na tinanggihan ang anumang paanyaya sa kanya at tumalikod? Hindi ba niya batid na ang Allâh (ﷻ) sa katotohanan ay nakikita ang anuman na kanyang ginagawa? Ang katotohanan ay hindi ang yaong kanyang ginagawa! Na kung kaya, kapag hindi siya tumigil sa kanyang pagiging masama at sa kanyang pagdudulot ng kapinsalaan ay pupuksain Namin siya na kakaladkarin mula sa harapan ng kanyang noo nang mahigpit na pagkaladkad at siya ay itatapon sa Impiyerno, na ang noo niyang ito ay isang sinungaling na noo sa sinasabi nito at mali sa ginagawa nito. Na kung kaya, tawagin na niya – siya na sukdulan ang kasamaan – ang sinuman na kanyang nais na tawagin upang makahingi siya ng saklolo, dahil walang pag-aalinlangan, tatawagin (aatasan) Namin ang mga anghel na tagapagparusa! Ang katotohanan ay hindi ang yaong iniisip ni Abu Jahl!

Katiyakan, hindi ka niya maipapahamak, O Muhammad (ﷺ), na kung kaya, huwag mo siyang sundin sa anuman na kanyang ipinag-aanyaya sa iyo, na tumigil sa pagsasagawa ng ‘*Salâh*,’ bagkus ay magpatirapa ka sa iyong ‘*Rabb*,’ at lumapit ka sa Kanya (ﷻ) sa pamamagitan ng pagmamahal sa Kanya (ﷻ) bilang pagsunod sa Kanyang mga ipinag-uutos.

سورة القدر ٩٧

XCVII – Sûrat Al-Qadr

[Kabanata Al-Qadr – Ang (Gabi Ng) Qadr]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

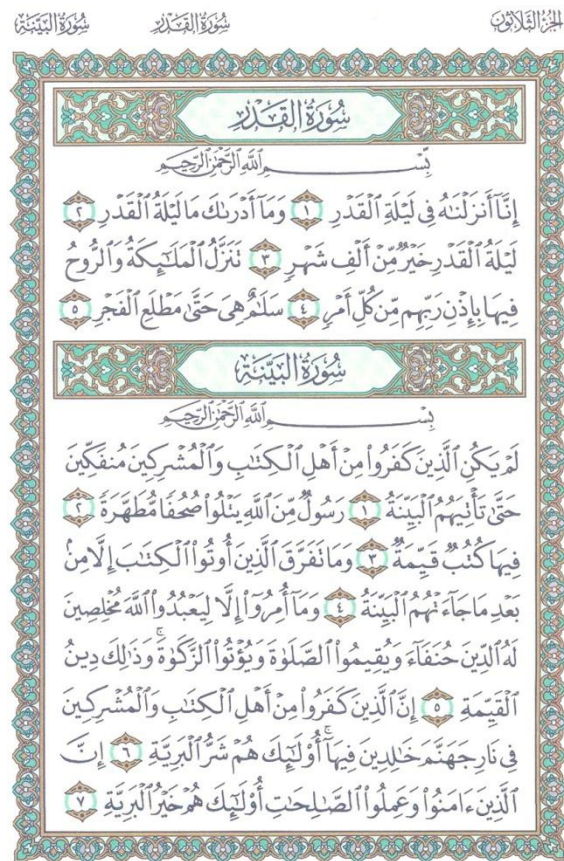
1. Katiyakan, ibinaba Namin ang Qur'ân sa gabi ng 'Qadr' – na ito ay gabi ng karangalan, na ito ay sa buwan ng Ramadhan.

2. At ano ang makapagpapabatid sa iyo, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang gabi ng 'Qadr,' na dakila at pinarangalan na gabi?

3. Ang gabi ng 'Qadr' ay gabi na biniyayaan, na ang katangian nito ay higit pa kaysa sa isang libong buwan na pagsamba, na wala sa ibang gabi ang ganitong katangian.

4. Na sa gabing yaon ay bumababa ang maraming mga anghel at si Jibril (ﷺ) sa kapahintulutan ng kanilang 'Rabb' upang gawin ang anumang pinagpasyahan ng Allâh (ﷻ) sa taong ('year') yaon.

5. Na ang gabing yaon ay punung-puno ng kapayapaan, na walang anumang hindi kanais-nais na mangyayari hanggang sa pagsikat ng 'Fajr.'

سورة البينة ٩٨

XCVIII – Sûrat Al-Bayyinah

[Kabanata Al-Bayyinah – Ang Malinaw Na Palatandaan]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

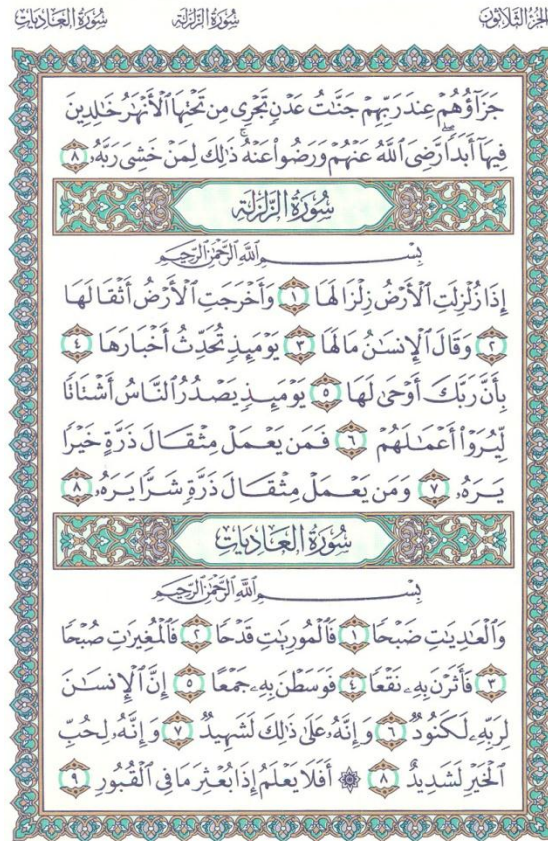
[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Hindi tinalikuran ng mga walang pananampalataya na mga ‘*Ahlil Kitâb*’ – nagtatangan ng Kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano, at ng mga ‘*Mushrikîn*’ – nagtatambal o sumasamba ng iba bukod sa Allâh ang kanilang maling paniniwala, hanggang dumating sa kanila ang malinaw na palatandaan na ipinangako sa kanila ayon sa mga naunang kasulatan.
2. At ito ay ang Sugo ng Allâh na si Muhammad (ﷺ) na nagbibigkas sa kanila ng Qur’ân na nasa dalisay na pahina (Kasulatan).
3. Nasa mga Kasulatan na yaon ang mga totoong salaysay at makatarungang pag-uutos, na naggagabay tungo sa katotohanan at tungo sa matuwid na landas.
4. At hindi nagkasalungatan ang mga nagtatangan ng kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano sa pagiging tunay na Sugo ni Muhammad (ﷺ); na nakikita nila ang kanyang katangian sa kanilang kasulatan, maliban sa pagkatapos nilang mapatunayan na siya ang Propeta na ipinangako sa kanila sa ‘*Tawrah*’ at ‘*Injeel*,’ at sila ay nagkakasundu-sundo sa pagiging totoo ng kanyang pagiging Propeta subalit nang siya ay dumating sa kanila ay tinanggihan nila at nagkawatak-watak sila.
5. At walang ipinag-utos sa kanila sa lahat ng batas sa kasulatan kundi sambahin lamang nila ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi, na ang kanilang hangarin sa kanilang pagsamba ay makatagpo nila ang Allâh (ﷻ), na lumayo sila sa pagtatambal patungo sa tamang paniniwala, at isagawa nila ang ‘*Salâh*,’ at ibibigay nila ang kanilang ‘*Zakâh*,’ at ito ang Matuwid na ‘*Deen*’ (Relihiyon), na ito ay ang Islâm.
6. Katiyakan, ang mga yaong hindi naniwala mula sa mga Hudyo at mga Kristiyano, at mga nagtambal o sumamba ng iba bukod sa Allâh, ang parusa para sa kanila ay Impiyernong-Apoy magpasawalang-hanggan, at sila ang pinakamasama sa mga nilikha.
7. Katiyakan, ang mga yaong naniwala sa Allâh at sumunod sa Kanyang Sugo at gumawa ng mga kabutihan ay sila ang pinakamabuti sa mga nilikha.

8. Ang kanilang gantimpala na nasa kanilang ‘Rabb’ sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay mga Hardin na pinakamagandang patutunguhan at tirahan, na umaagos sa ilalim ng mga palasyong ito ang mga ilog.

Mananatili sila roon magpasawalang-hanggan, kinalugdan sila ng Allâh (ﷻ) kaya naging katanggap-tanggap ang kanilang mga mabubuting gawain, at gayundin sila sa Allâh (ﷻ), nalugod din sila dahil sa inihanda sa kanila na iba’t ibang uri ng karangalan, at ito ang mabuting gantimpala sa sinumang natakot sa Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng pagsunod sa lahat ng Kanyang mga ipinag-utos at pag-iwas sa lahat ng Kanyang ipinagbawal, at iniwasan ang paglabag sa Kanya.

سورة الزلزلة ٩٩

XCIX – Sûrat Az-Zalzalah

[Kabanata Az-Zalzalah – Ang Matinding Pagyanig o Pangangisay]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1-3. Kapag niyanig ang kalupaan ng matinding pagkayanig at inilabas nito ang anumang nilalaman na mga patay at mga kayamanan ay magtatanungan na ang mga tao sa isa’t isa bilang pagkagulat: “Ano ba ang nangyayari sa kanya (sa kalupaang ito)?”

4-5. Sa Araw ng Muling Pagkabuhay ay mag-uulat ang kalupaan hinggil sa anumang ginawa sa ibabaw nito, mabuti man o masama, dahil katiyakang ang Allâh (ﷻ) ay uutusan itong mag-ulat.

6. Sa Araw na yaon ay tutungo ang mga tao mula sa lugar ng paghuhukom na hiwa-hiwalay na grupo at tutungo sila sa grupo na nararapat nilang paglagyan; upang ipakita ng Allâh (ﷻ) kung ano ang kanilang ginawa na mga kasamaan at mga kabutihan, at ayon dito sila ay tutumbasan.

7-8. Na kung kaya, ang sinumang gumawa ng kahit na katiting na katiting na kabutihan, ay makikita niya ang kanyang gantimpala sa Kabilang-Buhay, at sino naman ang gumawa ng kahit na katiting na katiting na kasamaan ay makikita (rin) niya ang kanyang parusa sa Kabilang-Buhay

سورة العاديات ١٠٠

C – Sûrat Al-`Âdiyât [Kabanata Al-`Âdiyât – Yaong Mga Rumaragasa (Tumatakbo)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[*Bismillâhir Rahmânir Raheem*]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng mga kabayo na rumaragasa sa mga tinatakbuhan nito hanggang sa marinig ang kanilang paghagok dahil sa kanilang bilis.
2. At sa pamamagitan ng paghampas ng mga paa nito sa mga bato na nagdudulot ng tilamsik ng apoy dahil sa tindi ng hampas nito.
3. At sa mga sumasalakay sa kanilang mga kalaban sa madaling-araw.
4. Na nagdudulot ng makakapal na alikabok sa pinagdaraan nito.
5. Na sumasalakay sa kalagitnaan ng kanilang mga kaaway.
- 6-8. Katiyakan, ang tao ay binalewala niya ang mga biyaya ng kanyang ‘*Rabb*,’⁴⁷⁴ na walang pag-aalinlangang inamin niya ang pagtatanging ito. At katunayan, siya ay gahaman sa kayamanan.
9. Hindi ba batid ng tao, kung ano ang naghihintay sa kanya kapag inilabas na ng Allâh (ﷻ) ang mga patay mula sa kanilang mga libingan para sa paghuhukom at pagbabayad?
10. At ilalantad na ang anumang kinimkim ng mga dibdib, mabuti man o masama.

⁴⁷⁴Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

11. Katiyakan, ang kanilang ‘Rabb’⁴⁷⁵ ang ‘*Khabeer*’ – Pinakadalubhasa na Ganap na Nakababatid sa kanila sa Araw na yaon at sa kanilang mga gawain, na walang anumang naililihim sa Kanya.

سورة القارعة ١٠١

CI – Sûrat Al-Qâri`ah

[Kabanata Al-Qâri`ah – Ang Malagim Na Pangyayari]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang

Pinakamahabagin, ang

Napakamaawain at Ganap na

Mapagmahal

1. ‘Al-Qâri`ah’ – ang oras ng pagkagunaw ng daigdig, na kakalabugin ang mga puso ng mga tao sa pamamagitan ng kalagiman ng pangyayaring ito.

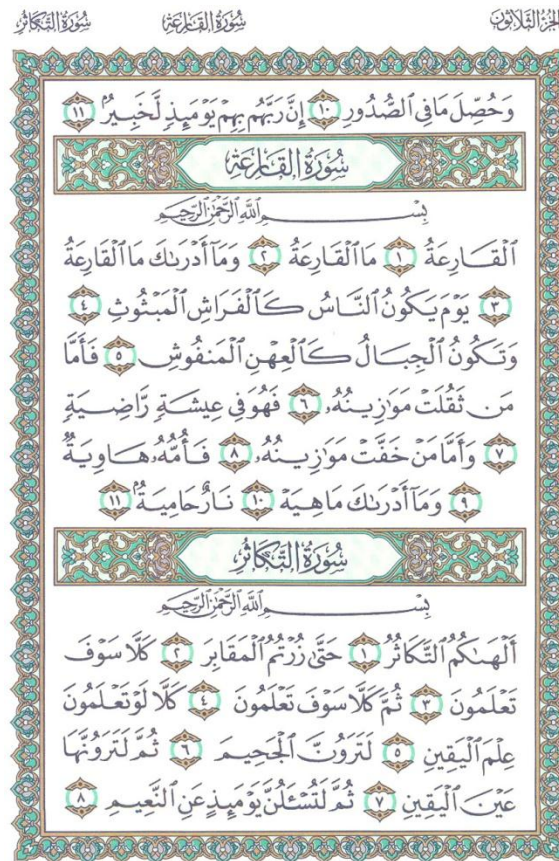
2. Ano bang bagay itong magpa-pakalabog sa mga puso ng mga tao?

3. Ano ba ang magpapabatid sa iyo hinggil dito?

4. Sa Araw na yaon ay napakarami ng mga tao na sila ay parang nagkalat na mga gamugamo na nagkakan-dalaglagan sa apoy.

5. At ang mga kabundukan ay magiging katulad ng mga nagliliparang balahibo na iba’t ibang kulay, na kapag ito ay napunta sa iyong kamay at iyong hihipan, ito ay magiging parang mga bula na maglalaho.

6-7. Pagkatapos, ang para sa kanya na naging mabigat ang timbangan ng kanyang kabutihan, ay magiging kalugud-lugod ang kanyang pamumuhay sa ‘Al-Jannah.’

⁴⁷⁵Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

8-9. Subalit siya naman na naging magaan ang timbangan ng kanyang kabutihan at naging mas mabigat ang timbangan ng kanyang mga kasalanan, ang kanyang patutunguhan ay Impiyernong-Apoy.

10. At ano ang magpapabatid sa iyo, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang kaila-ilaliman na ito na tinatawag.

11. Ito ay apoy na pinainit nang sukdulan sa pamamagitan ng paggagatong sa ibabaw nito.

سورة التكاثر ١٠٢

CII – Sûrat At-Takâthur

[Kabanata At-Takâthur – Ang Paligsahan Hinggil Sa Makamundong Bagay]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Nalinlang kayo sa pagsunod sa Allâh (ﷻ) ng inyong pagmamayabang sa pamamagitan ng pagpaparami ng kayamanan at mga anak.
2. At patuloy kayo sa kahibangan at pagkalinlang na ito hanggang sa kayo ay makarating sa mga libingan, at inilibing kayo roon.
3. Hindi ganito ang nararapat, na kayo ay magpalinlang sa pamamagitan ng pagpaparami ng inyong kayamanan, walang pag-aalinlangan, mapatutunayan ninyo, na ang buhay sa Kabilang-Buhay ang mas higit na makabubuti para sa inyo.
4. Muli, hindi ganito ang nararapat, na kayo ay magpalinlang, bagkus ay mag-ingat kayo dahil walang pag-aalinlangang mapatutunayan ninyo ang masamang bunga ng pagkalinlang sa inyo.
- 5-8. Hindi ganito ang nararapat, na kayo ay magpalinlang sa pamamagitan ng pagpaparami ng inyong kayamanan, kung batid lamang ninyo ang tunay na kaalaman ay lalayo kayo mula rito, at kaagad ninyong ililigtas ang inyong mga sarili mula sa pagkawasak, at walang pag-aalinlangang makikita ninyo ang naglalagablab na Apoy ng Impiyerno.

At muli, walang pag-aalinlangan na ito ay katiyakang makikita ninyo! Pagkatapos, katiyakang tatanungin kayo sa Araw ng Muling Pagkabuhay sa lahat ng uri ng mga biyaya na ipinagkaloob sa inyo.

سورة العصر ١٠٣

CIII – Sûrat Al-`Asr

[Kabanata Al-`Asr – Ang Panahon]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang

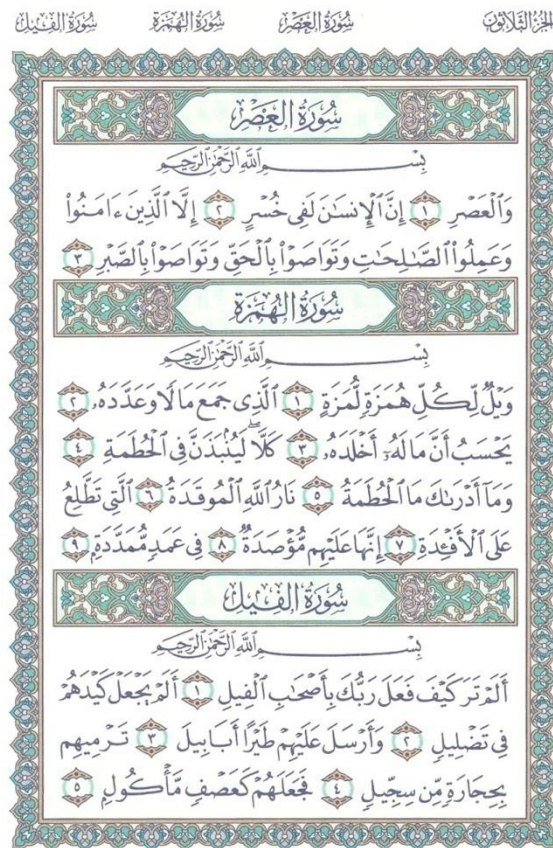
Pinakamahabagin, ang

Napakamaawain at Ganap na

Mapagmahal

1-2. Sumumpa ang Allâh (ﷻ) sa pamamagitan ng panahon na walang pag-aalinlangang ang lahi ni Âdam ay nasa pagkawasak at pagkatalo.

3. Maliban sa kanila na naging mananampalataya at gumawa ng mabubuting gawa, at nagpayuhan sila sa isa't isa sa pananatili sa katotohanan, at pagsunod sa kagustuhan ng Allâh (ﷻ), at pagtitiis para rito.

سورة الهمزة ١٠٤

CIV – Sûrat Al-Humazah

[Kabanata Al-Humazah – Ang Naninira Ng Kapwa]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na

Mapagmahal

1. Kapighatian at kapahamakan sa sinumang naninira sa mga tao at nanlalait sa kanila.

2. Na siyang nag-ipon ng yaman at wala siyang ginawa kundi bilangin ito.

3. Iniisip niya na may katiyakan sa kanyang sarili na ang kanyang mga kayamanan na kanyang nilikom, na ito ay makapagpapanatili sa kanya rito sa daigdig magpasawalang-hanggan at ligtas siya sa paghuhukom.

4. Ang katotohanan ay hindi ang yaong kanyang iniisip! Kundi walang pag-aalinlangan, itatapon siya sa Apoy na nilalamukos nito ang anumang inihahagis dito.

5. At ano ang makapagpapabatid sa iyo, O Muhammad (ﷺ), sa pagiging totoo ng Apoy na ito na nilalamukos nito ang anumang inihahagis dito?

6-7. Katotohanan, ito ay sinilaban na Apoy ng Allâh, na sa sidhi ng paglalagablab nito ay umaabot ang sidhi ng init nito sa mga katawan (ng tao) na nanunuot patungo sa mga puso.

8-9. Katiyakan, ito ang magpipinid sa kanila, na nagtataasang mga haligi ng Apoy na hindi na sila makalalabas pa roon.

سورة الفيل ١٠٥

CV – Sûrat Al-Fîl [Kabanata Al-Fîl – Ang Elepante]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Hindi mo ba nabalitaan, O Muhammad (ﷺ), kung ano ang ginawa ng iyong ‘Rabb,’ sa mga nagmamay-ari ng Elepante: na si Abrahah Al-Ashram na taga-Abysinnia at ang kanyang mga sundalo, na ang hangarin nila ay wasakin ang Ka`bah sa Makkah?

2. Hindi ba ginawa Niya ang kanilang masamang balakin na hindi maganap?

3-4. At nagpadala Siya laban sa kanila ng mga ibon, na napakarami, na pinagbabagsakan sila ng mga batong ‘Sijjeel’ na gawa sa mainit na luwad.

5. At para silang nagmistulang mga nawasak na mga pananim sa bukirin na ang mga bunga nito ay parang kinain ng mga hayop at itinaapon ang tangkay.

سورة قريش ١٠٦

CVI – Sûrat Quraysh

[Kabanata Quraysh – (Angkan ng)
Quraysh]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang
Pinakamahabagin, ang Napakamaawain
at Ganap na Mapagmahal

1-2. Bilang dakilang kagandahang-loob mula sa Allâh (ﷻ), hinangaan ang pagkakaisa ng mga Quraysh at ang kanilang banayad at patuloy na masaganang pamumuhay, at ang kanilang kaparaanan na paglalakbay sa taglamig patungong timog – Yemen, at sa tag-init pahilaga – Sham, nang walang anumang pinangangambahan, at sa pamamagitan nito ay naging madali para sa kanila ang pagkamit ng anumang kanilang pangangailangan.

3. Na kung kaya, nararapat sa kanila na tumanaw ng utang na loob, at sambahin ang ‘Rabb’ na Nagmamay-ari ng Tahanang ito – ang Ka`bah sa Makkah. Na ito ay bilang parangal para sa kanila, upang sambahin nila nang taimtim ang Allâh (ﷻ) na Bukod-Tangi.

4. Na Siya ang nagpakain sa kanila upang hindi sila mangagutom at ginawa silang ligtas mula sa pagkatakot at mga panganib.

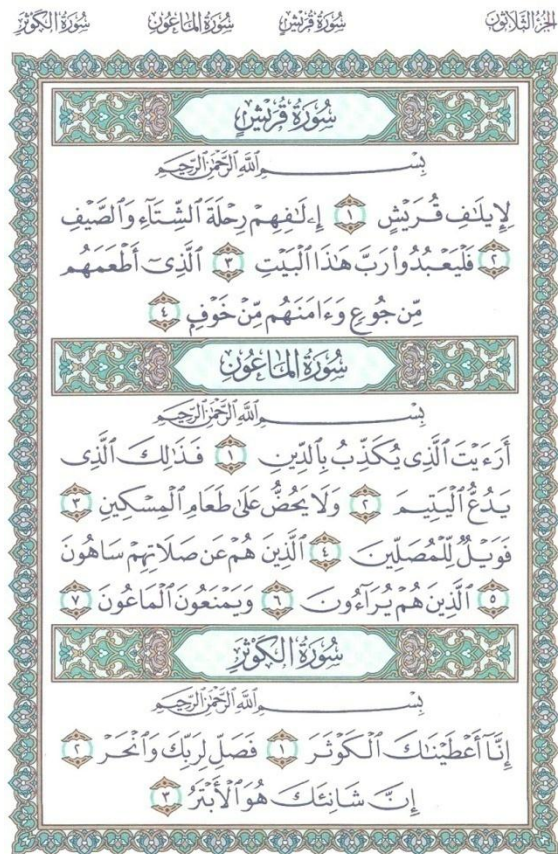
سورة الماعون ١٠٧

CVII – Sûrat Al-Mâ`ûn

[Kabanata Al-Mâ`ûn – Ang Mga Maliliit Na Mga Kabutihan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Nakita mo ba ang kalagayan niya na pinasinungalingan ang Pagkabuhay na Mag-uli at Pagbabayad?
2. Na siya ay matinding nagtataboy sa mga ulila mula sa kanilang karapatan dahil sa katigasan ng kanyang puso.
3. At hindi niya hinihimok ang iba na magpakain ng mahihirap, na kung kaya, paano pa kaya niya ito ipatutupad sa kanyang sarili?
- 4-5. Samakatuwid, matinding kaparusahan at kapahamakan sa mga yaong nagsasagawa ng 'Salâh' nang may pagkukunwari na wala sa pagiging taimtim nito, na hindi nila ito ginagawa sa tamang kaparaanan at wala ito sa tamang oras na itinakda.
6. Sila ang mga yaong nagsasagawa ng kabutihan nang lantaran para lamang makita ng tao.
7. Ipinagkakait nila ang pagpapahiram ng mga maliliit na bagay na hindi naman nakakaapekto sa kanila kapag ito ay kanilang ipinahiram (na katulad ng kagamitang pambahay), at iba pa, na kung kaya, hindi sila naging mabuti sa pagsamba sa kanilang 'Rabb' at hindi rin sila naging mabuti sa mga nilikha ng Allâh.

سورة الكوثر ١٠٨

CVIII – Sûrat Al-Kawthar

[Kabanata Al-Kawthar – Isang Ilog Sa Al-Jannah Na Al-Kawthar]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Katiyakan, ipinagkaloob Namin sa iyo, O Muhammad (ﷺ), ang masaganang kabutihan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay, na kabilang dito ay ang ilog ng Kawthar sa Al-Jannah, na sa magkabilang pampang ay mga tolda na gawa sa mga

Perlas, at ang lupa nito ay ‘*musk*,’ na ang tubig nito ay mas maputi pa kaysa gatas at mas matamis pa kaysa pulut-pukyutan.

2. Na kung kaya, maging taimtim ka sa lahat ng iyong pagsa-‘*Salâh*’ sa iyong ‘*Rabb*,’ at maghandog ng hayop bilang pag-aalay lamang sa Kanya.

3. Katiyakan, ang para sa kanya na nagalit sa iyo at nagkaroon ng poot sa dala-dala mong gabay at liwanag, ay ipagkakait ang anumang kasaganaan at kabutihan dito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay.

سورة الكافرون ١٠٩

CIX – Sûrat Al-Kâfirûn

[Kabanata Al-Kâfirûn – Ang mga
Walang Pananampalataya]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang
Pinakamahabagin, ang
Napakamaawain at Ganap na
Mapagmahal

1. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ), sa kanila na hindi naniwala sa Allâh at sa Kanyang Sugo: “O kayong mga hindi naniniwala sa Allâh.

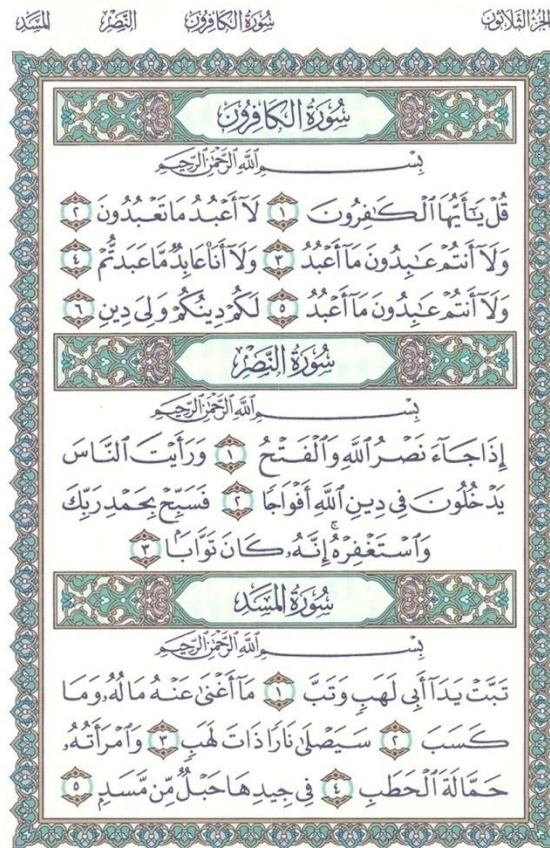
2. “Hindi ko sasambahin ang anumang sinasamba ninyo na mga rebulto at mga diyus-diyusan na walang kabuluhan.

3. “At kayo ay hindi rin ninyo sasambahin ang aking sinasamba na Bukod-Tanging Nag-iisa, na Siya lamang ang karapat-dapat na sambahin.

4. “At ako, kailanman ay hindi mangyayari na sasamba sa mga sinasamba ninyo na mga rebulto at mga huwad na mga diyos.

5. “At kailanman ay hindi kayo sasamba sa aking sinasamba.” At ang ‘Âyah’ na ito ay ipinahayag patungkol sa partikular na mga walang pananampalatayang na batid ng Allâh na kailanman ay hindi na sila maniniwala pa.

6. “Na kung kaya, sa inyo na lamang ang inyong ‘deen’ (o relihiyon) na inyong pinagpipilitan na sundin, at sa akin na lamang din ang aking ‘Deen,’ na hindi na ako maghahangad ng iba pa.”

سورة النصر ١١٠

CX – Sûrat An-Nasr [Kabanata An-Nasr – Ang Tulong]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Kapag naganap na, O Muhammad (ﷺ), ang iyong pagkapanalo laban sa mga walang pananampalataya na mga Quraysh, at naganap na sa iyo, ang tagumpay sa pamamagitan ng pagpasok mo sa Makkah.
2. At nakita mo ang maraming tao na papasok sa Islâm na ‘Deen’ ng Allâh (ﷻ), nang grupu-grupo.
3. Kapag ito ay naganap, samakatuwid ay ihanda mo na ang iyong sarili sa pakikipagharap sa iyong ‘Rabb’⁴⁷⁶ sa pamamagitan ng patuloy na pagpuri bilang pasasalamat sa Kanya, at patuloy na paghingi ng kapatawaran, dahil walang pag-aalinlangan, Siya ang Ganap na Mapagpatawad sa mga pumupuri at humihingi ng kapatawaran sa Kanya, na pinatatawad sila at minamahal, at tinatanggap ang kanilang pagbabalik-loob.

سورة المسد ١١١

CXI – Sûrat Al-Masad [Kabanata Al-Masad – Ang Hibla ng Palmera]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Pagkawasak at tuluyang pagkabigo sa dalawang kamay ni Abû Lahab dahil sa kanyang pamiminsala sa Sugo ng Allâh na si Propeta Muhammad (ﷺ), at walang pag-aalinlangan ito ay tunay na naganap sa kanya.

⁴⁷⁶Mangyari lamang na tingnan ang kahulugan ng salitang ito sa unang pahina, ikalawang talababâ.

2. Hindi naging kapaki-pakinabang sa kanya ang kanyang kayamanan at anak, na kung kaya, kailanman ay walang magagawa ang mga ito sa kanya upang siya ay iligtas mula sa kaparusahan ng Allâh (ﷻ) kapag ito ay dumating na sa kanya.

3-4. Walang pag-aalinlangan, siya ay papapasukin sa naglalagablab na Apoy, at gayundin ang kanyang asawa na siyang nagdadala ng mga tinik upang ito ay ikalat sa dinaraan ng Propeta bilang pamiminsala sa kanya.

5. Na nakapulupot nang mahigpit sa kanyang leeg ang lubid na magaspang ng ‘Masad’ – hibla ng puno ng palmera, at iniaangat siya sa pamamagitan nito sa Impiyernong-Apoy, pagkatapos ay ihahagis siya tungo sa kaila-ilaliman nito.

سورة الإخلاص ١١٢

CXII – Sûrat Al-Ikhlâs

[Kabanata Al-Ikhlâs – Ang
Kadalisanayan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang

Pinakamahabagin, ang

Napakamaawain at Ganap na

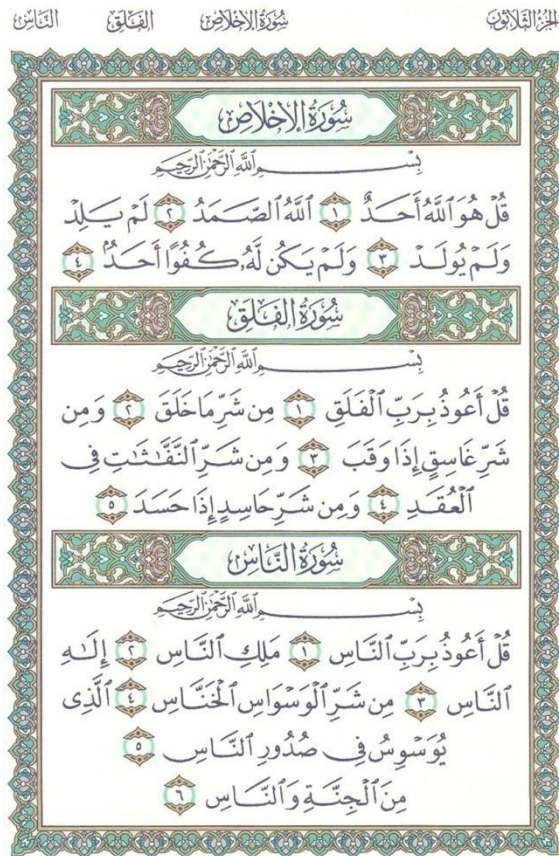
Mapagmahal

1. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ):
“Siya ang Allâh (ﷻ) na ‘**Ahad**’ –
Bukod-Tangi sa Kanyang pagiging
karapat-dapat lamang na sambahin,
Bukod-Tangi sa Kanyang pagiging
‘Rabb’ at sa Kanyang mga Pangalan
at Katangian, at Nag-iisa na ang
pagsamba ay para lamang sa Kanya,
na wala Siyang katambal na kahit na
sinuman sa Kanyang mga Katangiang
ito.

2. “Ang Allâh (ﷻ) ay ‘**As-Samad**’ – ang Bukod-Tangi na inaasahan ng Kanyang mga
nilikha sa lahat ng kanilang pangangailangan, Ganap, walang kakulangan at walang
pangangailangan.

3. “Kailanman ay hindi Siya nagsilang at kailanman ay hindi Siya nagkaroon ng
anak, at kailanman ay hindi Siya isinilang o ipinanganak at wala Siyang asawa.

4. “At wala Siyang pangnilikhang katangian at kailanman ay walang
maihahalintulad sa Kanya, sa Kanyang Pangalan, sa Kanyang mga Katangian at sa
Kanyang mga Gawain, na luwalhati sa Kanya na Kataas-Taasan.”

سورة الفلق ١١٣

CXIII – Sûrat Al-Falaq [Kabanata Al-Falaq – Ang Pagbubukang-liwayway]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Nagpapakupkop ako at hinihingi ko ang kalinga ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng ‘Falaq,’ na ito ay pagbubukang-liwayway.
2. “Mula sa kasamaan ng lahat ng nilikha at sa mga kapinsalaan na maidudulot nito.
3. “At mula sa kasamaan ng matinding kadiliman kapag kumalat na ang gabi nito at sa anumang kasamaan at mga nakapipinsala na nangyayari rito.
4. “Mula sa mga nagsasagawa ng karunungan itim na mga kababaihan na hinihipan nila ang kanilang mga ibinuhol na tali, na ito ay kanilang pinagbubuhul-buhol bilang pangkukulam.
5. “At mula sa kasamaan ng sinumang mainggitin kapag kinapopootan na niya ang mga tao dahil sa mga biyayang ipinagkaloob ng Allâh (ﷻ) sa kanila, na kapag siya ay naiinggit ay nais niyang mawala ito sa kanila.”

سورة الناس ١١٤

CXIV – Sûrat An-Nâs [Kabanata An-Nâs – Ang Sangkatauhan]

بسم الله الرحمن الرحيم

[Bismillâhir Rahmânir Raheem]

Sa Ngalan ng Allâh, ang Pinakamahabagin, ang Napakamaawain at Ganap na Mapagmahal

1. Sabihin mo, O Muhammad (ﷺ): “Nagpapakupkop ako at hinihingi ko ang kalinga ng Allâh (ﷻ) na ‘Rabb’ ng sangkatauhan, na Bukod-Tanging Makapangyarihan na pigilin ang kasamaan ng sinumang nanlilinlang.

2. *“Ang ‘Malik’ – Hari ng mga tao na Siyang Bukod-Tanging Tagapangasiwa sa lahat ng kanilang mga kalagayan, na Malaya at hindi nangangailangan sa kanila.*
3. *“Ang ‘Ilâh’ o Diyos na sinasamba ng sangkatauhan na Siya lamang ang Bukod-Tangi na may karapatan at karapat-dapat lamang na sambahin.*
4. *“Mula sa kapinsalaan ni ‘Shaytân’ na nambubuyo sa oras ng pagkalimot ng tao sa pagkakaalaala sa Allâh (ﷻ) at naglalahô kapag naalaala ang Allâh (ﷻ).*
5. *“Na siya ang nambubuyo ng kasamaan at naglalagay ng pag-aalinlangan sa mga dibdib ng mga tao.*
6. *“Mula sa mga ‘Shaytân’ na nagmula sa lahi ng ‘jinn’ at nagmula sa lahi ng tao.”*